ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 2753 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1141 | ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1998 ΚΕΜΠΑ
Ξενοφώντος 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 210-32.21.316

76η Γενική Συνέλευση του Κλάδου (22-24 Ιούνη 2007)

- ✓ Όχι στην απαξίωση του δημόσιου νηπιαγωγείου
- ✓ Με μεγάλες ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς
- ✓ Χιλιάδες οι χαμένες διδακτικές ώρες

Συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τη νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ

76η Γενική Συνέλευση

(33η Μεταδικτατορική)
22-24 Ιουνίου 2007

Πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα μεταξύ 22 και 24 Ιουνίου 2007 η 76η (33η μεταδικτατορική) Γ.Σ. του Κλάδου. Συμμετείχαν σ' αυτήν **626 αντιπρόσωποι και 4 παρατηρητές,** που εκπροσώπησαν τους Συλλόγους της χώρας αλλά και του εξωτερικού και συνολικά τους 72.000 εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Συνεχίζοντας την παράδοση που τείνει να δημιουργηθεί, οι αντιπρόσωποι της Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αυξήθηκαν και φέτος αποδεικνύοντας το ολοένα εντονότερο ενδιαφέρον των εκπαιδευτικών της Π.Ε. για τις διεργασίες στο ανώτατο συνδικαλιστικό τους όργανο.

Το νέο στην 76η Γενική Συνέλευση ήταν ότι, αντί της καθιερωμένης πανηγυρικής συνεδρίασης άλλων χρόνων, φέτος πραγματοποιήθηκε ένα **αφιέρωμα στον αγώνα των έξι εβδομάδων των εκπαιδευτικών** και παραβρέθηκαν και χαιρέτησαν εκπρόσωποι συνδικάτων, που στήριξαν αυτόν τον αγώνα και συμπορευτηκαν μαζί μας. **Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η ομιλία του εκπροσώπου των αγωνιζόμενων δασκάλων του «Τομέα 22» της Οαχάκα του Μεξικού.** Ο αγώνας αυτών των συναδέλφων για δωρεάν δημόσια παιδεία και μισθούς αξιοπρέπειας συνεχίζεται εδώ και 27 χρόνια, με το τελευταίο έτος η σύγκρουση να είναι αιματηρή με **27 νεκρούς και 186 τραυματίες** από πλευράς τους.

Το μήνυμά του συμπυκνώνεται στη φράση του Μπενίτο Χουάρες (πρώην προέδρου του Μεξικού): «Ανάθεμα σε όσους με τις κουβέντες τους υπερασπίζονται το λαό και με τις πράξεις τους τον προδίδουν».

Στο αφιέρωμα παραβρέθηκαν και χαιρέτησαν εκπρόσωποι των **ΟΛΜΕ** (Δ. Γεώργας, Πρόεδρος), **ΠΟΣΔΕΠ** (Λ. Απέκης, Πρόεδρος), **ΑΔΕΔΥ** (Σ. Παπασπύρος, Πρόεδρος), **ΟΤΟΕ** (Δ. Τσουκαλάς, πρ. Πρόεδρος), **ΠΟΕΔ** (Χ. Χαραλάμπους, Γενικός Γραμματέας), **Φοιτητών** (Δ. Γράψας, Εκπρόσωπος Συντονιστικού Φοιτητικών Καταλήψεων), **Σπουδαστών ΤΕΙ** (Γ. Τσώνης, Εκπρόσωπος Συντονιστικού ΤΕΙ), **Συνδικάτου Ξενοδοχοϋπαλλήλων** (Ν. Παπαγεωργίου), **Συνδικάτου Εργαζομένων βιβλίου και χάρτου** (Β. Αντωνόπουλος), **ΑΣΓΜΕ** (Β. Τόλιος).

Η διαδικασία του αφιερώματος τηρήθηκε από το προσωρινό προεδρείο που ομόφωνα όρισε η Γενική Συνέλευση **(Θ. Γκούμας, Πρόεδρος και μέλη οι Δ. Νικοπάσχος, Α. Ριζόπουλος).** Το προεδρείο ζήτησε την τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των θυμάτων εκπαιδευτικών του αγώνα της Οαχάκα. Ακολούθησαν οι χαιρετισμοί από τους εκπροσώπους των συνδικάτων, όπως προαναφέρθηκε.

Στη συνέχεια εκλέχθηκε το οριστικό Προεδρείο της 76ης Γενικής Συνέλευσης, το οποίο αποτελούνταν με ομόφωνη απόφαση των Αντιπροσώπων από τους: **Δημητρακόπουλο Γιώργο από την Π.Α.Σ.Κ., Πρόεδρο, Παπαποστόλου Δημήτρη Αντιπρόεδρο από τη ΔΑΚΕ, Ζωΐδη Βησσαρίωνα από την ΕΣΑΚ, Σμήλιο Ηλία από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις και Φαραό Νίκο από την Αυτόνομη Παρέμβαση.**

Μετά την εκλογή του Οριστικού Προεδρείου, **εγκρίθηκε ο Κανονισμός Λειτουργίας της Γενικής Συνέλευσης** και στη συνέχεια **το λόγο έλαβαν οι Αιρετοί εκπρόσωποί μας στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε.,** οι οποίοι πέρα από την ενδελεχή ενημέρωση που έκαναν, απάντησαν και στις διευκρινιστικές ερωτήσεις και τις τοποθετήσεις των συναδέλφων. **Ακολούθησαν οι τοποθετήσεις των Αντιπροσώπων επί των Πεπραγμένων** του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Πέρα από την **έγκριση του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού** από τους Αντιπροσώπους δε λήφθηκε καμία άλλη απόφαση, καθώς και στη θεματολογία της Γ.Σ. δεν είχε καταστεί δυνατό να εγγραφούν άλλα ζητήματα πέραν αυτών που προβλέπονταν από το καταστατικό της Δ.Ο.Ε.

Οι εργασίες της 76ης Γενικής Συνέλευσης ολοκληρώθηκαν με τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής και Αντιπροσώπων στο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ.

	ΨΗΦΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ & Ε.Ε.	Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΨΗΦΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΓΙΑ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.	ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΔΥ
Π.Α.Σ.Κ.	247	5	2	250	66
ΔΑΚΕ	238	4	2	234	62
ΕΣΑΚ	60	1	1	57	15
ΠΑΡ. ΚΙΝ. ΣΥΣΠ	55	1	–	44	12
ΑΥΤ. ΠΑΡ.	23	–	–	36	10

Συγκρότηση Δ.Σ. ΔΟΕ

Το Δ.Σ. που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 24/6/07 συγκροτήθηκε σε σώμα στις 9 Ιουλίου 2007 ως εξής:

Πρόεδρος:	**Μπράτης Δημήτρης** Τηλ. 210-3312790, 6974750402 Fax: 210-3246893
Αντιπρόεδρος-Οργανωτικός Γραμματέας:	**Κουμανζέλης Παναγιώτης** Τηλ./Fax: 210-3312792, 6972305403
Γενικός Γραμματέας:	**Μαντάς Κομνηνός** Τηλ./Fax: 210-3219653, 6974750598
Ειδικός Γραμματέας-Ταμίας:	**Χαζίρης Μιχάλης** Τηλ./Fax: 210-3242171, 6974750405
Υπεύθυνος Εκδόσεων-Τύπου και Βιβλιοθήκης:	**Μπαμπούρας Πολυζώης** Τηλ./Fax: 210-3312791, 6974750400
Μέλη:	**Κικινής Αθανάσιος** Τηλ./Fax: 210-3255576, 6974114103
	Οικονόμου Τριαντάφυλλος Τηλ./Fax: 210-3312795, 6973425944
	Τσιάκος Βασίλειος Τηλ./Fax: 210-3312793, 6978990914
	Ρηνάκη Αικατερίνη Τηλ./Fax: 210-3312794, 6974750408
	Παπλωματάς Κων/νος Τηλ. 210-3313717, 6947721624 Fax: 210-3245836
	Σκαρτσίλας Σωτήριος Τηλ. 210-3242144, 6974750410 Fax: 210-3247135

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ
Ιδιοκτησία: ΔΟΕ
Διεύθυνση:
Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης:
Μπράτης Δημήτρης, Τηλ.: 210 3312790

Υπεύθυνος Εκδόσεων:
Μπαμπούρας Πολυζώης
Τηλ.: 210 3312791, Κιν.: 6974750400

Παραγωγή:
PRESS LINE - Μάγερ 11, Αθήνα Τ.Κ. 10438
Τηλ.: 210 5225479

BARAGAN BUSAMANTE

(Εκπρόσωπος Λαϊκής Συνέλευσης των λαών της Οαχάκα)

Ανάθεμα σε όσους με τις κουβέντες τους υπερασπίζονται το λαό και με τις πράξεις τους τον προδίδουν. Αυτό είπε ο Μπενίτο Χουάρες, ο οποίος υπήρξε πρόεδρος του Μεξικού και καταγόταν από την Οαχάκα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδας φέρνουμε έναν αγωνιστικό και αδελφικό χαιρετισμό από τον Τομέα 22 των δασκάλων της Οαχάκα. Είναι μεγάλη μας χαρά και ιδιαίτερα δική μου, το ότι βρίσκομαι εδώ πέρα σήμερα, γιατί έρχομαι με τη σιγουριά ότι, ό,τι συζητηθεί εδώ πέρα σήμερα θα είναι για το καλό της ελληνικής εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης γενικότερα.

Οι δάσκαλοι βρίσκονται σε έναν αγώνα εδώ και 27 χρόνια για τον εκδημοκρατισμό του συνδικάτου των εκπαιδευτικών του Μεξικού και για τον εκδημοκρατισμό του κράτους του Μεξικού. Στην Οαχάκα όπως και σε όλο τον κόσμο γίνεται μία συνεχής πάλη για μία σωστή εκπαίδευση ως το μόνο μέσο για την αντιμετώπιση του καπιταλισμού.

Είναι πλέον ξεκάθαρο για μας ότι ο νεοφιλελευθερισμός κάνει γιγαντιαία βήματα, προς κάποιες δομικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες ξεκινάνε από το σύστημα υγείας, περνάνε στην Εφορία, με αποτέλεσμα να υπάρχουν όλο και πιο μεγάλες επιβαρύνσεις για το λαό και θα καταλήξει στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Είναι ξεκάθαρο ότι η εκπαίδευση έχει πάρα πολλά προβλήματα σε όλο τον κόσμο, αλλά επίσης είναι ξεκάθαρο για μας ότι δεν είναι εξ αιτίας των δασκάλων. Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν πάρα πολλοί παράγοντες, οι οποίοι προκαλούν προβλήματα στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπως είναι οι κοινωνικές ανισότητες, η φτώχεια οι γλωσσικές διαφορές στην Οαχάκα, αλλά επίσης θεωρούμε ότι το κύριο φταίξιμο είναι των ανθρώπων που βρίσκονται στο τιμόνι των εκπαιδευτικών οργανισμών και της κυβέρνησης, που αναλαμβάνει τον εκπαιδευτικό τομέα.

Οι πραγματικοί υπεύθυνοι για την άσχημη κατάσταση της παιδείας γνωρίζουμε ότι είναι, στην περίπτωση του Μεξικού, ο γραμματέας για την εκπαίδευση, στην περίπτωση της Ελλάδας ο Υπουργός Παιδείας. Οι δάσκαλοι τόσο του Μεξικού όσο και της Ελλάδας, έχουμε σήμερα την υποχρέωση να αγωνιστούμε για μία παιδεία δημόσια και δωρεάν.

Απαιτούμε και οφείλουμε να συμμετάσχουμε στους αγώνες όλου του κόσμου. Πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε αυτόν τον αγώνα. Το τελευταίο στάδιο του αγώνα στην Οαχάκα μας απέδειξε τον κατασταλτικό χαρακτήρα του μεξικάνικου κράτους. Ανάμεσα στο Μάιο και το Νοέμβριο του 2006 έχουν υπάρξει 27 νεκροί, 186 κρατούμενοι σε διάφορες φυλακές του Μεξικού, καθώς και πολλοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν βασανιστεί και έχουν χτυπηθεί.

Ίσως το αποτέλεσμα αυτού του αγώνα να μην φαίνεται ξεκάθαρα σε αυτό που κερδίσανε οι δάσκαλοι της Οαχάκα, ή η κοινωνία της Οαχάκα, αλλά φαίνεται σίγουρα στη δημιουργία μιας λαϊκής συνέλευσης των λαών της Οαχάκα. Το μεγάλο κατόρθωμα ήταν ότι αυτός ο αγώνας κατάφερε να ξεπεράσει τα αιτήματα των δασκάλων της Οαχάκα και να πάρει έναν χαρακτήρα πιο συνολικά κοινωνικό.

Στις 17 Ιουνίου δημιουργήθηκε η APO η Λαϊκή Συνέλευση των Λαών της Οαχάκα, η οποία κατάφερε να ενώσει πολλές ομάδες, οι οποίες αγωνίζονταν με τρόπο απομονωμένο και τις έφερε κοντά. Πρέπει να αναγνωρίσουμε τις δυσκολίες, στο να ξεπεραστούν σε αυτές τις συνελεύσεις όλες οι ατομικές θέσεις, οι πολιτικές τοποθετήσεις, οι προσωπικές ιδέες και να ενωθούν όλοι κάτω από ένα μοναδικό αίτημα, το οποίο στη περίπτωσή μας είναι η παραίτηση του κυβερνήτη της Οαχάκα Ulises Ruisortis.

Ο αγώνας δεν έχει τελειώσει, ούτε θα τελειώσει, θα συνεχιστεί. Αυτόν τον καιρό υπάρχει στη πόλη του Μεξικού, στην πρωτεύουσα του Μεξικού μια μόνιμη καθιστική διαμαρτυρία ενάντια στις νέες εξελίξεις στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Τη Δευτέρα 18, που μας πέρασε ξεκινήσαμε πάλι μια καθιστική διαμαρτυρία στη κεντρική πλατεία της Οαχάκα, συμβολικό σημείο της πόλης, η οποία γίνεται τόσο και από τους δασκάλας του Τομέα 22, του συνδικάτου Τομέας 22, όσο και από τα μέλη της γενικής συνέλευσης των λαών της Οαχάκα.

Δεν είμαστε έτοιμοι να παραιτηθούμε από τα μέσα του αγώνα που εδώ και 27 χρόνια κάνουμε, για να έλθουμε σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις της Οαχάκα. Όπως θα είδατε και στο βίντεο τα μόνα όπλα που έχουμε σε

αυτόν τον αγώνα είναι οι πορείες, οι καθιστικές διαμαρτυρίες, οι απεργίες, οι απεργίες πείνας, πορείες για μέχρι και 500 χιλιόμετρα.

Γνωρίζουμε ότι το μόνο όπλο που έχουμε, είναι το δίκαιο με το μέρος μας σε αυτό τον αγώνα για δίκαιες συνθήκες, για όλους. Οι μόνοι τρόποι που έχουμε είναι οι κινητοποιήσεις και οι διαπραγματεύσεις τόσο με την κεντρική κυβέρνηση, όσο και με την κυβέρνηση της Οαχάκα.

Αναγνωρίζουμε ότι τα αιτήματα των δασκάλων είναι καθολικά σε όλο το κόσμο, καλύτεροι μισθοί, καλύτερες συνθήκες εργασίας, καλύτερες συνθήκες για τους μαθητές, σωστοί χώροι διδασκαλίας. Γι' αυτό θέλουμε να χαιρετήσουμε συνάδελφοι και να εκφράσουμε την υποστήριξή μας στον αγώνα που έγινε εδώ πέρα στην Ελλάδα.

Θέλω επίσης να προσθέσω ότι πρέπει να ενώσουμε τον αγώνα μας για να μην υπάρχει η ιδιωτική εκπαίδευση, ούτε εδώ, ούτε στο Μεξικό. Πρέπει να αγωνιστούμε για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους δασκάλους. Πρέπει να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων στην Οαχάκα, στο Μεξικό και σε όλο το κόσμο. Ας αγωνιστούμε συνάδελφοι Έλληνες για τη δημιουργία μίας ΑΡΟ Λαϊκής Συνέλευσης των Λαών της Οαχάκα και στην Ελλάδα.

Δ. ΓΕΩΡΓΑΣ

(Πρόεδρος Ο.Λ.Μ.Ε.)

Κύριε πρόεδρε του προσωρινού προεδρείου, κύριε πρόεδρε της ΔΟΕ, συνάδελφοι σύνεδροι. Μεταφέρω το χαιρετισμό των 70.000 καθηγητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι χαιρετίζουν την 76η γενική συνέλευσή σας και εύχονται επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας.

Ήταν πράγματι η μεγαλύτερη απεργιακή κινητοποίηση στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ήταν πράγματι ένας αγώνας που είχε και δυναμική και παλμό και συμμετοχή. Ήταν ο αγώνας που έγινε από τη μεριά των δασκάλων κατά τη περσινή χρονιά με αιτήματα δωρεάν δημόσια παιδεία, για όλους χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς, για αύξηση των δαπανών για τη παιδεία και με βασικό οικονομικό σύνθημα ότι πρέπει να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας.

Η απεργία των συναδέλφων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης εντυπωσίασε και με τη δύναμή της και με τη διάρκειά της. Όλοι ή πολλοί από μας έλεγαν ότι ίσως μετά την 1η ημέρα, τη δεύτερη, την πρώτη βδομάδα, έγινε μετά, τη δεύτερη βδομάδα, την Τρίτη κάπου θα σταματήσει, κάπου θα μείνει χωρίς να ακολουθείται από το κόσμο, όλοι διαψεύστηκαν. Με θαυμασμό παρακολουθήσαμε τους αγώνες που έκαναν οι συνάδελφοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι αγώνες δικαιώνονται, όταν έχουν συμμετοχή, άσχετα με το αποτέλεσμα των απεργιακών κινητοποιήσεων. Η δικαίωση ενός αγώνα, λεω ξανά, δεν έχει σχέση μόνο με το αποτέλεσμα. Συναντήσατε απέναντι σας, όπως και εμείς που ακολουθήσαμε μετά, μια αδιάλλακτη κυβέρνηση, η οποία δεν υλοποίησε ούτε αυτά που είχε υποσχεθεί. Και μιλώ για το επίδομα, των 176 € που οι ρυθμίσεις που έγιναν από τη μεριά της κυβέρνησης φυσικά είναι χωρίς να έχουν καμία σημασία και απαράδεκτες με στόχο να μειώσουν τον εκπαιδευτικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η δικαίωση όμως των απεργιακών κινητοποιήσεων των δασκάλων ήλθε λέω ξανά, από τη συμμετοχή που είχε ο αγώνας σας. Εάν κοιτάξετε άλλους κλάδους και άλλους χώρους κινούνται οι απεργιακές κινητοποιήσεις σε μονοψήφιους αριθμούς. Έτσι πιστεύω ότι ο αγώνας σας με αυτό τον τρόπο της συμμετοχής ήταν η δικαίωση όλων των συναδέλφων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, του ανώνυμου απεργού δάσκαλου και στη συνέχεια του καθηγητή που με καθυστέρηση η ομοσπονδία μας ακολούθησε αυτό τον αγώνα.

Πιθανόν από τη μεριά μας να υπήρξε ένα λάθος και να ήταν διαφορετικά τα πράγματα, εάν είχαμε ακολουθήσει από το πρώτο στάδιο των κινητοποιήσεών σας τον αγώνα των δασκάλων, δηλαδή, των συναδέλφων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ακολούθησαν οι κινητοποιήσεις ΟΛΜΕ, μαζί και η ΔΟΕ πάντα, ΠΟΣΔΕΠ και του φοιτητικού κινήματος. Έναν αγώνα που τον ζήσαμε όλοι μας με επακόλουθο και με αποτέλεσμα να μην κατορθωθεί να συγκεντρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία για την αναθεώρηση του άρθρου 16 που μιλάει για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας.

Συνάδελφοι, τα αιτήματα των δυο ομοσπονδιών είναι κοινά. Είναι αγώνας για δημόσια δωρεάν παιδεία και η οι-

κονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Είναι αιτήματα που στον αγώνα των δασκάλων έτυχαν της αναγνώρισης της κοινής γνώμης. Η κοινή γνώμη ήταν δίπλα στους δάσκαλους που αγωνιζόντουσαν για μία καλύτερη παιδεία. Τα αιτήματα αυτά πιστεύω ότι θα έχουν και συνέχεια και θα συγκεντρώνουν την αποδοχή και των δύο ομοσπονδιών που μπορεί να μπούνε σε κοινούς αγώνες. Προσοχή όμως.

Έχω στο μυαλό μου τη δευτερολογία του προέδρου της ΔΟΕ, στην 74η γενική συνέλευση. Η σύγκρουση ανάμεσα στις θέσεις των παρατάξεων, είναι αυτή που πρέπει να δημιουργήσει τέτοια αποδοχή μεταξύ τους έτσι ώστε στον παραταξιακό συνδικαλισμό να έχουμε σύνδεση απόψεων. Πρέπει να διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Παραταξιακός συνδικαλισμός. Εδώ οι θέσεις είναι ξεκάθαρες κατεβήκατε στις γενικές συνελεύσεις, δώσατε τον αγώνα σας, οι σύνεδροι είναι καθορισμένοι σε κάθε χώρο, από εκεί και πέρα απομένει η σύνδεση για έναν αγώνα, που θα πραγματοποιηθεί από όλους σας.

Ευχαριστώ πολύ.

Λ. ΑΠΕΚΗΣ

(Πρόεδρος Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π.)

Συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, συναγωνιστές στο μεγάλο κίνημα της Παιδείας, η ΠΟΣΔΕΠ είναι εδώ, για να δηλώσει την αποφασιστικότητα των πανεπιστημιακών δασκάλων, για τη συνέχιση του αγώνα και να εκφράσει την ευχή και το αίτημα παράλληλα για μια μεγάλη συμπόρευση από τη νέα εκπαιδευτική χρονιά, του συνόλου του εκπαιδευτικού κόσμου.

Συνάδελφοι, το μεγάλο απεργιακό σας κίνημα, πέρσι ξέρουμε ότι σε μία αντίστοιχη συνεδρίασή σας αποφασίστηκε όταν το μεγάλο πανεπιστημιακό κίνημα ήδη είχε δώσει τις πρώτες μεγάλες μάχες με σημαντικές τακτικές επιτυχίες και είμαστε πεπεισμένοι, εσείς μας το έχετε μεταφέρει αυτό το αίσθημα ότι αυτό το πανεπιστημιακό κίνημα σας ενέπνευσε πέρσι για να πάρετε τις αποφάσεις για το μεγάλο απεργιακό αγώνα που ξεκινήσατε από το Σεπτέμβρη. Βέβαια λόγοι κατανοητοί που τους γνωρίζετε, δεν μας επέτρεψαν να συντονιστούμε όπως θα θέλαμε ώστε όλοι οι συντελεστές, όλες οι συνιστώσες του εκπαιδευτικού κινήματος να συμπορευτούμε κανονικά.

Όμως και τις λίγες στιγμές που καταφέραμε έστω και με δηλώσεις να εκφράσουμε τη κοινή μας πρόθεση για αγώνα είχαμε κιόλας πολιτικά αποτελέσματα. Δύο, τρεις φορές καταφέραμε την κυβέρνηση να αλλάξει τους σχεδιασμούς σε συνεργασία με την ηγεσία της αξιωματικής αντιπολίτευσης για την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Επίσης, είδαμε για πρώτη φορά, έστω και για λίγες στιγμές να κινητοποιούνται δάσκαλοι, πανεπιστημιακοί φοιτητές, μαθητές και εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό το φαινόμενο δημιούργησε ένα κίνημα της παιδείας για τα πανεπιστήμια. Κατάφερε μεταξύ άλλων να αποκτήσει βαθιές ρίζες μέσα στη κοινωνία. Καταφέραμε, επιτρέψτε μου να μιλώ στον πληθυντικό και να βάζω και εμάς μέσα, καταφέραμε να κάνουμε το θέμα της παιδείας κεντρικό ζήτημα της πολιτικής ζωής στη χώρα. Για μήνες το μεγάλο κίνημα με τα συλλαλητήρια πέτυχε αυτό το στόχο. Πέτυχε να αναδείξει τις βασικές πτυχές αυτής της πολιτικής που είχαμε απέναντί μας. Μια πολιτική η οποία έχει τα εξής χαρακτηριστικά: Θέλει να εμπορευματοποιήσει την εκπαίδευση και να την ιδιωτικοποιήσει και να την αναπροσαρμόσει με ένα σύνολο αναδιαρθρώσεων που τις εμφανίζει ως μεταρρύθμιση στις ανάγκες της αγοράς και να μην επιτρέψει να είναι η εκπαίδευση σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Βασικό χαρακτηριστικό αυτής της πολιτικής, είναι η υποβάθμιση της θέσης και του ρόλου του εκπαιδευτικού όλων των βαθμίδων. Με την απαξίωσή του με την άθλια αμοιβή και με τις ελαστικές μορφές εργασίας που επιβάλλει σταδιακά και γενικεύει σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Τα βασικά μέσα που χρησιμοποίησε η κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει αυτό το μεγάλο κίνημα ποια ήταν; Πρώτο η τεράστια εκστρατεία δυσφήμισης των πάντων, όσων είχαν αντίθετη άποψη και αγωνίζονταν για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, για την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών. Δυσφήμιση, ωμή βία, ΜΑΤ, δακρυγόνα, χημικά διώξεις, δικαστήρια, φοιτητές ακόμα είναι υπόδικοι. Τα εργαλεία, τα όπλα που χρησιμοποίησε γιατί πράγματι η κυβέρνηση μας κήρυξε το πόλεμο. Δεν ήταν μόνο η συκοφαντία και η βία, είναι μια σειρά θεσμικών αλλαγών με τις οποίες ιδιαίτερα στην ανώτατη εκπαίδευση, η κυβέρνηση θέ-

λει να επιβάλλει το μοντέλο της Μπολώνια για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας. Μια πολιτική που οδηγεί στον εκφυλισμό της ανώτατης εκπαίδευσης σε φτηνή κατάρτιση χαμηλού επιπέδου στη διάσπαση των σπουδών στην υποβάθμιση των πτυχίων και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των πανεπιστημίων μας.

Μια πολιτική που θέλησε να ολοκληρώσει με την αναθεώρηση του ίδιου του Συντάγματος με την αναθεώρηση του άρθρου 16 και όλων των άλλων άρθρων, σε μία συνολική πολιτική αντιλαϊκή, μια πολιτική που θέλει να ακυρώσει θεμελιώδεις κατακτήσεις της κοινωνίας μας. Η παιδεία λοιπόν, αντιμετωπίστηκε με ένα μπαράζ θεσμικών επιθέσεων μιας συνολικής αναδιάρθρωσης αντιδραστικής, η οποία θέλει στη θέση του πανεπιστημίου να βάλει ένα αυταρχικό εκπαιδευτήριο για να τιμωρήσει τους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς που αντιστέκονται και υπερασπίζονται τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, τη δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση προς όφελος της κοινωνίας και όχι για τα συμφέροντα της αγοράς. Αυτοί είναι οι στόχοι μας.

Εμείς αισιοδοξούμε και είμαστε αποφασισμένοι ότι θα μπορέσουμε από τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά να συμπορευτούμε σε έναν κοινό αγώνα, αξιοποιώντας αυτό που πετύχαμε πέρσι δηλαδή, την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας και των εργαζομένων και τη συμπόρευση σε ένα ενιαίο μέτωπο του εκπαιδευτικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας για τους κοινούς στόχους και τις επιδιώξεις.

Εμείς έχουμε παραδείγματα, η επιτυχία, η μεγάλη επιτυχία για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 και του Συντάγματος είναι η πιο ισχυρή απόδειξη της δυναμικής αυτού του βαθιά κοινωνικά ριζωμένου κινήματος της παιδείας. Ανατρέψαμε αυτή τη πολιτική που θέλει και με την ίδια την αναθεώρηση του Συντάγματος να καταργήσει τη δημόσια και δωρεάν παιδεία και να την αναθέσει στους ιδιώτες. Να καταργήσει την υποχρέωση της πολιτείας να χρηματοδοτεί και να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις ώστε όλοι οι πολίτες να έχουν την παιδεία που επιθυμούν υψηλής στάθμης. Για όλους τους πολίτες. Αυτοί είναι οι στόχοι μας. Και η επιδίωξή μας και το όραμά μας και αυτό είναι και το υποβαλλόμενο αίτημα στη συνεδρίασή σας για το κοινό αγώνα από τη νέα χρονιά.

Ευχαριστούμε το πρόεδρο της ΠΟΣΔΕΠ και καλούμε στο βήμα τον εκπρόσωπο της ΠΟΕΔ, γενικό γραμματέα Χάρη Χαραλάμπους.

Σ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ
(Πρόεδρος Α.Δ.Ε.Δ.Υ.)

Ο συνάδελφος από το Μεξικό είπε μια φράση, οι πράξεις να μην προδίδουν τα λόγια. Η φράση αυτή δεν είναι ούτε μονοσήμαντη, ούτε είναι μονόδρομος. Αφορά όλους όσους θέλουν με όρους δυναμικής αγώνα, με όρους και με συμπεριφορά με αντίληψη ανοικτού συνθετικού διαλόγου στα συνδικάτα να πηγαίνουν ενιαία τα συνδικάτα, για να είναι η πράξη τους αποτελεσματική.

Για όσους θέλουν οι νίκες να είναι ουσιαστικές, να είναι νίκες για όλα τα προβλήματα για όλους τους εργαζόμενους. Άλλωστε κατανοώ πολύ καλά πού είναι η ΑΔΕΔΥ. Και το κατανοώ και από την ένταση στα συνέδρια να διαπραγματευτούν διάφορες πλευρές, μεγαλύτερη επιρροή του λόγου και όχι της πράξεις τους, στους αγώνες του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος, στην ίδια την ΑΔΕΔΥ.

Να μιλήσει ο συνάδελφος γιατί και ο αγώνας των δασκάλων δεν ήταν αγώνας ορισμένων, ήταν αγώνας συλλογικών αποφάσεων. Ήταν συλλογικός αγώνας των εργαζομένων και είχε μπροστά με πρωτοπόρο βηματισμό και συγκεκριμένες δυνάμεις και συγκεκριμένες ηγεσίες.

Εάν αυτό τον αγώνα κάποιοι στη πράξη θέλουν στο όνομα αντιμετώπισης του καπιταλισμού να το κάνουν αγώνα δικό τους, άνισο για τους εργαζόμενους έκαναν λάθος. Ο αγώνας των δασκάλων, ο αγώνας για τη παιδεία είναι ένας βαθιά ταξικά αγώνας που παλεύει στα νέα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα. Στις νέες πολιτικές καταστάσεις της κυριαρχίας του νεοφιλελευθερισμού, ένα κρίσιμο μέγεθος για το μέλλον. Το μέγεθος να μη διαμορφωθούν νέες πραγματικότητες ανισοτήτων στη γνώση, γιατί η γνώση προσλαμβάνει σήμερα για την ίδια τη θέση του εργαζόμενου, για την ίδια τη προσπάθεια και των αγώνα των εργαζομένων για βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου πολύ μεγάλη αξία και σημασία.

Είναι πολύ εύκολο αυτή την ανισότητα στις εσωτερικές συνδικαλιστικές διαδικασίες μέσα από την τε-

χνολογία να την κάνουμε ανισότητα και στο διάλογο. Μπορώ να απαντήσω ευθέως. Μπορώ να απαντήσω συγκεκριμένα. Η Παρέμβαση συνάδελφοι, όχι απλά δεν στέρησε ένα € από το ΤΕΑΔΥ και από τα Ταμεία, διαμόρφωσε για το μέλλον ένα νέο κεφάλαιο για το συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από πρωτοβουλίες που κάποιοι που εξυπηρετούν συγκεκριμένες λογικές που αντικειμενικά έρχονται στη λογική και την εξυπηρέτηση της αναπαραγωγής του συστήματος κοιτάγανε τη δύση και όχι την ανατολή. Δεν κοιτάγανε τους κοινούς και μεγάλους αγώνες της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ, που σήμερα διαμορφώσανε και στο πολιτικό και στο κοινωνικό επίπεδο μια διαφορετική κατάσταση για τα συνδικάτα. Διαμορφώσανε νέα διεργασία στη κοινωνία για τη πολιτική, διαμορφώσανε και είχαν αποτέλεσμα οι αγώνες και οι παρεμβάσεις στην ΑΔΕΔΥ, στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο την αναίρεση των σχεδιασμών για τη μεταβολή του άρθρου 16.

Εκεί λοιπόν, που κάποιοι θέλουν να οικειοποιηθούν αγώνες, να χειραγωγήσουν τα συνδικάτα το συνέδριό σας, με τις αποφάσεις, με τους δρόμους που ανοίγει έχει μπροστά για όλους τους εργαζόμενους, όχι γι' αυτούς που προσπαθούν να ερμηνεύσουν τη δυναμική των άλλων νέα δυναμική αγωνιστική και αυτόνομη πορεία με νέους αγωνιστικούς σταθμούς.

Σε αυτή τη πορεία της αυτονομίας και του αγώνα για όλα τα προβλήματα, για όλους τους εργαζόμενους, όλο το συνδικαλιστικό κίνημα, απορρίπτει πρακτικές διαίρεσης. Προωθεί την ενότητα και αυτό διασφαλίζει το συνέδριό σας. Μπροστά λοιπόν, ψηλά με τους αγώνες, ψηλά και μπροστά με όλους τους εργαζόμενους για να είναι η νίκη όχι στα λόγια, αλλά στη πράξη και ουσιαστική. Γεια σας.

Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(πρ. Πρόεδρος Ο.Τ.Ο.Ε.)

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα πραγματικά να εκφράσω το ότι για μένα είναι πολύ μεγάλη τιμή που είμαι σήμερα εδώ, να απευθυνθώ στο συνέδριό σας, στο συνέδριο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, που το προηγούμενο χρονικό διάστημα με τους αγώνες άφησε το στίγμα της στους κοινωνικούς αγώνες της πατρίδας μας, στους κοινωνικούς αγώνες της Ελλάδας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα αναφερθώ για ποιο λόγο ήμουν στο εξωτερικό, όχι γιατί σας ενδιαφέρει γιατί ήμουν ταξίδι, αλλά γιατί ενδιαφέρει γενικότερα το που βαδίζουμε. Θα ήθελα πραγματικά να πω ότι είναι μεγάλη τιμή για μένα που είμαι σήμερα εδώ, γιατί δώσατε το στίγμα με τους αγώνες σας, όπως και η ΟΤΟΕ και οι τραπεζοϋπάλληλοι λίγο πριν για θέματα ίδια με τα δικά σας, δηλαδή για να προασπιστούμε την αξιοπρέπεια της εργασίας μας, δώσαμε και εμείς αγώνες που κράτησαν περισσότερο από 42 ημέρες τα δύο τελευταία χρόνια.

42 ημέρες απεργία είχαν οι τραπεζοϋπάλληλοι, για να μπορέσουμε να κατοχυρώσουμε τις συντάξεις μας, για να έχουμε ασφαλιστικά δικαιώματα και είχαμε επίσης μια σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων στην επίθεση που δεχθήκαμε για την κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Αυτή ήταν η κατάσταση. Θέλανε να καταργήσουν και θέλουν ακόμα να καταργήσουν τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Έχει γίνει στον τραπεζικό κλάδο και έχει γίνει και σε εσάς, σαν δημόσιοι υπάλληλοι, μία τεράστια κλοπή. Έχουν αφαιμαχθεί δισεκατομμύρια ολόκληρα από τα ασφαλιστικά σας και τα ασφαλιστικά μας ταμεία.

Πάνω από 5,6 δις € χαρίστηκαν επιπλέον στους τραπεζίτες απ' τα ασφαλιστικά ταμεία που επί 55 χρόνια πληρώνουν οι τραπεζοϋπάλληλοι. Τα λεφτά τα πήραν. Τα λεφτά είναι στην Ελβετία. Τα λεφτά δεν είναι εδώ. Τα λεφτά δεν είναι στα ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων.

Και αντ' αυτού έφεραν και ψήφισαν ένα νόμο, τον 3371, ένα νόμο για τα σκουπίδια, ένα νόμο έκτρωμα, που ακόμα 3 χρόνια μετά δεν μπορεί να εφαρμοστεί και δεν μπορεί να εφαρμοστεί γιατί οι τραπεζοϋπάλληλοι είναι εκεί, γιατί εσείς είσαστε εδώ και είσαστε εκεί, στο πεζοδρόμιο, στους αγώνες. γιατί κατορθώσαμε και κατανόησε η κοινωνία ότι δε μπορούν να διαιρούν τους εργαζόμενους.

Αυτά που ξέρανε να τα ξεχάσουν, να λένε ότι οι τραπεζοϋπάλληλοι είναι προνομιούχοι γιατί παίρνουν 800 € αντί για 600 που παίρνει ο άλλος. Γιατί οι δάσκαλοι είναι προνομιούχοι γιατί έχουν σύνταξη 900 € και όχι 400 που είναι η κατώτατη. Αυτά δεν περνάνε πια. Αυτά θα πρέπει να συνεχίσουμε μέσα απ' την ενότητά μας, να τα σφυρηλατούμε, απέναντι σε αυτούς που θέλουν να διοικούν, απέναντι σε αυτούς που θέλουν να μας χωρίζουν, που είναι οι κυβερνήσεις μαζί με τους εργοδότες.

Συνάδελφοι, για να δείξω το στίγμα της εποχής, θέλω να πω ότι χθες ήμουν στο Άμστερνταμ, γιατί εγώ προ-

έρχομαι από μία ξένη τράπεζα, λέγεται ABN-AMRO, είναι η μεγαλύτερη ολλανδική τράπεζα, η δέκατη τράπεζα στον κόσμο. Εδώ στην Ελλάδα βέβαια έχει μονάχα 70 άτομα, ένα μικρό κατάστημα που ασχολείται με το ναυτιλιακό περισσότερο.

Και έχουν εμφανιστεί δύο μνηστήρες, οι οποίοι θέλουν να αγοράσουν την τράπεζα. Η μία είναι η BARKLEY'S και η άλλη είναι ένα consortium, τραπεζών που αποτελείται από μεγάλες τράπεζες όπως η ROYAL SCOTLAND, η FORTIES και η BANK ... η ισπανική.

Τι σημαίνει αυτό συνάδελφοι; Σημαίνει ότι βαδίζουμε πλέον μέσα απ' τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης στη διαμόρφωση τεράστιων μονάδων. Αυτή θα γίνει η δεύτερη τράπεζα στον κόσμο με 240.000 υπαλλήλους σε όλο τον κόσμο. Που σημαίνει τί συνάδελφοι;

Σημαίνει ότι το τραπεζικό σύστημα με τον τρόπο που προχωράει, με τον τρόπο που το νιώθετε εσείς κάθε μέρα σαν βρόγχο στο λαιμό σας, με τα δάνεια που παίρνετε, με την κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική κοινωνία, που τουλάχιστον εμείς μέσα από την έρευνα που κάναμε δείχνει ότι το 58% των ελληνικών νοικοκυριών έχει ήδη δανειστεί με κάθε τρόπο απ' τις τράπεζες και πάνω από το 11% έχει αρχίσει ήδη να αδυνατεί να το πληρώσει.

Αυτό σημαίνει ότι πηγαίνουμε με τη διαδικασία αυτή στο ότι ο βρόγχος αυτός που έχουν επιβάλει οι τραπεζίτες, που έχουν επιβάλει οι τράπεζες και οι εργοδότες γενικά στον ελληνικό λαό, δεν μπορεί να σπάσει εάν εμείς σαν εργατική τάξη δεν είμαστε ενωμένοι, δεν το κατανοήσουμε.

Αλλά έχω την αίσθηση και το βλέπω εδώ και στο προεδρείο σας και σε εσάς τους ίδιους, ότι γνωρίζετε και το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, ότι ενωμένοι έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε και θα νικήσουμε. Γεια σας.

Χ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

(Γεν. Γραμματέας Π.Ο.Ε.Δ.)

Φίλε πρόεδρε της ΟΛΜΕ και λοιπά μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, εκλεκτοί προσκεκλημένοι όλων των συνδικάτων αγαπητοί συνάδελφοι. Με ιδιαίτερη χαρά μεταφέρω τον εγκάρδιο αδελφικό και αγωνιστικό χαιρετισμό της ΠΟΕΔ και του συνόλου των Ελλήνων Δασκάλων και Νηπιαγωγών της Κύπρου προς όλους σας, προς τη γενική σας συνέλευση και μέσω εσάς τους Έλληνες δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Ένας χαιρετισμός που προέρχεται από ένα κομμάτι του Ελληνισμού που παρά τα προβλήματα που συναντά και παρά τις κάποιες σκόπιμες ή μη προσπάθειες αποπροσανατολισμού του κάθε τόσο που αυτός γίνεται δέκτης δεν έπαψε εν τούτοις ποτέ να αισθάνεται και να είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι του μεγάλου ελληνικού έθνους. Η παρουσία μας εδώ αγαπητοί συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι συναντάμε πραγματικούς φίλους είναι ταυτόχρονα και μία ευκαιρία για απόκτηση συνδικαλιστικής εμπειρίας, που θα μας επιτρέψει να χειριστούμε και τα δικά μας αντίστοιχα προβλήματα στα οποία ύστερα από την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλο και περισσότερο προσιδιάζουν προς τα δικά σας.

Θέλω να τονίσω με έμφαση πώς η οργάνωση των δασκάλων της Κύπρου βρίσκει πάντα αμέριστη αδελφική αγάπη και συμπαράσταση από τις εκπαιδευτικές οργανώσεις της Ελλάδας και ιδιαίτερα από τη ΔΟΕ. Η συνεργασία που έχει καθιερωθεί εδώ και χρόνια αναμεταξύ μας, είναι τόσο ειλικρινής και γνήσια που δεν αφήνει καμία αμφιβολία ότι όχι μόνο θα συνεχιστεί, αλλά συνεχώς θα επεκτείνεται και θα ενισχύεται.

Η παιδεία είναι το απόλυτο και ανόθευτο όπλο μας και πάνω σε αυτή πρέπει να επενδύσουμε το μέλλον μας, γι' αυτό ο αγώνας για συνεχή βελτίωσή της πρέπει να είναι ουσιαστικός και καθολικός. Σε αυτό τον αγώνα ο ρόλος των απανταχού Ελλήνων εκπαιδευτικών τόσο ως ατόμων, αλλά ως περισσότερο, ως οργανωμένος στο σύνολο είναι πολύ σημαντικός. Οι εκπαιδευτικές οργανώσεις μπορούν και πρέπει να συμβάλλουν πολύπλευρα και να συμμετέχουν δυναμικά και υπεύθυνα τόσο στα εκπαιδευτικά, όσο και στα κοινωνικά και εθνικά θέματα. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια αντιλαμβανόμαστε ακριβώς και το δικό σας αγώνα, όπως εκφράστηκε πρόσφατα μέσα από την πολυήμερη απεργία την οποία ο διδασκαλικός κόσμος της Ελλάδος πραγματοποίησε με βασικούς στόχους την αυτονομία της εκπαίδευσης, την ενίσχυση του δημόσιου σχολείου και τη βελτίωση των όρων εργασίας των λειτουργών. Αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω εκ μέρους του συναδέλφου μου Ανδρέα Λουκά ειδικού γραμματέα της ΠΟΕΔ που εκπροσωπεί εμάς, αλ-

λά και του πρώην προέδρου της ΠΟΕΔ κύριο Σοφοκλή Χαραλαμπίδη που είναι επίσημα προσκεκλημένος της ΔΟΕ. Για άλλη μια φορά σας ευχαριστούμε για τη φιλοξενία που μας προσφέρετε κάθε φορά που θα βρεθούμε κοντά σας.

Εκ μέρους της ΠΟΕΔ την οργάνωσης των Ελλήνων Δασκάλων της Κύπρου εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της συνέλευσής σας και ευόδωση στους υψηλούς στόχους και επιδιώξεις σας. Σας ευχαριστώ.

Δ. ΓΡΑΨΑΣ

(Εκπρόσωπος Συντονιστικού Φοιτητικών Καταλήψεων)

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες, δάσκαλοι και δασκάλες τη τελευταία φορά που κάποιος από το συντονιστικό των καταλήψεων είχε πάρει το λόγο σε μία τέτοια διαδικασία είχε γίνει με ένα σχετικά περίεργο τρόπο. Είχε διεκδικήσει μαζί με ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του συνεδρίου σας και είχε απαιτήσει να μπορέσει να τοποθετηθεί καθ' ότι βρισκόμασταν μία μέρα μετά τη μεγαλύτερη φοιτητική πορεία της μεταπολίτευσης, μέχρι την επόμενη βέβαια την περσινή τις 8η Ιουνίου. Μία ημερομηνία σταθμό για το εκπαιδευτικό κίνημα, μια ημερομηνία σταθμό και για την αναβάθμιση της κρατικής βίας και όλων των πλευρών της. Αφ' ότου είχαν πνίξει στο αίμα μια πορεία γιατί είχαν καταλάβει ότι μόνο έτσι μπορούν να αντιμετωπίσουν, σχετικά να αντιμετωπίσουν ένα αναδυόμενο ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής που γεννιόταν στην ελληνική νεολαία.

Ένα χρόνο πριν, τέτοιες μέρες, ο δάσκαλος που είχε έλθει και είχε ανακοινώσει μέσα στο κατάμεστο ΜΑΧ του συντονιστικού των γενικών συνελεύσεων των φοιτητών την απόφαση για απεργία διαρκείας από το Σεπτέμβρη του κλάδου σας είχε δώσει πνοή σε ένα ολόκληρο κίνημα, το είχε κάνει να καταλάβει ότι αυτά που καταφέρνει μπορούν να υπερβαίνουν τις επί μέρους διεκδικήσεις, ότι μπορεί να έχουν απήχηση στην κοινωνία και με άλλα λόγια να βάζει και άλλους στόχους, άλλες στοχεύσεις πατώντας σε νέες δυνατότητες.

Συνάδελφοι, συναγωνιστές, σύντροφοι όπως και αλλιώς θέλετε να μιλάμε μεταξύ μας, ένα χρόνο τώρα με καθοριστική τη δική σας συμβολή μπορούμε να πούμε ότι υπήρχε πραγματική αντιπολίτευση, στο καθεστώς της όποιας συμφωνίας των επιτελείων υπήρχε αντιπολίτευση. Η μόνη αντιπολίτευση που τελικά μπορεί να πείθει το λαό, για να κατεβαίνει μαζί στο δρόμο. Η αντιπολίτευση των ίδιων των κοινωνικών υποκειμένων.

Και επειδή αυτό γινόταν κατανοητό σε όλους, ξελάσπωσαν, έβγαλαν από τα ντουλάπια όλους τους παλαιούς μηχανισμούς, ένα χρόνο τώρα σε αγωνιστές είδαμε να αναβιώνει το σπουδαστικό της ασφάλειας. Πριν κάποιους μήνες το συνάδελφο Απέκη τον κατηγορούσαν για αρχιτρομοκράτη του εκπαιδευτικού κινήματος. Μπορέσαμε να δούμε με το πιο καθολικό τρόπο ότι όταν μπαίνουν τα διλήμματα και οι διαιρέσεις με αυτό, με τέτοιους επιτακτικούς τρόπους, με απεργίες, με καταλήψεις δύο είναι οι δρόμοι, ή με τους αγώνες, τους εργαζόμενους και τη νεολαία, ή με την ολιγαρχία και τα συμφέροντά της.

Ένα χρόνο τώρα συναγωνιστές έχουμε πετύχει πάρα πολλά και νομίζω ότι αυτός ο πληθυντικός μας αξίζει. Ένα χρόνο τώρα μιλάμε για κινήματα που αμφισβητούν κυρίαρχες επιλογές της εκπαίδευσης και της εργασίας, σε πείσμα όσων τρεφόμενοι από τα ιδεολογήματα του τέλους της ιστορίας έλεγαν ότι οι αγώνες δεν έχουν θέση στην ημερήσια διάταξη.

Ένα χρόνο τώρα συναγωνιστές, καταφέραμε να αποδείξουμε ότι τα κινήματα μπορεί να μην κάνουν, γιατί καταφέραμε να ακυρώσουμε τη κεντρικότερη επιλογή του κεφαλαίου τα τελευταία χρόνια στη πολιτική σκηνή, την αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 16 και να είστε σίγουροι, ότι αυτό χωρίς τη μεγάλη απεργία των δασκάλων δεν θα μπορούσε να έχει επιτευχθεί. Δεν θα μπορούσε χωρίς εκείνη τη φωνή που από το Σεπτέμβρη κιόλας εμάς μας έλεγε βγείτε στο δρόμο. Ένα χρόνο τώρα καταφέραμε μέσα από τους αγώνες να αναδειχτούν περιεχόμενα που δεν υποτάσσονται στη λογική του εφικτού γιατί λέμε ότι για να μπορεί σήμερα να διεκδικήσεις και ψίχουλα πρέπει να διεκδικήσεις το καρβέλι, γιατί λένε σήμερα ότι ο μόνος ρεαλισμός είναι ο ρεαλισμός των αγώνων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί συναγωνιστές το αίτημα για τα 1400 € που βάλατε κεντρικό αίτημα στον αγώνα αυτό σηματοδότησε ότι σήμερα οι εργαζόμενοι μπορούν να παλεύουν με βάση τις ανάγκες και τα δικαι-

ώματά τους και όχι τα ψίχουλα που παζαρεύουν οι επίσημοι συνομιλητές τους.

Ένα χρόνο τώρα συνάδελφοι που βρισκόμαστε στο δρόμο, κυρίως δίνουμε υποσχέσεις, για τον λαμπρό αγώνα που ξεκινάει από την επόμενη ημέρα. Έχουμε πλήρη συνείδηση ότι σε όλο αυτό το διάστημα αναδείχτηκε και ένα σημαντικό όριο. Το σημαντικό όριο του επί μέρους αγώνα, του κλαδικού αγώνα. Εμείς συνάδελφοι ένας χρόνο τώρα, βιώνουμε μια προδοσία, άνευ προηγουμένου. Ένα χρόνο με καταλήψεις και διαδηλώσεις και αντιμετωπίσαμε ένα οργανωμένο σχέδιο να μην συμπέσουμε με καμία εργατική απεργία, προκειμένου να μη διευρυνθεί το μέτωπο. Ένα χρόνο τώρα πάνω από δέκα φορές επιδιώξαμε να φτάσουμε στα γραφεία της ΓΣΕΕ και ένα χρόνο αντιμετωπίζαμε τα ΜΑΤ απέναντί μας. Κοιτάξτε να δείτε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος χρησιμοποιούσε τα ΜΑΤ, για να απομακρύνουν τους αγωνιζόμενους φοιτητές. Η ΑΔΕΔΥ δεν έδωσε το λόγο στο συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων χρησιμοποιώντας την ίδια ακριβώς ρητορεία με το Υπουργείο ότι δεν σας αναγνωρίζουμε.

Άρα λοιπόν συνάδελφοι, για να μπορέσουμε να συντονιστούμε, για να μπορέσουμε να πάρουμε πίσω εκείνα τα χαρακτηριστικά που μπήκανε εμπόδια χρειάζεται αναβάθμιση και των προσπαθειών μας. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτε από αυτούς. Η μεγαλύτερη κατάκτηση του φοιτητικού κινήματος είναι οι δομές που κατοχύρωσε, οι γενικές συνελεύσεις ως το μόνο όργανο λήψης των αποφάσεων, οι συντονιστικές επιτροπές καταλήψεων, το πανελλαδικό συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων, ως το μόνο όργανο που εκπροσωπούσε τους αγωνιζόμενους φοιτητές.

Συνάδελφοι ολοκληρώνω με μια φράση. Συνάδελφοι νομίζω ότι εσείς καλύτερα και από μας ξέρετε ότι δεν είναι ώρα για να τιμάμε το ένδοξο παρελθόν, αλλά για να σχεδιάζουμε πιο ένδοξα το μέλλον. Εμείς λέμε το εξής: Έχουμε αφήσει τη μάχη ανοικτή, έχουμε κερδίσει νίκες, οι μεγαλύτερες νίκες είναι μπροστά μας. Αγαπητοί συνάδελφοι εμείς ένα ερώτημα θέλουμε να θέσουμε εάν αυτοί που είδαμε στο βίντεο προηγουμένως οι μαθητικές καταλήψεις οι δάσκαλοι, οι φοιτητές του Μάη – Ιούνη και του μεγάλου Φλεβάρη – Μάρτη βρεθούν όλοι μαζί στο δρόμο ποιος θα μπορεί να τους σταματήσει; Ποιος Κωστάκης, ποιος Γιωργάκης, που θέλει να γίνει Κωστάκης στη θέση του Κωστάκη. Κανένας. Οι αγώνες μπορούν να κερδίζουν, το δικό σας παράδειγμα πλημμύρισε τα φοιτητικά αμφιθέατρα, όλοι μαζί να πετύχουμε περισσότερα.

Γ. ΤΣΩΝΗΣ

(Εκπρόσωπος Συντονιστικού Τ.Ε.Ι.)

Καλημέρα και από μένα. Αγαπητοί δάσκαλοι ούτως ή άλλως γνωρίζω πολύ καλά ότι δεν είναι η πρώτη φορά που συναντιόμαστε, είχαμε συναντηθεί και στο παρελθόν σε συσκέψεις με συλλόγους γονέων, με σας. Με τη ΔΟΕ, πιο συγκεκριμένα, στα πλαίσια αυτά, θέλω και εγώ να χαιρετήσω με τη σειρά μου την 76η γενική συνέλευση της ΔΟΕ.

Είναι μία ιδιαίτερη περίοδος, ιδιαίτερα σημαντική περίοδος που πραγματοποιείται σήμερα αυτή η γενική συνέλευση. Είναι μία περίοδος η οποία είναι πλούσια, για να πλούσια συμπεράσματα από τη δράση όλου του προηγούμενου διαστήματος, αλλά κυρίως και αυτό είναι το κυριότερο και αυτό πρέπει να κρατήσουμε είναι μια πολύ καλή ευκαιρία σήμερα για να δούμε πώς θα προετοιμαστεί, πώς καλύτερα θα ενισχυθεί οι αγώνες, οι αγώνες οι οποίοι έρχονται, οι αγώνες που να είστε σίγουροι αγαπητοί δάσκαλοι ότι πάνε μαζί οι φοιτητές, οι σπουδαστές, οι εργαζόμενοι.

Το σίγουρο είναι αγαπητοί δάσκαλοι εδώ πέρα και οι εκπρόσωποι των φορέων ότι αυτοί οι αγώνες στράφηκαν ενάντια σε μία συγκεκριμένη πολιτική, ενάντια σε αυτή τη πολιτική που θέλει μια εκπαίδευση καθαρά ιδιωτικοποιημένη και υποβαθμισμένη. Όλη αυτή η πολιτική στράφηκε ενάντια στους σπουδαστές, ενάντια στους φοιτητές, στους εργαζόμενους, στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Όλοι αυτοί όμως που βγήκανε στους δρόμους, εσείς, εμείς, οι φοιτητές, οι εργαζόμενοι ξέρανε πολύ καλά ότι στρέφονταν ενάντια στους ταξικούς φραγμούς, δηλαδή, σε μια εκπαίδευση, για καλοπληρωτές.

Στράφηκαν ενάντια στη πολιτική που δεν γνωρίζει σύνορα σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση αλλά έχει βάλει στο στόχαστρο τα μορφωτικά δικαιώματα και τη προοπτική την ίδια τη προοπτική των αποφοίτων, αλλά και των εργαζομένων σήμερα, των νέων εργαζομένων στο χώρο της εκπαίδευσης. Μια πολιτική που ακόμα περισσότερο και ακόμα χειρότερα

πλήττει τις προσωπικότητες του μαθητή και συνθλίβει πλέον την πιο ευαίσθητη ηλικία.

Αυτοί οι αγώνες όμως συνάδελφοι, μας δίδαξαν πολλά, πάρα πολλά. Καταφέραμε μέσα από τους αγώνες μας και οι δάσκαλοι εδώ πέρα με την απεργία σας εμείς με τις καταλήψεις μας, οι μαθητές τα ίδια, οι εργαζόμενοι, καταφέραμε να γίνει το ζήτημα της εκπαίδευσης αντικείμενο καθημερινής συζήτησης σε κάθε λαϊκό σπίτι, σε κάθε οικογένεια, πράγμα το οποίο ήταν πρωτόγνωρο.

Καταφέραμε και ενισχύσαμε τους δεσμούς μας, τους δεσμούς τους δικούς μας, των σπουδαστών των φοιτητών με τους καθηγητές μας, με τους δασκάλους μας και τους εργάτες. Και είναι ένα στοιχείο στο οποίο θα πρέπει να σταθούμε και θα πρέπει να δούμε πώς ακόμα καλύτερα και η σημερινή κουβέντα που θα γίνει τέλος πάντων την 76η συνέλευση πρέπει να δούμε πώς μπορούμε ακόμα καλύτερα να ενισχύσουμε αυτούς τους θεσμούς, πώς μπορούμε καλύτερα να ενισχύσουμε τη συμπόρευση με τους αγώνες όλου του λαού.

Επίσης ένα ακόμα το οποίο πρέπει να κρατήσουμε, ότι καταφέραμε να αποκαλύψουμε το χαρακτήρα όλων αυτών των μέτρων, ένα σημαντικό στοιχείο και μέσα από αυτή την αποκάλυψη ήλθαν και αναγνωρίστηκαν τελικά ποιοι είναι οι φίλοι μας και ποιοι είναι οι εχθροί μας. Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι σήμερα παίρνουν τα μέτρα, σήμερα είναι αυτοί οι οποίοι λενε ναι μεν αλλά, είναι ακριβώς στην ίδια τη φράση που είπε και ο συνάδελφος ο δάσκαλος από την Οαχάκα πριν ότι αυτοί που σήμερα μπορεί να σου λένε ότι έχεις δίκιο, ταυτόχρονα με τις πράξεις τους όμως και με τα μέτρα που παίρνει έρχεται και σε θάβει.

Αυτή η πολιτική έχει συνέχεια και δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Και είναι το μόνο σίγουρο. Μπροστά μας έχουμε την εφαρμογή του νόμου πλαισίου, έχουμε τα ανοικτά μέτωπα με το άρθρο 16, έχουμε ένα σωρό μέτρα, έχετε ένα σωρό διεκδικήσεις και αιτήματα, τα οποία πρέπει να βγούνε μπροστά. Είναι σίγουρο ότι οι σπουδαστές, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι, θα είναι για άλλη μια φορά στο πλάι σας στους μεγάλους αγώνες οι οποίοι έρχονται. Και επειδή αυτοί οι αγώνες ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι δεν είναι εύκολη υπόθεση ότι χρειάζεται αντοχή για να έχουν και συνέχεια και θα είναι σκληροί, πρέπει με την πείρα του προηγούμενου διαστήματος να πορευτούμε από εδώ και έπειτα.

Ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Εκπρόσωπος Συνδικάτου Ξενοδοχοϋπαλλήλων)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκ μέρους του σωματείου των Ξενοδοχοϋπαλλήλων και της γραμματείας του ΠΑΜΕ σας μεταφέρω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς των εργαζομένων στα ξενοδοχεία της Αττικής. Εργαζομένων που όσοι και εάν κάποιοι θέλησαν να τους κρατήσουν μακριά από ένα μέτωπο πάλης τόσο σημαντικό για το λαό όπως είναι η παιδεία, απέδειξαν με τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις τις δικές σας και όχι μόνο ότι γι' αυτούς αποτελεί κορυφαίο ζήτημα αφού αφορά τα ίδια τα παιδιά τους.

Το συνέδριό σας πραγματοποιείται σε μία εποχή που οι αλλαγές στη παιδεία, αποτελούν προτεραιότητα στις μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Και με αυτή την έννοια είναι κρίσιμη η συζήτηση και οι αποφάσεις σας.

Η περίφημη αποκέντρωση που φαίνεται να στηρίζουν αυτά τα δύο Κόμματα, η ταξική διαφοροποίηση προγραμμάτων και περιεχομένου στην εκπαίδευση, τα νέα επιστημονικά βιβλία, η κατάργηση του άρθρου 16, βέβαια, το πετσόκομμα των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων δεν μπορεί παρά να μας βρει όλους ταξικά συνδικάτα, εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές, φοιτητές στην ίδια απέναντι πλευρά με όσους θέλουν να επιβάλλουν την απόλυτη χειραγώγηση των νέων ως αυριανών εργαζομένων και την υποταγή τη δική σας σε αυτά τα νέα δεδομένα.

Συνάδελφοι, το σωματείο μας στα πλαίσια της δράσης του μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ έδωσε στον αγώνα αυτό το προηγούμενο διάστημα ότι καλύτερο είχε να δώσει. Το να απεργεί συνάδελφοι μια καμαριέρα των 650 € νοικιασμένη από δουλέμπορο για το δικαίωμα στην ολόπλευρη δωρεάν δημόσια παιδεία του γιου της, αποτελεί μεγάλη κατάκτηση.

Το να συμμετέχει ο σερβιτόρος με σύμβαση μιας μέρας στο κατασυκοφαντημένο από τα μέσα μαζικής ενη-

μέρωσης και πολιτικές δυνάμεις αγώνα των εκπαιδευτικών είναι σπουδαίο βήμα. Το να περιφρουρεί στις πόρτες των σύγχρονων γκέτο των ξενοδοχείων, την απεργία για ενιαία δημόσια, επαγγελματική εκπαίδευση, ο νέος πρακτικός της reception ρισκάροντας το μέλλον του στην επιχείρηση δεν είναι απλή υπόθεση. Και από αυτή την άποψη έγιναν βήματα αναζήτησης της κοινής δράσης αφήνοντας ανοικτό το δρόμο της ταξικής αλληλεγγύης σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα που απασχολεί όλους μας.

Υπήρξαν φυσικά διαφοροποιήσεις. Υπήρξαν λάθη που είχαν να κάνουν με το συντονισμό των κινητοποιήσεων. Υπήρξε και η αναμενόμενη για μας προσπάθεια της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ να βάλει ταφόπλακα στους αγώνες που αναπτύχθηκαν με τη συνήθη πρακτική της για διάλογο και κοινωνικό εταιρισμό. Για μας όμως συνάδελφοι και συναδέλφισσες οι κινητοποιήσεις είναι το οξυγόνο του κινήματος. Που αυτές ριζοσπαστικοποιούν συνειδήσεις ενοποιούν τους εργαζόμενους, δημιουργούν ευρύτερες συμμαχίες και κύρια έχουν τέτοιο πλαίσιο αιτημάτων που συγκρούεται με τη βαθύτερη πολιτική αιτία των προβλημάτων και των φορέων που την υλοποιούν.

Με αυτή την έννοια το σωματείο ξενοδοχοϋπαλλήλων, το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο πρωτοστάτησαν σε αυτό τον αγώνα. Και μαζί με τις ομοσπονδίες και τα συνδικάτα που συσπειρώνονται σε αυτό πραγματοποίησε απεργία. Όχι απλά αλληλεγγύης στον αγώνα το δικό σας, αλλά για να συμβάλλει στη γενίκευση του αγώνα, γιατί για μας η δημόσια δωρεάν λαϊκή παιδεία, είναι συνάδελφοι και συναδέλφισσες ζήτημα της εργατικής τάξης.

Ωστόσο όμως αποκτήθηκε και πείρα. Βγήκανε συμπεράσματα, πολλοί από σας τους εκπαιδευτικούς, τους ταξικούς αγωνιστές στο χώρο της εκπαίδευσης βρέθηκαν μέσα στα ξενοδοχεία και σε άλλες επιχειρήσεις στους χώρους δουλειάς για να ενημερώσουν για όσα μας ετοιμάζει το μεγάλο κεφάλαιο παρέα με τα Κόμματα που το στηρίζουν.

Καλύψανε και τη δική μας αδυναμία να ανοίξουμε όσο το δυνατόν πιο συγκροτημένα και αναλυτικά το ζήτημα της παιδείας και να ακούσει από πρώτο χέρι ο εργαζόμενος γονιός τις απόψεις σας σε πείσμα των προβοκατόρων και τίποτε δεν θεωρούμε ότι πήγε χαμένο.

Σήμερα τα ταξικά συνδικάτα μετά από δεκάδες και μεγάλες συσκέψεις με θέμα την παιδεία των λαϊκών αναγκών, μετά από κινητοποιήσεις και πάνω από όλα με το πλαίσιο αιτημάτων που απαντά στις μεγάλες σύγχρονες ανάγκες μας, της λαϊκής οικογένειας, των εκπαιδευτικών, των μαθητών βγαίνουμε όλοι καλύτερα προετοιμασμένοι για να αντιμετωπίσουμε την επίθεση του διακομματισμού, των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, στο πιο ευαίσθητο τομέα της ζωής της νεολαίας της αυριανής βάρδιας του εργατικού κινήματος.

Για μας εσείς οι εκπαιδευτικοί, οι συνδικαλιστικοί σας φορείς, ιδιαίτερα οι προοδευτικές και ριζοσπαστικές παρατάξεις του χώρου είστε όχι σύμμαχοι, αλλά αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης επιφορτισμένοι όμως και με ένα βαρύ καθήκον, να προετοιμάσετε τις γενιές που θα δράσουν ανυπότακτα στις επιλογές αυτών που βλέπουν στην εκπαίδευση το κέρδος. Να έχουν ανυπακοή στα κελεύσματα των αντιεκπαιδευτικών αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ντόπιων κυβερνήσεων, να παλέψουνε και να κατακτήσουν την παιδεία που έχουν ανάγκη τα λαϊκά στρώματα οι εργαζόμενοι.

Και επειδή ο αγώνας αυτός δεν μπορεί και δεν είναι ούτε συντεχνιακός, ούτε τοπικός γιατί ενιαία μας μετράνε τα μονοπώλια και ο ιμπεριαλισμός η συμμετοχή σας στη παγκόσμια Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών που είναι μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας στην οποία το ΠΑΜΕ έχει πρωτοπόρο ρόλο αποτελεί ενθαρρυντικό χαρακτηριστικό που πρέπει να αξιοποιηθεί στο έπακρο.

Εμείς να είστε βέβαιοι δεν θα σταματάμε εδώ. Θα σταθούμε στο πλάι των εκπαιδευτικών, των νέων εργαζομένων διεκδικώντας το σχολείο και το πανεπιστήμιο που έχει σήμερα ανάγκη η εργατική οικογένεια η κοινωνία που όλοι ονειρευόμαστε και με αυτά τα τελευταία λόγια να ευχηθώ στο συνέδριό σας καλή επιτυχία.

Β. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Εκπρόσωπος Σωματείου εργαζομένων βιβλίου και χάρτου)

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες χαιρετίζουμε τις εργασίες του συνεδρίου σας και σας ευχόμαστε τόση η συζήτηση που θα κάνετε, όσο και οι αποφάσεις που θα πάρετε να συμβάλλουν με το καλύτερο τρόπο στον αγώνα του κλάδου σας, για μια καλύτερη ζωή, για μια καλύτερη παιδεία.

Συναδέλφισσες και συ-

νάδελφοι, ο περσινός μεγαλειώδης αγώνας σας άγγιξε βαθύτατα, προβλημάτισε, συγκίνησε και κυρίως κινητοποίησε τους εργαζόμενους και στο χώρο του βιβλίου. Τα αιτήματά σας για μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στην εμπορευματοποίηση της παιδείας, τα αιτήματά σας για 1.400 € μισθό που να καλύπτει τις ανάγκες μας ήταν και δικά μας αιτήματα. Άγγιξε και τις δικές μας ανάγκες. Το ίδιο και οι θέσεις σας για δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Σημαντική παρακαταθήκη επίσης για το εργατικό κίνημα ήταν και ο τρόπος που δράσατε, όταν γινόντουσαν οι συνελεύσεις σε κάθε σχολείο. Υπήρχαν επιτροπές αγώνα και ο αγώνας είχε διάρκεια και αποφασιστικότητα. Όλα αυτά στο έρημο και καταθλιπτικό τοπίο συνδικαλιστικό που έχει συν-διαμορφώσει η συνδικαλιστική αστικοποιημένη γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, ή αλλιώς γραμματεία συμφιλίωσης εργοδοτών εργαζομένων.

Ο δικός σας αγώνας ήταν μια αχτίδα φωτός, γι' αυτό και οι υπάλληλοι είναι περήφανοι που στήριξαν τη δική σας απεργία, την απεργία των δασκάλων και συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις σας με 4 στάσεις εργασίας, με συμμετοχή που ξεπέρασε τις προσδοκίες μας και πιστεύουμε ότι η συμμετοχή μας έγινε διακριτή από όλους σας.

Συνάδελφοι, για το χώρο μας ανάλογη σημασία με το δικό σας αγώνα είχε η απεργία που πραγματοποιήσαμε το Μάη του 2006, ήταν αγώνας σταθμός που είχε αιτήματα αντίστοιχου χαρακτήρα με τα δικά σας. Μισθό που να ζούμε αξιοπρεπώς από μια δουλειά, 1.400 βασικό μισθό. Προετοιμάστηκε με συνελεύσεις και κυρίως άνοιξε τη συζήτηση σε κάθε μικρό ή μεγάλο βιβλιοπωλείο.

Παρ' ότι ήταν αγώνας ενός κλάδου είχε μαζικότατη συμμετοχή τόσο στην απεργία, όσο και στη διαδήλωση. Μπορεί να μην είχαμε κάποιο άμεσο φανερό αποτέλεσμα όπως έγινε στους φοιτητές και στους εκπαιδευτικούς με το μπλοκάρισμα του άρθρου 16 ωστόσο τα αποτελέσματα της απεργίας, είναι ορατά στην αυτοπεποίθηση, τη διεκδικητικότητα, τη συλλογικότητα των συναδέλφων στους χώρους δουλειάς, στην αλληλεγγύη με στάσεις σε αγώνες σαν το δικό σας και των φοιτητών.

Σε αυτή τη κατεύθυνση με αυτή την αυτοπεποίθηση πραγματοποιείται σήμερα και η απεργία των συναδέλφων στα ελληνικά γράμματα πράγμα που θέλουμε να συμβάλλετε και εσείς με την αλληλεγγύη σας. Υπήρξε συνάδελφος, τη Δευτέρα η εργοδοσία των ελληνικών γραμμάτων απέλυσε συνάδελφο που δούλευε σε αποθήκη, γιατί; Γιατί το προηγούμενο διάστημα για 3 ημέρες έλειψε ο συνάδελφος από τη δουλειά του γιατί η μάνα του έπαθε καρκίνο και έτρεχε στα νοσοκομεία. Η αναλγησία της εργοδοσίας είναι τέτοια που έφτασε στο βαθμό να τον απολύσει και εμείς καλούμε εσάς όλους τους εκπαιδευτικούς να δηλώσουν την αλληλεγγύη τους βομβαρδίζοντας με e mail την εργοδοσία των ελληνικών γραμμάτων και να δείξετε έτσι έμπρακτα την αλληλεγγύη σας.

Συνάδελφοι, δεν μας ταιριάζει πιστεύω να επαναπαυόμαστε στις όποιες αγωνιστικές δάφνες του χθες, δεν ξεχνάμε ότι οι ανάγκες και οι απαιτήσεις μας πάνε πολύ μακριά, ότι ο κοινωνικός πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι του πνεύματος και του χεριού δίνει τη δυνατότητα να ζήσουμε πολύ καλύτερα γιατί η κατάσταση είναι ιδιαίτερα άσχημη. Δεν μπορούμε να κλείσουμε επίσης τα μάτια σε μία απλή αλήθεια. Μετά τις εκλογές είτε νικήσει η Νέα Δημοκρατία είτε το ΠΑΣΟΚ, έχουν ήδη στρώσει το έδαφος για ένα βαρύ αντεργατικό χειμώνα, για μια πάλη ενάντια στο ασφαλιστικό, την παιδεία, την υγεία, τους μισθούς, το περιβάλλον και τόσα άλλα.

Δεν μας αρκεί λοιπόν το αγωνιστικό χθες, για να αποκρούσουμε αυτή την καταιγίδα και να διεκδικήσουμε αυτά που μας αξίζουν, αυτά που μας ανήκουν, χρειάζεται ένα άλμα και από τη πλευρά του εργατικού κινήματος, γι' αυτό πρέπει να το προετοιμάσουμε από τώρα, αγωνιστικός ταξικός συντονισμός και κοινό μέτωπο των εργαζομένων, του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Να ξεπεράσουμε τον κατακερματισμό των αγώνων και την απομόνωση του κάθε κλάδου με το συντονισμό και την κοινή δράση από τα κάτω σε αντίθεση με το γραφειοκρατικό συντονισμό από τα πάνω.

Σε αυτή τη κατεύθυνση θεωρούμε αναγκαίο και το συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων. Σε αυτή τη κατεύθυνση κινείται και ο σύλλογος υπαλλήλων βιβλίου και χάρτου, που χρόνια τώρα και καλεί τα πρωτοβάθμια σωματεία και όλα τα αγωνιζόμενα τμήματα εργαζομένων να προχωρήσουν μαζί. Χρειάζονται οι αγώνες μας να έχουν ως κέντρο τις συνελεύσεις βάσεις, να στηρίζονται στην άμεση δημοκρατία, να είναι αποφασιστικοί και επίμονοι. Χρειάζονται παρεμβάσεις για το περιεχόμενο της δουλειάς μας, το τι εκπαίδευση υπάρχει και τι εξυπηρετεί, τι βιβλία βγαίνουν και τι πρότυπα διαμορφώνουν και ακόμα χρειάζονται νέες αξίες, το ξέρετε εσείς καλά, όταν μιλούσατε για το πρώτο μάθημα, αγώνας, αξιοπρέ-

πεια, αντίσταση, αξίες συλλογικότητας, έξω από τους μονόδρομους της αγοράς και του κέρδους του ανταγωνισμού και της παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου.

Ελπίζουμε ότι όλα αυτά θα βρούνε τρόπο να εκφραστούν στους αγώνες της επόμενης φάσης και ότι τις καλύτερες αγωνιστικές μας μέρες δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα. Σας ευχαριστούμε.

Β. ΤΟΓΙΑΣ

(Εκπρόσωπος της Α.Σ.Γ.Μ.Ε.)

Θα ήθελα και εγώ εκ μέρους της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητών Ελλάδος να χαιρετίσω τις εργασίες της συνέλευσής σας. Η προηγούμενη χρονιά, η προηγούμενη σχολική χρονιά ήταν αγωνιστική χρονιά, ήταν χρονιά αγώνων για τη δημόσια παιδεία. Και εσείς οι εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι των παιδιών μας παίξατε ένα σημαντικό ρόλο σε αυτό. Στο επίκεντρο ήλθε εκτός από τα εργασιακά σας αυτό που σας απασχολεί όλους, γονείς, εργαζόμενους, εκπαιδευτικούς. Το τι παιδεία, τι εκπαίδευση παρέχεται σήμερα στα δημόσια σχολεία. Μια συζήτηση που αγκάλιασε όλους σε όλες τις γειτονιές, σε όλους τους δήμους σε όλη την Ελλάδα.

Οι μεταρρυθμίσεις για την εκπαίδευση δεν τελείωσαν με το άρθρο 16, ούτε με το νόμο πλαίσιο. Εξ άλλου η ίδια η Υπουργός Παιδείας, δήλωσε πώς τα καλύτερα έρχονται. Έρχεται η αποκέντρωση το άνοιγμα του σχολείου στην τοπική αγορά. Έρχεται μετά την ιδιωτικοποίηση του Πανεπιστημίου η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου. Γιατί τα όρια στενεύουν. Το 2010 είναι κοντά που έχει βάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το 2014 λίγο πιο κοντά που πρέπει να έχουν άμεσα αποτελέσματα από τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

Ξέρουμε όλοι πολύ καλά πού στοχεύουν αυτά τα μέτρα. Είναι η κατηγοριοποίηση των παιδιών, όσο γίνεται από πιο μικρή ηλικία. Η διοχέτευσή τους στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Το 70% αυτών να πηγαίνουν κατ' ευθείαν μετά το δημοτικό στα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια. Για μας η γνώση είναι ανάγκη. Ανάγκη για όλα τα παιδιά, δεν είναι ανάγκη οι δεξιότητες ο ΟΟΣΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Υπουργείο. Τα πρώτα δείγματα της αποκέντρωσης έχουμε με τα νηπιαγωγεία, από το Σεπτέμβρη θα ξέρουμε πώς εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά, δεν θα φοιτούν στα δημόσια νηπιαγωγεία, διοχετεύονται με τη πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση στην ιδιωτική παιδεία. Αυτή λοιπόν, είναι η αποκέντρωση που όλοι θέλουν.

Αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα με τα νέα βιβλία και το ξέρετε όλοι πολύ καλά και δεν είναι ζήτημα μόνο της ιστορίας της 6ης δημοτικού, είναι το ζήτημα το πού στοχεύουν τα νέα βιβλία. Είναι το ζήτημα το τι στόχους βάζουν με τα νέα ενιαία πλαίσια προγραμμάτων σπουδών. Οι επιχειρήσεις κάθε μέρα μπαίνουν στα σχολεία, με την ευέλικτη ζώνη και τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Οι γονείς αναγκαζόμαστε κάθε μέρα να βάζουμε όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη ακόμα και από το δημοτικό, γιατί ακόμα και από το δημοτικό αναγκαζόμαστε να στέλνουμε τα παιδιά μας στα φροντιστήρια.

Γι' αυτό λοιπόν, σας καλούμε να δηλώσετε αντίσταση και ανυπακοή. Πολλοί από σας κλήθηκαν από τους συμβούλους της εκπαίδευσης, να δώσουν τη πρώτη αξιολόγηση για τα νέα βιβλία και ποιες είναι οι εντυπώσεις τους από την εφαρμογή τη πρώτη χρονιά. Ε, λοιπόν, όλοι θα έπρεπε να δώσετε το μήνυμα πώς αυτά τα βιβλία πρέπει να αποσυρθούν άμεσα. Σας καλούμε στο επόμενο διάστημα να εντείνετε τους αγώνες μαζί με τους εργαζόμενους, τους γονείς, τους φοιτητές, τους καθηγητές, τους πανεπιστημιακούς για μια ενιαία δημόσια δωρεάν παιδεία για ένα σχολείο, που θα καλύπτει τις ανάγκες τις δικές σας και των παιδιών μας για ένα 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και μεταλυκειακή επαγγελματική εκπαίδευση.

Και κλείνοντας θέλω να σας πω το εξής: Μετά από μια σύσκεψη που είχε κάνει η Ομοσπονδία Γονέων Αθήνας με φοιτητές, συνδικάτα, σωματεία, εργαζόμενους για το άρθρο 16 και όχι μόνο την επομένη βγήκε η έγκριτη εφημερίδα ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ και δήλωσε «ιδού οι σωτήρες της παιδείας.» Λοιπόν να ξέρετε πολύ καλά μας φοβούνται, έχουν δίκιο να μας φοβούνται, το μόνο που μένει είναι να το αποδείξουμε. Γεια σας.

Δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. Δημήτρη Μπράτη στην 76η Γ.Σ. του κλάδου

Συνάδελφοι του Προεδρείου
Συναδέλφισσες, συνάδελφοι
αντιπρόσωποι της 76ης Γ.Σ. του κλάδου

Ο κλάδος γύρισε σελίδα ... Τίποτε δεν είναι όπως πρώτα

Μια ακόμη συνδικαλιστική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Πρέπει να σας πω ότι νιώθω πολύ συγκινημένος και πολύ περήφανος που ηγήθηκα του κλάδου στη μεγαλύτερη απεργία που έκανε στην ιστορία του, μαζί μ' όλους εσάς και μ'όλους τους συναδέλφους της βάσης. Οι στιγμές που ζήσαμε ήταν **μοναδικές, ανεπανάληπτες.** Μπορεί να μην κατακτήσαμε τους συγκεκριμένους στόχους του διεκδικητικού μας πλαισίου, **εξαιτίας της αδιαλλαξίας της κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας,** σίγουρα όμως οι παρακαταθήκες αυτού του αγώνα αποτελούν την πολυτιμότερη επένδυση για το μέλλον όχι μόνο του κλάδου μας, αλλά και ολόκληρου του κινήματος των εργαζομένων.

Τίποτε δεν είναι όπως πρώτα, συνάδελφοι...! Τίποτε δεν είναι όπως παλιά! Ο κλάδος μας, με τον αγώνα διαρκείας που έδωσε, ευαισθητοποίησε, συγκίνησε και επέβαλε το σεβασμό στο δίκιο του. **Η ΔΟΕ είναι αυτή τη στιγμή το πιο αξιόπιστο συνδικάτο στο Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα. Φτάσαμε τον κλάδο πολύ ψηλά.** Αποδείξαμε πως ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ.

Είναι βέβαιο πως, από δω και πέρα, ΑΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΣΕΒΟΝΤΑΙ, ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΜΑΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ.

Ο απολογισμός του αγώνα μας μέσα από ένα δημοσίευμα...

Συνάδελφοι,

Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω, πριν ξεκινήσω τη δευτερολογία μου, ένα δημοσίευμα του «Ιού» της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 4ης του Νοέμβρη του 2006 με τίτλο «Το μάθημα των δασκάλων»: Κι αυτό γιατί ένα μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. διάβασε προηγουμένως μια παράγραφο, μόνο, για να στηρίξει την άποψή του ότι η πολυήμερη απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου ήταν αποτυχημένη. Μόνο που αλλοίωσε το νόημά του γιατί διάβασε μόνο δυο σειρές από το κείμενο και αποσιώπησε το υπόλοιπο. Και επειδή η μισή αλήθεια δεν είναι αλήθεια σας διαβάζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ολόκληρο το δημοσίευμα που, για μένα, είναι ο καλύτερος απολογισμός του αγώνα που κάναμε:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 4 Νοέμβρη «ιός»: Η πολυήμερη απεργία των δασκάλων έληξε άδοξα, αφού αντιμετώπισε την απόλυτη άρνηση του Υπουργείου Παιδείας και το φόβο του ίδιου του Πρωθυπουργού ότι οποιαδήποτε χαραμάδα παροχών θα προκαλούσε ανυπολόγιστες συνέπειες στη συνεχιζόμενη αντιλαϊκή εισοδηματική πολιτική. Οι στόχοι, λοιπό της κινητοποίησης δεν επιτεύχθηκαν. Όμως η ίδια η κινητοποίηση υπήρξε η πιο επιτυχημένη των τελευταίων χρόνων. Δεν πρόκειται για κακόγουστο ευφυολόγημα. Ύστερα από αρκετά χρόνια συνεχούς υποβάθμισης του συνδικαλισμού -με ευθύνη φυσικά και συνδικαλιστικών παρατάξεων και κομμάτων- οι δάσκαλοι δίδαξαν όλη την κοινωνία ότι ο οργανωμένος αγώνας των εργαζομένων είναι η μόνη απάντηση στην πολιτική της λιτότητας. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια βρήκε τέτοια απήχηση στην κοινή γνώμη η κινητοποίηση ενός κλάδου, παρά το γεγονός ότι αντιμετώπισε εξαρχής έναν οργανωμένο πόλεμο λάσπης και συκοφαντίας. Από την πρώτη στιγμή οι δάσκαλοι είχαν να αντιμετωπίσουν έναν πρωτοφανή προπαγανδιστικό μηχανισμό που καθοδηγήθηκε α-

πό την κυβέρνηση αλλά βρήκε εύκολη πρόσβαση στα περισσότερα ειδησεογραφικά προγράμματα της τηλεόρασης. Σ' αυτή τη μάχη, οι δάσκαλοι βγήκαν νικητές. Μετέστρεψαν υπέρ τους την προσπάθεια των απολογητών της κυβερνητικής πολιτικής να τους εκθέσουν στην κοινωνία. Η καθημερινή παρουσία των στελεχών της ΔΟΕ (και κυρίως του προικισμένου προέδρου της) στα βραδινά τηλεπαράθυρα όχι μόνο δεν ευτέλισε τον αγώνα τους (όπως είχε συμβεί, για παράδειγμα, σε ορισμένες παλιότερες κινητοποιήσεις αγροτών ή τραπεζικών), αλλά έδωσε και οικείο ανθρώπινο πρόσωπο στις διεκδικήσεις τους. Όλα τα τεχνάσματα που επιστρατεύτηκαν εναντίον τους εξουδετερώθηκαν, χάρη στην ψυχραιμία και την ευθύτητα που φώναζαν από μακριά το δίκιο του αγώνα τους. Στην αρχή προβλήθηκε το γνωστό επιχείρημα ότι πρόκειται για υποκινούμενη κινητοποίηση, ότι ένοχα για την αναταραχή στην παιδεία είναι τα κόμματα της Αριστεράς, και ειδικότερα ο Συνασπισμός. Αλλά το στερεότυπο αυτό φόβιζε την κοινωνία πριν από κάτι δεκαετίες. Ο «κομμουνιστικός κίνδυνος» δεν πουλάει ούτε στους οπαδούς του Καρατζαφέρη. Οι δάσκαλοι με ευκολία έπεισαν ότι τα κίνητρα τους δεν ήταν κομματικά. Στη συνέχεια προσπάθησαν να τους φέρουν σε αντιπαράθεση με συνδικαλιστές της αστυνομίας, ακολουθώντας το γνωστό σχήμα της σύγκρουσης μεταξύ κλάδων. Όμως και πάλι οι δάσκαλοι βγήκαν αλώβητοι. Η σύγκριση, μάλιστα, στα τηλεοπτικά παράθυρα με ορισμένες θλιβερές μορφές που θύμιζαν χωροφύλακες του '60 ενίσχυσε την εικόνα του γνήσιου συνδικαλιστή. Ήρθε και η αστυνομική βία με τις σιδηρογροθιές και τα χημικά για να αποδείξει ότι το δίκιο βρίσκεται από τη μια μεριά. Μετά εφευρέθηκε το υπερβολικό ύψος των αυξήσεων που ζητούν οι δάσκαλοι. Μάλιστα τα κανάλια βγήκαν στη γύρα, αναζητώντας εργαζόμενους που παίρνουν ακόμα λιγότερα από τους δασκάλους, ή δίνοντας το λόγο σε στημένους προπαγανδιστές της κυβέρνησης που επαναλάμβαναν το γνωστό τροπάριο για τους «προνομιούχους εργαζόμενους» με τις «πολλές διακοπές» και τις «λίγες ώρες εργασίας». Αλλά και πάλι δεν ήταν πιστευτοί οι τηλεαστέρες, όταν από το ύψος των ιλιγγιωδών εισοδημάτων τους κατακεραύνωναν τα 1400€ ως ακραία διεκδίκηση. Είχε προηγηθεί, βλέπετε, η κυρία Γιαννάκου με το επιχείρημα της αύξηση των «τριών ευρώ» και το περιβόητο επίδομα που θα δινόταν με το σταγονόμετρο σε πολλές δόσεις και βάθος χρόνου. Η άρνηση της κυβέρνησης να συζητήσει οποιαδήποτε αύξηση αποκάλυψε την απροθυμία της να δεχτεί ακόμη και πολύ χαμηλότερες διεκδικήσεις. Εκεί όπου η κυβέρνηση έχασε και την τελευταία της ηθική νομιμοποίηση απέναντι στο κίνημα των δασκάλων ήταν όταν κατατέθηκε ο προϋπολογισμός, ο οποίος προβλέπει περαιτέρω μείωση του ποσοστού των δαπανών για την Παιδεία. Μιλώντας σε οργανωμένη τηλεοπτική συζήτηση με φοιτητές, η κυρία Γιαννάκου ισχυρίστηκε ότι ουδέποτε υποσχέθηκε η ίδια ότι θα αυξήσει σε 5% του ΑΕΠ τις δαπάνες για την Παιδεία, αποκηρύσσοντας έτσι δημόσια το πρόγραμμα του κόμματός της. Το κέρδος, λοιπόν, των δασκάλων είναι κέρδος όλης της κοινωνίας. Είναι η ηθική και πολιτική απονομιμοποίηση της συνεχιζόμενης πολιτικής λιτότητας. Ίσως αυτή η απεργία στοιχίσει στην κυβέρνηση πολύ περισσότερα από όσα θα στοίχιζε η αναγνώριση των δίκαιων αιτημάτων των εκπαιδευτικών.

Χαίρομαι, σήμερα, που μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, από την παράταξη της ΔΑΚΕ, υιοθετούν αυτό το δημοσίευμα. Αυτή, συνάδελφοι, είναι η αποτίμηση της απεργίας μας από τον τύπο, από μια έγκριτη εφημερίδα και από ένα δημοσιογράφο που ερχόταν στις απεργίες και στα συλλαλητήρια και μας έδινε κουράγιο και μας έλεγε «Αντέξτε» και έγραφε πίσω στο μπλουζάκι του: «Έρχομαι μόνος στις απεργίες των δασκάλων, γιατί το Σωματείο μου δεν πήρε καμία απόφαση για απεργία να σας στηρίξει». Και είναι προς τιμήν του όλα αυτά που έγραψε και έκανε...

Η 75η Γενική Συνέλευση – Το πολιτικοσυνδικαλιστικό πλαίσιο

Θα ξεκινήσω, συνάδελφοι, τη δευτερολογία μου από εκεί που σταμάτησε η περσινή Γενική Συνέλευση του κλάδου, θυμίζοντάς σας μερικά γεγονότα:

Θυμίζω ότι πέρυσι, στο δίμηνο Μαΐου – Ιουνίου, είχαμε τις φοιτητικές κινητοποιήσεις και τα συλλαλητήρια που ανάγκασαν την κυβέρνηση να μην ψηφίσει το Νόμο – πλαίσιο για τα ΑΕΙ, να τον αποσύρει και να μεταθέσει την ψήφισή του για μετά τις δημοτικές εκλογές.

Θυμίζω ότι η Ομοσπονδία μας συμμετείχε σε όλα τα συλλαλητήρια του εκ/κού κινήματος και στις 22 Ιουνίου του 2006, διακόψαμε τις εργασίες του Γενικής μας Συνέλευσης και πήγαμε με δικό μας πανό στα Προπύλαια στο συλλαλητήριο των φοιτητών.

Θυμίζω, επίσης, ότι στην πανηγυρική διαδικασία της 75ης Συνέλευσης, στις 21/6/06, απευθυνόμενος στον Ειδικό Γραμματέα του ΥΠΕΠΘ, που εκπροσω-

πούσε την πολιτική ηγεσία είχα τονίσει τα εξής: «Σας καλούμε, σήμερα, να δεσμευθείτε για την επίλυση των προβλημάτων μας. Σήμερα, γιατί αύριο θα είναι αργά. Είναι μια τελευταία ευκαιρία.

Διαφορετικά, σας δηλώνουμε πως είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε σε απεργιακές κινητοποιήσεις το Σεπτέμβρη. ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΟΙΞΟΥΝ τα σχολεία το Σεπτέμβρη. Κι αυτό δεν είναι απειλή. Είναι κραυγή οργής και αγανάκτησης των 72.000 εκπαιδευτικών της Π.Ε. για το διαρκή εμπαιγμό που υφίστανται...».

Επίσης, θυμίζω, συνάδελφοι, τι είχα πει κλείνοντας τη δευτερολογία μου, απευθυνόμενος στους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης «...Τι μας είπε η πολιτική ηγεσία στην πανηγυρική συνεδρίαση; Απολύτως τίποτε. Υπάρχει, λοιπόν, συνάδελφοι, άλλος δρόμος από τον αγώνα;

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ ΕΔΕΙΞΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ.

Δεν πρέπει να φύγουμε κι απ' αυτή τη Συνέλευση χωρίς συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο και πρόγραμμα δράσης για την επόμενη χρονιά,

Δεν μπορεί να αφήσουμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ για μια ακόμη φορά, έτσι, χωρίς πρόγραμμα. Να κάνουμε τις αμοιβαίες υποχωρήσεις τώρα, εδώ, ενώπιον των 600 αντιπροσώπων του κλάδου. Να σηματοδοτήσουμε από τώρα την έμπρακτη αντίδρασή μας σ' όλα αυτά που έρχονται αποφασίζοντας ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ συγκεκριμένη απεργιακή κινητοποίηση για το Σεπτέμβρη, κινητοποίηση που θα είναι η αρχή των αγώνων της επόμενης χρονιάς. Να λύσουμε τα χέρια στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για να μπορέσει να αξιοποιήσει όλο το διάστημα του καλοκαιριού στην προετοιμασία ενός τέτοιου αγώνα. Ενός αγώνα που θα έχει διάρκεια και προοπτική.

ΝΑ μην ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη αν η κυβέρνηση δε δώσει λύση στα πιο οξυμμένα προβλήματά μας. Αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα που θα βγει απ' αυτή τη Συνέλευση....»

Η ιστορική Απόφαση – Η προετοιμασία

Βέβαια, η κυβέρνηση, συνάδελφοι, δεν δεσμεύθηκε για τίποτε. Γι' αυτό και στις 24 Ιουνίου 2006 συζητήσαμε το διεκδικητικό και το αγωνιστικό πλαίσιο και καταλήξαμε στην απόφαση για πενθήμερη απεργία στις 18 Σεπτέμβρη. Κι ήταν αυτό η αρχή των αγώνων. Ήταν κεραυνός εν αιθρία, η απόφασή μας, συνάδελφοι; Όχι, βέβαια. Είχαμε προειδοποιήσει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας από τις 14 Μάρτη του 2006που είχαμε την τελευταία συνάντηση μαζί της. Είχαμε πει τότε στην Υπουργό Παιδείας πως έφτασε η κατάσταση στο απροχώρητο. Ο κλάδος δεν αντέχει άλλο τον τρίχρονο κυβερνητικό εμπαιγμό. Δεν αντέχει το διαρκή παραγκωνισμό και την υποβάθμισή του. Δεν αντέχει τη διαρκή πολιτική λιτότητας. Γι' αυτό και θα αντιδράσει με δυναμικές κινητοποιήσεις το Σεπτέμβρη.

Δεν μας άκουσε συνάδελφοι. Στην ημερίδα για το ασφαλιστικό, στις 22 Μάη 2006, στη Θεσ/νίκη επανέλαβα την προειδοποίηση και μίλησα για απεργία διαρκείας και για κλειστά σχολεία το Σεπτέμβρη. Το ίδιο και στην ομιλία μου στην πανηγυρική διαδικασία της 75ης Γενικής Συνέλευσης. Δυστυχώς, όμως, συνάδελφοι, όλα αυτά πήγαν στο κενό. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κανένα ενδιαφέρον δεν έδειχνε, για την επίλυση των προβλημάτων του κλάδου.

Αμέσως μετά τη λήξη της 75ης Γ.Σ. το Δ.Σ. της ΔΟΕ, συνάδελφοι, ανέλαβε δράση για την υλοποίηση της ιστορικής μας απόφασης.

Στις 27.06.06 συμμετείχαμε στην πορεία που έγινε, με αφορμή τη σύνοδο των Υπουργών Παιδείας του ΟΟΣΑ και καταγγείλαμε την προκλητική και αναίτια επίθεση της αστυνομίας στη μεγάλη ειρηνική πορεία.

Στις 05.07.06: αποφασίσαμε όλα τα οργανωτικά μέτρα για την επιτυχία της απεργιακής κινητοποίησης. Επιστολή προς γονείς, επιστολή προς συναδέλφους, αφίσα, έκτακτο Δ.Β., διαφημιστικά spot, ανάρτηση πανό κλπ

Στις 06.07.06 δώσαμε συνέντευξη τύπου στα Γραφεία της ΔΟΕ και το απόγευμα της ίδιας μέρας πραγματοποιήσαμε σύσκεψη με αντιπροσωπείες του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, της ΠΟΣΔΕΠ, της ΟΣΕΠ/ΤΕΙ, της ΑΣΓΜΕ και των φοιτητικών συντονιστικών, με θέμα τις κινητοποιήσεις.

Στις 06.07.06: Πραγματοποιήσαμε συνάντηση στα Γραφεία της ΔΟΕ με τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Αλέκο Αλαβάνο και ολόκληρο το καλοκαίρι με συνεντεύξεις και με δηλώσεις μας προβάλλαμε τα αιτήματα της απεργιακής μας κινητοποίησης.

Στις 17.08.06 ζητήσαμε συνάντηση με τα πολιτικά κόμματα και στις 04.09.06 πραγματοποιήσαμε Σύσκεψη των Δ.Σ. του Λεκανοπεδίου για ενημέρωση καθώς και συσκέψεις σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Στις 09.09.06: Συμμετείχαμε στο συλλαλητήριο της Θεσ/νίκης, στο οποίο για πρώτη φορά ήταν τόσοι εκπαιδευτικοί.

Στις 14 και 15 Σεπτέμβρη: Συναντηθήκαμε με ΠΑΣΟΚ, το ΣΥΝ και το ΚΚΕ. Το μόνο κόμμα που δεν μας δέχθηκε, ήταν η Ν.Δ.

Στις 15 Σεπτέμβρη: Πραγματοποιήσαμε νέα σύσκεψη των φορέων στη ΔΟΕ για τη στήριξη της κινητοποίησης

Η εισαγωγή των Νέων Βιβλίων, μνημείο προχειρότητας...

Στις αρχές Σεπτέμβρη δημιουργήθηκε, συνάδελφοι, το τεράστιο θέμα με τα Νέα Βιβλία και τις ελλείψεις σε προσωπικό στα σχολεία. Η Υπουργός Παιδείας αντί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα δήλωνε στις 3-09-06 στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία: απαντώντας στην ερώτηση : *«Επικρίνουν το Υπουργείο ότι λίγες μέρες πριν από την εισαγωγή των νέων βιβλίων, οι εκπαιδευτικοί δεν θα τα έχουν δει»*

Απάντηση: «Αυτό είναι απολύτως ψευδές. Ντρέπομαι για λογαριασμό όσων τα λένε. Έχει αρχίσει η επιμόρφωση από το Μάρτιο. Τα βιβλία μπήκαν στο Ίντερνετ. Οι εκπαιδευτικοί έχουν εκπαιδευτεί σε δεξιότητες και έχουν πάρει και προσωπικό υπολογιστή. Τους δόθηκε DVD και 800 σελίδες υλικό για το πώς θα προσεγγίζουν το κάθε θέμα, και βεβαίως, πήραν και τα βιβλία στην ώρα τους...».

Ακούγοντας όλα αυτά οι συνάδελφοι εξοργίζονταν. Γιατί τίποτε απ' αυτά δεν δόθηκε.

Εμείς, συνάδελφοι, έγκαιρα, για τα Νέα Βιβλία είχαμε επισημάνει τις τεράστιες καθυστερήσεις και την έλλειψη επιμόρφωσης.

Από τις 13-06-06 επισημάναμε την απουσία σταδίου πιλοτικής – δοκιμαστικής εφαρμογής και την παντελή έλλειψη σχεδίου ενημέρωσης επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Στις 04-09-06: Τονίζαμε για τη «δεύτερη φάση της επιμόρφωσης στα Νέα Βιβλία»: Αποδεικνύεται ότι πρόκειται για μια διάτρητη διαδικασία που δεν έχει κανένα επιμορφωτικό αποτέλεσμα για τους εκπαιδευτικούς.

Σε ό,τι δε αφορά τις ελλείψεις και τα χιλιάδες κενά που παρουσιάστηκαν στην αρχή της χρονιάς αντί η κυβέρνηση να φροντίσει να τα καλύψει, δήλωνε δια του κυβερνητικού εκπροσώπου, πως: Η ΚΥΗΣΗ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ, δήλωση που έγινε πρωτοσέλιδο στον ΤΥΠΟ (ΕΘΝΟΣ, 30-8-06).

Η στάση της κυβέρνησης και της Υπουργού Παιδείας

Ενώ, συνάδελφοι, συνέβαιναν όλα αυτά η Υπουργός Παιδείας επί τρεις μήνες αρνούνταν να συναντήσει τον κλάδο. Αντίθετα, έριχνε καθημερινά λάδι στη φωτιά, με δηλώσεις όπως:

«Δεν θα ακολουθήσουν τους συνδικαλιστές οι δάσκαλοι... μίζεροι...

ανέντιμη κατάσταση, η κυβέρνηση δε μασάει, φασιστική συμπεριφορά, λένε ψέματα κλπ»

Το ότι η Υπουργός Παιδείας ήταν εκτός πραγματικότητας φαίνεται από τη συνέντευξη που έδωσε στις 03-09-06 στην Κ.Ε. όπου δηλώνει: *(ερώτηση) « Το ξεκίνημα δείχνει ότι θα είναι δύσκολη χρονιά. Οι δάσκαλοι ετοιμάζουν απεργία, οι καθηγητές συζητούν αν θα προχωρήσουν και αυτοί, για τα ΤΕΙ γίνονται κινητοποιήσεις, ο νόμος για τα ΑΕΙ είναι υπό συζήτηση». (απάντηση) «Υπάρχουν κάποιοι που θέλουν να δυσκολέψουν τη χρονιά. Όμως ειδικά η φετινή χρονιά έχει όλες τις προοπτικές να είναι πολύ καλύτερη. Όσον αφορά την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες, όπως είναι διορισμοί μόνιμων αναπληρωτών κλπ., επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών στα νέα βιβλία που θα δοθούν από φέτος, εκπληρώθηκαν με εξαιρετική ταχύτητα...».*

Το χρονικό του αγώνα. Οι έξι βδομάδες που συγκλόνισαν τον κλάδο και την ελληνική κοινωνία

Στις 18-09-06, συνάδελφοι, ξεκίνησε η απεργία με πρωτόγνωρα, ποσοστά συμμετοχής. 95% Λεκανοπέδιο, 98% στην Κρήτη, 85% στην υπόλοιπη Ελλάδα. Την ίδια μέρα είχαμε συνάντηση με τον Υφυπουργό Παιδείας τον κ. Καλό ο οποίος δεν έδωσε καμιά απάντηση στα αιτήματα του κλάδου.

Στις 20-09-06: Πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδες συλλαλητήριο υπό καταρρακτώδη βροχή. Τα ΜΑΤ εμπόδισαν την πορεία προς το μέγαρο Μαξίμου. Χρησιμοποιήθηκε ωμή βία και χημικά κατά των απεργών. Ακολούθησε συνέντευξη τύπου των φορέων στις 21-09-06 στη ΔΟΕ στην οποία καταγγείλαμε την αστυνομική βία και τρομοκρατία.

Στις 21-09-06: Πραγματοποιήθηκε συνάντηση της Υπουργού Παιδείας με τον Πρωθυπουργό... Ανοιχτές οι πόρτες του διαλόγου δήλωσε η Υπουργός Παιδείας, αλλά ακόμη δεν είχε δει τον κλάδο. Κι ενώ όλα αυτά συνέβαιναν και την Παρασκευή 22 Σεπτέμβρη είχαμε Γ.Σ. στους Συλλόγους για το τι θα κάνουμε, κανείς από πλευράς κυβέρνησης δεν αναλαμβάνει πρωτοβουλία για επίλυση των προβλημάτων. Ανέλαβα την πρωτοβουλία, τηλεφωνικά, να ζητήσω, άμεσα, συνάντηση με την Υπουργό Παιδείας για να έχουμε απαντήσεις, ενόψει των Γ.Σ. Ενώ η συνάντηση είχε κλειστεί για την Παρασκευή (22/09/06)

μετατέθηκε, τελικά, για τη Δευτέρα 25/9/06 και ώρα 13:00.

Στις 23-09-06: Έγινε, συνάδελφοι, η πρώτη ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ, μέσα σε μια φορτισμένη ατμόσφαιρα και με πρόταση του Δ.Σ. για συνέχιση των κινητοποιήσεων με την ίδια μορφή. Πρόταση που υπερψηφίστηκε. Αποφασίστηκε, επίσης, να γίνει συγκέντρωση των απεργών τη Δευτέρα 25 Σεπτέμβρη ώρα 12.00 στο Υπουργείο Παιδείας την ώρα της συνάντησης του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με την Υπουργό.

Στις 25-09-06: Πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνάντηση με την Υπουργό Παιδείας. Ήταν απαράδεκτη και προκλητική, συνάδελφοι. «Δεν έχουμε πολύ χρόνο στη διάθεσή μας, δήλωσε εξαρχής...». Η οικονομική της πρόταση εξευτελιστική: «Τα 103 € τα κάνουμε 105 και θα σας τα δώσουμε σε 6 εξαμηνιαίες δόσεις!!!». Της επιστρέψαμε τα ψίχουλα και είπαμε πως δίνουμε κι αυτά τα χρήματα για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων, όπως και τα χρήματα της απεργίας. Όταν κατέβηκα κάτω, ζήτησα από τους απεργούς, που ήταν συγκεντρωμένοι έξω από το Υπουργείο Παιδείας, παρότι δεν ήταν προγραμματισμένο, να κάνουμε συλλαλητήριο και την επόμενη μέρα έξω από το ΥΠΕΠΘ για να απαντήσουμε στον εμπαιγμό. Κινηθήκαμε την ίδια μέρα προς το Μέγαρο Μαξίμου και για μια ακόμη φορά αντιμετωπιστήκαμε με ΜΑΤ και χημικά.

Πράγματι, στις 26 Σεπτέμβρη έγινε νέο συλλαλητήριο, ιδιαίτερα μαζικό, στο οποίο εκφράστηκε η οργή και η αγανάκτηση των εκ/κών για τον εμπαιγμό.

Στις 27 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε νέο συλλαλητήριο στο Υπουργείο Παιδείας. Την ίδια μέρα είχαμε και την πρώτη στάση εργασίας από τους καθηγητές. Αντιπροσωπεία της ΔΟΕ περνά το μπλόκο των ΜΑΤ και δίνει υπόμνημα στου Δ/ντή του Πρωθυπουργικού Γραφείου τον κ. Αγγέλου. Δεσμεύεται πως θα το μεταφέρει στον Πρωθυπουργό.

Την άλλη μέρα στις 28-9-06 ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοίνωσε πως συνάντηση με τον Πρωθυπουργό δεν προβλέπεται να γίνει.

Στις 29 Σεπτέμβρη, πραγματοποιείται η 2η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ με πρόταση της ΔΟΕ για νέα πενθήμερη από 2-6 Οκτώβρη. Την ίδια μέρα ζητάμε συνάντηση με τους πολιτικούς αρχηγούς. Συναντάμε τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Γ. Παπανδρέου, τη Γ.Γ. του ΚΚΕ κ. Παπαρήγα και τον Πρόεδρο του ΣΥΝ κ. Α. Αλαβάνο, οι οποίοι εκφράζουν τη συμπαράστασή τους στα αιτήματα της απεργίας. Καλέσαμε όλα τα εργατικά συνδικάτα να κηρύξουν απεργία στις 5 Οκτώβρη, Παγκόσμια μέρα του εκ/κού.

Στις 2 Οκτώβρη έγινε νέα συγκέντρωση στο ΥΠΕΠΘ και πορεία προς το Μαξίμου. Η κυβέρνηση απάντησε πάλι με ΜΑΤ και χημικά. Συλλαμβάνεται άνδρας των ΜΑΤ με σιδηρογροθιά...Καταγγείλαμε το γεγονός. Την Τρίτη 3 Οκτώβρη διοργανώσαμε συναυλία στα Προπύλαια.

Στις 5 Οκτώβρη: Παγκόσμια μέρα του εκ/κού. 50.000 εκ/κοί συγκεντρώνονται στο Σύνταγμα. Όλοι εκεί ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ – ΟΤΟΕ – ΕΙΝΑΠ –ΦΟΙΤΗΤΕΣ – ΓΟΝΕΙΣ, η ΠΟΕΔ και το ΠΑΜΕ. Ήταν, συνάδελφοι, ένα συγκλονιστικό συλλαλητήριο.

Το Σάββατο 7 Οκτώβρη γίνεται η 3η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ η οποία αποφασίζει τη συνέχιση της απεργίας με νέα πενθήμερη.

Τη Δευτέρα 9 Οκτώβρη έγινε συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Παιδείας. «Ανοιχτές οι πόρτες», δήλωνε η κ. Γιαννάκου. Όταν το Δ.Σ. της ΔΟΕ επιχειρεί να μπει στο Υπουργείο αντιμετωπίζεται με ΜΑΤ και χημικά στην είσοδο. Το αποτέλεσμα ήταν να τραυματιστεί στο πόδι ένας συνάδελφος. Την ίδια ώρα με παίρνει στο τηλέφωνο ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης ο κ. Πολύδωρας: «...Δεν θα σου επιτρέψω να μπεις με διαδηλωτές στο Υπουργείο Παιδείας...» Ο Ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ ο γνωστός κ. Ράμμας, προσπαθώντας να στοχοποιήσει τους απεργούς εκδίδει μια επαίσχυντη ανακοίνωση στην οποία αναφέρει και τα εξής:

«Περί ώρα 12:45 και ενώ ήταν σε εξέλιξη η προγραμματισμένη συγκέντρωση των εκπαιδευτικών μικρή ομάδα εκπαιδευτικών, περίπου 15 άτομα, επιχείρησε να εισέλθει δια της βίας στο Υπουργείο.

Η είσοδος στο Υπουργείο απετράπη από την αστυνομική δύναμη στην είσοδο.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της ΔΟΕ κος Δημήτρης Μπράτης, θέλοντας να δικαιολογήσει την ενέργεια αυτή της ομάδας των εκπαιδευτικών, ισχυρίστηκε ότι αυτός επικεφαλής των εκπαιδευτικών θέλησε να διατυπώσει αίτημα συνάντησης με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

...Σε κάθε περίπτωση, επαναλαμβάνεται ότι η επίδειξη βιαιότητας και οι επιχειρήσεις «εισβολής» σε δημόσια κτήρια, όπως για παράδειγμα στο Υπουργείο Παιδείας, προς δημιουργία εντυπώσεων και εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων όχι μόνο δεν προσφέρουν τίποτε, αλλά έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα στη συνείδηση του ελληνικού λαού..» Την άλλη μέρα ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος, ανακοινώνει ότι οι εκπαιδευτικοί ζητούν υπέρογκες αυξήσεις της τάξης του 47,5%.

Απαντήσαμε στον κ. Αντώναρο ότι παραπληροφορεί σκόπιμα την κοινή γνώμη και ψεύδεται: «...ο

κ. Αντώναρος σκόπιμα παραπληροφορεί τον ελληνικό λαό και ψεύδεται. Ισχυρίστηκε ότι ζητούμε αυξήσεις 47,3 %. Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα γιατί ο μισθός του πρωτοδιόριστου είναι 1.080 ευρώ καθαρά. Απλά τον πρώτο χρόνο του γίνονται κρατήσεις 123 ευρώ κάθε μήνα για την εγγραφή του στα ασφαλιστικά ταμεία. Από τα 1.080 έως τα 1.400 η αύξηση είναι 30 %. Η κυβέρνηση μας δίνει 17,5 €, δηλαδή 1,5 % αύξηση»

Την Τετάρτη 11 Οκτώβρη: Πραγματοποιείται νέο μεγάλο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Το Σύνταγμα γίνεται πλέον το σημείο αναφοράς των απεργών. Συμμετέχουν η ΠΟΣΔΕΠ, η ΟΛΜΕ, η ΑΔΕΔΥ, με 24ωρη απεργία και με 4ωρη στάση η ΓΣΕΕ. Ταυτόχρονα έχουμε τις πρώτες καταθέσεις στο απεργιακό ταμείο της ΔΟΕ Η απεργία μας γίνεται πρώτο θέμα παντού. Είναι μια από τις σπάνιες φορές στη σύγχρονη ιστορία του κινήματος που κεντρικό θέμα συζήτησης είναι η απεργία μας και όχι οι δημοτικές εκλογές.

και αποφασίζει την πέμπτη απεργιακή βδομάδα, εν μέσω δημοτικών εκλογών.

Την Τρίτη 17 Οκτώβρη: Πραγματοποιείται νέα συνάντηση ΔΟΕ- ΟΛΜΕ με την κ. Γιαννάκου. Καμιά απάντηση στα κυρίαρχα αιτήματα του κλάδου. Ανακοινώνει, στα θεσμικά, τον ένα χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Αγανάκτηση για το νέο εμπαιγμό από τους απεργούς.

Την Τετάρτη 18 Οκτώβρη: Γίνεται νέο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Μαζική η παρουσία φοιτητών και μαθητών.

με νέα απόφαση για 6η βδομάδα απεργίας 23-27 Οκτώβρη.

Την Τρίτη 24 του Οκτώβρη πραγματοποιείται συνάντηση με τον Πρωθυπουργό της Χώρας. Επιβάλλαμε, συνάδελφοι, στην κυβέρνηση αυτή τη συνάντηση. Ο Πρωθυπουργός αναγκάστηκε να μας δεχτεί κάτω από την πίεση του αγώνα μας και της κοινής γνώμης. Σας θυμίζω πως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος στις 28/9/06, όταν πρωτοδιατυπώσαμε το αίτημα για συνάντηση με τον Πρωθυπουργό απάντησε πως τέτοια συνάντηση δε προβλέπεται να γίνει.

Η συνάντηση αυτή δεν έβγαλε τίποτε ουσιαστικό. Οι απαντήσεις του πρωθυπουργού στα αιτήματα του κλάδου ήταν οι εξής:

*«...1. **Δαπάνες για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ:** παραμένει ως στόχος από πλευράς κυβέρνησης, αλλά μετατίθεται χρονικά. Δεν μπορεί να δεσμευτεί ούτε για τα επόμενα 2-3 χρόνια πως θα επιτευχθεί.*

*2. **Μισθοί αξιοπρέπειας στους εκπαιδευτικούς 1400€ στο νεοδιόριστο:** Βλέπει την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος σε βάθος πενταετίας – επταετίας, θέτοντας ακόμη και αυτό υπό αίρεση, στο πλαίσιο του μισθολογίου της ΑΔΕΔΥ.*

*Για τα δυο παραπάνω ζητήματα επικαλέστηκε **«τις συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας απέναντι στο Σύμφωνο σταθερότητας».***

***3. Αναπροσαρμογή των δόσεων των 105 Ευρώ:** Τροποποίησε τις δόσεις καταβολής των 105€ από 6 σε 4 ως εξής: 2 εξαμηνιαίες το 2007 και δυο ετήσιες 1-1-2008 και 1-1-2009.*

4. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή:** Δεσμεύτηκε πως μέχρι τα Χριστούγεννα θα υπάρξει **νομοθετική ρύθμιση για ένα χρόνο υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

*5. **Αναπροσαρμογή ωριαίας αποζημίωσης ωρομισθίου:** Εξετάζει το ζήτημα της αναπροσαρμογής από τα 7 σε 10€ την ώρα, αμέσως μετά την επιστροφή του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας από την Κίνα, μέσα από κοινοτικά κονδύλια ενώ άφησε ανοιχτό το ζήτημα της αναπροσαρμογής της ωριαίας αντιμισθίας με την αναπροσαρμογή του μισθολογίου του 1997.*

***6. Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα:** Συμφώνησε να μελετηθεί το θέμα της μείωσης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα και ιδιαίτερα στα Νηπιαγωγεία (1:20), μετά το τέλος της σχολικής χρονιάς.*

***7. Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών:** Αναφέρθηκε στην αξιοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων του Δ΄ ΚΠΣ και συμφώνησε για την αναβάθμιση του ρόλου του ΟΕΠΕΚ (Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών), προκειμένου να παίξει το συντονιστικό του ρόλο.*

***8. Βιβλιοθήκες στα Δημοτικά Σχολεία:** Ο Πρωθυπουργός υπέδειξε την ανάγκη εξεύρεσης χορηγών για τη χρηματοδότησή τους ώστε να μην επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός, επιμένοντας σε μια λογική ιδιωτικοποίησης λειτουργιών του δημόσιου σχολείου. Αυτό το γεγονός που αναδεικνύεται και από την εμμονή της ψήφισης της αναθεώρησης του άρθρου 16. Η Υπουργός Παιδείας μίλησε για πιλοτικό πρόγραμμα 25 βιβλιοθηκών στα δημοτικά σχολεία και δεσμεύτηκε πως από το Δ΄ ΚΠΣ θα γίνουν βιβλιοθήκες σε όλα τα σχολεία.*

Πέρα από τα παραπάνω ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε πως, στο πλαίσιο του θεσμικού του ρόλου, θα καθιερώσει συνάντηση με τις Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών μια φορά το χρόνο πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς, προκειμένου να συζητούνται τα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Η Υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε, επίσης, πως ισχύουν οι δεσμεύσεις που ανέλαβε το Υπουργείο Παιδείας για τα θεσμικά αιτήματα όπως καταγράφηκαν στο ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ της 18ης Οκτωβρίου 2006.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., μετά τις παραπάνω εξελίξεις, εκτιμά ότι δεν έχει υπάρξει ουσιαστική διαφοροποίηση στις κυβερ-

νητικές θέσεις και προτάσεις όσον αφορά τα κυρίαρχα οικονομικά και θεσμικά αιτήματα του κλάδου.

Ύστερα από αυτό γίνεται φανερό ότι ο μόνος δρόμος που απομένει είναι η συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική και αντιλαϊκή πολιτική και η διεύρυνση του πανεκπαιδευτικού και πανεργατικού μετώπου.

Μετά τη συνάντηση με τον Πρωθυπουργό την Τετάρτη 25/10/06, πραγματοποιείται νέο πανεκπαιδευτικό παλλαϊκό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Η συγκέντρωση ήταν τεράστια. Έγινε πορεία και ακολούθησε συναυλία με το Βασίλη Παπακωνσταντίνου. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ συνεδρίασε, αμέσως μετά και πρότεινε προς τις Γενικές Συνελεύσεις αλλαγή της μορφής του αγώνα.

Την Παρασκευή 27/10/06, πραγματοποιείται η 6η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ η οποία αποφάσισε την αλλαγή της μορφής και ψήφισε δύο 24ωρες απεργίες στις 3/11/06 και στις 9/11/06.

Οι απεργιακές μας κινητοποιήσεις δεν σταμάτησαν συνάδελφοι στις 27 Οκτώβρη. Οι αγώνες της φετινής χρονιάς συνεχίστηκαν για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 και τη μη ψήφιση του Νόμου για τα ΑΕΙ. Από τις 3/11/06 μέχρι και τις 15/5/07 διοργανώσαμε και συμμετείχαμε σε δεκάδες συλλαλητήρια, μαζί με ολόκληρη την εκ/κή κοινότητα και τους φοιτητές. Οικοδομήσαμε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο.

Η αναθεώρηση δεν πέρασε μετά την αποχώρηση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Κι αυτό ήταν επιτυχία των αγώνων του κινήματος.

Η αναπλήρωση της διδακτέας ύλης

Έρχομαι τώρα συνάδελφοι σ'ένα άλλο θέμα για το οποίο ακούστηκε πολλή κριτική. Το ζήτημα της αναπλήρωσης της διδακτέας ύλης.

Ισχυρίστηκαν κάποιοι αντιπρόσωποι πως το θέμα της αναπλήρωσης το άνοιξε, δήθεν, το προεδρείο της ΔΟΕ, κατά τη διάρκεια της απεργίας, ενώ δεν υπήρχε τέτοιο ζήτημα. Ποια είναι, όμως, η αλήθεια συνάδελφοι;

Το θέμα το έθεταν στα Μ.Μ.Ε., οι δημοσιογράφοι, οι γονείς και ολόκληρη η κοινωνία η οποία από τη μια μεριά στήριζε με πρωτοφανή θέρμη τα αιτήματά μας, από την άλλη όμως την απασχολούσε το τι θα γινόταν με τα μορφωτικά ελλείμματα των μαθητών μας τη φετινή χρονιά, ιδιαίτερα σε σχέση με τους μαθητές των ιδιωτικών σχολείων. Φυσικά απαντήσαμε σ' αυτά τα ερωτήματα, εκφράζοντας όχι τον εαυτό μας, αλλά το Δ.Σ. της ΔΟΕ και ολόκληρο τον κλάδο, ως εξής: «...Μετά τη λήξη της απεργίας ο κλάδος θα παρουσιάσει ολοκληρωμένο σχέδιο αναπλήρωσης της διδακτέας ύλης, αναλαμβάνοντας την κοινωνική του ευθύνη, τονίζοντας κάθε φορά ότι την ευθύνη για την απώλεια των διδακτικών ωρών την έχει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ και η κυβέρνηση, που δεν έδωσαν και δεν δίνουν λύση στα αιτήματά μας...» Αυτή εξάλλου ήταν η απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ στις 2-11-06.

Πέρα, όμως, από τα παραπάνω αν κάποιοι στο Δ.Σ. της ΔΟΕ πίστευαν πως δεν υπάρχει θέμα αναπλήρωσης της διδακτέας ύλης, τότε γιατί συμμετείχαν στις αλλεπάλληλες συνεδριάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ, που έγιναν στις αρχές του Νοέμβρη για το θέμα καταθέτοντας, μάλιστα, και συγκεκριμένες προτάσεις;

Γιατί ψήφισαν την απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στις 9/ 11/06, για τον τρόπο αναπλήρωσης;

Γιατί συμμετείχαν στις δύο συναντήσεις που έγιναν με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ για το θέμα, συμμετέχοντας μάλιστα στο διάλογο που έγινε;

Το ζήτημα της αναπλήρωσης της διδακτέας ύλης το χειριστήκαμε, συνάδελφοι, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Κανείς απεργός δεν υποχρεώθηκε να κάνει μάθημα. Τις αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ τις στήριξε η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων, η οποία με την υπερπροσπάθεια που κατέβαλε δεν άφησε τα παιδιά του Δημόσιου Σχολείου με μορφωτικά ελλείμματα. Ήταν μια προσφορά του κλάδου προς τους γονείς και προς την κοινωνία.

Η ρύθμιση για τα Νηπιαγωγεία

Όπως γνωρίζετε συνάδελφοι, η κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της απεργίας δεσμεύτηκε για τον ένα χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Πράγματι στο Ν.3518/06 ψήφισε σχετική ρύθμιση. Από την επομένη, όμως, ψήφισης του Νόμου η ίδια ανέλαβε να ακυρώσει στην πράξη αυτή τη ρύθμιση. Ο ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ σε συνέντευξή του στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΥΡΟΤΥΠΙΑ ανακοίνωσε πως θα υπάρξει τροπολογία σε νομοσχέδιο που θα δίνει τη δυνατότητα στους παιδικούς σταθμούς των Δήμων και των Ιδιωτικών Σχολείων να ιδρύουν τμήματα Νηπιαγωγείων.

Αντιδράσαμε ακαριαία

Στις 28/2/07: συζητήσαμε το θέμα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και βγάλαμε την πρώτη απόφασή μας.

Στις 23/3/07: γίνεται συγκέντρωση στο ΥΠΕΠΘ και συνάντηση με το Δ/ντή του Υφυπουργού. Ακο-

λουθεί την ίδια μέρα συγκέντρωση των Νηπιαγωγών και σύσκεψη στα γραφεία της ΔΟΕ

Στις 28/3/07: πραγματοποιείται συνέντευξη Τύπου στη ΔΟΕ. Νέα κινητοποίηση στο ΥΠΕΠΘ.

Στις 8/5/07: γίνεται συνάντηση με ΠΟΕ/ΟΤΑ και εκδίδεται κοινό δελτίο Τύπου

Στις 10/5/07: Στάση εργασίας και νέα Συγκέντρωση στο Υπουργείο

Στις 16/5/07: Παραβρέθηκα και μίλησα στην Επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής και ζήτησα την απόσυρση της ρύθμισης.

Στις 24/5/07: 24ωρη απεργία και πορεία υπό βροχή προς Βουλή

Το ζήτημα των νηπιαγωγείων είναι πολύ σοβαρό, συνάδελφοι, και η Συνέλευσή μας πρέπει να το συζητήσει και να πάρει όλα τα μέτρα για την αποτροπή των ιδιωτικοποίησης και της εκχώρησης των νηπιαγωγείων στους Δήμους.

Ο απολογισμός του αγώνα

Θα μου επιτρέψετε, συνάδελφοι, κλείνοντας τον απολογισμό του αγώνα να σας διαβάσω πέρα από το άρθρο που σας διάβασα στην αρχή δύο ακόμη άρθρα.

ΠΡΙΝ: Γιώργος Δελαστίκ 15-10-06: «…Ένας μήνας απεργία στα σχολεία κι όμως η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων εξακολουθεί να βρίσκεται στο πλευρό των δασκάλων! Μαζί τους και η συντριπτική πλειοψηφία όσων έχουν παιδιά στο δημοτικό! Ο ελληνικός λαός αγκάλιασε τους δασκάλους του, κάνοντας κομμάτια και θρύψαλλα τα κυβερνητικά όνειρα για ...«τάγματα αγανακτισμένων γονέων» που θα πίεζαν για άνοιγμα των σχολείων. Ακόμη χειρότερα για την κυβέρνηση, με αυτόν το μεγαλειώδη αγώνα τους που όμοιό του δεν έχουν ξανακάνει, οι δάσκαλοι παραδίδουν μαθήματα και στον κοινωνικό μαυροπίνακα. Ευγνωμοσύνη τους χρωστούν όλοι οι εργαζόμενοι! Πάνω απ' όλα επειδή πρώτοι αυτοί, απαιτώντας βασικό μισθό 1.400 ευρώ, μας διδάσκουν ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να διεκδικούν να καθορίζουν αυτοί ένα μισθό που να καλύπτει τις ελάχιστες ανάγκες τους, μη αρκούμενοι στα ψίχουλα που τους προσφέρει το κράτος και αδιαφορώντας παντελώς για τα όρια των αυξήσεων του 2% - 3%, στα οποία επιχειρεί να τους εγκλωβίσει η αστική πολιτική. Πρόκειται για πραγματική ανατροπή στον τρόπο σκέψης, στα μυαλά! Είναι η πρώτη φορά που μια τόσο μεγάλη ομάδα εργαζομένων κινείται σε μια τόσο ανατρεπτική λογική αναφορικά με τις μισθολογικές διεκδικήσεις της, απαιτώντας ουσιαστική αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου. Πρόκειται για πραγματικά πολύτιμη προσφορά προς την κατεύθυνση διαμόρφωσης ενός νέου τρόπου σκέψης του εργατικού κινήματος. Με φρίκη και πανικό η κυβέρνηση διαπιστώνει ότι αντί οι υπόλοιποι εργαζόμενοι να δυσφορούν με την «εξαλλοσύνη» των δασκάλων να απαιτούν αυξήσεις 30% ή 40%, όπως προπαγανδιστικά το παρουσιάζει η ίδια, όλοι σχεδόν επιθυμούν να νικήσουν οι δάσκαλοι! Ακριβώς επειδή συνειδητά ή ασυνείδητα αντιλαμβάνονται ή διαισθάνονται πως η νίκη των δασκάλων μας αφορά όλους!…»

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 5-11-06: Γιώργος Χουρμουζιάδης: Οι δάσκαλοι όμως δε γύρισαν ηττημένοι στα σχολεία τους. και προπαντός δεν γύρισαν «μικροπρεπείς». Γύρισαν με τη βεβαιότητα πως ποτέ και κανένας αγώνας δε ντρόπιασε τον Αγωνιστή. Όποια έκβαση και αν είχε. Γύρισαν με τη βεβαιότητα πως μπορεί να μην κατάκτησαν τα «υψώματα» των αντιπάλων, κατάφεραν όμως να στήσουν τα τρόπαιά τους στις καρδιές αυτών που πιστεύουν πως η ζωή δεν είναι ένα ανούσιο πανηγύρι, σαν αυτό που μας περιγράφουν τα τηλεοπτικά «πρωινάδικα». Δεν είναι ένα διασκεδαστικό περιστατικό, όπου όλα χαρίζονται από καλοπροαίρετους «θεούς» που εποπτεύουν τη φτώχεια των πειθαρχημένων πιστών τους. Μιλώ για τις καρδιές αυτών που πιστεύουν πως κανένας αγώνας, όποια έκβαση και αν έχει αυτός, δεν οδηγεί στην ήττα και τη «μικροπρέπεια». Απλώς οδηγεί, πολύ συχνά, σε «ηρωικούς θανάτους». Αυτό ήτανε το κέρδος της απεργίας των Δασκάλων!

Τα δημοσιεύματα αυτά συνάδελφοι, είναι ένα μικρό δείγμα για το πώς η απεργία μας διαπέρασε τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας.

Το απεργιακό ξέσπασμα του κλάδου τη φετινή χρονιά δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία του. Ήταν η μεγαλύτερη απεργιακή κινητοποίηση από ιδρύσεως ΔΟΕ το 1922.

Η συμπαράσταση και η αλληλεγγύη όλης της κοινωνίας στον αγώνα μας ήταν πρωτοφανής.

Ο κοινωνικός αυτοματισμός όχι μόνο δε λειτούργησε αλλά ο απλός κόσμος, ο εργαζόμενος πίστεψε στον αγώνα μας. Προσπάθησαν, συνάδελφοι, να μας φέρουν σε αντιπαράθεση, κυρίως, με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα που αμείβονται με 600-700 € το μήνα. Δεν τα κατάφεραν. Τη μεγαλύτερη συμπαράσταση την είχαμε απ'αυτή ακριβώς την ομάδα των εργαζομένων. Γιατί έβλεπαν στο δικό μας αγώνα και το δικό τους αγώνα που ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ. Καθημερινά μας έ-

λεγαν: ΚΡΑΤΗΣΤΕ, ΑΝΤΕΞΤΕ.

Διατυπώθηκε το ερώτημα. Γιατί δεν σταμάτησε νωρίτερα η απεργία, αφού τα ποσοστά δεν ήταν ικανοποιητικά;

Ποιος είχε, αλήθεια, συνάδελφοι, το δικαίωμα να σταματήσει νωρίτερα μια απεργία που εξαφάνισε από την επικαιρότητα τις δημοτικές εκλογές; Μια απεργία που, όσο διαρκούσε, ήταν το πρώτο θέμα στις ειδήσεις; Μια απεργία που είχε τέτοια συμπαράσταση; Μια απεργία που είχε όλο το δίκιο με το μέρος της;

Τα αποτελέσματα του αγώνα

Οι παρακαταθήκες αυτού του αγώνα, συνάδελφοι, αποτελούν την πολυτιμότερη επένδυση στο μέλλον ολόκληρου του κλάδου.

Η απεργία αυτή έστειλε το μήνυμα ότι η κοινωνία, με εμπροσθοφυλακή το κίνημα των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων γενικότερα δεν παραμένει απαθής σε επιλογές που βάναυσα την πλήττουν. Ξέρει να εξεγείρεται και έχει ανυπολόγιστη δύναμη αποτροπής και ανατροπής των κυβερνητικών επιλογών, που διαπνέονται από το πνεύμα του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού και της κοινωνικής ανισότητας.

Διεκδικήσαμε, συνάδελφοι, αξιοπρεπείς μισθούς με αφετηρία τα 1400 ευρώ και εκφράσαμε το πανεκπαιδευτικό και πανεργατικό αίτημα να ζούμε από το μισθό μας και μόνο,

Διεκδικήσαμε την ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης και εκφράσαμε το εναγώνιο αίτημα ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων που βλέπουν το εισόδημά τους να εξανεμίζεται από την παραπαιδεία και τις ιδιωτικοποιήσεις εκπαιδευτικών υπηρεσιών,

Διεκδικήσαμε την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών θεσμών και εκφράσαμε το παλλαϊκό αίτημα για το σχολείο του πολιτισμού και της παιδείας.

Διεκδικήσαμε το δικαίωμα στη σταθερή και μόνιμη εργασία του εκπαιδευτικού και εκφράσαμε την καθολική αντίθεση των εργαζομένων στη φαλκίδευση των εργασιακών σχέσεων που θέλει την εργασία έρμαιο της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Αυτές οι, ευρύτερου χαρακτήρα, διεκδικήσεις, συνάδελφοι, ισχυροποιούν ένα εκπαιδευτικό κίνημα που δεν πρόκειται ποτέ να χάσει την αξιοπιστία των στόχων του. Δεν πρόκειται ποτέ ν' αφήσει να ξεθωριάσουν οι αγώνες του. Ίσα-ίσα με νέα δυναμική και με νέες εμπειρίες μπορεί να συνεχίσει.

Το αν δεν ικανοποιήθηκαν τα συγκεκριμένα αιτήματά μας, συνάδελφοι, αποκλειστικά υπεύθυνη είναι η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, που είναι και οι μόνοι που πρέπει να αισθάνονται ταπεινωμένοι.

Ο ρόλος του τύπου και των Μ.Μ.Ε.

Για πρώτη φορά, συνάδελφοι, ο κλάδος μας είχε τέτοια προβολή από τα ΜΜΕ. Επί έξι συνεχείς βδομάδες ήμαστε πρωτοσέλιδο σ' όλες τις εφημερίδες, όλων των αποχρώσεων. Ο αγώνας μας ήταν πρώτο θέμα στην τηλεόραση και στα ραδιόφωνα.

Τα αιτήματά μας αναδείχθηκαν σ' όλη την κοινωνία και παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες ορισμένων κονδυλοφόρων κατακτήσαμε τη συμπαράσταση της κοινής γνώμης.

Υπήρξαν, βέβαια, και δημοσιεύματα που επιχείρησαν να πλήξουν τον αγώνα μας με «χτυπήματα», κάτω από τη μέση και με προσωπικές αναφορές. Ήταν, όμως, η εξαίρεση. Σας διαβάζω μερικά:

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 27-09-06: *Κυβερνητικές πηγές «φωτογραφίζουν» τον πρόεδρο της ΔΟΕ κ. Δ. Μπράτη ως το πρόσωπο που έχει αναλάβει να υλοποιήσει το σχέδιο της αξιωματικής αντιπολίτευσης και επικαλούνται πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες έχει λάβει υπόσχεση εκ μέρους της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ για κάθοδό του στις βουλευτικές εκλογές. Θεωρούν ότι η εμμονή της ΔΟΕ στην ικανοποίηση μη ρεαλιστικών οικονομικών απαιτήσεων είναι εκ του πονηρού και διαμηνύουν σε όλους τους τόνους την αμετακίνητη βούληση της κυβέρνησης να υλοποιήσει την εξαγγελθείσα μεταρρύθμιση στο χώρο της Παιδείας.*

Την άλλη μέρα, βέβαια, μετά από παρέμβασή μου ανασκεύασε: «*Τέλος ο Πρόεδρος της ΔΟΕ κ. Δημήτρης Μπράτης, σχολιάζοντας χθεσινό δημοσίευμα της 'Κ', το οποίο επικαλούμενο κυβερνητικές πηγές ανέφερε ότι κατά την κυβέρνηση ο κ. Μπράτης είναι το πρόσωπο που έχει αναλάβει να υλοποιήσει τα σχέδια της αξιωματικής αντιπολίτευσης για τεχνητή ένταση προ των νομαρχιακών εκλογών και κατόπιν υπονόμευση της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, με επίκεντρο το άρθρο 16 περί ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων, δήλωσε τα ακόλουθα: 'Τις αναφορές αυτές τις διαψεύδω και τις θεωρώ υποβολιμαίες. Δεν πρόκειται να εξαργυρώσω τη στάση μου με οφίτσια. Ο αγώνας είναι στάση ζωής και δεν εξαργυρώνεται. Δεν έχω κανένα κομματικό αξίωμα στο ΠΑΣΟΚ, είμαι απλό μέλος και δεν έχω λάβει καμιά υπόσχεση από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ'».*

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ (ΡΙΖΟΣ) 27-09-06:

Πρωτοσέλιδο: «Το ΠΑΣΟΚ πίσω από τις κινητοποιήσεις των δασκάλων. Ο πρόεδρος της ΔΟΕ σκλη-

ρό κομματικό στέλεχος...»

Την άλλη μέρα κι αυτός ανασκεύασε: «*Ναι, ανήκω στο χώρο του ΠΑΣΟΚ, ως απλός οπαδός. Ούτε στέλεχος είμαι, ούτε υποψηφιότητα σκέφτηκα ποτέ να βάλω στις εκλογές. Αγωνίζομαι για τον κλάδο μας και τίποτε παραπάνω...*». Η διαβεβαίωση – και μου φάνηκε απόλυτα ειλικρινής – μου έγινε τηλεφωνικά από τον Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Δημ. Μπράτη... και δεν έχω λόγους να μη δεχτούμε όσα μας είπε ο συνδικαλιστής δάσκαλος.

Υπάρχουν, συνάδελφοι, δεκάδες πρωτοσέλιδα και διθυραμβικές αναφορές στον αγώνα μας και στο ρόλο του δασκάλου.

Ακόμη και οι εφημερίδες που υποστηρίζουν την κυβέρνηση αναφέρθηκαν πολύ θετικά στα αιτήματά μας.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 21-09-06: *στο κύριο άρθρο: το αίτημα των δασκάλων για «αξιοπρεπή εργασία» δεν μπορεί και δεν πρέπει να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο. Διότι οι άνθρωποι αυτοί είναι που εξασφαλίζουν στα παιδιά μας το «ευ ζην» και πρέπει και οι ίδιοι να διαθέτουν τα προς το ζην. Όταν διαχέονται σε δυο και τρεις δραστηριότητες, όταν εξαναγκάζονται σε απογευματινή εργασία για να συμπληρώσουν το βασικό μισθό τους, δεν είναι ανθρωπίνως δυνατόν να έχουν την επόμενη τη νηφαλιότητα που απαιτείται για τη διδασκαλία. Οι εκπαιδευτικοί δεν ανήκουν σε «κάστα» προνομιούχων ούτε θεωρούνται ευνοημένος κλάδος...»*

ΕΛ. ΤΥΠΟΣ 25-09-06 στο κύριο άρθρο: *«...πράγματι τα 950€ είναι πολύ λίγα και για το έργο που καλούνται να επιτελέσουν οι δημόσιοι λειτουργοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και με βάση το ευρωπαϊκό μέσο όρο του μισθού των συναδέλφων τους στις χώρες – μέλη της Ε.Ε...»*

Η κριτική των παρατάξεων

Κατά τη διάρκεια της κριτικής των πεπραγμένων πολλοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι από τη ΔΑΚΕ χρησιμοποίησαν όσα είπα στην **ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ** για να στηρίξουν την άποψή τους ότι συμμετείχαν στην απεργία.

Ναι, συνάδελφοι.

Είπα στην **ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ** ότι οι απλοί συνάδελφοι της βάσης που ανήκουν στη **ΔΑΚΕ** αγνόησαν την ηγεσία της, που χαρακτήριζε στις 28/8/06 παράνομη την απεργία και «εκφυλιστικά φαινόμενα» τα όσα έγιναν στην 75η Γ.Σ. του κλάδου, και συμμετείχαν στην απεργία. Πώς αλλιώς θα είχαμε

ποσοστά συμμετοχής 95% την πρώτη βδομάδα;

Είναι όμως, δυνατό, συνάδελφοι, ακόμη και σήμερα, που αυτή η απεργία διαπέρασε τον κοινωνικό ιστό, εσείς που χρησιμοποιείτε ή αξιοποιείτε τις δικές μου δηλώσεις για να πείτε «ναι ήμασταν κι εμείς εκεί», να μην βρίσκετε ένα λόγο να πείτε για τα λάθη της ηγεσίας σας;

Ότι δηλ. δε βρήκε ένα θετικό να πει για τη μεγαλύτερη απεργία που έκανε ο κλάδος μας από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα; Ότι δεν έβγαλε μια καταγγελία γι'αυτά τα προσβλητικά που έλεγε η Υπουργός Παιδείας για τους δασκάλους; Κι ακόμη και σήμερα επιμένει ότι η απεργία ήταν παράνομη;

Δεν μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, στις 26 Αυγούστου σε εσωτερικό κείμενο της παράταξής σας - ξέρετε τα εσωτερικά κείμενα λένε την αλήθεια- από τη μια να λέτε ότι η απεργία ήταν παράνομη και καταχρηστική και από την άλλη: «η ΔΑΚΕ όπως πάντα θα πράξει το καθήκον της». Τι δηλαδή; Θα συμμετάσχει σε μια απεργία παράνομη; Αυτό καλούσατε τους συναδέλφους να κάνουν;

Συνάδελφοι, επειδή ακούστηκε, ρωτώ πάλι καλοπροαίρετα: Είπατε ότι βγάλαμε από το διεκδικητικό πλαίσιο τα 103 ευρώ, γιατί φοβηθήκαμε μήπως το ικανοποιήσει η κυβέρνηση. Δηλαδή η κυβέρνηση είχε όλη την καλή διάθεση να μας δώσει αυτά τα χρήματα αλλά εμείς την εμποδίσαμε. Θυμάμαι τη συνάντηση με τη Μαριέττα Γιαννάκου στις 25 Σεπτέμβρη όταν αγωνιωδώς εγώ προσπαθούσα να πάρω κάτι στα θεσμικά για να προχωρήσουμε και στα οικονομικά, ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, από τη ΔΑΚΕ, με διέκοψε και μου είπε: «Πρόεδρε, με τα θεσμικά θα ασχοληθούμε τώρα; Αφήστε την Υπουργό να μας πει για τα 103 ευρώ».

Όταν συνάδελφοι πήρε το λόγο η Υπουργός για τα 103 € και είπε: «Το άφησα τελευταίο. Σε ό,τι αφορά το οικονομικό θα σας δώσουμε το επίδομα των 103 ευρώ που γίνονται 105 ευρώ σε 6 εξαμηνιαίες δόσεις», ο συνάδελφος έγινε κάτωχρος. Αυτή ήταν η βούληση της Υπουργού, αυτή την απάντηση έδωσε στο περήφανο κλάδο μας και είναι ντροπή και αίσχος.

Εμπαιγμός - Αίσχος - Ντροπή και σήμερα το επαναλαμβάνω. Και λέτε ότι εμείς δεν πήγαμε σε διάλογο με την Υπουργό; Αλήθεια; Πότε εξαγγείλαμε συνάδελφοι την απεργία; Σαν σήμερα, πριν ένα χρόνο. Ξέρετε ότι η κα Γιαννάκου, που είχε όλη την καλή διάθεση να μας δεχτεί, πότε μας δέχτηκε; Τρεις μήνες και μια μέρα μετά. Στις 25 Σεπτέμβρη του 2006.

Όλος ο κόσμος βοούσε για την απεργία και αυτή δεν δεχόταν τους δασκάλους. Στη δε πρώτη εβδομάδα, που της είχαμε στείλει και έγγραφο για συνάντηση με ημερομηνία 11 Σεπτέμβρη, αυτή ούτε καν μας ενημέρωσε ότι θα λείπει.

Δεν ενημέρωσε, συνάδελφοι, ούτε για μια στιγμή τον κλάδο ότι δεν μπορεί να μας δεχτεί. Αλήθεια συνάδελφοι της ΔΑΚΕ εσάς δεν σας προσβάλλει αυτό; Εγώ έφταιξα με τις σκληρές δηλώσεις και δεν μας δεχόταν; Δεν μπορούσε να μας δώσει μια απάντηση;

Σας ενημερώνω, συνάδελφοι, ότι προσπαθούσα όταν εκπροσωπούσα τον κλάδο στα Μέσα Ενημέρωσης, να σέβομαι την πολιτική επιλογή του κάθε πολίτη. Ο ρόλος μου δεν ήταν να κάνω αντικυβερνητικό αγώνα.

Ο ρόλος μου, συνάδελφοι, κι αυτό έκανα, ήταν να ασχοληθώ με την πολιτική που εφαρμόζει, με αυτά που είχε δεσμευτεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, όπως το 5% των δαπανών για την παιδεία, όπως το ελάχιστο που είχε δεσμευτεί προεκλογικά για τα 176 ευρώ, όπως αυτά που είχε πει για τους ωρομίσθιους, όπως αυτά που είχε πει για τα νηπιαγωγεία. Αυτά προσπαθούσα να διεκδικήσω.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ η ηγεσία σας δεν ψήφισε καμιά πενθήμερη απεργία. Πρότεινε, ενώ η απεργία μας ήταν στο κατακόρυφο, την αναστολή της και την αντικατάσταση της μορφής της με 24ωρες κυλιόμενες ανά διαμέρισμα. Δυστυχώς, υπήρξε κατώτερη των περιστάσεων... Ευτυχώς, όμως, οι συνάδελφοι της βάσης την αγνόησαν.

<u>Συνάδελφοι της ΕΣΑΚ/ΔΕΕ</u> σέβομαι τη συμμετοχή σας στους αγώνες του κλάδου. Όμως δεν έχετε το μονοπώλιο της αγωνιστικότητας. Αυτή την απεργία δεν την ψηφίσατε στην 75η Γ.Σ. του κλάδου. Δεν την πιστέψατε ακόμη και όταν ξεκίνησε. Οι δηλώσεις σας στα τέλη Αυγούστου και στις 20 Σεπτέμβρη είναι χαρακτηριστικές,

***<u>26.08.06 :</u> "Στο πρόγραμμα δράσης επιλέγονται προωθημένες μορφές κινητοποιήσεων, στη λογική των 5ήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιών – και μάλιστα απ'τη 2η κιόλας βδομάδα λειτουργίας των σχολείων – που μπορεί μεν να μην υποστηρίζονται από τη μεσολάβηση των καλοκαιρινών διακοπών, εξυπηρετούν όμως μια χαρά τις προεκλογικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ λίγες μόλις μέρες πριν τις δημοτικές εκλογές του Οκτώβρη».* Αυτό το δημοσίευμα υπάρχει ακόμη στην ιστοσελίδα της παράταξής σας, από τις 26 Αυγούστου.**

Η ανακοίνωση του ΠΑΜΕ (20-9-06):

"...Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν θέλει και δεν μπορεί να οδηγήσει σε νικηφόρο αποτέλεσμα τον αγώνα μας. Μετά από 5 μέρες απεργίας αρνείται να αποτιμήσει το αποτέλεσμα του αγώνα και να πάρει ευθύνη κατεβάζοντας εισήγηση στις Γ.Σ. για τη συνέχισή του. Νίπτει «τας χείρας της» και καλεί τους εκπαιδευτικούς να πάρουν μόνοι τους την ευθύνη τοποθετούμενοι στην απόφαση του Συνεδρίου, που έγινε τρεις μήνες πριν! Πρόκειται για τακτική υπονομευτική, διασπαστική και ανέντιμη απέναντι στις χιλιάδες των απεργών που δίνουν αυτή τη μάχη.

***...να μην αφήσουμε να διαχειρίζεται τον αγώνα αυτό για λογαριασμό μας η αφερέγγυα πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ...».* Αυτά λέγατε, συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ για την απόφαση της 75ης Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**

Βέβαια, στη διάρκεια του αγώνα, αλλάξατε τακτική και ψηφίσατε τις επόμενες πενθήμερες. Το ΠΑΜΕ δεν τόλμησε να κάνει ξεχωριστές συγκεντρώσεις κατά τη διάρκεια της απεργίας και ήρθε μαζί με όλους τους συναδέλφους στο Σύνταγμα. Κι αυτό είναι θετικό.

Η ΔΟΕ συσπείρωσε στον αγώνα της όλα τα συνδικάτα του Δημόσιου και του Ιδιωτικού Τομέα κι αυτό είναι η μεγάλη της προσφορά στο κίνημα.

Η επόμενη μέρα

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Η κριτική των πεπραγμένων και η δευτερολογία ένα σκοπό έχουν. Να μας δείξουν το δρόμο της επόμενης μέρας. Να διορθώσουμε τα αρνητικά μας σημεία, τα λάθη μας, τις αδυναμίες μας και να κρατήσουμε τα θετικά. Κι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να προχωρήσουμε μπροστά.

Τη φετινή χρονιά κάναμε ένα μεγάλο βήμα. Ξεπεράσαμε τον παραταξιακό λόγο και πήραμε μια ιστορική απόφαση. Ναι, συνάδελφοι, όλοι εμείς γράψαμε ιστορία. Φτάσαμε τη ΔΟΕ στο πρώτο σκαλί της αξιοπιστίας σε ό,τι αφορά τη δράση του συνδικαλιστικού κινήματος. Ο αγώνας όμως αυτός θα πρέπει να έχει συνέχεια. Τα προβλήματα είναι μπροστά μας. Η κυβέρνηση θα ανοίξει το ασφαλιστικό, όπως δηλώνει. Ο κ. Μητσοτάκης, πρόσφατα, σε συνέντευξή του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ είπε επί λέξει:

«... ο Καραμανλής πρέπει να είναι ξεκάθαρος. Να πει την αλήθεια στο λαό... Ναι πρέπει να αυξηθούν τα όρια ηλικίας... Να αυξηθούν οι εισφορές».

Η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, συνάδελφοι, σαρώνει τα πάντα. Για να αντιμετωπιστεί αυτή η λαίλαπα, χρειάζεται η συστράτευση ΟΛΩΝ ΜΑΣ. Η φετινή χρονιά απέδειξε ΠΩΣ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ να οργανώσουμε διεκδικητικούς και αποτελεσματικούς αγώνες.

Ο φετινός αγώνας πρέπει να συνεχιστεί. Η ΔΟΕ, με την αξιοπιστία που κατέκτησε, πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για την κοινή δράση όλων των εργαζομένων για τη δημιουργία ενός μετώπου ΠΑΙΔΕΙΑΣ- ΕΡΓΑΣΙΑΣ για να σπάσει, επιτέλους, η πολιτική της λιτότητας, η πολιτική που σαρώνει τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Να συζητήσουμε το διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου με βάση τα νέα δεδομένα αυτής της χρονιάς.

Να δώσουμε τη δυνατότητα στο νέο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τις αποφάσεις μας να οργανώσει σωστά τις κινητοποιήσεις από δω και πέρα.

Τα πεπραγμένα μας, πεπραγμένα αξιοπρέπειας και περηφάνιας

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, δε θα σας καλέσω να υπερψηφίσετε τα πεπραγμένα.

Θα σας καλέσω, όμως, την ώρα που θα πάτε στην κάλπη, να σκεφθείτε το συνάδελφο της βάσης, που εκπροσωπείτε, τι θα έκανε αν ήταν στη θέση σας αυτή τη στιγμή και αυτό να κάνετε.

Η απεργία μας αυτή συνάδελφοι χαρακτηρίστηκε από μια λέξη. Τη λέξη «ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ» Δε θα μπορούσε άλλη λέξη να χαρακτηρίσει και τα πεπραγμένα του κλάδου αυτής της χρονιάς: Πιστεύω πως είναι πεπραγμένα ΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ.

Και, πραγματικά, νιώθω πολύ περήφανος που σας παρουσίασα σήμερα αυτόν τον απολογισμό δράσης, που είχα τη μεγάλη τιμή να είμαι επικεφαλής του κλάδου σ'αυτή την απεργία.

Συνάδελφοι

Ούτε κι εγώ όταν ανέβαινα στην εξέδρα για να μιλήσω στο Σύνταγμα, στα συλλαλητήρια, δεν πίστευα στα μάτια μου από αυτό που έβλεπα. Αυτή τη λαοθάλασσα. Η ευθύνη, η συγκίνηση ήταν πολύ μεγάλη. Οι συνάδελφοι μας αγκάλιαζαν και έλεγαν «προχωρήστε, είμαστε εδώ».

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα δεκάδες μηνύματα συμπαράστασης που πήρα κατά τη διάρκεια της απεργίας.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ συνάδελφοι αυτά που έζησα στο ΜΕΤΡΟ, στα λεωφορεία, στο δρόμο, όπου εργαζόμενοι με σταματούσαν κι έλεγαν «Συνεχίστε! Αντέξτε! Κι εμείς μαζί σας!».

Θέλω από καρδιάς να τους ευχαριστήσω όλους: Τους συναδέλφους της βάσης, τους φοιτητές, τους μαθητές, τους απλούς εργαζόμενους, τους γονείς... που συμπαραστάθηκαν σ'αυτόν τον αγώνα! Όλους όσους πρόσφεραν στο απεργιακό μας ταμείο.

ΟΛΟΥΣ ΕΣΑΣ συνάδελφοι αντιπρόσωποι...

Τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ...

Την παράταξή μου, που με εμπιστεύτηκε ...

Ίσως και αρκετοί από σας, συνάδελφοι, καλοπροαίρετα, πιστέψατε πως έχουν βάση όλα αυτά τα δημοσιεύματα για «εξαργύρωση» αυτού του αγώνα με μια θέση βουλευτή. Κι αυτό γιατί η ιστορία έχει δείξει ότι αυτός είναι ένας συνηθισμένος δρόμος.

Όμως, συνάδελφοι, θέλω να ξέρετε ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΙΔΙΟΙ.

Ο καθένας μας έχει τη δική του στάση ζωής. Τη δική του προσωπική διαδρομή. Κι ο καλύτερος κριτής για τον καθένα μας είναι η συνείδησή του.

Σε ό,τι με αφορά θα παραμείνω στον κλάδο. Θα είμαστε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ στις δύσκολες μέρες που έρχονται.

Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους γι' αυτή τη μοναδική ευκαιρία που μου δώσατε, φέτος, να ζήσω μαζί με σας αυτές τις ανεπανάληπτες στιγμές... να ευχηθώ δε αυτή την τύχη που είχα, εγώ, να ζήσω όλ' αυτά να την έχουν και οι μελλοντικοί Πρόεδροι της Ομοσπονδίας.

Σας ευχαριστώ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΡΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ)

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι

Μια ακόμη συνδικαλιστική διετία έφτασε στο τέλος της με πολλά και σημαντικά γεγονότα που απέδειξαν, για μια φορά ακόμα, ότι η ΔΟΕ με την Π.Α.Σ.Κ. στο τιμόνι της τάχθηκε με δυναμισμό, αξιοπρέπεια και με εποικοδομητικές προτάσεις απέναντι σ' ένα Υπουργείο Παιδείας που για πρώτη φορά στα χρονικά απαξίωσε τόσο και την εκπαίδευση αλλά και τους εκπαιδευτικούς.

Κριτική πεπραγμένων λοιπόν. Μια ουσιαστική και όχι τυπική διαδικασία, που πρέπει να μας δείξει το δρόμο της επόμενης μέρας. Μια οποιαδήποτε όμως κριτική εμπεριέχει και το συστατικό της αυτοκριτικής. Συμφωνώ. Μια υπεύθυνη στάση κριτικής εμπεριέχει και το συστατικό της ενδοσκόπησης. Συμφωνώ. Ο μηδενισμός όμως των όποιων πεπραγμένων που περνάει μέσα από μικροκομματικές - μικροπαραταξιακές λογικές και πρακτικές, δεν είναι το ζητούμενο σήμερα. Αποδεχόμαστε την καλόπιστη κριτική, αλλά απορρίπτουμε κάθε μηδενιστική πρακτική, που δεν αναγνωρίζει τα βήματα προόδου που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια.

Κοινή είναι η πεποίθηση πως ο μεγαλειώδης απεργιακός αγώνας των έξι εβδομάδων ήταν το κυρίαρχο. Η απεργία του περασμένου φθινοπώρου δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία του Κλάδου. Ήταν η απεργία που μας έκανε να γυρίσουμε στα σχολεία νικητές και περήφανοι. Ήταν η εμπιστοσύνη και η στήριξη που μας παρείχε η κοινωνία. Ήταν η συλλογικότητα και η συντροφικότητα που αναπτύχθηκαν μεταξύ μας. Ήταν η αξιοπρέπεια μας, μια και ήταν ένας αγώνας που μετά από πολύ καιρό δεν έγινε τόσο για τα στενά αιτήματα των απεργών, όσο για το συλλογικό διακύβευμα, δηλαδή τη δημόσια εκπαίδευση.

«Όσο περνά ο καιρός κι όσο η αναλγησία των περισπούδαστων ταγών του έθνους απέναντι στους δασκάλους αυξάνεται, όσο περνά ο καιρός κι αυτοί οι ανέκαθεν «φτωχοπρόδρομοι» των ελληνικών γραμμάτων μένουν σταθεροί στις επάλξεις του αγώνα τόσο περισσότερο όλοι αισθανόμαστε σήμερα την ανάγκη να τους υποκλιθούμε. Γιατί πάνω απ' όλα είναι η αξιοπρέπεια του ατόμου κι ανέκαθεν του δασκάλου. Δάσκαλος εντός του τσαλακωμένος δεν κάνει για δάσκαλος.....Ανέκαθεν.....»

Σίγουρα όμως αξίζει να θυμηθούμε τη στάση όλων των παρατάξεων, μια και έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την επιτυχία αυτού του αγώνα.

Η Π.Α.Σ.Κ. στη ΔΟΕ ήταν αυτή που καθοδήγησε αυτόν τον αγώνα και τον έφερε σε πέρας. Τα μέλη της Π.Α.Σ.Κ. πήραν στους ώμους τους το κύριο βάρος της οργάνωσης και διεξαγωγής αυτού του αγώνα, αποδυνάμωσαν τον προσχηματικό λόγο της κυβέρνησης, πρόβαλλαν τα δίκαια αιτήματα μας και πήραν την κοινή γνώμη με το μέρος μας. Με αίσθημα ευθύνης βγήκαν στα Μ.Μ.Ε. αλλά και στους δρόμους, για να διατρανώσουν το δίκαιο των αιτημάτων και έφεραν σε πέρας τον αγώνα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Η ΔΑΚΕ στη ΔΟΕ ήταν απούσα για μια ακόμη φορά και αποδείχθηκε κατώτερη των περιστάσεων. Χαρακτήρισε τις διαδικασίες της 75ης Γ.Σ. ως «εκφυλιστικά φαινόμενα», κατήγγειλε την Συνέλευση ως «αντικαταστατική» και την απόφαση για απεργία «παράνομη», ενώ στη συνέχεια σε κάθε πρόταση για πενθήμερη απεργία αντιπρότεινε 24ωρη ανά γεωγραφικό διαμέρισμα και δεν ψήφισε τίποτα στις 6 ΟΛΟΜΕΛΕΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ που έγιναν κατά τη διάρκεια του αγώνα. Χαρακτηριστι-

κό παράδειγμα ο Σύλλογος μας, όπου μέλη της ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. ήταν απεργοσπάστες.

Η ΕΣΑΚ/ΔΕΕ στη ΔΟΕ μπροστά στο μεγαλειώδη αγώνα του Κλάδου διαχώρισε τη θέση της και δεν ψήφισε στην 75η Γ.Σ. την πενθήμερη απεργία. Κατά τη διάρκεια του αγώνα, πιεζόμενη από τις εξελίξεις, άλλαξε στάση και «ενσωματώθηκε» στους κόλπους της «κεντροαριστερής» συμμαχίας που πριν κατήγγειλε.

Οι ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ αν και ψήφισαν και στήριξαν την απεργιακή κινητοποίηση του Κλάδου, προσπάθησαν να μονοπωλήσουν τον αγώνα και να τον καρπωθούν εκλογικά.

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι

Τα προβλήματα είναι μπροστά. Ορισμένοι βέβαια αντιλαμβάνονται τις εξελίξεις, τη ζωή, την κοινωνία με έναν εντελώς περίεργο τρόπο.

Αντιμάχονται, παρασιωπούν, αρνούνται, καταπολεμούν κάθε τι νέο, κάθε νέα κατάκτηση, ασκούν κριτική χωρίς να αντιπαραθέτουν συνολική και τεκμηριωμένη πρόταση.

Η Π.Α.Σ.Κ., έχοντας το τιμόνι της Ομοσπονδίας μας, αντιμετώπισε τα προβλήματα που προέκυψαν τη διετία αυτή με συνδικαλιστική συνέπεια, ενωτικό και αγωνιστικό προσανατολισμό, κινούμενο προς την κατεύθυνση της συλλογικότητας στη δράση και της σφυρηλάτησης κλίματος εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας μεταξύ των μελών του.

Στο σημείο αυτό όμως μένει να εξετάσουμε, κατά πόσο όλοι εμείς σαν άτομα, που λειτουργούν μέσα σε δημοκρατικά δομημένα όργανα, συμβάλλουμε θετικά στις καθημερινές εξελίξεις με τη συμμετοχή και τις προτάσεις μας. Πρέπει κάποια στιγμή όλοι να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Εκτίμηση μας είναι πως έγιναν σημαντικά βήματα τη διετία που διανύσαμε. Όμως ο αγώνας για την αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης δεν εξαντλείται στις προσπάθειες μιας διετίας. Οι αγώνες είναι μπροστά μας. Σήμερα που ο εκπαιδευτικός κόσμος δοκιμάζεται, η Π.Α.Σ.Κ. μπαίνει για μια ακόμη φορά πρωτοπόρα και δυναμική σε διεκδικήσεις, για να τονίσει και να καταστήσει σαφές ότι ο παραγκωνισμός και η περιθωριοποίηση του εκπαιδευτικού, που εκπορεύονται από την άρνηση της ικανοποίησης δίκαιων αιτημάτων, οδηγεί το σύστημα σε ασφυξία και μαρασμό.

Εμείς ως Π.Α.Σ.Κ. κάνουμε διαρκώς την αυτοκριτική μας, αποδεχόμαστε λάθη και παραλείψεις, διδασκόμαστε από αυτά και επανερχόμαστε δυναμικά για να ζητήσουμε την ψήφο και την εμπιστοσύνη σας με ένα ψηφοδέλτιο, το οποίο προβάλλει και συνδυάζει τη μαχητική της στάση, τη δημιουργική της πρόταση και τις προγραμματικές της θέσεις.

Η Π.Α.Σ.Κ. ξέρει, ότι όλοι εσείς γνωρίζετε να διακρίνετε το χθες από το σήμερα. Ξέρετε να διακρίνετε τη δημιουργική πρόταση της από την στείρα άρνηση των άλλων και την υπεύθυνη στάση της από την ανεύθυνη δημαγωγία, θέλουμε να πιστεύουμε ότι με την ψήφο σας θα αναδείξετε και πάλι πρώτη δύναμη την Π.Α.Σ.Κ. Για να δικαιούμαστε όλοι ένα καλύτερο αύριο.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι «καλούς αγώνες». Γιατί με τους αγώνες, τίποτε και ποτέ δεν χάθηκε. Να είστε όλοι καλά.

ΚΑΡΔΑΡΑΚΟΣ ΝΙΚΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε, ήταν αναμφισβήτητα η χρονιά των μεγάλων συγκινήσεων, των μεγάλων συγκρούσεων, των μεγάλων προσδοκιών. Ο κλάδος μας συγκρούστηκε διεκδικώντας το αυτονόητο. Ο κλάδος μας ενέπνευσε, καλλιέργησε την ελπίδα σε όλους τους χώρους των εργαζομένων, σε μας έβλεπαν όλοι και σε μας ήλπιζαν ότι θα γίνει κάτι το καλύτερο και γι' αυτούς. Όπως στην επανάσταση του 1821 μια πρωτοπόρα τότε πεφωτισμένη αστική τάξη καθοδήγησε τους εξαθλιωμένους ραγιάδες έτσι και τώρα μια δυναμική και ανιδιοτελής συνδικαλιστική ηγεσία, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της Π.Α.Σ.Κ., της παράταξης των διεκδικήσεων και των αγώνων, με μαεστρία, ενθουσιασμό και δυναμισμό ανέλαβε και εξέφρασε τις ελπίδες μας και τα οράματά μας. Δρομολόγησε τις προσδοκίες μας και πέτυχε τον ξεσηκωμό των φτωχών πλην όμως αξιοπρεπών δασκάλων.

Συνάδελφοι, στον αγώνα μας λοιδωρηθήκαμε, απαξιωθήκαμε, προσβληθήκαμε. Δεχτήκαμε στο πετσί μας,

την αλαζονεία και τη βία της εξουσίας. Πέρσι, τέτοια εποχή στην 75η γενική συνέλευση του κλάδου, βιώσαμε τις προθέσεις και τις πράξεις των Δούρειων Ίππων και των Εφιαλτών. Διαψεύσαμε όμως και τις Κασσάνδρες και τις δεχτήκαμε στο κοινό αγώνα, όταν σαν τις μετανοημένες «παρθένες», γιατί δεν ήταν παρθένες, προσέτρεξαν να πάρουν το μερίδιο από τη δόξα του αγώνα.

Η χρονιά που πέρασε ήταν πλούσια σε εμπειρίες, φτωχή όμως σε αποτελέσματα. Η νεοφιλελεύθερη συντηρητική κυβέρνηση χρησιμοποιώντας τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της σε συνδυασμό με το ρόλο του Δούρειου Ίππου, που έπαιζε η συγκεκριμένη παράταξη, έδειξε το απαίσιο προσωπείο της και μας έπεισε τελεσίδικα και αμετάκλητα ότι στόχος τους είναι το ξεπούλημα της δωρεάν παιδείας και η εξαθλίωση των εκπαιδευτικών. Οι χαρακτηρισμοί ανέντιμοι ή του τύπου δεν μασάμε, σε συνδυασμό με τη χρήση της σκληρής βίας τον ενεργούμενων του κυρίου Βύρωνα, καταδεικνύουν ότι επιβάλλεται η καταδίκη των πεπραγμένων της κυβέρνησης και η επιδοκιμασία και η υπερψήφιση των πεπραγμένων της πλειοψηφίας της Π.Α.Σ.Κ. στο διοικητικό συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.

Η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, συνεπικουρούμενη κατά περιπτώσεις και από άλλες δυνάμεις στο διοικητικό συμβούλιο, όρθωσε τείχος στα φαινόμενα της αλαζονικής διοικητικής, αυταρχικής προς τον κλάδο συμπεριφοράς στελεχών της διοίκησης. Πάλεψε για την αναθεώρηση του Συντάγματος για την επιστροφή και απόδοση δικαιοσύνης στους καταχραστές των αποθεματικών του ΤΕΑΔΥ.

Επιτρέψτε μου εδώ να σας υπενθυμίσω το μύθο της αλεπούς και του γαϊδάρου. Η μεν αλεπού, η οποία ρήμαξε όλα τα κοτέτσια και όλες τις στάμνες την έβγαζε λάδι. Ο δε γάιδαρος επειδή έφαγε το μαρούλι χωρίς λάδι και ξύδι κρίθηκε ένοχος. Και εντάξει λέει βρε παιδιά θα τα επιστρέψουμε τα δομημένα και όλα μέλι γάλα. Και κάνω το ρητορικό ερώτημα συνάδελφοι, λένε ότι ο Παλαιοκώστας ρήμαξε τις Τράπεζες, αν αύριο πάει στο κύριο Βύρωνα και του πει κύριε Βύρωνα τα επιστρέφω όλα, μέλι – γάλα; Έτσι είναι συνάδελφοι; Δεν νομίζω.

Η διοίκηση της Ομοσπονδίας αντέδρασε έντονα στα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα του ξεπουλήματος της προσχολικής αγωγής στα ιδιωτικά συμφέροντα και στις ορέξεις του κάθε δήμαρχου και του κάθε βλαχοδήμαρχου και αυτό το λεω εγώ με μεγάλη συναίσθηση αυτών που λέω, ένας άνθρωπος που υπηρετεί για 12 χρόνια την τοπική αυτοδιοίκηση, γιατί είχα την τιμή και την τύχη να είμαι με δημάρχους πεφωτισμένους, αλλά είχα και την ατυχία να δω και βλαχοδήμαρχους οι οποίοι πραγματικά νομίζουν ότι έχουν γίνει πλανητάρχες.

Σε όλες αυτές λοιπόν, τις αντιεκπαιδευτικές και αντιδραστικές ρυθμίσεις και πρακτικές, η νεοδεξιά είχε συμπαραστάτη, την πλήρως ταυτισμένη και συμπορευόμενη μικρόψυχη ηγεσία της ΔΑΚΕ και δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις και παρατάξεις της ιδεολογίας ότι όλοι ίδιοι είναι. Συνάδελφοι, επιτρέψτε μου το ερώτημα. Πρέπει να φτάσουμε στα έσχατα όρια της εξαθλίωσης για να ξεσηκωθούμε; Πρέπει να νιώσουμε σαν τους Μεξικανούς συναδέλφους μας, για να αντιδράσουμε ενωτικά; Οι καιροί ου μενετοί. Τώρα είναι η ώρα συνάδελφοι, όλοι μαζί μπορούμε. Αρκεί να μην βάλουμε τις μικρότητές μας πάνω από το συμφέρον της εκπαίδευσης, πάνω από το συμφέρον της κοινωνίας, πάνω από το συμφέρον των παιδιών μας και ποιων παιδιών; Αυτών των παιδιών που τους στερήσαμε εμείς στο μεγαλειώδη αγώνα μας για 7 εβδομάδες γιατί δεν ήταν 6 εβδομάδες ο αγώνας, ήταν 7 το ψωμί και αυτά τα παιδιά μας έλεγαν, βάστα πατέρα, βάστα μάνα και γι' αυτό βαστήξαμε συνάδελφοι.

Ευχαριστώ.

Α. ΤΣΕΛΕΠΗ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ)

Σας μεταφέρω την αγωνία και το προβληματισμό των συναδέλφων για τα προβλήματα του κλάδου, αλλά ειδικά για τα προβλήματα των νηπιαγωγείων. Το Υπουργείο Παιδείας αντί να πάρει όλα τα μέτρα, για να υλοποιήσει τον ένα χρόνο υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, που ήταν δέσμευση του ίδιου του πρωθυπουργού κατά τη διάρκεια της πολυήμερης απεργίας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ψηφίζει ρύθμιση που επιτρέπει στους δήμους και στα ιδιωτικά σχολεία να ιδρύουν τμήματα νηπιαγωγείων μέσα στους παιδικούς και στους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Αυτό τι σημαίνει συνάδελφοι; Σημαίνει ότι θα διδά-

σκουν οι νηπιαγωγοί, οι οποίοι όμως θα προσλαμβάνονται και θα πληρώνονται από τους δήμους και τους ιδιώτες. Θεωρούνται δικαιολογημένοι λοιπόν, οι φόβοι του εκπαιδευτικού κινήματος, οι φόβοι όλων μας, ότι επιχειρείται από το παράθυρο το πέρασμα της προσχολικής αγωγής στην τοπική αυτοδιοίκηση και στους ιδιώτες.

Φοβούμαι ότι μήπως σε λίγο ανοίξει σε ορισμένους δημάρχους η όρεξη για τη λειτουργία ακόμα και δημοτικών σχολείων. Δηλαδή, θα έχουμε σχολεία του δήμου. Πού είναι λοιπόν η αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης; Γι' αυτό προτείνω να αποσυρθεί η ρύθμιση αυτή, που δίνει το δικαίωμα στους δήμους και στους ιδιώτες να ιδρύουν τμήματα νηπιαγωγείων μέσα στους παιδικούς και στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Ακόμα προτείνω να καθιερωθούν θέσεις διευθυντών και όχι προϊσταμένων όπως ισχύει τώρα στα πολυθέσια νηπιαγωγεία.

Συνάδελφοι, μέσα στην πόλη υπάρχουν νηπιαγωγεία με 4 και 5 οργανικές θέσεις. Και, όπως καταλαβαίνετε, ο φόρτος εργασίας της προϊσταμένης είναι τεράστιος και η αμοιβή της πενιχρή και συν τοις άλλοις έχουν και κανονικό ωράριο. Γι' αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, προτείνω να μπει το αίτημα αυτά στα βασικά αγωνιστικά αιτήματα του κλάδου. Προτείνω ακόμα και διεκδικώ, όπως διεκδικούμε όλοι, δίχρονη υποχρεωτική αγωγή, για όλα τα παιδιά της ηλικίας 4 έως 6 ετών. Η ίδρυση επιπλέον τμημάτων στα δημόσια νηπιαγωγεία και μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών για την κάλυψη των αναγκών. Μείωση του αριθμού των νηπίων ανά τμήμα στο 1 προς 15. Γιατί και τα ολοήμερα έτσι ξεκίνησαν, 1 προς 15 μετά 1 προς 18 και τώρα δεν παίρνουμε λιγότερα από 22 σε καμιά περίπτωση. Και τέλος, αύξηση των οργανικών θέσεων στα νεοϊδρυθέντα νηπιαγωγεία. Ευχαριστώ.

Ζ. ΚΑΨΑΛΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΑΙΣΤΟΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο ΦΑΙΣΤΟΣ Κρήτης και εκλεγμένος με την Π.Α.Σ.Κ. στο ΑΠΥΣΠΕ Κρήτης, αιρετός. Θα ήθελα να σταματήσω σε ένα σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα ΑΠΥΣΠΕ, πιστεύω, όλης της χώρας. Την έλλειψη ρόλου και αρμοδιοτήτων. Η συρρίκνωση των δραστηριοτήτων των ΑΠΥΣΠΕ είναι γεγονός. Ένα γεγονός που οδηγεί στη σταδιακή υποβάθμισή τους και συγχρόνως εάν συνεχιστεί έτσι στη κατάργησή τους.

Θα πρέπει, πιστεύω, άμεσα να πραγματοποιηθεί μια συνδιάσκεψη μεταξύ των αιρετών και της ΔΟΕ, για να βρούμε τρόπους, να προτείνουμε προτάσεις για την αναβάθμιση των υπηρεσιακών συμβουλίων. Ένα σοβαρό που θα αντιμετωπίσουμε κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού είναι το θέμα των εκπαιδευτικών αδειών. Και εφέτος οι πιστώσεις θα δοθούν με το σταγονόμετρο, αφού δεν πρόκειται να καλύψουν πάρα πάνω από το 40% των αιτήσεων σε εκπαιδευτικές άδειες, που ζητούν οι συνάδελφοι προκειμένου να προχωρήσουν, όχι για κάποιο προσωπικό όφελος, αλλά για να αποκτήσουν πρόσθετες γνώσεις, τις οποίες θα τις χρησιμοποιήσουν στο σχολείο, στη δουλειά τους.

Η πρόταση που κατέθεσα στις γενικές συνελεύσεις, των συλλόγων της Κρήτης είναι να πάμε δικαστικά για τους συναδέλφους, που δεν θα πάρουν εκπαιδευτική άδεια και τη δικαιούνται, πιστεύω ότι η ΔΟΕ θα μας στηρίξει σε αυτή τη προσπάθεια.

Θα ήθελα τώρα, να κάνω μια κριτική για τη στάση των στελεχών της ΔΑΚΕ, μετά την απεργία, γιατί για το μετά την απεργία ειπώθηκαν και θα ειπωθούν πολλά. Με προβλημάτισε πάρα πολύ το γεγονός, καθώς είχαν επιδοθεί σε ένα αγώνα δρόμου, όχι για στήριξη των αιτημάτων του κλάδου, αλλά για στήριξη των κυβερνητικών θέσεων. Θα πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσουν με ποιους είναι. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουν εάν θα είναι με τον κλάδο ή με την κυβέρνηση, γιατί καλά γνωρίζουμε, ότι όποιος πατά σε δύο βάρκες, συνήθως πέφτει στη θάλασσα.

Το 3,6 έγινε 5, που μας είχε υποσχεθεί η κυβέρνηση; Μειώθηκε έγινε, 3,4. Δόθηκε στους εκπαιδευτικούς η αύξηση των 176 € που μας είχε υποσχεθεί εδώ ο κύριος Καλός; Τα 3 μας τα έκαναν 5. Περιορίσανε τη φοιτητική μετανάστευση, όπως έλεγαν προεκλογικά με τη βάση του 10 που βάλανε, στείλανε τα ελληνόπουλα στο εξωτερικό. Χρηματοδοτήσανε την έρευνα στο χώρο της εκπαίδευσης με τις εκπαιδευτικές άδειες να δίδονται κάθε χρόνο λιγότερες; Προωθήσανε την αξιοκρατία στη χώρα μας, όταν σε θέσεις κλειδιά εδώ και κάμποσα χρόνια υπηρετούν δοτοί προϊστάμενοι.

Με λύπη μου διαβάζω στον τύπο τα στελέχη της

ΔΑΚΕ και μάλιστα μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ να αναλαμβάνουν ρόλο αυτόκλητου πολλαπλασιαστή των έργων της Μαριέτας προσφέροντας και γη και ύδωρ, για μια θέση στα γρανάζια της εκπαιδευτικής μηχανής. Πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσουν με το κλάδο ή με τη Μαριέτα και τον Πολύδωρα; Με τον κλάδο ή με τους εκφραστές της συντήρησης και του αυταρχισμού;

Δ. ΡΕΝΤΖΙΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, συγχαρητήρια στους γονείς που τα παιδιά τους πέτυχαν στο Πανεπιστήμιο. Άνοιξε το προεκλογικό τριώδιο, το ίδιο έργο όπως και οι ελληνικές ταινίες ξαναπαίζεται με μία ουσιώδη διαφορά. Τούτο το έργο, δεν βγάζει γέλιο αλλά είναι απίστευτα βαρετό και μονότονο, γιατί τι άλλο προκαλεί θλίψη και αποστροφή αυτό το αλισβερίσι με τα καθρεφτάκια και τις χάνδρες του Κολόμβου προς τους ιθαγενείς;

Ταυτόχρονα δημιουργεί μια μελαγχολία, γιατί ακόμα και σήμερα υπάρχουν συμπολίτες που συγκινούνται από τα κροκοδείλια δάκρυα των κυβερνητικών ταγών, υπέρ των φτωχών και αναξιοπαθούντων πιστεύοντας για άλλη μια φορά πώς τα 5 με 10 € πάνω στο μισθό τους ή στη σύνταξή τους είναι ικανά να ισοσκελίσουν τη χασούρα των προηγούμενων χρόνων. Και εμείς έχουμε ιδία πείρα αφού μετά από 6 βδομάδες απεργία, καταφέραμε τα 103 € να γίνουν 105 € λόγω της γαλαντόμου υπουργού, αλλά σε ευνοϊκές δόσεις 3 χρόνων. Τέτοια ξεφτίλα και τέτοιο εμπαιγμό δεν είχαμε συναντήσει ποτέ.

Καθημερινά πλέον γινόμαστε μάρτυρες νέων πλειοδοσιών από τη κυβέρνηση σε διάφορες κοινωνικές ομάδες. Δημοπρασία κανονική στο σφυρί τα πάντα. Όλα τα σφάζω και όλα τα μαχαιρώνω, συντάξεις, ΟΓΑ, ΕΚΑΣ, ανεργία, φοιτητικό επίδομα, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Όλα τα «ασημικά» του δημοσίου.

Δυστυχώς οι επιταγές με τις οποίες αγοράστηκαν οι ψήφοι ήταν μεταχρονολογημένες και αποδείχτηκαν ακάλυπτες. Έρχονται τώρα οι εκδότες και με απύθμενο θράσος σκίζουν τις παλιές και υπογράφουν νέες ποντάροντας στη καλή πίστη των παραληπτών, στη κρίσιμη εκλογική μάζα που διαμορφώνει τις πλειοψηφίες. Ελπίζω να μην ακούσουν και αυτή τη φορά τις σειρήνες αυτών που αποδείχτηκαν εν τοις πράγμασι αναξιόπιστοι. Αυτών που στο πρόγραμμά τους μιλούσαν για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση και όχι για υπαγωγή των νηπιαγωγείων στους Δήμους, όπως νομοθέτησαν πριν από λίγες μέρες το σχέδιο νόμου για τη δια βίου εκπαίδευση στο άρθρο 32. Αυτών που έφτασαν στο σημείο να λεηλατήσουν ότι ιερότερο υπάρχει στο εργασιακό βίο των ανθρώπων, τα αποθεματικά των Ταμείων.

Συνδέλφισσες και συνάδελφοι, ευτυχώς που υπάρχει και η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ και πιστοποιείται η συνέχεια του Έθνους. Οι πρόγονοί μας βέβαια έκτισαν σε αυτή τον ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ και εμείς σήμερα συνεχίζοντας τη παράδοση στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, κτίσαμε έναν καταπληκτικό ναό τη ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ. Κατά τα άλλα αποκαλύφθηκαν και οι παραχαράκτες της ιστορίας σύμφωνα με τους οποίους δεν υπήρξε ποτέ κρυφό σχολείο. Όχι μόνο υπήρξε αλλά λειτουργεί μέχρι τις μέρες μας αδιαλείπτως και οι απόφοιτοί του έκαναν λαμπρή διεθνή καριέρα με ειδίκευση στα κρυφά δομημένα ομόλογα στις Νήσους Καϊμάν. Μάθαμε και γεωγραφία βλέπετε, στην G. P MORGAN. Τύφλα να έχει το Χάρβαρντ και το MIT μπροστά στις επιτυχίες των αποφοίτων του κολεγίου της Ρηγίλλης. Να σας πούμε ότι η πολιτική και οικονομική κατάσταση είναι χάλια; Δεν θα είναι πρωτοτυπία. Οδεύουμε από το κακό στο χειρότερο και ας λένε όλοι εκεί στη κυβέρνηση, ότι πρέπει να πανηγυρίσουμε για την έξοδο από την επιτήρηση. Μου θυμίζει η άρση της επιτήρησης την παροιμία να σε κάψω Γιάννη να σε αλείψω λάδι.

Να πανηγυρίσουμε δηλαδή, για την αποφυλάκιση με περιοριστικούς όρους. Αφού είναι βέβαιον ότι οδηγεί σε κοινοτική ομηρία και σε λιτότητα για 3,5 τουλάχιστον χρόνια. Ξαφνικά σε ένα βράδυ ξημερώσαμε κατά 25% πιο πλούσιοι με ό,τι αυτό συνεπάγεται, για να βγούμε από τη δαγκάνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ψάχνω απεγνωσμένα στις τσέπες μου να βρω αυτό το περίσσευμα του 25%, τζίφος, πουθενά το αναθεματισμένο. Μετά κατάλαβα ότι εννοούσαν ότι αυτό το περίσσευμα πήγε στους κουμπάρους και επειδή δεν έμειναν ευχαριστημένοι τους έδωσαν και τα ομόλογα για να βολευτούν οι άνθρωποι εφ' όρου ζωής.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία συνάδελφοι, ότι το έ-

γκλημα της απογραφής και συνακόλουθα η επιβολή της επιτήρησης έχει μύρια όσα αρνητικά αποτελέσματα. Δεν πρέπει να αντιδράσουμε στο μεγάλο φαγοπότι των Ταμείων; Οι εργαζόμενοι δεν θα αφήσουν τα άγρια ζώα της αγοράς να τα διαλύσουν όλα αφήνοντας αχαλίνωτη τη κερδοφορία των επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν μετατρέψει την αγορά σε καζίνο. Αυτοί οι μαθητευόμενοι μάγοι της οικονομίας και οι 45ρηδες γιάπηδες δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι συνομιλητές στην συζήτηση για το ασφαλιστικό, τους πρόδωσαν τα δομημένα ομόλογα, είναι persona non grata. Αυτοί που τις μεταρρυθμίσεις τις κατάντησαν ένα σύντομο ανέκδοτο όπως στην παιδεία, τι σόι μεταρρύθμιση είναι αυτή στη παιδεία όταν η μέση κατά κεφαλή χρηματοδότηση του κάθε φοιτητή, στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι 6.350 € και στην Ελλάδα 3.500 €; Η υπόθεση αναβάθμισης της παιδείας είναι θεσμική ή οικονομική και μας μάρανε η αναθεώρηση του άρθρου 16; Τι ισχυρή οικονομία είναι αυτή κατά τους κυβερνητικούς κήνσορες, όταν οι Έλληνες έφτασαν να δανείζονται περισσότερα από όσα αντέχουν την ίδια ώρα που η τελευταία έκδοση της ευρωπαϊκής επιτροπής καταγράφει ότι το 28% των ατόμων ηλικίας άνω των 65 ζει κάτω από το όριο της φτώχειας;

Τι ισχυρή ανάπτυξη και πράσινα άλογα όταν ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτητής οικονομικών γνωρίζει πως αυτή η ανάπτυξη είναι επίπλαστη και στηρίζεται στον υπερδανεισμό των ελληνικών νοικοκυριών με τον οποίον χρηματοδοτείται η κατανάλωση;

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, ήταν μια χρονιά γεμάτη αγώνες. Η ηγεσία της ΔΟΕ, έδωσε εξετάσεις και πέτυχε. Ευτυχώς για τους πολλούς, δυστυχώς για τους λίγους, υπερψηφίζω τα πεπραγμένα. Ευχαριστώ.

Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ)

Αποστολάκη Μαρία από το Σύλλογο Ρεθύμνης, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Π.Α.Σ.Κ.. Αγαπητέ Πρόεδρε της Γενικής μας Συνέλευσης, αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να κρίνουμε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας μας, αλλά και τα πεπραγμένα της εκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης, γιατί αυτά τα δυο είναι αλληλένδετα.

Το 2006-2007, ήταν μια πολύ δύσκολη σχολική και συνδικαλιστική χρονιά. Ξεκίνησε με απεργία 6 εβδομάδων, μεγαλειώδης αγώνας των εκπαιδευτικών, ο μεγαλύτερος στην ιστορία του συνδικαλιστικού μας κινήματος, με σοβαρά και κυρίαρχα αιτήματα, αντιμετωπίστηκε από την κυβέρνηση με απάθεια, αδιαφορία και περιφρόνηση.

Η κυρία Υπουργός με τις αλλεπάλληλες επιθετικές δηλώσεις, επιχείρησε την πλήρη απαξίωση των εκπαιδευτικών. Επιχείρησε, δεν το πέτυχε όμως, γιατί εμείς συνάδελφοι με αυτό τον αγώνα καταξιωθήκαμε επαγγελματικά και κοινωνικά. Τούτος ο αγώνας θα είναι μια μεγάλη παρακαταθήκη για τον κλάδο μας σε όλα τα επίπεδα.

Δυστυχώς όμως δεν στηρίχθηκε απ' όλους όσο θα έπρεπε. Οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, ούτε καν τον ψήφισαν και στη συνέχεια τον υπονόμευσαν. Στα βιντεοσκοπημένα στιγμιότυπα του μεγάλου αγώνα μας που παρακολουθήσαμε χθες το πρωί, είδα και αναγνώρισα πολλούς συναδέλφους και συναγωνιστές, από όλους τους δημοκρατικούς χώρους.

Δεν είδα όμως κορυφαίους συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ. Γιατί συνάδελφοι; Μήπως είστε ευχαριστημένοι με τη συνέπεια της κυβέρνησης; Σας ικανοποιεί το ισοζύγιο προεκλογικών δεσμεύσεων και μετεκλογικών έργων; Μήπως είστε ευχαριστημένοι με τα 17€, που αποτιμήθηκε το έργο των εκπαιδευτικών; Μήπως είστε ευχαριστημένοι με την προσπάθεια κατακερματισμού της εκπαίδευσης και του ξεπουλήματος κάποιων βαθμίδων της στον ιδιωτικό τομέα;

Μήπως είστε υπερήφανοι για το θεσμό των ωρομισθίων, του οποίου την κατάργηση σε αυτήν εδώ την αίθουσα είχε υποσχεθεί ο κ. Καλός; Μήπως είστε ικανοποιημένοι με τα οικονομικά σας, με το θεσμό του ολοήμερου που καθημερινά φθίνει, με την καταλήστευση των ταμείων μας;

Είστε ευχαριστημένοι και υπερήφανοι για όλα αυτά και γι' αυτό δεν πήρατε ενεργά και ξεκάθαρη θέση στον αγώνα μας ή μήπως φοβηθήκατε ότι θα πλήξετε σοβαρά την κυβέρνηση; Και για να σας καθησυχάσω, σας λέγω τούτο. Μια υγιής κυβέρνηση δεν πλήττεται από το συνδικαλισμό. Απεναντίας στηρίζεται. Γιατί ακούει στην ώρα του το καμπανάκι του κινδύνου και λαμβάνει τα μέτρα της πριν είναι αργά.

Και κάτι άλλο. Με λύπη πληροφορήθηκα χθες ότι δεν θα γίνει πανηγυρική συνεδρία του Σώματος των Αντι-

προσώπων με ευθύνη δική σας συνάδελφοι της ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Γιατί συνάδελφοι γκρεμίσατε και το τελευταίο γεφυράκι που ένωνε μια φορά το χρόνο απευθείας τη βάση με το Υπουργείο;

Ήταν μια ευκαιρία να έχουμε μπροστά μας τον Υπουργό Παιδείας και να βλέπουμε ποιος μπορεί ή ποιος δεν μπορεί να κοιτάζει τον άλλο στα μάτια. Ήταν μια ώρα ξεχωριστή που άνοιγε ο Υπουργός τα χαρτιά του και την καρδιά του, αν είχε, μπροστά στους εκπαιδευτικούς. Το κάνατε για να απαλλάξετε την κυρία Γιαννάκου, για να τη βγάλετε απ' τη δύσκολη θέση;

Πιστεύω να το λάβει σοβαρά υπόψη της αυτό σαν μια καλή σας πράξη. Σήμερα πάντως δεν ξέρω αν το καταλάβατε, με αυτό δημιουργήσατε ένα κακό προηγούμενο και για τις επόμενες συνελεύσεις. Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, προσέξτε, γράφετε ιστορία καθημερινά όπως εξάλλου γράφουμε όλοι μας. Η ιστορία αυτή θα αξιολογηθεί και θα κριθεί αμέσως μετά την λήξη της ομηρίας των χιλιάδων υποψηφίων στελεχών.

Αποφασίστε τελικά ποιο ρόλο θέλετε να παίξετε; Το ρόλο του συνδικαλιστή ή το ρόλο του κυβερνητικού εκπροσώπου; Γιατί αυτοί οι δυο ρόλοι δεν συνάδουν.

Τελειώνοντας, θα κάνω μια πρόταση στο νέο προεδρείο της ΔΟΕ. Το βίντεο που είδαμε χθες το πρωί να σταλεί σε όλους τους συλλόγους της χώρας και να προβληθεί στις Συνελεύσεις του Οκτώβρη. Είναι η πιο αυθεντική και σύντομη έκθεση πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ και του Υπουργείου Παιδείας για τη χρονιά που πέρασε. Σας ευχαριστώ.

Μ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ)

Είναι γεγονός συνάδελφοι ότι η φετινή συνδικαλιστική χρονιά σημαδεύτηκε από τη μεγαλειώδη απεργία του κλάδου μας. Και δεν πρέπει να μας ξενίζει το γεγονός ότι μέσα στην αίθουσα υπάρχουν πανό, υπάρχουν ταμπέλες που μιλάνε γι' αυτή την απεργία, γιατί αυτή η απεργία δεν ξεχνιέται μέσα σε έξι μήνες, γιατί αυτή η απεργία είναι απεργία του αιώνα και θα συζητιέται για τα επόμενα 50 χρόνια μέσα στον κλάδο.

Όπως όλοι εμείς είχαμε μέχρι τώρα σαν στοιχείο αναφοράς την απεργία του 1963, τη μεγαλειώδη αυτή απεργία, έτσι και από τώρα και έπειτα θα έχουμε σαν σημείο αναφοράς τη μεγαλειώδη απεργία του 2007. Και ήταν μία απεργία συνάδελφοι, πέρα από τα Δ.Σ., πέρα από τη ΔΟΕ, ήταν μια καθαρή απεργία της βάσης.

Ήταν μια απεργία πέρα από τα κόμματα, πέρα από τους μηχανισμούς, πέρα απ' την άρνηση της κυβέρνησης και της ΔΑΚΕ και πέρα από κάποιες τακτικές που είχαν μπει σαν κυρίαρχο στοιχείο του αγώνα. Και νομίζω ότι αυτό το θέμα των τακτικών ήταν εξ ολοκλήρου λαθεμένο.

Κυριάρχησε δηλαδή η άποψη και η αντίληψη μήπως έπρεπε οι απεργίες να είναι μικρής διάρκειας, να είναι διήμερες, να είναι τριήμερες, να είναι επαναλαμβανόμενες, να έχουν κενά, για να μπορούμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα ή για να μπορούμε να έχουμε την κοινωνία σε επαγρύπνηση. Εμείς όμως είχαμε σαν στόχο τη λύση των προβλημάτων και η λύση των προβλημάτων δεν πετυχαίνεται με τις μικρές, πετυχαίνεται με τις μεγάλες.

Και εάν τα δώσαμε όλα και δεν κερδίσαμε, αυτό που δεν δώσαμε ήταν το αίμα μας, όπως το έδωσαν στο Μεξικό με τους 27 νεκρούς, όπως ειπώθηκε χθες. Τι έφταιξε και δεν λύθηκαν τα προβλήματα; Ο αγώνας ήταν μεγαλειώδης, με συσπείρωση, με συμμετοχή, πέρα από κόμματα και πέρα από παρατάξεις.

Είχαμε να αντιμετωπίσουμε μια σκληρή και άτεγκτη κυβερνητική πολιτική. Μία Υπουργό που τα λόγια και οι πράξεις της απείχαν πολύ απ' το επίπεδο, τον πολιτισμό και την κουλτούρα του κλάδου. Και για να θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να πούμε ότι όσες φορές λύθηκαν τα προβλήματα μέσα στον κλάδο, αυτό ήταν αποτέλεσμα του σκληρού αγώνα, της συσπείρωσης, αλλά και της κυβερνητικής βούλησης.

Τώρα αποδείχθηκε ότι ο αγώνας ήταν μεγαλειώδης, αλλά αφού δεν υπήρχε κυβερνητική βούληση, δεν μπόρεσαν να λυθούν και τα προβλήματα. Εγώ δεν θέλω να πω ότι κερδίσαμε την αξιοπρέπεια, ούτε ότι ψηλώσαμε λίγο εμείς οι μεγαλύτεροι. Θέλω να πω όμως ότι το 1.400 είναι αποδεκτό και παραδεκτό και απ' την κοινωνία αυτή τη στιγμή και απ' τους φορείς και απ' τα κόμματα και δεν ελπίζουμε βέβαια ότι θα το λύσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κάποια άλλη κυβέρνηση όμως πρέπει να το υιοθετήσει από τώρα και να το λύσει το 1.400.

Εγώ θυμάμαι με νοσταλγία από το '77 μέχρι σήμερα την πρώτη Γ.Σ. που συμμετείχα, στο ΔΙΟΝΥΣΙΑ, θυμάμαι

στη συνέχεια το Πάντειο, θυμάμαι τη Θεσσαλονίκη, θυμάμαι το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας και τα τελευταία χρόνια το NOVOTEL. Είναι μεγάλο λάθος συνάδελφοι να επικεντρώνουμε τον αγώνα στις διαφορές των παρατάξεων.

Για τις περισσότερες παρατάξεις εδώ η ευθύνη είναι της Π.Α.Σ.Κ.. Η Π.Α.Σ.Κ. φταίει που δεν λύθηκαν τα προβλήματα. Η Π.Α.Σ.Κ. φταίει που δεν πήγαν καλά τα ζητήματα. Η Π.Α.Σ.Κ. φταίει για όλα. Εάν ανατρέξουμε όμως στο παρελθόν και στη μνήμη μας, θα δούμε ότι όσες φορές είχαμε κέρδη, όσες φορές είχαμε οφέλη, όσες φορές είχαμε μεγαλειώδη αγώνα, στην ηγεσία η Π.Α.Σ.Κ. ήταν.

Και είναι λάθος να πιστεύουμε ότι αντίπαλος είναι οι παρατάξεις. Αντίπαλος είναι ένας και παραμένει, η εκάστοτε εξουσία, που δεν λαμβάνει υπόψη της τον παλμό του κλάδου και των συναδέλφων, αλλά ενεργεί ανάλογα με τα δικά της συμφέροντα.

Τελικά τι μένει συνάδελφοι από τον αγώνα; Και αν ακόμα δεν κερδίσουμε τίποτα. Η ικανοποίηση στη συνείδησή μας ότι πράξαμε το καθήκον μας, ότι μπορεί συνειδησιακά σε όλη την πορεία της ζωής μας της υπηρεσιακής και της συνδικαλιστικής να είμαστε εντάξει, να μπορούμε να κοιτάζουμε τον εαυτό μας και να λέμε ότι πράξαμε το καθήκον μας και στην κυβέρνηση μένει το χρέος, μένει η μομφή, για το ότι δεν άκουσε τον παλμό μας και για το ότι η καρδιά της χτυπούσε διαφορετικά απ' τη δική μας.

Φέτος θα συνεχίσουμε. Πρέπει να πάρουμε απόφαση αγωνιστική. Θα τη σηματοδοτήσουμε μέσα απ' τη Συνέλευση, αλλά η συνέχειά της και η πορεία της θα εξαρτηθεί σίγουρα από τις Γ.Σ. που θα κάνουμε στη βάση. Δεν ξέρω αν θα είναι όπως την περσινή. Σίγουρα δεν θα είναι τέτοια. Θα έχει όμως μια τέτοια μορφή που θα είναι συνέχεια της προηγούμενης, θα καταξιώνει και εμάς και τον κλάδο και την ιστορία του. Ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ)

Παπαϊωάννου Γιάννης, από το Σύλλογο Δασκάλων Νηπιαγωγών Μαγνησίας. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ξεκινώντας την κριτική πεπραγμένων της ΔΟΕ, θα ήταν τεράστια παράλειψη εάν δεν ξεκινήσω από το κυρίαρχο γεγονός της χρονιάς που ήταν οι απεργιακές κινητοποιήσεις. Αυτό που θέλω να πω είναι πως επρόκειτο για έναν αγώνα, πρώτα απ' όλα συνέπειας αγωνιστικής του κλάδου και αξιοπρέπειας όλων και καθενός ξεχωριστά.

Και τα μεγάλα μπράβο και εύγε εάν αναλογούν σε κάποιους, κυρίαρχα αναλογούν στον κάθε συνάδελφο του σχολείου, το δάσκαλο, το νηπιαγωγό, το μουσικό, τον εκπαιδευτικό αγγλικής και όλων των συναδέλφων κυρίαρχα, που αγωνίστηκαν στο σχολειό, στη διαδήλωση, στη συμμετοχή. Και βέβαια στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, στο προεδρείο και σε όλους.

Γιατί ήρθαν απέναντι με ένα μεγάλο οικονομικό βάρος, το οποίο το ξεπέρασαν, γιατί συμμετείχε ο καθένας με τον τρόπο του. Και βέβαια το χρέος της συνείδησης ξεπέρασε αυτά τα υλικά προβλήματα, τα οποία όλοι γνωρίζουμε στη σημερινή πραγματικότητα τι σημαίνουν.

Η Συνέλευσή μας εκτός από απολογιστική είναι και εκλογική. Θα εκλέξουμε το νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Και επειδή το κυρίαρχο γεγονός αυτό της απεργίας, η αγωνιστική διάσταση και διάθεση του κλάδου, εκτιμούμε και εκτιμώ ότι θέλει και συνέχεια, θα πρέπει τα χαρακτηριστικά του νέου Δ.Σ. κατά την άποψή μου να είναι τα εξής.

Να είναι αγωνιστική, να είναι συνθετική και να είναι διεκδικητική. Αγωνιστική, γιατί αγώνα κορυφαίο έφερε σε πέρας, δε δικαιώθηκαν, όσο θα έπρεπε ή όσο ελπίζαμε και οραματιζόμασταν, τα προβλήματα στη λύση τους, άρα θα πρέπει να συνεχιστεί. Και αυτό θα το συνεχίσει το νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Να είναι συνθετική, γιατί στο Δ.Σ. θα συμμετέχουν όλες οι παρατάξεις, το γνωρίζουμε. Και θα πρέπει να συνθέσει όλες τις απόψεις και να τις κάνει πράξη. Και πολύ περισσότερο θα πρέπει να συνθέσει τις απόψεις, τις σκέψεις και τις συνειδήσεις των συναδέλφων στα σχολειά, που αυτό είναι το πιο δύσκολο.

Και τέλος, να είναι διεκδικητική. Χωρίς διεκδίκηση δεν έχει νόημα ο αγώνας. Και αυτό συνηγορεί ότι θα πρέπει να διεκδικεί τα χρόνια προβλήματα και ζητήματα που έχουμε άλυτα. Και τα έχουμε άλυτα, όχι γιατί η ΔΟΕ και κάθε φορά το εκάστοτε Δ.Σ. δεν τα πήγαινε καλά, αλλά γιατί απέναντί μας είχαμε κυβερνήσεις τέτοιες, που δεν βάζανε σαν πρώτη προτεραιότητα την παι-

δεία. Μόνο φραστικά.

Και τέλος, θα ήθελα να πω και το εξής: Ότι οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται. Τα προβλήματα των εργαζομένων, τα προβλήματα των εκπαιδευτικών μένουν. Και εμείς από την άλλη μέρα τα βιώνουμε,. Με βάση αυτά θα πορευτούμε και με βάση αυτά θα απολογηθούμε στους συναδέλφους μας. Καλό αγώνα. Ευχαριστώ.

Γ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για μια ακόμη χρονιά είμαστε εδώ, για να συζητήσουμε διεξοδικά πάνω στον απολογισμό δράσης του Δ.Σ. μας. Είναι αλήθεια ότι αυτή η χρονιά είναι διαφορετική. Είναι αλήθεια ότι αυτή η χρονιά η Γ.Σ. πραγματοποιείται σε μια ιστορική συγκυρία. Ανεξάρτητα αν διαφωνεί ή συμφωνεί κάποιος, είναι αλήθεια ότι διανύσαμε μια αγωνιστική, διεκδικητική χρονιά και ανεξάρτητα αν έχει κάποιος τις ενστάσεις του για λάθη, αδυναμίες ή παραλείψεις, το ισοζύγιο είναι θετικό για τον κλάδο μας για πρώτη χρονιά θα έλεγα.

Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με αίσθημα ευθύνης απέναντι στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στα παιδιά του ελληνικού λαού, δώσαμε έναν αγώνα με περισσή αξιοπρέπεια, διεκδικήσαμε το αυτονόητο, την αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Δυστυχώς όμως η αντιμετώπισή μας απ' την κυβέρνηση έδειξε πλέον και στον πιο καλόπιστο πολίτη και στον πιο καλοπροαίρετο, πως η παιδεία δεν αποτελεί προτεραιότητα σε αυτή την κυβερνητική πολιτική.

Έδειξε και σήμερα το διαπιστώνουμε εμπράκτως, ότι η κυβέρνηση απουσιάζει απ' την εκπαίδευση. Η ΔΑΚΕ έβαλε την ταφόπετρα διεκδικώντας να μην έρχεται εδώ ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας να συζητά, να απολογείται, να ακούει, να προτείνει λύσεις για το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Είναι αλήθεια ότι οι ανέξοδες προεκλογικές υποσχέσεις της κυβέρνησης όταν ήταν στην αντιπολίτευση, αποδείχθηκαν για όλους εμάς φρούδες ελπίδες. Το αίτημά μας να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο, αποδείξαμε σε αυτή την απεργιακή κινητοποίηση, ότι δεν είναι αίτημα καθαρά συντεχνιακό.

Το αίτημά μας αυτό έχει άμεση σχέση με την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, για την ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, για τη διαρκή βελτίωση της ποιότητας του δημόσιου σχολείου, του σχολείου των ίσων ευκαιριών.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ανεξάρτητα από την υποκρισία που πολλές φορές κυριαρχεί, ανεξάρτητα από το εμπόριο αγώνων που καμιά φορά μπαίνει σε υπερθετικό βαθμό, οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δώσαμε έναν αγώνα αξιοπρέπειας απέναντι σε μια μίζερη πολιτική. Δώσαμε ένα δίκαιο αγώνα και αυτό τον δίκαιο αγώνα δεν είναι τυχαίο ότι τον στήριξε η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού και ανάγκασε και συνδικαλιστικές ηγεσίες να συμπαραταχθούν.

Η πολιτική της κυβέρνησης στον ευαίσθητο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όχι μόνο δεν έφερε θετικά, απεναντίας οδήγησε στην οπισθοδρόμηση, στην απομόνωση, στην αξιοπιστία και στην απαξίωση. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής της πολιτικής ήταν οι προεκλογικές κοροϊδίες και οι ανέξοδες υποσχέσεις, η διαρκής υποβάθμιση του θεσμού του ολοήμερου σχολείου, που βεβαίως εδώ έχουν διαχρονικές ευθύνες όλες οι κυβερνήσεις, ο τρόπος εισαγωγής των νέων βιβλίων και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και ιδιαίτερα η ρουσφετολογική προσέγγιση και καταρράκωση κάθε έννοιας αξιοπρέπειας, προκειμένου να τακτοποιηθούν τα δικά μας παιδιά.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι αλήθεια ότι την κοινωνική κρίση και τα αδιέξοδα του εκπαιδευτικού συστήματος έντεχνα προσπάθησε η σημερινή διακυβέρνηση, αλλά πολλές φορές και τα ΜΜΕ, να τα αποδώσουν μόνο στους εκπαιδευτικούς. Η αντιμετώπιση όλων αυτών των παραπάνω εξελίξεων θα πρέπει να γίνει αντιληπτό, ότι δεν μπορεί να γίνεται ούτε με φιλοκυβερνητικές υστερίες, ούτε με ανέξοδες αντικυβερνητικές ρητορείες.

Πιστεύω ότι το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών, που σε κάποιο χρονικό διάστημα (και θα πρέπει να κάνουμε και την αυτοκριτική μας), έδειξε σημάδια κόπωσης, αδιέξοδης λειτουργίας και αναποτελεσματικότητας, θα πρέπει να έχει πάντα σαν γνώμονα κυρίαρχες κατακτήσεις του κλάδου μας, όπως είναι η πανεπιστημιακή μας μόρφωση, η ισότιμη αντιμετώπιση, η μισθολογική με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η ουσιαστική λειτουργία του ολοήμερου σχολείου.

Και αυτά θα πρέπει να αποτελούν οδηγό μας, ώστε όλοι μαζί να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε την αξιόπιστη προοπτική στο συνδικαλιστικό μας κίνημα. Οι καιροί που το συνδικαλιστικό κίνημα ήταν μαζικό, έχουν περάσει. Θα πρέπει να μπούμε σε μια λειτουργία, όπου με συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης, με συγκεκριμένο πλαίσιο διεκδικήσεων, με σεβασμό στις συλλογικές προσπάθειες, με ενημέρωση, γνώση, πρόταση και αγωνιστικότητα, να διεκδικήσουμε την αναβάθμιση την ποιοτική της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Θα πρέπει εμείς οι εκπαιδευτικοί να έχουμε πάντα στο μυαλό μας τα λόγια του μεγάλου ανατρεπτικού ποιητή του Μιχάλη Κατσαρού, ότι εμείς είμαστε υπηρέτες της ιστορίας και της συνείδησής μας και όχι υπάλληλοι των αφεντικών. Πρέπει αυτά τα λόγια του ποιητή να οδηγούν τις πράξεις μας, να οδηγούν τις ενέργειές μας, να οδηγούν την πρακτική μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΦΑΣΦΑΛΗΣ
(ΣΤ΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η άνοδος στο βήμα αυτό πάντα γεννά μια συναισθηματική φόρτιση. Βουίζουν ακόμα μέσα στο μυαλό μου τα συνθήματα του μεγάλου αγώνα και αναπηδούν τα αιτήματα, αισθάνομαι βέβαια ταυτόχρονα και βαριά την ευθύνη να εκφράσω όσα μας εμπιστεύτηκαν όλοι αυτοί και αυτές που θυσίασαν τα πάντα για μια ιδέα.

Άλλωστε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η εκάστοτε εξουσία όποια και αν είναι αυτή, μόνο τις ιδέες φοβάται, γιατί οι ιδέες ούτε φυλακίζονται, ούτε εξοντώνονται. Ο κλάδος επιβεβαίωσε τον ιστορικό του ρόλο, που τον θέλει μπροστάρη στους κοινωνικούς αγώνες. Ο αγώνας που δίνεται εδώ πέρα, που δόθηκε και θα συνεχίζεται να δίνεται, είναι πολυεπίπεδος και πολύπλευρος. Αφορά το Πανεπιστήμιο, αφορούσε το άρθρο 16, αφορούσε το όραμα που είχε η ΔΑΚΕ γι' αυτό το Πανεπιστήμιο.

Και έχω εδώ στα χέρια μου το σχετικό έγγραφο, που λέει ότι η ΔΑΚΕ από το '80 είχε ένα όραμα για το ελληνικό Πανεπιστήμιο που έλεγε επί λέξη, η γεωγραφική θέση της χώρας, το εξαίρετο κλίμα, η πνευματική κληρονομιά, αλλά και φτηνό κόστος ζωής, σε σχέση με τις τότε ελεύθερες ευρωπαϊκές χώρες που φιλοξενούσαν ιδιωτικά Πανεπιστήμια, θα μπορούσαν να καταστήσουν τη χώρα μας, δηλαδή την Ελλάδα μας, μια πανεπιστημιούπολη της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Αφρικής, με οικονομικά και ανυπολόγιστα εθνικά ωφελήματα.

Αυτή ήταν η θέση σας για το Πανεπιστήμιο. Και ο κλάδος ήρθε και έδωσε μάχη για το άρθρο 16. Γι' αυτό και λέω ότι ο αγώνας μας δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στα δικά μας. Αφορά το δημοτικό σχολείο. Αφορά και ακούστηκαν πάρα πολλά για το ολοήμερο σχολείο και πως αυτό κατέληξε από κάποιους να έχει γίνει πάρκινγκ.

Αφορά το νηπιαγωγείο και μια ρύθμιση που μετά τον αγώνα μας θεωρήθηκε ιστορική, αυτή δείτε πως κατέληξε. Να καταλήξει το νηπιαγωγείο στα χέρια των ιδιωτών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αφορά τα βιβλία και βέβαια η μάχη γινόταν εάν τα βιβλία τα έγραψε το ΠΑΣΟΚ ή η Νέα Δημοκρατία και μέχρι την ημέρα που τα βιβλία είχαν καλές κριτικές, λέγανε ότι εμείς προλάβαμε και αλλάξαμε τα βιβλία μέσα σε μήνες.

Μόλις δημιουργήθηκε πρόβλημα, τα βιβλία τα έκανε το κακό ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια συναδέλφισσες και συνάδελφοι και προσέξτε λίγο, όλα είναι ύποπτα. Έχω εδώ ένα δημοσίευμα ολοσέλιδη καταχώρηση στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», ιδιωτικά εκπαιδευτήρια διαφημίζονται με αφορμή το βιβλίο της ιστορίας και καλούν τον κόσμο να στείλει τα παιδιά του στα ιδιωτικά για να μάθουν ελληνικά και όχι στα δημόσια που δε μαθαίνουν τίποτα. Για να μάθουν την ιστορία. Για να μάθουν για το γένος.

Βέβαια, θα συνεχίσω με τα ταμεία, που μέσα σε λίγες ώρες με αυτό το ριφιφί του αιώνα, απ' τα νησιά Cayman έφτασαν στις τσέπες των ολίγων και εκεί κανένας δεν μιλά. Θα τα πω όλα συνάδελφε. Και για το '99. Να σας πω και για το '89 όμως. Ταυτόχρονα όμως ο κλάδος και επειδή με πήγατε δεκαετίες πίσω, πρέπει να ξέρετε σύντροφοι της πτέρυγας αυτής κάτι, ότι ο κλάδος μας με τους αγώνες του έγινε πανεπιστημιακής μόρφωσης. Έκανε μετεκπαίδευση και κάνει. Έκανε εξομοίωση και κάνει.

Έκανε ενιαίο μισθολόγιο και ήσασταν οι πρώτοι που πήγατε στα Πανεπιστήμια αυτά, γνωρίζετε πολύ καλά ότι εγώ έχω ισχυρή μνήμη και γνωρίζω τα πάντα. Αλλά κάθε λέξη που θα με προκαλεί, θα παίρνει και την απάντηση απ' αυτό το βήμα απ' όπου και αν προέρχεται.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ανέβηκα στο βήμα

αυτό για να μοιραστώ μαζί σας το στοχασμό με το όνειρο. Ήρθαμε εδώ με ένα στόχο, να ενώσουμε την ψυχή μας με τα άψυχα ντοκουμέντα που είδαμε εκεί. Ήρθαμε εδώ να ενώσουμε το χθες με το σήμερα και προπάντων με το αύριο.

Καταρχήν χρειάζονται αλλαγές. Θα το πω για άλλη μια φορά. Πρέπει να έχουμε εκλογή απευθείας απ' τη βάση. Πρέπει να πάμε σε αλλαγές. Πρέπει εδώ να συζητάμε για τις θέσεις μας, για τον αγώνα μας. Γι' αυτό και μόνο πρέπει να ξοδεύουμε το χρόνο μας εδώ. Χρειάζεται να ασχοληθούμε και με τα μικρά και με τα μεγάλα.

Μπήκαμε οικειοθελώς στο συνδικαλιστικό κίνημα. Μπήκαμε οικειοθελώς στα κοινά. Ασχολούμαστε με αυτά. Μπήκαμε στον αγώνα. Και βέβαια απ' το μεγάλο συγγραφέα Καζαντζάκη περιγράφεται αυτό και όσοι μπήκαμε ας το θυμόμαστε, *«δύσκολος και φοβερός και ατέλειωτος ανήφορος. Υπάρχει νίκη; Υπάρχει νικημός; Το ανηφόρισμα, ο πόλεμος με το αντίδρομο ρέμα, γεννάει τον πόνο. Μα μέσα από τη χαρά κι από τον πόνο αναπηδάει αιώνια η ελπίδα να ξεφύγουμε από τον πόνο, να πλατύνουμε τη χαρά. Κι αρχίζει πάλι το ανηφόρισμα· και ξαναγεννιέται η χαρά και ξαναπηδάει η νέα ελπίδα. Ποτέ δεν κλείνει ο κύκλος και να το θυμάστε. Γιατί δεν είναι κύκλος· είναι ένας στρόβιλος που αιώνια ανεβαίνει, πλαταίνοντας, τυλίγοντας, ξετυλίγοντας τον αγώνα».*

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε ζήσει πάρα πολλά εδώ μέσα. Τα έζησα και εγώ είτε ως αντιπρόσωπος, είτε ως αιρετός εκπρόσωπος στο ΚΥΣΠΕ ή ως συνδικαλιστής. Θα σας ξανακαταθέσω κάτι και να το θυμάστε. Επειδή μου μένουν 30 δευτερόλεπτα και σημειώστε το, σας το ξαναθυμίζω και κρατήστε το καλά.

Όποιος ασχολείται με το συνδικάτο πρέπει να γνωρίζει κάτι. Εγώ τουλάχιστον στο μυαλό μου αυτό έγραψα. Η ασχολία σου με αυτά είναι να πεθαίνεις κάθε μέρα, να γεννιέσαι κάθε μέρα, να αρνιέσαι ότι έχεις κάθε μέρα. Ανώτατη αρετή δεν είναι να είσαι ελεύθερος. Παρά να μάχεσαι για την ελευθερία. Μην καταδέχεσαι να ρωτάς, θα νικήσουμε; Θα νικηθούμε; Πολέμα. Σας ευχαριστώ.

Γ. ΚΑΡΡΑΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»)

Καρράς Γιώργος, απ' το Σύλλογο Αλέξανδρος Δελμούζος. Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για την κριτική των πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ, θα ήθελα να σταθώ σε δύο επισημάνσεις, δύο τοποθετήσεις συναδέλφων που έγιναν εδώ μέσα. Ο ομιλητής από τη Θεσσαλονίκη από τη ΔΑΚΕ, αναφέρθηκε για το '97 και '98.

Συμφωνώ με το συνάδελφο Γαλάνη ότι το παρελθόν είναι μόνο και μόνο για να μας διδάσκει να αποφύγουμε τα λάθη. Αλλά θα κάνω μια κακή παρέμβαση, λέγοντας αναφερόμενος πάλι στο παρελθόν. Μιας και αναφέρθηκες για το '97-'98. Μπορείς να μας θυμίσεις συνάδελφε ποιος ήταν στο προεδρείο της ΔΟΕ, ποιοι είχαν την πλειοψηφία και με ποιου απόφαση πάρθηκε η απεργιακή κινητοποίηση το '97;

Μπορείς να μας θυμίσεις το '98 ποιοι ήταν έξω από τα εξεταστικά κέντρα, για να αντισταθούν στην εξέταση για την κατάργηση και ποιοι φάγανε το ξύλο δεν μας είπες τελικά. Θέλετε να πούμε και ονόματα; Να πω λίγο για την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Θα πω για την τοποθέτηση της συναδέλφισσας από την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Αναφέρθηκε στο θέμα της αναπλήρωσης. Δεν θα ήθελα να αναφερθώ προσωπικά, αλλά θέλω να της πω ότι είμαι στο Σύλλογο Αλέξανδρος Δελμούζος, όπου αντιπρόσωπος της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ήταν από τους πέντε συναδέλφους του Συλλόγου μου που κάνανε αναπλήρωση και βρίσκεται εδώ μέσα. Τι να πούμε; Θέλετε να πούμε και άλλα; Για να ξέρουμε για τί λέμε. Δεν το πιστεύετε, ρωτήστε να μάθετε.

Πάμε τώρα στην κριτική πεπραγμένων. Κάνουμε κριτική στα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ και όπως είναι φυσικό επικεντρωνόμαστε κυρίως στην απεργιακή κινητοποίηση. Δεν συζητούμε για τα αίτια, που τη δημιούργησαν και τις θέσεις και τις προτάσεις των παρατάξεων, που εκπροσωπούνται στη ΔΟΕ. Πολλά απ' αυτά δεν τα δημιούργησε η σημερινή κυβέρνηση. Έχουν δίκιο οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ.

Ευθύνονται και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η σημερινή όμως κυβέρνηση κλήθηκε και ψηφίστηκε για να διαχειριστεί τα προβλήματα της πρωτοβάθμιας και γενικότερα της εκπαίδευσης και να δώσει λύσεις και απαντήσεις πάνω σε αυτά.

Για να δούμε ποια προβλήματα διαχειρίστηκε και τι λύσεις έδωσε. Να ξεκινήσουμε από ποιο; Απ' την ολομέτωπη επίθεση γενικότερα στο δημόσιο σχολείο σε όλες τις βαθμίδες σε όφελος της ιδιωτικής; Να τοποθετηθούμε για το νηπιαγωγείο που ήδη θα σας κουράσω

να πω τα ίδια; Να πούμε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την κατάργηση του άρθρου 16;

Να μιλήσουμε τελευταία για το ολοήμερο σχολείο; Το 1997 ο Ν. 2525 προέβλεπε την ίδρυση του ολοήμερου σχολείου γιατί; Για την εξυπηρέτηση παιδαγωγικών σκοπών και δευτερευόντως κοινωνικών. Σήμερα που φτάσαμε; Ο πρώτος λόγος να έχει παραληφθεί και να μιλάμε καθαρά για κοινωνικούς σκοπούς.

Διαφωνείτε συνάδελφοι ότι είναι μόνο για κοινωνικούς σκοπούς η αύξηση του ωραρίου κατά μία ώρα στην απογευματινή ζώνη μέχρι τις 5 για παιδιά 5 έως 12 ετών, σε χώρους όπου είναι εντελώς ακατάλληλοι για την παραμονή τους και με τον τρόπο που σιτίζονται αυτά τα παιδιά; Εκτός εάν εξυπηρετεί ή εάν είχαμε τη γνώμη παιδοψυχολόγων, οι οποίοι να συμφωνούν ότι αυτό το μέτρο είναι και παιδαγωγικό, αλλά και για τη συναισθηματική εξέλιξη των παιδιών σωστό.

Να μιλήσουμε για τί; Για τους ωρομίσθιους συναδέλφους, οι οποίοι ακόμα αναγκάζονται να γυρνούν τρία και τέσσερα σχολεία για να βγάλουν 12 ώρες, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα και στη σύνταξη των προγραμμάτων, αλλά και οι ίδιοι έχοντας τεράστια προβλήματα απ' αυτό το πενιχρό αντιμίσθιο που παίρνουν; Και δεν μιλάει κανείς για τη μόνιμη πια τοποθέτηση ειδικοτήτων στο δημοτικό σχολείο;

Πως θα γίνει η αναβάθμιση του ολοήμερου σχολείου και του δημόσιου σχολείου, όταν έχουμε πράγματι ένα θετικό που έγινε στην προηγούμενη χρονιά, όταν η σίτιση των παιδιών είναι σαν διδακτική ώρα για τον υπεύθυνο του ολοήμερου σχολείου. Δεν είναι όμως τόσο ρόδινα τα πράγματα.

Θα πρέπει να δούμε ότι όταν μιλάμε για παιδιά 60, 70, 80 τον αριθμό και όταν γίνεται μια παράταση της ώρας από τέταρτο που ήταν πήγε στα 40 λεπτά και γι' αυτό χρεώνεται σαν διδακτική ώρα, για πέστε μου πως μπορεί ένας συνάδελφος να έχει την επίβλεψη αυτών των παιδιών για 40 λεπτά, χωρίς να έχουν προβλήματα αυτά τα παιδιά;

Να μιλήσουμε λίγο για την αναλογία που είναι στην περίπτωση του ολοήμερου 1 προς 50; Και μάλιστα όταν γνωρίζετε πολύ καλά ότι μετά το Νοέμβρη έχουμε τις τοποθετήσεις των ωρομίσθιων; Ξέρω πολύ καλά γιατί είμαι στο ολοήμερο συνάδελφε, γι' αυτό και τα ξέρω.

Να μιλήσουμε για τα νέα βιβλία τα οποία ευαγγελίζεται ότι τα έφερε η Νέα Δημοκρατία, η κυβέρνηση αυτή; Δημιουργώντας τεράστια προβλήματα. Βεβαίως η ΔΑΚΕ συμφωνεί. Μα, έγινε επιμόρφωση; Βεβαίως, γιατί οι επιμορφωτές χθες ήταν απ' την πλευρά σας, από την παράταξή σας και γι' αυτό την κάνατε πολύ ωραία την επιμόρφωση. Συγχαρητήρια, εύγε.

Να μιλήσουμε για την ευέλικτη ζώνη και την υποχρεωτική εφαρμογή της την οποία την φέρατε σαν καινοτόμο δράση; Να πούμε για τα θέματα της καθημερινής λειτουργίας όντως 1 προς 25 λέει η αναλογία μαθητή προς δάσκαλο. Μπορείτε να μου πείτε όμως πού εφαρμόζεται; Γιατί στην ανατολική Αττική δεν εφαρμόζεται και αν θέλετε να σας πω δεκάδες παραδείγματα στην ανατολική Αττική και μάλιστα ο αιρετός του κλάδου βρίσκεται εδώ μέσα και ας έρθει να διαψεύσει ότι δεν υπάρχουν παιδιά 27, 28 και 30 μέσα στις τάξεις.

Κλείνω λέγοντας ότι τα πέντε μέλη της Π.Α.Σ.Κ. και συνολικά η παράταξη, ψήφισε, στήριξε τον απεργιακό αγώνα και την απεργία. Το ίδιο συνάδελφοι, γιατί ερωτηθήκαμε, λες δεν βλέπουμε τη Ρόδο, δεν ακούμε τίποτα. Το ίδιο συνάδελφοι θα πράξει και τώρα η Π.Α.Σ.Κ., όπως πράττει κάθε φορά όσο υπάρχουν προβλήματα στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, άσχετα από ποια κυβέρνηση θα είναι το φθινόπωρο μετά από τις εκλογές που θα προκηρυχθούν.

Ζητούμε όμως και άλλους συνοδοιπόρους και όχι πάντα τους συνήθεις ύποπτους.

Αυτά και ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΓΚΟΥΜΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»)

Εκτιμώ ότι αυτή η ησυχία είναι πιο βαριά τώρα στους ώμους μου μια και νομίζω ότι περιμένετε ν' ακούσετε από μένα μια μεγάλη αλήθεια. Ναι, είναι γεγονός ότι χαίρομαι που είμαι στο βήμα της 76ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, σας χαιρετίζω όλους και πραγματικά θα περίμενα αυτή την κορυφαία στιγμή να είμαστε όλοι εδώ, να κάνουμε την αποτίμηση, ίσως την ιστορικότερη όλων των ετών, της αποφάσεως που πήραμε πέρυσι και που κάποιοι πήραν το ρίσκο στις πλάτες τους.

Δεν προσπαθούν αγαπητοί μου συνάδελφοι να καπηλευτούν τον απεργιακό αγώνα που ανήκει σε όλους μας, προσπαθούν όμως να δείξουν ότι τη στιγμή της ευθύνης ήταν εδώ και αυτοί ήταν η παράταξη της Π.Α.Σ.Κ. και των Συσπειρώσεων. Αυτό έχει καταγράψει η ιστορία. Αυτό καταγράφηκε στους δρόμους του αγώνα.

Κι αν κάποιοι θέλουν τώρα να έρθουν αποτιμητές αυτής της μεγάλης απεργιακής κινητοποίησης, σας λέω τα εξής: Την περσινή συνδικαλιστική χρονιά, ήταν το κύριο χαρακτηριστικό. Είμαι δάσκαλος του Νταού Πεντέλης μάχιμος. Θα ψάξετε να βρείτε τους συνδικαλιστές που απ' όλους τους χώρους δεν αναπνέουν κιμωλία. Όχι σ' εμένα συναδέλφισσά μου αυτά. Εγώ είμαι δάσκαλος μάχιμος και ως δάσκαλος της τάξης θα τα πω, όπως θέλω να τα πω εγώ.

Ήταν λοιπόν το κύριο χαρακτηριστικό κι είμαι περήφανος γιατί το κάνω (πίσω μου είναι το πανό, συγκυριακά, του ιστορικού Συλλόγου «Αλέξανδρος Δελμούζος»). Θέλω να δώσω μια απάντηση απ' αυτό το βήμα, για να μη τρέφουμε από δω κάποιες ελπίδες. Σηκώθηκε η αντιπρόσωπος της ΔΑΚΕ, του Συλλόγου μας και είπε ότι «εμείς δώσαμε τον αγώνα αλλά δεν καταλάβαμε ότι έγινε μέσα από σκοπιμότητες».

Υπενθυμίζω Δήμητρα, πιστεύω να μ' ακούς, σα σημείο αναφοράς -και ζήτησε και το λόγο επί προσωπικού, είναι της μόδας- υπενθυμίζω λοιπόν: 1/9/2006, Διοικητικό Συμβούλιο του «Δελμούζου». Τι στάση τήρησε τότε η ΔΑΚΕ; Σιωπή. Γιατί δεν ήρθατε αυτό το ιστορικό πανό να το γράψουμε παρέα, να το κρατήσουμε στο δρόμο μαζί; Πού ήσαστε; Πού ήσαστε; Αυτό σας ζητάγαμε, «ελάτε, έχετε ευθύνη». Η ΔΑΚΕ είπε «κατεβείτε στον αγώνα». Κατεβήκατε; Δεν κατεβήκατε Δήμητρα, κι όταν οργανώσαμε απεργιακές Επιτροπές δεν ήσαστε πουθενά! Ντραπήκατε να γυρίσετε τα σχολεία μαζί μας!

Κι όταν ζυγώναμε με τα πανό και τις αφίσες στο «Δελμούζο» μπροστά απ' το σπίτι του κ. Πρωθυπουργού δεν ήσαστε εκεί! Ήμαστε εμείς αυτοί που διεκδικούμε, όχι το αλάθητο, αλλά την αγωνιστικότητα για το καλό του κλάδου! Όταν λοιπόν οργανώσαμε συζητήσεις, οργανώσαμε συζητήσεις για τα νέα βιβλία, η παράταξη της ΔΑΚΕ ήταν απούσα. Κύριε Μπαμπούρα, ως εκπρόσωπος και οι υπόλοιποι από την ΕΣΑΚ, ο κ. Μαρίνης που ήταν, ήταν εκπρόσωποι της ΔΑΚΕ εκεί; Όχι. Γιατί; Δε μπορούσαν ν' αφαιρέσουν το προσωπείο του επιμορφωτή και να είναι εκεί.

Το τελευταίο να μας πείτε: Στο Διοικητικό Συμβούλιο τι στάση πήρατε; Ενισχύσατε την κεντρική σας παράταξη; Είπατε ότι είμαστε ΔΑΚίτες με αυτές τις αρχές; Ή κρυφτήκατε πίσω, ότι «εμείς έχουμε τις πληροφορίες ότι θα πληρωθούν οι ωρομίσθιοι»; Από ποιους; Κάνουμε Συνδικάτο; Έχουμε εκπροσώπους των εργαζομένων ή εκπροσώπους της κυβέρνησης;

Και φτάνω στο επίμαχο, να με προσέξετε: Ήμουν απ' αυτούς και το ξέρουν πολύ καλά, όσοι με παρακολουθούν, που το 1997 όπως και άλλοι σύντροφοι, πήγαμε κόντρα στον ιδεολογικό μας φορέα. Κι ήμαστε εκεί, για να μην πούμε ονόματα, και μπορέσαμε και ορθώσαμε φωνή. Αλλά θέλω να μου απαντήσετε όλοι σας: Αυτή τη στιγμή τι κάνουμε; κόντρα οι παρατάξεις; Ή τα βάζουμε με μια κυβέρνηση; Ποιος υστέρησε; Η ΔΑΚΕ ή η Νέα Δημοκρατία που δεν πήραμε τίποτα;

Ο κ. Πρωθυπουργός, μετά από τόσες μέρες απεργία μας κοίταξε στα μάτια και λέει «δεν έχω να σας δώσω». Τι παίρνει ο κ. Βουρλούμης; 70%, μόνος του έφτιαξε το μισθό. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Στον Έλληνα δάσκαλο δεν έχει να του δώσει τα 1.400; Αυτό ρωτάμε. Και δεν τα βάζουμε μαζί σας. Σας καλέσαμε σε κοινό αγώνα της ΔΑΚΕ. Κι όταν εγέρθηκε το θέμα των Νηπιαγωγείων φίλε Αλέξανδρε Τεκίδη, που ξέρεις πόσο σ' αγαπάω, όχι για προφανείς λόγους, δεν είμαι υποψήφιος, η Π.Α.Σ.Κ. ήταν εκεί. Και τι είπε; Κάτω τα χέρια από τους Νηπιαγωγούς. Κάτω τα χέρια από την προσχολική αγωγή. Είναι το χτύπημα στον πιο αδύνατο κρίκο. Απέτυχε η κυβέρνηση με το άρθρο 16, ξεκινάει τώρα από κει. Το είπαμε ξεκάθαρα, ποια είναι η θέση της ΔΑΚΕ; «Το θέμα των Νηπιαγωγών εμάς δε μας αφορά Πρόεδρε, δε θα συμμετέχουμε». Και δεν ήρθαν μαζί μας ούτε στη συζήτηση ούτε όταν αναδείξαμε το θέμα σε ιδιωτικό εκπαιδευτήριο, όταν η προσχολική αγωγή ξεκινούσε από κει και η σύμβουλος της προσχολικής αγωγής έκανε στα εκπαιδευτήρια Ζηρίδη το περίφημο τότε σεμινάριο. Μήπως ήρθατε μαζί μας να διαμαρτυρηθούμε;

Βασίλη Παληγιάννη και Θωμά Καραγιάννη; Δώστε μου μια απάντηση, γιατί ίσως στο τέλος θα τρελαθώ. Στους σχολικούς συμβούλους, ήταν εντολή της Επιτροπής να τα δώσετε ανοιχτά τα μόρια; Για να δούμε τελικά σε τι κόσμο ζω εγώ ή κάποιοι άλλοι, που λέμε ότι σκεφτόμαστε. Στην ανατολική Αττική ο Προϊστάμενος είναι και Προϊστάμενος και αξιολογητής και υποψήφιος σχολικός σύμ-

βουλος. Δε νομίζω να είναι αντιπρόσωπος ο συγκεκριμένος. Μπήκαμε λοιπόν μέσα στο γραφείο του, τον εκλιπαρούσε μια συναδέλφισσα «δώστε μου τα μόρια», λέει «είναι απόρρητα» και στο τηλέφωνο έλεγε «έλα Νίκο, 25 έχεις ρε, μάλλον γίνεσαι....» Όταν το καταγγείλαμε το γεγονός και του είπαμε ότι αυτά τα πράγματα είναι ανεπίτρεπτα και το καταγγείλαμε και επίσημα, γιατί έχουμε και ιστοσελίδα και όλα γράφονται εκεί, τότε τα μάζεψε.

Θέλω λοιπόν να ρωτήσω πολύ έντιμα και πολύ καθαρά: Ποιανού απόφαση ήταν; Του Συμβουλίου; Τι στάση κρατήσατε εσείς οι αιρετοί; Θα μου πεις είσαι εκτός διαδικασίας Γκούμα, εχθές έπρεπε να το ρωτήσεις. Αυτά λοιπόν, για να καταλάβουμε ότι οι σκοπιμότητες είναι προφανείς. Θέλουν να υπάρχουν ορισμένα μαγειρέματα. Και αν πήρα το λόγο δεν τον πήρα για να δείτε την παρουσία μου, τον πήρα για να μην ακούγονται εδώ μέσα πράγματα τα οποία δεν ευσταθούν.

Εμείς λοιπόν συναδέλφισσα από τη Θεσσαλονίκη, που δεν ξέρω τ' όνομά σου, θέλω να ξέρεις ένα πράγμα: Έχουμε πει εκεί στο «Δελμούζο» ότι όταν καταλάβουμε ότι θα καπηλευθούμε εμείς οι ίδιοι ή θα εξαργυρώσουμε οποιοδήποτε γραμμάτιο της συνδικαλιστικής μας ηθικής με οτιδήποτε, θα φύγουμε. Θέλουμε λοιπόν να σας κοιτάμε στα μάτια, θέλουμε να ξέρετε ότι εκεί χτυπάει η ζώσα εκπαίδευση και θα είμαστε εκεί και εδώ για να τα λέμε. Τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο.

Τελειώνοντας, θέλω με την αγάπη που έχω στις Παρεμβάσεις και η οποία είναι άδηλη και υπεύθυνη απέναντί τους, να πω κάτι: Είπε χθες ο φίλος μου ο Μήτσος Μαριώλης, «να θέσω πέντε διλήμματα». Εγώ βάζω ένα Μήτσο. Ναι στην απεργία, όχι στα πεπραγμένα; Δεν πρέπει Γιώργο μου να βρείτε εσείς αυτές τις γέφυρες που ενώνουν το αύριο της εκπαίδευσης μέσα από τη διαδρομή του σήμερα; Τις κόβετε; Η Π.Α.Σ.Κ. πέντε έδρες θα πάρει. Δεν πρόκειται να πάρει τίποτε άλλο, αγωνίστηκε. Γι αυτό είναι; Για εκλογικά τερτίπια; Μην το ξανακάνετε, πορευθείτε το δρόμο της αλήθειας μαζί μας όσο υπάρχουν άνθρωποι σκεπτόμενοι. Σας ευχαριστώ πολύ, καλό καλοκαίρι.

Β. ΣΜΠΟΝΙΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ»)

Θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου παίρνοντας τη σκυτάλη από τον τελευταίο ομιλητή, από το ζήτημα του ΤΕΑΔΥ. Συνάδελφε των Συσπειρώσεων, νομίζω ότι στοχεύεις την κριτική σου λάθος. Δεν είναι οι εκπρόσωποί μας στο ΤΕΑΔΥ, οι οποίοι δημιούργησαν αυτό το τεράστιο σκάνδαλο που έχει χαρακτηρισθεί και ως σκάνδαλο του αιώνα. Είναι η Διοίκηση των Ταμείων στην οποία συμμετέχουν και οι εκπρόσωποί μας.

Όμως, προσέξτε: Όταν έγινε η πρώτη συζήτηση για την αγορά του συγκεκριμένου ομολόγου, όταν έγινε η πρώτη συζήτηση για την αγορά του συγκεκριμένου δομημένου ομολόγου, οι εκπρόσωποί μας εκεί, ακούγοντας τον εκπρόσωπο της ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ θεώρησαν ότι όντως αυτή ήταν μία καλή επένδυση για το Ταμείο, γιατί όταν σου λέει ότι θα έχεις κέρδη πραγματικά από μια τέτοια επένδυση, ποιος ήταν εκείνος ο οποίος δε θα συμφωνούσε σε μια τέτοια κατεύθυνση; Γιατί μπορούσες μετά να πεις, ότι αν δεν έκανε αυτή την επένδυση, να κατηγορηθεί για απιστία.

Όμως, όταν ήρθε η ώρα της υλοποίησης και της αγοράς του ομολόγου, η Διοίκηση των Ταμείων και ο Πρόεδρος ο κ. Σημαιοφορίδης, υλοποίησε τελείως διαφορετική απόφαση από αυτήν που είχε πάρει το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΕΑΔΥ. Άρα εγκλώβισε τα μέλη μας και γι αυτό άλλωστε έχουν μηνύσει και το Διοικητικό Συμβούλιο και όλους τους άλλους υπεύθυνους και η ΑΔΕΔΥ αλλά και οι υπόλοιποι.

Επομένως, είναι λάθος συνάδελφοι να λέτε ότι φταίνε οι εκπρόσωποί μας εκεί. Η εξαπάτηση ήρθε από τον Πρόεδρο του ΤΕΑΔΥ και όχι από τους εργαζομένους οι οποίοι εξαπατήθηκαν. Κι εμείς συνάδελφοι, δε μπορώ να σας καταλάβω, τι να τα κάνουμε τ' αποθεματικά των Ταμείων; Να τ' αφήσουμε να τα διαχειρίζεται το ελληνικό Δημόσιο όπως τα διαχειρίζονταν από το 1953 μέχρι το 1983 και με τα λεφτά τα δικά μας το κράτος έκανε υποτίθεται κοινωνική πολιτική ή έκανε έργα;

Τι θέλετε δηλαδή; Πού να τα πάμε; Εμείς λέμε ναι, να μη χαθεί ούτε ένα ευρώ πραγματικά από τα Ταμεία μας. Αλλά όμως όχι να τα βάλουμε μέσα σ' ένα τσουβάλι και να τα κλείσουμε στο χρηματοκιβώτιο. Εμείς λέμε ναι στην αυτοδιαχείριση των Ταμείων, των Ασφαλιστικών Ταμείων μας, αλλά επίσης λέμε ναι, ότι θα πρέπει ν' αξιοποιηθούν τ' αποθεματικά έτσι ώστε να αυξηθεί η περιουσία των Ταμείων μας και όχι να παραμένουν κλειστά μέσα σ'

ένα χρηματοκιβώτιο τα χρήματα. Αυτή δεν είναι αντίληψη σύγχρονη συνάδελφοι.

Έρχομαι τώρα στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Λέω λοιπόν ότι η συνδικαλιστική περίοδος, η οποία τελείωσε με το Συνέδριό μας, ήταν μια πολύ σημαντική και ιστορική συνδικαλιστική διαδικασία. Και κυρίαρχο γεγονός, συνάδελφοι, ήταν η πολυήμερη απεργία των έξι εβδομάδων. Αυτή η απεργία κατέδειξε δυο πράγματα: Το πρώτο, ότι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης μπορούν ν' αγωνίζονται, μπορούν να διεκδικούν στους δρόμους να παλεύουν και το δεύτερο σκέλος ήταν ο τρόπος που η πολιτική ηγεσία και η κυβέρνηση αντιμετώπισε αυτό τον αγώνα.

Όσον αφορά το πρώτο, ήταν όντως η απεργία της καρδιάς μας. Όσον αφορά το δεύτερο όμως, δεν είχε κανένα μα κανένα αποτέλεσμα αυτός ο απεργιακός αγώνας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί η πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι τέτοια που ν' αντιμετωπίζει πραγματικά τα προβλήματα των εκπαιδευτικών. Και αυτό έχει αποδειχθεί ιστορικά.

Πείτε μου συνάδελφοι ένα μέτρο από την κυβέρνηση σήμερα της Νέας Δημοκρατίας, παλαιότερα της ΕΡΕ, του Λαϊκού Κόμματος, που πραγματικά ν' αντιμετώπισε προβλήματα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι τέτοια η αντιμετώπιση πραγματικά που ουδέποτε έχουμε κατακτήσει κάτι απ' αυτή την κυβέρνηση. Το μόνο που περιμένουμε απ' αυτούς είναι όσο το δυνατόν συντομότερα να μας αφήσουν.

Με την κυβέρνηση αυτή έχουν χάσει πραγματικά το νόημά τους και οι λέξεις. Ο Πρωθυπουργός καθημερινά στην τηλεόραση βγαίνει και χρησιμοποιεί κατά κόρον τη λέξη «μεταρρύθμιση». Ξέρετε τι εννοεί «μεταρρύθμιση» συνάδελφοι; Εννοεί την επανίδρυση της Αγροφυλακής. Θα προσλάβει στο αμέσως επόμενο διάστημα 5.000 Αγροφύλακες και μάλιστα επιμένει να προσλάβει και τους 1.500, οι οποίοι δεν πρόλαβαν να προσληφθούν το '90-'93, και τώρα κοντεύουν οι περισσότεροι απ' αυτούς το 50ό έτος της ηλικίας τους.

Δηλαδή οι κομματάρχες της Δεξιάς στα χωριά και στην ύπαιθρο, αυτοί είναι οι Αγροφύλακες. Ενώ αντίθετα, από την άλλη πλευρά τα νοσοκομεία ασφυκτιούν και δεν έχουν προσωπικό ν' ανταποκριθεί έστω και στοιχειωδώς στις υποχρεώσεις τους και δεν προσλαμβάνουν υγειονομικό και ιατρικό προσωπικό αλλά προσλαμβάνουν Αγροφύλακες.

Συνάδελφοι ολοκληρώνω την τοποθέτησή μου λέγοντας ότι εμείς ως παράταξη, μαζί με άλλες παρατάξεις, δώσαμε έναν αγώνα πολύ σημαντικό. Πιστεύω ότι υπάρχει μια μικρή χαραμάδα να τα βρούμε και αύριο έτσι ώστε πάλι, όπως κάναμε το φθινόπωρο, να ξαναπλημμυρίσουμε τους δρόμους της Αθήνας, να δημιουργήσουμε πάλι εκείνο το ποτάμι που πραγματικά ανέτρεψε συνήθειες και καταστάσεις αναχρονιστικές και αντιδραστικές. Ευχαριστώ.

Κ. ΨΑΡΟΛΟΓΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ» ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ)

Εκπροσωπώ το Σύλλογο «Δομήνικος Θεοτοκόπουλος» του Ηρακλείου Κρήτης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πάνω από 30 χρόνια σ' αυτή την αίθουσα μ' αυτή την πτέρυγα δεν έκανα ποτέ αντιπαράθεση και δεν επιθυμώ να κάνω και τώρα που βρίσκομαι στο τέλος. Αλλά προκλήθηκα προηγουμένως από τη συναδέλφισσα, που κραύγαζε μάλιστα βάναυσα, γιατί αυτός ο χώρος απ' ό,τι τουλάχιστον ξέρω είναι κατά των μονοπωλίων και φυσικά κατά του μονοπωλίου της αγωνιστικότητας.

Ψάχτηκε από το '74 και δώθε που είμαι στον κλάδο και δεν είδα πουθενά να είμαι περισσότερο ευέλικτος απ' αυτήν. Κοίταξα εκεί τις 325 αν δε με απατά η μνήμη μου μέρες απεργίας και δεν είδα να υστερώ πουθενά απ' αυτή τη συνάδελφο. Δηλαδή προάγουν αυτά την ενότητα; Σε ποιους απευθυνόταν η συνάδελφος αν όχι σ' εμένα, για να με πείσει κατά κάποιον τρόπο;

Ας χαμηλώσουμε λοιπόν τους τόνους κι ας δώσουμε το βάρος στην ενότητα του κλάδου που πραγματικά εκφράστηκε έτσι όπως εκφράστηκε τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι 50 μέρες που συγκλόνισαν τον κλάδο και τη χώρα έχουν περάσει στην ιστορία. Και μιας και μιλάμε για ιστορία, δείτε τι έλεγε στο πρώτο περιοδικό του Συνδικάτου μ' αυτό το όνομα ο μετέπειτα Πρόεδρος Χρήστος Ράικος, απευθυνόμε-

νος προς τους αντιπροσώπους της 24ης Μάη 1924: «Προσέξατε, όπως εις τα Έθνη έτσι και τις Οργανώσεις, αν αιώνες ολόκληροι δεν έχουν τη βαρύτητα ούτε στιγμών, υπάρχουν όμως στιγμές που έχουν το βάρος αιώνων». Αυτό το βάρος των αιώνων είχε το Συνδικάτο στις πλάτες του τον περασμένο Ιούνη, το Σεπτέμβρη και το 'χει και τώρα, γιατί πρέπει να συνεχίσει πραγματικά αυτό τον αγώνα, ο οποίος βρίσκεται σε εξέλιξη.

Έστω κι αν η ηγεσία μιας παράταξης αποχώρησε στις κρίσιμες στιγμές του κλάδου απ' αυτή την αίθουσα, έστω και αν στη συνέχεια η ηγεσία της ήταν απούσα απ' τον αγώνα, έστω και αν επιμένει και σήμερα ακόμα να υπερασπίζεται μια πολιτική και να υπερασπίζεται και αυτό που προσφυώς η εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» ονόμασε "persona non grata".

Κοιτάξτε συνάδελφοι ένα παρανοϊκό σενάριο: Την ώρα που αρνείται η κυβέρνηση δια στόματος Πρωθυπουργού να ικανοποιήσει έστω και ένα αίτημα του κλάδου, την ίδια ώρα γίνεται η μεγάλη ληστεία στα Ταμεία. Την ίδια ώρα γίνεται το μεγάλο κόλπο με τις γνωστές, έχουν περιγραφεί εδώ κατά κόρον, συνέπειες.

Εγώ θα διαφωνήσω με τον συνάδελφο που πρωτομίλησε από την Π.Α.Σ.Κ.. Υπάρχει συνάδελφε και η παραίτηση. Γιατί φαντάσου στο απεργιακό τοπίο το Σεπτέμβρη και τον Οκτώβρη πόσο καθοριστικά θα άλλαζε σε όφελος του κλάδου, σε όφελος του Λαϊκού Κινήματος, αν αποκαλυπτόταν αυτό το σκάνδαλο με τις παραιτήσεις των μελών των δικών μας.

Εγώ από τη θέση που έχω ταχθεί εδώ σ' αυτή την αίθουσα, πιστεύω ότι οφείλουμε να λέμε την αλήθεια. Και είναι λάθος μας πραγματικά, εμείς το ζητήσαμε απ' το Ηράκλειο, να γραφεί όταν ήταν καιρός, τον Απρίλη, στην προσωρινή ημερήσια διάταξη, να προταχθεί ως θέμα αποκλειστικό το ΤΕΑΔΥ. Γιατί πραγματικά έχουμε ολιγωρήσει όλοι μας εδώ. Δεν έχουμε κατοχυρώσει, δεν έχουμε παλέψει να κατοχυρωθούν τα δικά μας τα λεφτά. Διεκδικούσαμε αυτά που διεκδικούσαμε το Σεπτέμβρη και δεν έχουμε παλέψει για να κατοχυρωθούν τα δικά μας χρήματα. Και είναι έρμαιο στον κάθε Αγάπιο.

Θα έπρεπε και θεσμικά, αυτό που λέμε «αυτοδιαχείριση» και η χάραξη της στρατηγικής μέσα απ' αυτές τις συνελεύσεις, και εμάς που είμαστε η πολυπληθέστερη Ομοσπονδία και των άλλων μετόχων. Ποιος είναι ο ρόλος μας τελικά; Και ο απολογισμός των Προέδρων μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Αυτό το κρασί συνάδελφοι άρχισε να βράζει στις 18 του Σεπτέμβρη. Αυτό το κρασί λοιπόν δικαιωματικά ονομάστηκε, ονομασία προέλευσης «εκτός ορίων απεργία δασκάλων 2006». Θα το παραδώσω στην Ομοσπονδία και πιστεύω, ελπίζω πάντα να βράζει πάντα το συνδικαλιστικό βαρέλι και να μη βάζει ποτέ νερό στο κρασί του με καμία κυβέρνηση. Σας ευχαριστώ.

Σ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ)

Είμαι από το σύλλογο Χαλκίδας εκπρόσωπος της Π.Α.Σ.Κ.. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία η συνδικαλιστική χρονιά που μας πέρασε χαράχτηκε ανεξίτηλα από το μεγάλο απεργιακό αγώνα, το μεγάλο απεργιακό αγώνα των εκπαιδευτικών, που ξεπέρασε σκοπιμότητες, ηγεσίες και μέσα από τη συμμετοχή της βάσης και την κοινωνία στο πλευρό της έδειξε, ότι, όταν είμαστε ενωμένοι, μπορούμε.

Όμως όταν ερχόμαστε απολογιστικά να σταθούμε απέναντι σε ένα γεγονός, δεν μπορούμε παρά να ξεκινήσουμε από την αφετηρία του. Και είναι αντικειμενική καταγραφή ότι σε αυτόν τον αγώνα δεν πίστεψαν όλοι στο ξεκίνημά του. Δεν είναι κανό όμως δεν πίστεψαν. Κάποιοι προσπάθησαν με μισόλογα ή με υπονοούμενα να τον χρεώσουν σε προεκλογικές σκοπιμότητες συγκεκριμένου χώρου και μάλιστα του ΠΑΣΟΚ. Έλεγαν ότι θα αποτύχει.

Κάποιοι άλλοι δεν ήθελαν να τον πιστέψουν αυτόν τον αγώνα και έβαζαν μπροστά καταστατικά προσχήματα και έμειναν στη γωνιά να περιμένουν την αποτυχία του. Αλλά δυστυχώς γι' αυτούς και ευτυχώς για το κίνημα παρέμειναν στη γωνιά.

Γιατί ο αγώνας πέτυχε. Πέτυχε με μπροστά τους συνάδελφους, αλλά και με μπροστά τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, που απέδειξαν ότι δεν είναι μόνο οι μειοψηφίες αυτές που διαθέτουν την αγωνιστικότητα στο μυαλό τους, αλλά είναι και οι πλειοψηφίες αυτές, που μπορούν να οδηγήσουν έναν αποτελεσματικό αγώνα.

Και μπορεί ο αγώνας υλικά να θεωρηθεί αποτυχημένος, αλλά αυτό οφείλεται στην πιο ανάλγητη κυβέρνηση,

που αρνήθηκε να δώσει και το παραμικρό ψίχουλο σε έξι βδομάδες απεργίας.

Όμως ο αγώνας πέτυχε στη λογική της παρακαταθήκης του αύριο. Στη λογική της υπεραξίας που αποκτάει η προσπάθεια. Απέκτησε την κοινωνική νομιμοποίηση, στο πλευρό του αγώνα στο πλευρό των απεργών ήταν όλη η κοινωνία.

Ο απόηχος όμως του αγώνα τρόμαξε τις συνδικαλιστικές παρατάξεις. Αμήχανες στάθηκαν μπροστά στον απολογισμό τους. Κάποια παράταξη, εκείνο το οποίο εξακολουθεί να κάνει, είναι να πολεμά τους όμορους χώρους στη λογική της κυριαρχίας, της ποιας κυριαρχίας;

Όμως πραγματικά θα πρέπει να δώσουν σε όλους εδώ μια απάντηση. Γιατί αλήθεια το ΠΑΜΕ μετά την πρώτη βδομάδα των κινητοποιήσεων πήγε μαζί με όλους εμάς τους άλλους κάτι που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ; Πήγε, σύρθηκε και θα μας πείτε γιατί πήγε.

Θα πρέπει και η ΔΑΚΕ να πάψει να βλέπει και να αποτιμά τον αγώνα στη λογική του συμψηφισμού και του τι είχε γίνει. Γιατί, κανένας και από αυτή την παράταξη, δεν πιστεύω, ότι συμφωνεί με τη λογική των πραιτόρων, των χημικών, της βίας, και της σιδηρογροθιάς. Όμως αδικεί και τους ίδιους η κριτική, που ασκείται, να είναι στο επίπεδο του βίντεο και αν κάποια στελέχη προβλήθηκαν περισσότερο και κάποια όχι.

Αλήθεια, εγώ, αν ήμουν στη θέση σας, θα έφτιαχνα ένα παραταξιακό βίντεο και σας το προτείνω αυτό και να μας φέρετε, να μας το προβάλλετε να δούμε, τι θα μας δείξετε εσείς.

Και οπωσδήποτε θέλω να αναφερθώ και στο χώρο των Παρεμβάσεων, που πραγματικά δεν πείθει η λογική να πατάμε σε δυο βάρκες. Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα και ζητούμε να εκδώσουμε ψηφίσματα, με τα οποία θα επιβεβαιώνουμε το μεγάλο αγώνα.

Και μάλιστα άκουσα και κάποια στελέχη να λένε, ότι εντάξει ο αγώνας πέτυχε, είχε και λάθη. Για παράδειγμα θα μπορούσαν να γίνουν και απεργιακές επιτροπές.

Η διαχείριση του αγώνα σε επίπεδο εδώ Γενικής Συνέλευσης γίνεται με το χειρότερο τρόπο. Είναι κατώτερη των περιστάσεων. Για πρώτη φορά στα χρονικά δεν έχουμε πανηγυρική συνεδρίαση.

Στη λογική, από τη μια πλευρά, της προστασίας των κυβερνητικών παραγόντων και από την άλλη πλευρά, των άλλων άκρων, στη μίζερη εσωστρεφή και αυτιστική λογική του να είμαστε μόνοι μας και να αυτομαστιγωνόμαστε.

Δεν έχουμε ημερήσια διάταξη και κάποιοι προσπαθούν, νομίζοντας ότι μιλούν σε κάποιους, που εμφανίστηκαν από το πουθενά, να μας πείσουν ότι η περσινή διαδικασία, που προτάθηκε το πρόγραμμα δράσης της ημερήσιας διάταξης ήταν το ίδιο με αυτό, που προσπάθησαν, που επιχείρησαν να κάνουν, να φέρουν μια ημερήσια διάταξη χωρίς εισηγήσεις.

Βέβαια ολοκληρώνοντας το πρόγραμμα δράσης, όπως διαφαίνεται δε θα μπορέσει να προκύψει. Και δε θα μπορέσει να προκύψει, γιατί θα υπάρξουν περιχαρακώσεις στη λογική των μικροπαραταξιακών σκοπιμοτήτων ένθεν και ένθεν και στη λογική κάποιων άλλων ό,τι δεν μπορούμε να το διαχειριστούμε να το φοβόμαστε και να προσπαθούμε να το μειώσουμε.

Εγώ σας καλώ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να καταψηφίσετε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Να τα ψηφίσουμε μόνο εμείς της Π.Α.Σ.Κ.. Γιατί τα πεπραγμένα της ΔΟΕ μπορεί να καταψηφιστούν εδώ, αλλά έχουν ψηφιστεί στη βάση. Έχουν ψηφιστεί στην κοινωνία. Και ο ιστορικός του μέλλοντος σε όλους αυτούς που θα διαχειριστούν το μεγαλειώδη αγώνα σε αυτή τη λογική να είστε σίγουροι ότι θα τους προσδώσει μικροψυχία και σκοπιμότητες.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ)

Ακούμε χαρακτηριστικές εκφράσεις από παντού όπως, δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, δαπάνες για την παιδεία, αποδοχές εκπαιδευτικών, παιδαγωγική ελευθερία…

Όλα αυτά πράγματι είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συλλογικής μας ζωής και δράσης. Χαρακτηριστικά που αναδείχθηκαν στον μεγαλειώδη αγώνα που δώσαμε όλοι μαζί στο ξεκίνημα αυτής της σχολικής χρονιάς. Εμείς που βρεθήκαμε στους κοινούς αγώνες, στους δρόμους του αγώνα και δώσαμε αγωνιστικό χαμόγελο στο μελαγχολικό φθινόπωρο.

Ως πρώτη προτεραιότητα εκτιμώ ότι ήταν και παραμένει η ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Να εδραιώσουμε την πεποίθηση ότι η εκπαίδευση είναι κοινωνικό αγαθό, που πρέπει να απευ-

θύνεται σε όλους, ανεξάρτητα από οικονομική ή κοινωνική θέση και κατάσταση.

Κι αυτό γιατί πιστεύουμε ότι οι ανισότητες στη μόρφωση είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας και η επένδυση στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση είναι ένα μέσο για τη μείωσή τους.

Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί ανοίγουν το δρόμο στο μέλλον. Αντίθετα δεν υπάρχει μέλλον.

Η οικονομική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού τον καταξιώνει επαγγελματικά και κοινωνικά με ό, τι αυτό συνεπάγεται.

Το ολοήμερο σχολείο, ένας πρωτοποριακός θεσμός, εκφυλίζεται επικίνδυνα. Αντί να γίνουν τα απαραίτητα βήματα για την πρόοδο του, με στόχο να φτάσουμε, επιτέλους, τα πρότυπα των ευρωπαϊκών κρατών, ο θεσμός ουσιαστικά υπονομεύεται και φθίνει…

Η μείωση των μαθητών ανά τμήμα, η δίχρονη προσχολική αγωγή, ο εξοπλισμός των σχολείων παραμένουν εμπόδια στη εκπαιδευτική διαδικασία.

Ακόμα ηχούν στα αυτιά μας οι δεσμεύσεις του κ. Καλού, υφυπουργού παιδείας στη ΓΣ της ΔΟΕ(Ιούνιος 2003): Αύξηση δαπανών στο 5%, άμεση χορήγηση του επιδόματος του 176 ευρώ, μείωση αριθμού ανά τμήμα, 30000 ευρώ σε κάθε ολοήμερο σχολείο για τις υποδομές, κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων…

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι ο μεγαλειώδης αγώνας του Φθινοπώρου είχε στόχο να υπερασπισθεί τα οράματα των εκπαιδευτικών, που αναπτύχθηκαν και εξελίχθηκαν τα τελευταία 50 χρόνια. Ήταν αγώνας με βαθιά εκπαιδευτικό, κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο, που πρόβαλλε την αγωνία των εκπαιδευτικών να περιφρουρήσουν κυρίαρχες εκπαιδευτικές κατακτήσεις και να πορευθεί η δημόσια εκπαίδευση και η Παιδεία με αξιώσεις στο μέλλον.

Ποτέ δεν υποβαθμίσαμε τους αγώνες και τη δράση μας στα πλαίσια μιας συντεχνιακής αντίληψης, που θα στόχευε σε προνομιακή μεταχείριση.

Έχουμε όμως δικαίωμα να ζητάμε και να απαιτούμε την αναγνώριση του ρόλου μας και της προσφοράς μας, και να επισημαίνουμε στο κοινωνικό σύνολο ποιους κινδύνους συνεπάγεται, για την κοινωνία και την εκπαίδευση, η διαιώνιση της μισθολογικής μας απαξίωσης.

Ζητούμε το αυτονόητο «Να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας».

Το σύνθημα της Κυβέρνησης «Παιδεία και Πολιτισμός» πρώτη προτεραιότητα, δυστυχώς έμεινε κενό περιεχομένου. Ούτε καν οι ρητές προεκλογικές δεσμεύσεις δεν υλοποιούνται.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών θεμελιώνεται και περικλείεται σε ένα απλό, διαχρονικό αλλά ουσιαστικό αίτημα: «Ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, Επιστημονική και οικονομική στήριξη του εκπαιδευτικού».

Και ρωτώ για τη σημερινή εικόνα της εκπαίδευσης:

Θα μείνουμε στο μισθό που μας αναγκάζει σε δεύτερη δουλειά;

Θα μείνουμε στο συνωστισμό των τάξεων των παιδιών από διαφορετικές πατρίδες;

Θα μείνουμε στο σχολείο φυλακή περιτριγυρισμένο και κλεισμένο με κάγκελα;

Θα μείνουμε στο σχολείο, απομίμηση φροντιστηρίου;

Θα μείνουμε στον παιδαγωγικό μας ρόλο που όλο και περισσότερο εξουθενώνεται από το ρόλο του διαχειριστή, του εξεταστή…

Θα μείνουμε στα δεκάδες μάτια των δυσαρεστημένων μαθητών οι οποίοι προετοιμάζονται μέρα- νύχτα στο διπλανό φροντιστήριο;

Θα μείνουμε στα καχύποπτα μάτια των γονιών που πληρώνουν μια περιουσία έξω από το σχολείο για την εκπαίδευση των παιδιών τους και έχουν μάθει να σε θεωρούν υπεύθυνο γι' αυτό;

Θα μείνουμε στη λάσπη του τεμπέλη, του δασκάλου που δουλεύει 8 μήνες το χρόνο και στις ταμπέλες που μας έχουν έντεχνα φορέσει οι κυβερνήσεις μέσω των ηλεκτρονικών κουβερνάντων;

Θα μείνουμε στην ευθυνοφοβία κάποιου στελέχους που δεν μας εμπιστεύεται και επικοινωνεί μαζί μας μέσω της απειλής της αξιολόγησης που έρχεται;

Θα μείνουμε στην νοοτροπία κάποιων συναδέλφων που περιμένουν να μας φορτώσουν ιεραρχικά ό, τι κάποιοι άλλοι παλιότερα φόρτωσαν σε αυτούς;

Θα μείνουμε και θα διαχειριζόμαστε αυτήν τη μιζέρια ή θα τους περιφρονήσουμε;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι να αρνηθούμε στο όποιο κράτος- εργοδότη να μας φέρεται σαν επιχειρηματίας και να θέλει το σχολείο ένα εμπορικό μαγαζί και εμάς έναν κακοπληρωμένο και υπάκουο υπάλληλό του.

Να απαιτήσουμε ό,τι μας ανήκει για να ζούμε με αξιοπρέπεια.

Να αφοπλίσουμε τον ωχαδερφισμό, τη λογική του

τόσα παίρνω και τόσο δουλεύω.

Να προβάλουμε το ρόλο του εκπαιδευτικού, του δασκάλου, του αγωνιστή της γνώσης.

Να προβάλλουμε το ρόλο του δασκάλου- εμψυχωτή, να αρνηθούμε την μετατροπή μας σε μικρόψυχο διαχειριστή.

Να μην αφήσουμε να μας μετατρέψουν σε κακοπληρωμένο τεχνικό χωρίς διάθεση και χαμόγελο.

Πρέπει λοιπόν να καταθέσουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Να συνθέσουμε σκέψεις και προβληματισμούς ώστε να γίνουμε κι εμείς ζωντανό κομμάτι ενός πλατιού κοινωνικού μετώπου με θέσεις και προτάσεις για την αναδιανομή του εισοδήματος, μείωσης των ανισοτήτων και καταπολέμησης της φτώχειας.

Με ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο οι έννοιες επανακτούν το πραγματικό τους περιεχόμενο.

Ο αγώνας για δημόσια δωρεάν παιδεία συνεχίζεται και θα πλατύνει κι άλλο.

Η παιδεία είναι δικαίωμα δεν θα γίνει προνόμιο!

Συνάδελφοι, στους κοινωνικούς σχηματισμούς, το ζήτημα των ορισμών, των εννοιών και των προτεινόμενων στρατηγικών δεν είναι ούτε ουδέτερο, ούτε τεχνικό, ούτε διαχειριστικό.

Ο συνδικαλισμός, ως πολιτική δράση, προωθεί απόψεις, προτείνει στρατηγικές, εκφράζει συμφέροντα κοινωνικών ομάδων.

Η νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την εκπαίδευση, προτείνει αξιολόγηση του διδακτικού έργου με βάση την ορθολογικότητα των αγοραίων κριτηρίων και της επιχειρηματικότητας.

Υπάρχει όμως δημοκρατική και κοινωνική διέξοδος κι αυτό είναι σίγουρο.

Η εκπαίδευση μπορεί να ξεφύγει από την κρίση της αντιστεκόμενη στη νεοφιλελεύθερη δημαγωγία, δίνοντας έμφαση στο δημοκρατικό χαρακτήρα και το ανθρωπιστικό της περιεχόμενο, αρνούμενη τη μετατροπή της σε χώρο οικονομικής κυριαρχίας των οικονομικά και κοινωνικά ισχυρών.

Έγινε, νομίζω, σαφές σε όλες κι όλους, ότι ο πρωτόγνωρος αγώνας για την προάσπιση του Δημόσιου Δωρεάν παρεχόμενου αγαθού της Παιδείας, έδωσε μεγάλες ηθικές- εκπαιδευτικές νίκες, καταγράφηκε στην ιστορία του εκπαιδευτικού κινήματος και θα είναι φάρος ζωντανός στις νεότερες γενιές των εκπαιδευτικών.

Οι αγώνες μας διεμβόλισαν το κυρίαρχο πολιτικό σκηνικό και δημιούργησαν όρους μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας, που επανέφερε στο κέντρο της πολιτικής ζωής, ξεχασμένες αξίες συλλογικής δράσης ενεργών πολιτών, και συνειδητής πολιτικής έκφρασης.

Ως εκπαιδευτικοί, ένα δρόμο μόνο έχουμε: με τη δουλειά μας, την ευθύνη μας, τους αγώνες μας και τις διεκδικήσεις μας, να προβάλλουμε το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας!

Όλοι μαζί χτίζουμε την ενότητά μας.

Ο μεγαλειώδης μας αγώνας ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία να στοχαστούμε πάνω στο συλλογικό μας εαυτό, δηλαδή να αναζητήσουμε τους παράγοντες εκείνους οι οποίοι μας διαμορφώνουν συλλογικά και να αξιοποιήσουμε την όποια προκύπτουσα εμπειρία για την αναζήτηση πιο αποτελεσματικών λύσεων στα προβλήματα που μας απασχολούν καθημερινά στα σχολεία μας.

Η **κοινωνική καταξίωση** του εκπαιδευτικού περνά μέσα από την **οικονομική του αναβάθμιση**. Είναι έννοιες συνυφασμένες. Δεν μπορεί να έχεις έναν κοινωνικά καταξιωμένο εκπαιδευτικό και ταυτόχρονα οικονομικά απαξιωμένο και υποβαθμισμένο.

Ή παραμένουμε όπως είμαστε και η ίδια η κοινωνία μας θέτει στη θέση που μας αρμόζει ή προσπαθούμε μέσα από τις συλλογικές μας εκφράσεις να αναδείξουμε το κυρίαρχο αυτό θέμα και το προχωράμε, κάνοντάς το κτήμα μας αλλά και της κοινωνίας.

Για να δώσουμε περισσότερο ουρανό στα όνειρά μας, ο μόνος δρόμος που αξίζει να βαδίσουμε είναι ο δρόμος της συλλογικότητας και του αγώνα.

Από αυτόν μπορούμε και πρέπει να μη λείψει κανείς!

Σας ευχαριστώ!

Κ. ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ»)

Κώστας Τσικρικάς απ' το Σύλλογο Γεώργιος Σεφέρης. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αυτή είναι μια κορυφαία διαδικασία, είναι μια διαδικασία αποτίμησης της περασμένης συνδικαλιστικής χρονιάς, αν θέλετε της διε-

τίας της ΔΟΕ, της διετίας του κλάδου μας. Και αυτή τη στιγμή συνάδελφοι δεν απολογείται μόνο το Δ.Σ. ή το προεδρείο. Κάνουμε απολογισμό όλοι μας.

Αυτή τη στιγμή κρινόμαστε όλοι. Κρίνεται το προεδρείο, κρίνεται το απερχόμενο Δ.Σ. της ΔΟΕ, κρίνονται οι παρατάξεις, κρίνονται οι ηγεσίες καλύτερα των παρατάξεων. Κρινόμαστε όλοι. Κρίνεται και εκείνος ο συνάδελφος που όταν το μεγάλο ποτάμι το φουσκωμένο πλημμύρισε τους δρόμους της Αθήνας και ολοκληρώθηκε ο μεγαλειώδης αυτός αγώνας, μας ρωτούσε «και που απεργήσατε τι πετύχαμε»;

Κρίνονται οι ηγεσίες των παρατάξεων που πέρσι στην ιστορική εκείνη Γ.Σ. δεν ψήφισαν την απεργία. Και τη στάση της ΔΑΚΕ την κατανοούμε, η τακτική της και η στάση της είναι ευεξήγητη συνάδελφοι. Δεν έχει αγωνιστικά χαρακτηριστικά. Δεν έχει αυτά τα χαρακτηριστικά που θα έπρεπε να διαθέτει μια συνδικαλιστική παράταξη. Και ιδιαίτερα δεν τα έχει η ηγεσία της.

Γιατί η ηγεσία της εκτός του ότι δεν ψήφισε την απεργία, στην κορύφωση της ήθελε να την υπονομεύσει. Πρότεινε συνάδελφοι και αν πω κάτι που είναι εκτός πραγματικότητας, δεν είναι αληθές, τότε να με εγκαλέσετε. Πρότεινε 24ωρες απεργίες ανά γεωγραφικό διαμέρισμα. Και όταν το είπα στο Σύλλογό μου, προς τιμή των μελών ή φίλων της ΔΑΚΕ που είναι κάτω στη βάση, δεν θα πω τι λέξη εξεστόμισαν κατά της ηγεσίας, που σε περίοδος μεγάλης κινητοποίησης κάνει τέτοιες προτάσεις.

Αλλά κρίνεται και η άλλη αριστερά, με την οποία χρόνια τώρα έχουμε δώσει κοινούς αγώνες και τους θεωρώ και πιστεύω ότι είμαστε συνοδοιπόροι και συναγωνιστές. Αλλά δεν μπορούν να απαγκιστρωθούν από το δόγμα που λέει, «ότι δεν ελέγχουμε το υπονομεύουμε και αν δεν τα καταφέρουμε, προσπαθούμε να το καπηλευτούμε». Το έπραξαν δυστυχώς και σε αυτό το μεγάλο αγώνα.

Και εδώ κυριάρχησαν δύο αντιλήψεις βέβαια, η μία (του κόμματος), που μας έλεγε πέρσι τέτοιο καιρό που θα πάμε, οι καιροί είναι πονηροί, έχουμε δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Και τότε τους είπαμε, «αν φέτος έχουμε δημοτικές και νομαρχιακές, του χρόνου θα είναι εθνικές εκλογές. Πότε θα κάνουμε τους αγώνες μας» ;

Αλλά και από αυτή την παράταξη, γιατί δε θέλω να είμαι άδικος, υπήρξαν στελέχη που βγήκαν δυνατά και στήριξαν τον αγώνα. Αλλά η ηγεσία του ΚΚΕ δια του εντύπου της και η ίδια η ηγεσία δεν τον στήριξε. Θα μας τα πει και ο Πρόεδρος τι είπε η Γραμματείας στο προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στην επίσκεψη του στα γραφεία του κόμματος.

Κρίνονται οι ηγεσίες των παρατάξεων και τα μέλη του Δ.Σ. που δεν θέλησαν να κάνουμε πανηγυρική Συνέλευση, για να έρθει εδώ η κυβέρνηση της, οι εκπρόσωποι της, να 'ρθουν εδώ τα κόμματα, να 'ρθει ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ, να ακουστούν όλοι. Γιατί αυτή η αντίληψη της περιχαράκωσης, του να μπούμε στο καβούκι μας, δεν ταιριάζει με την ιστορία του κλάδου μας.

Και τα κόμματα συνάδελφοι, το λέω προς εκείνη την πλευρά που ίσως έχει αρνητική στάση, επειδή δεν θέλει να αποκαλύψει ποιον πολιτικό φορέα έχει, τα κόμματα είναι η πεμπτουσία της δημοκρατίας. Το κίνημα από μόνο του χωρίς τη λειτουργία και των κομμάτων δεν μπορεί να έχει επιτυχίες, για την ανατροπή, για την αλλαγή των συσχετισμών δυνάμεων στην κοινωνία.

Είναι η αναρχοσυνδικαλιστική αντίληψη που λέει ότι μια ομάδα δυναμική μπορεί να αλλάξει τα πάντα. Δεν είναι έτσι συνάδελφοι. Πρέπει να υπάρχουν οι πολιτικοί φορείς που θα συνθέσουν τα αιτήματα των εργαζομένων. Άλλωστε δεν υπάρχει ένα κοινωνικό στρώμα, μία τάξη μόνο στη χώρα που ζούμε και σε καμία χώρα. Άρα πρέπει να υπάρξει σύνθεση από έναν πολιτικό φορέα ή συμμαχίες κομμάτων που θα διαμορφώσουν ένα πρόγραμμα, το οποίο θα εκφράσει ευρύτερες κοινωνικές, προοδευτικές δυνάμεις, που θα εμπνεύσει και θα υπερψηφιστεί από το λαό για να γίνουν οι ανατροπές και οι αλλαγές που επιβάλλονται.

Συνάδελφοι, ο αγώνας γι' αυτούς που λένε τι πετύχαμε, ήταν επιτυχής:

Πετύχαμε να αφυπνήσουμε τη συλλογική συνείδηση του κλάδου, να αποκτήσει ο κλάδος μας χαρακτηριστικά κοινωνικής πρωτοπορίας.

Ενισχύσαμε τη συλλογική μας αυτοπεποίθηση, το αγωνιστικό μας φρόνημα, τα αγωνιστικά και κινηματικά χαρακτηριστικά του κλάδου μας.

Ενισχύσαμε τους δεσμούς αλληλεγγύης ανάμεσα στα μέλη του συνδικάτου μας.

Ενισχύσαμε το κύρος του κλάδου μας, το κύρος μας ως εκπαιδευτικών.

Αφυπνήσαμε μια κοινωνική δυναμική, που εκφράστηκε με την αλληλεγγύη στον αγώνα μας.

Με τον αγώνα μας στείλαμε μήνυμα με πολλούς αποδέκτες: ότι οι δάσκαλοι έχουν ιστορική συνείδηση και ξέρουν να αγωνίζονται για την προάσπιση του ύψιστου κονωνικού αγαθού, της Παιδείας.

Για εσένα συναδέλφισσα που λες ότι η Δ.Ο.Ε. δεν έχει πεπραγμένα, ενώ προηγούμενα δήλωσες ότι έκανες την απεργία, αλλά ίσως δεν τη βίωσες όπως θα έπρεπε, γι' αυτό λες ότι δεν έχει πεπραγμένα. Δεν θα ήσουν στα συλλαλητήρια, δεν θα βρέθηκες με όλο τον μεγάλο όγκο των συναδέλφων που πορευτήκαμε στους δρόμους της Αθήνας διεκδικώντας μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης, αύξηση των δαπανών για την παιδεία.

Τα πεπραγμένα γράφτηκαν από το δασκαλικό κίνημα και ο κλάδος έγραψε ιστορία. Και η ιστορία να ξέρετε συνάδελφοι γράφεται από κινήματα, όχι από σκοπιμότητες και από σκοπούς αλλά από κινήματα, που ανοίγουν δρόμους, που χαράζουν νέες κατευθύνσεις βελτιώνουν τη ζωή των εργαζομένων, των μη προνομιούχων, που κάνουν τον κόσμο καλύτερο και δικαιότερο.

Συνάδελφοι, η απεργία πέτυχε κάτι σημαντικό, να συνεγείρει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και να διαπιστώσει τι διακυβεύεται σε αυτή τη χώρα. Γιατί ο κ. Καραμανλής και η κυβέρνηση του μεθοδικά και συστηματικά, παρότι το αποκρύπτει απ' τον ελληνικό λαό, εφαρμόζει το πιο σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα.

Έχει μια νεοθατσερική πολιτική γι' αυτό προσπάθησε και να δυσφημίσει και τον αγώνα μας και το συνδικαλιστικό κίνημα, για να επιβάλει τα αντιεκπαιδευτικά και αντικοινωνικά μέτρα χωρίς αντιστάσεις.

Ο αγώνας μας αυτός συνάδελφοι είχε τη συμπαράσταση ολόκληρου του ελληνικού λαού. Είχε τη συμπαράσταση όλων των εργαζομένων, γιατί όλοι οι εργαζόμενοι είδαν στον αγώνα το δικό μας και το δικό τους, που δεν μπορούσαν να δώσουν. Και θα σας αναφέρω τα λόγια ενός ταξιτζή που μου είπε, «δάσκαλοι κρατάτε, είστε η ελπίδα όλων μας, θα ήθελα και εγώ να είμαι μαζί σας, αλλά περίμενα απ' το συνδικάτο μας να μας καλέσει να 'ρθουμε».

Ο αγώνας μας αυτός αποκάλυψε και το άλλο πρόσωπο του κ. Καραμανλή, του δήθεν μεταρρυθμιστή συνάδελφοι, γιατί μετά το ιδεολόγημα του «κοινωνικού κέντρου» του μεσαίου χώρου, θέλησε να παρουσιαστεί στην ελληνική κοινωνία ως μεταρρυθμιστής. Και ποια ήταν η μεταρρύθμιση του;

Να σεβόμαστε ο καθένας την ιστορία του άλλου και τους χώρους που εκπροσωπούμε.

Συνάδελφοι, εγώ αναρωτιέμαι αν είναι μεταρρύθμιση η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, όταν απειλείται, καταστρατηγείται μια απ' τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των τελευταίων χρόνων. Η μεγάλη μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση έγινε το '64 και μπορέσαμε όλοι εμείς εδώ να σπουδάσουμε δωρεάν στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες και στα Πανεπιστήμια. Τότε που ο Παπανούτσος είπε «αυτά που εισηγούμαι είναι ανεπανόρθωτα».

Αυτά τα ανεπανόρθωτα που ούτε το αυταρχικό καθεστώς δεν τόλμησε να τα θίξει, η κυβέρνηση αυτή επιχειρεί να τα διαλύσει με την επιχείρηση ιδιωτικοποίησης της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου Πανεπιστημίου. Είναι μεταρρύθμιση η κατάργηση κατ' ουσίαν του οκταώρου; για να αναφερθώ και σ' ένα άλλο μέτρο αυτής της κυβέρνησης. Είναι μεταρρυθμίσεις όλες αυτές οι παρεμβάσεις που απορρυθμίζουν τις εργασιακές σχέσεις και επιδεινώνουν τη θέση των εργαζομένων;

Ο κ. Καραμανλής και η κυβέρνηση του δεν κάνουν μεταρρύθμιση αλλά απορρύθμιση όλων των θεμάτων που έχουν να κάνουν με τους κοινωνικούς θεσμούς, με το κράτος πρόνοιας, με το κοινωνικό κράτος. Γιατί η μεταρρύθμιση χρειάζεται όραμα κοινωνίας και η κυβέρνηση αυτή και ο κ. Καραμανλής δεν έχουν τέτοιο όραμα. Θέλουν να πάνε τη χώρα δυστυχώς πίσω.

Σας ευχαριστώ, να είστε καλά. Υπερψηφίζω βέβαια τα πεπραγμένα. Και θα έπρεπε και εσείς να τα έχετε υπερψηφίσει, γιατί μαζί τον δώσαμε τον αγώνα. Δεν είναι δυνατόν να λέμε άλλα πέρσι, άλλα στις πορείες και άλλα εδώ σήμερα για λόγους σκοπιμότητας. Να είστε καλά και καλή αντάμωση στους νέους αγώνες, στις νέες συγκρούσεις, που επέρχονται, γιατί ο αγώνας, συνάδελφοι, συνεχίζεται αφού και ο εμπαιγμός της κυβέρνησης συνεχίζεται.

Όλοι μαζί έχουμε χρέος να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική νίκη, την πλήρη δικαίωση.

Α. ΜΑΥΡΙΔΗΣ
(8ος ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Με το σημερινό προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και την κακή οικονομική διαχείριση που είχε, κάποια τεύχη του Διδασκαλικού Βήματος θα γίνουν συλλεκτικά, ειδικά αυτό της 23ης Γενικής Συνέλευσης που έχει μέσα ομιλία του Μπάμπη του Καλύβα, που μιλάει για θέματα συνταξιοδοτικά. Είναι το γνωστό μέλος του ΤΕΑΔΥ με τη γνωστή κατάσταση των ομολόγων. Ο Μπάμπης ο Καλύβας ήταν πρώην μέλος της ΔΟΕ.

Ας δούμε την πλούσια συνδικαλιστική χρονιά 2006 – 2007.

Ο πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. κ.Μπράτης, γιατί ανήκω σε σύλλογο της Θεσσαλονίκης, εμφανίστηκε στη Θεσσαλονίκη δύο φορές. Την πρώτη φορά σε παρουσίαση βιβλίου, έχω και τη πρόσκληση εδώ στο Μαλιάρη για τον Πάολο Φρερ, και ακολούθησε δεξίωση, και δεύτερη φορά σε μέλη του ΠΑΣΟΚ όπου παραβρισκόταν και ο πρώην υφυπουργός Γκεσούλης. Αυτές ήταν οι δύο εμφανίσεις του προέδρου στη Θεσσαλονίκη με αυτές τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Πάνω στο θέμα. Διαβάζω ένα άρθρο που γράφτηκε στον Κόσμο του Επενδυτή που πρόσκειται φυσικά στο γνωστό χώρο, με ημερομηνία 22 Δεκεμβρίου και λέει «θλιβερός απολογισμός για την εκπαίδευση.» Και διαβάζω: «Στα μάτια του σύγχρονου γονιού που μπορεί να είναι και πτυχιούχος, και σήμερα είναι πάρα πολλοί, και ο όποιος εργάζεται από το πρωί μέχρι το βράδυ για να εξοικονομήσει το φροντιστήριο, ο εκπαιδευτικός δεν είναι αυτός που ήταν για τους παλαιότερους γονείς. Η εσωτερική αξιολόγηση πιστοποιείται καθημερινά στην εξωτερική της μορφή, στην καλύτερη περίπτωση να πάρει τον εκπαιδευτικό για ιδιαίτερα. Η ωμή πραγματικότητα είναι αυτή. Τα προαναφερθέντα δεν ακυρώνουν τον αγώνα των εκπαιδευτικών. Όμως υπάρχει μια πολύ μικρή λεπτομέρεια. Δεν ήταν οι καθηγητές οι οποίοι πολύ δύσκολα θα ξανασηκώσουν από μόνοι τους κεφάλι, παρά μόνο εάν κάποιες ρυθμίσεις τους αγγίξουν, αλλά οι δάσκαλοι που ουδέποτε βγήκαν μαζικά στους δρόμους. Το πρόταγμα με το αίτημα των 1.400 €, και την παράλληλη απαράδεκτη αποσιώπηση του πραγματικού προβλήματος των 176 €, το εκμεταλλεύτηκαν ουκ ολίγοι. Όμως οι απανωτές συνδικαλιστικές γκάφες, με αιχμή του προέδρου της ΔΟΕ κυρίου Μπράτη, ο οποίος σαγηνεύτηκε από τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης έφεραν πενιχρά αποτελέσματα.»

Είμαι εκλεγμένο μέλος του διοικητικού συμβουλίου στον 8ο σύλλογο της Θεσσαλονίκης. Χωρίς να ενημερωθώ εμφανίστηκε σε σχολείο της περιοχής μου, ο συνάδελφος Μπράτης. Ωραία. Και όταν ενημέρωσε πήγα στη συνέχεια να ενημερώσω και εγώ για την απεργία. Δεν με αφήσανε να ενημερώσω, να πω τίποτε ουσιαστικά. Σπρώχτηκα και το απόγευμα που είχε ενημέρωση στα γραφεία της ΑΔΕΔΥ το νομαρχιακό τμήμα, έμαθα ότι εγώ τον απείλησα, τον προπηλάκισα και τον εξύβρισα. Και τον ρώτησα αν έγινε αυτό μου απάντησε όχι. Όμως ο πρόεδρος Μπράτης την επόμενη ημέρα στο λεκανοπέδιο, στη συνάντηση προέδρων του ΤΙΤΑΝΙΑ εκμεταλλεύτηκε την όλη κατάσταση Και από την επόμενη μέρα και συνεχώς γυρνούσε τα σχολεία, έλεγε ότι ένας συνδικαλιστής στη Θεσσαλονίκη γνωστός ο Μαυρίδης, προπηλάκισε απείλησε και εξύβρισε το συνάδελφο Μπαμπούρα. Μετά από τρεις βδομάδες κατάλαβε ότι έκανε λάθος και ζήτησε συγνώμη. Είναι η γνωστή νοοτροπία. Τον κάνουμε ρόμπα και μετά του ζητάμε συγνώμη.

Άσε τους άλλους που διαθέτουν κάποιας μορφής εξουσία. Πασχίζουν εναγωνίως να ποδηγετήσουν μια πλει-

άδα ακολούθων χωρίς να τους αφήσουν μια παραμικρή ελευθερία. Δες τους έναν – έναν, από τον πιο ταπεινό, μέχρι τον πιο σπουδαίο. Ο ένας ζητάει εξυπηρέτηση, ο άλλος παρέχει εξυπηρέτηση, ο τρίτος βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Ο τέταρτος τον υπερασπίζεται, ο πέμπτος τον κατακρίνει και το ωραίο είναι ότι κανένας δεν δέχεται πώς δουλεύουν για πάρτη τους. Όλοι λένε πώς τάχα μου εργάζονται για το κοινό καλό. Ευχαριστώ.

Χ. ΤΡΑΝΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ)

Συνάδελφοι, είμαι ο Χρήστος ο Τρανός από το σύλλογο Α' Αθήνας εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Θα ήθελα κατ' αρχάς να πω ένα μεγάλο μπράβο σε όλες και σε όλους από όλους τους χώρους, από όλες τις παρατάξεις που τη φετινή συνδικαλιστική χρονιά καταφέρατε με τις προσπάθειες του καθενός να φτάσετε τον κλάδο μας πρώτο μέσα σε όλο το εργασιακό γίγνεσθαι. Είναι αναμφισβήτητο ότι η Ομοσπονδία των δασκάλων, με τη συμμετοχή όμως όλων των παρατάξεων, όχι κάποιων μεμονωμένων, έφτασε πολύ ψηλά κατάφερε να αναδείξει τα χρόνια προβλήματα του κλάδου που δεν είναι της τελευταίας τριετίας, αλλά είναι πολλών ετών πάρα πίσω και καταφέραμε, αν μη τι άλλο, να κερδίσουμε την καταξίωσή μας μέσα στον κόσμο της εργασίας.

Όμως για σκεφτείτε συνάδελφοί μου. Θα ήταν δυνατόν να φτάσουμε σε τόσο υψηλά αποτελέσματα, εάν μία από τις μεγάλες δυνάμεις του κλάδου, η ΔΑΚΕ πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δεν στήριζε αυτή την προσπάθεια; Σε πάρα πολλούς συλλόγους φτάσαμε στο 96% ποσοστό απεργίας. Για σκεφτείτε εάν αυτό το 39% δεν βοηθούσε αυτή τη προσπάθεια δεν θα φτάναμε σε αυτά τα επίπεδα. Αυτή η προσπάθεια ήταν όλων των εκπαιδευτικών και όχι κάποιων μεμονωμένων που προσπαθούμε με φωτογραφίες να στοχεύσουμε ότι κάποιες παρατάξεις προσπάθησαν και κάποιες άλλες όχι. Αυτό δεν είναι έντιμο.

Και κάτι ακόμα. Στην τελευταία διετία είχαμε κάποιες θετικές εξελίξεις. Είχαμε την επετηρίδα πολυτέκνων, που άνθρωποι οι οποίοι με το νόμο Αρσένη είχανε εκτελεστεί και ήταν καταδικασμένοι να μείνουν για πάντα αδιόριστοι είδανε επιτέλους μετά από πολλά χρόνια φως. Είχαμε τη ρύθμιση σύμφωνα με τη θέση του κλάδου, το 60 – 40. 60 από τον ΑΣΕΠ, 40 με προϋπηρεσία. Είχαμε θετικές εξελίξεις, αλλά δεν είχαμε όλοι τη γενναιότητα να τις παραδεχτούμε.

Και στη συνέχεια πήγαμε στο ξεκίνημα αυτής της μεγάλης προσπάθειας. Χωρίς να λάβουμε υπόψη το άρθρο 39 του καταστατικού της ΔΟΕ, αποφασίσαμε και προχωρήσαμε. Η μεγάλη παράταξη της ΔΑΚΕ, πήγαμε στα σχολεία και δεν το αναφέραμε αυτό. Υπάρχουν συνάδελφοι εδώ από το Σύλλογό μου, τώρα τον Ιούνιο που τελειώσανε οι εκλογές των αντιπροσώπων τώρα τους το είπαμε. Γιατί ξέρετε κάτι; Δεν έχουμε ανάγκη για ψηφοθηρία. Μας ξέρουν και μας εμπιστεύονται οι άνθρωποι και γι' αυτό το λόγο σε αυτή τη συγκυρία ήμασταν η μόνη δύναμη που είχαμε αυτή την άνοδο.

Θα ήθελα τελειώνοντας αφού ίσως στενοχώρησα κάποιους να τους πω το εξής: Να τολμήσουν αυτό που τολμήσαμε εμείς. Τολμήσαμε να διαφοροποιηθούμε από τον οικείο πολιτικό μας χώρο κάτι το οποίο δεν τόλμησε ποτέ μα ποτέ καμιά άλλη παράταξη.

Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, νιώθω λίγο παράξενα, γιατί συνήθως μιλούσα τελευταίος και δεν είχα χρόνο. Τώρα πιστεύω θα τα πάμε καλύτερα. Είμαστε όλοι εδώ, αυτές τις ημέρες για έναν σημαντικό σκοπό, την εκλογή του νέου προεδρείου της ΔΟΕ αλλά και ταυτόχρονα για να προτείνουμε θέσεις και απόψεις για το νέο διεκδικητικό πλαίσιο.

Η 76η γενική συνέλευση γίνεται σε μια κρίσιμη φάση για το μέλλον του κλάδου μας μετά από ένα μεγάλο απεργιακό αγώνα που ένωσε τον κλάδο. Έναν απεργιακό αγώνα που είχε επιτυχία χάρις στην στάση που κράτησε η παράταξη της ΔΑΚΕ, έναν ωραίο απεργιακό αγώνα που είχε όμως ημερομηνία λήξης για την ηγεσία της ΔΟΕ και όλοι όσοι πήραμε μέρος ξέραμε ότι θα λήξει μετά τις δημοτικές εκλογές. Είδαμε λοιπόν, μια συνδικαλιστική ηγεσία να σέρνει έναν ολόκληρο κλάδο σε μια απεργία για καθαρά κομματικούς σκοπούς με αποφάσεις προεδρείου, όταν τα ίδια σχεδόν μέλη που είναι σήμερα στο προεδρείο το 1997, στην άλλη μεγάλη απεργία που είχα-

με κάνει για το νόμο του Αρσένη, ζητούσαν από τους συναδέλφους να πάρουν αποφάσεις σε γενικές συνελεύσεις των συλλόγων.

Για πρώτη φορά μετά από αρκετό καιρό πάμε σε μια γενική συνέλευση χωρίς διεκδικητικό πλαίσιο, με ευθύνη του προεδρείου. Εάν δεν μπορούσαμε να βγάλουμε ένα καινούργιο διεκδικητικό πλαίσιο, ας πηγαίναμε με το περσινό όπου είχαν συμφωνήσει. Αλλά ούτε και αυτό έκαναν. Είναι ηγεσία συνδικαλιστικού οργάνου αυτή που αλλάζει συνεχώς θέσεις ανάλογα με τις συμμαχίες που θέλει να πετύχει; Και γιατί το λέω αυτό; Γίναμε μάρτυρες το πρωί στην προσπάθεια της ηγεσίας της ΔΟΕ να μη γίνει καμιά τροποποίηση του διεκδικητικού πλαισίου που πρότειναν νομίζω οι Παρεμβάσεις. Όταν οι ίδιοι πέρσι που σήμερα ψήφιζαν λευκό καταστρατήγησαν το διεκδικητικό πλαίσιο της 75ης γενικής συνέλευσης με τους συμμάχους τους για προφανείς σκοπούς.

Είναι η ηγεσία του συνδικαλιστικού οργάνου που αλλάζει συνεχώς θέσεις. Διαβάζω εδώ από τα διεκδικητικά πλαίσια: νεοδιόριστος 1.300, διεκδικητικό πλαίσιο 75ης ,νεοδιόριστος 1.400. Πάλι καλά που εφέτος δεν είχαμε διεκδικητικό πλαίσιο θα πηγαίναμε για 1.500 κ.ο.κ. Και πάμε στο όψιμο ενδιαφέρον, και συνάδελφοι εδώ θέλω να με προσέξετε, του προέδρου μας και του προεδρείου για τις νηπιαγωγούς τον τελευταίο μήνα. Έστειλαν έγγραφα, έκαναν απεργίες, όταν ο ίδιος ο πρόεδρος, διαβάζω από ημερίδα στη Χαλκίδα τι είχε πει: «Ενα τέτοιο παιδικό κέντρο, εάν μπορεί να χαρακτηριστεί έτσι, εγκαινιάστηκε πέρσι από τη δημοτική αρχή της Χαλκίδας στο 28ο νηπιαγωγείο Χαλκίδας με καλά αποτελέσματα και πιστεύω ότι οι νηπιαγωγοί που είναι σήμερα εδώ, θα μας εξηγήσουν τη λειτουργία του». Τότε δεν αντιδρούσε, τώρα αντιδράει ο πρόεδρός μας;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ένα συνδικαλιστικό όργανο, για να έχει επιτυχίες και να ενώσει τον κλάδο νομίζω ότι θα πρέπει να έχει συνέπεια και συνέχεια στις θέσεις του και πιστεύω ότι η τωρινή ηγεσία δεν τις έχει. Εδώ θα ήθελα να καταθέσω στο προεδρείο τις θέσεις του συλλόγου μας όπου ψηφίστηκαν όλες ομόφωνα από τη γενική συνέλευση.

Τελειώνω, δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Αυτό τώρα είναι εκτός. Θα ήθελα να σας πω συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι την προηγούμενη βδομάδα μαζευτήκαμε 18 σύλλογοι από όλη την Ελλάδα, στη Καστοριά, στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου εκπαιδευτικών . Εκεί κάναμε και έναν φιλανθρωπικό αγώνα, όπου μαζεύτηκαν λεφτά για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και για το γηροκομείο Καστοριάς. Θα θέλαμε αυτή την προσπάθεια που γίνεται κάθε χρόνο σε διαφορετική πόλη να την αγκαλιάσει η ΔΟΕ, γιατί μιλάμε για 18 συλλόγους με 500 συναδέλφους. Και ενημερωτικά να σας πω ότι πρωταθλήτρια βγήκε η Ημαθία και του χρόνου το ραντεβού μας είναι στη Καβάλα. Καλό καλοκαίρι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΣΙΑΜΑΓΚΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Κύριε Πρόεδρε της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, συνάδελφε Πρόεδρε, απευθύνομαι σε σένα και μέσω της αναφοράς αυτής στο σύνολο των συναδέλφων στο διοικητικό συμβούλιο, αλλά και στα στελέχη του κλάδου μας. Η φετινή χρονιά ήταν πράγματι ξεχωριστή. Είχαμε πράγματι πάρα πολλά χρόνια να βιώσουμε μια τόσο έντονη χρονιά. Και από τα κύρια χαρακτηριστικά της, δηλαδή, την πολυήμερη απεργία, τα νέα βιβλία, τα νέα στελέχη, η προετοιμασία της επιλογής των οποίων βρίσκεται σε εξέλιξη θα μείνω στα 3 λεπτά που μας παραχωρείτε μόνο στον πολυήμερο απεργιακό αγώνα και στα έντονα χαρακτηριστικά που αυτός είχε, σε ότι αφορά τη στήριξη από τα μέσα ενημέρωσης, από τους γονείς, αλλά και από πολιτικές δυνάμεις.

Συνάδελφε Πρόεδρε, ορθώς αξιοποιήσαμε τα μαζικά μέσα ενημέρωσης. Άλλες φορές μας χρησιμοποιούν και αυτά, ορθώς πράξαμε τώρα και τα αξιοποιήσαμε και εμείς. Με τη λήξη της απεργίας νομίζω τώρα ότι είναι καιρός να συζητήσουμε για το τι πήγε καλά στην απεργία και τι δεν πήγε και αυτό που δεν πήγε καλά έχουμε το χρόνο συζητώντας να το διορθώσουμε.

Θα πρέπει λοιπόν, να δούμε για τις διεργασίες που προηγήθηκαν, γι' αυτές που ακολούθησαν, για τις συμμαχίες που αναπτύχθηκαν για τα λάθη που έγιναν, να κάνουμε την αυτοκριτική μας. Γιατί συνάδελφε πρόεδρε, η αναφορά δεν έχει προσωπικό χαρακτήρα μέσω υμών απευθύνομαι στους συναδέλφους, τόσο αίμα δεν μπορούμε να χύνουμε κάθε χρόνο. Ο εκλεκτός συνάδελφος Πρόεδρος των Κυπρίων συναδέλφων μας, ο ευγενέστατος αυτός κύριος, δεν τον βλέπω εδώ μπροστά τώρα,

μου έλεγε πριν να ξεκινήσουμε, ότι και η απειλή μιας 24ωρης απεργίας στη Κύπρο αποτελεί είδηση.

Ακόμα όμως και οι 24ωρες απεργίες στη Κύπρο γίνονται πάρα πολύ σπάνια. Αυτό που εγώ εντόπισα και θα ήθελα να καταθέσω κύριε πρόεδρε σε σας, και μέσω υμών και στους συναδέλφους μας, είναι το εξής: Αυτό που καταφέραμε να κάνουμε, ήταν ακόμα και αυτόν τον αγώνα που είχε τόσο ενωτικά χαρακτηριστικά, στο τέλος να τον διασπάσουμε. Σε έντυπο λοιπόν, που έβγαλε η παράταξή σας στο νομό Σερρών, και εγώ δεν λεω ότι υποχρεωτικά αυτό εκφράζει και τις θέσεις σας, εξ άλλου θα μπορούσε να είναι μια θέση οποιασδήποτε παράταξης γιατί τέτοιες φωνές ακούστηκαν και από αλλού, λέει , για όσους από τους συναδέλφους έκριναν ότι θα πρέπει να κάνουν αναπλήρωση των ωρών που χάθηκαν, ότι είναι δόλωμα το επιμίσθιο που προσπαθεί να προσελκύσει σύγχρονους Ιούδες και να γελοιοποιήσει με αυτό τον τρόπο τον αγώνα των εκπαιδευτικών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι μετά από μια τόσο μεγάλη απεργία, κληθήκαμε να διαχειριστούμε ένα πρόβλημα που κατά το παρελθόν δεν μας είχε παρουσιαστεί. Δεν είναι σώνει και καλά Ιούδες αυτοί που έκριναν ότι θα πρέπει να βρούνε έναν τρόπο για να αναπληρώσουν την ύλη των μαθημάτων τους και θα πρέπει να μας απασχολήσει πολύ σοβαρά ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζουμε τους γονείς.

Οι φυσικοί μας σύμμαχοι αγαπητοί μας συνάδελφοι είναι οι γονείς, κανένας αγώνας δεν μπορεί να έχει αισιόδοξη προοπτική εάν δεν έχει μαζί του και τους γονείς, σε αυτό τον αγώνα τους είχαμε. Εάν όμως συμπεριφερθούμε με αυτό τον τρόπο και απαξιωτικά πούμε ότι εμάς δεν μας ενδιαφέρει τι θα γίνει με την ύλη, τότε δεν είναι βέβαιο ότι θα τους έχουμε και στο μέλλον μαζί μας. Οι περισσότεροι, για να μην πω σχεδόν όλοι, είμαστε και γονείς. Όταν τα παιδιά μας βρίσκονται για παράδειγμα στη δευτεροβάθμια μας πειράζει πάρα πολύ που οι συνάδελφοί μας καθηγητές δεν τελειώνουν την ύλη των βιβλίων τους. Παρακαλώ πολύ ας μην πέσουμε και εμείς σε αυτή την παγίδα. Και όσοι από τους συναδέλφους μας κρίνουν ότι θα πρέπει να εργαστούν και περισσότερες ώρες για να αναπληρώσουν την ύλη δεν θα πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε με αυτό τον τρόπο. Οι γονείς θα πρέπει σε κάθε περίπτωση αγαπητοί συνάδελφοι να είναι μαζί μας και όχι αντίπαλοί μας.

Ευχαριστώ.

Θ. ΓΡΑΜΜΕΝΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ)

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι της 76ης γενικής συνέλευσης, η συνδικαλιστική διετία που μας πέρασε κινήθηκε πράγματι στο ρυθμό και στον απόηχο της απεργίας των 6 εβδομάδων. Μια απεργία που όσο και εάν ήθελε να την εκμεταλλευτεί η ΠΑΣΚ για καθαρά προεκλογικούς και μόνο λόγους δεν το κατόρθωσε. Προσπάθησε να μονοπωλήσει τον αγώνα και να τον καρπωθεί εκλογικά. Ήθελε να εκμεταλλευτεί την απεργία της καρδιάς και του φιλότιμου που έγινε με άδειες τσέπες, αλλά γεμάτη καρδιά, από φυλλάδιό της το έχω πάρει, όταν φρόντισε αυτή και οι συνοδοιπόροι της να αφαιρέσει τη διεκδίκηση των 103 € από το διεκδικητικό πλαίσιο, επειδή οι πληροφορίες του Υπουργείου έλεγαν ότι τάχα θα δινόταν.

Φίλοι συνάδελφοι αντιπρόσωποι, η ΔΑΚΕ στην 75η γενική συνέλευση δεν ψήφισε την 5ήμερη απεργιακή κινητοποίηση, διάλεξε όμως το δύσκολο δρόμο της υπεύθυνης στάσης. Σεβάστηκε την απόφαση της πλειοψηφίας. Συμμετείχε και στήριξε την απεργία όπως το ομολόγησε και ο πρόεδρός μας στην Ολομέλεια των Προέδρων στις 10 Οκτωβρίου. Δίχως να διακατέχεται από φιλοκυβερνητικά σύνδρομα, όπως η ΠΑΣΚ στο παρελθόν που είχε μόνο ως σκοπό τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς.

Σύντροφοί μου της ΠΑΣΚ η απεργία του 1997 που δυστυχώς εσείς την σπάσατε, δυστυχώς σας γεμίζει ενοχές. Η ΔΑΚΕ υπεύθυνα και αξιόπιστα όσο και να θέλετε να κάνετε συμψηφισμό του τότε με του σήμερα, δεν δίστασε να κρίνει πολύ σκληρά την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης και κυρίως την μη υλοποίησης της προεκλογικής δέσμευσης για άμεση χορήγηση των 103€.

Δεν δίστασε ακόμα και στην τροπολογία για τα νηπιαγωγεία να εκφράσει την αντίθεσή της όταν η ΠΑΣΚ χωρίς κανένα ηθικό φραγμό, αλλά δυστυχώς και οι Αριστερές Παρατάξεις προσπάθησαν να δημιουργήσουν κλίμα πανικού, να εκμεταλλευτούν την αγωνία των νηπιαγωγών ότι θα περάσουν δήθεν στους δήμους. Οι μάσκες, και εδώ, της παραπληροφόρησης και της κινδυνολογίας , δυστυχώς γι' αυτούς έπεσαν.

Συνάδελφοι, του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, εάν πραγματικά κάτι έχει λείψει από την πλειοψηφία του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου

της ΔΟΕ, είναι η συνέπεια και η αξιοπιστία. Θέσεις του κλάδου ψηφισμένες από τις γενικές συνελεύσεις παραχαράχθηκαν. Καταστατικές διαδικασίες καταπατήθηκαν, το καταστατικό το χρησιμοποιούμε και το θέλουμε εκεί όπου μας συμφέρει. Δικαιώματά μας απεμπολήθηκαν. Στην ημερήσια διάταξη της λειτουργίας της ο καιροσκοπισμός, η απουσία σταθερών θέσεων, η θυσία των πάντων και της μικροπαραταξιακής σκοπιμότητας.

Ακόμα δεν μπόρεσαν ούτε καν να συμφωνήσουν με τις Συσπειρώσεις στο διεκδικητικό πλαίσιο και στο πρόγραμμα δράσης που από κοινού πέρσι σε αυτή εδώ την αίθουσα συμφώνησαν και ψήφισαν. Ακόμα αγαπητοί μου συνάδελφοι, τι να πρωτοθυμηθούμε από την ηγεσία της ΔΟΕ; Τα τηλεοπτικά τερτίπια του προέδρου μας;

Το κρυφτούλι και τα παιχνίδια σε θέματα της αξιολόγησης και της ευέλικτης ζώνης. Η ΠΑΣΚ που είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και οι Παρεμβάσεις που είναι κατά, ψήφισαν την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της. Συνάδελφοι, του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, έχουμε χάσει την αξιοπιστία μας σε όλα τα επίπεδα. Είναι καιρός να μιλήσουμε με ειλικρίνεια στους συναδέλφους και να αφήσουμε τα μικροπαραταξιακά παιχνίδια. Το συνδικαλιστικό κίνημα, μετά και από τον πολυήμερο απεργιακό αγώνα, βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Τα εκφυλιστικά φαινόμενα της λειτουργίας του προεδρείου της ΔΟΕ, με τις αστήρικτες καταγγελίες του, τη νομιμοποίηση προαποφασισμένων αποφάσεων στις ολομέλειες των προέδρων και οι αποφάσεις που παίρνονται στους διαδρόμους είναι δείγματα αυτού του φαινομένου.

Φίλοι του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, θα πρέπει δίχως μικροπολιτικές συμπεριφορές και αγκυλώσεις να ανακτήσουμε τη χαμένη αίγλη του συνδικαλιστικού κινήματος και να του αναθέσουμε ρόλο διεκδικητικό, παρεμβατικό και διαμορφωτικό απέναντι στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Σας ευχαριστώ.

Ι. ΓΑΓΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ο Γάγος Γιάννης, αντιπρόσωπος της ΔΑΚΕ από το Σύλλογο του Κιλκίς. Η κριτική των πεπραγμένων είναι μια καθαρά πολιτική διαδικασία. Σκοπός της είναι να φέρει στην επιφάνεια λάθη, παραλείψεις, σφάλματα του χθες και μαζί με τις προτάσεις οι οποίες θα πρέπει να ακολουθούν την κριτική των πεπραγμένων, έχει σαν σκοπό να ανοίξει καινούργιους δρόμους ή καλύτερα έχει σαν σκοπό να δείξει το δρόμο της επόμενης μέρας.

Η κριτική των πεπραγμένων θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από τους κρινόμενους, αλλά και οι κρίνοντες δεν θα πρέπει να ξεχνούν ότι και οι ίδιοι τη στιγμή που ασκούν την κριτική, κρίνονται και οι ίδιοι. Συνάδελφοι, σύμφωνα με το καταστατικό της Ομοσπονδίας άρθρο 35 παρ. 4, η Διδασκαλική Ομοσπονδία είναι υποχρεωμένη να δημοσιεύει στο «Διδασκαλικό Βήμα» την ετήσια έκθεση πεπραγμένων, βάσει της οποίας θα γίνεται η κριτική των πεπραγμένων στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων.

Η ετήσια έκθεση πεπραγμένων στο Κιλκίς ήρθε 12 του μηνός. Η Γενική μας Συνέλευση, η τακτική, έγινε 7 του μηνός. 12 του μηνός είχε πραγματοποιηθεί η πλειοψηφία των Γ.Σ. οπότε αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούσε να γίνει κριτική. Κάποιοι, συνάδελφοι, δεν αισθάνονται περήφανοι για τα πεπραγμένα τους.

Στην πρώτη Ολομέλεια των Προέδρων είχα ζητήσει από το προεδρείο της Ομοσπονδίας να αποστείλει ένα απεργιακό δελτίο, όπως έχουμε υποχρέωση όλα τα Δ.Σ. να στείλουμε στην Ομοσπονδία απεργιακό δελτίο με το ποσοστό συμμετοχής των μελών του Συλλόγου μας, την ίδια υποχρέωση πιστεύω ότι έχει και η Ομοσπονδία να αποστέλλει ένα απεργιακό δελτίο με το πανελλήνιο ποσοστό συμμετοχής των συναδέλφων στην απεργία.

Αυτό βεβαίως δεν το ζήτησα μόνο εγώ, το ζήτησαν και πολλοί Πρόεδροι, όχι μόνο στην πρώτη και στη δεύτερη και στην τρίτη και στην τέταρτη Ολομέλεια. Δεν ήταν αίτημα δικό μου, ήταν αίτημα των μελών του Συλλόγου, των ανθρώπων που εκπροσωπώ. Βέβαια δεν εισακούστηκε το αίτημα ποτέ και δεν ικανοποιήθηκε.

Ένα άλλο θέμα το οποίο θέλω να θίξω είναι η ασάφεια του διεκδικητικού πλαισίου. Το διεκδικητικό πλαίσιο σε ότι αφορά τα 103 €, είναι τελείως ασαφέστατο. Συνάδελφοι, θυμάστε το θόρυβο που είχε προκληθεί στα κανάλια, αν θα λήξει η απεργία, αν θα δοθούν τα 103 € σε δύο ή σε τρεις δόσεις. Όλα κινούνται γύρω από τα 103 € και αν θα λήξει η απεργία ή όχι και παράλληλα η χορήγηση των 103 € δεν αποτελούσε αίτημα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Πρώτον αυτό.

Δεύτερον. Σε ότι αφορά τα 1400 €, θα πρέπει κάποια στιγμή συνάδελφοι το δευτεροβάθμιο όργανο με το τριτοβάθμιο με την ΑΔΕΔΥ, να συμπλέουν. Δεν μπορεί να έχει αίτημα ο ένας 1.400 € και το τριτοβάθμιο όργανο παράλληλα να έχει αίτημα 1.250 €. Κάποια στιγμή θα πρέπει να συμπλεύσουν.

Επίσης, σε ότι αφορά τα 1.400 €. Διεφάνη από την κοινωνία ότι ίσως για κάποιους το αίτημα αυτό είναι υπερβολικό , εγώ δεν το πιστεύω ότι είναι υπερβολικό, αλλά η κοινωνία αντέδρασε και άρχισε να δυσφορεί με τα 1.400, γιατί ο βασικός μισθός είναι 650 €. Τότε, τη στιγμή αυτή, αναδιπλώνεται η Διδασκαλική Ομοσπονδία και ζητάει την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος σε διάστημα μιας τριετίας.

Εγώ πιστεύω συνάδελφοι πως ό,τι ζητάμε θα πρέπει να ικανοποιείται μέσα στην τετραετία την οποία έχει εντολή η κυβέρνηση. Δεν θα πρέπει να ζητάμε αιτήματα τα οποία θα ικανοποιηθούν μετά το τέλος της τετραετίας. Σε ότι αφορά το αίτημα του 5% επί του ΑΕΠ που ζητούμε να ικανοποιηθεί, όταν η κυβέρνηση λέει ότι το αίτημα αυτό θα ικανοποιηθεί σε πέντε χρόνια, εμείς χλευάζουμε. Συνεπώς δεν μπορούμε να ζητάμε και εμείς ικανοποίηση αιτήματος πέραν της λήξης της τετραετίας.

Σε ότι αφορά τις Ολομέλειες Προέδρων, καμία Ολομέλεια Προέδρων συνάδελφοι δεν πήρε απόφαση για συνέχιση της απεργίας. Κάτι θα πρέπει να γίνει. Θα πρέπει να αλλάξει το καταστατικό, ούτως ώστε αυτό το τόσο σημαντικό σοβαρό θεσμικό όργανο, κάποια στιγμή να λειτουργεί και να παίρνει αποφάσεις.

Συνάδελφοι, κατά την προσωπική μου άποψη είναι φαρισαϊσμός και υποκρισία το να παρακινεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ τα Δ.Σ. των Συλλόγων να ακολουθήσουν διαδικασίες βάσης και παράλληλα την απόφαση να την παίρνουν 6 ή 7 άτομα, να αποφασίζουν για 70 χιλιάδες συνάδελφους και να μιλούμε ότι ακολουθήθηκαν διαδικασίες βάσης. Είναι υποκρισία το λιγότερο.

Επίσης κάτι άλλο για το οποίο έμεινα εμβρόντητος, έμεινα κατάπληκτος. Ενώ όταν οι Ολομέλειες Προέδρων δεν παίρνουν αποφάσεις, τις αποφάσεις τις παίρνει το Δ.Σ., και ενώ ήταν προγραμματισμένη η τέταρτη Ολομέλεια να γίνει Παρασκευή, ακούω τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας στα κανάλια να λέει, πριν την Ολομέλεια, ότι αποφασίσαμε στην τέταρτη Ολομέλεια ότι ο αγώνας συνεχίζεται και την επόμενη εβδομάδα με νέα πενθήμερη απεργία.

Και έμεινα κατάπληκτος συνάδελφοι. Αυτή η ενέργεια θυμίζει παλαιότερες εποχές, να αποφασίζει πριν καν συνεδριάσει η Ολομέλεια των Προέδρων. Δεν είναι αυτό ένα συνδικαλιστικό ατόπημα, μια συνδικαλιστική απρέπεια; Εδώ μιλάμε συνάδελφοι για καταπάτηση του καταστατικού. Κατάφορη καταπάτηση του καταστατικού και ασέβεια στους θεσμούς και στην ίδια τη δημοκρατία.

Επίσης, είναι περίεργη αυτή η διγλωσσία η οποία υπάρχει από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας και απ' την παράταξη της ΠΑΣΚ. Σε μία Ολομέλεια Προέδρων 2/10/2006 έλεγε αυτολεξεί ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας απευθυνόμενος στην παράταξη της ΔΑΚΕ, *«δεν αμφισβητώ συνάδελφοι την παράταξη της ΔΑΚΕ και εγώ θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας και σας κοιτώ στα μάτια όπως και εσείς τον αγώνα που δώσατε και δίνετε. Ποτέ δεν τον αμφισβήτησα και σας ακούω όλους προσεκτικά και το πιστεύω»*.

Ορθώς τότε έλεγε αυτά που έλεγε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, γιατί το ζητούμενο την περίοδο εκείνη ήταν η ενότητα. Και φοβούμενος μην η παράταξη της ΔΑΚΕ πράξει ότι είχαν πράξει οι ίδιοι το '97, μην έχουμε ένα καινούργιο '97, ορθώς έλεγε αυτά τα οποία έλεγε.

Στη συνέχεια όμως σε ένα εσωτερικό έγγραφο της ΠΑΣΚ λίγο πριν τις εκλογές αντιπροσώπων στις 23 Απριλίου 2007, το οποίο απευθύνεται στους Γραμματείς της ΠΑΣΚ και τα στελέχη της ΠΑΣΚ, λέει, *«η παράταξή μας αποφάσισε σε καμιά περίπτωση να μη συμφωνήσει με τη ΔΑΚΕ για πολιτικοσυνδικαλιστικούς λόγους. Η ΔΑΚΕ ήταν απούσα από το μεγαλειώδη απεργιακό αγώνα του κλάδου και τον υπονόμευσε με κάθε τρόπο»*.

Ποιος λέει συνάδελφοι την αλήθεια, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας ή η παράταξη της ΠΑΣΚ; Κάποιος πρέπει να λέει την αλήθεια. Πιθανότατα την αλήθεια θα λέει ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, αλλά αυτή η διγλωσσία η οποία παρατηρείται συνάδελφοι δεν είναι η πρέπουσα. Και αν κάποιος αναρωτιέται γιατί έχει φτάσει στο σημείο που έχει φτάσει το συνδικαλιστικό κίνημα, η απάντηση είναι εδώ μπροστά μας, γι' αυτό το λόγο, από τέτοιες ενέργειες και τέτοιες πράξεις.

Κάτι ακόμα και ολοκληρώνω. Σε ότι αφορά την αναπλήρωση των διδακτέων ωρών και την αποζημίωση των εκπαιδευτικών, κακώς ζητήθηκε συνάδελφοι στη συνάντηση με τον Πρωθυπουργό η αποζημίωση των εκπαιδευτικών. Δεν θα έπρεπε να γίνει αυτό. Ήταν μέγα σφάλμα, μέγα λάθος, συνδικαλιστικό ατόπημα.

Θέση μας, η οποία είχε ακουστεί σε μια Ολομέλεια από έναν Πρόεδρο εδώ πέρα, ήταν ότι όσα χρήματα χαθούν από τους συναδέλφους μας κατά τη διάρκεια της απεργίας, τα χρήματα αυτά να δοθούν για να καλυφθούν οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων. Πώς απ' τη μια στιγμή στην άλλη άλλαξε αυτή η θέση κατά την μέρα της συνάντησης με τον Πρωθυπουργό; Αυτό είναι απορίας άξιο.

Συνάδελφοι, δεν εγκρίνω τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τα καταψηφίζω. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ)

Καλημέρα. Θεοδώρου Σταύρος από το Σύλλογο Νομού Ροδόπης απ' τη ΔΑΚΕ. Η πλούσια συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε απέδειξε περίτρανα την ανεπάρκεια του προεδρείου της ΔΟΕ να λύσει τα ομολογουμένως πολλά προβλήματα του κλάδου μας. Το σημερινό προεδρείο αρέσκεται, φαίνεται άλλωστε και απ' τη στάση του, να αυτοπροβάλλεται για το θεαθήναι αλλά στην ουσία να μην πετυχαίνει τίποτα το σημαντικό.

Η απεργία μας έγινε απ' όλους τους συναδέλφους και σε όλους αυτούς ανήκουν τα εύσημα γι' αυτήν. Αυτό που πιστεύω πως πρέπει να πιστωθεί το προεδρείο της ΠΑΣΚ, είναι η πλήρης αποτυχία να αποκομίσει οφέλη από την όλη απεργιακή κινητοποίηση.

Η ΠΑΣΚ χωρίς κανέναν ενδοιασμό θεώρησε σωστό να εξαντλήσει οικονομικά τους συναδέλφους χωρίς να έχει την παραμικρή επιτυχία ως προς την ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Αυτό άλλωστε δεν θα μπορούσε να γίνει, όταν για όλο το προηγούμενο της απεργίας χρονικό διάστημα, αρνούνταν συστηματικά να συναντηθεί με την ηγεσία του ΥΠΕΠΘ.

Συνάδελφοι, όπως προείπα, τα προβλήματά μας είναι πολλά. Πρέπει όμως να σημειώσω ότι στην περιοχή μου, τη Θράκη, υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα λόγω της μειονοτικής εκπαίδευσης. Τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης πιστεύω ότι είναι σημαντικά.

Δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε ότι τα τρία τελευταία χρόνια ένα μεγάλο μέρος των προβλημάτων αυτών λύθηκαν. Ενδεικτικά θα αναφέρω την χρηματοδότηση των μειονοτικών σχολείων για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Πριν από τέσσερα χρόνια τα σχολεία αυτά έπαιρναν περίπου 300 € το χρόνο για να καλύψουν όλες τις ανάγκες τους, ενώ τα τρία τελευταία χρόνια τα χρήματα αυτά πολλαπλασιάστηκαν.

Τα μειονοτικά σχολεία έχουν ένα ιδιαίτερο καθεστώς, αφού ανήκουν στην κοινότητα των μουσουλμάνων συμπατριωτών μας. Λειτουργούν σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης καθώς και με διακρατικές μορφωτικές συμφωνίες, σχετικές με την παρεχόμενη εκπαίδευση στις μειονότητες των κρατών που διέπονται από τη συμφωνία αυτή.

Όπως προείπα, τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης είναι πολλά και σημαντικά. Επιτρέψτε μου να απαριθμήσω μερικά. Στην μειονοτική εκπαίδευση ισχύει ο νόμος 2341/1995 ο οποίος ουσιαστικά έχει χωρίσει τους συναδέλφους του ελληνόφωνου προγράμματος σε μία ειδική κατηγορία, καθώς οι συνάδελφοι αυτοί δεν έχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους στην επιλογή αιρετών του ΚΥΣΠΕ, του ΑΠΥΣΠΕ ή του ΠΥΣΠΕ.

Πιστεύω ότι πρέπει να παλέψουμε για να γίνει τροποποίηση του νόμου στο σημείο αυτό. Ακόμα, σύμφωνα με τον ίδιο νόμο οι συνάδελφοι των μειονοτικών σχολείων έχουν κάποιο μπόνους λόγω των ιδιαιτέρων συνθηκών εργασίας, κερδίζοντας ανά πενταετίες κάποια επιπλέον χρόνια υπηρεσίας. Αυτά όμως δίνονται μόνο μισθολογικά και όχι συνταξιοδοτικά όπως ορίζει ο νόμος.

Άλλο πρόβλημα αφορά τις αλλαγές που προτείνονται στα βιβλία του ελληνόφωνου προγράμματος, τα οποία χρειάζονται αρκετές βελτιώσεις για να φέρουν τα όσο το δυνατόν καλύτερα αποτελέσματα. Εδώ θέλω να σημειώσω ότι τα βιβλία αυτά δόθηκαν στα σχολεία από το σχολικό έτος 2001.

Εμείς συνάδελφοι, θα θέλαμε να ρωτήσουμε αν ασχοληθήκατε ποτέ σαν προεδρείο με την επίλυση των προβλημάτων αυτών, αν τα θέσατε ποτέ όπως οφείλατε ως αιτήματα του κλάδου. Συνάδελφοι, το προεδρείο της ΔΟΕ δυστυχώς το μόνο που κάνει είναι να προσπαθεί να διαχωρίσει τους συναδέλφους σε καλούς και κακούς, για να καλύψει την έλλειψη εποικοδομητικών προτάσεων από την μεριά της ΠΑΣΚ και των αριστερών παρατάξεων.

Πριν όμως κάνουν αυτό το διαχωρισμό, ας κοιτάξουν καλύτερα τους εαυτούς τους και ας μας πουν τι έκαναν τα προηγούμενα χρόνια. Έδιναν αγώνες όπως όφειλαν να κάνουν ή προσπαθούσαν να μποϊκοτάρουν οποιαδή-

ποτε έκφραση της αντίθεσης των συναδέλφων στην καταπάτηση των δικαιωμάτων μας;

Εμείς συνάδελφοι θεωρούμε ότι όλοι μαζί μπορούμε να έχουμε τα θεμιτά αποτελέσματα μόνο αν είμαστε ενωμένοι και προσηλωμένοι στους στόχους μας.

Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ)

Χασιώτης Δημήτρης με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ από το Σύλλογο Λάρισας Κων/νος Κούμας. Κριτική πεπραγμένων για τη διετία και όχι μόνο για το δίμηνο, της μεγαλειώδους, κατά κοινή ομολογία όλων, απεργίας του περασμένου φθινοπώρου. Η κριτική πρέπει να αρχίσει απ' την επομένη των εκλογών και συγκεκριμένα απ' τη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ σε σώμα.

Στο ζήτημα αυτό πάγια θέση της ΔΑΚΕ αποτελεί η συμμετοχή στο προεδρείο και τα αξιώματα του Δ.Σ. όλων των συνδικαλιστικών αντιλήψεων που εκφράζουν στο Δ.Σ. δεσμευόμενοι όμως εκ των προτέρων ότι θα πορευτούν με βάση την καταστατική νομιμότητα και τις θέσεις του κλάδου, όπως αυτές προέκυψαν απ' τις συνελεύσεις της ΔΟΕ.

Γιατί όμως συνάδελφοι δεν έγινε αυτό; Μήπως για να μπορεί το προεδρείο των δύο παρατάξεων να είναι πιο ευέλικτο, να μπορεί πιο εύκολα να απεμπολεί πάγιες θέσεις του κλάδου στο διοικητικό πλαίσιο, να παίρνει πιο εύκολα τις αποφάσεις στο βωμό των μικροκομματικών συμφερόντων;

Ο πρώτος συνδικαλιστικός χρόνος δεν ήταν καθόλου αποδοτικός. Κύριο ζήτημα η ευέλικτη ζώνη. Ακόμα περιμένουμε τις αποφάσεις της ΔΟΕ για το ζήτημα αυτό. Γιατί δεν ασχολήθηκε η ΔΟΕ με τα καθημερινά μικρά ή μεγάλα προβλήματα των συναδέλφων; Γιατί δεν πίεσε την Υπουργό Παιδείας; Γιατί δεν κατέθεσε προτάσεις, αντιπροτάσεις, αλλά διάλεξε το δρόμο της φυγής από το διάλογο, απ' τις επιτροπές; Γιατί διάλεξε το δρόμο της στείρας αντιπολίτευσης;

Ο δεύτερος χρόνος. Τα προβλήματα πολλά, συσσωρευμένα όμως από χρόνια και έπρεπε ως δια μαγείας να λυθούν μέσα σε δύο χρόνια, Απρίλιο του 2004 – Ιούνιο του 2006. Στην 75η Γ.Σ. πάρθηκε η απόφαση για απεργία, έτσι όπως πάρθηκε. Η ΔΑΚΕ δεν ήταν ποτέ αντίθετη στην απεργία. Όλοι μας λέγαμε πότε θα υπάρξει σχολική χρονιά που δεν θα ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη;

Απλά ήθελε η ΔΑΚΕ η απεργία να ζυμωθεί και να είναι και προϊόν της βάσης. Η ΔΑΚΕ σεβάστηκε τις αποφάσεις της πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Συμμετείχε ενεργά δημιουργώντας νέα ήθη, νέα νοοτροπία, για την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος τόσο σε κεντρικό, αλλά και σε τοπικό επίπεδο.

Αναδείχθηκαν τα προβλήματα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην κοινωνία. Δώσαμε όραμα και σε άλλους εργαζομένους. Αλλά δεν πρέπει να κάνουμε κριτική για το πως συνεχίζονταν οι πενθήμερες απεργίες, όταν όλες οι ολομέλειες των Προέδρων δεν είχαν απαρτία; Όταν οι αποφάσεις για συνέχιση παίρνονταν πριν ακόμα κληθούν οι Πρόεδροι; Ότι ανακοινώνονταν στα ΜΜΕ πριν τελειώσουν οι ολομέλειες των Προέδρων;

Για το θέμα της ολομέλειας των Προέδρων στο Σύλλογό μας στη Λάρισα, προτάθηκε η κατάργηση της ολομέλειας των Προέδρων και ότι η Συνέλευση των Αντιπροσώπων θα πρέπει να παίρνει τέτοιες σοβαρές αποφάσεις για απεργία μεγάλης διαρκείας, για τη συνέχισή της ή και για την αναστολή της.

Δεν πρέπει να κάνουμε κριτική για τη στρατηγική που ακολουθήθηκε στην απεργία, για το πως μπήκαμε, αλλά δεν ξέραμε πως θα βγούμε απ' αυτήν; Η ΔΑΚΕ με την πρόταση των 24ωρων ή 48ωρων απεργιακών κινητοποιήσεων που έκανε, δεν είπε ποτέ ότι πρέπει να αναστα-λεί ο αγώνας, αλλά αντίθετα ήθελε ο κλάδος να βρίσκεται καθόλη την εβδομάδα στην επικαιρότητα.

Γιατί σπαταλήθηκαν 24ωρες απεργίες μετά από τις έξι εβδομάδες; Γιατί τράβηξε η απεργία μέχρι τις επαναληπτικές εκλογές δημοτικές και νομαρχιακές; Τυχαίο ή μικροκομματικά συμφέροντα; Γιατί άραγε δεν μας ενδιέφερε το μονοψήφιο ποσοστό στη συμμετοχή μας; Δεν πρέπει να γίνει κριτική ότι το διεκδικητικό πλαίσιο χαρακτηρίζονταν από έλλειψη σαφήνειας; Εκτός από το ιστορικό 5% επί του ΑΕΠ δεν υπήρχε άλλο τόσο καθαρό.

Διεκδικούσαμε ή δεν διεκδικούσαμε τα 103; Από που βγαίνει το συμπέρασμα ότι η ΔΑΚΕ στήριξε την πολιτική της κυβέρνησης; Δεν ήταν αυτή που πρώτη κατήγγειλε το 3,5% επί του ΑΕΠ με αυξομειώσεις για την παιδεία; Δεν ήταν αυτή που κατήγγειλε την τμηματική καταβολή των 103 €; Δεν κατήγγειλε το βιβλίο Ιστορίας με-

τά από απόφαση του Συνεδρίου της τον περασμένο Μάρτιο;

Δεν κατήγγειλε την επιμόρφωση των βιβλίων που δεν ήταν η καλύτερη, αλλά να μη ξεχνάμε όμως την επιμόρφωση που έγινε πριν από χρόνια μέσα σε λίγες ώρες μέσα σε ένα στάδιο. Αυτή δεν ήταν η ΔΑΚΕ που κατήγγειλε την τροπολογία για τα νηπιαγωγεία; Αλλά ενδιαφέρει όμως να λέμε και τα παραπληροφορούμε ότι τα νηπιαγωγεία πάνε στους δήμους. Θα μας βρουν αντίθετους εάν επιχειρηθεί κάτι τέτοιο.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΔΟΕ δεν ήταν εκείνος που ομολόγησε στις ολομέλειες των Προέδρων ότι η ΔΑΚΕ είχε ενεργή συμμετοχή;

Το τέλος της απεργίας άφησε ανοιχτά πολλά θέματα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των οργάνων του κλάδου και με τον τρόπο λήψης των αποφάσεων.

Οι σκοπιμότητες συνεχίστηκαν και μετά τη λήξη της απεργίας, ενώ θα έπρεπε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να επιδιώξει επίμονα διάλογο με την Υπουργό Παιδείας για θέματα που εκκρεμούν, π.χ. αποζημίωση ωρομισθίων, διευθέτηση ωραρίου ολιγοθεσιτών, διαμόρφωση προγραμμάτων επιμόρφωσης και άλλα. Για το μόνο που ενδιαφερόταν ήταν το θέμα της αναπλήρωσης των χαμένων ωρών χωρίς συγκεκριμένες και εδώ προτάσεις.

Το συμπέρασμα της απεργίας μας είναι πως για να έχεις θετικά αποτελέσματα, πρέπει να έχεις ξεκάθαρους στόχους. Να ξέρεις πως μπαίνεις, αλλά και πότε θα βγεις. Διαφορετικά βάζεις ταφόπλακα στην πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Και φτάσαμε στο τέλος να μην υπάρχει ημερήσια διάταξη στη Συνέλευσή μας. Να μην καταδέχεται η ΠΑΣΚ να συζητήσει τις προτάσεις που κατέθεσε η ΔΑΚΕ. Τι θα πούμε εμείς οι αντιπρόσωποι γυρνώντας πίσω στο Σύλλογό μας; Τι συζητήσαμε αυτές τις τρεις μέρες; Τι αποφάσεις πήραμε; Τι προτάσεις κάναμε για τα προβλήματα τα οποία είναι και πολλά και τρέχουν.

Τέλος, συνάδελφοι, όσον αφορά για την παραπέρα πορεία, πιστεύουμε ότι η βάση που τόσο επιδεκτικά έχει αγνοηθεί από την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, πρέπει να εκφραστεί μέσα από καθαρές και ανόθευτες διαδικασίες, όπως για παράδειγμα έκτακτες Γ.Σ. και ολομέλειες των Προέδρων και δεν θα λειτουργήσει πάλι στο πλαίσιο τον προειλημμένων αποφάσεων.

Ευχαριστούμε.

Β. ΜΕΖΙΚΗΣ
(7ος ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Βασίλης Μεζίκης, από τον 7° Σύλλογο της Θεσσαλονίκης. Μετά τη μεγάλη ηρωική, όπως αποκαλείται, απεργία που έγινε στην αρχή του περασμένου διδακτικού έτους, πράγματι ηρωική, έτσι είναι, δυστυχώς όλα ξεχάστηκαν. Ο πήχης των διεκδικήσεων χαμήλωσε. Οι σκοπιμότητες απέτυχαν. Σχεδόν καμία πίεση δεν ασκήθηκε από εκεί και πέρα, παρά μόνο κάποιες κινήσεις από συνδικαλιστική υποχρέωση έγιναν.

Δυστυχώς συναδέλφισσες και συνάδελφοι η βάση στις μεγάλες αποφάσεις έχει αγνοηθεί. Τη θέλουμε ,δυστυχώς πάλι, μόνο για να ψηφίζει και αυτό το Συνέδριο εκεί έχει πάει. Έχουμε έρθει εδώ μόνο για την ψηφοφορία. Το σύστημα των αποφάσεων της ΔΟΕ δεν αντιπροσωπεύει και δεν εκφράζει την συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων στα μεγάλα θέματα όπως είπα.

Απ' την άλλη μεριά, η πλειοψηφία της ΔΟΕ κάνει του κεφαλιού της. Υπάρχει δηλαδή θα έλεγα κορυφή χωρίς σώμα, στρατηγοί χωρίς στρατό. Δε θέλουν να καταλάβουν ότι η εξουσία δεν είναι διάκριση, αλλά μια ευκαιρία για προσφορά έργου. Το προεδρείο της ΔΟΕ που έχει ευθύνη χάραξης των πρωτοβουλιών και των αποφάσεων, αυτά μπορούσε, αυτά έκανε.

Κατά την άποψή μου πολύ λίγα για τη διετία που πέρασε. Ξέρουμε συνάδελφοι ότι το συνδικαλιστικό μας κίνημα αμφισβητείται από τη βάση, τη βάση που είναι μέσα στα σχολεία και δοκιμάζεται απ' την παθογένειά του τόσο σαν θεωρία, όσο και σαν πρακτική.

Η αντιπαράθεση εξαντλείται σε συκοφαντίες και αλληλοκατηγορίες και αυτό δεν τιμά ούτε τις παρατάξεις, ούτε τους συνδικαλιστές, αλλά ούτε και την ίδια την εκπαίδευση. Χρειαζόμαστε θέσεις και πράξεις με όραμα και ελπίδα, που να δημιουργούν συνδικαλιστικό προϊόν, τέτοιο που θα φτάνει στη διατύπωση συνδικαλιστικών πρακτικών, χωρίς κομματικές και παραταξιακές σκοπιμότητες για μικροπολιτική εκμετάλλευση. Αυτές τελικά οδηγούν σε πολυδιάσπαση και τελικά σε παράλυση των διεκδικήσεων. Έχουν γίνει κάποια πρώτα θετικά βήματα και αυτό νομίζω αναγνωρίζεται απ' όλους. Είναι κάποια. Το νερό άρχισε να κινείται. Πρέπει όμως να καταλάβουμε και όλοι το ξέρουμε, ότι τα συσσωρευμένα χρονίζοντα προβλήματα της παιδείας είναι συνάδελφοι κοινωνικά προβλήματα και ως εκ τούτου έχουν κοινωνικές διαστάσεις

και απαιτούν λύσεις με τόλμη και ρεαλισμό.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να κινείται στην κατεύθυνση της συνειδητοποίησης των προβλημάτων και της δημιουργίας μιας συνολικής συνείδησης για την άσκηση κοινωνικής πίεσης, για την επίλυσή τους, προτείνοντας αξιόπιστες και σοβαρές λύσεις.

Οφείλει το συνδικαλιστικό κίνημα να δημιουργήσει μια νέα πολιτική και κοινωνική κουλτούρα, με γνώμονα το συλλογικό συμφέρον. Εμείς στη ΔΑΚΕ εξακολουθούμε να μένουμε πιστοί στις αρχές μας και στο ρόλο μας, υπηρετώντας το συμφέρον των συναδέλφων, αλλά και την ανάδειξη και τη συνειδητοποίηση των προβλημάτων της παιδείας και των εκπαιδευτικών.

Και εδώ επιτρέψτε μου να επικαλεστώ αυτό που είπε ο συνάδελφος Κουμανζέλης προηγουμένως. Την καρυδιά που κάνει καρύδια πετροβολούν και βλέπουμε σήμερα εδώ ότι όλοι πετροβολούν την παράταξη της ΔΑΚΕ. Συγνώμη που χρησιμοποίησα τις λέξεις του συναδέλφου.

Με κύρια χαρακτηριστικά τη συνθηματολογία, τις κραυγές, τους αφορισμούς, το μηδενισμό και την ανέξοδη ρητορεία, δεν ασκείται συνδικαλισμός συνάδελφοι. Κάποιοι με προκλητικότητα κραδαίνοντας σήμερα τη ρομφαία του τιμωρού εξυγιαντή, παριστάνουν τους προστάτες των αδυνάτων, όχι με επιχειρηματολογία, αλλά με συνθηματολογία. Όχι με στοιχεία, αλλά με ανέξοδη ρητορεία και με συνδικαλιστικές κορώνες. Και αφού όλοι εδώ λέμε ποιήματα και αποσπάσματα, ας πω και εγώ κάτι που είπε αυτή τη στιγμή ο μεγάλος Καζαντζάκης. Πίσω από κάθε σύνθημα είχε πει, υπάρχει το κενό.

Είναι συνάδελφοι ανέντιμο να προσπαθούν κάποιες παρατάξεις να οικειοποιηθούν ευκαιριακά τον αγώνα όλων των εκπαιδευτικών, όλων των παρατάξεων. Και η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ και οι αριστερές παρατάξεις, όλοι έδωσαν αγώνα, όλοι συμμετείχαν. Ας μην υψώνουν κάποιοι διαχωριστικές γραμμές τεχνιέντως, γιατί έτσι τους συμφέρει, γιατί αυτό οδηγεί στην πολυδιάσπαση και στη μη δυνάμωση του συνδικάτου.

Δεν έχει κανείς το δικαίωμα να καπηλευτεί αυτή την απεργία και μάλιστα να προσπαθεί να επιτύχει την καταξίωσή του με την απαξίωση των άλλων. Κλείνοντας συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θεωρώ ότι με συναίνεση και κάποια σύγκλιση στα πολύ μεγάλα θέματα που απασχολούν όλους, δεν λέω ταύτιση γιατί καταλαβαίνω την ιδεολογική αφετηρία όλων μας, όπως η αύξηση της χρηματοδότησης για την παιδεία, η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, το ασφαλιστικό, το συνταξιοδοτικό, η επιμόρφωση, μπορούμε να βρούμε λύσεις.

Είναι προβλήματα της ΔΑΚΕ ή της ΠΑΣΚ ή των Αριστερών παρατάξεων; Μία κάποια σύγκλιση δεν μπορεί αν επέλθει βάζοντας λίγο νερό στο κρασί μας ο καθένας; Δε δικαιούμαστε να αντιμετωπίζουμε έτσι αυτά που θέλει η βάση. Η βάση μας θέλει ενωμένους. Και εάν θα συμβεί αυτό, πιστεύω ότι μια συντονισμένη και δυνατή φωνή είναι ικανή να αφυπνίζει κυβερνήσεις, να ακούγεται παντού και να καταφέρνει τα πάντα.

Τέλος στις σκοπιμότητες και στις διαχωριστικές γραμμές που χαράζονται όπως είπα ενσυνείδητα και σκόπιμα. Όλοι συνάδελφοι χρειαζόμαστε όλους. Κανείς δεν περισσεύει. Όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Σας ευχαριστώ.

Χ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητά μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, πήρα το λόγο μιας και είδα ότι δεν υπάρχει ζωντάνια και ενδιαφέρον γι' αυτή τη Γ.Σ. η οποία είναι υποτονική λόγω του ότι έχουν οι συνάδελφοι τα μηνύματα ότι κάτι δεν πάει καλά στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Προσπάθησε ο Παναγιώτης Κουμανζέλης να ανεβάσει λίγο το ηθικό. Παρόλα αυτά βλέπω πάλι μία αδιαφορία. Εν πάση περιπτώσει, σαν πολίτης αυτής της χώρας απαιτώ, ζητάω από την κυβέρνηση και την εκάστοτε κυβέρνηση, να δημιουργήσει ένα πλαίσιο οικονομικό το οποίο θα ανεβάσει το βιοτικό επίπεδο το δικό μου προσωπικά, της κοινωνίας και γενικότερα του κλάδου μας που σήμερα γι' αυτόν συζητάμε, για τα προβλήματα που έχει τόσα χρόνια.

Για όλα αυτά θα πρέπει να δημιουργήσει αυτό το πλαίσιο που είπα πριν η κάθε κυβέρνηση. Όχι η τελευταία αλλά και οι προηγούμενες, οι οποίες οδήγησαν τη χώρα με το να έχει σοβαρά οικονομικά προβλήματα και πολλές φορές να μην μπορεί να αντεπεξέλθει στο να δώσει κάποια χρήματα για την απαίτηση που έχουν οι εκπαιδευτικοί ειδικότερα σήμερα με την κορυφαία αυτή Συνέλευση του κλάδου.

Ποιος όμως συνάδελφοι θα διασφαλίσει ποιος θα εί-

ναι αυτός που θα απαιτήσει απ' την κυβέρνηση και απ' τις κυβερνήσεις οι οποίες εναλλάσσονται τουλάχιστον κάπου-κάπου, να έχουν όλοι οι εκπαιδευτικοί καλύτερες οικονομικές συνθήκες, καλύτερη παιδεία και καλύτερο βιοτικό επίπεδο;

Στο ξεκίνημα αυτής της 76ης Γ.Σ. πολλοί συνάδελφοι παρατήρησαν διάφορα πράγματα που συνέβησαν κατά την προηγούμενη διετία. Σήμερα διαπιστώνουμε και κάτι άλλο. Υπάρχει μία εσωστρέφεια από το Δ.Σ. η οποία εσωστρέφεια μεταφράζεται στο να μην έχουν καλέσει σήμερα εδώ εκπροσώπους της κυβέρνησης, των πολιτικών κομμάτων, φορέων, ώστε δυνατά να θέσουν τα αιτήματα και τις απαιτήσεις του κλάδου στην κορυφαία αυτή Συνέλευση που γίνεται σήμερα εδώ.

Άρα ξεκινάμε αρνητικά και είναι επίσης πρωτόγνωρο ένα άλλο αρνητικό για το απερχόμενο Δ.Σ., να διαβάζουμε στην αφίσα που έχει πάνω ότι ξεκινάμε τον αγώνα χωρίς να υπάρχει κάποιο αίτημα και όλοι ξέρετε ότι είναι πρωτοφανές και πρωτόγνωρο στα χρονικά τουλάχιστον, ότι καμία χρονιά δεν φτάσαμε εδώ χωρίς να υπάρχει ημερήσια διάταξη.

Να κάνουμε αγώνα για ποια αιτήματα; Γι' αυτά που κάποια δεν έχουν λυθεί ή γι' αυτά που έχουν κάποια λυθεί απ' την κυβέρνηση τις προηγούμενες χρονιές; Θα πρέπει να θέσουμε τα ζητήματα απ' το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο, επιτακτικά, ώστε και η κυβέρνηση να λαμβάνει τα μηνύματα, αλλά και οι συνάδελφοι οι ίδιοι να ξέρουν τι θέλουμε.

Αυτή τη στιγμή ερχόμαστε σαν αντιπρόσωποι εκπροσωπώντας συναδέλφους οι οποίοι πραγματικά δεν έχουν στα χέρια τους την ημερήσια διάταξη, η οποία θα προβλέπει και το διεκδικητικό πλαίσιο και αργότερα βέβαια το αγωνιστικό πλαίσιο, το οποίο προηγείται πολλές φορές με ευθύνη της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ, του διεκδικητικού πλαισίου.

Μέσα απ' όλα αυτά τα αρνητικά της πλειοψηφίας του Δ.Σ., που συνέβησαν την περασμένη διετία, καταστρατηγήσαμε την προηγούμενη χρονιά και καταστατικές διατάξεις οι οποίες αφορούσαν τις ολομέλειες των Προέδρων. Είναι πολύ σοβαρό αυτό. ίσως με την ανοχή όλων των παρατάξεων για τον αγώνα, εδώ δε θα βγει καμία παράταξη απέξω, έδωσαν τόπο στην οργή που λέμε για να μπορέσει να πάει μπροστά ο αγώνας που έγινε το Σεπτέμβριο, να πετύχουμε περισσότερα πράγματα.

Παρόλα αυτά όμως δώσαμε πολλές φορές γη και ύδωρ σε όλους αυτούς με τις πράξεις μας, με τον συνεχόμενο αυτό αγώνα ο οποίος τελικά δεν είχε κάποιο αίσιο τέλος, γιατί έλειπε η στρατηγική απ' όλη αυτή τη διαδικασία και κατ' αυτό τον τρόπο νομίζω θα πρέπει να επανατοποθετήσουμε τα πράγματα φέτος σε μία καλύτερη βάση.

Ερχόμαστε και στο δια ταύτα, στα πεπραγμένα του Δ.Σ. Συνάδελφοι, δεν θα ισοπεδώσουμε τα πάντα, δεν θα πούμε ότι το Δ.Σ. δεν έκανε τίποτα. Έκανε προσπάθειες. Το θέμα είναι ότι δεν τελεσφόρησαν από λάθος επιλογές και στρατηγικές που είχε ακολουθήσει και πολλές φορές με προειλημμένες αποφάσεις, οι οποίες θέλω να πιστεύω ότι δεν είχαν κάποια σκοπιμότητα.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτό το αντιδεξιό μένος πολλές φορές που μεταφράστηκε και σε κατηγορίες εναντίον της ΔΑΚΕ που καθόμαστε απέναντι, ήταν μία ατυχής συγκυρία φραστική των άλλων παρατάξεων, ότι εμείς δεν συμμετείχαμε στον αγώνα και εμείς δεν είμαστε υπέρ του αγώνα των συναδέλφων.

Η ΔΑΚΕ σταθερή στις αρχές πιστεύει στον αγώνα των συναδέλφων. Θα βοηθήσει σε κάθε περίπτωση τα δίκαια αιτήματά μας, κάτω όμως από ορισμένες πρακτικές. Θα πρέπει να αναλάβουμε όλοι με ευθύνη και σοβαρότητα τις πράξεις μας γιατί αυτό που έγινε την περασμένη διετία παρότι κάποια θετικά υπήρχαν σαν αρχές, τελικά οδηγήθηκαν σε ένα δρόμο ο οποίος νομίζω έφερε πολλά αρνητικά, τα οποία πρέπει σήμερα, χθες μάλλον, σήμερα και αύριο να δώσουμε λύση για ένα καλύτερο αύριο, για μία καλύτερη εκπαίδευση και για μία καλύτερη θέση στον εκπαιδευτικό.

Καταψηφίζω τα πεπραγμένα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να καταβάλουμε όλοι προσπάθειες και ιδιαίτερα το Δ.Σ. θα πρέπει να λάβει το μήνυμα για κάτι καλύτερο, ξεκινώντας από σήμερα. Ευχαριστώ.

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ
(7ος ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Τεκίδης Αλέξανδρος απ' τον 7ο Σύλλογο Θεσσαλονίκης για τη φίλη μου τη Βάνα που δεν ακούει, με βλέπεις όπως με έβλεπες κάθε μέρα και στις 27 μέρες της απεργίας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά από αυτό το βήμα και απ' την έναρξη αυτής της Γ.Σ., α-

κούστηκε πολλές φορές η φράση «από καρδιάς», που πραγματικά προβληματίστηκα αν όλοι χρησιμοποιούσαμε αυτή τη φράση και λειτουργούσαμε έτσι όλο αυτό το διάστημα, μήπως παθαίναμε και κανένα καρδιακό.

Παρόλα αυτά επειδή μου αρέσει όταν μιλάω σε αυτή την αίθουσα να μιλάω με στοιχεία, να απευθύνω κριτική εκεί που πρέπει και όπως πρέπει, θα ξεκινήσω την ομιλία μου για την κριτική πεπραγμένων και θα ξεκινήσω ανάποδα. Και θέλω πραγματικά τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ να με ακούσουν. Θα ξεκινήσω ανάποδα από το σήμερα και όχι από το χθες.

Από την προβολή του αφιερώματος, από την προβολή στο τεράστιο videowall που στήθηκε και έχουμε πια την τύχη να μας βλέπουν όλοι οι συνάδελφοι, ίσως και 200 και 300 μέτρα μακριά αν ήταν η αίθουσα. Απ' αυτή την προβολή θα ξεκινήσω και θα ξεκινήσω χρησιμοποιώντας αυτό που είπε ο φίλος μου ο Βασίλης προηγουμένως.

Πράγματι δείχθηκαν, είχε δέκα λεπτά επεισοδίων. Είναι γεγονός. Όπως είναι γεγονός ότι ο φίλος μας ο Παζάλος χτυπήθηκε εδώ μπροστά, στη γάμπα. Αλλά είναι γεγονός ότι το '97, το '98, στα εξεταστικά κέντρα, έπεσε το ξύλο της αρκούδας και απ' την πλευρά της ΠΑΣΚ δεν βγήκε ούτε μία ανακοίνωση που να λέει κάτι. Και το λέω αυτό όχι τυχαία, γιατί αμέσως μετά από αυτά τα επεισόδια, φτάσανε οι άνθρωποι να μας πουν να παραιτηθεί ο Υπουργός. Εκεί έπεσε το ξύλο της αρκούδας και δεν υπήρξε ούτε μία ανακοίνωση.

Αυτή είναι η συνέπεια και η συνέχεια. Αυτό θέλω να πω, τη συνέπεια και τη συνέχεια. Το είπα στην ολομέλεια των Προέδρων και το επαναλαμβάνω για να μην παρεξηγηθώ, είμαι από τη φύση μου κατά οποιουδήποτε επεισοδίου και ζητώ από το μοντάζ που έχει γίνει για το video wall, να αφαιρεθεί η σκηνή όπου ο αναρχικός με πιστόλι σημαδεύει τους αστυνομικούς. Δεν ήταν δάσκαλος.

Δεν μπορεί ο κλάδος των εκπαιδευτικών να στιγματίζεται από ένα βίντεο, όπου φαίνεται ο μεγαλειώδης αγώνας που δώσαμε, γιατί τον θεωρώ μεγαλειώδη και θα σας πω στη συνέχεια γιατί, να χαρακτηρίζεται από ένα νεαρό που τον χρησιμοποίησαν τα ΜΜΕ για να πάνε σε αντίθεση με την αστυνομία. Μην τρελαθούμε. Αλλάξτε το μοντάζ αν έχετε σκοπό να το στείλετε αλλού. Δεν το δεχόμαστε.

Και ερχόμαστε στην απεργία. Πάρθηκε μια απόφαση. Δεν θα σχολιάσω πώς πάρθηκε η απόφαση. Κατηγορηθήκαμε πολλές φορές από πολλούς που ανέβηκαν στο βήμα και κυρίως της μεσαίας πλευράς της αίθουσας. Είπαμε ότι θα μιλήσουμε αφού τελειώσει η απεργία και αυτό κάναμε, στα θεσμικά όργανα του συνδικάτου, στους συλλόγους μας και στις πιθανές ολομέλειες που υπολογίζαμε ότι θα γίνουν μετά.

Είπαμε το πιο απλό, ότι ναι, ο κλάδος χρειαζόταν την αντίδραση, δεν άντεχε άλλο. 15 χρόνια το ίδιο πλαίσιο, τα ίδια προβλήματα, δικά μας και δικά σας. Και δικά σας. Ξαφνικά όμως πήγαμε σε μια 5νθήμερη απεργία. Εγώ δεν θα πω ότι δεν οργανώθηκε σωστά. Έγινε προσπάθεια. Γίνανε τεράστια λάθη επικοινωνιακά. Κατάντησε να είναι απεργία προβολής προσώπων. Κατάντησε να συζητούνται αιτήματα τα οποία ούτε καν υπήρχαν στο διεκδικητικό πλαίσιο. Πρώτο αίτημα, τα 103 € τα οποία δεν υπήρχαν και όμως έγινε κυρίαρχο. Ποιος ευθύνεται γι' αυτό; Ευθύνονται τα μέλη της ΔΑΚΕ ή ευθύνονται αυτοί που δίνανε τις συνεντεύξεις και συμμετείχαν σε όλα τα κανάλια;

Δεύτερον και σημαντικότερο για την απεργία. Πολύ σημαντικό. Η αναπλήρωση. Για κοιτάξτε συνάδελφοι, εδώ δεν πρόκειται να μας τρελάνει κανείς. Μόνοι μας την τρίτη εβδομάδα δηλώσαμε και καλά κάναμε, γιατί είχαμε απέναντι την κοινωνία, έπρεπε να της πούμε κάτι, να τη στηρίξουμε για να είναι και δίπλα μας, ότι ως εκπαιδευτικοί θα αναλάβουμε το κόστος και για την αναπλήρωση. Χωρίς απόφαση φυσικά. Τι φτάσαμε να κάνουμε; Εγώ συνάδελφοι την έκτη εβδομάδα της απεργίας βρέθηκα σε ένα σχολείο όπου είχαμε μια συνάντηση γονέων και αισθάνθηκα πολύ άσχημα όταν σε εκείνη τη συνάντηση μια μάνα με τρία παιδιά στο σχολείο μου είπε, Πρόεδρε, πως θα την κάνετε αυτή την αναπλήρωση; Της είπα, έχετε υπομονή, έχετε πίστη στους Έλληνες δασκάλους και όλα θα πάνε καλά. Και φτάσαμε να γίνει τι; Μετά τη συμφωνία και τη βόμβα θα έλεγα εγώ μεγατόνων, γιατί υπήρξε η δήλωση του Προέδρου ότι τα 60 εκατ. € της απεργίας τα δίνουμε για τα λειτουργικά έξοδα. Επομένως τι κάναμε εκείνη την ώρα; Πήγαμε και πήραμε πίσω αυτή δήλωση και είπαμε, εγώ θυμάμαι ακριβώς τι είπε ο Πρόεδρός μας στην ολομέλεια, ότι ήταν θετικός ο Πρωθυπουργός στην πρότασή του από τη στιγμή που θα γίνει πλήρης αναπλήρωση, να μην υπάρξει καμία παρακράτηση. Αν τα λέω σωστά θα μας τα πουν αργότερα.

Αυτό το έγγραφο που ακολούθησε και οδηγούσε τους συλλόγους της χώρας σε προτάσεις, δημιούργησε

τεράστια σύγχυση. Και καπάκι έχουμε και απ' την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας, για να τα λέμε όλα, ένα πραγματικά σχέδιο αναπλήρωσης έξω από την πραγματικότητα. Τι απαντήσαμε εμείς όμως σε αυτό το σχέδιο της αναπλήρωσης; Τίποτα.

Και το χειρότερο, το τίποτα είναι ότι αυτή τη στιγμή καλώς ή κακώς σε κάποια σχολεία ο κλάδος ίσως, βάλτε το σε εισαγωγικά, δε βρίσκω καλύτερη φράση, «ξεφτιλιζόταν» τις τελευταίες τέσσερις μέρες. Δυστυχώς σε κάποια σχολεία. Γιατί; Γιατί συνάδελφοι δεν δέχθηκαν ποτέ συνάδελφοι αυτό που έγινε. Ήμαστε ή δεν ήμαστε, κάναμε ή δεν κάναμε απεργία;

Έπρεπε ή δεν έπρεπε να βγούμε από την πρώτη στιγμή και να πούμε, όχι, δεν θέλουμε τα χρήματα της απεργίας πίσω με καμία αναπλήρωση, με κανένα σχέδιο. Και καταλήγω με το ζητούμενο. Το ζητούμενο που μας οδήγησε όλους εδώ σαν συνέδρους. Τα νηπιαγωγεία και την τροπολογία των νηπιαγωγείων.

Θα πω ότι στο Σύλλογό μου, παρόλο που δεν έχω Αυτόνομη Παρέμβαση, συνάδελφος της Αυτόνομης Παρέμβασης τους πρόλαβε όλους, στο ότι καταλάβανε ότι αυτό το ζήτημα της τροπολογίας θα κάνει τους συναδέλφους να ξεχάσουν πολλά. Να ξεχάσουν π.χ. τον τρόπο που έληξε η απεργία.

Και επειδή μου αρέσει να μιλάω με στοιχεία, απόφαση Δ.Σ. της ΔΟΕ 27/10, παράγραφος κλεισίματος της απεργίας, εδώ συμφωνία πάλι με τον Βασίλη, δεν τον βλέπω κιόλας στην αίθουσα, πραγματοποιούμε νέες Γ.Σ. την περίοδο 10 – 24 Νοεμβρίου και ολομέλεια Προέδρων αμέσως μετά, για αγώνα με διάρκεια και προοπτική και με συντονισμό με όλο το εκπαιδευτικό κίνημα.

Είδατε εσείς κανέναν αγώνα μετά τη λήξη της απεργίας; Είδατε κανέναν αγώνα μετά τη λήξη των δύο 24ωρων που είχαν τα ποσοστά του 2 και του 3%; Είδατε ακόμα και στη συμφωνία που τελικά επετεύχθη μεταξύ όλων αυτών των παρατάξεων για το άρθρο 16, είδατε καμιά συνεννόηση; Δύο 24ωρα για τους τύπους και εκείνες αφού συνεννοηθήκαμε και αφού αλλάξαμε τακτική κατά τη διάρκεια της συζήτησης του άρθρου 16.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και ήρθαμε να τα ξεχάσουμε όλα αυτά, με μια τροπολογία για τα νηπιαγωγεία. Και έχω εδώ, γιατί κάποιοι σήμερα ανακάλυψαν την Αμερική. Έχω εδώ τις αποφάσεις για την προσχολική αγωγή της 74ης Γ.Σ., τις αποφάσεις για την αποκέντρωση της 66ης και της 67ης. Άμεση τροποποίηση του άρθρου 41 του 2218/94 και απάλειψη της διάταξης που αναφέρεται στη δυνατότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να ιδρύει και να λειτουργεί νηπιαγωγεία. Υπαρκτά τα νηπιαγωγεία, όχι νόμιμα. Παράνομα.

Ποτέ η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν ασχολήθηκε με το πρόβλημα αυτό των νηπιαγωγών. Το κατάλαβε στην 74η Γ.Σ. μετά το Συνέδριο που κάναμε για τους νηπιαγωγούς και βάζει τη φράση, γιατί πια θα τρελαθούμε, ξαφνικά τα ανακάλυψαν όλα. Τη φράση «όλα τα νηπιαγωγεία δήμων και κάθε είδους νηπιαγωγεία κάθε είδους φορέων, θα είναι υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας».

Συνάδελφοι, ήρθα σε αντιπαράθεση με τον κ. Ράμμα, γιατί μας κατηγορείτε για κυβερνητικούς. Του είπα το πιο απλό, γιατί κύριε Ειδικέ Γραμματέα επιθυμείτε να βάλετε αυτή την τροπολογία; Αυτή υπάρχει στους νόμους. Δεν χρειάζεται κάτι ιδιαίτερο. Υπάρχει στους νόμους της αποκέντρωσης. Μου είπε απλά, εσείς γιατί διαμαρτύρεστε;

Εμείς διαμαρτυρόμασταν από το 1995 για το συγκεκριμένο, δεν μπορούμε να το δεχθούμε. Και τελευταία για να κλείσω συνάδελφοι, αφού τα νηπιαγωγεία έχουν πια υπαχθεί στους δήμους, γιατί στις 25 του μηνός δεν συνεδρίασε το Δ.Σ. να κλείσει όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας και όλα τα νηπιαγωγεία της χώρας, μια και θεωρώ κορυφαίο ζήτημα ότι έστω και ένα μικρό κομματάκι να μεταφερθεί, σημαίνει κάτι.

Τίποτα δεν έγινε και τίποτα δεν θα γίνει. Αλλά έτσι που πάμε χωρίς ενότητα και με αλληλοκατηγόριες μεταξύ μας, τίποτα δεν θα γίνει και σε αυτή την αίθουσα. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΤΣΕΝΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»)

Είμαι η Δήμητρα Τσένου, απ' το Σύλλογο Αλέξανδρου Δελμούζου. Ο συνάδελφος ο Γιώργος ο Καρράς ήταν νομίζω εκτός θέματος. Εμείς ήρθαμε να κάνουμε κριτική πεπραγμένων της ΔΟΕ, όχι κριτική για την κυβέρνηση. Η κριτική για την κυβέρνηση γίνεται κάθε ώρα και κάθε στιγμή. Αλλά δεν μας έκανε κριτική πεπραγμένων. Δεν φοβόμαστε την κριτική στην κυβέρνηση. Πρώτοι εμείς την κάνουμε.

Άρα, γιατί δεν έγινε κριτική πεπραγμένων; Μήπως επειδή δεν υπάρχουν πεπραγμένα; Σήμερα καλούμαστε να κάνουμε κριτική στα πεπραγμένα της ΔΟΕ, σε αυτά δηλαδή που έπραξε η ΔΟΕ με στόχο την ανάδειξη και επίλυση των προβλημάτων που απασχολούν τον κλάδο. Για να δούμε τι έγινε συνάδελφοι μέσα σε αυτή τη διετία;

Το εξής ένα. Η απεργία. Μετά απ' αυτό το γεγονός τίποτα. Μετά απ' αυτό τα προβλήματα λύθηκαν όλα ως δια μαγείας. Την πλειοψηφία δεν την ενδιέφερε τίποτα άλλο απ' το θαυμασμό και... επανάπαυση στις δάφνες μας. Στασιμότητα και εσωστρέφεια. Πήραμε κάτι λίγα από την απεργία. Τι έκανε η ΔΟΕ προς αυτή την κατεύθυνση γι' αυτές τις εξαγγελίες και δεσμεύσεις που είχε κάνει η κυβέρνηση για να μπορέσει να τις εξασφαλίσει;

Π.χ. αύξηση της αποζημίωσης των ωρομισθίων, ωράριο ολιγοθεσιτών. Τι έκανε προς αυτή την κατεύθυνση; Τίποτα. Δεν πάμε στο διάλογο γιατί δεν θέλουμε να νομιμοποιήσουμε την Υπουργό Παιδείας. Λες και εμείς θα νομιμοποιήσουμε ή όχι την Υπουργό Παιδείας. Είτε το θέλουμε είτε όχι έχει νομιμοποιηθεί από τον ελληνικό λαό.

Δηλαδή συνάδελφοι πως λύνονται τα προβλήματα εάν δεν πάμε σε διάλογο με αρμόδιους; Εμείς επιδιώκουμε το διάλογο. Εάν αυτοί δε μας δέχονται όπως παλιότερα, τους παλιούς καλούς καιρούς, τότε είναι δική τους η ευθύνη. Ας κριθούν οι ίδιοι. Αλλά όχι εμείς να λέμε δεν πάμε στο διάλογο γιατί δεν μας αρέσει ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας.

Δεν λύνονται έτσι τα προβλήματα. Και οι συνάδελφοι γι' αυτό το λόγο μας έχουν εκλέξει, για να προσπαθήσουμε να λύσουμε προβλήματα. Και ο μόνος τρόπος, εκτός και του αγώνα που είναι πολύ σημαντικός, είναι ο διάλογος. Μετά την απεργία όλοι έβγαιναν στα κανάλια και ο Πρόεδρος πρώτος και κύριος είχε δεσμευτεί στα media ότι εμείς γονείς σας θέλουμε μαζί μας και μη φοβάστε, εμείς τις χαμένες ώρες που έχουν τα παιδιά σας χάσει, εμείς θα σας τις αναπληρώσουμε και έχουμε ήδη έτοιμη πρόταση.

Τι έγινε συνάδελφοι μετά την απεργία; Ποια ήταν η έτοιμη πρόταση; Καμία. Οι συνάδελφοι περίμεναν από το συνδικαλιστικό όργανο να τους πει τι να κάνουν. Τίποτα. Τον μπαλάκι σε αυτούς, μόνοι τους να πάρουν τις αποφάσεις του τι πρέπει να κάνουν. Η ΔΟΕ δεν έπρεπε να στείλει μία απόφαση, να ξέρουν και οι συνάδελφοι τι θα κάνουν; Απολύτως τίποτα.

Τι έγινε συνάδελφοι με τα βιβλία; Πριν απ' αυτό ήθελα να πω για την ευέλικτη ζώνη. Έλεγαν θα αναπληρωθούν τα κενά μέσα στην ευέλικτη ζώνη. Εν πάση περιπτώσει, τι γίνεται με εκείνη την ευέλικτη ζώνη; Τη θέλουμε, δε τη θέλουμε; Τόσος ντόρος για το τίποτε; Εμείς έχουμε ξεκάθαρες απόψεις και θέσεις γι' αυτό. Εγώ ρωτάω ποια είναι η επίσημη θέση του συνδικαλιστικού μας οργάνου, τι λένε ως επίσημο συνδικαλιστικό όργανο προς τα έξω.

Τι έγινε με τα βιβλία; Τόσος σάλος. Όλοι είχαν μία άποψη. Εμείς ως επίσημο συνδικαλιστικό όργανο ποια είναι η άποψή μας; Τι ήρθε προς τα κάτω; Απολύτως τίποτα. Ένα ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ είχαμε και αυτό τελείωσε. Δε βγήκε τίποτα προς τα σχολεία. Ένα μόνο για την απεργία. Το τι έγινε πέρσι εδώ στη Γ.Σ. οι συνάδελφοι δεν το πληροφορήθηκαν.

Τι έγινε; Ήμουν εκεί και περίμενα να συζητηθούν τα θέματα ημερήσιας διάταξης. Κάποιοι άλλοι είχαν φύγει. Εγώ ήμουν εκεί. Και εάν δεν ήμουν στην απεργία γιατί είχαμε θέση και πρόταση, ήμουν εκεί όμως και έκανα απεργία και τη στήριξα και βγήκαμε όλοι ενωμένοι προς τα έξω και αυτό δε θέλετε να το παραδεχθείτε.

Τι έγινε με τα βιβλία; Τίποτα. Το μόνο που εμείς πήραμε στα σχολεία ήταν εκείνο το περιβόητο γράμμα προς τους γονείς που έπρεπε να το δώσουμε και να τους καταστήσουμε γνωστό ότι δεν μπορούμε να κάνουμε μάθημα στα νέα βιβλία, διότι δεν μας επιμόρφωσε η πολιτεία. Και όταν κάναμε στο Σύλλογό μου μία ενημέρωση στους γονείς, πετάχτηκε ένας γονιός και είπε, «και τι έγινε που χάνουν ώρες τα παιδιά; Ο γιος μου και τι έγινε που δεν πάει σχολείο; Αφού οι δάσκαλοι δεν ξέρουν να διδάξουν τα βιβλία και τούβλο θα μείνει». Έτσι το είπε και είναι και εδώ συνάδελφοί μου απ' την ΠΑΣΚ να σας το επιβεβαιώσουν.

Να κρίνω πεπραγμένα συνάδελφοι ποια; Δεν υπάρχουν πεπραγμένα. Δεν έγινε τίποτα εκτός από την απεργία και έπρεπε να γίνει. Και στην τελευταία Γ.Σ. Πρόεδρε βγήκε μια συναδέλφισσα η οποία ήταν πρώτη στους αγώνες, στήριξε την απεργία, ήταν μαζί σε όλες τις συνελεύσεις και στις συγκεντρώσεις που κάναμε και είπε, «η ΔΟΕ με πρόδωσε, αισθάνθηκα ότι με έβαλε σε ένα καράβι και με έβγαλε στα ανοιχτά και μετά με εγκατέλειψε». Αυτό πρέπει να το λάβετε πολύ σοβαρά υπόψη.

Ποια είναι η εισήγηση της ΔΟΕ συνάδελφοι για τα θέματα ημερήσιας διάταξης; Πρώτη φορά ήρθαμε εδώ και δεν έχουμε θέματα να συζητήσουμε. Καμία εισήγηση. Μόνο η απεργία ήταν αυτή τη χρονιά; Τόσα θέματα

υπήρχαν. Δεν έκανε απολύτως τίποτα. Κρίνουμε την απραξία της ΔΟΕ και όχι τα πεπραγμένα που αυτή έκανε.

Εγώ ήθελα να κλείσω και να πω, σε αντίθεση με το προεδρείο της ΔΟΕ για όλα τα προβλήματα του κλάδου, η ΔΑΚΕ είχε και έχει ξεκάθαρες θέσεις, που δεν τις αλλάζει και αυτό βέβαια δεν σας αρέσει, ανάλογα με το ποιος κυβερνά. Είναι προσανατολισμένη στον αγώνα που χρειάζεται να κάνουμε όλοι μας για την επίλυση αυτών των χρόνιων προβλημάτων.

Παραδειγματιστείτε απ' αυτήν και προσπαθήστε να δώσετε αγώνα για τη λύση των προβλημάτων του κλάδου και όχι αγώνα για να έχετε μικροπαραταξιακά οφέλη. Αυτά γυρίζουν πάντα μπούμερανγκ. Ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΔΟΥΡΟΥΚΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι είμαι ο Κώστας Δουρούκας από το Σύλλογο Αμαρουσίου. Επειδή και η ώρα είναι δύσκολη, η ζέστη μεγάλη και η κούραση ανάλογη, είχα σκοπό ν' αρχίσω διαφορετικά την ομιλία μου, πιο ήπια, εποικοδομητικά, αλλά επειδή άκουσα πολλά τελευταία θα ήθελα να κάνω μια μικρή εισαγωγή και μετά θα συνεχίσω. Θα σας ταράξω λίγο και μετά θα ηρεμήσουμε.

Επειδή για την απεργία έχουμε ακούσει πάρα πολλά, μια πολύ σύντομη αναδρομή, όχι κουραστική: Υπενθυμίζω λοιπόν: 1983, ανακοίνωση της ΠΑΣΚ για σπάσιμο της απεργίας και δημιουργία απεργοσπαστικού μηχανισμού. Ανακοίνωση, Φεβρουάριος του 1989, το αμίμητο και αξέχαστο '89 όπως λέμε, για μη συμμετοχή της ΔΟΕ στην απεργία, στα πλαίσια του πανεκπαιδευτικού μετώπου, με πρόσχημα ότι ήταν κομματικές φιέστες που οργάνωναν η ΔΑΚΕ και η ΔΕΕ σε συνεργασία με άλλους φορείς.

Στο άρθρο «Σοσιαλιστική Παιδεία», Μάιος του 1989, όπου ξεδιάντροπα κατηγορούνται οι συνδικαλιστές της Δεξιάς και του Συνασπισμού για επίθεση στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, υπενθυμίζοντας ταυτόχρονα ότι η ψηφισμένη κυβέρνηση απ' το λαό έχει κάθε δικαίωμα και χρέος να υλοποιήσει το πρόγραμμά της ανεξάρτητα από το αν αυτό συμφέρει ή όχι τους λογαριασμούς των σύγχρονων Φαρισαίων. Τέλος, απεργία το 1997, Φεβρουάριος.

Πρώτα-πρώτα θέλω να επισημάνω ότι η κριτική των πεπραγμένων της ΔΟΕ πρέπει να είναι καλόπιστη, καλοπροαίρετη και εποικοδομητική. Μέσα από την κριτική που πολλές φορές πρέπει να είναι και σκληρή αλλά όχι στείρα, εκπληρώνουμε το σκοπό για τον οποίο μας έχουν στείλει εδώ οι συνάδελφοι που μας τίμησαν με την ψήφο τους, και δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό. Γιατί αν ήταν εδώ από κάποιο μέρος και μας παρακολουθούσαν, θα ζητούσαν βέβαια με αγωνία να μην επαναληφθούν οι παραλείψεις και τα λάθη που κόστισαν στον κλάδο.

Δεν έχω σκοπό εδώ πέρα να ισοπεδώσω τα πάντα και να τα εκμηδενίσω και να δηλώσω ότι δεν έγινε τίποτα, ότι λείπαμε όλοι εμείς, θεωρώ ότι κατ' αναλογία όλοι είμαστε συνυπεύθυνοι, κατ' αναλογία πάντα, ως μέλη ενός κλάδου που απαριθμεί 70.000 συναδέλφους. Θ' αρχίσω την αναφορά μου με την έναρξη της θητείας του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου που συνέπεσε με τον ανένδοτο αγώνα κατά της ευέλικτης ζώνης. Γυρίσαμε το Σεπτέμβριο του 2005 στα σχολεία και σήμανε συναγερμός για τη μη εφαρμογή του μέτρου.

Αλήθεια συνάδελφοι, θυμάμαι κανείς σήμερα τίποτα για την ευέλικτη ζώνη; Κι όμως, σπαταλήσαμε μια χρονιά και δυνάμεις, απεμπολώντας άλλα ζητήματα του κλάδου και οικονομικά και θεσμικά, στο βωμό μιας εγκυκλίου. Απορούσαν οι συνάδελφοι και μας ρωτούσαν: «Μα είναι τόσο σημαντικό αυτό το θέμα;» Και είχαν δίκιο, αν αναλογιστεί κανείς πόσο γρήγορα ξεφούσκωσε. Αναφέρθηκε κανείς στις δυο μέρες για την ευέλικτη ζώνη; Ήταν μέσα στα πεπραγμένα της διετίας, το ξεχάσαμε; Δε φάγαμε έναν ολόκληρο χρόνο αγώνα εναντίον της εφαρμογής της;

Εδώ και τρία χρόνια, αναμέναμε το νόμο για την επιλογή των στελεχών. Το χειρότερο είναι ότι τον αναμένουμε εδώ και 30 χρόνια και δεν έχουμε εμείς μια πρόταση. Εγώ δουλεύω 17 χρόνια. Μερικοί από δω μέσα μπορεί να είναι και παλαιότεροι, σίγουρα. Έχετε ακούσει καμία πρόταση δική μας; Εγώ δεν την έχω δει. Έχουμε καμιά πρόταση ως κλάδος 70.000 μελών, πώς θέλουμε να επιλέγουμε τα στελέχη μας; Ή μήπως δε θέλουμε; Άμα δε θέλουμε τότε εντάξει, συμφωνούμε.

Είδαμε και το εκπληκτικό, όσοι επισκέπτονται την ιστοσελίδα της Ομοσπονδίας, σ' αυτό το θέμα τη συγκεκριμένη περίοδο είχε ανέβει ανακοίνωση όχι του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά μιας παράταξης. Υπήρχε ανακοίνωση στην ιστοσελίδα μιας παράταξης, δεν έχει ξα-

ναγίνει αυτό. Ούτε εκεί δε βρήκαμε έστω καταγγελτικά να βγάλουμε μια ανακοίνωση.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο μπήκαν τα νέα βιβλία με τον τρόπο που μπήκαν. Η θέση της Ομοσπονδίας είναι ν' απέχουμε απ' όλα τα σεμινάρια λες και θα τα δίδασκαν άλλοι αυτά. Άλλοι θα τράβαγαν τα ζόρια κι όχι εμείς. Εγώ δε δούλευα το 1984 όταν είχαν μπει τα καινούργια, τα ανάλογα καινούργια βιβλία, αλλά έχω ένα έντυπο ενημερωτικό και πληροφοριακό για τα νέα βιβλία της ΔΟΕ. Είχε σταλεί σε κάθε συνάδελφο με έξοδα της Ομοσπονδίας να πληροφορήσει και να ενημερώσει και να βοηθήσει τους συναδέλφους στα νέα αναλυτικά προγράμματα.

Επίσης, απ' ότι έχω ακούσει, γιατί τότε δε δούλευα, είχε γίνει μια συγκέντρωση στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, 15.000 ατόμων, μιας μέρας επιμόρφωση. Θα ήταν καλύτερη προφανώς εκείνη, πιο εποικοδομητική.

Από τον περασμένο Δεκέμβριο έχουμε κόψει κάθε επαφή με το Υπουργείο. Έχουμε διακόψει τις διπλωματικές μας σχέσεις με το επιχείρημα ότι δε θέλουμε να νομιμοποιήσουμε την Υπουργό. Σε δημοκρατία είμαστε συνάδελφοι, δεν έχουμε διάλογο με τους φορείς της συντεταγμένης πολιτείας;

Η Υπουργός είναι εκλεγμένη μαζί με μια νόμιμα εκλεγμένη δημοκρατικά κυβέρνηση. Μπορεί να έχουμε χίλιες διαφωνίες με το ΥΠΕΠΘ. Εδώ μας έχουν στείλει όμως οι συνάδελφοι απ' όλη τη χώρα για να λύνουμε τα προβλήματά μας, να αντικρούουμε, να διαφωνούμε, να προτείνουμε. Τι τάσεις απομονωτισμού και αποχωρητισμού είναι αυτές; Έχουμε αναγάγει ως σημαία μας τη φοβία και την ανασφάλεια. Όλοι απεργάζονται το κακό μας, παντού υπάρχουν εφιάλτες.

Θέλω να κλείσω την κριτική στα πεπραγμένα με το θέμα της εκπροσώπησής μας στα Μέσα Ενημέρωσης. Καλώς ή κακώς συνάδελφοι, το παιχνίδι παίζεται εκεί πέρα, είτε το θέλουμε είτε όχι. Είμαστε αναγκασμένοι όταν υπάρχει κάποιο θέμα που μας αφορά, να πρωταγωνιστούμε. Θα θυμίσω δυο παραδείγματα ενδεικτικά.

Πρώτον, το παράδειγμα του μικρού Άλεξ από τη Βέροια. Θυμόμαστε πώς διασύρθηκε ο Πρόεδρος και κατ' επέκταση όλος ο κλάδος στις γνωστές εκπομπές τύπου Χαρδαβέλα. Δεν είχαμε ως κλάδος κάποια παρουσία ώστε ν' αντικρούσουμε όλα αυτά που ακούγονταν.

Δεύτερο θέμα: Βγήκαν στο βιβλίο της ιστορίας και μιλούσαν πιθανοί και απίθανοι τύποι. Όλοι, εκτός από μας. Μόνο εμείς δεν είχαμε γνώμη, που θα το διδάσκαμε. Και εκεί είχαμε έλλειμμα εκπροσώπησης και παρουσίας. Πιστεύω, αν και τώρα είμαστε στην κριτική, ότι πρέπει να το δει αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο, πώς θα έχουμε καλύτερη εκπροσώπηση και παρουσία στα Μέσα Ενημέρωσης, οργανωμένη και με επιχειρήματα όταν υπάρχουν θέματα που μας αφορούν.

Ευχαριστώ πολύ.

Μ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ)

Κατ' αρχάς ευχαριστώ το Προεδρείο που μου δίνει το λόγο για ενάμισι λεπτό, είμαι αρχάριος πολύ σε αυτές τις διαδικασίες και είναι η πρώτη φορά που βρίσκομαι εδώ, σ' αυτό το συνέδριο.

Αυτό που αντιμετώπισα εδώ και αρκετές ώρες κατά κάποιο τρόπο θέλω να σας το μεταφέρω, γιατί είμαι νέος σχετικά. Λυπάμαι πραγματικά γιατί θεωρούσα ότι πολλά ζητήματα, αν όχι το 100% όλων των ζητημάτων, είναι κοινά συνδικαλιστικά αιτήματα. Και με λύπη μου διαπιστώνω ότι πολλές φορές ξεφεύγει η κατάσταση και πάει πραγματικά σε κομματική αντιπαράθεση λες και εμείς ήρθαμε εδώ να υπερασπιστούμε κάποιο κόμμα.

Θα ήθελα να πω το εξής: Εμένα δε με φοβίζει απολύτως τίποτα όσον αφορά το ένα και μοναδικό πράγμα: Την εικόνα μου απέναντι στην κοινωνία, την εικόνα του δασκάλου, του σημερινού δασκάλου απέναντι στην κοινωνία. Αυτό που πραγματικά με ενοχλεί εμένα, με προβληματίζει και αυτό πιστεύω ότι θα έπρεπε να προβληματίζει όλο τον κλάδο διότι πραγματικά πριν από μερικά χρόνια κανένας δε φοβόταν την ιδιωτική εκπαίδευση παρ' ότι υπήρχε. Πάντοτε υπήρχε η ιδιωτική εκπαίδευση αλλά πραγματικά δεν ασχολούμασταν μ' αυτό το πράγμα.

Τώρα ξαφνικά τι έγινε: Η κοινωνία και όχι εμείς, θέλω να πιστεύω, αρχίζει να πιστεύει πάρα πολύ στην ιδιωτική εκπαίδευση. Μήπως φέρουμε κάποια ευθύνη κι εμείς οι ίδιοι; Μήπως κι εμείς οι ίδιοι όταν ακούμε στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις που κάνουν έρευνα για τα παιδιά τα οποία πηγαίνουν στο δημόσιο σχολείο τι σέβονται περισσότερο, και μιλάω για δευτεροβάθμια εκπαίδευση και λένε ευθαρσώς το φροντιστήριο;

Τα δικά μας τα παιδιά είναι αυτά, δεν είναι τα παιδιά

των άλλων. Δε μ' αρέσει συνάδελφοι να κρύβομαι πίσω απ' το δάχτυλό μου, ζω σε μια συγκεκριμένη κοινωνία με συγκεκριμένους κανόνες που τους φτιάχνουμε όλοι μας. Και τελικά κανένας δεν ασχολείται με την εικόνα του δασκάλου, αυτήν που πρέπει να έχουμε.

Πιστεύω στη δυναμική μας, είναι το ωραιότερο επάγγελμα το επάγγελμα του δασκάλου. Επηρεάζουμε ψυχές μικρών παιδιών, μπορούμε να βγάλουμε αύριο μεθαύριο καλούς ανθρώπους ή κακούς, την έχουμε αυτή τη δυνατότητα. Το θέμα είναι κατά πόσον εμείς έχουμε αλληλεγγύη. Δεν τη βλέπω εγώ εδώ μέσα την αλληλεγγύη. Όχι αλληλεγγύη κατά ομάδες, αλλά συνολική αλληλεγγύη.

Αυτό ήθελα να πω μόνο και πιστεύω στο μέλλον να το δούμε κατάματα αυτό γιατί πρέπει να γίνουμε δυνατοί. Κάποιοι μίλησαν για τους γιατρούς. Αυτοί κλείνουν το νοσοκομείο σε μια μέρα. Το ίδιο κάνουν και οι δικηγόροι. Εμείς κλείνουμε τα σχολεία σε μια μέρα; Εγώ θυμάμαι σε άλλες εποχές, με Πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου, θα τα πω εδώ, και με συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, να κλείνουν τα σχολεία. Και εδώ βλέπω το αντίθετο. Γιατί άραγε; Τι συμβαίνει; Τι είναι αυτό που κάνει κάποιους να έχουν προαναγγελθείσα μια αποτυχημένη –πάντοτε λέγαμε για μια μεγάλη κινητοποίηση- απεργιακή;

Το λέγαμε, θα κατέβουμε σε απεργία αν γίνει αγώνας μεγάλος. Έγινε. Και; Μην τα ρίχνουμε στην κυβέρνηση, κάτι άλλο έφταιξε.

Να βλέπετε και την επαρχία. Να κοιτάμε και την επαρχία…

Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΓΛΗΝΟΣ»)

Καλησπέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είμαι από το Σύλλογο «Γληνός» με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Συνάδελφοι η περσινή Γενική Συνέλευση με προβλημάτισε. Η φετινή, δυστυχώς, επιβεβαιώνει τους προβληματισμούς μου.

Θέλω να θέσω σε όλους τους συνάδελφους και ιδιαίτερα τους πολύ επαναστάτες και δεν εννοώ κάποια παράταξη γενικά όλους εννοώ, για να μην παρεξηγηθώ, κάποια ερωτήματα καλόπιστα.

Γιατί τόση πρεμούρα συνάδελφοι πέρυσι να βγει η απεργία, η αντικαταστατική αυτή απεργία με τον τρόπο που βγήκε; Με τον ίδιο τρόπο πιστεύετε ότι θα βγάλετε και φέτος απεργία; Αντικαταστατικά;

Μήπως επειδή πέρυσι υπήρχαν εκλογές και επειδή πάλι φέτος μυρίζουν πάλι εκλογές; Ή δεν είχατε τα κότσια να βάλετε μυστική ψηφοφορία όπως λέει το καταστατικό, φοβούμενοι τη μυστική ψηφοφορία, φοβούμενοι την ελευθερία της βούλησης και την ελευθερία της έκφρασης του καθενός συναδέλφου ξεχωριστά και φοβηθήκατε ότι δε θα σας βγει η απεργία; Αυτός ήταν ο λόγος; Αυτός είναι και ο λόγος που το ετοιμάζετε φέτος; Πέστε το καθαρά να το ξέρουμε.

Προβλήθηκε ένα βίντεο χτες. Δε μιλάω ότι μόνο κάποια άτομα έβγαιναν και δεν έβγαιναν κάποια άλλα άτομα. Γιατί πολλά άτομα θυμάμαι ότι είχαν μιλήσει στα ΜΜΕ. Πέρα από αυτό, το ξεπερνάω.

Αλλά αν πραγματικά η απεργία είχε πετύχει τόσο πολύ όσο προσπάθησε να μας πει το βίντεο πιστεύω ότι οι παρατάξεις οι οποίες πέρυσι πρωταγωνίστησαν στη λήψη της απόφασης το τονίζω στη λήψη, γιατί η υλοποίηση ήταν δουλειά όλων όσο πέτυχε αυτή, θα έπρεπε εδώ μέσα να υπήρχε τουλάχιστον το 90% από αυτές τις δύο μόνο παρατάξεις. Εμείς οι άλλοι έπρεπε να έχουμε εξαφανιστεί. Το ότι οι συνάδελφοι δεν έδωσαν το προβάδισμα αυτό που περίμεναν να εισπράξουν οι παρατάξεις αυτές από τη βάση, είναι κάποια γραμμάτια τα οποία δυστυχώς υπογράφονται τα γραμμάτια εύκολα, αλλά δύσκολα ξεπληρώνονται. Δεν μπορεί να συγχωρήσει ο συνάδελφος ότι έχασε 2.500 ή 3.000 ευρώ πολλές φορές χωρίς να δει το απαιτούμενο αποτέλεσμα.

Ποιος φταίει γι' αυτό;

Αυτό να το ψάξουμε μεταξύ μας συνάδελφοι. Ακριβώς διότι υπάρχει μια παροιμία στο χωριό μου που λέει «στα έβγα σώσε τον κολυμβητή, όχι στα έμπα σου». Όλοι μπαίνουμε με ενθουσιασμό σε έναν αγώνα. Πώς βγαίνουμε και πότε βγαίνουμε έχει σημασία.

Γιατί αλήθεια συνάδελφοι βιαστήκαμε στην απεργία; Στο χρόνο διεξαγωγής; Διότι πέρυσι βέβαια ξέραμε ότι το άρθρο 16 θα ψηφιστεί από τα δύο μεγάλα κόμματα. Και έπρεπε να βγούμε νωρίτερα για να μην μπορέσουμε να κάνουμε κανένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο; Να μην μπορούμε να κάνουμε κανένα μέτωπο με την ΟΛΜΕ με τους φοιτητές στα υπόλοιπα; Καλόπιστα ρωτάω και τίποτα άλλο.

Αλήθεια τα ποσοστά από τη δεύτερη μέρα απεργίας ποια είναι; Και ποια είναι τα ποσοστά συμμετοχής στις επόμενες 24ωρες – 48ωρες απεργίες; Δεν τα γνωρίζω συνάδελφοι.

Γνωρίζω όμως τούτο. Ότι στη Γαλλία απωθήθηκε ολόκληρος νόμος μετά από οδομαχίες μετά από φασαρίες μετά από ολονύχτιους αγώνες με την αστυνομία χωρίς ούτε μια μέρα απεργία. Δεν την ξέρω εγώ ξέρω ότι δεν έγινε.

Συνάδελφοι έγινε κανένα γκάλοπ στους γονείς να δούμε ότι είναι με το μέρος μας; Δεν το ξέρω ούτε αυτό.

Διότι εγώ ξέρω ότι τα ιδιωτικά σχολεία φόρτωσαν πλέον παιδιά. Ότι οι γονείς απελπισμένοι ψάχνουν να βρουν τρόπο, με την παραπαιδεία φυσικά, να καλύψουν τα κενά αυτών οι οποίοι απήργησαν. Τελικά τι είμαστε; Υπέρ της παιδείας; Υπέρ της παραπαιδείας; Υπέρ της ταξικής ή αταξικής παιδείας; Να ξέρουμε τι κάνουμε να το ξεκαθαρίσουμε.

Συνάδελφοι εγώ θα είμαι ο πρώτος, ήμουν και πέρυσι σε όλες τις ημέρες απεργός, θα είμαι ο πρώτος που θα πάω κάτω από το πανό της ΔΟΕ φέτος, αν αποφασιστεί νέα απεργία με μια προϋπόθεση. Καταστατικές διαδικασίες. Κι εδώ και στη βάση έξω. Όχι να αποφασίζουν οι 7 και να γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια την Ολομέλεια των Προέδρων, τους Προέδρους όλης της χώρας.

Και τελειώνοντας θέλω να πω τούτο. Συνάδελφοι είμαστε 70.000 δάσκαλοι, 70.000 εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Που σημαίνει ότι έχουμε το 3% και 4% του εκλογικού σώματος.

Ας αφήσουμε τα μικροπαραταξιακά, μικροκομματικά και μικροσυμφέροντα στην άκρη. Ας δούμε πέντε πράγματα τα οποία μας πονάνε επιτέλους. Ο εργοδότης είναι εργοδότης, είτε πράσινος, είτε μπλε, είτε κόκκινος είναι ο εργοδότης.

Ας δούμε γιατί δεν έχουμε κατασκηνώσεις για τα παιδιά μας. Γιατί στην Κύπρο πολλοί λιγότεροι δάσκαλοι έχουν χρηματοπιστωτικό οργανισμό φτιάξει. Χωρίς στείρες πολλές φορές μικροκομματικές αντιπαραθέσεις.

Να δούμε πώς θα πάμε μπροστά και ο συνδικαλισμός επιτέλους πρέπει να ασχοληθεί σοβαρά με τα του οίκου του. Να είστε καλά και ευχαριστώ.

Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ)

Είμαι με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γιαννιτσών. Καταλαβαίνουμε συνάδελφοι τη δυσκολία ορισμένων παρατάξεων και κυρίως της ΠΑΣΚ να κατανοήσει συνδικαλιστικές πρακτικές που δεν άγονται και φέρονται από μικροπαραταξιακά ή ακόμα χειρότερα από μικροκομματικά οφέλη, αλλά αρθρώνουν λόγο συνδικαλιστικό συνεπή και αξιόπιστο.

Δυσκολεύονται να πιστέψουν πως υπάρχουν συνδικαλιστικές παρατάξεις που δεν εξαρτούν την αγωνιστικότητά τους από την κομματική τους προέλευση.

Που δε διστάζουν να επισημάνουν λάθη και παραλείψεις ή και να συγκρουστούν με πολιτικές αποφάσεις όταν αυτές δε συμβάλλουν στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Είναι όμως ευεξήγητη αυτή η στάση τους συνάδελφοι. Έτσι γαλουχήθηκαν πολιτικά. Έτσι πορεύτηκαν συνδικαλιστικά. Έτσι λειτουργούν διασπαστικά.

Και η στάση τους αυτή έρχεται σε αντίθεση ακόμα και με τη βάση της παράταξής τους. Γιατί εμείς συνάδελφοι δε διεκδικούμε ούτε το αλάθητο των απόψεών μας ούτε το μονοπώλιο της αγωνιστικότητας.

Δεν ασπαζόμαστε μανιχαϊστικές αντιλήψεις που διαχωρίζουν τον κλάδο σε αγωνιστές και μη και τον παγιδεύουν σε ψευδεπίγραφα διλήμματα, σε δίπολα υπερασπιστών της εκπαίδευσης από τη μια και υπηρετών του κατεστημένου από την άλλη.

Δεν καταλαβαίνετε, ή δε θέλετε να καταλάβετε, πόσο επικίνδυνα απλοϊκή είναι μια τέτοια προσέγγιση. Και είναι όχι μόνο απλοϊκή, αλλά αποτελεί και τροχοπέδη μιας δυναμικής που θα μπορούσε να οδηγήσει στην επίλυση των προβλημάτων του κλάδου.

Τι θαρρείτε αλήθεια συνάδελφοι της αριστεράς; Πώς ο Καραμανλής ή η πλουτοκρατία, για να χρησιμοποιήσω την ορολογία σας μας παρέχει κανένα ειδικό επίδομα; Πώς είμαστε από χόμπι δάσκαλοι;

Τι πιστεύετε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ; Ότι τα 2.000 ευρώ που μου στοίχισε η απεργία, όπως και στους άλλους συνάδελφους, έλειψαν λιγότερο από τα παιδιά μου απ' ότι από τα δικά σας παιδιά;

Υπάρχουν μέσα σε αυτή την αίθουσα συνάδελφοι της

ΠΑΣΚ που απήργησαν πολύ λιγότερο από τον ομιλούντα. Δε θεωρώ όμως ότι πρέπει να διεκδικήσω το μονοπώλιο στα ένσημα αγωνιστικότητας.

Εκείνο που διεκδικώ συνάδελφοι και δεν επιτρέπω να μου το αμφισβητήσετε, είναι πως αγωνίστηκα τόσο εγώ όσο και η παράταξή μου, τουλάχιστον όσο εσείς ένθεν κακείθεν της αίθουσας να ανταποκριθώ στις προσδοκίες των συνάδελφων.

Να αναδείξουμε και να προβάλλουμε, να διεκδικήσουμε λύσεις για τα προβλήματα που ταλανίζουν εδώ και χρόνια την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της.

Αποφασίστε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ γιατί ακούσαμε τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας στις Ολομέλειες να λέει πως θέλει να μας κοιτάει στα μάτια και ότι δεν αμφισβητεί ότι οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ αγωνίστηκαν και συνέβαλλαν στην επιτυχία της απεργίας.

Στη συνέχεια βέβαια ακούσαμε εδώ πως δε συμμετείχαμε. Άλλος συνάδελφος της ΠΑΣΚ είπε ότι και όταν συμμετείχαμε δεν τη βιώσαμε την απεργία. Συνάδελφος της αριστεράς είπε ότι και όταν τη βιώσαμε υποσυνείδητα θέλαμε να τη σαμποτάρουμε. Έλεος συνάδελφοι. Όταν η απεργία ήταν στο 95% το 5% που δεν απεργούσε ήταν η ΔΑΚΕ. Όταν έφτασε στο 5% το 95% που δεν απεργούσε ήταν πάλι η ΔΑΚΕ. Από το 5% πηγαίναμε στο 95%.

Εμείς συνάδελφοι ήμασταν εκεί ήμασταν στην απεργία. Λείπαμε από το βίντεο ελέω μοντάζ. Θεώρησαν ότι κάποιοι έχουν περισσότερη φωτογένεια ίσως. Θεώρησαν περισσότερο να βάλουν κουκουλοφόρους και στην αρχή και στο τέλος του βίντεο.. Εσύ βγαίνεις με το πρόσωπό σου ξεκάθαρα και αγωνίζεσαι. Τον είδες τον κουκουλοφόρο; Το να δημιουργούμε εντυπώσεις και να βάζουμε λόγια στο στόμα του άλλου είναι εύκολο. Ξεκίνησε το βίντεο έτσι και τελείωσε έτσι με έναν κουκουλοφόρο που πυροβολούσε τους αστυνομικούς. Έτσι ξεκίνησε και έτσι τελείωσε.

Ήμασταν στην απεργία συνάδελφοι. Κυρίως όμως ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε παρόντες στη συνείδηση των συνάδελφων. Στη συνείδηση των συνάδελφων ως μια παράταξη ευθύνης, προοπτικής και διεκδίκησης.

Σ. ΤΡΕΧΑ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ)

Γεια σας συνάδελφοι. Με βάση και το γενικό αίτημα της ΔΑΚΕ για ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων των ειδικοτήτων επιτρέψτε μου να καταθέσω και κάποια από τα αιτήματα αναλυτικότερα. Πολύ σύντομα σε δύο λεπτά δεν πρόκειται να επαναλάβω τίποτε από αυτά που είπανε οι προηγούμενοι, ακούστε λοιπόν, τι ζητάνε οι ειδικότητες.

Πρώτο, αναγνώριση προϋπηρεσίας των εκπαιδευτικών ειδικότητας φυσικής αγωγής που εργάστηκαν σε προγράμματα του Υφυπουργείου Αθλητισμού με συμβάσεις χρόνου σε σχολεία. Δεύτερο, αύξηση των οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών ειδικοτήτων, τρίτο, μετεκπαίδευση εκπαιδευτικών ειδικοτήτων τύπου Μαρασλείου, για το σχολικό έτος 2007 – 2008 και σύσταση επιτροπής μελέτης.

Τέταρτο σύσταση θέσεων σχολικών συμβούλων, ειδικών μαθημάτων και πλήρωση αυτών με εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Πέμπτο διεύρυνση της δυνατότητας μετάταξης εκπαιδευτικών ειδικοτήτων στη δευτεροβάθμια έπειτα από συμπλήρωση εκπαιδευτικής υπηρεσίας ορισμένων ετών στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Ειδική ρύθμιση προς αυτή τη κατεύθυνση θα βοηθήσει μόνο με διορισμό εκπαιδευτικών στη πρωτοβάθμια.

Έκτο, περιορισμό των μετακινήσεων των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων και συμπλήρωση του διδακτικού τους ωραρίου με τη συμμετοχή τους σε προγράμματα και δραστηριότητες ανάλογες της ειδικότητάς τους. Η ώρα μετακίνησης δε των εκπαιδευτικών αυτών από σχολείο σε σχολείο να θεωρείται διδακτική.

Έβδομο, η ώρα του προγράμματος ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ να ενσωματωθεί στο μάθημα της φυσικής αγωγής. Όγδοο επέκταση του μαθήματος μουσικής και στις υπόλοιπες τάξεις του δημοτικού σχολείου. Ένατο υποχρεωτική κατασκευή γυμναστηρίου, αιθουσών ειδικών μαθημάτων σε όλα τα νεοαναγειρόμενα σχολικά κτήρια. Δέκατο, άμεσο διορισμός ειδικών ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία της πρωτοβάθμιας.

Ευχαριστώ πολύ.

Ι. ΔΕΛΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Στη διετία που πέρασε –γιατί εδώ συζητείται και κρίνεται η διετία και όχι μόνο το δίμηνο Σεπτέμβρη – Οκτώβρη 2006- ενισχύθηκε και εντάθηκε η επίθεση του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών ενάντια στους εργαζόμενους.

Αλλά σε τι συνίσταται και πού στοχεύει αυτή η επίθεση;

Και επιπλέον γιατί είναι ανάγκη αυτή να αναλυθεί;

Πρώτα – πρώτα είναι σε όλους γνωστό ότι μόνο με σωστή άρα επιστημονική ανάλυση της αντικειμενικής πραγματικότητας μπορείς να ερμηνεύσεις και να κατανοήσεις τη στρατηγική και την τακτική του αντιπάλου, πράγμα, ασφαλώς, εντελώς απαραίτητο για να διαμορφώσεις όχι μόνο τη δική σου απάντηση, τη δική σου πρόταση, τη δική σου διεκδίκηση αλλά και να προετοιμάσεις τα δικά σου όπλα, τη δική σου δύναμη –που δεν είναι άλλη απ' την εργατική τάξη- για τον ταξικό αγώνα που διεξαγόταν, διεξάγεται και θα διεξάγεται όσο υπάρχει αστική τάξη.

Αν δεν το κάνεις αυτό τότε δυστυχώς εγκλωβίζεσαι στα δίχτυα της πολιτικής του κεφαλαίου στα οποία μάλιστα, προσπαθώντας να ξεφύγεις, μπλέκεσαι ακόμα περισσότερο. Η ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος βρίθει από τέτοια παραδείγματα – με τελευταίο μάλιστα χαρακτηριστικό παράδειγμα το περιεχόμενο της μεγάλης απεργίας του περασμένου φθινοπώρου.

Φυσικά υπάρχει και η περίπτωση της συνειδητής ενσωμάτωσης, της συνειδητής συμμόρφωσης και της συνειδητής υποταγής στους στόχους του κεφαλαίου –τυπικό δείγμα της οποίας αποτελούν οι ηγεσίες της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ που είναι ταυτόχρονα και οι ηγεσίες του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Η ολομέτωπη αυτή επίθεση του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών δεν είναι απλώς νεοφιλελευθερισμός, μια κακή δηλ. εκδοχή του καπιταλισμού που μπορεί δήθεν ν' αντικατασταθεί από μια πιο καλή και πιο ανθρώπινη.

Είναι πούρος καπιταλισμός, και μάλιστα στο πιο προχωρημένο αλλά και τελευταίο του στάδιο κι έχει κανονικό όνομα, τον λένε ιμπεριαλισμό!

Η επίθεση αυτή υπαγορεύεται από τις σημερινές και αδήριτες ανάγκες του κεφαλαίου ώστε να εξασφαλιστούν και η υλική-ιδεολογική αναπαραγωγή του και η κερδοφορία του και πάνω απ' όλα η διαιώνιση του σημερινού άδικου και εκμεταλλευτικού συστήματος.

Δεν σηκώνει αντιρρήσεις ή αστερίσκους απ' τους πολιτικούς του εντολοδόχους (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ). Αντίθετα, απαιτεί απ' αυτούς την πλήρη τους συμμόρφωση, αφαιρώντας τους και τα παραμικρά περιθώρια ελιγμών.

Τρανή απόδειξη γι' αυτό αποτελεί η ομοφωνία σ' επίπεδο Ευρ.Ένωσης όλων των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, είτε είναι κυβερνήσεις συντηρητικών είτε φιλελεύθερων είτε σοσιαλδημοκρατών είτε «κεντροαριστερών» στις οποίες συμμετέχουν και με πρωταγωνιστικό μερικές φορές ρόλο κάποια θλιβερά «αριστερά» απομεινάρια –γιουσουφάκια των πολυεθνικών- τύπου Μπερτινότι ή Ντ' Αλέμα.

Η επίθεση του κεφαλαίου εκδηλώνεται και αφορά σε όλη τη σφαίρα των κοινωνικών δραστηριοτήτων του ανθρώπου. Στο ζήτημα της εργασίας και των όρων της, στο ζήτημα της υγείας, στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας, στο ζήτημα της παιδείας,στο ζήτημα του ελεύθερου χρόνου, με λίγα λόγια στο κορμί και στο μυαλό των εργαζομένων.

Βέβαια, δεν την προωθούν με το πραγματικό της όνομα. Της δώσαν ψευδώνυμο. «Μεταρρυθμίσεις» την ανεβάζουν, «γενναίες αλλαγές» την κατεβάζουν.

Το ταξικό όμως κίνημα δεν ξεγελιέται και δεν λαθεύει!

Αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις είναι, έτσι τις αποκαλεί και γνωρίζει καλά ότι στόχο έχουν τη χειροτέρευση της θέσης των εργαζομένων (χειραγωγημένο,φτηνό,ευέλικτο εργατικό δυναμικό) και την ενίσχυση του κεφαλαίου.

Η συνθήκη του Μάαστριχτ και η σύνοδος της Λισσαβόνας του 2000 είναι οι βασικοί σταθμοί και τα ορόσημα αυτής της επίθεσης και χρονικός της ορίζοντας είναι το 2010.

Υλοποιώντας λοιπόν τη θέληση του κεφαλαίου, το δικαίωμα στην εργασία μετονομάζεται σε «δικαίωμα αναζήτησης δουλειάς» ή «ελεύθερη διακίνηση εργαζομένων» σύμφωνα με την οδηγία Μπολκενστάιν με στόχο την παραπέρα μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Ο εργάσιμος χρόνος χωρίζεται σε ενεργό και ανενεργό, ενώ προτείνεται η διάθεση των εργαζομένων χωρίς αμοιβή και ασφάλιση (σκανδιναβικό,ιρλανδικό μοντέλοκ.ά.)

Προετοιμάζονται μεθοδικά η κατάργηση των Συλ. Συμβ. Εργασίας –όπου υπάρχουν- και η άρση της μονι-

μότητας στο Δημόσιο ενώ μόνιμα στο στόχαστρο βρίσκεται το συνταξιοδοτικό-ασφαλιστικό με στόχο την ισοπέδωση των παροχών προς τα κάτω.

Κι αυτά είναι μόνο η αρχή της ολομέτωπης επίθεσης που ξετυλίγεται σε βάρος όλων των εργαζομένων, που με μέτρα καταστολής και τρομοκράτησης απειλούνται διαρκώς ν' απεμπολήσουν τις κατακτήσεις του εργατικού κινήματος στο όνομα της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου.

Θα μπορούσε η Παιδεία να αποτελεί εξαίρεση απ' αυτήν την επίθεση; Ασφαλώς όχι.

Θα ήταν τουλάχιστον αφελής όποιος υποστηρίζει ότι μπορεί η Παιδεία να αποσπαστεί από την οικονομική βάση της κοινωνίας στην οποία αναφέρεται.

Ο ίδιος ο πρόεδρος του ΣΕΒ,διαλύοντας τις όποιες αμφιβολίες γι' αυτό, σε συνέντευξή του στο ΒΗΜΑ (21-5-2006) δηλώνει: «ο πιο σημαντικός συντελεστής υπεραξίας είναι η γνώση σε συνδυασμό με την ευελιξία και τη συνεχή κατάρτιση».

Αν δεν αρκεί αυτό, τότε μια απλή ανάγνωση των νέων βιβλίων το επιβεβαιώνει. Η μορφή εργασίας της κοινωνικά απαράδεκτης ωρομισθίας εισάγεται και νομιμοποιείται στις συνειδήσεις των μαθητών μέσα απ' τα μαθηματικά προβλήματα που καλούνται να λύσουν τα παιδιά και όπου επιπλέον οι πενιχρές αμοιβές των εργαζομένων –που μπορεί κάποιοι να είναι και γονείς των μαθητών – παρουσιάζονται ξεδιάντροπα ως «έξοδα της επιχείρησης»!

Συνάδελφοι

Η περίοδος που διανύουμε χαρακτηρίζεται από επιταχυνόμενους ρυθμούς για στενότερη και αποδοτικότερη υπαγωγή των εκπαιδευτικών συστημάτων στους οικονομικούς και πολιτικοϊδεολογικούς στόχους του κεφαλαίου.

Μ' άλλα λόγια, στόχος είναι η εκπαίδευση πιο ανοιχτά, πιο δυναμικά και πιο άμεσα να δουλέψει με τις επιχειρήσεις και για τις επιχειρήσεις και το πολιτικό τους σύστημα, σε βάρος των πραγματικών μορφωτικών και υλικών αναγκών του λαού.

Το γαϊτανάκι των αντιεκπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων συνεχίζεται και εντείνεται σήμερα απ' την κυβέρνηση της ΝΔ, άξιο συνεχιστή της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και τη διακριτική –είναι αλήθεια- συναίνεση του ΣΥΝ στη δονκιχωτική εμμονή του για έναν «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο».

Πλούσιο είναι το αντιεκπαιδευτικό νομοθετικό έργο της τελευταίας διετίας. Νόμος για τη «δια βίου μάθηση»,νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ, νόμος για την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, υποχρεωτική εφαρμογή της «ευέλικτης ζώνης», βάναυση σχολειοποίηση του Νηπιαγωγείου, νέα βιβλία, επικείμενη αναθεώρηση του άρθρου 16, νόμος για τις συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ), αποκέντρωση της εκπαίδευσης στους Δήμους και τις «τοπικές κοινωνίες», μέτρο που με τόση θέρμη υποστηρίζεται από το ΠΑΣΟΚ και το ΣΥΝ.

Απέναντι σ' αυτόν τον οδοστρωτήρα αποκτούν κρίσιμη σημασία οι επικείμενες βουλευτικές εκλογές και είναι πια ώριμη κοινωνική ανάγκη να μικρύνει το μπόι του δικομματισμού που μόνο δεινά φέρνει στους εργαζόμενους.

Ωστόσο μεγάλη σημασία είχε και έχει το μαζικό κίνημα και ιδιαίτερα το συνδικαλιστικό. Διαχρονικό αποκούμπι των εργαζόμενων καλείται και σήμερα να παίξει το ρόλο του υπερασπιστή τους, ρόλο για τον οποίο άλλωστε γεννήθηκε απ' το καμίνι της ταξικής πάλης.

Όμως ποιο συνδικαλιστικό κίνημα; με ποιο στόχο,με ποια στρατηγική και με ποιο προσανατολισμό;

Μέχρι τώρα στην ιστορία του σ.κ., αυτό δυο δρόμους είχε και έχει μπροστά του, δυο γραμμές συγκρούονταν και συγκρούονται στο εσωτερικό του.

Απ' τη μια ο δρόμος της συναίνεσης, του συμβιβασμού και της υποταγής κι απ' την άλλη ο δρόμος του ανυποχώρητου ταξικού αγώνα.

Γι' αυτό και σήμερα –όσο ποτέ άλλοτε- ή θα τσαλαβουτάει στα λασπόνερα των "κοινωνικών διαλόγων" των συμβιβασμών και της υποταγής όπως πράττουν οι ηγεσίες των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ-ΣΥΝ ή θα επιλέγει το δρόμο της ταξικής σύγκρουσης όπως κάνει το ΠΑΜΕ!

Ή θα αποπροσανατολίζει τους εργαζόμενους για να τους εγκλωβίσει στο σικέ δικομματικό παιχνίδι των κομμάτων του κεφαλαίου ή θα αποκαλύπτει τους ενόχους και τους αίτιους της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ και του κεφαλαίου και θα τους εμψυχώνει και οργανώνει για να την αντιμετωπίσουν και να την ανατρέψουν!

Ή θα διαμορφώνει αιτήματα μέσα στα όρια της ασκούμενης πολιτικής αποδεχόμενο τις αντιλαϊκές θεωρίες του "εφικτού" και των δήθεν "αντοχών της οικονομίας" ή τα αιτήματά του θα απαντούν στις σύγχρονες αυξημένες λαϊκές ανάγκες!

Ή θα προβάλλει εκπτωτικά διεκδικητικά πλαίσια που θα ενσωματώνονται στην κυρίαρχη πολιτική και θα αξιοποιούνται από τον ταξικό αντίπαλο ή θα προβάλλει πλαίσια αιτημάτων συμπαγή που στοχεύουν στην καρδιά της αντεργατικής πολιτικής.

Ή θα «ζητά» "γενναίες αυξήσεις" χωρίς άλλη αναφορά στην προστασία του εισοδήματος ή θα ζητά 1300 ευρώ κατώτερο βασικό μισθό (1800 για τους εκπαιδευτικούς)με παράλληλη φορολογική τιμαριθμική αναπροσαρμογή και δημοκρατικό έλεγχο τιμών για να μην εξανεμίζεται το οικογενειακό εισόδημα!

Ή θα διασπά απροκάλυπτα τους εργαζόμενους (πλειοψηφία ΔΟΕ-ΟΛΜΕ) αρνούμενο π.χ. την εγγραφή των ωρομισθίων (το πιο ευάλωτο και εκμεταλλευόμενο τμήμα των εργαζομένων) στα σωματεία ή θα τους ενώνει κάτω απ' την ταξική σημαία του ΠΑΜΕ!

Ή θα εγκλωβίζει αγωνιστικές δυνάμεις της βάσης για να τις προσφέρει βορά στις ορέξεις της σοσιαλδημοκρατίας και τα σχέδιά της όπως κάνουν οι παρατάξεις των αριστερίστικων ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και της ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ (π.χ. η τελευταία απεργία στην Πρωτοβάθμια) ή θα συγκεντρώνει ακούραστα ταξικούς αγωνιστές και θα ριζοσπαστικοποιεί τις συνειδήσεις των εργαζομένων για την αντεπίθεση ενάντια στους αντιλαϊκούς σχεδιασμούς του κεφαλαίου και των κομμάτων του όπως κάνει το ΠΑΜΕ!

Συνάδελφοι

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών στέκεται υπεύθυνα απέναντι στους αγώνες των εργαζομένων γιατί το κίνημα το θέλουμε και σήμερα και αύριο! **Είμαστε αγωνιστές! Δεν είμαστε καιροσκόποι ούτε τυχοδιώκτες ούτε ακολουθούμε τη γραμμή του πατριάρχη του αναθεωρητισμού Μπερνστάιν ότι "το κίνημα είναι το παν κι ο σκοπός τίποτα". Για μας το κίνημα έχει σκοπό που δεν είναι άλλος απ'την ανατροπή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής και την αντικατάστασή της από μια πραγματική φιλολαϊκή που θα προκύψει απ' τη λαϊκή εξουσία και πάντως μακριά απ' την πολιτική των κομμάτων του ευρωμονόδρομου.**

Είμαστε ενάντια στις τακτικές των ηγεσιών της ΔΟΕ-ΟΛΜΕ που σπέρνουν στη βάση των εκπαιδευτικών την απογοήτευση, τη μοιρολατρία και την παραίτηση ενώ την ίδια στιγμή περνούν τα τρένα των αντιλαϊκών μέτρων.

Δεν απορρίπτουμε καμμία μορφή αγώνα αλλά και δεν αποθεώνουμε ούτε αιχμαλωτιζόμαστε μόνο σε μία (π.χ. πενθήμερες) κάτω απ' το άγχος μιας μικροαστικής ανυπομονησίας και απελπισίας. Επιλέγουμε αυτήν ή εκείνη τη μορφή αγώνα αφού συνυπολογίσουμε όλους τους κοινωνικοπολιτικούς παράγοντες, εξασφαλίσουμε τη συμπαράταξη όλων των εργαζομένων χτίζοντας στέρεες συμμαχίες και βέβαια πάντα με την καθοριστική συμμετοχή της βάσης, όροι εντελώς απαραίτητοι για την επιτυχία και αποταλεσματικότητα των αγώνων .

Δεν έχουμε αυταπάτες για το ρόλο των ηγεσιών ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ και των συνοδοιπόρων και στηριγμάτων τους (ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΑΥΤ.ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ). Αποτελούν τροχοπέδη είτε υπηρετούν συνειδητά την πολιτική του ευρωμονόδρομου, του κεφαλαίου και των κομμάτων του είτε εξαιτίας της καιροσκοπικής και τυχοδιωκτικής τους τακτικής μετατρέπονται αντικειμενικά σε "ουρά" τους.

Συνάδελφοι

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών πιστεύει ότι τον επίλογο στην ιστορία των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων θα τον γράψουν όλοι εκείνοι που σηκώνουν τα βάρη της κοινωνίας, χωρίς να απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματά της. Κι αυτό θα γίνει μόνο με ταξική ενότητα, μαζικότητα και πίστη στον αγώνα για τη σύγχρονη παιδεία των λαϊκών αναγκών, γέννημα μιας πραγματικής λαϊκής εξουσίας!

Δ. ΑΓΚΑΒΑΝΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ")

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, κατ' αρχήν οφείλω να αναφέρω εδώ για ενημέρωση, για ενημέρωση όλων, επειδή ειπώθηκαν διάφορα για την απεργία, ότι ένα στοιχείο της απεργίας, ένα δυναμικό στοιχείο της απεργίας είναι οι ευρύτερες κοινωνικές συμμαχίες που είναι αναγκαίες για μια τέτοια απεργία και βέβαια η έκφραση όχι μόνο της αλληλεγγύης, αλλά συμπαράταξη θα έλεγα όλων των φορέων, των εργατικών φορέων, των σωματείων, της ΑΔΕΔΥ.

Λοιπόν, δηλώνουμε από εδώ, χωρίς καμία έπαρση ό-

τι η ΑΔΕΔΥ πήρε αποφάσεις, όχι στήριξη της απεργίας, αλλά απεργία με αιτήματα βεβαίως για τη παιδεία, τις ημέρες απεργίας των δασκάλων, πήρε λοιπόν, 4 απεργιακές κινητοποιήσεις, απόφαση για 4 απεργιακές κινητοποιήσεις και 4 στάσεις εργασίας με πρόταση δική μας και με ψήφο δικό μας εννοώ του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου και της μισής ΠΑΣΚ. Η άλλη μισή έβγαινε έξω από τη συνεδρίαση και οι υπόλοιπες δυνάμεις ήταν ενάντια σε αυτές τις προτάσεις.

Δεύτερο, επειδή βγήκε ο φίλος μου ο Βασίλης από την Αυτόνομη Παρέμβαση και έκανε πάλι κριτική, στο γενικό συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που βάζαμε προτάσεις για απεργιακή κινητοποίηση ουδέποτε η Αυτόνομη Παρέμβαση ψήφισε απεργιακή κινητοποίηση για το κλάδο μας.

Τέταρτο, παίρνουμε απόφαση για 24ωρη απεργία ως ΑΔΕΔΥ και πρόεδρος σωματείου των Παρεμβάσεων, μιλώ για το κύριο Κεφαλληνό, γνωστό συνδικαλιστή, στέλεχος των Παρεμβάσεων, τη μετέτρεψε στο σωματείο του, στο δήμο Αθήνας, σε 3ωρη στάση εργασίας. Το ίδιο έκανε και άλλο στέλεχος των Παρεμβάσεων στο δήμο Βύρωνα, στους εργάτες του δήμου Βύρωνα. Αυτά μόνο τα ολίγα για την απεργία. Αλλά να πάμε και επί της ουσίας για την απεργία. Ότι χρειάζεται αγώνας απεργιακός και δυναμικός καμία αντίρρηση, καμία αμφισβήτηση, χρειάζονται και όχι ένας, αλλά πολλοί αγώνες. Το ζήτημα είναι πώς βλέπουμε τον αγώνα, πώς τον χειριζόμαστε; Ρεφορμιστικά, αναρχοσυνδικαλιστικά, γιατί υπήρξαν τέτοιοι χειρισμοί και διαχειρίστηκαν οι ηγεσίες εάν θέλετε αυτή την απεργία με αυτό τον τρόπο.

Έχουμε λοιπόν, συγκεκριμένα να πούμε ότι η απεργία, ο αγώνας, κρίνεται με κάποια συγκεκριμένα κριτήρια. Κρίνεται ο αγώνας, όχι εάν είναι πολυήμερος, ή ολιγοήμερος, αυτό είναι τριτεύον ζήτημα, κρίνεται εάν ριζοσπαστικοποιεί συνειδήσεις. Κρίνεται εάν συσπειρώνει, ενοποιεί, ενιαιοποιεί τους εργαζόμενους πάνω σε στόχους ταξικούς, ανατρεπτικούς, εάν δηλαδή, βάζει το κύριο. Έβαλε αυτός ο αγώνας το κύριο, αντιπαράθεση του σημερινού αγοραίου σχολείου, του σχολείου της ανταγωνιστικότητας σε σχέση με το λαϊκό σχολείο που εκεί είναι η αντίθεση; Αναδείχτηκε αυτή η αντίθεση;

Τρίτο, μπήκανε οι στόχοι που να συνεγείρουν τη κοινωνία ολόκληρη, να την ενεργοποιούν ώστε να έχουμε τις αναγκαίες κοινωνικές συμμαχίες; Εμείς δεν χαιρόμαστε γι' αυτό εδώ. Δεν χαιρόμαστε γιατί όταν τα δημοσιογραφικά όργανα του κεφαλαίου, των κομμάτων του κεφαλαίου προβάλλουν την απεργία, να είστε σίγουροι ότι δεν το έκαναν από καλή διάθεση, αλλά θέλανε και θέλουν συγκεκριμένα να αξιοποιήσουν τις συγκεκριμένες σκοπιμότητες. Να είμαστε λοιπόν, σαφείς και συγκεκριμένοι, δεν είμαστε εμείς τυχοδιώκτες, έχουμε ιστορία.

Έχουμε εμπειρίες σε αγώνες, δεν επαιρόμαστε γι' αυτό. Ωστόσο όμως πονάμε το κίνημα και θέλουμε να έχει στόχους, να προσανατολίζει και βεβαίως να οδηγεί στο κύριο, στη σύγκρουση με αυτή τη γενική πολιτική της κυβέρνησης, της αξιωματικής αντιπολίτευσης και όλων των κομμάτων που συναινούν. Κριτήριο της ψήφου μας σε όλα τα επίπεδα και στο συνδικαλιστικό και στο τοπικό και στο πολιτικό πρέπει να είναι και το πώς στεκόμαστε απέναντι στους αγώνες. Και πώς διαχειριζόμαστε τους αγώνες. Κριτήριο πρέπει να είναι τα προβλήματά μας. Κριτήριο πρέπει να είναι τι στάση, τι θέση πήραμε για όλα τα ζητήματα. Επειδή ειπώθηκε για το ασφαλιστικό να πούμε δύο κουβέντες για το ασφαλιστικό.

Δεν ξέρω γιατί εδώ μέσα υπάρχει αυτή η διαστρέβλωση και όταν γινόταν επίσημη ενημέρωση στα γραφεία της ΑΔΕΔΥ ουδέποτε είχαμε κάποια αντίρρηση. Οι δυνάμεις αυτές οι οποίες έχουν αντίρρηση δεν είχαν αντίρρηση. Όχι, βεβαίως διότι πήγαιναν καλά τα πράγματα, όχι βεβαίως, η απόφαση όμως που είχε πάρει το ΤΕΑΔΥ και εδώ είμαστε όλοι, ήταν απόφαση να αγοραστεί το ομόλογο πάνω από την τιμή του; Ήταν απόφαση ομόφωνη να αγοραστεί 105%; Ή ήταν απόφαση να αγοραστεί κάτω από τις 100%.

Ο εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων στο ΤΕΑΔΥ πήρε ομόλογα. Πάμε λοιπόν, πάρα κάτω. Οι αλήθειες να λέγονται και να ακούγονται.

Δεν μπορείτε να αντέξετε το διάλογο και δεν θέλετε να ακούσετε άλλη γνώμη; Αυτή είναι η δημοκρατία σας;

Για μας συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ο κύριος αντίπαλος είναι τα κόμματα του δικομματισμού που μας έφεραν σε αυτή τη κατάσταση, που δημιούργησαν αυτά τα προβλήματα. Για μας λοιπόν, κύριος αντίπαλος είναι όλες αυτές οι δυνάμεις οι οποίες συναινούν σε μια τέτοια πορεία ενσωμάτωσης σε αυτό το σύστημα. Γι' αυτό λέμε και το εννοούμε, πρέπει να καταδικαστεί ο δικομματισμός σε όλα τα επίπεδα. Σε συνδικαλιστικό, σε πολιτικό σε τοπικό επίπεδο, για να μπορούμε να ελπίζουμε. Λέμε κοινωνική ασφάλιση, από το Γενάρη τι να εφαρμοστεί όμως; Ο νόμος του Ρέππα, ο νόμος 3029 που μειώνει τις συντάξεις από το 80 στο 70%. Τι προαναγγέλλουν τα κόμματα αυτά και της Νέας Δημοκρατίας και του

ΠΑΣΟΚ; Προαναγγέλλουν ότι μετά την εκλογή τους θα κάνουν πράξη αυτά που είπε ο γενικός γραμματέας του ΟΟΣΑ που ήλθε πριν από λίγες μέρες, αλλά και ο κοινοτικός επίτροπος, δηλαδή, τι; Θα έχουμε μια νέα αντιασφαλιστική λαίλαπα. Για μας η κοινωνική ασφάλιση είναι δικαίωμα χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση.

Η μόνη προϋπόθεση που χρειάζεται είναι να είμαστε εργαζόμενοι. Και ως εργαζόμενοι δικαιούμαστε να έχουμε κοινωνική ασφάλιση πέραν από τα Ταμεία και δεν εξαρτούμε το δικαίωμα αυτό από κανένα Ταμείο αν και βεβαίως κατηγορούμε και καταγγέλλουμε όλες αυτές τις δυνάμεις που με τις πολιτικές τους αφαίμαξαν τα Ταμεία, έκλεψαν τα Ταμεία και με νόμους και χωρίς νόμους. Γι' αυτό λοιπόν, εμείς λέμε ότι πρέπει να ενδυναμώσουμε τις ταξικές δυνάμεις.

Το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο όχι τώρα, αλλά από το 1990 και μετά έχει δώσει δείγματα γραφής, για τη κοινωνική ασφάλιση. Έχουμε δώσει αγώνες, έχουμε πρωτοστατήσει σε αγώνες. Και επειδή θα είναι αιχμή το ασφαλιστικό και μετά τις εκλογές, γι' αυτό λοιπόν σας καλούμε να δυναμώσετε τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, το ψηφοδέλτιο της ΕΣΑΚ και εδώ μέσα, αλλά και πολιτικά όπως είπαμε, έτσι ώστε να ελπίζουμε ότι θα έχουμε μια πορεία αντίστασης σε αυτή τη πολιτική και κατάκτησης των δικαιωμάτων, των σύγχρονων αναγκών μας. Ευχαριστώ.

Α. ΔΑΜΑΛΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ξεκινώντας τη τοποθέτησή μου για τη κριτική πεπραγμένων της Ομοσπονδίας και αφού δηλώσω ότι με την ιδιότητα του μέλους της απερχόμενης ελεγκτικής επιτροπής θα ασχοληθώ κυρίως με τα οικονομικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας πρέπει να τονίσω από την αρχή, ότι ο οικονομικός απολογισμός της Ομοσπονδίας αντικατοπτρίζει τα διοικητικά πεπραγμένα. Και μερικές παρατηρήσεις πάνω στα διοικητικά πεπραγμένα πριν προχωρήσουμε, με βάση και αυτά που ακούστηκαν. Κατά τη γνώμη μας η συμμαχία της ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ, δεν έσπασε ποτέ, γιατί ο δικομματισμός κοινή πολιτική έχει και κοινή τακτική έχει και ενιαία είναι η επίθεση της αστικής τάξης ανεξάρτητα με ποια έκφραση έρχεται ενάντια στους εργαζόμενους.

Δεύτερο, η μεταφορά της κριτικής σε μια σειρά ζητήματα από το κυρίαρχο που είναι αυτή η επίθεση της αστικής τάξης σε δευτερεύοντα και επί μέρους λάθη, στη πραγματικότητα συνιστά στήριξη των θέσεων του δικομματισμού. Μέσα σε όλα αυτά, πρέπει να δούμε ότι ένα μεγάλο μέρος των δαπανών, παρ' ότι είχαμε φέτος κινητοποιήσεις παρ' ότι αυξήθηκαν οι δαπάνες των κινητοποιήσεων αφορούν κυρίως τυπικές διεκπεραιωτικές λειτουργίες του διοικητικού συμβουλίου. Να δώσουμε μερικά στοιχεία για να γίνουν κατανοητά.

Οι δαπάνες των κινητοποιήσεων έφτασαν στο 77% των προϋπολογισθέντων και ένα μεγάλο κομμάτι από αυτές αφορούσε τις δαπάνες περιοδειών των μελών του διοικητικού συμβουλίου. Αντίθετα οι δαπάνες συνεδρίων καλύφτηκαν σε μεγαλύτερα ποσοστά και άλλες δαπάνες όπως για παράδειγμα τα τηλεφωνικά τέλη καλύφτηκαν κατά 100%. Τα έξοδα κίνησης μελών του διοικητικού συμβουλίου και των αιρετών, κατά 85%. Και έχουμε και μερικά πρωτόγνωρα φαινόμενα.

Τον Αύγουστο μπροστά στη προγραμματισμένη κινητοποίηση του κλάδου ένα από τα πρώτα μελήματα του διοικητικού συμβουλίου ήταν η αύξηση του ποσού της αντιμισθίας του και είχαμε και τότε τη συμμαχία της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ που κάποιοι την ανακάλυψαν τελευταία. Μαζί η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ τότε ψήφισαν την αύξηση της αντιμισθίας από τα 400 στα 450€. Μαζί ψήφισαν την αύξηση των οδοιπορικών από 30 σε 35 λεπτά το χιλιόμετρο. Ποσοστά αυξήσεων 12,5%, 16%. Και την ίδια στιγμή τι ζητάγαμε στον απεργιακό αγώνα; Ζητάγαμε αυξήσεις. Μιλάγαμε για τη φτώχεια των εκπαιδευτικών ότι πρέπει να την καλύψουμε. Στη διαχείριση όμως των δικών μας οικονομικών δεν το παίρναμε αυτό υπόψη και όταν το σύνολο των εργαζομένων σήμερα παίρνει αυξήσεις 3 και 4% ερχόμαστε και προτείνουμε νέα αύξηση της συνδρομής κατά 7%. Θα τα πούμε και στο προϋπολογισμό. Και βέβαια μπορεί να πει το διοικητικό συμβούλιο και θα έχει δίκιο ότι είναι καταστατικό του δικαίωμα. Εμείς δεν θα το αφαιρέσουμε αυτό, αναρωτιόμαστε όμως νομιμοποιείται ηθικά να παίρνει αυτές τις αποφάσεις;

Τρίτο ζήτημα που έχει να κάνει με αυτά. Το καθεστώς αποζημίωσης των μελών του διοικητικού συμβουλίου χωρίς ποσοστά που συνεχίζεται και για να ακούσουμε μερικά ποσοστά συνάδελφοι. Τη στιγμή που κάθε απεργός το Σεπτέμβριο – Οκτώβριο έχανε πάνω από 1.500 €, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ει-

σπράττανε αντιμίσθιο για το τελευταίο τρίμηνο του 2006 1.350 € ο καθένας. 1.500 € ο πρόεδρος. Εισπράττανε όμως και για τα εκτός έδρας, για τις κινητοποιήσεις ανάλογα με τις ημέρες περιοδειών που έκανε ο καθένας από 1.300 μέχρι 4.300 €.

Δεν είναι λαϊκισμός να λέμε εδώ τη πραγματικότητα. Πού βρίσκονται τα 85.000 που κατέθεσαν οι φορείς στο απεργιακό ταμείο. Εμφανίζεται πλεόνασμα 76.000 € περίπου. Όταν εδώ έχουν ενταχθεί και τα 75.000 των εισφορών για το απεργιακό ταμείο και όταν ένα μεγάλο κομμάτι των συνδρομών που είχαν εισπραχθεί μέχρι στις 2 του Ιούνη το ποσοστό προς την ΑΔΕΔΥ δεν είχε αποδοθεί συνάδελφοι. Για πείτε μου λοιπόν, γι' αυτό λέω ότι είναι και πλασματικός ο απολογισμός. Για όλους αυτούς τους λόγους συνάδελφοι εμείς θα καταψηφίσουμε μαζί με τα διοικητικά και τα οικονομικά πεπραγμένα και θα επαναφέρουμε τη πρότασή μας στον προϋπολογισμό για το πώς θα πρέπει να αποζημιώνονται τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

Και βέβαια να πω μία κουβέντα και για την απεργία συνάδελφοι, εμείς θεωρούμε ότι κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος, όταν εξασφαλίζει μια σειρά προϋποθέσεις, όταν έχει ένα πλαίσιο και μια πλατφόρμα αιτημάτων που να συσπειρώνει και να μη λέμε ότι ήταν ναι ήταν αγώνας της βάσης, όμως αυτή η βάση πήγαινε πέρα από τη κεντροαριστερή πλατφόρμα που είχατε βάλει εδώ μέσα πέρσι. Πολύ πιο μακριά. Δεν περιοριζόταν εκεί. Γι' αυτό και σήμερα μιλάμε για foul από τους συμμάχους αυτής της απεργίας στην απόφαση.

Β. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

Από το Σύλλογο Ανατολικής Αττικής, απ' την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και νηπιαγωγός. Συνάδελφοι, η 76η Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων της ΔΟΕ, γίνεται κάτω από μια σειρά αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που προωθούνται στο χώρο της παιδείας με γοργούς ρυθμούς και με χρονικό ορόσημο το 2010.

Η ευέλικτη ζώνη, τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, τα ευρωπαϊκά προγράμματα, ο νέος νόμος για την επαγγελματική εκπαίδευση, είναι τα πρώτα υλικά για ένα αποκεντρωμένο αυτοχρηματοδοτούμενο και ταξικά διαφοροποιημένο σχολείο. Ο κλάδος μας πρόσφατα βγήκε από έναν πολυήμερο απεργιακό αγώνα.

Κατά τη διάρκεια της απεργίας, προσπαθώντας η κυβέρνηση να πείσει την κοινή γνώμη ότι έχει επιλύσει τα αιτήματα των δασκάλων και νηπιαγωγών, εξήγγειλε την υποχρεωτική προσχολική αγωγή για ένα χρόνο. Και δυστυχώς για άλλη μια φορά δεν πήρε το μήνυμα των χιλιάδων απεργών εκπαιδευτικών, όπως δεν πήρε το μήνυμα των χιλιάδων μαθητών, φοιτητών, πανεπιστημιακών, που κατέκλυσαν τους δρόμους φωνάζοντας, όχι στο νόμο – πλαίσιο, όχι στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ, όχι στην κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Το Υπουργείο Παιδείας πιστό στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για το φιλανδικό μοντέλο και στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προχώρησε στη Βουλή κατ' επειγόντως και εψήφισε σχέδιο νόμου για τα ευρωπαϊκά προγράμματα, όπου στο άρθρο 32 δίνει τη δυνατότητα λειτουργίας τμημάτων νηπιαγωγείων στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς και έτσι ανοίγει το δρόμο για την αποκέντρωση του νηπιαγωγείου.

Αντί να προχωρήσει στην ίδρυση νέων αιθουσών μέσα στα δημόσια νηπιαγωγεία, με μαζικούς διορισμούς και γενναία χρηματοδότηση, παραχωρεί ένα ακόμη μερίδιο κέρδους στους ιδιώτες και προχωρεί την αποκέντρωση, στηριζόμενη στους νόμους 2218 και 2240 του '94, που ψήφισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που και αυτό συμφωνεί οραματιζόμενο το δικό του σκανδιναβικό μοντέλο της αποκεντρωμένης εκπαίδευσης.

Ανοίγοντας το δρόμο για την πλήρη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων των νηπιαγωγών, γιατί σύμφωνα με την τροπολογία, το προσωπικό που θα απασχολείται θα διέπεται απ' τους όρους των οικείων συμβάσεων. Η δε εκπαιδευτική λειτουργία των τμημάτων σύμφωνα με την τροπολογία θα εποπτεύεται από το Υπουργείο Παιδείας και δεν θα ανήκει σε αυτό.

Η αποκέντρωση των νηπιαγωγείων εκτός από τα παραπάνω συνάδελφοι, σημαίνει και χαμηλή κρατική χρηματοδότηση, εισβολή των επιχειρήσεων στα νηπιαγωγεία, διαφοροποίηση των προγραμμάτων και ταξική κατηγοριοποίηση των νηπιαγωγείων, ένταση της σχολιοποίησης.

Συνάδελφοι, το τι χάος επικρατεί αυτές τις μέρες στα νηπιαγωγεία, επιτρέψτε μου να πω ότι μόνο εμείς οι νηπιαγωγοί το γνωρίζουμε. Από τη μια οι γονείς να προσπαθούν να εξασφαλίσουν μια θέση για το παιδί τους όπως-όπως, χρησιμοποιώντας και ρουσφέτι, αδιαφορώντας για τις συνθήκες και από την άλλη μεριά τα Γραφεία Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να δίνουν εντολές για

κληρώσεις και για εγγραφές μόνο νηπίων.

Οι δήμοι να παίρνουν αποφάσεις την τελευταία στιγμή ότι δεν θα λειτουργήσουν νηπιακά τμήματα και άλλοι δήμοι να επιμένουν να κρατούν και τα νήπια. Και μέσα σε αυτό τον πανικό, οι νηπιαγωγοί να εισπράττουν της δυσαρέσκεια από παντού, να είναι αυτές που θα πρέπει να πουν στον εργαζόμενο γονιό ότι δεν υπάρχει θέση για το παιδί του στο δημόσιο σχολείο, ότι το παιδί του δεν είναι τυχερό και θα πρέπει να το γράψει σε ιδιωτικό σχολείο γιατί η προσχολική αγωγή έγινε υποχρεωτική.

Αναρωτιέται κανείς, για τέτοια σχολική αγωγή αγωνιζόμαστε συνάδελφοι; Και το συνδικαλιστικό μας όργανο η ΔΟΕ, να απέχει απ' όλα αυτά, να μην έχει ξεκάθαρη θέση. Συνάδελφοι της πλειοψηφίας, ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ, Αυτόνομη και Παρεμβάσεις της ΔΟΕ για όλη αυτή την κατάσταση στης προσχολικής αγωγής την πρώτη και κύρια ευθύνη σίγουρα την έχει η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση που έβαλε πλάτη σε όλα αυτά.

Όμως, επιτρέψτε μου να πω ότι γι' αυτό το χάλι της προσχολικής αγωγής, έχετε μεγάλο μερίδιο ευθυνών. Τι κάνατε συνάδελφοι τόσα χρόνια για την προσχολική αγωγή; Με τη νηπιαγωγό άνθρωπο για όλες τις δουλειές, χωρίς στήριξη βοηθητικού προσωπικού, με τις περισσότερες ώρες εργασίας, με 30 και 35 παιδιά στην τάξη, γιατί τα 25 έμειναν στα χαρτιά, τη διάσπαση του προγράμματος, τη σχολειοποίηση που επιχειρείται από το νέο πρόγραμμα (ΑΠΣ-ΔΕΠΠΣ).

Γιατί στον πρόσφατο απεργιακό σας αγώνα δεν βάλατε στο διεκδικητικό πλαίσιο αποκέντρωση, ευέλικτη ζώνη, νέα βιβλία και πολεμήσατε την προσπάθεια της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ να τα αναδείξει και να τα συμπεριλάβει στο πλαίσιο, τόσο μέσα στο Συνέδριο όσο και αργότερα μέσα στις απεργιακές συνελεύσεις; Γιατί ακόμη και σήμερα δεν έχετε ξεκάθαρη θέση σε σχέση με την αποκέντρωση, μετά από την ψήφιση του άρθρου 32 που αφορά την προσχολική αγωγή;

Από τη μια μεριά η ΔΑΚΕ να ταυτίζεται απόλυτα με την κυβερνητική πολιτική. Η ΠΑΣΚ να μη μπορεί να ξεφύγει από τις επιλογές του πολιτικού της φορέα που έχει κάνει σημαία την αποκέντρωση, ανοιχτό στην κοινωνία σχολείο, τους χορηγούς τους βάφτισε δημοκρατική συμμετοχή και την αξιολόγηση κοινωνική λογοδοσία.

Η Αυτόνομη Παρέμβαση να οραματίζεται μια άλλη αποκέντρωση όπως λέει, ψευδώνυμη αλλά ουσιαστική. Και οι Παρεμβάσεις να μη παίρνουν σταθερή θέση και πολύ όψιμα να κινητοποιούνται για τους νηπιαγωγούς και να ψελίζουν γι' αυτά που χρόνια τώρα η ΕΣΑΚ αναδεικνύει. Η ΕΣΑΚ συνάδελφοι είναι η μόνη παράταξη που σταθερά αγωνίζεται:

Για τη συνολική καταδίκη της αποκέντρωσης και όλου του πλαισίου που την επιταχύνει (ευέλικτη ζώνη, διαθεματικότητα, ευρωπαϊκά προγράμματα, δια βίου μάθησης, κατάρτισης, σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου στη λογική της υλοποίησης της πρότασης του ΕΣΥΠ για πεντάχρονο δημοτικό σχολείο και ένα χρόνο υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση)

Για την κατάργηση των νόμων 2218 και 2240 του '94 του ΠΑΣΟΚ για την αποκέντρωση.

Για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή σε δημόσια νηπιαγωγεία, σε χώρους ανάλογα σχεδιασμένους, με προϋπόθεση και αναγκαίο όρο για ενιαίο 12χρονο σχολείο.

Όχι στη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου, αλλά στην ολόπλευρη διαπαιδαγώγηση των νηπίων, στην ανάπτυξη της κριτικής τους σκέψης και στη δημιουργική του έκφραση.

Για κατάργηση της ιδιωτικής προσχολικής αγωγής, όπως και κάθε μορφή ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Για αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού.

Για μείωση των νηπίων σε 15 ανά νηπιαγωγό.

Και τέλος, εμείς συνάδελφοι αγωνιζόμαστε να γίνει το ζήτημα των νηπιαγωγείων και γενικότερα της εκπαίδευσης, υπόθεση της εργατικής τάξης και ολόκληρου του λαού και μέσα από ένα παλλαϊκό μέτωπο παιδείας να «ακυρώσει» συνολικά τις αναδιαρθρώσεις και να οικοδομήσει ένα σχολείο που θα καλύπτει πραγματικές και σύγχρονες μορφωτικές και κοινωνικές ανάγκες.

Ευχαριστώ.

Γ. ΑΜΠΑΖΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ)

Συνάδελφοι, Αμπατζής Γεώργιος από το Σύλλογο της Χίου, εκ μέρους της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Πράγματι σίγουρο είναι ότι αρκετοί από εδώ μέσα έχουν διαβάσει τον «Αριστερισμό παιδική αρρώστια του κομμουνισμού». Οι προλαλήσαντες, αρχής γενομένης απ' το γνωστό και μη εξαιρετέο κ. Τσουκαλά, τον άνθρωπο που έβαλε φαρδιά-πλα-

τιά την υπογραφή του στο 0,77 λεπτά για τους εργαζόμενους, στην ιδιωτικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, πρέπει να του πούμε ότι η εργατική αλληλεγγύη είναι ταξικό καθήκον, όταν όμως οι εργαζόμενοι, έχουν ξεκάθαρο με ποιον συγκρούονται.

Ο κ. Τσουκαλάς και οι συνοδοιπόροι του και εννοώ το ΣΕΒ και το δικομματισμό, συγκρούονται μόνο με την τσέπη τους. όσο δε για τους φίλους της γνωστής ενότητας, έδωσαν μαθήματα και ο Ντουντουλάκης και ο προηγούμενος της Αγωνιστικής Παρέμβασης.

Εμείς δεν θα παίξουμε ούτε με τις αγωνίες τους, ούτε με τα αδιέξοδά τους. Ένα μόνο θα τους πούμε, ότι ο Λένιν είναι φάρος. Τον φάρο τον ακολουθούν όσοι έχουν μάτια. Δυστυχώς τα μάτια τους έκλεισαν το 1989. Τους θυμίζουμε ότι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά τους μεγάλους αγώνες για το άρθρο 16, πήγαν και ψήφισαν τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Αυτούς τους αγωνιστές θα τους αφήσουμε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Και βέβαια συνάδελφοι, δυο μέρες τώρα όλοι αυτοί οι ενωτικοί, κάνουν αγώνα ο ένας με τον άλλο, για να πείσουν για την ανάγκη ύπαρξής τους. Εμείς συνάδελφοι σαν Πανεργατικό Μέτωπο, σαν ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, δεν έχουμε αυτή την αγωνία.

Αυτό που μας απασχολεί είναι πως θα ανοίξουμε, πως θα διευρύνουμε τους ορίζοντες της εργατικής τάξης, προκειμένου να καταλάβει ποιος είναι ο αντίπαλος, ποια είναι η γενεσιουργός αιτία. Και εδώ πέρα είναι το δια ταύτα. Δυστυχώς όλες αυτές οι κορώνες για την απεργία, όλα αυτά τα μεγάλα λόγια για τον μεγάλο απεργιακό αγώνα, κρύβουν ένα πράγμα; Ποιος είναι ο αντίπαλος.

Σε αυτό κανένας δεν τοποθετείται. Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι η πολιτική του Μάαστριχτ; Με αυτή θα συγκρουστούμε; Τον αγώνα του τον έδωσε και προηγούμενα ο γνωστός θιασώτης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων ο κ. Τσουκαλάς στο ταξιδάκι του στην Ολλανδία.

Το ζήτημα για μας είναι εάν ο εργαζόμενος αντιλαμβάνεται με ποιον έχει να συγκρουστεί, με ποιον έχει να περπατήσει στο κοινό δρόμο, στο κοινό μετερίζι. Και βέβαια, εδώ πέρα δυστυχώς δε γίνεται καμιά κουβέντα για το κύριο που είναι οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο σύνολό τους, οι οποίες χτυπούν τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι οι δυνάμεις της πλουτοκρατίας, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, που ξεκίνησαν από άλλες ιστορικά αφετηρίες, δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις. Δεν μπορούν οι προηγούμενοι ομιλητές να κλαίνε σαν απατημένοι σύζυγοι γι' αυτά τα οποία δεν έκανε τόσο η ΠΑΣΚ, όσο και η ΔΑΚΕ, χωρίς να βάζουν την ουσία του ζητήματος που δεν είναι άλλο παρά η άλωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, μιας και ο καπιταλισμός θέλει να περάσει συγκεκριμένα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων.

Και εδώ πέρα το ζήτημα δεν είναι να γκρινιάζουμε εάν η πολιτική της ΠΑΣΚ είναι αυτή που θα έπρεπε ή αν έχουν υλοποιηθεί τα συμφωνηθέντα στο συζυγικό βίο και εννοώ στο Δ.Σ. Ξεχνούν οι φίλοι και των Παρεμβάσεων και της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας, ότι εδώ και δεκαετίες έχουν βάλει πλάτη και στις Γ.Σ. και στο Δ.Σ. να περπατήσουν αυτές οι πολιτικές.

Εμείς θα τους θυμίσουμε τα λόγια του Μπρεχτ, «ψάξε σχολείο άστεγε, προμηθεύσου γνώση, παγωμένε, πεινασμένε, άρπαξε το βιβλίο, είναι ένα όπλο. Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία». Δεν έχουν καταλάβει φαίνεται ότι το καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορεί να μερεμετιστεί με τις πολιτικές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν φτιασιδώνεται ο καπιταλισμός, ανατρέπεται. Ανατρέπεται με ρήξη και με σύγκρουση. Εμείς σε αυτή τη κατεύθυνση θα δουλεύουμε την ενότητα των εργαζομένων στη βάση, και όχι για απροσανατολιστικές πολιτικές και μάλιστα μέσα σε κλεισμένα γραφεία. Τους θυμίζουμε ότι σ' αυτές τις πολιτικές που καθορίζονται από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, είναι αυτοί που έβαλαν φαρδιά-πλατιά την υπογραφή τους στη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τις τέσσερις ελευθερίες.

Και επειδή μπορεί να μην καταλαβαίνουν, να τους πούμε δυο απλά λόγια. Η εκπαίδευση που συγκαταλέγεται στις υπηρεσίες, θα έπρεπε να απελευθερωθεί από τον κρατικό εναγκαλισμό, άρα να εμπορευματοποιηθεί. Η εκπαίδευση ως κλασικός μηχανισμός αναπαραγωγής του κοινωνικού πλούτου, καταμερισμού εργασίας, θα πρέπει να λειτουργήσει για την προώθηση της κινητικότητας των εργαζομένων, μέσα απ' τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και την εναλλαγή της απασχόλησης.

Άρα, δεν φτάνει να γκρινιάζουμε στη σύζυγο για τα μάτια του κόσμου, όπως έκανε χθες η εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων, αλλά να ανοίξουμε τα μάτια και τη συνείδηση του εργάτη, για να συγκρουστεί με τις δυνάμεις της πλουτοκρατίας.

Και για να τελειώσω, χθες κάποια συναδέλφισσα απ' τις Παρεμβάσεις κατήγγειλε τη διγλωσσία της ΠΑΣΚ σχετικά με τους ωρομίσθιους. Δηλαδή αυτοί που έκαναν την

εργασία απασχόληση και τον εργάτη απασχολήσιμο, θα μπορούσαν να έχουν διαφορετική θέση για τα συνδικαλιστικά του δικαιώματα;

Βασική αρχή του ταξικού κινήματος ήταν και είναι οι ενέργειές του να διέπονται απ' τις αξίες και τα ιδανικά του αγώνα. Να δρα με συνέπεια, με σταθερότητα, κάθε στιγμή, σε όλους τους εργασιακούς χώρους και σε όλα τα μέτωπα. Δυστυχώς κάποιοι πιστεύουν ότι με τον τυχοδιωκτισμό και τα παχιά λόγια, μπορούν να επηρεάσουν τους εργαζόμενους.

Εμείς έχουμε επιλέξει το δρόμο μας. Απλώνουμε το χέρι για να ενώσουμε το σύντροφό μας στο μεροκάματο. Γι' αυτό και ως δάσκαλοι παιδαγωγοί δεν παύουμε ούτε λεπτό να εξηγούμε στους γονείς και μαθητές μας, ότι η διέξοδος δεν είναι απλά να καταγγέλλεις ένα μέτρο, αλλά να ανατρέψεις τον υπεύθυνο.

Γι' αυτό αναδείξαμε το χαρακτήρα του σημερινού σχολείου. Γι' αυτό παλέψαμε και παλεύουμε για ένα άλλο σχολείο, όπου ο δάσκαλος θα είναι κοντά στους ανθρώπους, θα ταξιδεύει κόντρα στον άνεμο, θα ανάβει μικρές πυρκαγιές, θα φωτίζει το σκοτάδι και θα πυρπολεί τις ψυχές των παιδιών και των ανθρώπων.

Δύσκολος είναι ο αγώνας. Γι' αυτό και είπαμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη. Γι' αυτό και πήγαμε κόντρα σε αυτούς που μας κατηγορούσαν και που διεκδικούσαν μόνο τα 176 €. Είμαστε στους ταξικούς αγώνες γιατί αρνιόμαστε οι γονείς και οι μαθητές να είναι οι πελάτες ενός ευέλικτου σχολείου. Είμαστε στη μάχη γιατί δε θέλουμε το σχολείο της αγοράς να φυλακίζει τα παιδικά και εφηβικά όνειρα.

Είμαστε στη μάχη, γιατί θέλουμε το δάσκαλο παιδαγωγό και όχι υπάλληλο του Δήμου και της coca-cola. Είμαστε στη μάχη, γιατί αρνιόμαστε να αξιολογούμε τους μαθητές μας και να του φακελώνουμε. Είμαστε στη μάχη γιατί δεν θα δεχθούμε να γίνουμε υπάλληλοι των εταιρειών. Είμαστε στη μάχη γιατί δε δεχθήκαμε να παραμυθιάζουμε τα παιδιά μας με τα νέα βιβλία, γιατί συγκρουστήκαμε και με τον κοσμοπολιτισμό και με τον εθνικισμό.

Είμαστε στη μάχη γιατί διεκδικούμε την αποτίμηση της εργατικής μας δύναμης, με μισθούς αξιοπρέπειας. Είμαστε, τέλος, στη μάχη, γιατί ο αγώνας αυτός γίνεται για το μέλλον της εκπαίδευσης και του λαού. Γιατί πιστεύουμε ότι και η συνείδηση είναι προϊόν του κοινωνικού Είναι. Αυτό το Είναι αποτελεί ένα γίγνεσθαι σε διαρκή ροή και εξέλιξη, που μπορεί να μετασχηματίσει και να κερδίσει συνειδήσεις.

Πήραμε τη θέση μας στο κάλεσμα των καιρών. Δείχνουμε το δρόμο στο λαό για την παιδεία των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και απαιτήσεων. Σας ευχαριστώ.

ΧΡ. ΜΠΑΘΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ)

Συνάδελφοι, Χρήστος Μπάθας από το Περιστέρι, «Έλλη Αλεξίου». Θεωρούμε ότι οι εξελίξεις στην παιδεία είναι άμεσα συνδεδεμένες με τις γενικότερες οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις, όπου βέβαια εκφράζονται και υλοποιούνται από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, τις κυβερνήσεις που όλα αυτά τα χρόνια κυβερνούν και υλοποιούν κατά γράμμα τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι συγκεκριμένες πολιτικές έχουν συγκεκριμένους στόχους και κύρια οι εξελίξεις που αφορούν στην παιδεία αφορούν συγκεκριμένα την αναπαραγωγή του συγκεκριμένου εκμεταλλευτικού συστήματος, την άντληση κερδών και την κατεύθυνση της παιδείας στις επιχειρήσεις και στα επιχειρηματικά κέρδη. Θέλουν δηλαδή να φτιάξουν ένα μοντέλο εργαζομένου όπου να μπορεί να ανέχεται και τα δίωρα και τα 16ωρα, όπου θα μπορεί να σκέφτεται πριν από τον εργοδότη για τον εργοδότη.

Για όλα αυτά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δεν θα μπορούσαν να τα είχαν καταφέρει ή να τα καταφέρουν στο βαθμό που έχουν φτάσει τα πράγματα, αν δεν είχαν τα στηρίγματα εκείνα, τις πολιτικές δηλαδή και συνδικαλιστικές εκφράσεις τους στο χώρο της παιδείας. Και μιλάω συγκεκριμένα για το χώρο της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ του κυβερνητικού συνδικαλισμού, όπου δηλαδή έχουν αναλάβει το ρόλο να συσκοτίσουν, έναν αναλάβει τον ρόλο να λειάνουν γωνίες, έχουν αναλάβει τον ρόλο να περάσουν με κάθε τρόπο και να βάλουν πλάτη σε αυτά τα μέτρα.

Φτιάχνουν πλαίσια και αιτήματα τέτοια, όπου να μπορούν να χωρέσουν όλες οι αντιδραστικές αυτές αλλαγές. Μιλάμε δηλαδή για πλαίσια που απ' τη μια μεριά υπερασπίζονται τη δημόσια εκπαίδευση, αλλά απ' την άλλη δέχονται και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.

Υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο, αλλά ταυτόχρονα δέχονται και τις επιχειρήσεις και τους σπόνσορες. Υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο, αλλά δέχονται και

την αποκέντρωση και ιδιωτικοποίηση. Υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο, αλλά διεκδικούν το 5% που εκεί μέσα είναι και οι ιδιωτικές δαπάνες. Υπερασπίζονται τη σταθερή εργασία, αλλά έχουμε φτάσει στο σημείο να είναι 25-30 χιλιάδες οι ωρομίσθιοι.

Υπερασπίζονται το περιεχόμενο και τη δομή, αλλά ταυτόχρονα δέχονται την ευέλικτη ζώνη όπου το μάθημα γίνεται θέμα. Όλα αυτά οι ηγεσίες και οι πλειοψηφίες τα αποδέχονται και βέβαια βρίσκονται σε πλήρη αναντιστοιχία με τις θέσεις των συναδέλφων, των γονιών, των εργαζομένων.

Η ΔΑΚΕ το προηγούμενο διάστημα πλήρως ταυτισμένη με την κυβερνητική πολιτική, έχει εναποθέσει όλες τις λύσεις του κλάδου στον μεγαλοδύναμο και στον αρχηγό. Η ΠΑΣΚ με το αγωνιστικό προσωπείο, όπου προσπαθεί να διαφοροποιηθεί από το ΠΑΣΟΚ, δεν κάνει τίποτα άλλο απ' το να ανεβάζει τις αγωνιστικές κορώνες.

Αλλά η ΠΑΣΚ στην ΟΛΜΕ δεν συμφωνούσε στους αγώνες. Η ΠΑΣΚ στην ΑΔΕΔΥ οι μισοί ήταν μέσα και οι άλλοι είχαν δουλειά. Η ΠΑΣΚΕ στη ΓΣΕΕ είχε άλλα σοβαρότερα προβλήματα να ασχοληθεί. Θεωρούμε συνάδελφοι ότι οι συγκεκριμένες παρατάξεις έχουν βάλει πλάτη και σε ένα βαθμό να καταλάβουμε γιατί έχουν να παίξουν οι κυβερνητικές αυτές παρατάξεις και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός ένα ρόλο.

Εκείνο που δε μπορούμε να καταλάβουμε είναι οι αυτοαποκαλούμενοι αριστεροί, οι οποίοι υπερασπίστηκαν με πάθος όλο το πλαίσιο που ανέφερα πιο πάνω. Μιλάω δηλαδή για προσπάθειες που κάναμε σε Γ.Σ. να τροποποιήσουμε αυτό το πλαίσιο, να του δώσουμε ένα άλλο περιεχόμενο και μια άλλη μορφή, αλλά δυστυχώς πάλεψαν με πάθος να μην προστεθεί τίποτα και υπερασπίστηκαν το πλαίσιο αυτό των πλειοψηφιών.

Για μας είναι πλέον φανερό πως η Αυτόνομη Παρέμβαση και οι Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις, έχουν να παίξουν έναν συγκεκριμένο ρόλο και γι' αυτό έχουν τοποθετηθεί φανερά απέναντι στην ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και το ΠΑΜΕ. Μας αναγνωρίζουν δηλαδή σαν τον ταξικό τους αντίπαλο. Ελάχιστα λένε για την ΠΑΣΚ και την ΔΑΚΕ, πολλά και διάφορα για την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

Εμείς συνάδελφοι θεωρούμε, ότι οι πολιτικές και οι οικονομικές εξελίξεις, χρειάζονται ευρύτερες συμμαχίες εργαζομένων. Συμμαχίες που θα αντιπαλεύουν αυτές τις πολιτικές και θα δείχνουν την αιτία και αυτούς που τις εφαρμόζουν. Ο τρόπος αντιμετώπισης που εμείς προτείνουμε είναι η συνολική ρήξη με αυτή την πολιτική.

Το θέμα της παιδείας δεν είναι υπόθεση μόνο των εκπαιδευτικών, αλλά όλων των εργαζομένων. Αφορά συνολικά την εργατική τάξη και την αναπαραγωγή της. Εμείς βγαίνουμε απ' τη λογική της παράταξης και προσπαθούμε, συγκροτούμε ευρύτερες συμμαχίες. Παλεύουμε για την ενότητα της εργατικής τάξης, συγκροτούμε το μέτωπο εκείνων των εργαζομένων όπου θα βάλουν φραγμό σε όλες αυτές τις αντιδραστικές εξελίξεις και θα διεκδικήσουν ένα σχολείο που θα ικανοποιεί τις σύγχρονες ανάγκες του λαού. Σας καλούμε συνάδελφοι να γυρίσετε την πλάτη στο δικομματισμό και στους εκφραστές του. Σας καλούμε να γυρίσετε την πλάτη στις φοβίες τους. Σας καλούμε να έρθετε σε πλήρη αντιστοιχία σε αυτά που πραγματικά πιστεύετε για το δημόσιο σχολείο και να το εκφράσετε με την ψήφο σας.

Σας καλούμε να αποδυναμώσετε το δικομματισμό. Να μην είναι για άλλη μια φορά κριτήριο, γιατί αυτοί και όχι εμείς. Κριτήριο να είναι η υπεράσπιση ενός δωδεκάχρονου δημόσιου και δωρεάν σχολείου, που θα ικανοποιεί τις σύγχρονες και λαϊκές ανάγκες.

Σ. ΝΤΟΥΡΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ)

Ντούρου Σοφία από Χαλκίδα με το ψηφοδέλτιο της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Επειδή πολλοί επαναστάτες ποιητές ακούστηκαν εδώ σήμερα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο Μπρεχτ έχει πει και κάτι άλλο, αν και τους βγάζουν αυτούς τους ποιητές που εμπνέουν από τα βιβλία, για να μη μάθουν οι επόμενες γενιές ξέρετε. Αυτοί οι ποιητές έχουν πει και κάτι άλλο και συγκεκριμένα ο Μπρεχτ, «πόσο εύκολο είναι καμιά φορά το αντιδραστικό να έρθει έξυπνα μεταμφιεσμένο για να περάσει ως προοδευτικό».

Και αυτό κάνουν εδώ κάποιοι, που με κορώνες σήμερα μετά από έναν απεργιακό αγώνα, προσπαθούν να δείξουν ότι τώρα ξαφνικά έγιναν επαναστάτες και εμείς τους ψάχνουμε να δούμε που ήταν όλο το προηγούμενο διάστημα.

Όταν τους καλούσαν οι μαθητές και επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, όταν τους καλούσαν οι φοιτητές και επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, όταν τους καλούσαν οι εργάτες, οι συνταξιούχοι για να πάρουν θέση

για τις ανατροπές, που η Ευρωπαϊκή Ένωση σχεδίασε, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία υλοποίησαν και υλοποιούν πλήρως αποδεχόμενοι αυτούς τους όρους και οι συνδικαλιστικές τους παρατάξεις μέσα από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, μέσα από το συμβιβασμένο συνδικαλισμό, προσπάθησαν να περάσουν ακριβώς τη λογική στο δάσκαλο, ότι πρέπει και αυτός μέσα από το φόβο, μέσα από τις εξυπηρετήσεις και τα ρουσφέτια, να μη μιλήσει για να εξασφαλίσει το μικρόκοσμό του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η ΕΣΑΚ μέσα σε τούτο το χώρο δεν μιλάει για πρώτη φορά. Και ξέρετε, ο καπιταλισμός και το σύστημα αυτό της εκμετάλλευσης, για να μπορέσει να κρατήσει δεν χρειάζεται μόνο υποτακτικές κυβερνήσεις, αλλά και υποτακτικό συνδικαλιστικό κίνημα. Χρειάζεται και δάσκαλο που θα μάθει στα παιδιά, στην επόμενη γενιά της εργατικής τάξης να είναι ευέλικτα, φοβισμένα και να σιωπούν.

Γι' αυτό δε θέλουν το δάσκαλο πρωτοπόρο. Οι συνδικαλιστές εκείνοι, που όλα αυτά τα χρόνια που έβλεπαν να έρχονται οι ανατροπές στο χώρο της παιδείας δεν μιλούσαν ή ψιθύριζαν, γιατί οι ανατροπές δεν ξεκίνησαν πέρσι το καλοκαίρι, ούτε ολοκληρώθηκαν μετά τις 6 βδομάδες απεργίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τούτο. Υπάρχει μεγάλη πείρα αγώνων και θυσιών. Μεγάλη πείρα που κατέθεσαν οι δάσκαλοι οι κομμουνιστές, οι δάσκαλοι οι προοδευτικοί, οι δάσκαλοι οι ριζοσπάστες. Βέβαια κάποιοι σήμερα έχουν ξεχάσει όλα αυτά και κρέμονται σαν να πιάστηκαν ξαφνικά από σωσίβιο στην έξι εβδομάδων απεργία, που η ΕΣΑΚ και το ΠΑΜΕ βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή. Δε λείψανε καθόλου.

Για να φτάσουμε σήμερα εδώ υπήρξαν δάσκαλοι που κυνηγήθηκαν, διώχθηκαν, φυλακίστηκαν. Το κίνημα αυτό στηρίχτηκε από τους δασκάλους της ΕΣΑΚ και είναι πραγματικά τραγικό σήμερα να μιλάμε για την απεργία που στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις με ίδιους όρους με αυτούς τους συνδικαλιστές που μίλησαν όχι μόνο για την ευέλικτη ζώνη στα σχολεία, αλλά και για την ευελιξία στην απεργία.

Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ που έδιναν οδηγίες πότε και ποιος θα βγει, πότε και ποιος θα μπει μέσα στην τάξη. Οι συνδικαλιστές των Συσπειρώσεων που μίλησαν για τους εν δυνάμει απεργούς, όποτε χρειαζόταν να παραβρεθούν μονάχα στο συλλαλητήριο, για να φωτογραφηθούν, για να δώσουν τα εύσημα εκεί και όχι στο μεροδούλι μεροφάι στα σχολειά, έξω από τα εργοστάσια.

Και ξέρετε κάτι συνάδελφοι; Εμείς εδώ ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι οι αγώνες δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν χρόνο στιγμιαίο. Ο αγώνας και η αξιοπρέπεια θέλουν χρόνο διαρκείας, όχι φραστικές κορώνες, αλλά πράξεις. Πως οργανώσατε εσείς οι ίδιοι που συμφωνήσατε σε ένα συμβιβασμένο πλαίσιο και μιλάω για την ΠΑΣΚ και για τις Συσπειρώσεις, σε ένα συμβιβασμένο πλαίσιο που το ξεπέρασαν οι ίδιοι οι δάσκαλοι από μόνοι τους και βοηθήσαμε εμείς σε αυτό.

Πως οργανώσατε στη συνέχεια την κινητοποίηση και την απεργία για την αποκέντρωση των νηπιαγωγείων; Δεν ήρθε καν η ανακοίνωση της απεργίας. Για ποια ενότητα κόβονται κάποιοι; Να πάμε να δώσουμε κοινούς αγώνες με αυτούς που κάθισαν με το ΣΕΒ, με αυτούς που κάθισαν με τις κυβερνήσεις και ξεπουλήσανε δικαιώματα και κατακτήσεις για να μας χρησιμοποιήσουν για κολυμπήθρα του Σιλωάμ;

Αρκετοί συνάδελφοι και δάσκαλοι που μπορεί να μη ψηφίζουν την ΕΣΑΚ ή να μην ψηφίζουν ΚΚΕ, ξέρουν ότι έχουν απέναντί τους έντιμους αγωνιστές που δεν τους προδώσανε ποτέ. Και τον ακούν τον λόγο μας και αυτό σας κακοφαίνεται. Και φοβάστε την προοπτική του ΠΑΜΕ, γιατί τα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ στην Αθήνα συσπειρώνουν τους εργάτες, συσπειρώνουν τους προοδευτικούς ανθρώπους.

Εμείς, δίνουμε συνέχεια στους αγώνες και όχι καιροσκοπικά. Όχι με πλαίσια των λίγων εβδομάδων αλλά με πλαίσια που δίνουν προοπτική και συνέχεια στον αγώνα. Ας ψάξουν οι συνάδελφοι τα προγράμματα που καταθέσανε συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ, για να μπορέσουν να πάρουν πίσω τα λεφτά της απεργίας.

Είμαι 27 χρόνια δασκάλα. Αντιπαρατέθηκα με πολλούς συναδέλφους για τις διαφορετικές μας απόψεις, για τη διαφορετική λογική στο κίνημα. Αλλά συνδικαλιστές να λένε ότι συνεννοηθήκαμε με τη διοίκηση να φτιάξουμε προγράμματα για να πάρουμε πίσω τα λεφτά της απεργίας, όχι. Οι δάσκαλοι της ΕΣΑΚ κρατήσανε χωρίς ευελιξία μέχρι το τέλος.

Οι δάσκαλοι της ΕΣΑΚ δε δεχθήκανε να πάρουν πίσω ούτε ένα ευρώ. Εμείς κρατάμε αυτή την αξιοπρέπεια, κρατάμε τη δυναμική για τους αγώνες, εσείς να κρατήσετε τα dvd και ελπίζουμε στους δάσκαλους που θα συνειδητοποιήσουν ότι διαμορφώνουν συνειδήσεις, ότι τα παιδιά της εργατικής τάξης δεν θα έχουν για πρότυπο τον Μπιλ Γκέιτς, αλλά τον πατέρα τους που δουλεύει στο

τσιμεντάδικο ή στη ζώνη.

Αυτά τα παιδιά απ' τους δάσκαλους θα καταλάβουν ότι αυτός ο κόσμος πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει.

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣΑΦΩ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ)

Συνάδελφοι είμαι από την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, από το Σύλλογο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής. Συνοδευτικά μέτρα της αποκέντρωσης και της ταξικής διαφοροποίησης των σχολείων ήταν και η αλλαγή των βιβλίων αυτή τη χρονιά, που απασχόλησε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα και τους γονείς. Είναι γνωστό ποιοι έκαναν και ποιοι αποφάσισαν αυτή την αλλαγή των βιβλίων και ποιες δεσμεύσεις τηρήθηκαν και υλοποιήθηκαν από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Πολύ βαθύτερα όμως συνάδελφοι βρίσκεται ο πυρήνας των προβλημάτων για τα νέα βιβλία. Κάθε κριτική εξέταση πρέπει να ξεκινάει από το τι διδάσκουν, τι περιεχόμενο έχουν, πού στοχεύουν, ποιους σκοπούς εξυπηρετούν και ποια είναι η μεθοδολογία τους. ποια ιδεολογικά μηνύματα, σε ποια κατεύθυνση διαπαιδαγωγούν, ποια εικόνα της φύσης και της κοινωνίας δίνουν.

Είναι η πραγματική αλήθεια ότι τα βιβλία κάνουν ιδεολογική χειραγώγηση στη νέα γενιά και χρησιμοποιούνται σαν όπλο της άρχουσας τάξης. Εμείς σαν ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, συνδέουμε τα βιβλία με το γενικό πλαίσιο ΔΕΠΠΣ και ΑΠΣ. Όσο καλό και αν είναι ένα βιβλίο, αφού διέπεται από τα διαθεματικά πλαίσια σπουδών και από το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών, θα έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο, θα εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές και σκοπούς. Τα ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ είναι ο Δούρειος Ίππος στη διαφοροποίηση των σχολικών μονάδων και της ιδεολογικής χειραγώγησης.

Εμείς πρώτοι είπαμε ότι αυτά τα βιβλία είναι επικίνδυνα και πρέπει ν' αποσυρθούν γιατί αποκρύπτουν, αποσιωπούν, διαστρεβλώνουν, παραποιούν, κάνουν ιδεολογική χειραγώγηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα, στηρίζουν την κυρίαρχη ιδεολογία και υποτάσσουν σε αυτή και στη στρατηγική του κεφαλαίου την εκπαίδευση.

Να μας απαντήσουν όμως: Ποιες είναι οι ευθύνες της πλειοψηφίας της ΔΟΕ; Ποιες είναι οι ευθύνες των άλλων παρατάξεων που δεν το έβαλαν στο διεκδικητικό πλαίσιο της μεγάλης απεργίας μαζί με την αποκέντρωση; Είναι γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί υπερασπιστές της διαθεματικότητας, της ευέλικτης ζώνης στις Παρεμβάσεις και στις Συσπειρώσεις όπως και στο δικό μου Σύλλογο που καταγράφηκε στα πρακτικά. Έχουν αντίρρηση μόνο στην υποχρεωτικότητα, το ίδιο κάνει και η Αυτόνομη Παρέμβαση που διαφημίζει τη διαθεματική ευελιξία.

Αντίρρηση έφεραν για τα βιβλία μόνο για την καθυστέρησή τους ή σε ό,τι αφορά την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, λες και αυτό θα ήταν μόνο που θα έλυνε το πρόβλημα. Εμείς απαντάμε και λέμε ότι απέναντι στη στρατηγική του κεφαλαίου, απέναντι σε όσα μεθοδεύονται, τα βιβλία αλλά και η μόρφωση γενικά πρέπει να είναι στην υπηρεσία του λαού, των εργαζομένων, της κοινωνίας και όχι στην υπηρεσία της αγοράς και του κεφαλαίου. Ευχαριστώ.

ΛΑΜΠΟΥΔΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ)

Συνάδελφοι, όσοι είστε εδώ, και όσοι είσαστε απόντες και θα ήθελα πάρα πολύ να είσαστε εδώ για να μ' ακούσετε, γιατί θα απευθυνθώ σε όλους τους εκλεγμένους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης, υποθέτω ότι όλοι εδώ μέσα γνωρίζουμε πλέον τι σημαίνει παγκοσμιοποίηση ή έστω ότι διαισθανόμαστε πως οι λέξεις «μεταρρύθμιση», «εκσυγχρονισμός», «ανανέωση», «ανταγωνιστικότητα», «επιχειρηματικότητα», «ευελιξία» και «ασφάλεια», είναι λέξεις που τις επιβάλλει το κεφάλαιο, έχουν διεθνή χαρακτηριστικά πλέον αφού εφαρμόζονται ταυτόχρονα σε όλα τα μήκη της γης και απ' αυτές τις λέξεις ο μόνος κερδισμένος είναι φυσικά το κεφάλαιο.

Για μας τους εργαζόμενους, τους μαθητές και τους γονείς, είναι αδιάφορο αν θ' αυξηθούν τα κέρδη του Μπόμπολα, του Τεγόπουλου, του Λάτση, του Βαρδινογιάννη. Γιατί όλες αυτές οι εύηχες λέξεις συνοδεύονται με άγρια επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, στο εισόδημά μας, αλλά και στο περιεχόμενο και τη δομή της εκπαίδευσης.

Το σχολείο που διαμορφώνει το κεφάλαιο και η διεθνής αγορά είναι ασύμφορο, επιζήμιο και επικίνδυνο για τα συμφέροντά μας και τα συμφέροντα της τάξης μας. Για να οικοδομηθεί λοιπόν και να υποταχθεί στα συμφέροντα της τάξης μας το αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν

και ενιαίο 12χρονο σχολείο, η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, η ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση, χρειάζεται σκληρός αγώνας και συντονισμένος με όλα τα τμήματα της εργατικής τάξης.

Χρειάζεται να ενωθούν όλοι οι εκπαιδευτικοί, ο γονιός που πληρώνει, ο εργαζόμενος που παίρνει δέκα πτυχία και αμείβεται με 7 ευρώ την ώρα, ο εργάτης που δε μπόρεσε να σπουδάσει γιατί το σύστημα τον πέταξε στο περιθώριο, ο επιστήμονας που θέλει την επιστήμη του υπηρέτη των κοινωνικών λαϊκών αναγκών και όχι μηχανισμό των πολυεθνικών.

Οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ, στήριζαν, στηρίζουν και θα στηρίζουν το ταξικό αγωνιστικό Κίνημα που λέγεται Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, ΠΑΜΕ για όσους δεν κατάλαβαν. Γιατί καταφέρνει να ενώσει τους εργαζόμενους στο πρόβλημα αλλά και στην αντεπίθεση κόντρα στη μήτρα που γεννάει τα προβλήματα, κόντρα στον ιμπεριαλισμό που κάποιοι φοβούνται να τον αναφέρουν, κόντρα στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, κόντρα στα συνδικαλιστικά κινήματα που πετούν άσφαιρα πυρά στη Λερναία Ύδρα που λιανίζει τα παιδιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Συνάδελφοι, έχουμε ένα όπλο: την απεργία. Την κάναμε σημαία. Όμως αυτή η απεργία, αυτό τα όπλο θα πρέπει και να στοχεύει στη καρδιά της Λερναίας Ύδρας. Διαφορετικά, όσο κι αν γίνεται εδώ μέσα φασαρία για το ποιος τελικά ήταν πρωτοπόρος στην απεργία και πόσες περισσότερες μέρες απήργησε ο καθένας, το μόνο που θα καταφέρνουν οι συνδικαλιστικές αυτές παρατάξεις, θα είναι να ξύνουν την πέτσα της Λερναίας Ύδρας και να την αλλάζουν από πράσινη σε γαλάζια και τίποτε άλλο.

Ο δικομματισμός, η Κεντροαριστερά, ο νεοφιλελευθερισμός και η σοσιαλδημοκρατία τρέφουν το δράκο πίνοντας το αίμα μας. Οι δυνάμεις που στηρίζουν το ΠΑΜΕ δεν έκλεισαν τον κύκλο τους όπως πολλοί από δω σε μια πολυήμερη απεργία. Έδωσαν, δίνουν και θα δίνουν καθημερινά τη μάχη στους αγώνες

Στους χώρους δουλειάς, στα εργοστάσια, τα γιαπιά, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στις μαθητικές κινητοποιήσεις δίνουν συνολικά και ολοκληρωμένα τη μάχη για τα προβλήματα όλων των εργαζόμενων αλλά και των εκπαιδευτικών. Δίνουν τη μάχη για το περιεχόμενο και τη δομή του σχολείου, για έναν εκπαιδευτικό και επιστήμονα που θα καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες του λαού καθώς και τις σύγχρονες ανάγκες των παιδιών μας σε μια αποκλειστικά δημόσια εκπαίδευση σύγχρονη και ισότιμη.

Δίνουν τη μάχη για να ξεσκεπαστεί ο ρόλος του δικομματισμού αλλά και ο συναινετικός ρόλος που κρατούν οι πλειοψηφίες στα συνδικαλιστικά μας όργανα.

Συνάδελφοι, πρέπει να προβληματιστείτε και επιτέλους να πάρετε μια γενναία απόφαση. Δεν ωφελεί τον εκπαιδευτικό να ψηφίζονται και να επιβραβεύονται οι παρατάξεις οι οποίες στηρίζουν είτε το νόμο Σιούφα είτε το νόμο Ρέππα. Που δέχθηκαν την αύξηση 2,5% στο μισθό μας ή παζαρεύουν επιδοματάκια με ημερομηνία λήξης, που επιδίδονται στην εφαρμογή και υλοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στη διάλυση και την κατηγοριοποίηση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και της μετατροπής των εκπαιδευτικών σε κυνηγούς χαρτιών και βεβαιώσεων για να πάρουν τάχα μου κάποια προαγωγή και μόρια.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΠΑΣΚ, της ΔΑΚΕ αλλά και της Αυτόνομης Παρέμβασης έχουν μπει συνειδητά και ενεργά στο μεγάλο φαγοπότι και στο ροκάνισμα των χρημάτων από διάφορα προγράμματα. Όσο για τους συνδικαλιστές των αριστερών Παρεμβάσεων, έχουν αναγάγει την ΕΣΑΚ σαν ταξικό τους αντίπαλο, εκτός κι αν είναι φυσικά.

Αγωνίζονται λοιπόν όλοι αυτοί για το προσωπικό τους βόλεμα και την ανάδειξη τους. Θα τους αφήσουμε; Γιατί δε νομίζω ότι και οι 627 σύνεδροι εδώ μέσα να έχετε τα ίδια οράματα και επιδιώξεις.

Σας καλούμε να ενισχύσετε την παράταξή μας. Η στήριξη της ΕΣΑΚ δίνει απάντηση στο δικομματισμό, δυναμώνει το μέτωπο του ΠΑΜΕ. Οι επιμέρους διαφωνίες και διαφορές που έχουμε πρέπει να γίνουν γέφυρα για να περάσουν όλο και περισσότεροι συνδικαλιστές από την άλλη όχθη. Την όχθη της αντεπίθεσης, της ρήξης με το σύστημα.

Το «όλοι μαζί στη λογική της διαχείρισης και του εφικτού το είδαμε, το ζήσαμε και το ζούμε. Οδηγεί τους εργαζόμενους και το συνδικαλιστικό κίνημα σε απογοήτευση και εκφυλιστικά φαινόμενα. Τους μετατρέπει σε μηχανισμό στήριξης και προώθησης της κυβερνητικής πολιτικής.

Έχετε όφελος να μας ψηφίσετε, να εκφράσετε τη δυσαρέσκειά σας και την αντίθεσή σας, έχοντας ταυτόχρονα την πεποίθηση ότι η ψήφος σας δε θα πάει χαμένη, δε θα μετατραπεί σε μηχανισμό που σκάβει το λάκκο μας, αλλά σε όπλο που στοχεύει και σημαδεύει την καρδιά του δράκου, την καρδιά των καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών διαρθρώσεων. Ευχαριστώ.

Θ. ΔΡΙΜΑΛΑ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

με ορίζοντα το 2010, το κεφάλαιο συνεχίζει τα τελευταία χρόνια μια ολομέτωπη επίθεση απέναντι στο λαϊκό κίνημα. Γιατί ακριβώς μέσα από αυτή την επίθεση θέλει να ολοκληρώσει τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και να ετοιμάσει το ευέλικτο εργατικό δυναμικό που θα εξυπηρετήσει με τον καλύτερο τρόπο τις ανάγκες του τις επόμενες δεκαετίες.

Άρα, ως ΕΣΑΚ και ως ταξικός πόλος στο συνδικαλιστικό κίνημα, όταν κριτικάρουμε τα πεπραγμένα του συνδικαλιστικού κινήματος και των συνδικαλιστικών οργάνων, τα κριτικάρουμε με βασικό κριτήριο με ποιους συμπαρατάχθηκε το συνδικαλιστικό όργανο το οποίο κρίνεται. Γιατί μπορεί κάποιοι να θέλουν να πατάνε σε δυο βάρκες, αλλά τι να κάνουμε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δύο είναι οι πολιτικές: ή με το κεφάλαιο ή με το λαό.

Άρα, δύο είναι οι γραμμές στο συνδικαλιστικό κίνημα. Ή με τη συναίνεση και την υποταγή μέσα στα λασπόνερα των διαλόγων, των συναινετικών συζητήσεων, των υποταγών, των συναινέσεων ή με τη ρήξη και την ανατροπή. Κι εμείς θεωρούμε ότι το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ κυλίστηκε στα λασπόνερα της συναινετικής διαδικασίας. Εμείς καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της διετίας γιατί εκτιμούμε στο σύνολό του την τακτική τους ως εξής:

Είπαν ναι σε στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου, που έχουν να κάνουν τόσο με τις αλλαγές στη δομή της εκπαίδευσης όσο και με τις αλλαγές στα εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά καθώς και με τις αλλαγές στο περιεχόμενο του ίδιου του σχολείου.

Είπαν ναι στο προετοιμαζόμενο από το κεφάλαιο ευέλικτο εργατικό δυναμικό που θα παράγει το σχολείο μετά την εφαρμογή των αναδιαρθρώσεων.

Είπαν ναι, τον πρώτο χρόνο πριν από την απεργία, με τη συναίνεσή τους, την απραξία τους και την υποταγή τους, στη στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου για τα ευέλικτα προγράμματα στην κατεύθυνση της προετοιμασίας του τοπικού ευέλικτου διαφοροποιημένου σχολείου. Και δεν το είπε μόνο η ΔΑΚΕ με την απόλυτη συμφωνία της στην ευέλικτη ζώνη. Το είπε και η κυοφορούμενη τότε κεντροαριστερή πλατφόρμα με το όχι μόνο στην υποχρεωτική εφαρμογή της ευέλικτης ζώνης, άρα είπανε ναι στην ουσία της Ε.Ζ. όπως είπαν ναι και στην αποκέντρωση, στα ευρωπαϊκά προγράμματα κλπ.

Είπαν ναι στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και μέσα από τη διαδικασία προετοιμασίας και μέσα από το περιεχόμενου που έδωσε η ηγεσία του κλάδου στην πολυήμερη απεργία μας.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, όχι απλώς χαιρετίσαμε τους χιλιάδες απεργούς, αλλά συμμετείχαμε και πρωτοστατήσαμε στον αγώνα. Άλλωστε, όπως είπαμε και πέρυσι, όπως κάνουμε και από θέση αρχών, εμείς συμπαραστεκόμαστε σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα του συνδικαλιστικού κινήματος. Ακόμα και σε εκείνους τους αγώνες που δεν έχουν τη δική μας λογική, το δικό μας πλαίσιο.

Έτσι συμμετείχαμε και πρωταγωνιστήσαμε και σε αυτόν τον αγώνα. Όμως σε καμία περίπτωση δεν αποδεχτήκαμε και δε θα αποδεχτούμε το πλαίσιο που αποδέχεται την ευέλικτη ζώνη, την αποκέντρωση, την ιδιωτικοποίηση, τη δωδεκάχρονη εκπαίδευση του ΠΑΣΟΚ.... Ένα πλαίσιο κομμένο και ραμμένο στις ανάγκες της σοσιαλδημοκρατίας. Εμείς αναδείξαμε, μέσα από όλη την αγωνιστική μας πορεία, τους υπαίτιους αυτής της πολιτικής. Τους δυο πόλους στήριξης του καπιταλισμού: και το νεοφιλελεύθερο πόλο και το σοσιαλδημοκρατικό.

Εμείς βοηθήσαμε στο συντονισμό και στη στήριξη των εργαζομένων. Και όχι σαν μερικούς – μερικούς οι οποίοι είτε είπαν πλήρως ναι στην κυβερνητική πολιτική, όπως η από εκεί παράταξη (ΔΑΚΕ), είτε άλλα ψήφιζαν στη ΔΟΕ άλλα στην ΟΛΜΕ άλλα στην ΑΔΕΔΥ και άλλα στη ΓΣΕΕ, όπως οι παρατάξεις της κεντροαριστεράς (ΠΑΣΚ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΑΥΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ). Είτε μετατρέπανε απεργιακές κινητοποιήσεις σε μικρότερης διάρκειας στο όνομα της συμμετοχής.

Εμείς, συνάδελφοι, δε σταθήκαμε στη μορφή, και, παρά το ότι η πρότασή μας ήταν επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες, δεν προτείναμε σε κανέναν εκπαιδευτικό να γίνει τη μια μέρα απεργός και την άλλη μέρα απεργοσπάστης ή «εν δυνάμει απεργός», όπως πρότειναν οι «συναγωνιστές»»της κεντροαριστεράς.

Εμείς, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βλέπουμε τους αγώνες συλλογικά. Τους βλέπουμε σε μια διαχρονική πορεία. Γι' αυτό δε στεκόμαστε μόνο πριν την απεργία και κατά τη διάρκεια, αλλά και μετά την απεργία.

Και ρωτάμε τους συναδέλφους εδώ της κεντροαριστεράς και ιδιαίτερα των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ. Αλήθεια μέσα από αυτή την απεργία επιτεύχθηκε έστω και ένα ψήγμα ριζοσπαστικοποίησης συνειδήσεων; Γιατί αυτό είναι το ζητούμενο μέσα από τους αγώνες. Δεν επιτεύχθηκε, α-

γαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κι αυτό φάνηκε μετά τις απεργίες για το άρθρο 16, για το νόμο – πλαίσιο, για όλα αυτά. Μετά την απεργία διαρκείας το χάος. Και η Κυβέρνηση περνούσε το ένα μέτρο μετά το άλλο.

Και βέβαια ο καπιταλισμός δε γίνεται με ανθρώπινο πρόσωπο, συνάδελφοι. Δεν μπορεί π.χ. να στηρίζουμε τον αγώνα για το άρθρο 16 από τη μια και από την άλλη να ψηφίζουμε στην Ε.Ε. ναι στην αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, όπως έκανε ο ΣΥΝ.

Εμείς, συνάδελφοι, στο ζήτημα της ενότητας, για το οποίο απλώθηκαν πολλά χέρια φιλίας εδώ πέρα, έχουμε να πούμε τα εξής: Ενότητα και αντικομμουνισμός, συνάδελφοι, δεν μπορεί να συνυπάρξουν. Ιστορικά κανένα συνδικαλιστικό κίνημα δε χτίστηκε πάνω στον αντικομμουνσμό, αγαπητοί συνάδελφοι. Ενότητα με πλαίσια υποταγής στη σοσιαλδημοκρατία δεν μπορεί να υπάρξει, συνάδελφοι, για μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς οι κομμουνιστές εκπαιδευτικοί μαζί με τους συμμάχους μας, θα συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που δώσαμε υπόσχεση πέρυσι στους αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, στην επίσκεψη μας στο Γράμμο και το Βίτσι, κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης τιμής που οργάνωσε το ΚΚΕ για τα εξήντα χρόνα του ΔΣΕ. Τους διαβεβαιώσαμε ότι όχι μόνο δεν κουβάλησαν άδεια χαρτοκιβώτια, αλλά δώσανε όρκο τιμής ότι ο αγώνας τους δεν πήγε χαμένος. Ότι συνεχίζεται και θα συνεχιστεί μέχρι την τελική νίκη της εργατικής τάξης που είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός.

Σε αυτή την πορεία σας καλούμε να συμπορευθούμε ταξικά ενωμένοι και νομίζω ότι σε αυτή την αίθουσα των 627 αντιπροσώπων πραγματικά πέρα από τους αντιπροσώπους της ΕΣΑΚ, υπάρχουν και αυτιά που μας ακούνε. Αυτούς, μαζί με τους χιλιάδες συναδέλφους της βάσης, τους θέλουμε συνοδοιπόρους στους ταξικούς αγώνες που σήμερα οργανώνονται από τον ταξικό πόλο του συνδικαλιστικού κινήματος, από το ΠΑΜΕ. Με αυτούς, με το ταξικό εργατικό κίνημα και όλο το λαό, θα πάμε μέχρι την τελική νίκη. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΙΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»)

Σε ένα κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον όπου η κυρίαρχη αστική τάξη, στην προσπάθεια της να κρατηθεί στην εξουσία, φροντίζει για την ύπαρξη των εργατών, όσο της είναι απαραίτητη, θέλει να εκπαιδεύσει και τα παιδιά τους σε τέτοιο βαθμό ώστε να ανταποκρίνονται στα συμφέροντα της.

Ένα τέτοιο ρόλο καλείται να παίξει η παιδεία μέσα από τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που της επιβάλλονται από τις διάφορες συνόδους κορυφής της Ε.Ε. και τη σύμφωνη γνώμη ΠΑΣΟΚ – ΝΔ.

Μοιραία και οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται. Αναπόφευκτα και η ταξική σύγκρουση επιβάλλεται.

Το καπιταλιστικό σύστημα δεν παίρνει διορθώσεις. Συνακόλουθα το ερώτημα που μπαίνει είναι: Τι συνδικαλισιτκό κίημα έχουν ανάγκη σήμερα οι εργαζόμενοι σαν απάντηση στην ολοένα αυξανόμενη επίθεση που δέχονται από τις δυνάμεις του κεφαλαίου;

Μπορεί η ΔΑΚΕ σαν συνδικαλιστική ακολουθία της κυβερνητικής υπαλληλίας του κεφαλαίου, της Ν.Δ. να ανταποκριθεί στις ταξικές απαιτήσεις των εργαζομένων;

Μήπως και ο ρόλος της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας δεν εξαντλήθηκε; Μήπως η ηγεσία της, πολιτική και συνδικαλιστική, δεν έχει αποδεχθεί το σύστημα; Δεν έχει ταχθεί με το κεφάλαιο;

Άρα δεν έχουμε άδικο όταν λέμε ότι οι κομματικοί μηχανισμοί ΠΑΣΟΚ – ΝΔ συμπλέουν. Ο μεταξύ τους καβγάς γίνεται για το ποιος θα διαχειριστεί καλύτερα την εκμετάλλευση μας. Μήπως τελικά, γι αυτό κατηγορούν το ΠΑΜΕ για διασπαστική τακτική όταν καλεί τους εργαζόμενους σε μια ενότητα με ταξικό περιεχόμενο και ταξική κατεύθυνση; Επειδή οι ίδιοι θα ακολουθούσαν μια τέτοια τακτική εάν οι συσχετισμοί ήταν υπέρ των ταξικών δυνάμεων; Γιατί άραγε μας κατηγορούν για κάτι τέτοιο και μάλιστα ο πρόεδρος του συλλόγου μας, όταν γνωρίζει ότι οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, και πριν την έναρξη της απεργίας, αλλά και κατά τη διάρκεια της, δημιούργησαν 3 απεργιακές επιτροπές που όργωσαν τα σχολεία και μάλιστα πλαισιωμένες από εργάτες, μαθητές, γονείς, φοιτητές, Δημ. Συμβούλους από τους οποίους οι περισσότεροι δεν ήταν κομματικά ενταγμένοι ή παραδοσιακοί ψηφοφόροι του ΚΚΕ; Αλλά δυστυχώς για αυτούς υπάρχουν φωτογραφικά και βιντεοσκοπημένα ντοκουμέντα από την παλλαϊκή μας εξόρμηση στην περιοχή.

Μήπως πάλι μπορούν να σταθούν στο ύψος των σύγχρονων ταξικών απαιτήσεων οι σημερινοί ΣΥΝοδοιπόροι του ΠΑΣΟΚ που με το άγχος της κυβερνητικής συμμετοχής τους σε μια κεντροαριστερή κυβέρνηση προβάλλουν το ψευδεπίγραφο σύνθημα ενός άλλου κόσμου (;) «ε-

φικτού»; Αλήθεια ποιού; Ενός καλύτερου καπιταλισμού;

Ή μήπως οι ΣΥΠΕΙΡΩΣΕΙΣ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ οι οποίες εξαντλούν την υπερεπαναστική, καταγγελτική, «αντικαπιταλιστική» φρασεολογία τους με πρακτικές καιροσκοπικών κεντροαριστερών συμμαχιών σε μυστικές διαβουλεύσεις για κοινά διεκδικητικά πλαίσια χωρίς ταξικό περιεχόμενο, αποφεύγοντας συνάμα να προβάλλουν κάποιο αυριανό κοινωνικό-πολιτικό μοντέλο μπορούν να παίξουν ένα ταξικό ρόλο; Και οι δύο τελευταίοι είναι συνυπεύθυνοι με τους εταίρους του δικομματισμού. Σπέρνουν συγχύσεις, αποτελώντας ανάχωμα σε οποιεσδήποτε ριζοσπαστικές-επαναστατικές εξελίξεις.

Άρα η λύση είναι να αντιπαρατάξουμε ένα μεγάλο ταξικό μέτωπο απέναντι σε αυτούς που αποφασίζουν για το μέλλον μας με γνώμονα το κέρδος.

Καλούμε όλους όσους θεωρούν τους εαυτούς τους περήφανους για την ταξική τους θέση και συνεπείς με την ταξική τους συνείδηση, κρατώντας τις επιφυλάξεις τους και τους προβληματισμούς τους όχι να αυτοκαταργηθούν αλλά να καταργήσουν αυτούς που προδίδουν τα οράματα τους. Ας σχηματίσουν καινούριες κινήσεις και ας συνεργαστούμε στο μεγάλο ταξικό μέτωπο, το ΠΑΜΕ, για να παλέψουμε και να αλλάξουμε την κοινωνία και όχι να εγκλωβιστούμε σε λογικές διαχείρισης.

ΑΛΤΑΝΗ ΝΙΝΕΤΑ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»)

Αγαπητοί συνάδελφοι

Λέγομαι Νινέττα Αλτάνη κι είμαι αντιπρόσωπος από το Σύλλογο «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ», της Νέας Ιωνίας, Ηρακλείου, Μεταμόρφωσης και Λυκόβρυσης. Έρχομαι για πρώτη φορά στο Συνέδριο κι είμαι εκλεγμένη με τα ψηφοδέλτια που στήριξε το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών.

Οι συνάδελφοι που με ψήφισαν (και όχι μόνο αυτοί) μ΄ έχουν εξουσιοδοτήσει να μεταφέρω σ΄ εσάς την εικόνα από τη λειτουργία του Συλλόγου μας. Εμείς δε μπορούμε να ξέρουμε αν αυτά που συμβαίνουν στο δικό μας Σύλλογο είναι πρωτοφανή. Αν δεν είναι, τότε ακόμα χειρότερα.

Σ΄ αυτό το σύλλογο λοιπόν που ελέγχεται από πλειοψηφία ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ (5 έδρες απ΄ τις 7),

Ο πρόεδρος (ΠΑΣΚ) έχει δικαίωμα να μη βάζει προτάσεις σε ψηφοφορία γιατί δε συμφωνεί εκείνος. Και στο ΔΣ. Ακόμα και στη Γενική Συνέλευση.

Ο Γραμματέας (ΔΑΚΕ)θεωρεί ότι έχει δικαίωμα να μην καταγράφει τις προτάσεις στα πρακτικά, αφού έτσι κι αλλιώς ο πρόεδρος δε θα τις βάλει σε ψηφοφορία, όπως έχουν συνεννοηθεί από βραδύς.

Κάποιοι διευθυντές υποψήφιοι της ΠΑΣΚ, θεωρούν ότι είναι δικαίωμά τους όταν πάμε να επισκεφτούμε τα σχολεία τους να καλούν την αστυνομία, ή να προκαλούν με τραμπούκικους τρόπους, να κατεβάζουν τις αφίσες μας, να εκβιάζουν συναδέλφους, να βάζουν κάποιους στα ψηφοδέλτιά τους χωρίς να τους ρωτάνε, και άλλα τέτοια. Να φέρονται δηλαδή σαν ιδιοκτήτες των σχολείων, αλλά και των συναδέλφων.

Κάποιοι άλλοι διευθυντές θεωρούν ότι ο Σύλλογος διδασκόντων δεν έχει δικαιώματα. Οπότε γράφουν πρακτικά χωρίς να ρωτάνε κανέναν, γράφουν μέσα ότι θέλουν για την ευέλικτη ζώνη, για τα νέα βιβλία κλπ. Κι αν τους πει κάποιος συνάδελφος τίποτα, του κουνάνε με νόημα το δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα.

Κι όλα αυτά φυσικά τα επενδύουν με μεγάλες δόσεις αντικομουνισμού, σαν αυτή που παρακολουθήσατε στην ομιλία του προέδρου του Συλλόγου μας στο συνέδριο της ΔΟΕ.

Συνήθειες πολλών χρόνων. Συνήθειες που όμως λόγω της αντίδρασης του ΠΑΜΕ και των συναδέλφων, αρχίζουν και τις κόβουνε μαχαίρι. Και πού είστε ακόμη.

Αυτοί λοιπόν ήταν που μας ζήτησαν να κάνουμε μαζί απεργιακές επιτροπές για τη μεγάλη απεργία.

Μια απεργία που τα αιτήματά της έφταναν μέχρι εκεί που ήταν αποδεκτά από τον ένα πόλο του δικομματισμού.

Μια απεργία που αυτοί που την καταδίκασαν να μην έχει αιτήματα που συνδέουν τον αγώνα μας με τις αγωνίες του λαού, των γονιών, των εργαζομένων, όταν πήγαιναν να μιλήσουν σε γονείς, τους έλεγαν αυτά που μας απαγόρευαν να θέσουμε σε ψηφοφορία μέσα στις απεργιακές γενικές συνελεύσεις (Ευέλικτη ζώνη, νέα βιβλία, αποκέντρωση) και μας κατηγορούσαν ότι αλλάζοντας το πλαίσιο της απεργίας τη σαμποτάρουμε.

Μια απεργία που οι «ιδιοκτήτες της» δεν επέτρεπαν να ακουστεί καμιά διαφορετική φωνή, όχι μόνο στην ιδιόκτητή τους τηλεόραση, αλλά ούτε και στις Γενικές Συνελεύσεις. Ψηφίσματα για την ευέλικτη ζώνη, για την αποκέντρωση, για τα βιβλία, μας έλεγαν ότι δεν της ώρας. Πότε άραγε θα είναι η ώρα ; Τι «ώρα» θα πάρουν θέση για όλα αυτά ; Μπορούν ή δεν τους το επιτρέπει η πολιτική τους εξάρτηση απ΄ το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ (που έ-

τσι κι αλλιώς όλα αυτά τα έχουν στο πρόγραμμά τους ;)

Μια απεργία που εμείς που δεν την είχαμε ψηφίσει στην πρώτη της φάση, την κάναμε και την περιφρουρήσαμε μέχρι τέλους. Προσωπικό ασφαλείας της απεργίας μας έλεγαν εμάς του ΠΑΜΕ στην Ν. Ιωνία, στο Ηράκλειο, στη Μεταμόρφωση και στη Λυκόβρυση. Κι αυτοί που την στήριζαν κι έκαναν πολιτικές και εκλογικές επενδύσεις πάνω στα χαμένα χιλιάρικα των συναδέλφων, εφάρμοζαν και καλλιεργούσαν την απεργοσπασία με το σύστημα «ρολόι» όπως το έλεγαν. Ολίγον από επανάσταση και πολύ από απεργοσπασία.

Μια απεργία που οι «καθοδογητές» της δεν ντράπηκαν να βγούν στην τηλεόραση και να μιλήσουν για «αναπλήρωση».

Εσείς θα πηγαίνατε μαζί τους ;

Εμείς δεν πήγαμε και τους το είχαμε πει απ΄ την πρώτη μέρα.

Πήγαμε όμως να περιφρουρήσουμε την απεργία των δασκάλων, απ΄ την πρώτη μέρα, μαζί με την Ένωση γονέων, μαζί με Σωματεία της γειτονιάς μας και άλλους εργαζόμενους.

Το ΠΑΜΕ είναι ο άλλος πόλος, η άλλη λογική μες στο κίνημα. Και θέλω να τους πω κι από αυτό το βήμα για να το ξέρουν :

Ότι προτείνουμε στο Σύλλογο και δεν το αποφασίζουν, θα το κάνουμε με το ΠΑΜΕ.

Όπως κάναμε μέχρι τώρα σε πολλές περιπτώσεις.

Όταν προτείναμε παρέλαση διαδήλωση για την 28η Οκτώβρη, που ήταν μέρες απεργίας, αρνήθηκαν κάθε συζήτηση. Το κάναμε εμείς, μαζί με γονείς, εργαζόμενους, καταληψίες μαθητές και φοιτητές. Μαζί με το ΠΑΜΕ.

Όπως όταν ζητούσαμε απόφαση του ΔΣ για την ευέλικτη ζώνη κι αρνιόταν συστηματικά να το συζητήσουν σαν ΔΣ. Αλλά αρνιόταν να το συζητήσουν και σαν διευθυντές των σχολείων τους. Ίσως κάποιοι να θυμούνται ότι μέχρι να περάσει στο σχολείο μου (1ο Δημοτικό μεταμόρφωσης) η απόφαση των 18 από τους 19 συναδέλφους για την μη εφαρμογή της ευέλικτης ζώνης, φτάσαμε μέχρι το ΔΣ της ΔΟΕ. Και τότε πάλι τους συναδέλφους που μάτωναν μέσα στα σχολεία, τους στηρίξαμε σαν ΠΑΜΕ αφού το ΔΣ έκανε το κορόιδο αποδεικνύοντας την συνενοχή του.

Όπως όταν ζητήσαμε να παρέμβει ο Σύλλογος στα σεμινάρια για τα νέα βιβλία και μας κορόιδευαν. Το κάναμε εμείς σαν ΠΑΜΕ. Άλλωστε ήμασταν η μόνη δύναμη που είχε θέση για τα νέα βιβλία. Μας κατηγόρησαν ότι «μπουκάραμε». Η αλήθεια είναι ότι δεν είμαστε πολιτικά ευγενείς. Επιλογή μας είναι.

Όπως όταν στο Δ.Σ. μας αρνήθηκαν την πρόταση να πάει ο Σύλλογος σε Δημάρχους της περιοχής μας, με στόχο να τους δεσμεύσει στο θέμα της ίδρυσης τμημάτων νηπιαγωγείων μέσα στους Δημοτικούς παιδικούς σταθμούς. Πήγαμε εμείς. Με το ΠΑΜΕ φυσικά. Κι εξασφαλίσαμε αποφάσεις από τρεις δήμους της περιοχής μας.

Όπως όταν μάντρωσαν τις νηπιαγωγούς σε σεμινάριο μέσα στο ιδιωτικό σχολείο «Ελ. Παιδεία». Η πλειοψηφία του Δ.Σ. ήταν μάλλον για μπάνιο, με ευθύνη της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ. Το ΠΑΜΕ ήταν πάλι εκεί. Μαζί με τις νηπιαγωγούς.

Έτσι θα συνεχίσουμε.

Γιατί βλέπουμε ότι αυτή η στάση κι αυτή η πολιτική έχουν την αποδοχή και την επιβράβευση των συναδέλφων μας.

Αλλά φέρνει αποτελέσματα ακόμα και στις θέσεις των άλλων παρατάξεων.

Το Σεπτέμβρη του 2006, μόνο το ΠΑΜΕ μιλούσε ενάντια στην ευέλικτη ζώνη. Το ότι τώρα μιλάνε κι άλλοι, μας αρέσει και μας δικαιώνει.

Το Μάη του 2005, μόνο το ΠΑΜΕ μιλούσε ενάντια στα νέα βιβλία. Τώρα μιλάνε πολλοί. Εμείς χαιρόμαστε και καμαρώνουμε.

Τον καιρό της απεργίας, δεν μας επέτρεπαν (όλοι μαζί) να βάλουμε στη ΓΣ ψήφισμα για την περίφημη αποκέντρωση. Τώρα ανακάλυψαν την αποκέντρωση κι άλλοι. Δεν υπάρχει ομορφότερο πράγμα από το να σου λένε οι άλλοι ότι έχεις δίκιο. Με τον τρόπο τους βέβαια.

Γι' αυτό κι εμείς στο ΠΑΜΕ θα συνεχίσουμε έτσι.

Γιατί μας αρέσει έτσι.

Γιατί έτσι νομίζουμε ότι πρέπει.

Γιατί αυτό χρειάζονται οι συνάδελφοί μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΟΥΔΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ)

Συνάδελφοι,

θα αναφερθώ σε συνδικαλιστικά θέματα, που θέτουν καθημερινά οι συνάδελφοι και περιμένουν απαντήσεις.

Κατά τη δεκαετία του 80, ήμουν παρών σε κάθε Γεν. Συνέλευση, ως ακροατής, από ενδιαφέρον και μόνο για την τύχη του κλάδου μας.

Τόσα χρόνια μετά, ουσιαστικές αλλαγές που θα άλλαζαν το τοπίο στη δημόσια παιδεία δεν ήρθαν. Αλλαγές που θα αναβάθμισαν το δάσκαλο και το εκπαιδευτικό του έργο δε φάνηκαν.

Παραμένουμε ουραγοί του δημοσιοϋπαλληλικού χώρου.

Υπεύθυνοι γι' αυτή τη στασιμότητα είναι οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που δεν ήθελαν και δε θέλουν την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας.

Συνυπεύθυνοι είναι οι συνδικαλιστές των δύο μεγάλων παρατάξεων, που όλα αυτά τα χρόνια παρέμειναν πιστοί υπηρέτες του κομματικού συνδικαλισμού και της προσωπικής αναρρίχησης.

Η σχολική χρονιά ξεκίνησε με απεργία διάρκειας, που αποφασίστηκε με συνεργασία κάποιων παρατάξεων, που στόχευαν καθεμιά σε ίδιον όφελος. Ήταν μια απόφαση που έφτασε στη βάση με την έναρξη της σχολικής χρονιάς και φυσικά μας αιφνιδίασε.

Απεργία διάρκειας χωρίς ιδιαίτερη προετοιμασία, χωρίς ιδιαίτερη ενημέρωση.

Εύγε! στους δασκάλους που ακολούθησαν.

Ο τουφεκιές των προηγούμενων χρόνων με άσφαιρα πυρά και ο ενθουσιασμός των εκπ/κών του κλάδου μας, οδήγησαν την απεργία σε υψηλά ποσοστά.

Το διεκδικητικό πλαίσιο όμως ήταν έτσι διατυπωμένο, που παρά την κοινωνική αποδοχή, από τις πρώτες μέρες βρεθήκαμε με την πλάτη στον τοίχο, απολογούμενοι για την ορθότητα των αιτημάτων.

Στόχος δεν υπήρχε. Έτσι παρέμεινε σα στόχος η φθορά της Γιαννάκου και η συνάντηση με τον Πρωθυπουργό.

Σχέδιο αναδίπλωσης, δρόμος επιστροφής αν κάτι δεν πήγαινε καλά, δεν υπήρχε.

Όταν προς το τέλος της απεργίας μπήκε **επί τέλους** ένα σαφέστατο διεκδικητικό πλαίσιο, τότε ο Πρόεδρός μας εκλιπαρούσε να συναντήσει τον Πρωθυπουργό.

Κάπου εκεί η διάθεση για αγώνα ξεφούσκωσε...

Συνάδελφοι

-Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αφορούν σήμερα τη **λειτουργία του δημόσιου σχολείου** είναι η κάλυψη του ωραρίου των εκπ/κών που απουσιάζουν.

Όπου ακολουθείται το καθηκοντολόγιο, καταστρατηγείται το ωράριο των συναδέλφων.

Οποιαδήποτε άλλη λύση, δημιουργεί αναστάτωση στη λειτουργία του σχολείου και στην πράξη εγκυμονεί κινδύνους.

Η τοποθέτηση ενός (1) δασκάλου σε κάθε πολυθέσιο σχολείο, για την κάλυψη του ωραρίου των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν, είναι αναγκαία πρόταση που θα πρέπει να απασχολήσει σοβαρά το νέο Δ.Σ.

Όπως για παράδειγμα στους ναούς τοποθετούνται 4-5 ιερείς, ενώ χρειάζονται ένας ή δύο, γιατί όχι ένας δάσκαλος παραπάνω και στα σχολεία. Στο ίδιο Υπουργείο υπαγόμαστε.

Η υπερωριακή αναπλήρωση δε θα ήταν άσχημη λύση σε πρώτη φάση.

Απαντήστε ξεκάθαρα συνάδελφοι του ΔΣ, ποιά είναι η θέση της ΔΟΕ;

- Η ενισχυτική διδασκαλία έχει πλέον ξεχαστεί.

Πολλοί μαθητές που τελειώνουν το Δημοτ. Σχολείο είναι λειτουργικά αναλφάβητοι.

Τα τσιγγανάκια που χρειάζονται χρόνο ωρίμανσης και τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, δε μπορούν να ακολουθήσουν τη ροή του προγράμματος και παραμένουν αβοήθητα.

- Το ωράριο λειτουργίας των Νηπιαγωγείων διευρύνθηκε χωρίς καμία αντίδραση από τη ΔΟΕ.

- Το ίδιο συνέβη και με το ωράριο λειτουργίας του ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ.

- Η ωρομίσθια υπηρεσία επεκτάθηκε και στο πρωινό σχολείο.

- Το 7/ωρο είναι πλέον γεγονός, ενώ θα μπορούσε να μειωθεί ή να αφαιρεθεί η Ευέλικτη ζώνη.

- Μάθημα Η/Υ δεν υπάρχει στο βασικό σχολείο, αλλά υπάρχει στο ΟΛΟΗΜΕΡΟ.

- **Η παραβατική συμπεριφορά μαθητών** θα είναι το θέμα που θα κυριαρχήσει τα επόμενα χρόνια στα σχολεία.

Εμείς τι κάνουμε; Πώς αντιμετωπίζουμε το ζήτημα;

Η πολιτεία τι κάνει; Ποια στήριξη παρέχει στο χώρο του σχολείου;

Μέχρι σήμερα καμία. Είναι λοιπόν αναγκαία η τοποθέτηση υπεύθυνου επιστημονικού προσωπικού για την άμεση αντιμετώπιση περιστατικών.

- Τα ΚΔΑΥ έχουν λίστα αναμονής μεγαλύτερη των τριών μηνών.

Είναι απαραίτητη η λειτουργία **ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ** σε κάθε πολυθέσιο σχολείο.

-Γραμματειακή υποστήριξη στα σχολεία δεν υπάρχει.

-Γυαλιά οι εκπαιδευτικοί δε χρειάζονται, γιατί αν τους

δώσεις γυαλιά, θα σου ζητήσουν και βιβλία για παραπέρα μόρφωση.

Παραπέρα μόρφωση όμως δε χρειάζεται, γιατί αρκεί η επιμόρφωση του ΥΠΕΠΘ στα νέα βιβλία, εκείνη με τα 70 εκατομμύρια Ευρώ…

-Στις Κατασκηνώσεις τα παιδιά των εκπ/κών δε χωράνε, γιατί αυτές έχουν γεμίσει από τα παιδιά άλλων κλάδων του Δημοσίου.

-Οι νομοθετικές ρυθμίσεις στα χαρτιά είναι εύκολες, αλλά στην πράξη φαίνεται η δυσκολία.

Ήταν ώριμο το αίτημα για υποχρεωτική εκπ/ση στο Νηπιαγωγείο, **αλλά πού**; Σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς ή σε νοικιασμένες αποθήκες που τις βαφτίζουμε Νηπιαγωγεία;

Τι απαντάτε κύριοι συνδικαλιστές σ' αυτά τα απλά αιτήματα του κλάδου;

Τι έχετε κάνει μέχρι σήμερα;

ΛΟΛΑΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ)

Συναδέλφισσες – οι, η απεργία του φθινοπώρου κρινόμενη του αποτελέσματος, κρινόμενη από το επίπεδο και το βαθμό επαλήθευσης των προσδοκιών μας, δυστυχώς δεν πέτυχε τους στόχους της ούτε κατ' ελάχιστο. Όσα λέγονται για ένα εντελώς νέο τοπίο στο κλάδο μετά την απεργία και για μια καινούργια μέρα που δε θυμίζει τα σε τίποτα το χθες έχουν να κάνουν με ψυχολογικές, κυρίως, παραμέτρους στήριξης και ανύψωσης του καταπονημένου ηθικού των δασκάλων, που όμως απέχουν πολύ απ' την πραγματικότητα.

Τα δεδομένα των απτών αποτελεσμάτων είναι απελπιστικά. Με βασικό αίτημα τα €1400 δεν μας δόθηκε τίποτε. Το μόνο πράγμα που «κερδίσαμε» ήταν τα €103, που απαξιούσαμε και να τα αναφέρουμε στην αρχή της απεργίας, να μας δοθούν σε τρία χρόνια με δόση των €17,5. Έτσι για να είναι τέλειος ο εξευτελισμός.

Γιατί φτάσαμε σ' αυτό το σημείο;

Μπορεί να έφταιξαν πολλοί και πολύ.

Μπορεί ο χρόνος έναρξης της απεργίας με το άνοιγμα των σχολείων να μην έδωσε το απαραίτητο βάθος χρόνου για καλύτερη προετοιμασία της.

Μπορεί με τις πενθήμερες επαναλαμβανόμενες ο κλάδος να αυτοεγκλωβίστηκε σε ένα αδιέξοδο, η έξοδος απ' το οποίο φάνταζε εξαιρετικά δύσκολη.

Μπορεί η μεθόδευση, μετά την δεύτερη εβδομάδα, για εκ περιτροπής κλείσιμο των σχολείων να χειροτέρεψε κατά πολύ τα πράγματα, γιατί έσω και αν υπαγορευόταν από την επιθυμία να κρατηθεί η απεργία ζωντανή είχε ως αρνητικότατο αποτέλεσμα να συμπαρασυρθούν τα ποσοστά συμμετοχής προς τα κάτω, αφού νομιμοποίησε στη συνείδηση των δασκάλων την προγραμματισμένη απεργοσπασία.

Σίγουρα έφταιξαν όλα αυτά και έγινε πλέον απόλυτα ξεκάθαρο ότι για να γίνεις Μεγαλέξανδρος του συνδικαλισμού, για να κερδίσεις τις μεγάλες μάχες, πρέπει οπωσδήποτε να σ' ακολουθούν οι μακεδονικές φάλαγγες, και η στρατιά των δασκάλων δυστυχώς δεν ακολούθησε. Ίσως γιατί δεν προετοιμάστηκε σωστά. Ίσως γιατί το οικονομικό κόστος ήταν τεράστιο. Ίσως γιατί παραδειγματίζονταν αρνητικά, αφού έβλεπαν ότι ακόμα και συνδικαλιστικά στελέχη που πήραν την απόφαση για την απεργία, που έσυραν το κλάδο στην απεργία δεν απεργούσαν. Και δυστυχώς υπάρχουν πολλοί αντιπρόσωποι που αν και ψήφισαν τις επαναλαμβανόμενες πενθήμερες, απείργησαν μόνο ελάχιστες και ήταν απεργοσπάστες καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια του αγώνα που οι ίδιοι συναποφάσισαν.

Σίγουρα πάντως οι δάσκαλοι δεν πείστηκαν. Και εδώ αναδεικνύονται τεράστιες οι ευθύνες της ΔΟΕ. Δεν πείστηκαν για το δίκιο των αιτημάτων μας. Δεν πείστηκαν οι δάσκαλοι για τη δυνατότητα εξεύρεσης των πόρων που θα ικανοποιούσαν τα οικονομικά μας αιτήματα. Παντού ακουγόταν το ερώτημα: «Μα αφού δεν υπάρχουν χρήματα πώς θα μας τα δώσουν;».

Οι συνδικαλιστικοί ηγέτες της συγκυριακής πλειοψηφίας της ΔΟΕ όταν ρωτούνταν στα παράθυρα στα τηλεοπτικά παράθυρα, απέφευγαν να προτείνουν λύσεις. Ο λόγος είναι απλός.

Αν πρότειναν λύσεις για τον τρόπο ικανοποίησης των αιτημάτων μας, θα αποκάλυπταν τις τεράστιες ευθύνες των κυβερνήσεων τους, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, θα αποκάλυπταν την κοινή ταξική διάσταση της πολιτικής τους στα ζητήματα των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, της εισφοροδιαφυγής, των 2 τρις που οδηγεί στα ελλείμματα των ασφαλιστικών μας ταμείων, της φοροδιαφυγής των 4 τρις που οδηγεί στην περαιτέρω αφαίμαξη των εισοδημάτων των εργαζομένων. Αν πρότειναν λύσεις στην κατεύθυνση της κάλυψης των ελλειμμάτων από τους υπευθύνους θα έρχονταν ρήξεις με τους κομματικούς τους μηχανισμούς απ' τους οποίους έχουν απόλυτη εξάρτηση.

Μ' αυτήν την τακτική, όμως, δεν πείστηκε ούτε η ευρύτερη κοινωνία, ούτε ο κλάδος με μοιραία κατάληξη την ισοπέδωση των ποσοστών συμμετοχής, ειδικά στην

επαρχία και την εναγώνια, την υπαρξιακή προσπάθεια της ΔΟΕ για οποιαδήποτε έξοδο διαφυγής και με οποιοδήποτε τίμημα και αυτό των 17,5 €.

Συναδέλφισσες -οι, όλα αυτά δεν τα λέω από μία μαζοχιστική διάθεση αυτομαστιγώματος. Όλα αυτά τα λέω γιατί πρέπει να κατανοηθεί ότι αν δεν κάνουμε ειλικρινή, αναστοχαστική και αντικειμενική κριτική των λαθών μας, αν συνεχίσουν κάποιοι στον κλάδο να λιβανίζουν τους εαυτούς τους για τη δήθεν μεγαλειώδη επιτυχία της απεργίας αυτής, πέρα από το γραφικό της υπόθεσης, είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσουν τα ίδια λάθη μέχρι τελικής εξόντωσης του κλάδου.

Συναδέλφισσες -οι, τα λέω όλα αυτά γιατί πρέπει να κατανοηθεί ότι μόνο αν υπάρξει ειλικρινής διάθεση για πραγματικούς αγώνες πέρα από κομματικές σκοπιμότητες και οι απεργίες γίνουν υπόθεση όλων των δασκάλων, μα αν υπάρξουν προτάσεις που θα πείσουν τον καθένα για το δίκιο των αιτημάτων μας, μόνο τότε η ελπίδα θα ανθίσει και τα όνειρα του δασκάλου θα πάρουν εκδίκηση. Μόνο τότε η παιδεία και ευρύτερα η κοινωνία θα έχουν την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ)

Τρίτη μέρα του συνεδρίου μας, και το σκηνικό επαναλαμβάνεται, θυμίζοντας τους περσινούς χειρισμούς της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Η δευτερολογία του προέδρου αποδεικνύει, ακόμη μια φορά, με την προχειρότητα των επιχειρημάτων, αυτό που εκτιμούν οι χιλιάδες δάσκαλοι, ότι δεν μπορεί η συμβιβασμένη πλειοψηφία στη ΔΟΕ, είτε αυτή διαμορφώνεται με τη σύμπραξη ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ, είτε ΠΑΣΚ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, να οργανώσουν αγώνες που να είναι στην κατεύθυνση για λαϊκή παιδεία – λαϊκό σχολείο, στην κατεύθυνση της διεκδίκησης των σύγχρονων αναγκών των εκπαιδευτικών. Ούτε μπορεί να διαμορφώσει τις κατάλληλες συμμαχίες με τους άλλους εργαζόμενους για την ανατροπή της πολιτικής της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ, της Ε.Ε και των μονοπωλίων που στόχο έχουν τα εργασιακά δικαιώματα και τον έλεγχο του περιεχομένου της παιδείας, τη σύνδεση του σχολείου μα τα συμφέροντα της αγοράς και την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας.

Ιδιαιτέρα «φθηνή» ήταν η επίθεση στη Γραμματέα του Κ.Κ.Ε., Αλέκα Παπαρήγα. Ο απερχόμενος πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., ακολούθησε με συνέπεια την αντικομουνιστική τακτική του πολιτικού χώρου που είναι ενταγμένος (ΠΑΣΟΚ), παράλληλα με τις κεντροαριστερές φιλοφρονήσεις προς τον πρόεδρο του ΣΥΝ. Η αγωνία της Γραμματέως του Κ.Κ.Ε., για το αν έχουν διασφαλιστεί οι προϋποθέσεις για την επιτυχία της πολυήμερης απεργιακής κινητοποίησης των δασκάλων, που ήταν αγωνία όλων των συνεπών αγωνιστών, αγωνιά που γεννά η συσσωρευμένη εμπειρία από ταξικούς αγώνες 10/ετιών ενόχλησε τον απερχόμενο πρόεδρο της Δ.Ο.Ε. και στέλεχος του ΠΑΣΟΚ.

Δε φαίνεται να έχει και ο ίδιος παρόμοιες αγωνίες. Το δικό του ενδιαφέρον στρέφεται γύρω από φιέστες που έχουν να κάνουν με την προβολή του πολιτικού του φορέα, την εξυπηρέτηση των προεκλογικών του αναγκών και τη δημιουργία των προϋποθέσεων ώστε να υπάρξουν οι εναλλακτικές λύσεις δικομματικής διαχείρισης (κεντροαριστερά - κεντροδεξιά) των αδιεξόδων και της κρίσης του συστήματος του καπιταλισμού και της πολιτικής των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Το Π.Α.ΜΕ. Εκπαιδευτικών και το Π.Α.ΜΕ. από την πρώτη στιγμή, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της 27/ ήμερης απεργιακής κινητοποίησης αλλά όλο το προηγούμενο χρόνικό διάστημα ήταν μπροστά στον αγώνα, δίνοντας ουσιαστικό περιεχόμενο στις διεκδικήσεις, συνδέοντας το ζήτημα της παιδείας με την οικονομία και την πολιτική, αναδεικνύοντας τις επιπτώσεις των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί του Π.Α.ΜΕ. δεν έχουμε μάθει στα πλαίσια του ταξικού «συνδικαλιστικού πολιτισμού» να χρησιμοποιούμε επιχειρήματα- καταγγελίες σε προσωπικό επίπεδο. Οι κρυφοί πολιτικοί πόθοι του προέδρου και των συνδικαλιστικών στελεχών της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ δε μας αφορούν. Μας ενδιαφέρει η ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων των εργαζομένων, Τα προσχήματα για την απεργοσπασία, με αναφορές σε προσωπικές φιλοδοξίες στελεχών, κ. πρόεδρε, να τα αναζητήσετε, σε άλλους πολιτικούς χώρους, και στο δικό σας. Εμείς ασκούμε κριτική στο περιεχόμενο της πολιτικής σας, στο πλαίσιο των αιτημάτων και στην οργάνωση του αγώνα.

Αυτό το πλαίσιο που ψηφίσατε πέρσι, η ΠΑΣΚ και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ήταν τόσο αντιφατικό, γενικό και ασαφές, δουλεμένοι με επιδεξιότητα, έτσι ώστε όχι μόνο να μην αντιπαρατίθεται στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, αλλά να τις χωρά μέσα στα συνθηματικού τύπου αιτήματα. Απουσίαζε από το διεκδικητικό πλαίσιο οποιαδήποτε αναφορά στο θέμα της αποκέντρωσης της εκπαίδευσης, της ενίσχυσης του διπλού σχολικού δικτύου, των ΣΔΙΤ που είναι από τα σημαντικότερα μέτρα προώθησης των αναδιαρθρώσεων. Δεν αμφισβητούσε την πολιτική που, προωθώντας τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια

των σχολικών μονάδων, το αποκεντρωμένο σχολείο, ανοίγει το δρόμο στη σύνδεση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με τα επιχειρηματικά συμφέροντα και ταυτόχρονα στη ανάπτυξη της ταξικής διαφοροποίησης και κατηγοριοποίησης. Δεν αμφισβητούσε στο παραμικρό την πολιτική και τις θέσεις της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ, την κυρίαρχη κατεύθυνση της Ε.Ε. για συμβολή της εκπαίδευσης στην αύξηση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου. Και ακόμη είχαν φροντίσει να «το κλείσουν», έτσι ώστε να μην συζητηθεί στις Γ.Σ. των συλλόγων μας, να μην μπορεί να αλλάξει! Να μην μπορεί να διαμορφωθεί στο πεδίο του αγώνα. Να είναι «κλειστό» απέναντι στα άλλα κινήματα των φοιτητών, των γονιών, των μαθητών και των ταξικών συνδικάτων που διεκδικούν σχολείο που δε χωρά τα συμφέροντα της αγοράς που τα διεκδικητικά τους πλαίσια απαιτούν εκπαίδευση σύμφωνη με τις πραγματικές μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν.

Τώρα άρχισε πάλι το παζάρεμα και οι κεντροαριστερές κολιγιές. Έχουμε πάλι βλέπετε εκλογές. Άρχισαν τα μαγειρέματα του δικομματισμού και της εκπαιδευτικής κεντροαριστεράς. Δεν ακυρώνουμε τον αγώνα μας. Ανοίξαμε δρόμους. Έγινε πολύ κουβέντα για την παιδεία μας. Το σχολειό άρχισε να γίνεται μέλημα του εργαζόμενου. Εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα με το ταξικό πλαίσιο του Π.Α.ΜΕ. Ο δρόμος αυτός πιστεύουμε ότι είναι μακρύς και δύσκολος. Θέλει επιμονή. Πρέπει να γεννά την αισιοδοξία ότι μπορούμε και πρέπει να συγκρουστούμε με το κεφάλαιο. Αν δεν το κάνουμε οδηγούμαστε σε αδιέξοδα. Η σημερινή πολιτική θα επιδεινώνει διαρκώς τη θέση των εργαζομένων. Η μόνη διέξοδος είναι η ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, η δημιουργία ενός ταξικού ισχυρού μετώπου, δημοκρατικού, αντιιμπεριαλιστικού, αντιμονοπωλιακού, η κοινωνική και πολιτική συμμαχία που θα αναχαιτίσει την επίθεση των καπιταλιστών και θα διεκδικήσει τη λαϊκή διακυβέρνηση, τη λαϊκή οικονομία.

ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ)

Συναδέλφισσες, -οι

η εκλογική αναμέτρηση ανέδειξε και επιβεβαίωσε για άλλη μια φορά τις δυο γραμμές που ουσιαστικά υπάρχουν στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η μια γραμμή είναι αυτή του κυβερνητικού και συμβιβασμένου συνδικαλισμού. Στα πλαίσια αυτά παρατηρούμε όλα αυτά τα συνηθισμένα φαινόμενα που υποσκάπτουν, εκβιάζουν και παρασύρουν τη ψήφο των συναδέλφων. Είναι πλέον γνωστό σε όλους πως τα ψηφοδέλτια των δυο μεγάλων παρατάξεων περιείχαν ονόματα διευθυντών και προϊσταμένων οι οποίοι με ρουσφέτια και «εξυπηρετήσεις» και πιέσεις απέσπασαν ψήφους από τους συναδέλφους. Στο ίδιο κλίμα και λόγο έλλειψης πολιτικής, επιχειρημάτων και ουσιαστικών θέσεων στα προβλήματα της παιδείας, άλλες φορές, οι ίδιες παρατάξεις, κατέφυγαν στη λασπολογία και τη συκοφάντηση των υποψηφίων και των θέσεων της ΕΣΑΚ. Άλλες φορές έκαναν «συμμαχίες» προσπαθώντας να διασφαλίσουν τη μη εκλογή των αντιπροσώπων μας. Και κάποιες άλλες φορές, προκειμένου να είναι απόλυτα σίγουροι για την εκλογική τους υπεροχή και νίκη κατέφυγαν στην καλπονοθεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η κραυγαλέα περίπτωση απόπειρας νοθείας στο σύλλογο της Ρόδου όπου στις εκλογές της Σύμης, ο ίδιος ο πρόεδρος του Συλλόγου και στέλεχος της ΠΑΣΚ, προσπάθησε να αλλοιώσει τα εκλογικά αποτελέσματα προς όφελος της παράταξης του.

Η άλλη γραμμή, συνάδελφοι, είναι η γραμμή της ρήξης της ουσιαστικής αντιπαράθεσης ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση. Είναι η γραμμή που συστρατεύεται και παλεύει με τους άλλους εργαζόμενους ενάντια στο σάπιο και διεφθαρμένο σύστημα, είναι η γραμμή που συμπορεύεται με το ΠΑΜΕ. Με καθαρές και ταξικές θέσεις, με πολιτικό όραμα για μια παιδεία που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Το ΠΑΜΕ εκπ/κών χωρίς υπεκφυγές και περιστροφές ανέδειξε τα πραγματικά προβλήματα που μας αφορούν (ευέλικτη ζώνη, αποκέντρωση, αξιολόγηση, νέα βιβλία, αναλυτικά προγράμματα) την ώρα που άλλες δήθεν προοδευτικές δυνάμεις άλλαζαν τα πλαίσιά τους κατά πως τους βόλευε εκλογικά.

Ενώ συστηματικά στηρίζουν τις κυβερνητικές συνδικαλιστικές παρατάξεις με τη στάση και τις αποφάσεις τους, λίγο πριν τις εκλογές θυμούνται πόσο διαφέρουν και αποσπασματικά, και όχι ουσιαστικά, δείχνουν να διαφωνούν από αυτές.

Συναδέλφισσες –οι, οι εκλογικοί συνδυασμοί που στήριξε το ΠΑΜΕ εκπ/κών βγήκαν ενισχυμένοι. Και αυτό γιατί στις συνειδήσεις των συναδέλφων αρχίζει να γίνεται ξεκάθαρο ότι είναι η μόνη δύναμη που αντιπαλεύει ανυποχώρητα και με συνέπεια τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, χτυπώντας πάντα στη καρδιά την αντιλαϊκή – αντιεκπαιδευτική πολιτική της Ε.Ε., ΟΟΣΑ, ΣΕΒ, που δικομματισμός και τα δεκανίκια τους στηρίζουν. Το μέλλον ανήκει στο ταξικό αγώνα για μια άλλη παιδεία και κοινωνία, τη σοσιαλιστική.

ΚΩΣΤΑΓΙΑΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ)

Τη νέα ευρωσυνθήκη που διατηρεί ατόφια την ουσία του αντιδραστικού ευρωσυντάγματος υπέγραψαν οι 27 ηγέτες της Ε.Ε. κάνοντας επίδειξη δύναμης απέναντι στους λαούς της, ενισχύοντας τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά της, δίνοντας νέα ώθηση στην επίθεση για κατεδάφιση λαϊκών δικαιωμάτων.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν η σύνοδος των Υπουργών Παιδείας, η συνδιάσκεψη κορυφής της Ε.Ε., η έκθεση με τις προτάσεις του ΟΟΣΑ και οι υποδείξεις του ΣΕΒ.

Όλες οι προηγούμενες συναντήσεις και αποφάσεις είχαν ως στόχο την άμεση υλοποίηση των αναδιαρθρώσεων (μεταρρυθμίσεων) που παίρνουν πίσω ότι απόμεινε από δωρεάν παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση και εργασιακά δικαιώματα. Στη σύνοδο Υπουργών Παιδείας αποφασίστηκε να μπουν στην τελική ευθεία οι αποφάσεις της Λισσαβώνας και της Μπολόνιας για ιδιωτικοποίηση της Παιδείας με αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα, την εμπορευματοποίηση της γνώσης, την προώθηση του σχολείου της αγοράς, την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των εκπ/κών και την χρηματοδότηση των σχολείων στην κατεύθυνση των σκανδιναβικών μοντέλων μέσα από δημοτικούς φόρους και δίδακτρα που θα καταβάλουν οι γονείς. Δεσμεύτηκαν να ελέγχεται η αποτελεσματικότητα από ένα συνεκτικό πλαίσιο δεικτών και σημείων σχετικά με τη πρόοδο για την επίτευξη των στόχων μέχρι το 2010.

Αξίζει να προσέξει κανείς την ουσιαστική αλλά και τη λεκτική ταύτιση των απόψεων – προτάσεων του ΟΟΣΑ και των εκπροσώπων του δικομματισμού στην Ελλάδα μέσα από τα προγράμματα τους και τους κατά καιρούς δηλώσεις τους, που αποτελούν τις μετεκλογικές τους δεσμεύσεις για την Παιδεία.

Πανηγυρίζουν κάποιοι για την άρση της οικονομικής επιτήρησης από την Ε.Ε., αποκρύπτουν όμως ταυτόχρονα ότι περνάει η χώρα στο στάδιο της δημοσιονομικής προσαρμογής των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών για να μειωθούν τα ελλείμματα και για το σκοπό αυτό πρέπει να εξοικονομηθούν αρκετά δις ευρώ από το προϋπολογισμό.

Αυτό σημαίνει νέα λιτότητα με πρώτα θύματα τους εργαζόμενους μέσα από τις «ελαστικές δαπάνες» της εισοδηματικής πολιτικής, δηλαδή μισθούς, συντάξεις, δαπάνες για την υγεία, την παιδεία την πρόνοια και αμέσως μετά μια άλλη λιτότητα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Αντίθετα οι «ανελαστικές δαπάνες» του προϋπολογισμού που έχουν άμεση σχέση με τη διαπλοκή παραμένουν ανέπαφες και ταυτόχρονα κεφάλαιο και διαπλεκόμενοι ενισχύονται με φορολογικές ελαφρύνσεις, κίνητρα κλπ.

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η δέσμευση για αλλαγή του συνταξιοδοτικού με στόχο τα 67 χρόνια. Την τραγική αυτή δέσμευση ωραιοποιούν λεκτικά κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση και την αποκαλούν παράταση εργασιακού βίου, ενεργό γήρανση ή ακόμη και εθελουσία παραμονή. Ο κ. Πολυζωγόπουλος (πρώην πρόεδρος της ΓΣΕΕ) εξέφρασε σε κυβέρνηση και ΣΕΒ την θέληση για ευρύτερη συναίνεση μετά τις εκλογές. Αναρωτιέται κανείς ποια συναίνεση χρειάζεται, σε τι και ποιο είναι αυτό που δεν πρέπει να γνωρίζουν οι εργαζόμενοι πριν τις εκλογές.

Όσο και αν κρύβονται ο στόχος τους είναι ξεκάθαρος και οι βασικοί άξονες των προθέσεων τους εμφανείς. Επιδιώκουν χειροτέρευση των προϋποθέσεων και την αποθάρρυνση για πρόωρη συνταξιοδότηση, την μείωση των συντάξιμων αποδοχών και την καθιέρωση ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων με την απαλλαγή του κράτους από οποιαδήποτε υποχρέωση στην κοινωνική ασφάλιση των πολιτών με ταυτόχρονη στήριξη ιδιωτικών ασφαλίσεων και επαγγελματικών ταμείων. Θεωρούν κατάκτηση το νόμο Ρέππα και ονειρεύονται το νόμο Γιαννίτση.

Μεγάλη υποκρισία και ψεύτικο ενδιαφέρον από ορισμένους για το μέλλον των ταμείων και κυρίως του ΤΕΑΔΥ μετά το σκάνδαλο με τα ομόλογα των αποθεματικών. Υποκρισία μέσα σ' αυτή την αίθουσα αλλά και μέσα στη Βουλή. Δεν στηρίζουν το σχέδιο νόμο που προωθήθηκε στη Βουλή μετά από πρόταση των ταξικών δυνάμεων για να επιστραφούν τα «κλεμμένα», από το 1951 μέχρι σήμερα, τόσο από την κακοδιαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ταμείων, όσο και από την νομότυπη διαχείριση του τζόγου στο χρηματιστήριο, αλλά και τη διασφάλιση των αποθεματικών στο δημόσιο.

Και όλα αυτά ψάχνοντας να εντάξουν στους ενόχους εκείνους που χρόνια τώρα αντιπαλεύουν την αρπακτική διάθεση του κεφαλαίου και των επιτήδειων. Όσο πλησιάζουμε το 2010, έτος ορόσημο για την Ε.Ε., τόσο η επίθεση θα γενικεύεται. Εμείς πρέπει να οργανώσουμε την αντεπίθεση μας. Αυτοί που μέχρι σήμερα διαχειρίστηκαν τους μικρούς και μεγάλους αγώνες του κλάδου, ούτε μπορούν μα ούτε θέλουν να αντιπαρατεθούν στο σύνολο και την ουσία των αναδιαρθρώσεων.

Ας γυρίσουμε την πλάτη στις συμβιβασμένες ηγεσίες και τα συνδικάτα της παρακμής. Να διαμορφώσουμε όρους σύγκρουσης και ρήξης. Να αλλάξουμε τους συσχετισμούς. Να προχωρήσουμε σε αγώνες με συνέπεια και συνέχεια σε πανεργατικό μέτωπο εργαζομένων.

Δ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ)

Συνάδελφοι, νομίζω ότι μετά από μία τέτοια συγκλονιστική χρονιά μας αξίζει να συζητάμε για τα σοβαρά και τα μεγάλα και μας αξίζει να συζητάμε με το βλέμμα στραμμένο στους αγώνες που έρχονται. Με αυτή την έννοια λέω ότι έχει μια πολύ μεγάλη αξία να σταθούμε σε ένα από τα τόσα σημαντικά που είπε ο σύντροφος και συνάδελφος από την Οαχάκα. Είπε ξεκινώντας την ομιλία του : «ανάθεμα σε όσους με τα λόγια τους υπερασπίζονται το λαό και με τις πράξεις τους τον προδίνουν.»

Και λέω να αναρωτηθούμε λιγάκι για ποιον να κτυπούσε άραγε αυτή η καμπάνα.

Να κτυπούσε για τη κυβέρνηση και τα στελέχη της, που μοίραζαν υποσχέσεις πριν τις εκλογές και τώρα μοιράζουν λιτότητα και αυταρχισμό;

Μήπως να κτυπούσε για την αξιωματική αντιπολίτευση και τον αρχηγό της που κατά τη διάρκεια της μεγάλης μας απεργίας έτεινε χείρα βοηθείας στην κυβέρνηση ζητώντας να συζητηθεί πολύ αργότερα η αναθεώρηση του άρθρου 16 για να μη συμπέσουν οι καταλήψεις των φοιτητών με τις δικές μας απεργίες ;

Μήπως αυτή η καμπάνα κτυπάει για το κύριο Παναγόπουλο, τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ, που αρνήθηκε πεισματικά τις εκκλήσεις μας να κηρύξει έστω και μία 24ωρη κατά τη διάρκεια της απεργίας και όταν τον επισκεφτήκαμε οι απεργιακές επιτροπές, μας είπε ότι «δεν μπορούμε τώρα, γιατί θα ρίξουμε όλο μας το βάρος στο προϋπολογισμό και στην 24ωρη απεργία του προϋπολογισμού»; Το έριξαν και είδαμε τα αποτελέσματα.

Μήπως αυτή η καμπάνα κτυπάει συνάδελφοι της δεξιάς πτέρυγας για τη παράταξη εκείνη που χαρακτήρισε την ιστορικότερη και ηρωικότερη απεργία του κλάδου παράνομη και αντικαταστατική;

Απέναντι λοιπόν, σε αυτές τις πολιτικές, της λιτότητας, των αντιεκπαιδευτικών μέτρων, της επέλασης των δυνάμεων της αγοράς και των κατευθύνσεων της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ, το αντίπαλο δέος ένα ολόκληρο χρόνο τώρα είναι εκείνο το βήμα που ανηφορίζει πεισματικά τη Σταδίου και τη Πανεπιστημίου, είναι εκείνοι που πλημμυρίζουν το Σύνταγμα ξανά και ξανά και όλες τις μεγάλες πλατείες της χώρας. Είναι εκείνοι οι αγώνες που ηλέκτρισαν την εργαζόμενη πλειοψηφία, που σήκωσαν τη σημαία των 1.400 € για όλο το λαό, που συγκίνησαν όλους αυτούς που μας έλεγαν «βάστα δάσκαλε», είναι εκείνοι οι αγώνες που ανάπνευσαν μέσα στα ΜΑΤ τα δακρυγόνα και τις σιδερογροθιές, είναι αυτοί οι αγώνες που έθεσαν τα θεμέλια για το μέτωπο παιδείας και εργασίας πού μπορεί να μας οδηγήσει σε νίκες.

Αυτοί οι αγώνες όπως είπε και ο φοιτητής το πρωί, ήταν και είναι ένα χρόνο τώρα, σε αυτή τη χώρα, η μοναδική πραγματική και ουσιαστική κοινωνική αντιπολίτευση, απέναντι στην κοινωνική βαρβαρότητα που προτάσσει η κυβέρνηση και οι σύμμαχοί της.

Άκουσα με προσοχή συνάδελφοι της ΕΣΑΚ τη 15λεπτη τοποθέτηση σας προηγουμένως και μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ότι σε μια τόσο μεγάλη τοποθέτηση μετά από αυτή τη χρονιά δεν άκουσα ούτε μία φορά την λέξη, ξέρετε ποια; Τη λέξη απεργία. Μα και πώς να την ακούσω όταν πέρσι τον Ιούνιο θυμάμαι πολύ καλά ότι λέγατε δύο πράγματα. Πρώτον για την απεργία που εξαγγέλθηκε ότι ήταν «δεκανίκι στη κυβερνητική αντιλαϊκή πολιτική και δεκανίκι στις προεκλογικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ» και δεύτερον ότι οι καταλήψεις στις σχολές - όπως ειπώθηκε συγκεκριμένα και γράφτηκε - ήταν «άλμα στο κενό», ότι θα είχε σαν «αποτέλεσμα να χαθεί στο εξάμηνο και η εξεταστική» και ότι «χρειάζονται τα ΑΕΙ να είναι ανοικτά».

Αλλά άκουσα με πολύ ενδιαφέρον και κάτι ακόμα. Η χαριτωμένη αναφορά της ΕΣΑΚ στα αριστερά γιουσουφάκια που συμμετέχουν στην Ευρώπη σε διάφορες κυβερνήσεις, μου άρεσε πάρα πολύ και με όλη τη μαρξιστική μου προϋπηρεσία, μπορώ να σας πω ότι είναι η σκληρότερη αυτοκριτική που έχω ακούσει από τους πρωτεργάτες των συγκυβερνήσεων του 1989 και του 1990.

Εδώ προκύπτει όμως και ένα άλλο ζήτημα. Το Σεπτέμβριο ξεκινήσαμε τη μεγάλη απεργία. Όλοι μας δώσαμε αυτή τη μάχη. Όπως μπορούσαμε. Με το σκεπτικό του ο καθένας. Ένα μήνα πριν από αυτή την απεργία, η κυβέρνηση έστησε τη κομπίνα του ΤΕΑΔΥ και όλων των ασφαλιστικών ταμείων. Όταν εμείς ζητούσαμε αυξήσεις η κυβέρνηση δεν έδινε δεκάρα. Εκείνοι ήξεραν ότι μας είχαν φάει τα λεφτά. Εμείς δεν το ξέραμε. Αυτό λέγεται τραγική ειρωνεία. Όμως εδώ προκύπτει από τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΑΔΥ ότι οι συ-

γκεκριμένες αγοραπωλησίες βρήκανε τη συναίνεση και την ομόφωνη γνώμη και των πέντε συνδικαλιστικών εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ που εκφράζουν όλο το κομματικό – συνδικαλιστικό κατεστημένο, από τη δεξιά μέχρι την αριστερά αυτού του συνεδρίου (ΔΑΚΕ – ΠΑΣΚ – ΕΣΑΚ – ΣΥΝ). Είπαμε από την πλευρά μας ένα απλό πράγμα, να έλθουν και να μας ενημερώσουν, να λογοδοτήσουν στην 67η ΓΣ της ΔΟΕ αυτοί οι πέντε εκπρόσωποι. Να πουν εάν έκαναν λάθος ή αδεξιότητα ή ήταν συνειδητή τους επιλογή. Από τις διαμαρτυρίες των αντιπροσώπων της ΕΣΑΚ αντιλαμβάνομαι ότι ήταν συνειδητή η επιλογή. Σημασία όμως έχει ακόμη και το εξής. Ούτε μετά δεν βρέθηκε κανείς, ούτε ένας να πει τι; «Έκανα λάθος συνάδελφοι μας κορόιδεψαν και μας έφαγαν τα λεφτά». Ξέρετε πώς βγήκε το σκάνδαλο στη φόρα; Βγήκε από κανένα συνδικαλιστή; Όχι. Βγήκε από τις Τράπεζες και τις χρηματιστηριακές εταιρίες που δεν τα βρήκανε μεταξύ τους στα μοιρασιά, από αυτούς βγήκε το σκάνδαλο στη φόρα. Δυστυχώς, γιατί εάν έβγαινε ένας συνδικαλιστής τον Οκτώβριο και έλεγε μας έφαγαν τα λεφτά τι θα γινόταν συνάδελφοι έξω από το ΤΕΑΔΥ, όταν καίγονταν οι δρόμοι της παιδείας; Α, δεν το ξέρανε ούτε τότε λέτε συνάδελφοι ; Είναι ακόμα χειρότερα τότε τα πράγματα και είναι ακόμα πιο επικίνδυνοι.

Η απεργία έθεσε τα θεμέλια για τους αγώνες του μέλλοντος και νομίζουμε ότι αυτό το συνέδριο πρέπει να τελειώσει με δύο πολύ σημαντικές αποφάσεις. Απόφαση πρώτη, ότι πάμε να δρομολογήσουμε το φθινόπωρο ένα νέο μεγάλο απεργιακό αγώνα που θα ξεκινήσει με γύρο κοινών γενικών συνελεύσεων σε όλη την εκπαίδευση τον Οκτώβριο, στη πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια και στα πανεπιστήμια με πρόταση - εισήγηση για 5ήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις και καταλήψεις διαρκείας μέχρι τη νίκη με ενισχυμένο και αναβαθμισμένο πλαίσιο αιτημάτων (το πλαίσιο της απεργίας να εμπουτισθεί με τα ζητήματα της «αποκέντρωσης» και των νηπιαγωγείων, της ΕΖ, των νέων βιβλίων και των αποθεματικών των ταμείων).

Δεύτερο, ότι το νέο διοικητικό συμβούλιο δεσμεύεται σε οποιαδήποτε περίπτωση, οποιαδήποτε κυβέρνηση σημερινή ή αυριανή καταθέσει αντιασφαλιστικά μέτρα ή νόμους να κηρύξει αυτόματα πενθήμερη απεργιακή κινητοποίηση με συνελεύσεις και ολομέλεια για τη συνέχεια και καλεί από τώρα όλα τα σωματεία και τις ομοσπονδίες να πάρουν την ανάλογη θέση.

Πολλά – πολλά διλήμματα συνάδελφοί μου υπάρχουν αυτές τις μέρες. Ένα είναι το δίλημμα των εκλογών για το νέο ΔΣ της ΔΟΕ, που εμείς λέμε ότι αξίζει το ρεύμα των Παρεμβάσεων – Συσπειρώσεων να βγει ενισχυμένο. Υπάρχει και άλλο δίλημμα Κωστάκης ή Γιωργάκης ; Υπάρχει και άλλο δίλημμα, σχολικός σύμβουλος ή προϊστάμενος άραγε ; Για μας το μεγάλο δίλημμα ξέρετε ποιο είναι ; Στη διάρκεια της απεργίας, έρχεται στη ΓΣ του συλλόγου μας στην Α' Αθήνας, ένας πιτσιρικάς 13 – 14 χρονών, χαιρετίζει από μέρους της γειτονικής κατάληψης του γυμνασίου την απεργία και καταθέτει ένα σακουλάκι με 50 λεπτά, 1, 2 ευρώ, με φραγκοδίφραγκα δηλαδή, πάνω στο τραπέζι και λέει «αυτά τα μαζέψαμε από τη κατάληψή μας και τα φέρνουμε σε σας τους απεργούς δασκάλους, σαν οικονομική ενίσχυση» και αυτή ήταν η συγκινητικότερη για μας στιγμή της απεργίας. Γι' αυτή και μόνο τη στιγμή άξιζε για μας να την κάνουμε αυτή την απεργία.

Και λέμε, να ποιο είναι το πραγματικό δίλημμα: υπάρ-

χει η πρώτη πλευρά της κυβέρνησης, του οικονομικού – πολιτικού μπλοκ εξουσίας, των χρηματιστηριακών εταιριών, των Τραπεζών, όλων αυτών που μας έκλεβαν τα δισεκατομμύρια, υπάρχει και η δεύτερη πλευρά και εμείς λέμε ότι είμαστε με αυτή τη δεύτερη πλευρά, είμαστε με τη νέα γενιά των 600 και 700 ευρώ, με τη νεολαία των καταλήψεων, με τους μαθητές και τους φοιτητές, είμαστε με τους εργαζόμενους, με τους άνεργους, με τους μετανάστες. Με αυτούς είμαστε και τη δική τους σημαία σηκώνουμε.

Ζ. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, πολλά λέγονται και πολλά ακούγονται σε αυτό το συνέδριο για την απεργία, όμως ένα πράγμα μένει και ένα δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Ότι αυτό το μεγαλειώδες κίνημα στο χώρο της εκπαίδευσης, που τη περασμένη χρονιά ξεκίνησε με τη δική μας απεργία, όταν πήραμε τη σκυτάλη από τα χέρια των φοιτητών, που στη συνέχεια πέρασε σε καταλήψεις και στην απεργία των πανεπιστημιακών, αυτό το μεγάλο κίνημα στο χώρο της εκπαίδευσης, πέτυχε μια μεγαλειώδη νίκη και αυτό δεν σηκώνει αμφισβήτηση από εχθρούς και φίλους.

Πέτυχε μια νίκη που ήταν πολύ σημαντική, έσπασε τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας στη Βουλή κατάφερε να ακυρώσει, να αποτρέψει, να αναβάλλει την αναθεώρηση του άρθρου 16 και αυτή τη νίκη είναι δική μας, δεν την χαρίζουμε σε κανέναν. Είναι νίκη του κινήματος της εκπαίδευσης, σαν τέτοια καταγράφεται, σαν τέτοια μετράει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι έδωσε κέρδη η απεργία στο κλάδο; Φυσικά και δεν έδωσε οικονομικά κέρδη. Την ίδια ώρα που γινόταν η απεργία μας, η κυβέρνηση ήταν πολύ απασχολημένη να μοιράζει τις μίζες από τα δομημένα. Για τους εκπαιδευτικούς δεν είχε τίποτε. Έδωσε όμως αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη, έδωσε τη καταξίωση αυτού του κλάδου, που για πολλά χρόνια εξ αιτίας της πολιτικής της ηγεσίας του, εξ αιτίας του μπλοκ ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ που λυμαινόταν τη ΔΟΕ, εξ αιτίας της αναξιοπιστίας τους, δεν μπορούσε να σηκώσει κεφάλι. Και τώρα έχουν αλλάξει τα πράγματα στη βάση του κλάδου που πήρε στα χέρια του αυτή την απεργία και κέρδισε.

Γιατί ο αγώνας αυτός, σε αυτούς ανήκει συνάδελφοι και συναδέλφισσες και να το ξεκαθαρίσουμε ο αγώνας αυτός δεν ανήκει σε καμιά ηγεσία. Ο αγώνας αυτός ανήκει στη βάση του κλάδου. Ο αγώνας αυτός ανήκει στους συναδέλφους και στις συναδέλφισσες που μέσα από τις απεργιακές επιτροπές, μέσα από τις απεργιακές συγκεντρώσεις, τις διαδηλώσεις, βήμα – βήμα σχολείο – σχολείο, γειτονιά – γειτονιά, συνάδελφο – συνάδελφο, γονιό – γονιό, χτίσανε τη συμπαράσταση σε αυτή την απεργία και αυτό είναι που μετράει, αυτό είναι που δίνει αυτή τη στιγμή και στη ΔΟΕ, τη δυνατότητα να αναστηλώσει το κύρος της σαν συνδικάτο και αυτό είναι πολύ σημαντικό και το θέλουμε, πάρα πολύ σημαντικό, μεγάλη κατάκτηση της απεργίας μας. Όμως θέλει προσοχή συνάδελφοι και θα πω πάρα κάτω στη κριτική μου στα πεπραγμένα.

Πριν μπω σε αυτό, θέλω να πω δύο πραγματάκια. Ένα για τη ΔΑΚΕ. Η ΔΑΚΕ συνάδελφοι τη δουλειά της κάνει. Απεργοσπασία, προϊστάμενοι, το μόνο που θέλω είναι να ενημερώσω εκείνο το συνάδελφο από τη ΔΑΚΕ που είπε ότι η γραμμή τους ήταν ότι δεν βάζουν στις συνελεύσεις το θέμα ότι ήταν κατά την άποψή τους αντικαταστατική απόφαση, ότι στη συνέλευση του Νοέμβρη της Νέας Σμύρνης το θέμα μπήκε από τη ΔΑΚΕ, άρα δεν είχε κατέβει καλά η γραμμή.

Επίσης, μια κουβέντα θέλω να πω μόνο για την ΕΣΑΚ ΔΕΕ γιατί πραγματικά συνάδελφοι, πιστεύω πως η αυτοκριτική είναι καλό πράγμα όταν κάποιος κάνει λάθος. Όμως, το να μην παραδέχεται το λάθος του και να προσπαθεί με λάσπες να αντιστρέψει γεγονότα καταγραμμένα είναι πρόβλημα συνάδελφοι, είναι κρίμα συνάδελφοι της ΕΣΑΚ. Κρίμα πραγματικά, κρίμα και ντροπή.

Και δεν θα πω πάρα πάνω. Θα έπρεπε πρώτοι εσείς να πείτε να έλθουν εδώ οι αντιπρόσωποι των εργαζόμενων του ΤΕΑΔΥ, πρώτοι εσείς πρέπει να το πείτε, μαζί με την Αυτόνομη Παρέμβαση, οι αντιπρόσωποι της Αριστεράς, να έλθουν να κάνουν την αυτοκριτική τους, γιατί ψηφίσανε; Δεν το ξέρανε; Να το πούνε. Όχι να κρυβόμαστε πίσω από τα δάκτυλά μας.

Τέλος και για να πω δύο πράγματα μόνο για τα πε-

πραγμένα της ΔΟΕ, πολύ γρήγορα. Θα πω 4, 5 φάουλ που απευθύνονται στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ γιατί νομίζω πως έχουν να κάνουν και με τη συνέχεια.

Φάουλ πρώτο: Στη διάρκεια της απεργίας, η εξαγγελία περί αναπλήρωσης, από το πρόεδρο και από τα άλλα μέλη του προεδρείου. Ήταν πολύ μεγάλο πρόβλημα. Δημιούργησε σύγχυση στο κλάδο. Και παρά τις θέσεις της ΔΟΕ στη συνέχεια, δυστυχώς η «γραμμή» δεν κατέβηκε προς τα κάτω και εγώ μαθαίνω ότι οι συνάδελφοι και όχι μόνο στην Αθήνα και στην επαρχία πολύ περισσότερο, μπήκανε στη διαδικασία αυτή του εξευτελισμού του εκπαιδευτικού έργου και της απεργίας.

Φάουλ δεύτερο: Ωρομίσθιοι. Η ΔΟΕ εξέδωσε οδηγία μη συμμετοχής των ωρομισθίων στις εκλογές αντιπροσώπων και αυτό είναι πολύ σοβαρό. Και μάλιστα η απόφαση πάρθηκε με την αναβίωση της αγαστής συνεργασίας ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ. Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, το ζήτημα των ωρομίσθιων δεν είναι τεχνικό. Είναι απόλυτη υπεκφυγή να κρύβεστε πίσω από τη γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ, που ενώ ο δημόσιος τομέας έχει γεμίσει συμβασιούχους, αυτή κρύβει το κεφάλι της στην άμμο και νομίζει ότι μπορεί να συνεχίζει να υπάρχει και να πορεύεται σαν συνδικάτο των μονίμων μόνο αφήνοντας τους συμβασιούχους στην τύχη τους. Στην πρωτοβάθμια, η προηγούμενη κυβέρνηση, υιοθέτησε για πρώτη φορά το θεσμό της ωρομισθίας και η σημερινή τον διατήρησε και τον ενίσχυσε. Οι ωρομίσθιοι συνάδελφοί μας, είναι η μαύρη εργασία του κλάδου. Πρέπει να συμμετέχουν στο συνδικαλιστικό κίνημα με πλήρη δικαιώματα. Γιατί έχουν ανάγκη, περισσότερο από κάθε άλλο τη συνδικαλιστική κάλυψη, απέναντι στην αυθαιρεσία της διοίκησης. Γιατί μόνο έτσι μπορούν να αγωνιστούν συλλογικά για τα δικαιώματά τους, για έγκαιρη πληρωμή των δεδουλευμένων, πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αξιοπρεπείς αμοιβές και συλλογικές συμβάσεις. Γιατί μόνο με αυτό τον τρόπο μπορούμε να αγωνιστούμε όλοι μαζί ενάντια στην εργασιακή ομηρία και ανασφάλεια, για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Να μην αποδεχτούμε σαν κλάδος να κοπούμε σε κομμάτια, να μη νομιμοποιήσουμε και μέσα στο συνδικάτο το «διαίρει και βασίλευε». Η κοντόθωρη μικροκομματική λογική με την οποία η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ καταδικάζει τους συναδέλφους μας ωρομίσθιους σε μέλη δεύτερης κατηγορίας, η επίσης κοντόθωρη μικροκομματική λογική της ΑΔΕΔΥ πρέπει να καταδικαστούν γιατί είναι διαλυτικές για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Τρίτο : Υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση από πλευράς της Ομοσπονδίας στο ζήτημα της ακύρωσης στην πράξη της τροπολογίας για τα νηπιαγωγεία. Χρειαζόμαστε γράμμα προς τους γονείς, δημοσιοποίηση του θέματος, μια ενιαία τακτική παντού, συνδυασμένη με μια δυναμικές διαδικασίες διεκδίκησης χώρων και επιπλέον προσλήψεων. Έχω την εντύπωση ότι μόνο το συντονιστικό των νηπιαγωγών προσπαθεί να οργανώσει τα πράγματα, ενώ η ομοσπονδία δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Υπάρχει κίνδυνος το Σεπτέμβρη, να βρεθούμε με παιδιά έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο και οι νηπιαγωγοί να πιέζονται από γονείς απελπισμένους που θα κατευθύνονται προς τα νηπιαγωγεία των Δήμων ή ακόμα χειρότερα να πιέζουν τους δήμους να ιδρύσουν νηπιαγωγεία (όπου έχουν επιλέξει ότι δε θα φτιάξουν). Χρειάζεται λοιπόν πιο δυναμικός τρόπος διεκδίκησης και επίσης χρειάζεται να βάλουμε αιτήματα όπως την κατάργηση των νόμων της αποκέντρωσης (2240 και 2218) μαζί με άμεση ενίσχυση του δημόσιου νηπιαγωγείου και για την εξασφάλιση επαρκούς ασφαλούς πλήρους εξοπλισμένης και σύγχρονης σχολικής στέγης και να γίνουν άμεσα μαζικοί διορισμοί νηπιαγωγών, ώστε να καλυφθούν όλες οι πραγματικές ανάγκες που προκύπτουν και από την εφαρμογή του νόμου για τον ένα χρόνο υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής. Στη συνέλευσή μου μπήκε και μια πρόταση για μια συμβολική απεργιακή κινητοποίηση την ημέρα του αγιασμού για να αναδειχτεί το πρόβλημα στα νηπιαγωγεία.

Φάουλ νούμερο 4: Ταμεία. Είπε και ο συνάδελφος Μαριόλης ότι η θέση της ΔΟΕ δεν είναι ικανοποιητική. Πού είναι η απολογία των εκπροσώπων; Να βγουν έξω τα αποθεματικά των Ταμείων από οποιοδήποτε τζογάρισμα, από οποιαδήποτε ομόλογα, δομημένα και αδόμητα, σταθερά και μη, 'εξω από το χρηματιστήριο, είναι τα λεφτά μας και δεν τα χαρίζουμε σε κανέναν.

Τέλος, συνάδελφοι αυτό που έγινε πριν με την διαδικασία ήταν απαράδεκτο, δεν μπορεί να υπάρχουν ζητήματα τέτοιου είδους, κρυμμένοι πίσω από το καταστατικό να μην επιτρέπεται να συζητηθούν τα ουσιαστικά ζητήματα του κλάδου και να λέμε ότι δεν υπάρχει η δυνα-

τότητα και να καταψηφίζεται η τροποποίηση της ημερήσιας διάταξης.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ έχουμε περιθώρια και δυνατότητες να πάρουμε αγωνιστικές αποφάσεις για την επόμενη χρονιά. Μόνο όμως αν βαδίσουμε στο δρόμο που άνοιξε η απεργία. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος και άλλος δρόμος.

Κ. ΜΠΟΪΚΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ)

Συνάδελφοι για την απεργία θέλω να πω ότι οι μεγάλοι αγώνες χρειάζονται και αγωνιζόμενους με σταθερό ανάστημα. Θα αναφερθώ στο θέμα που υπονόμευσε την απεργία, από το Δ.Σ. της ΔΟΕ της ίδιας, από τον Πρόεδρο. Άνοιξε νωρίς το ζήτημα της αναπλήρωσης με ευθύνη του Προέδρου και του προεδρείου. Και μάλιστα όχι μόνο των διδακτικών ωρών, αλλά και του χαμένου χρήματος.

Προέκυψε ξαφνικά να πάρουμε πίσω λεφτά. Δηλαδή αυτά ήταν πράγματα ανήκουστα και απαράδεκτα. Δεν μας εξήγησε κανείς πως προέκυψαν αυτά τα θέματα; Και κυρίως από την πλευρά της ΠΑΣΚ, γιατί από τη ΔΑΚΕ θεωρώ αυτονόητο να δεχθεί αυτά τα πράγματα. Βοηθούσαν την κυβέρνηση.

Θα αναφέρω δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις. Για την αναπλήρωση των διδακτικών ωρών πρώτα: Στο νομό μας (Σερρών), η Προϊσταμένη του 3ου Γραφείου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με έγγραφό της απαιτούσε από συναδέλφους που απήργησαν, ακόμη και απ' αυτούς που απήργησαν δύο μόνο μέρες να κάνουν, λέει, αναλυτικό πρόγραμμα αναπλήρωσης, κάτι που το κατήγγειλε με απόφαση ο Σύλλογός μας.

Έκανε μάλιστα και την εξής εξυπνάδα. Αφού πίεσε και υποχρέωσε τους Διευθυντές των σχολείων στην περιφέρειά της να συντάξουν πρόγραμμα αναπλήρωσης, στη συνέχεια προσποιήθηκε ότι αυτή απλώς εγκρίνει το πρόγραμμα και ότι αυτό το πρόγραμμα βγήκε λέει με απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων και οι συνάδελφοι με χαρά και προθυμία το συνέταξαν.

Λεπτομέρεια. Την Προϊσταμένη του 3ου Γραφείου τη συνάντησα πριν τρία ακριβώς χρόνια σε αυτήν ακριβώς εδώ την αίθουσα. Ήταν τότε αντιπρόσωπος του Συλλόγου μας στο Συνέδριο, εκλεγμένη με την παράταξη της ΔΑΚΕ.

Δεύτερη περίπτωση: Αρχισυνδικαλιστής της ΠΑΣΚ και πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου στο νομό μας, έκανε αναπλήρωση στις διακοπές του Πάσχα. Νομίζω ότι ήταν η μοναδική περίπτωση στο νομό μας αναπλήρωσης στις μέρες διακοπών του Πάσχα. Τότε δηλαδή που το θέμα έμπαινε καθαρά σε προαιρετική βάση.

Ποιοι και πώς στήριξαν την απεργία; Ποιοι θα στηρίξουν τους αγώνες του συνδικάτου και πώς τους στηρίζουν; Με αμοιβαίες μετατάξεις από το συνδικάτο στη διοίκηση και από τη διοίκηση στο συνδικάτο;

Νομιμοποιώντας κυβερνητικές τακτικές που στην ουσία ακυρώνουν το ίδιο το δικαίωμα στην απεργία, όπως αυτή η τακτική της αναπλήρωσης;

Αυτός συνάδελφοι είναι ο καθεστωτικός συνδικαλισμός. Απ' αυτόν πρέπει να απαλλαγεί το συνδικάτο. Ένα περιτύλιγμα από αλουμινόχαρτο που αν το ξύσεις λίγο, από μέσα υπάρχει τρία δάκτυλα πάχος σκουριά και σαπίλα συνδικαλιστική. Αυτά πρέπει να ξύσουμε, αυτή τη σκουριά και τη σαπίλα και να δούμε αν στο τέλος έχει μείνει καθόλου άθικτο και αλώβητο μέταλλο που μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε.

Τι να τα κάνουμε τα διεκδικητικά πλαίσια, τα ωραία, τα όσο θέλετε επαναστατικά που θα βγουν από εδώ; Μόνο κορνίζες και βίντεο; (Είδαμε και βίντεο). Ποιος θα τα προωθήσει; Ποιος θα τα παλέψει; **Να γυρίσουμε πίσω και να ξεκαθαρίσουμε μια και καλή απ' αυτή τη σαπίλα που λέγεται καθεστωτικός συνδικαλισμός στα πρωτοβάθμια όργανα.**

Αν θέλουμε να αλλάξουν οι συσχετισμοί εδώ πέρα, στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, πρέπει να τους αλλάξουμε στα όργανα τα πρωτοβάθμια. Αυτό είναι αυτό που θέλω να πω, αυτό που βιώνω καθημερινά στο Σύλλογό μας.

Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ)

Είμαι από τη Ξάνθη, από τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις

- Συσπειρώσεις και θα σας μιλήσω για την ενωτική εκπαίδευση. Ένα κομμάτι της εκπαίδευσης που δεν είναι γνωστό. Ωστόσο υπαρκτό.

«Η μαμά μου και ο παππούς μου βγάζανε καπνό, εγώ και ο Χουσείν πήγαμε στο καφενείο και ο Χουσείν μου είπε θέλεις να έλθεις στο σχολείο; Εγώ του είπα θέλω να έλθω στο σχολείο και ο Χουσείν μου είπε όταν έλθεις στο σχολείο θα λες στο κύριο Καλημέρα και στο χότζα θα λες κιναϊντίν.»

« Τη πρώτη ημέρα που πήγα στο σχολείο φοβόμουν πολύ, έκατσα έξω και άρχισα να κλαίω και ήλθε να με πάρει. Δεν καταλάβαινα τίποτε, έκατσα έξω και έκλαιγα.»

Είναι δύο κομμάτια από τα παιδιά της 4ης τάξης του δημοτικού σχολείου Εμονίου, ένα χωριό πάνω στο βουνό στον ορεινό όγκο του νομού Ξάνθης που με το καλύτερο τρόπο η παραγωγή λόγου 4ης τάξης παιδιά είναι αυτά, η παραγωγή λόγου γραπτού έδωσε με το καλύτερο και ενεργέστερο τρόπο το πρόβλημα της μειονοτικής εκπαίδευσης. Τι είναι η μειονοτική εκπαίδευση; Είναι μόδα. Η μόδα είναι η Ξάνθη, η Ροδόπη, η Θράκη, μόδα είναι και η μειονοτική εκπαίδευση. Σήμερα μάλιστα περικλειομένη από μία απειλή εξωτισμού.

Η μειονοτική εκπαίδευση λοιπόν, είναι μία ιδιαίτερη περίπτωση εκπαίδευσης. Η μόνη αναγνωρισμένη μειονοτική μειονότητα στην Ελλάδα είναι η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης. Στόχος της είναι η αναγνώριση των δικαιωμάτων της εκπαίδευσης, της γλώσσας και του εθιμικού της δικαίου. Το μειονοτικό σχολείο έχει ένα συμβολικό χαρακτήρα. Το μειονοτικό σχολείο αποτυπώνει τη σχέση της μειονότητας με το κράτος. Αποτυπώνει τη σχέση με την ίδια τη μειονότητα.

Για να δούμε λοιπόν, τι είναι το μειονοτικό σχολείο. Ανήκει σε μια ιδιότυπη περίπτωση από άποψη δομής προγράμματος, όπως και νομικού καθεστώτος. Είναι μια ζεύξη διατάξεων ιδιωτικού δικαίου και κρατικού. Για να δημιουργηθεί ένα σχολείο, πρέπει η ίδια η κοινότητα να το οργανώσει, για να διαλυθεί επίσης.

Το πρόγραμμά του. Το πρόγραμμά του είναι δίγλωσσο, το ελληνόφωνο και τουρκόφωνο. Στο τουρκόφωνο διδάσκουν τα μαθήματα των μαθηματικών, της φυσικής, της φυσικής αγωγής και των θρησκευτικών. Στο ελληνόφωνο διδάσκουν τα μαθήματα της γλώσσας, της ελληνικής, της αγωγής, της μελέτης περιβάλλοντος και της ιστορίας. Τα βιβλία που χρησιμοποιούμε. Πριν δέκα χρόνια γράφτηκαν τα βιβλία της μειονοτικής εκπαίδευσης. Βιβλία όπου αναγνωρίστηκε ότι η ελληνική γλώσσα, είναι μία γλώσσα ξένη για τα παιδιά αυτά και έτσι διδάσκεται ως δεύτερη γλώσσα. Οι δάσκαλοι της μειονοτικής εκπαίδευσης είναι μουσουλμάνοι, Έλληνες πολίτες, ερχόμενοι δηλαδή, από τα πανεπιστήμια της Τουρκίας ή δάσκαλοι από την ειδική παιδαγωγική ακαδημία. Ή απόφοιτοι ιεροσπουδαστηρίων. Οι έλληνες είναι δάσκαλοι μόνιμοι ή αναπληρωτές.

Για να δούμε τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης, αυτά που μας αφορούν. Πρώτα – πρώτα τα χωριά του ορεινού όγκου έχουν μετανάστευση μαθητών των οικογενειών τους, κλείνουν σχολεία και δημιουργούνται κάποια λίγα σχολεία σε μερικές περιοχές ως κέντρα σχολεία. Τα περισσότερα σχολεία, το 80% είναι ολιγοθέσια σχολεία όπου παρουσιάζονται πάρα πολλά προβλήματα διότι έχουμε παράλληλες τάξεις με διαφορετικά αντικείμενα.

Λοιπόν, ποια είναι τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης; Είναι η μαθητική διαρροή. Τα παιδιά σταματούν το σχολείο. Και η μαθητική διαρροή έχει φύλο, προτιμήσεις γεωγραφικές και προτιμήσεις φυλετικές. Σταματούν τα σχολεία τα τσιγγανόπαιδα, τα παιδιά του ορεινού όγκου και τα κορίτσια, λόγω παραδοσιακών αντιλήψεων. Η σχολική αποτυχία είναι ένα άλλο ζήτημα. Η σχολική αποτυχία γιατί τα παιδιά έρχονται σε επαφή με μια γλώσσα, την οποία δεν γνωρίζουν. Ειδικά οι πομακόφωνοι, οι σλαβόφωνοι, οι πομάκοι. Διδάσκονται δύο γλώσσες τις οποίες δεν γνωρίζουν τα τουρκικά και τα ελληνικά.

Η γλώσσα του σπιτιού της, η γλώσσα των αισθημάτων τους, της μάνας τους, η γλώσσα του παιχνιδιού τους δεν υπάρχει μέσα στο σχολείο. Λογικό είναι να αποτυγχάνουν και όταν τα καταφέρνουν, όταν φτάνουν μέχρι το γυμνάσιο εγκαταλείπουν στο λύκειο, εγκαταλείπουν γιατί δεν μπορούν να αντέξουν το συναγωνισμό, τον ανταγωνισμό, τη βαθμοθηρία του εκπαιδευτικού συστήματος της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Και φτάνουμε τώρα στα δικά μας και γρήγορα – γρήγορα σας λέω ότι εγώ επιθυμώ σαν δασκάλα των μειονοτικών σχολείων, η ομοσπονδία να έχει απόφαση για τη

μειονοτική εκπαίδευση. Να κάνει μια ημερίδα, να μιλήσει για το πρόβλημα των νηπιαγωγείων, για τη προσχολική αγωγή, διότι τώρα τελευταία δημιουργήθηκαν κάποια περίεργα νηπιαγωγεία, στα οποία δεν γνωρίζουμε το καθεστώς πρόσληψης, δεν γνωρίζουμε πώς θα πληρώνονται και ποιο είναι το πρόγραμμά τους.

Θέλω η Ομοσπονδία που θέλει έναν άλλο λόγο στο συνδικαλισμό, αλλά και σαν θεωρητικό επίπεδο επιστημονικό να δημιουργήσει μία διημερίδα για τη μειονοτική εκπαίδευση. Να περικλείσει, να ενδιαφερθεί γι' αυτό το κομμάτι της εκπαίδευσης που είναι αρκετά μεγάλο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΖΑΛΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΘΗΝΑ»)

Συναδέλφιισσες και συνάδελφοι,

Εργασιακές σχέσεις, μονιμότητα, ασφαλιστικό, εισόδημα, Δημόσια Παιδεία, κοινωνικό κράτος, δημοκρατικές ελευθερίες... **σφυροκοπούνται ανελέητα από την κυβέρνηση της Ν.Δ.** εδώ και καιρό με μια πρωτοφανή σε έκταση και ένταση επίθεση, που στηρίζεται στη συναίνεση της αντιπολίτευσης, τις ευλογίες όλου του αντιδραστικού μπλοκ εξουσίας και την υποταγή όλου του φάσματος του επίσημου συνδικαλισμού. **Η επέλαση της κυβερνητικής πολιτικής** έχει σχέδιο, προοπτική και ξεκάθαρους στρατηγικούς στόχους: την ολοκληρωτική ανατροπή του οικοδομήματος των εργασιακών διακαιωμάτων, το σάρωμα των κοινωνικών κατακτήσεων και την παράδοση των δημόσιων αγαθών στο Κεφάλαιο και στους νόμους της αγοράς.

Εδώ και ένα χρόνο, τα τμήματα της ζωντανής και μαχόμενης εκπαίδευση, αποτελούν την εμπροσθοφυλακή της αντίστασης απέναντι στην κυβερνητική επέλαση στην Παιδεία και την Εργασία. Από τη φοιτητική εξέγερση της περασμένης άνοιξης, στη συγκλονιστική απεργία των δασκάλων κι από τους φοιτητικούς αγώνες του χειμώνα μέχρι την πάλη ενάντια στην Συνταγματική αναθεώρηση, το άρθρου 16 και το ν. πλαίσιο, **η σύγκρουση στο χώρο της εκπαίδευσης κυριάρχησε στον κοινωνικό στίβο.** Οι εκπαιδευτικοί κι οι φοιτητές αντιστέκονται δυναμικά στις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, αμφισβητούν τα ιερά και τα όσια της πολιτικής του Κεφαλαίου και της Ε.Ε., συνεγείρουν συνειδήσεις, εκφράζουν το λαϊκό πόθο μιας πραγματικής νίκης για λογαριασμό όλων των εργαζομένων, διδάσκουν ανυπακοή και ρήξη, εμπνέουν νέους κύκλους κοινωνικών αγώνων. Η εκπαιδευτική άνοιξη απέδειξε ότι οι εκπαιδευτικοί, η νεολαία κι οι εργαζόμενοι μπορούν να βγαίνουν μαζικά στο δρόμο όταν οι αγώνες δεν είναι εικονικοί, αλλά μαχητικοί αγώνες διάρκειας και δίνονται για τις πραγματικές τους ανάγκες. Απέδειξε πως οι συνειδήσεις αλλάζουν στους δρόμους, πως **η μόνη αντιπολίτευση στο στημένο σκηνικό είναι οι δικοί μας αγώνες** και μόνη ελπίδα μας είναι η διεύρυνσή τους από **ένα χειραφετημένο και ευρύ μέτωπο Παιδείας -Εργασίας,** που θα συγκρουστεί με τον πυρήνα της αντιλαϊκής πολιτικής με σκοπό να την ανατρέψει.

Κορυφαία νίκη του πανεκπαιδευτικού κινήματος όλων των βαθμίδων αποτελεί ο κλονισμός της συνταγματικής αναθεώρησης και ασφαλώς **η αποτροπή, σε πρώτη φάση, της αναθεώρησης του άρθρου 16**. Το ξεπούλημα της δημόσιας εκπαίδευσης, παρά τη συμφωνία Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ, είναι πια απονομιμοποιημένο στην ελληνική κοινωνία. **Η υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας αποτελεί κορωνίδα των αγώνων για τα λαϊκά δικαιώματα και τις ανάγκες**.

στους δρόμους γράφεται η ιστορία

Όλο το φάσμα των δυνάμεων του κομματικού συνδικαλισμού πολέμησε πέρσι στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων την πρόταση των Παρεμβάσεων για απεργία διαρκείας από τις 18 Σεπτέμβρη. Μα ακόμα και όταν ένα μέρος τους (κάτω από τη δυναμική που δημιουργούσαν οι αποφάσεις των Γ.Σ. και την αποφασιστικότητα του ανεξάρτητου ριζοσπαστικού ρεύματος) στήριξε την πρόταση που έγινε απόφαση της 75ης Γ.Σ. της ΔΟΕ, δε μπορούσαν να προβλέψουν πως **η συγκλονιστική απεργία που ζήσαμε το φθινόπωρο στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση** θα άφηνε τη σφραγίδα της στη συλλογική συνείδηση των εκπαιδευτικών και θα γκρέμιζε όλους τους μύθους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που κρατούσαν το κλάδο στη συναίνεση και την αδράνεια. Πως θα αναδυόταν μια νέα και πρωτόγνωρη συλλογικότητα που, σπάζοντας τη λογική των επετειακών απεργιών, θα επέβαλλε τη **στρατηγική του αποφασιστικού αγώνα**

διάρκειας που στηρίζεται στην πρωτοβουλία και τη συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων, στις Γενικές τους Συνελεύσεις και τις Απεργιακές Επιτροπές. Σε έναν τέτοιο αγώνα διάρκειας εξελίχθηκε κάθε τι το συγκλονιστικό που ζήσαμε, σε έναν τέτοιο αγώνα συμμετείχαν ενεργά και στήριξαν τις ελπίδες τους οι χιλιάδες απεργοί, την καυτή τους ανάσα ένιωθε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία σε κάθε της βήμα.

Οι δάσκαλοι του αγώνα **κατέβασαν τις ντροπιαστικές σημαίες της κυβερνητικής κατοχής στις θέσεις του κλάδου και σήκωσαν τις σημαίες του δίκιου και των αναγκών.** Διέγραψαν τις επιδοματικές επαιτείες, φώναξαν «1400 για όλο το λαό» είπαν ένα καθαρό «όχι στην αξιολόγηση», απέδειξαν πως οι εκπαιδευτικοί δεν είναι συντεχνία, προσφέροντας τα μέγιστα στον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και την αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος. Έστησαν αναχώματα και δεν προχώρησε η πλημμυρίδα των αντιεκπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων στη Γενική Εκπαίδευση, με πρώτο την αποτροπή της εφαρμογής του πορίσματος του ΕΣΥΠ του προηγούμενου καλοκαιριού, που προέβλεπε την γενικευμένη αξιολόγηση, την αύξηση του ωραρίου και την προώθηση του επιχειρηματικού σχολείου. Διαμόρφωσαν σκηνές και **στιγμές μιας απεργίας από το μέλλον,** που δεν προέκυψε ως αντίδραση σε κάποιο κυβερνητικό μέτρο, αλλά με επιθετικά χαρακτηριστικά εξέφρασε τη χρόνια οργή και αγανάκτηση του κλάδου και **πρόβαλε ένα συνολικό πλαίσιο αιτημάτων που, παρά τις αδυναμίες του, διακήρυξε τις πραγματικές ανάγκες του κόσμου της εκπαίδευσης και της εργασίας.** Που βρέθηκε απέναντι από τον σκληρό πυρήνα της αντιδραστικής πολιτικής και όλου του μπλοκ εξουσίας και κάλεσε, έδειξε το δρόμο του κοινού αγώνα, έδωσε το χέρι στους γονείς και τους εργαζόμενους και βρήκε συγκινητική ανταπόκριση.

Και ασφαλώς οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που μόχθησαν για αυτόν τον αγώνα **θέλουν να τον πάνε παραπέρα.** Γι αυτό και μόνο μελετούν τις αδυναμίες του: Την ανάγκη για πιο μαζικές συνελεύσεις, την ανάγκη να εκφραστεί κεντρικά το δίκτυο των απεργιακών επιτροπών, την έλλειψη απεργιακών ταμείων, την ανάγκη επιμονής στον πανεκαιδευτικό αγώνα και τη διακλαδική αγωνιστική σύμπτωση. Γιατί αντιλαμβάνονται πως **τα αιτήματα της απεργίας μας παραμένουν αδικαίωτα** και πως έχουμε **ανοιχτούς λογαριασμούς** με μια πολιτική που μας αντιμετώπισε με πρωτοφανή αδιαλλαξία, αυταρχισμό και βία, αλλά δε μπόρεσε να μας τσακίσει.

ο κόσμος του αγώνα δεν έχει προεκλογικές ή μετεκλογικές αυταπάτες, αλλά ούτε αυταπάτες για τον υποταγμένο συνδικαλισμό

Σήμερα, που η εκλογολογία φουντώνει, τα επιτελεία του αντιδραστικού συνασπισμού της εξουσίας, χρησιμοποιούν τα ΜΜΕ για να μετατρέψουν το κύμα οργής και αγανάκτησης της κοινωνίας, από ικανή συνθήκη για τη διεύρυνση ανάπτυξη των αγώνων, σε μια άνευρη επιλογή του **πολιτικού διαχειριστή της επόμενης περιόδου.** Η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ, πίσω από μια τέτοια διαδικασία, επιχειρούν να κρύψουν τις προθέσεις τους για την εκδήλωση της τελικής και σαρωτικής επίθεσης απέναντι στην κοινωνία, που θα υλοποιεί τις οδηγίες του ΟΟΣΑ και τις αποφάσεις των Υπ. Παιδείας στο Λονδίνο που περιλαμβάνουν:

Την κατεδάφιση σε ό,τι απέμεινε από την κοινωνική ασφάλιση, την αύξηση των ορίων ηλικίας και των εισφορών, την παράδοση όλων των αποθεματικών στα καρτέλ της αγοράς και τη πλήρη μετατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων σε ατομική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου.

Την ένταση της παρατεταμένης λιτότητας και την καθολική ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με **την άρση της μονιμότητας** στο στενό δημόσιο τομέα, την **εφαρμογή αντιδραστικών μισθολογίων με τη σύνδεση μισθού-αξιολόγησης** και την **επέκταση του θεσμού των ωρομισθίων.**

Την επίθεση στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση που θα περιλαμβάνει: μεγαλύτερη υποχρηματοδότηση, γενικευμένη εισαγωγή ιδιωτών-χορηγών και επιχειρηματικής δράσης στα σχολεία, εφαρμογή του πορίσματος του ΕΣΥΠ και των νόμων Αρσένη-Ευθυμίου για την **αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση μαθητών- σχολείων- εκπαιδευτικών.**

Ασφαλώς βέβαια **ο κόσμος του αγώνα** δε μπορεί παρά να βρίσκεται **διαρκώς απέναντι** από τις πολιτικές που άσκησε στην κυβερνητική του θητεία και σκοπεύει

να ασκήσει το **ΠΑΣΟΚ**, που, πίσω από τον κούφιο αντιπολιτευτικό βερμπαλισμό της τελευταίας περιόδου, κρύβει τη βασική του συμφωνία με την κυβερνητική πολιτική, αλλά και τις **νεοφιλελεύθερες προθέσεις**, που αποτυπώνονται στο πρόγραμμά του: αποκέντρωση, υπαγωγή των σχολείων στους δήμους, ιδωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, αξιολόγηση, σύνδεση μισθού- απόδοσης, κ.α.

Η εμπειρία από τους αγώνες της περιόδου απέδειξε πως την ώρα που κυβέρνηση-αντιπολίτευση αποτελούν τους δίδυμους πύργους που δια πυρός και σιδήρου προωθούν τις νεοφιλελεύθερες και νεοσυντηρητικές αναδιαρθρώσεις**, ο επίσημος συνδικαλισμός από όλο το φάσμα φαντάζει ενσωματωμένος και υποταγμένος όσο ποτέ** και ασφαλώς ανήμπορος να οργανώσει ακόμα και τις στοιχειώδεις αντιστάσεις του κόσμου της εργασίας. Ήταν όνειδος για τους απεργούς των 6 εβδομάδων η στάση της **ΓΣΕΕ** που, παρά τις εκκλήσεις, δεν κήρυξε ούτε μια 24ωρη απεργία με πανεργατική απεύθυνση και μέτρα που θα γενίκευαν τον αγώνα και θα παρείχαν κρίσιμη στήριξη στον αγώνα των εκπαιδευτικών. Την ίδια στάση κράτησε σε όλη τη διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων καλώντας μάλιστα, μαζί με την ΑΔΕΔΥ, το εκπαιδευτικό κίνημα να προσέλθει σε «διάλογο» με την κυβέρνηση! Η ΑΔΕΔΥ κάτω από τις αφόρητες πιέσεις, εδέησε να κηρύξει δύο 24 ωρες απεργίες προς το τέλος του αγώνα, που κι αυτές δεν στηρίχθηκαν και έμειναν στα χαρτιά. Μνημείο στυγνού κυβερνητικού συνδικαλισμού αποτελεί η στάση της **ΔΑΚΕ**, που χαρακτήρισε την απεργία ως εκφυλιστικό φαινόμενο, κατήγγειλε τις πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις και στοιχήθηκε ανερυθρίαστα πίσω από όλα τα αντιδραστικά μέτρα της κυβέρνησης. Η **ΠΑΣΚ** που ποτέ δεν έπαψε να συντάσσεται με όλο το αντιεκπαιδευτικό οπλοστάσιο των μέτρων του ΠΑΣΟΚ στην εκπαίδευση, αρνήθηκε στην ΟΛΜΕ, τη συμπόρευση με τους δασκάλους σε απεργία διαρκείας, ενώ στη ΔΟΕ δεν πήρε απόφαση για το ΤΕΑΔΥ και το ασφαλιστικό, τα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία, την αποκέντρωση κλπ. Αποφάσισε μαζί με τη ΔΑΚΕ τον αποκλεισμό των ωρομισθίων, την συνέχιση ημερίδων-συνεδρίων συνδικαλιστικού τουρισμού, των συνδικαλιστικών προνομίων κλπ. **Με έναν τέτοιο «συνδικαλισμό», τις αντιλήψεις του και την εργοδοτική πρακτική του ο κόσμος του αγώνα πρέπει να συγκρούεται διαρκώς.**

Τραγικά είναι τα αδιέξοδα της γραμμής της **ΕΣΑΚ/ΠΑΜΕ** και τα ανέδειξε ο αγώνας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Έναν αγώνα που όχι μόνο αρνήθηκε να ψηφίσει και να στηρίξει, αλλά τον υπονόμευσε ανοιχτά, επενδύοντας στην ήττα του, πριν καν ξεκινήσει, χαρακτηρίζοντάς τον ως «προσφορά στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις»! Η αριστερά της περιχαράκωσης και των επετειακών απεργιών για την ενίσχυση του κόμματος δε βρήκε, ούτε στις πιο ωραίες στιγμές της ιστορίας του κλάδου, σημείο συνάντησης με τους χιλιάδες απεργούς που έγραψαν ιστορία. Αλλά ο κόσμος του αγώνα αντιλαμβάνεται πως η ελπίδα δεν βρίσκεται **ούτε σε εκείνους (ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ/ΣΥΝ)** που προσέρχονται στους αγώνες για τις ανάγκες της φωτογράφησης και της κομματικής- παραταξιακής προβολής και που θυμούνται την «ενότητα της αριστεράς» κάθε δυο χρόνια, 24 ώρες πριν την κάλπη για το νέο ΔΣ της ΔΟΕ, ως επικοινωνιακό τρυκ για να κερδίσουν κάποιους αντιπροσώπους και να ενισχύσουν το κομματικό τους ταμείο. **Οι δύο εκδοχές της επίσημης αριστεράς** αρνούνται το συντονισμό, την οριζόντια διασύνδεση και την κοινή δράση των πρωτοβάθμιων εκπαιδευτικών συλλόγων και των επιτροπών αγώνα, κάθε απόπειρα συντονισμού του αγώνα μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και αναδεικνύονται ως οι πιο συνεπείς υποστηρικτές του επίσημου συνδικαλισμού και των «θεσμών» του. Και οι δύο δε στήριξαν τη διεύρηνση του μετώπου σε πανεργατικό επίπεδο, στα συνδικάτα που συμμετέχουν. Στάθηκαν αδιάφορα ως επιφυλακτικά στη στήριξη των απεργιακών επιτροπών και όπου συμμετείχαν θέλησαν να τις υποβαθμίσουν σε εκτελεστικά όργανα των Δ.Σ.

Για τον κόσμο του αγώνα η ενότητα δοκιμάζεται στη δράση, στους αγώνες και στη βάση των εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί να χρησιμοποιείται σαν εκλογικό τέχνασμα. **Στα κοινωνικά κινήματα δεν υπάρχουν μαγικά ραβδάκια που μεταμορφώνουν τους κομματικούς μηχανισμούς σε αυτόνομες συλλογικότητες**.

Τελευταίο κρούσμα της πλήρους ενσωμάτωσης και των τραγικών του ευθυνών του επίσημου υποταγμένου συνδικαλισμού ήταν η αποκάλυψη πως **όλοι μα όλοι οι συνδικαλιστές εκπρόσωποι στο Δ.Σ του ΤΕΑΔΥ**

(ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ- ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ/ ΣΥΝ–ΕΣΑΚ/ΠΑΜΕ) συμφώνησαν για την αγορά των δομημένων ομολόγων και την παράδοση του ιδρώτα των εργαζομένων στα χέρια της «Ακρόπολης-Χρηματιστηριακής» και στο τζόγο του χρηματιστηρίου! Ντροπή τους! Οφείλουν να παρουσιαστούν στο συνέδριο του κλάδου που έδωσε τον μεγάλο αγώνα και **να απολογηθούν!**

στους δρόμους... θα κριθεί ξανά το δίκιο

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Όσο θα στήνεται ηχηρά το προεκλογικό σκηνικό που θα προετοιμάζει τον πολιτικό διαχειριστή της επόμενης περιόδου, άλλο τόσο θα γίνεται ξεκάθαρο πως οι αναδιαρθρώσεις και η αντιδραστική πολιτική μπορούν να ηττηθούν μόνο στο πεδίο των κοινωνικών αγώνων. **Οι μάχες που έχουμε μπροστά μας είναι στρατηγικής σημασίας** και θα καθορίσουν το κοινωνικό, εκπαιδευτικό και πολιτικό τοπίο για μια μεγάλη περίοδο. Οι ανοιχτοί λογαριασμοί που έχει το εκπαιδευτικό κίνημα με την κυβέρνηση και όλο το μπλοκ εξουσίας, τα αδικαίωτα αιτήματα των συγκλονιστικών του αγώνων, αλλά και η εμπειρία που απόκτησε στους δρόμους, επιτάσσουν τη μελέτη και τη συζήτηση για **τους όρους και τις προϋποθέσεις του επόμενου γύρου της αντιπαράθεσης.**

Ο αναπροσανατολισμός της δράσης του εκπαιδευτικού κινήματος στην κατεύθυνση της εκπλήρωσης των όρων για τη συνέχιση του αγώνα, πρέπει να απασχολήσει και την 76η Γ.Σ. της ΔΟΕ και τις συνελεύσεις του φθινοπώρου: Τώρα είναι που πρέπει να δούμε στις Γενικές Συνελεύσεις μια σειρά από **εμβαθύνσεις στο πλαίσιο** των διεκδικήσεών μας, με τα ζητήματα που ανέδειξε η αντιπαράθεση στην απεργία και η κυβερνητική επίθεση (ασφαλιστικό και βέτο σε κάθε χρηματιστική και επιχειρηματική κίνηση των ταμείων, αποκέντρωση-υπαγωγή στους δήμους των νηπιαγωγείων και της εκπαίδευσης συνολικά, εντονότερη αντίθεση στα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία και το περιεχόμενο εκπαίδευσης που διαμορφώνουν, πόρισμα ΕΣΥΠ και το επιχειρηματικό σχολείο- Σ.Δ.ΙΤ., την αξιολόγηση σχολικών μονάδων-εκπαιδευτικών-μαθητών και την αντίθεση στους ατομικούς φακέλους αξιολόγησης των μαθητών, την κατάργηση του νόμου πλαίσιο για τα ΑΕΙ, τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες κλπ). Τώρα είναι που πρέπει να **θωρακιστούμε με αποφάσεις για το περιεχόμενο και την ακαριαία μας αγωνιστική αντίδραση στη μάχη του ασφαλιστικού**. Τώρα είναι που πρέπει να δημιουργηθεί ένα δίκτυο απεργιακών ταμείων σε όλους τους συλλόγους και ασφαλώς **κεντρικό απεργιακό ταμείο** στην Ομοσπονδία. Τώρα είναι που πρέπει να κυριαρχήσει στο σχεδιασμό μας ο **πανεκπαιδευτικός συντονισμός και η αγωνιστική συμπόρευση με τους εργαζόμενους** που αντιστέκονται στη σκληρή επίθεση.

Τα κινήματα της εκπαίδευσης, πρέπει σήμερα να σηκωθούν ένα μπόι ψηλότερα. Το φωτεινό και υπέροχο παράδειγμα των αγώνων τους πρέπει να αναζητήσει νικηφόρα περάσματα. Οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις θεωρούν ότι σε αυτά τα πλαίσια **οι Γενικές Συνελεύσεις των συλλόγων της Π.Ε.** αλλά και σε όλες τις βαθμίδες-συνιστώσες του εκπαιδευτικού κινήματος (εκπαιδευτικοί, φοιτητές, πανεπιστημιακοί, μαθητές) πρέπει **να συγκληθούν μέχρι τα μέσα Οκτώβρη** και, συνεκτιμώντας τις πολιτικές εξελίξεις, να επεξεργαστούν **ένα κοινό** , σε περιεχόμενο και μορφές**, αγωνιστικό σχέδιο για το πότε και το πώς** θα προχωρήσουμε στην κήρυξη **απεργιακού αγώνα διαρκείας** (5ήμερες απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις) σε όλους τους χώρους και με κάλεσμα για συμμετοχή και στο υπόλοιπο **εργατικό κίνημα**.

Σε καμιά περίπτωση βέβαια οι αγώνες του δίκιου και των αναγκών μας δε μπορεί να αποτελούν καμμένο χαρτί για τις προεκλογικές ανάγκες της αντιπολίτευσης, ευκαιρία επετειακής συσπείρωσης των κομματικών μηχανισμών ή διαπραγματευτικό χαρτί για τις πολυποίκιλες ποσοστώσεις στις επιλογές των στελεχών εκπαίδευσης. Ο κόσμος της ζωντανής εκπαίδευσης έχει πολύ πιο όμορφα αγωνιστικά ιδανικά! **Στους δρόμους των πραγματικών αγώνων θα κριθεί ξανά το δίκιο.**

ενισχύστε το ανεξάρτητο ριζοσπαστικό ρεύμα δυναμώστε τη φωνή της ζωντανής εκπαίδευσης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η 76η Γ.Σ. της ΔΟΕ γίνεται **σε μια συναρπαστική για τον κλάδο συγκυρία**, που διαμορφώνεται τόσο από την έκταση της κυβερνητικής επίθεσης όσο από τους σημαντικούς αγώνες της περιόδου. **Τέτοιοι αγώνες, ού-**

τε εξαργυρώνονται σε κάλπες ούτε αποτελούν κολυμπήθρα του Σιλωάμ για κανέναν. Αποτελούν προϊόν συλλογικής δράσης και συνισταμένη προσωπικών θυσιών χιλιάδων εκπαιδευτικών που έδωσαν ό,τι καλύτερο μπόρεσαν στη μάχη για την αξιοπρέπεια και το δίκιο.

Όλα αυτά τα χρόνια **το ρεύμα των Παρεμβάσεων** με την αντίληψη μιας ανεξάρτητης ριζοσπαστικής δράσης ανέπτυξε την πολύμορφη δράση του. Στους πρωτοβάθμιους συλλόγους και στις Γενικές Συνελεύσεις, στα σχολεία και τις σχολικές τάξεις, στους δρόμους και τις κινητοποιήσεις, στη ΔΟΕ. **Κόντρα στις αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις, κόντρα στον υποταγμένο κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό.** Παλέψαμε για να μετατραπούν οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, από πεδία αναπαραγωγής κομματικών και διοικητικών μηχανισμών σε ζωντανά κύτταρα πολύπλευρης πολιτικής, συνδικαλιστικής, παιδαγωγικής, μορφωτικής και πολιτιστικής παρέμβασης. Αντιπαλέψαμε κάθε διοικητική αυθαιρεσία. Τους δεσμούς με τους συναδέλφους τους χτίσαμε στους δρόμους- κόντρα στο ρουσφέτι και τον εκμαυλισμό. Ρεύμα πολιτικής και συνδικαλιστικής χειραφέτησης, ρεύμα ανεξάρτητης ριζοσπαστικής δράσης: Με τα λάθη και τις αδυναμίες μας, αλλά πάντα ανυπόταχτα και δυναμικά επιδράσαμε αποφασιστικά στις εξελίξεις στην Π.Ε. Με το μορφωτικό μας ρεύμα και τη ριζοσπαστική παιδαγωγική, με τις πρωτοβουλίες του Παιδαγωγικού Ομίλου, με το κοινωνικό και το απελευθερωτικό μας πρόταγμα. **Ποτέ δεν υποκλιθήκαμε στους καταθλιπτικούς συσχετισμούς των οργάνων για να βρούμε αγωνιστικούς δρόμους από «τα κάτω», αλλά ούτε διστάσαμε να πάρουμε πρωτοβουλίες για να ανοίξει ο δρόμος για πραγματικούς αγώνες, όπως την απεργία των 6 εβδομάδων.**

Αυτή η αντίληψη πρέπει να ενισχυθεί από την 76η Γ.Σ! Για αυτό και καλούμε κάθε αγωνιστή, μαχόμενο αντιπρόσωπο της 76ης Γ.Σ. να σπάσει τις λίστες των κομματικών καταγραφών και να ενισχύσει το πολύμορφο, ριζοσπαστικό ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού στις εκλογές για το νέο ΔΣ της ΔΟΕ Για να ακουστεί πιο δυνατά η φωνή της μαχόμενης εκπαίδευσης μπροστά στις κρίσιμες μάχες της επόμενης περιόδου. Η αναμέτρηση με την αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική συνεχίζεται.!

Σ. ΣΚΑΡΤΣΙΛΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»)

Συνάδελφοι, αυτό το Συνέδριο, αυτή τη συζήτηση, **τα σκιάζει το μεγάλο γεγονός της απεργίας. Η μεγάλη φοβέρα της απεργίας είναι εδώ!** Όσο και αν θέλουν κάποιοι να την ξεχάσουν και να αποστρέψουν το βλέμμα, δεν θα τα καταφέρουν.

Το τρενάκι συνάδελφοι ***πήρε ωκεάνια πορεία!*** *Έπαθε ο Ίκαρος ναυτία και ο Προμηθέας κλονισμό! Και κάθε ομοιότητα με την πραγματικότητα περί ωκεάνιας πορείας - απεργία, περί ναυτίας και παρατάξεων, περί κλονισμών-κυβέρνησης, είναι εντελώς συμπτωματική!*

Αυτή την απεργία την πήρε στις πλάτες του ένας κλάδος, την πήρε στις πλάτες του και περπάτησε στις μεγάλες λεωφόρους του κινήματος. Στις λεωφόρους των μεγάλων πολιτειών που οραματίστηκε να αλλάξει. Σε αυτές τις λεωφόρους έδωσε ραντεβού, σ' αυτές τις λεωφόρους συναντήθηκε με τα ριζοσπαστικά ρεύματα του κινήματος, **σ' αυτές τις λεωφόρους ενέπνευσε το όραμα ότι μια άλλη πραγματικότητα μπορεί να είναι εφικτή** όταν συναντηθούμε.

Αυτός ο αγώνας, αυτή η απεργία φόβισε και φοβίζει! Αυτή η απεργία τρόμαξε και τρομάζει! Τόσο που άλλοι από εδώ μέσα θέλουν να την ξεχάσουν και να την αποκηρύξουν με μανία. Άλλοι αφού βυσσοδόμησαν με τον πιο επαίσχυντο τρόπο, τώρα κάνουν φιλότιμες προσπάθειες να τη σμικρύνουν, να την απαξιώσουν, να τη λοιδορήσουν. Και άλλοι έχουν την αφέλεια να πιστεύουν ότι θα την οικειοποιηθούν και θα αναβαπτιστούν.

Είστε εσείς εκ των αριστερών, που αφού δεν καταφέρατε να την υπονομεύσετε, τώρα χτυπάτε τους απεργοσπάστες στην πλάτη, τους ξεσκονίζετε το πέτο ψιθυρίζοντάς τους ότι καλά κάνανε που δεν απεργήσανε. Είστε εσείς που χαϊδεύετε και δικαιώνετε τα πιο συντηρητικά αυτιά και αντανακλαστικά, μήπως και καρπωθείτε έναν ψήφο παραπάνω. Είστε εσείς που με πίκρα διαπιστώσατε ότι οι λεωφόροι των χιλιάδων απεργών **σας γυρίσανε την πλάτη και σας άφησαν μόνους στην πλατεία τ**ις κομματικές σας σημαίες και τις κομματικές σας περιχαράκωσεις!

Είστε εσείς που ακόμα και εδώ μέσα συνεχίζετε τη λά-

σπη και την ύβρη για ανύπαρκτους εκπροσώπους των Παρεμβάσεων στο ΤΕΑΔΥ.

Κι είστε απ' την άλλη όλοι εσείς οι γαλαντόμοι και οι μεγαλόψυχοι που τρέξατε να μεσολαβήσετε για να τσιμπήσετε και εσείς κανένα ψήφο και προτείνατε τα μέτρα της αναπλήρωσης. Τα 30 αργύρια που οι χιλιάδες απεργοί σας επέστρεψαν. Πιστεύω να τα εισπράξατε.

Όσοι δε έχουν την αφέλεια να ελπίζουν και να πιστεύουν ότι αυτή την απεργία θα την οικειοποιηθούν και θα νίψουν τις αμαρτίες τους, κάνουν πολύ μεγάλο λάθος. **Είσαστε δέσμιοι των πεπραγμένων σας** και δεν είναι αυτά η απεργία βέβαια. **Αυτή είναι η απεργία των χιλιάδων απεργών που παρά τη δεινή τους οικονομική κατάσταση τη διαφύλαξαν και την υπεράσπισαν** και το απέδειξαν με τον πιο αξιοπρεπή και περήφανο τρόπο όταν δεν ξεπουλήθηκαν με το δέλεαρ της αναπλήρωσης που τόσο νωρίς αγωνιούσατε να τους εξασφαλίσατε.

Τα πεπραγμένα σας είναι η ηχηρή σας σιωπή. Σε ό,τι σχεδιάζεται και διακηρύσσει σε κάθε κείμενό του το ΠΑΣΟΚ και προσπαθεί να υλοποιήσει σήμερα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Τα πεπραγμένα σας **των μεγάλων σιωπών για το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό, για τις εργασιακές σχέσεις, για τη μονιμότητα, το εισόδημα, την αξιολόγηση, την αποκέντρωση, για τη διάλυση του κοινωνικού κράτους.**

Τα πεπραγμένα σας **της υποταγής και της συναίνεσης στο μεγάλο στοίχημα της άρσης του δημόσιου και δωρεάν σχολείου και την παράδοσή τους στους ιδιώτες,** στην κατάργηση του δικαιώματος στη μόρφωση, τα πεπραγμένα σας του κομματικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού **που συναινεί ομόφωνα στην καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, με την απλόχερη παράδοση των αποθεματικών στα τρωκτικά, απ'** αυτά τα πεπραγμένα σας και ο φόβος σας να κληθούν οι εκπρόσωποί σας στο ΤΕΑΔΥ για να δώσουν εξηγήσεις.

Και αλήθεια σύντροφοι της ΕΣΑΚ, που είναι η ανυπακοή σε κάθε περίπτωση, σε κάθε αφίσα διακηρύσσετε; Που την κρύβετε; **Πίσω από μία υποτίθεται ομοφωνία στο ΤΕΑΔΥ;**

Δέσμιοι αυτών των πεπραγμένων είστε που δεν δέχεστε να καταγραφεί σε αυτό το Συνέδριο **ούτε ένας χαιρετισμός στους χιλιάδες απεργούς.** Δέσμιοι αυτών των πεπραγμένων είστε **που αντάμα με τη ΔΑΚΕ σήμερα προσπαθήσατε για μια ακόμη φορά να αποκλείσετε απ' το συνδικάτο τους ωρομίσθιους,** το πιο άγριο εκμεταλλευόμενο κομμάτι του κλάδου!

Τα πεπραγμένα της υποταγής και της συναίνεσης επικαλείται ο Πρωτόπαπας του ΠΑΣΟΚ όταν ανερυθρίαστα λέει ότι ο νόμος Ρέππα, αυτός ο νόμος που μας έχει πάει στο 70% της σύνταξης, αυτό το νόμο που μας δίνει σύνταξη το μέσο όρο του μισθού της τελευταίας 5ετίας, που αύξησε τις εισφορές και τα όρια ηλικίας και μας πήγε στα 65, ότι αυτός ο νόμος ψηφίστηκε με τη συναίνεση της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ.

Τα πεπραγμένα σας αυτά είναι που δε σας νομιμοποιούν στις συνειδήσεις των απεργών. Αυτά τα πεπραγμένα οι χιλιάδες απεργοί τα καταψήφισαν με τον πιο ηχηρό και κατηγορηματικό τρόπο, αναπνέοντας δηλητήριο και ματώνοντας τις συγκλονιστικές και μεγαλειώδεις διαδηλώσεις τους επί έξι εβδομάδες.

Και ξέρετε κάτι συνάδελφοι; Και εσείς που λοιδωρήσατε τους αγώνες, που τους υπονομεύσατε και δηλώνετε σήμερα πανέτοιμοι να ξεκινήσετε καινούργιους και εσείς που θέλετε όπως λέτε να τους τιμήσετε, **οι λεωφόροι που δεν περπατήσαμε ακόμα είναι μπροστά και μας περιμένουν.**

Το Συνέδριο αυτό είναι στο χέρι σας να σταθεί αντάξιο στο δρόμο που άνοιξαν οι χιλιάδες απεργοί εκπαιδευτικοί.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΑΪΝΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, οι Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις ξεκάθαρα λέμε ότι καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα, τα πεπραγμένα της διετίας, γιατί εκτιμάμε ότι το συνδικάτο δυστυχώς δεν άλλαξε ρότα, δεν έκανε την τομή που θα έπρεπε.

Είναι άλλο πράγμα και θα πω παρακάτω για το τι σηματοδοτεί η μεγάλη ηρωική απεργία φέτος. Δυστυχώς συνάδελφε Πρόεδρε που δεν είσαι εδώ, είπες ότι το συνδικάτο γύρισε σελίδα. Μπορεί στη σελίδα αυτή να

γράφτηκαν κάποιες παράγραφοι ηρωικές, αλλά η σελίδα δεν άλλαξε, δεν γύρισε.

Να θυμηθούμε λίγο την πρώτη χρονιά.. Επειδή συνέβαινε να είμαι εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων – Κινήσεων – Συσπειρώσεων στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, μια χρονιά που χαρακτηρίστηκε απ' τον γνωστό όπως τον περιγράφουμε χρόνια τώρα γραφειοκρατικό και υποταγμένο συνδικαλισμό. Αυτός ήταν ο προσανατολισμός του συνδικάτου.

Οι θέσεις, η διαχείριση και η δράση του συνδικάτου καθορίστηκαν κατά κανόνα από την πλειοψηφία ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ. Και αν εξαιρέσουμε την απόφαση για την ευέλικτη ζώνη που άνοιξε μια δυναμική πρωτόγνωρης αντίστασης από τους Συλλόγους Διδασκόντων, τα υπόλοιπα ήταν στη γνωστή ρότα.

Να θυμηθούμε λίγο τον περιβόητο οδικό χάρτη αγώνα που μας έκανε μια τουριστική περιήγηση σε όλη την Ελλάδα το δίμηνο Γενάρη-Μάρτη, με τις γνωστές ημερίδες και τα περιφερειακά συλλαλητήρια, που δεν παραγνωρίζω ίσως την ξεχωριστή αξία που μπορεί να έχουν σε περιφερειακό επίπεδο, δεν μπορεί όμως να είναι ο κεντρικός σχεδιασμός του συνδικάτου.

Όπως δεν μπορούσε να είναι και ο αγωνιστικός προσανατολισμός και σχεδιασμός του συνδικάτου η μία 48ωρη και τέσσερις 24ωρες απεργίες, παρακολούθηματα της ΑΔΕΔΥ. Αλλά στη φετινή χρονιά συνάδελφοι, είχαμε την ηρωική απεργία, την απεργία των έξι βδομάδων. Και λέμε ζήτω η απεργία. Υπερψηφίζουμε και με τα δυο μας χέρια την απεργία.

Γι' αυτό καταθέσαμε και χθες την πρόταση ψηφίσματος – χαιρετισμού της απεργίας. Δεν μπορούμε όμως να πούμε ότι από μόνη της η απεργία των 6 εβδομάδων άλλαξε τον προσανατολισμό του συνδικάτου. Και επιβεβαιώθηκε και μετά τα πεπραγμένα, του μετά της απεργίας χρόνου. Αλλά και στην περίοδο της απεργίας, πρέπει να πούμε κάτι, το συνδικάτο δεν κινητοποιείται, δεν δρα εκεί που η απεργία τραβάει.

Πρέπει να δρα, να κινητοποιείται και να ενεργεί εκεί που η απεργία χωλαίνει, εκεί που η απεργία έχει πρόβλημα. Αλλά ας δούμε μετά τι έγινε. Το φοιτητικό κίνημα ήταν στους δρόμους πριν από εμάς και συνέχισε μετά από εμάς. Μήπως το συνδικάτο, η ΔΟΕ, θα έπρεπε να έχει μια – για να μη μπω σε λεπτομέρειες που θα μπορούσαμε να πούμε πολλά – πιο ενεργητική συμμετοχή;

Τι έκανε το συνδικάτο για τα νέα βιβλία; Εκτός από μία γενική καταγγελία της διαδικασίας εισαγωγής, ασχολήθηκε με το περιεχόμενο; Μίλησε για το περιεχόμενο; Και την προηγούμενη χρονιά που ήμουν στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, προσωπικά μόνο εγώ τουλάχιστον 3-4 φορές προσπάθησα να κάνω θέμα συζήτησης επί της ουσίας για το περιεχόμενο. Και η ΕΣΑΚ το έκανε.

Και αρνήθηκε η πλειοψηφία ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ να πάρει θέση, όπως αρνείται και φέτος. Και είναι ένοχη αυτή η άρνηση, γιατί οι δικοί τους άνθρωποι τα γράψανε τα βιβλία συνάδελφοι. Για το ΤΕΑΔΥ που προέκυψε το ζήτημα ένοχη σιωπή. Αρνήθηκε το συνδικάτο να πάρει στον έγκαιρο χρόνο θέση σαφέστατη και για τα αποθεματικά, αλλά και για την κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα – Ρέππα.

Για το ΤΕΑΔΥ, και χθες επιβεβαιώθηκε αυτή η ένοχη σιωπή, να μην πάρει θέση το Δ.Σ. της ΔΟΕ για την ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. που δυστυχώς μελανό σημείο για τα συνδικαλιστικά δρώμενα, έχει την υπογραφή και των τεσσάρων κομματικών παρατάξεων. Αρνήθηκε και χθες ακόμα να πάρει θέση. Αρνήθηκε και χθες ακόμα να καλέσει τους εκπροσώπους του ΤΕΑΔΥ να απολογηθούν.

Για τους ωρομίσθιους. Πέραν του τι έκανε αυτή τη διετία για τον επαίσχυντο αυτό θεσμό της μεσαιωνικής εργασίας, ακόμα και φέτος λίγο πριν τις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη των αντιπροσώπων, επανήλθε με μια περίεργη εντολή για αποκλεισμό τους από το συνδικάτο.

Είχαμε το ζήτημα των νηπιαγωγών. Αρνείται το συνδικάτο να τοποθετηθεί επί της ουσίας για την αποκέντρωση, για την κατάργηση των νόμων της αποκέντρωσης. Και κοιτάξτε συνάδελφοι, σε όλο αυτό το πλαίσιο είχαμε τον ίδιο όπως είπα προσανατολισμό, την ίδια ταυτότητα του συνδικάτου, ακόμα και στα ζητήματα τα οικονομικά, ακόμα και στα ζητήματα όλα αυτά που έχουμε βάλει κατά καιρούς για τις αποζημιώσεις των μελών του ΔΣ της ΔΟΕ.

Να σας πω κάτι για τη φυσιογνωμία και τον προσανατολισμό της γραφειοκρατίας που διακατέχει την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Πέρσι για δύο μήνες κουβεντιάζαμε που θα γίνει το Συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟΕ. Θα γίνει

στο Ηράκλειο που ήθελε η ΠΑΣΚ ή θα γίνει στη Χαλκιδική που ήθελε η ΔΑΚΕ;

Όταν λέγαμε το αυτονόητο, για ποιο θέμα θα γίνει το Συνέδριο, υπάρχει λόγος να γίνει ένα Συνέδριο που κοστίζει 60-70 χιλιάδες €; μας λέγανε, θα βρούμε τον τόπο και μετά θα βρούμε το θέμα. Και όταν τελικά τα βρήκανε με τη ΔΑΚΕ και πήρε την διημερίδα στη Χαλκιδική για τους ελληνοπαίδες του εξωτερικού η ΔΑΚΕ, πήρε η ΠΑΣΚ το Συνέδριο στο Ηράκλειο. Αυτή είναι η φιλοσοφία του συνδικάτου και αυτό δεν το άλλαξε η απεργία.

Η απεργία ήταν ηρωική και θα πρέπει να έχει συνέχεια και θα πω μετά. Δυο λόγια για τους συντρόφους της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Πέρσι δυστυχώς είχαν προκαταλάβει την αποτυχία της απεργίας, την είχαν ονομάσει προϊόν κεντροαριστερής συμμαχίας. Είχαν πει ότι κουβαλάει νερό στο μύλο του ΠΑΣΟΚ για τις δημοτικές εκλογές.

Όμως σύντροφοι της ΕΣΑΚ που μιλάτε για γιουσουφάκια, θυμίζετε τους κοτζαμπάσηδες και τους δεσποτάδες του '21, που προκαταλαμβάνανε την αποτυχία του αγώνα τότε. Και το χειρότερο σύντροφοι της ΕΣΑΚ, είναι ότι ο Σεπτέμβρης σας βρήκε χώρια. Την τρίτη μέρα της απεργίας στο μεγάλο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα, μια εκατοντάδα αγωνιστών της ΕΣΑΚ ήταν στεγνοί στην Ομόνοια. Αλλά αυτή ήταν η επιλογή. Είναι πάγια επιλογή αν θέλετε.

Γιατί την Παρασκευή όμως σύντροφοι της ΕΣΑΚ στις συνελεύσεις και το Σάββατο στην ολομέλεια, ψηφίσατε τη συνέχιση της απεργίας με τη μορφή αυτή; Αν το πλαίσιο αυτό ήταν υποταγμένο, αν αυτό ήταν προϊόν κεντροαριστερής συμμαχίας, οφείλετε να είσαστε συνεπείς και να τραβήξετε όπως η ΔΑΚΕ με απόλυτη συνέπεια, το ότι είναι μια παράταξη που έχει ταυτιστεί απόλυτα με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, δεν ψήφισε την απεργία ούτε μετά την καταστολή, ούτε μετά τις δηλώσεις της Γιαννάκου.

Γιατί μετά μπήκατε με έναν τρόπο στην απεργία, με το πλαίσιο αυτό, με αυτή τη μορφή, με αυτά τα χαρακτηριστικά; Μήπως μας δουλεύετε σύντροφοι και συνάδελφοι της ΕΣΑΚ;

Και τελειώνω, εμείς επειδή θεωρούμε ότι η απεργία ήταν το σημαντικό, το κορυφαίο στιγμιότυπο βέβαια της διετίας, αλλά κορυφαίο γεγονός και επειδή θεωρούμε ότι πρέπει να έχει συνέχεια και ειδικά μπροστά σε αυτά που έρχονται και μετά τις εκλογές, είτε είναι ο Κωστάκης, είτε είναι ο Γιωργάκης και εννοώ το ασφαλιστικό, αξιολόγηση και μια σειρά άλλα ζητήματα, θα πρέπει να είμαστε εδώ συνάδελφοι.

Γι' αυτό και η πρόταση των Παρεμβάσεων – Κινήσεων – Συσπειρώσεων για το αγωνιστικό κομμάτι της επόμενης χρονιάς, είναι τέτοια η οποία περιγράφει τη δυνατότητα ανάπτυξης αγώνων πανεκπαιδευτικών, εισήγηση – απόφαση από το Συνέδριο για απεργία με τη μορφή των πενθήμερων επαναλαμβανόμενων, μαζί με τους καθηγητές, με καταλήψεις απ' τους φοιτητές, με ταυτόχρονη πραγματοποίηση Γ.Σ. τον Οκτώβρη.

Θα πούμε και αύριο γι' αυτά. Αλλά θα πρέπει να έχουμε το νου μας, ώστε να κλειδώσουμε με ένα τρόπο και την μια απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου στην περίπτωση που ανοίξει το ασφαλιστικό. Για να μην ερχόμαστε και εκτιμούμε πάλι την επόμενη χρονιά τα πεπραγμένα απραξίας όπως κάναμε τις προηγούμενες χρονιές, να έχουμε το νου μας.

Σας ευχαριστώ.

Β. ΜΑΚΡΗΣ
(Δ. ΓΛΗΝΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

Αλήθεια συνάδελφοι σε ποιους απευθύνεται το συνέδριο της ΔΟΕ; Εάν όπως πιστεύουν αρκετοί εδώ μέσα, αποτελεί ένα χώρο δημόσιων σχέσεων και επικοινωνιακών πρακτικών που θα εξασφαλίσουν λίστες και στηρίξεις, , μικροκομματικές σκοπιμότητες και ηγεμονικές επιβεβαιώσεις, τότε αρκούν τα λόγια και οι δηλώσεις που εύκολα ξεχνιούνται. Εάν όμως κατανοούμε βαθύτατα ότι το σημερινό συνέδριο αποτελεί σώμα που απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς που απεργήσανε για 6 βδομάδες, τότε έχει την ανάγκη να εκτιμήσει τη πολιτική και κοινωνική συγκυρία για την εκπαίδευση, να συζητήσει για την ουσία των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, να αποφασίσει στοχεύσεις και πρακτικές που θα ανατρέπουν το παρόν σκηνικό, θα βάλουν σε κίνηση τους εκπαιδευτικούς, θα εμπνέουν τους αγώνες και θα στοχεύουν σε όλες τις αιχμές που διακυβεύονται στο σή-

μερα. Αιχμές που θα βρίσκονται σε αντίθεση με τη λογική και τη πρακτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κοινωνία της νέας τάξης.

Ξέρετε συνάδελφοι, ζούμε σε μία στιγμή που έχουμε ένα συντονισμό και μία συμμόρφωση της παιδείας στις αλλαγές που γίνονται στην εργασία, τις βαθιές αλλαγές που γίνονται στην εργασία. Ο απασχολήσιμος, τυποποιημένος, υποταγμένος και αποξενωμένος από την εργασία του άνθρωπος γίνεται προσπάθεια να εναρμονιστεί πλήρως με τον καταρτίσιμο, αξιολογημένο, πιστοποιημένο και λειτουργικά αλφαβητισμένο άνθρωπο. Και αυτό το ρόλο θέλουν να παίξει η εκπαίδευση.

Πώς λοιπόν, σήμερα θα βάλουμε ζητήματα

Για το καθολικό δικαίωμα στη γνώση, σε μια ενιαία 14χρονη, (12 συν 2) υποχρεωτική ενιαία, δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους, χωρίς χορηγούς και αποκεντρώσεις, με την κατάργηση όλων των νόμων για τις αποκεντρώσεις και με την άμεση απόκρουση των νόμων και τις τροπολογιών για τα νηπιαγωγεία.

Να ζούμε μόνο από το μισθό μας με σταθερή και μόνιμη εργασία, χωρίς ωρομίσθια και με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό. Με τη χρηματοδότηση της παιδείας στο 15%,

Με την ενίσχυση των συλλογικών αποφάσεων στο σχολείο, με αποφασιστικό λόγο στο σύλλογο διδασκόντων και κατάργηση των διευθυντικών και διοικητικών μηχανισμών και των αντίστοιχων νόμων, χωρίς αξιολογήσεις, κατηγοριοποιήσεις, μαθητών, εκπαιδευτικών και με κατάργηση του καθηκοντολογίου.

Την αλλαγή, την άμεση αλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων με τη καθοριστική συμβολή της ζωντανής εκπαίδευσης.

Την εξασφάλιση και διεύρυνση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Χθες ο συνάδελφος Μπράτης μίλησε για «συνέχεια των αγώνων». Ποιους αγώνες θα συνεχίσουμε συνάδελφοι; Πόσο έτοιμοι είμαστε και είστε να βάλουμε ζητήματα που θα αλλάξουν τη θέση του συνδικάτου στη κοινωνία, να απαγορεύσουμε την αποκέντρωση, να ιδρύσουμε ένα απεργιακό ταμείο, να αλλάξουμε τις αποφάσεις του συνδικάτου για την αξιολόγηση. Να βάλουμε το ζήτημα της εργατικής διαχείρισης των Ταμείων και όχι απλά του ελέγχου τους. Να διεκδικήσουμε νέα βιβλία.

Ξέρετε τι έλεγε ο Αλογοσκούφης προχθές; Τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα της κοινωνίας, λέει, είναι πρώτον το ασφαλιστικό και δεύτερον ο κοινωνικές δαπάνες. Οι κοινωνικές δαπάνες και το ασφαλιστικό είναι τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα. Δηλαδή; Εσύ φίλε, εσύ, εσύ, εσύ που ψηφίζεις και υποστηρίζεις τη Νέα Δημοκρατία.

Μας θέλουν να επιβιώνουμε και όχι να ζούμε. Ξέρετε τι δήλωναν οι συναινετικές δυνάμεις για το νόμο πλαίσιο; Το μεγάλο πρόβλημα είναι η ύπαρξη του ασύλου, δηλαδή, η ύπαρξη χώρων ελευθερίας που δεν υπόκεινται στον κρατικό έλεγχο.

Πώς απαντούν οι δυνάμεις, οι διάφορες πολιτικές δυνάμεις στην ανάγκη για απόφαση, για αγωνιστικό σχέδιο άμεσα, τώρα, σχέδιο που θα προτάσσει αυτό που έβαζαν οι γενικές συνελεύσεις: ένα δεύτερο γύρο αναμέτρησης στον οποίο θα παιχτεί τι έγινε το προηγούμενο φθινόπωρο, η νίκη ή ήττα της φετινής μας απεργίας.

Εμείς λοιπόν, προτείνουμε

Η συνέλευση του κλάδου αποφασίζει τη διεξαγωγή γενικών συνελεύσεων στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση, στις αρχές του Οκτώβρη, στις οποίες εισηγείται την εκδήλωση απεργιακής κινητοποίησης διάρκειας με επαναλαμβανόμενη μορφή τις πενθήμερες απεργίες και με ταυτόχρονη πρόταση σε όλους τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς χώρους να συγκαλέσουν συνελεύσεις στο ίδιο διάστημα.

Αυτές οι γενικές συνελεύσεις, καλούνται εκτιμώντας τις πολιτικές εξελίξεις, να επεξεργαστούν αγωνιστικό σχέδιο, για το **πότε και πώς** θα προχωρήσουμε στη κήρυξη της απεργίας και καταλήψεων σε όλους τους χώρους. Στη κατεύθυνση αυτή προχωράμε στην έκδοση αφίσας, γράμματα προς τους γονείς και στους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς και εργασιακούς χώρους και στο συντονισμό τους.

Τη δημιουργία απεργιακού Ταμείου που θα μπορεί να στηρίζει τους απεργούς.

Ειδικά για το ασφαλιστικό σε κάθε περίπτωση που η οποιαδήποτε κυβέρνηση επιχειρήσει να ανοίξει το ζήτημα να προχωρήσει σε αντιασφαλιστικά μέτρα ή νόμους, η **γενική συνέλευση δεσμεύει την ΔΟΕ** να κηρύξει 5ήμερη απεργία, σύγκληση γενικών συνελεύσεων με πρόταση συνέχισης με την ίδια μορφή, ολομέλεια προ-

έδρων με βάση το περιεχόμενο που περιγράφεται πάρα πάνω.

Δημιουργία επιτροπών αγώνα μέσα από τις γενικές συνελεύσεις, που θα υπηρετούν τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων.

Συνάδελφοι, τι μας πρότεινε η ΠΑΣΚ μέχρι στιγμής τουλάχιστον; Μια **προεκλογική** πενθήμερη απεργία, που θα γινόταν εύκολη βορά στις κυβερνητικές προθέσεις του Γιώργου Παπανδρέου, ότι όταν θα γίνει κυβέρνηση θα σκεφτεί σοβαρά τη βελτίωση της παιδείας και των οικονομικών της. Η ΠΑΣΚΕ όπως έκανε σε όλες τις αντιπολιτευτικές στιγμές της **υποκαθιστά το κίνημα με τη κυβερνητική προσμονή**. Εντάσσει τη δράση στα πολιτικά και κομματικά παιχνίδια της διακυβέρνησης, σε αντίθεση με το λαϊκό δυναμικό της βάσης της που σε κρίσιμες στιγμές εντάχτηκε σε λαϊκές συγκρούσεις η ΠΑΣΚΕ και το ΠΑΣΟΚ πάντα ενσωμάτωναν τη διάθεση για λαϊκή σύγκρουση με το παράδεισο της κυβερνητικής διαχείρισης και του εφικτού.

Η δε ΔΑΚΕ δεν τόλμησε να αποκηρύξει εδώ μέσα, γιατί φοβάται ,την απεργία και μας μίλησε για ήθος και συμμετοχή. Μας λέει ότι επέδειξε ήθος επειδή τα μέλη της στα Δ.Σ. των συλλογών δεν έκαναν ανοιχτή απεργοσπασία. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ανηθικότητα. Μας ζητούν να τους ευχαριστήσουμε κιόλας που απήργησαν. Έλεος συνάδελφοι της ΔΑΚΕ. Στην πραγματικότητα όμως συνάδελφοι, το ήθος της αντίστασης το δίδαξε εκείνη η μικρόσωμη δασκάλα του διπλανού σχολείου στο Καματερό, που δεν είχε ξανά κατέβει σε πορεία, που την ψάχναμε πού άραγε να είναι φοβισμένη, όταν οι πραίτορες του Πολύδωρα μας ψέκαζαν και αυτή σκαμπίλιζε έδινε σκαμπίλι για να πάρει από τα βρώμικα χέρια του Ματατζή ένα φοιτητή.

Το ήθος του αγώνα και της αλληλεγγύης το δίδαξε ο μαθητής του γυμνασίου στον πρώτο σύλλογο της Αθήνας που πήγε με ένα σακουλάκι και έδωσε μερικά φραγκοδίφραγκα για την απεργία των εκπαιδευτικών. Το ήθος του αγώνα το δίδαξε ο ανώνυμος συνάδελφος με τα 4 παιδιά που προτίμησε να απεργήσει και θα απεργήσει ξανά και ας μην είχε να πάρει τα Χριστούγεννα δώρο στα παιδιά του.

Οφείλουμε συνάδελφοι μια απόφαση στην φετινή Συνέλευση του Κλάδου.

Μια απόφαση για όλους όσους μιλάνε για την απεργία, Και καλό θα είναι πρώτα και κύρια για την απεργία να μιλάνε αυτοί που πονέσανε την απεργία και όχι αυτούς που τους πόνεσε η απεργία. Οφείλουμε λοιπόν να πούμε ότι η ζωντανή εκπαίδευση και η ζωντανή κοινωνία θα σας πονέσει όλες τις συναινετικές δυνάμεις και πάλι και πάλι και πάλι, γιατί δεν μπορεί να ζει με αυτούς τους όρους του ελέγχου, της εκμετάλλευσης και της εξειδίκευσης. Στην οικονομία της αγοράς, της λιτότητας και της ταξικής επιβολής, στη παιδεία των ιδιωτικοποιήσεων, της κατηγοροποίησης και των γνώσεων μιας χρήσης. Θα υψώσει τοίχους αντίστασης, θα υψώσει αντίπαλα προτάγματα.

Και ολοκληρώνω συνάδελφοι με το εξής: Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η αναφορά και η λογική ορισμένων δυνάμεων που λένε ότι θεωρούν αυταπάτη, ότι τάχα «το εκπαιδευτικό κίνημα, εάν συνδεθεί με το εργατικό, μπορεί να επιβάλλει την ανατροπή των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων χωρίς (οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) να απαντούν στο εάν θα αλλάξει κάτι στο επίπεδο της εξουσίας. Έτσι (οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) παραμένουν στην ψευδαίσθηση ότι μπορούν να ανατραπούν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις χωρίς αλλαγή εξουσίας».

Συνάδελφοι η αντίληψη αυτή ότι οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις μόνο σε επίπεδο εξουσίας μπορούν συνολικά να ανατραπούν, τότε τι νόημα έχουν οι απεργιακοί αγώνες που διαμορφώνονται από τα ίδια τα κοινωνικά υποκείμενα που δεν έχουν δήθεν συλλάβει την υψηλή πολιτική αναγκαιότητα και την ακαταμάχητη αλήθεια που κατέχουν οι πρωτοπόροι της καθοδήγησης;

Τα ζωντανά κινήματα συνάδελφοι δεν κινούνται λόγο αποδοχής της πολιτικής αναγκαιότητας. Κατανοούν τη πολιτική αναγκαιότητα μέσα στην ίδια τους δράση ως αποτέλεσμα των κοινωνικών τους αναγκών που συγκρούονται με πολιτικές πρακτικές.

Κινούνται όπως έλεγε ο Μάρξ από τα κάτω προς τα πάνω και όχι από το θρόνο της αδιακήβευτης παντοτινής και ελέγχουσας αλήθειας. Τα πραγματικά κινήματα δακρύζουν, οργίζονται και απογοητεύονται. Χαμογελάνε και πεισμώνουν, στέκονται και αναζητούν, ξηλώνουν πεζοδρόμια, ή παίρνουν καδρόνια όταν χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Ευχαριστούμε το συνάδελφο.**

Λ. ΚΑΒΑΚΛΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ)

Αυτό που δεν πρέπει να ησυχάσει, αυτό που θα είναι πάντα ζωντανό και αυτό που πάντα θα κατατρέχει, αυτόν που έκανε απεργία, είναι ότι αυτή η απεργία δεν δικαιώθηκε σε όλα τα αιτήματά της. Και αυτό που πάντα θα κυνηγάει αυτούς που δεν συμμετείχαν στην απεργία και αυτούς οι οποίοι προσπαθούν να σκυλέψουν επάνω της είναι ότι αυτή η απεργία υπήρξε, υπάρχει, ζει είναι ζωντανή και θα συνεχιστεί.

Και δεν έχει ανάγκη το κίνημά μας, κανένα πατρόνα, κανένα κομματικό επιτελείο, καμία υποψήφια κυβέρνηση, συγκυβέρνηση, συμπαράταξη ή οτιδήποτε άλλο. Είναι ένα ζωντανό κίνημα μέσα στις πορείες, μέσα στις συνελεύσεις, μέσα στις συγκρούσεις και αυτό το κίνημα το φοβάστε πάντα και θα είναι και στα όνειρα και στους εφιάλτες σας. Αυτό να το θυμάστε.

Να θυμάστε πολύ καλά ότι αυτοί που σήμερα μιλάνε με τόσα κροκοδείλια δάκρια για την απεργία και την θεωρούν ότι ήταν απεργία που έριξε νερό στο μύλο του ΠΑΣΟΚ, αυτοί που λένε ότι η πραγματική κίνηση των ανθρώπων, οι χιλιάδες απεργοί στους δρόμους, η πλατεία Συντάγματος που βούλιαξε από τους απεργούς, έριξε νερό στο μύλο του ΠΑΣΟΚ, είναι οι ίδιοι που φοβούνται την απεργία, είναι αυτοί που φοβούνται τη δράση των ανθρώπων, των μαζών. Είναι αυτοί που στα τόσα χρόνια του ΠΑΜΕ, έχουμε να θυμηθούμε, μία, δύο, τρεις 24ωρες απεργίες και έχουμε να θυμηθούμε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που υπογράψανε μισό € κάτω από τη ΓΣΕΕ. Αυτά είναι τα «ταξικά συνδικάτα» και γι' αυτά τα συνδικάτα μας εγκαλούν.

Όμως συνάδελφοι και συναδέλφισσες, συντρόφισσες και σύντροφοι ο εχθρός δεν είναι εδώ. Ο εχθρός δεν είναι μεταξύ μας. Ο εχθρός δεν είναι η πλατεία, ο εχθρός δεν είναι το διαφορετικό περιεχόμενο, ο εχθρός είναι εκεί στην Μητροπόλεως, στις Βρυξέλλες στου Μαξίμου, στη κυβερνητική πολιτική από όπου και εάν προέρχεται. Εάν θέλετε εσείς να χωρίζετε το κόσμο με βάση τα πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε να ξέρετε ότι ο κόσμος ξέρει να ενωθεί στα πραγματικά του προβλήματα και στα πραγματικά του ζητήματα.

Μας λένε λοιπόν, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα την επόμενη μέρα, οι ίδιοι που λέγανε στα χαρτιά, (γιατί στις συνελεύσεις δεν δοκιμάσανε να το προτείνουνε) απεργία στις 24 και 29 Σεπτέμβρη. Πού είναι η πρόταση αυτή; Μήπως στις καλένδες της ιστορίας; Πού είναι η πρόταση; Πουθενά μέχρι στιγμής.

Είναι οι ίδιοι που λένε και κλείνουν σε χίλιους δύο τόνους, ότι κοιτάξτε να δείτε πάμε με το ίδιο διεκδικητικό πλαίσιο, αλλά με τι διεκδικητικό πλαίσιο; Ρωτάμε συνάδελφοι πάρα, πάρα πολύ απλά, τίθεται ζήτημα αμφισβήτησης για τα 1.400 € για όλο το λαό και τον εκπαιδευτικό;

Βάζετε ζήτημα ξανά να πάμε με την ΑΔΕΔΥ του ΤΕΑΔΥ;

Δεύτερο ρωτάμε συνάδελφοι, θα μιλήσουμε για την αποκέντρωση; Θα μιλήσουμε για το φάντασμα που οι ίδιοι βγάλατε μέσα από το κουτί της Πανδώρας το αμολήσατε με τους νόμους του Γιωργάκη και σήμερα εφαρμόζουν οι κύριοι από τα δεξιά σας; Θα πούμε λοιπόν, ότι κανένα σχολείο, κανένα νηπιαγωγείο, κανένας τομέας της εκπαίδευσης, δεν θα περάσει στους Δήμους ναι ή όχι;

Θα μιλήσουμε συνάδελφοι για το ασφαλιστικό; Θα μιλήσουμε για το ασφαλιστικό το οποίο μας καίει και θα πούμε ότι εμείς δεν χωρίζουμε τους εργαζόμενους σε παλαιούς και νέους; Δεν τους χωρίζουμε σε ωρομίσθιους, αναπληρωτές, μόνιμους. Εμείς οι εργαζόμενοι δεν έχουμε τους συμβασιούχους ανάλογα με το χρώμα, δεν τους χωρίζουμε με το εάν ο δήμαρχος είναι της Νίκαιας, της Νέας Σμύρνης, του Πειραιά ή της Αθήνας. Για μας οι εργαζόμενοι έχουν ένα χρώμα και στα ασφαλιστικά και στα εργασιακά τους δικαιώματα. Θα πούμε λοιπόν, ότι τα αποθεματικά των ταμείων, πρέπει να πάψουν πια να παίζονται στον τζόγο του Χρηματιστηρίου των Ομολόγων;

Πρέπει πια να πάψει να υπάρχει η επαίσχυντη υπογραφή των εκπροσώπων όλων των καθεστωτικών δυνάμεων σε αυτό το κείμενο. Θα πούμε συνάδελφοι, ότι για μας είναι αιτία πολέμου η όποια πρόταση για κατάργηση των ασφαλιστικών μας ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ; Ποιος αρνείται τις πενθήμερες για το ασφαλιστικό; Ποιος φοβάται τη δράση των ανθρώπων, των εργαζόμενων; Όχι εμείς, όχι οι γενικές συνελεύσεις, όχι οι εργαζόμενοι οι ίδιοι. Θα πούμε συνάδελφοι, ότι ένα μέτωπο για να οικοδομηθεί δεν είναι ζήτημα ηγεμονίας. Στη καθαρά μαρξιστική ανάλυση μια και μιλάμε με αυτούς τους όρους, υπάρχει η έννοια της πρωτοπορίας.

Λέμε λοιπόν, πολύ απλά. Εμείς λοιπόν τώρα, να πάρουμε απόφαση που να λέμε ο αγώνας μας συνεχίζεται βάζοντας μέσα όλα αυτά τα στοιχεία της περιόδου, ενάντια στη αποκέντρωση. Για τη κατάργηση των νόμων της αποκέντρωσης. Ενάντια στην αξιολόγηση, για την κατάργηση των ΣΔΙΤ. Για νέα αναλυτικά προγράμματα, νέα βιβλία στα σχολεία. Ενάντια στη κατάργηση του άρθρου 16 και συνολικά στη συνταγματική αναθεώρηση.

Και να προχωρήσουμε με εισήγηση σε γενικές συνελεύσεις, με αυτό το περιεχόμενο μέσα στον Οκτώβρη, εκλογές στις κάλπες αυτοί, εκλογές εμείς με πενθήμερες επαναλαμβανόμενες. Και να δεσμεύσουμε το διοικητικό συμβούλιο, ότι οποιοδήποτε σχέδιο απέναντι στο ασφαλιστικό θα μας βρει απέναντι με αυτό το περιεχόμενο και με πενθήμερη προκηρυγμένη και εισήγηση για νέα απεργία. Ιδού η Ρόδος και ιδού και το πήδημα. Εδώ θα φανεί εάν η απεργία διέφυγε τον Ρουβίκωνα ή θα ξαναγυρίσουμε στα παλαιά. Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε. Η πρόταση νομίζω ακούστηκε.

Θ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Στο σύντομο αυτό χρόνο απαντώ στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που βρίσκονται σήμερα στην αίθουσα, θα ξεκινήσω λέγοντας ότι με το Υπουργείο Παιδείας **η μόνη συζήτηση που μπορεί να γίνει και που έγινε όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν οι πραίτορες του κ. Πολύδωρα, ήταν τα χημικά, ήταν τα δακρυγόνα, ήταν το χτύπημα με κάθε τρόπο των αγώνων του κλάδου.**

Δεύτερον, σε σχέση με την τοποθέτηση του συναδέλφου Γκούμα: Εμείς ήμασταν, θα είμαστε και τα επόμενα χρόνια στην ίδια ρότα. Θα παλεύουμε για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζόμενων και των εκπαιδευτικών. Αυτό που ρωτάμε είναι πού ήταν όλα τα προηγούμενα χρόνια εκείνοι, τι έλεγαν και τι έκαναν όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνούσε το κόμμα του ΠΑΣΟΚ, **τι λένε και τι κάνουν σήμερα απέναντι στις γνωστές δηλώσεις του Γιώργου Παπανδρέου που είναι ο καλύτερος, ο πιο πιστός εκφραστής των συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των συμφερόντων της ολιγαρχίας.**

Είναι γνωστές οι δηλώσεις του για τα ζητήματα της αποκέντρωσης, των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, της ανεργίας και της μισής ασφάλισης, είναι γνωστό ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια αλλά και σήμερα κινείται σε μια λογική νεοφιλελεύθερη που δεν έχει να δείξει τίποτε απ' τα παλιά χαρακτηριστικά που μπορεί να είχε το «καλό» ΠΑΣΟΚ.

Εγώ αυτές τις μέρες διάβασα, πιστεύω ότι και όλοι οι υπόλοιποι το είδατε αυτό, ότι ο κ. Βουρλούμης αύξησε το μισθό του στις 25.000 ευρώ και θα πάρει μπόνους για την επόμενη χρονιά 100.000 ευρώ. Εμείς διεκδικούσαμε μερικές δεκάδες ευρώ που δε μπορούσαν να μας τα δώσουν τα άδεια Ταμεία. Οι Διευθυντές της ΛΑΡΚΟ πριν από λίγες μέρες από 11 έγιναν 57. **Δε μπορούσε όμως το Υπουργείο Οικονομικών να βρει τα λεφτά για ν' αυξήσει την αποζημίωση που είχε υποσχεθεί στους ωρομίσθιους από 7 σε 10 ευρώ.**

Αυτές τις μέρες διαβάζουμε και ακούμε ότι οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου στη χώρα μας κι όχι μόνο, αυτό που ζητάνε από την κυβέρνηση είναι περισσότερα και πιο σκληρά μέτρα, μέτρα που ουσιαστικά θα περιορίσουν αυτό που ονομάζουμε μισθολογικό κόστος. Είναι γνωστές οι δηλώσεις του κ. Αλμούνια και η απάντηση για παράδειγμα η χθεσινή στην ερώτηση που έκανε βουλευτής του Συνασπισμού, ότι η οικονομία της χώρας σας είναι σ' ένα κρίσιμο σημείο και πρέπει γρήγορα να προχωρήσει σε μέτρα τέτοια που ουσιαστικά **να κινούνται στη λογική τη νεοφιλελεύθερη, μια σκληρή λογική που ουσιαστικά αφαιρεί μόνο απ' το εισόδημα των εργαζομένων.**

Είναι γνωστό ότι πριν από λίγες μέρες η Τράπεζας της Ελλάδας ανακοίνωσε ότι στο πρώτο τρίμηνο του 2007 είχε αύξηση κερδών κατά 52% ενώ την ίδια στιγμή στη Θεσσαλονίκη δε μπορεί να δώσει 15 εκατομμύρια ευρώ για να μπορέσουμε να γλιτώσουμε απ' τον καρκίνο της ΔΗΑΝΑ. Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι **υπάρχει ένας τεράστιος πλούτος, ένας πλούτος που είναι αποτέλεσμα της δικής μας δουλειάς, της δουλειάς όλων των εργαζομένων.**

Όμως η πολιτική σήμερα του κεφαλαίου, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να μειώνει όλο και πιο πο-

λύ το δικό μας κομμάτι, αυτό που μας αναλογεί. Γι αυτό και θεωρούμε ότι το αίτημα που είχαμε και που πρέπει να έχουμε την επόμενη χρονιά των **1.400 ευρώ**, όχι μονάχα είναι ρεαλιστικό αίτημα, **αλλά είναι αίτημα ανάγκης,** ένα αίτημα που μπορεί **ν' αγκαλιαστεί και από τους άλλους εργαζόμενους κι όλοι μαζί να διεκδικήσουμε και ν' απαιτήσουμε τη διεκδίκησή του.**

Ένα τρίτο ζήτημα είναι όλα αυτά που έχουν προκύψει με τη μεγάλη λεηλασία των ασφαλιστικών Ταμείων και με το μεγάλο θέμα που θ' ανοίξει σίγουρα τις επόμενες μέρες, που είναι το Ασφαλιστικό. Προσέξτε, βρισκόμαστε λίγες μέρες ή μήνες πριν από τις εκλογές. **Αυτό που υπόσχονται και οι δυο μονομάχοι,** και ας το καταλάβουν και οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, **είναι περισσότερη λιτότητα, επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα αμέσως μετά τις εκλογές.** Είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό.

Και ρωτώ τους συναδέλφους της ΠΑΣΚ, της ΔΑΚΕ και της Αριστεράς: Μπορούμε εμείς, η δική μας η γενιά, να δεχθούμε αυτό που ετοιμάζουν όχι μόνο για μας αλλά και για τα παιδιά μας; Μπορούμε να δεχθούμε να είμαστε η πρώτη γενιά μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο που θα παραδώσει **ένα μέλλον χειρότερο για όλους αυτούς που σήμερα είναι στα Πανεπιστήμια, είναι άνεργοι, παλεύουν για το μεροκάματο;** Είναι δυνατό να δεχθούμε να υπάρχει η γενιά των 700 ευρώ, η γενιά του ωρομίσθιου, που δε δουλεύει για να ζήσει, αλλά για να ελπίσει κάποτε να εξασφαλίσει μια καλύτερη θέση εργασίας;

Όμως υπάρχει και το τεράστιο πρόβλημα του **ΤΕΑΔΥ** και εδώ **έχουν ευθύνες πολιτικές οι εκπρόσωποί μας στο συγκεκριμένο Ταμείο.** Αυτό που ρωτάμε ιδιαίτερα τους συναδέλφους του Συνασπισμού και της ΕΣΑΚ είναι: Για ποιους λόγους, ενώ σ' όλους τους τόνους δηλώνουν καθημερινά, ούτε ένα ευρώ στο Χρηματιστήριο, μπήκαν στη συζήτηση, δέχτηκαν να συζητήσουν και ν' αποφασίσουν, το να υπάρξει δηλαδή απόφαση αλλαγής των ομολόγων, να μπουν δηλαδή στο ρίσκο των δομημένων και ταυτόχρονα ενώ υπήρχε παράδειγμα ακόμα και η ΕΕΟΔΑΚ του ΙΚΑ που θα μπορούσαν αν ήθελαν να κινηθούν στην κατεύθυνση αυτή, χωρίς να διασφαλίζει πάλι τίποτα, μπήκαν στη λογική ν' αποδεχθούν και να ψηφίζουν η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ να διαχειριστεί τα χρήματα των αποθεματικών.

Γιατί στη συνέχεια δε βγήκαν ν' ανακοινώσουν όλα αυτά που είχαν συμβεί και τις ευθύνες που υπάρχουν; Και ρωτάω: Καλά κάνουν οι συνάδελφοι της ΕΣΑΚ και συμφωνώ απόλυτα, να καταγγέλλουν οποιαδήποτε οικονομική ατασθαλία που υπάρχει στην Ομοσπονδία και γενικά στο συνδικαλιστικό κίνημα. **Πώς όμως είναι η μοναδική φορά που και οι πέντε εκπρόσωποι έχουν συμφωνήσει, δεν έχει μιλήσει κανένας διαφορετικά, δεν έχει καταγγείλει κανένας κανέναν για τις ενέργειες αυτές που έχουν γίνει;**

Είναι μεγάλο το ζήτημα του ΤΕΑΔΥ, γιατί με τη λογική για τη λειτουργία των εκπροσώπων, αποδεικνύεται ότι αυτό που υπάρχει μέσα στα διάφορα όργανα συνδιαχείρισης, **αυτό που κυριαρχεί είναι η λογική της ενσωμάτωσης.** Η λογική της ενσωμάτωσης έχει οδηγήσει τους αιρετούς μας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια να ψηφίζουν μαζί ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ για όλες τις αλλαγές, να μοιράζουν το παιχνίδι, η λογική της συνδιαχείρισης έχει οδηγήσει όλους τους εκπροσώπους των εργαζομένων στα Ασφαλιστικά Ταμεία, να μην έχει διαφωνήσει ποτέ κανένας για τις επιλογές που έχουν κάνει, **να τζογάρουν** κάθε μήνα, κάθε χρόνο, **εκατομμύρια απ' τα δικά μας λεφτά,** από λεφτά που αποκλειστικά εμείς μόνο έχουμε δώσει.

Είναι μεγάλο σκάνδαλο κι έχουν ευθύνη όλοι αυτοί που σήμερα σιωπούν. Εμείς δε λέμε ότι τα έφαγαν οι εργαζόμενοι τα λεφτά αυτά των Ταμείων, έχουν πολιτικές ευθύνες που θα πρέπει να λογοδοτήσουν επιτέλους.

Ευχαριστώ.

Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένα ολόκληρο χρόνο τώρα, σε δεκάδες πόλεις στην Ελλάδα, η εκπαίδευση βρίσκεται στους δρόμους. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί μαζί με χιλιάδες φοιτητές έκαναν πάνω από 50 συλλαλητήρια την προηγούμενη χρονιά, εκατοντάδες Γ.Σ. στις οποίες αντιπαρατέθηκαν αντιλήψεις και γραμμές και οι οποίες κατέληξαν σε έναν μεγαλειώδη αγώνα, όχι μόνο των δασκάλων, αλλά και των φοιτητών.

Το πρώτο συμπέρασμα που δεν μπορεί να το αρνηθεί κανένας, είναι ότι υπάρχει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα στην εκπαίδευση. Το δεύτερο συμπέρασμα που δεν μπορεί να το αρνηθεί κανένας, είναι ότι οι καπιταλι-

στικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση θα είχαν προχωρήσει πολύ-πολύ περισσότερο εάν δεν υπήρχαν αυτοί οι αγώνες.

Μερικές πλευρές εδώ της αίθουσας είναι σαν να μην κατάλαβαν τι έγινε την περίοδο που πέρασε. Σαν να μην τους άγγιξε τίποτα. Απ' την πλευρά της ΔΑΚΕ δεν άκουσα μισή κουβέντα κριτικής για την κυβερνητική πολιτική. Ένα μόνο δεν καταλαβαίνω συνάδελφοι απ' την πλευρά σας. Δεν εξεγείρεστε, δεν αισθάνεστε ριγμένοι απ' αυτά που σας είχαν υποσχεθεί μέχρι αυτά που σας έδωσαν;

Ή μήπως στο βωμό του να γίνεται Προϊστάμενοι, σχολικοί σύμβουλοι, παίρνοντας τις καρέκλες απ' τους διπλανούς σας, τα θυσιάζετε όλα; Να σας θυμίσω ότι οι πατεράδες σας παίρνουν 280 € σύνταξη, τα παιδιά σας παίρνουν 600 € μισθό. Αυτά θα συνεχίσουν να παίρνουν συνάδελφοι.

Να σας θυμίσω, ότι στη θέση που ήσασταν ήταν και οι από εδώ συνάδελφοι της ΠΑΣΚ πριν από μερικά χρόνια. Δεν αλλάζει έτσι η εκπαίδευση συνάδελφοι. Μπορεί να είναι πολύ καλό για τις προσωπικές σας φιλοδοξίες και των μεν και των δε, είναι πολύ λίγο όμως, για τους φτωχοδιάβολους των σχολειών μας, για τα παιδιά των πίσω θρανίων που ξεπετιόνται απ' τις τάξεις. Είναι πολύ λίγο, για το σχολείο που θέλουμε και ονειρευόμαστε.

Δεν μας αφορά αν θα γίνετε ή δεν θα γίνετε σχολικοί σύμβουλοι ή Προϊστάμενοι. Δεν αφορά το κίνημα και την εκπαίδευση. Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, δεν σας προσβάλουν οι πραίτορες του Πολύδωρα; Δεν σας προσβάλει η στάση της Μαριέττας; Δεν σας προσβάλει η συνάντηση με τον Καραμανλή και η απάντηση που σας έδωσε;

Κι εσείς συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, αισθάνεστε άνετα με τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την εκπαίδευση; Ώστε αισθάνεστε άνετα. Μπράβο! Συγχαρητήρια. Δεν τις έχετε διαβάσει μάλλον καλά: «αποκέντρωση», παράδοση των σχολείων σε ιδιώτες και δήμους, αξιολόγηση, «επιμόρφωση» τα μέσα Ιουλίου» κλπ. Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, αισθάνεστε καλά με τη στάση της ΠΑΣΚ στην ΟΛΜΕ κατά τη διάρκεια της απεργίας; Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, αισθάνεστε καλά με τη στάση του Παναγόπουλου και της ΓΣΕΕ στη διάρκεια της απεργίας; Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ έχετε τεράστια ευθύνη για το που έφτασε το συνδικάτο όλα τα προηγούμενα 20 χρόνια, όταν επιλέγατε τους διαδρόμους και εμείς σας καλούσαμε στους δρόμους.

Συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά εδώ στην αίθουσα. Άκουσα και μια αντίληψη που λέει ότι οι αγώνες κρίνονται με βάση το ερώτημα εάν ριζοσπαστικοποιούν ή όχι συνειδήσεις και ότι οι συνειδήσεις δεν άλλαξαν μετά τη μεγάλη απεργία. Δεν ξέρω ποιο είναι το μέτρο. Φαντάζομαι πως ψήφισαν στις δημοτικές εκλογές οι δάσκαλοι ή ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι το μέτρο για κάποιους. Αν άλλαξε ο «εκλογικός χάρτης». Αν είναι αυτό το μέτρο, δεν ξέρω αν άλλαξε. Μάλλον δεν άλλαξε. Και μόνο ο Γιωργάκης ο Παπανδρέου την πρώτη Κυριακή το βράδυ βγήκε και είπε ότι άλλαξε ο πολιτικός χάρτης της Ελλάδας. Όμως, η ζωή δείχνει ότι οι συνειδήσεις αλλάζουν στους δρόμους του αγώνα και όχι στην έρημο της κοινωνικής και ταξικής ειρήνης, ούτε στα κομματικά θερμοκήπια. Δεκάδες χιλιάδες δάσκαλοι, ήταν οι πρωταγωνιστές ενός μεγαλειώδους αγώνα, παλεύοντας ενάντια στη λιτότητα και το σχολείο της αγοράς, παλεύοντας για ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο των όλων και των ίσων, παλεύοντας για ανατροπή της ειδοδηματικής πολιτικής για όλο το λαό. Αυτός ο αγώνας ανέστειλε την αναθεώρηση του Συντάγματος, έναν από τους πλέον στρατηγικούς στόχους του οικονομικού – κοινωνικού μπλοκ εξουσίας. Αυτόν τον αγώνα λοιπόν δεν είναι δυνατόν κάποιοι να συνεχίζουν να τον αντιμετωπίζουν μικρόψυχα με βάση το κριτήριο του κομματικών κερδών ή ζημιών. Το ίδιο έκαναν και στη διάρκεια της απεργίας, με διαχωριστικές κινήσεις και πρακτικές, με αποτέλεσμα να βρεθούν σε πολλά συλλαλητήρια έξω από τον κύριο όγκο της πορείας, ως «πεφωτισμένη πρωτοπορία» που διεκδικεί το αλάθητο.

Στον αντίποδα, το ανεξάρτητο αγωνιστικό ρεύμα διαχωρίζοντας τη θέση του απ' τη λογική των «φωτισμένων πρωτοπορίων», προτιμά να κολυμπά σαν το ψάρι στο νερό και όχι να ξεχωρίζει σαν τη μύγα μέσα στο γάλα από τους απεργούς συναδέλφους. Αυτό κάναμε. Αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Συνάδελφοι, αμείλικτο πλανάται το ερώτημα : ΤΕΑΔΥ, κάθε χρόνο που περνάει από την τσέπη μου, την τσέπη σας και την τσέπη 70 χιλιάδων δασκάλων, 1000 € το χρόνο πάνε στο ΤΕΑΔΥ πάνω-κάτω.

Συνάδελφοι, υπέγραψαν ή δεν υπέγραψαν οι εκπρόσωποι των παρατάξεών σας, όλων, την αγοραπωλησία ; Δεν ήξεραν; Εντάξει, δεν ήξεραν. Γιατί δεν βγήκαν στα κε-

ραμίδια μετά, γιατί δεν κόψανε το λαιμό τους, τις φλέβες τους, να μας πουν ότι μας τα πήρανε; Γιατί; Οι τράπεζες το έβγαλαν στη φόρα και όχι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων! Και γιατί δεν τους φέρνετε εδώ να μας εξηγήσουν τη στάση τους, να ακούσουμε και εμείς; Όσο για αυτά που ακούστηκαν εδώ μέσα, ότι το ομόλογο συμφωνήθηκε να αγοραστεί σε τιμή κάτω του 100% και η «Ακρόπολις» τους κορόιδεψε και άρα δεν υπάρχουν ευθύνες, είναι τουλάχιστον θλιβερά. Κι είναι ακόμα πιο θλιβερά, όταν ακούγονται από δυνάμεις (βλ. ΕΣΑΚ) που σωστά διακηρύσσουν ότι ούτε μια δεκάρα από τα αποθεματικά μας δεν πρέπει να παίζεται στο τζόγο. Το κράτος λοιπόν τυπώνει ομόλογα και μάλιστα δομημένα και βάζει τα ασφαλιστικά ταμεία να τα αγοράσουν. Διαχειριστής, η γνωστή για τα «κατορθώματά» της χρηματιστηριακή εταιρία «Ακρόπολις». Οι εκπρόσωποί μας εκεί δεν τα ήξεραν αυτά ; Δεν έμαθαν ποτέ ότι τα ομόλογα αγοράστηκαν σε τιμή πάνω από 100% ; Δεν ενδιαφέρθηκαν να μάθουν ή μήπως έμαθαν αλλά σιώπησαν ; Ο κλάδος βοά και απαιτεί εξηγήσεις και όχι συγκάλυψη. Ούτε μπορεί να προσπεραστεί το τεράστιο αυτό ζήτημα με τις συνήθεις επιθέσεις λάσπης στις Παρεμβάσεις.

Συνάδελφοι, σε αυτή εδώ την αίθουσα το ρεύμα στο οποίο εντάσσομαι, έχει βάλει το στίγμα του στους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος εδώ και δυο δεκαετίες. Θυμίζω δυο σκηνές. Το 1993 από την Πανελλήνια Ένωση Αδιορίστων, διεκδικούσαμε από τον τότε πρόεδρο της ΔΟΕ Καλύβα να μιλήσουμε, κατά τη διάρκεια των αγώνων για την υπεράσπιση της επετηρίδας. Μιλήσαμε τελευταίοι και με σπρωξίματα μπροστά στο βήμα.

Χθες ο συνάδελφος Γράψας από τους φοιτητές, μίλησε με τον τσαμπουκά του και πρώτος-πρώτος και κανείς δεν τόλμησε να το αρνηθεί, γιατί κύλησε πολύ νερό από τότε και άλλαξαν πολλά στη βάση του κλάδου, στις συνειδήσεις των δασκάλων, αλλά και μέσα σ' αυτή την αίθουσα : Αγώνες για την επετηρίδα, ενάντια στην «αποκέντρωση», μεγάλη απεργία του 1997, μάχη των εξεταστικών το '98, αγώνες ενάντια στις αναδιαρθρώσεις που προωθούσε ο ν.2525, ενάντια στην αξιολόγηση, απεργίες για το ασφαλιστικό κλπ. Ο συνάδελφος από την Οαχάκα που χιλιάδες μίλια μακριά για πάνω-κάτω τα ίδια πράγματα αγωνίζεται, ήρθε και έφερε απ' την άλλη άκρη του πλανήτη την ίδια αγωνία για την εκπαίδευση και τη ζωή, την ίδια μάχη ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και το νεοφιλελευθερισμό.

Για το κίνημα, αν έχει αξία να μιλάμε για το παρελθόν, η μόνη αξία είναι να δούμε τι θα κάνουμε στο μέλλον. Ο Σεπτέμβρης και ο Οκτώβρης είναι μπροστά. Είμαστε ξεκάθαροι, τα αιτήματα της μεγάλης απεργίας είναι αδικαίωτα. Είναι αδικαίωτα όχι μόνο στη συνείδηση του κόσμου, αλλά στη συνείδηση ολόκληρου του ελληνικού λαού, των εργαζομένων.

Λέω ότι τον Οκτώβρη πρέπει να πάμε ξανά, σε νέους αγώνες, υψώνουμε τη σημαία μας, την καρφώνουμε ξανά και λέμε, όλοι μαζί οι εκπαιδευτικοί καλούμε τους συναδέλφους της δευτεροβάθμιας, τους φοιτητές, να ξεκινήσουμε, να συζητήσουμε, να συσπειρωθούμε σε ένα μέτωπο, να δημιουργήσουμε ξανά, όλοι μαζί αυτή τη φορά, εκείνο το μεγάλο ποτάμι απεργιών και καταλήψεων, με παρακαταθήκη τον αγώνα τον περσινό, για να νικήσουμε.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ)

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

Θέλω να σας εκθέσω εν συντομία ορισμένους βασικούς μου προβληματισμούς που με απασχολούν τα τελευταία χρόνια. Προβληματισμοί οι οποίοι δυστυχώς επιβεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της κορυφαίας μας στιγμής που ήταν η απεργία μας αλλά και στα θέματα των νηπιαγωγείων που προέκυψαν μετά.

Θεωρώ ότι η ηγεσία του συνδικαλιστικού μας κινήματος, η ηγεσία της ΔΟΕ είναι πολιτικά ανίκανη και βαθύτατα αλλοτριωμένη. Στη λογική της κυριαρχεί ο μικροκομματισμός.

Το λέω αυτό γιατί η τροπολογία, για την οποία όλοι κόπτονται τώρα, στηρίζεται πάνω στους νόμους της αποκέντρωσης και δεν βγαίνει μια ανακοίνωση από το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ που να τους καταγγείλει ή να ζητεί να καταργηθούν. Έχει επιχειρηθεί πάλι τα νηπιαγωγεία να περάσουν στους δήμους, το 1994. Και τότε όμως δεν προχώρησε, ύστερα από τους αγώνες των νηπιαγωγών.

Σας διαβάζω, απόφαση προηγούμενης γενικής συνέλευσης του κλάδου μας: «όλα τα νηπιαγωγεία δήμων και κάθε είδους νηπιαγωγεία ή κάθε είδους φορέων να είναι

υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας». Πείτε μου εάν βλέπετε εδώ καμία διαφορά από την τροπολογία που ψηφίστηκε. Η ΔΑΚΕ από την άλλη εκφραστής της κυβερνητικής πολιτικής δεν βλέπει κανένα πρόβλημα. Θριαμβολογεί για την ψήφιση του νόμου της υποχρεωτικής εκπαίδευσης που είναι βέβαια σε σωστή κατεύθυνση. Για να στηριχθεί όμως ένας νόμος, χρειάζονται και μέτρα που θα τον υποστηρίξουν, ιδρύσεις νέων νηπιαγωγείων, καταγραφή των αναγκών, και όχι βέβαια η εύκολη λύση που οδηγεί στο δρόμο της αποκέντρωσης και της ιδιωτικοποίησης.

Συνολικά πιστεύω ότι

Αντιμετώπισε με μικροκομματική αντίληψη τον απεργιακό μας αγώνα· δηλαδή τις διαθέσεις μας, την ίδια μας τη ψυχή.

Αντιμετωπίζει με μικροκομματική αντίληψη την ίδια την Παιδεία· δηλαδή τα παιδιά μας.

Με την ίδια λογική και πιο συγκεκριμένα με οικονομίστικη λογική τα αιτήματά μας· δηλαδή το μέλλον μας.

Αν έχω έστω και ελάχιστο δίκιο για όλα αυτά προκύπτει ένα κορυφαίο ζήτημα , το οποίο και θεωρώ το πιο σημαντικό. Το ζήτημα είναι η δική μας ευθύνη απέναντι σ' αυτή την κατάσταση απ' την οποία δεν εξαιρώ τον εαυτό μου. Διότι αυτή η ηγεσία δεν προέκυψε από το πουθενά.

Εδώ η κριτική μου είναι ταυτόχρονα και αυτοκριτική.

Θεωρώ ότι πρέπει:

Να επαναφέρουμε τις θεμελιώδεις αξίες του δασκάλου και νηπιαγωγού σήμερα. Οι αγώνες που κάνουμε άλλωστε είναι για να αναδείξουμε αυτές τις αξίες και όχι να κρύβουμε πίσω από τις κινητοποιήσεις και τις κραυγές τις δικές μας ανεπάρκειες.

Αυτές οι αξίες ουσιαστικά αποτελούν το όχημα που μας συνδέει με την κοινωνία, η οποία σ' αυτή τη βάση μπορεί να μας εμπιστευθεί και να μας συμπαρασταθεί.

Αποτελεί προτεραιότητα να ανοίξει ένα διάλογος ελεύθερος και ακηδεμόνευτός πάνω σ΄ όλα αυτά τα ζητήματα. Πρέπει να πλήξουμε την παραταξιακή λογική σ' όλο της το φάσμα και να αμφισβητήσουμε έμπρακτα τον παραγοντισμό και την ψηφοθηρία.

Το τελευταίο διάστημα στο χώρο των νηπιαγωγών έχουν προκύψει ζητήματα πολύ ενθαρρυντικά για ένα τέτοιο διάλογο τα οποία είναι άξια μελέτης για το καλό του κλάδου μας συνολικά.

Να χειραφετηθούμε απέναντι στο γεγονός ότι δεν υπάρχουν έτοιμες πολιτικές λύσεις που να απαντούν στα προβλήματα μας ούτε και «ειδικοί» που τις κατέχουν. Αυτές θα προκύψουν από ένα διάλογο από τα κάτω απαλλαγμένο από χρόνια αρνητικά στοιχεία, μερικά από τα οποία ήδη έθιξα. Να δούμε κατά πρόσωπο τα λάθη που μας αφορούν και ο καθένας ν' αντιμετωπίσει και να ασκήσει αυστηρή κριτική «στα του οίκου του», δηλαδή στα προβλήματα της πολιτικής που έχει υιοθετήσει. Να πιστέψουμε ειλικρινά ότι οι προσπάθειές μας είναι χρήσιμες για την κοινωνία, για το ότι υπάρχουν λύσεις.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι,

Πιστεύω ότι μια τέτοια συνειδησιακή εξέγερση θα μας οδηγήσει σ' ένα νέο εκπαιδευτικό κίνημα.

Τέλος, όσον αφορά τα νηπιαγωγεία, προτείνω να βγει από τη συνέλευση και θα το καταθέσουμε σαν πρόταση, α) άμεση εφαρμογή του νόμου, β) καμιά τροπολογία να μην εφαρμοστεί, που επιτρέπει τη λειτουργία νηπιαγωγείων στους Παιδικούς σταθμούς και γ) η δημόσια και δωρεάν προσχολική εκπαίδευση 4 με 6 χρονών είναι η πρώτη βαθμίδα του εκπαιδευτικού συστήματος, αναπόσπαστο κομμάτι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και ο χώρος παροχής είναι μόνο το δημόσιο νηπιαγωγείο με υπεύθυνο φορέα το Υπουργείο Παιδείας. Ευχαριστώ.

Α. ΚΛΙΑΦΑ

(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ ΒΥΡΩΝΑ-ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ-ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ)

Καλημέρα συνάδελφοι. Κλιάφα Άρτεμις από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Βύρωνα – Παγκρατίου – Καισαριανής και απ' τις Παρεμβάσεις. Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, ο απολογισμός των πεπραγμένων της προηγούμενης διετίας παρουσιάζει την Ομοσπονδία μας να έχει ένα διπλό πρόσωπο. Το ένα πρόσωπο είναι αυτό του υποταγμένου κυβερνητικού της συνδικαλισμού και της διαχείρισης, μακριά από τις ανάγκες και τα προβλήματα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι ανούσιες 24ωρες απεργίες μαζί με την ΑΔΕΔΥ, τα σεμινάρια, τα συνέδρια του τουριστικού χαρακτήρα, έ-

βαλαν τη σφραγίδα τους στο συνδικάτο. Τα ζητήματα του ΤΕΑΔΥ και των ωρομισθίων που κυριάρχησαν αυτή την περίοδο, βρίσκουν τη ΔΟΕ να κοιμάται ησύχως.

Συνάδελφοι, το σκάνδαλο των ασφαλιστικών ταμείων με κυρίαρχο του ΤΕΑΔΥ, αποδεικνύει για άλλη μια φορά πως δρα και πως κινείται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Συμμετέχει η ίδια στα παιχνίδια των χρηματιστηρίων, των δομημένων ομολόγων και της κλοπής των ταμείων.

Μεγαλύτερη ευθύνη κατά τη γνώμη μας πέρα απ' τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία έτσι όπως ονομάζεται η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ, έχουν και οι δυνάμεις των αριστερών παρατάξεων.

Συνάδελφοι της ΕΣΑΚ και της Αυτόνομης Παρέμβασης, οι δικαιολογίες που λένε ότι εμείς δεν καταλάβαμε τι ψηφίσαμε ή δεν το ψηφίσαμε ή εν πάση περιπτώσει δεν ξέραμε τι γίνεται, νομίζω ότι δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Εάν πραγματικά δεν καταλάβατε τι ψηφίσατε, θα μπορούσατε να το καταγγείλετε μετά, γεγονός που δεν το κάνετε όμως.

Κατά τη γνώμη μου αποδέχεστε μια τέτοια λογική με την ψήφο σας, σας αρέσει να τα ψηφίζετε και μετά να τα καταγγέλλετε. Θεωρούμε ότι με το ζήτημα των ωρομισθίων, ένα γεγονός το οποίο ψηφίσατε τη μη συμμετοχή τους στις διαδικασίες της Ομοσπονδίας, αποδεικνύει ότι η αντίθεσή σας στη μαύρη εργασία, ουσιαστικά αποδέχεστε την ελαστική εργασία και τις ελαστικές σχέσεις στο χώρο της εκπαίδευσης.

Δεν θέλετε να αφήσετε να εκφραστεί αυτό το κομμάτι των εκπαιδευτικών, οι οποίοι να εκφράσουν και τα δικαιώματα και τις ανάγκες τους μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης. Όλα τα παραπάνω συνάδελφοι αποδεικνύουν κατά τη γνώμη μου ότι ο κυβερνητικός εργοδοτικός κομματικός συνδικαλισμός ήταν και είναι επικίνδυνος για τις ανάγκες και τα δικαιώματά μας.

Αυτό που πρέπει κατά τη γνώμη μου να προχωρήσει το επόμενο διάστημα, είναι η ίδια η ταξική ενότητα των εργαζομένων, να ξεπεράσουμε όλες εκείνες τις μικροκομματικές παραταξιακές σκοπιμότητες και να πάψουν τα συνδικάτα να λειτουργούν ως μακρύ χέρι των κυβερνήσεων και των κομμάτων.

Θα πρέπει να ξαναγεννηθεί η ελπίδα στους εργαζόμενους για να έχουν οι αγώνες τους αποτέλεσμα. Εμείς ως Παρεμβάσεις λέμε ότι ανάμεσα στη Σκύλα του κυβερνητικού συνδικαλισμού όπως την εκφράζει η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ και στη Χάρυβδη του κομματικού συνδικαλισμού τύπου ΠΑΜΕ, της κομματικής περιχαράκωσης και της μετατροπής των Συλλόγων σε κομματικά φέουδα, προτείνουμε τη δημιουργία του ανεξάρτητου ταξικού πόλου, της ακηδεμόνευτης ταξικής πάλης και του συντονισμού των πρωτοβάθμιων σωματείων.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ)

Ο Άνχελ Γκουρία είναι «ιδεολόγος» μεταρρυθμιστής του ΟΟΣΑ, η κυβέρνηση της ΝΔ τον κάλεσε πρόσφατα στη χώρα μας για να μοιραστεί το «όραμα» της διεθνούς κοινότητας των ληστών μαζί με τον ελληνικό λαό.

Το αντικοινωνικό του μανιφέστο ή η συνταγή της φτώχειας περιλαμβάνει:

- 350 ευρώ βασικός μισθός
- λιτότητα / καμιά αύξηση στους μισθούς
- σύνταξη στα 70
- δίδακτρα στα δημόσια πανεπιστήμια

Αυτό το πρόγραμμα ταυτοποιείται με την επανίδρυση του κράτους που επιχειρεί ο ίδιος ο Καραμανλής:

1. Εξαγγελία πάταξης νταβατζήδων (από το σουβλατζίδικο Μπαϊρακτάρη)
2. Υποκλοπές = ραγιαδισμός απέναντι στην υπερδύναμη
3. Απαγωγές πακιστανών από μυστικές υπηρεσίες
4. Καρτέλ πετρελαιοειδών - γαλατάδων
5. Ιπτάμενες ζαρντινιέρες, πράσινα παπούτσια, Αμπού – Γκράιμπ Ομόνοιας
6. Δομημένα «βρ-ομόλογα», κλοπή αποθεματικών του δημοσίου
7. Βία και καταστολή σε κάθε πορεία διαμαρτυρίας
8. Κουμπάροι και διορισμοί γαλάζιων παιδιών
9. Πεισματική άρνηση σύλληψης της φοροδιαφυγής

Η ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ πιστεύει ότι: **«το ψάρι βρομάει από τον κουμπάρο του».** ΝΔ και ΠΑΣΟΚ αποτελούν ένα Καρτέλ εξουσίας «κοινωνικοποίηση των ζημιών, ιδιωτικοποίηση των κερδών» ή πιο λαϊκά μοιράζουν τη φτώχεια και απολαμβάνουν τα κέρδη.

Όσο αφορά στους «ιδεολόγους» του Υπουργείου πα-

ρα-Παιδείας, είναι οι πιο διάσημοι Φρανκεστάιν της νέας σχολικής φρίκης. **Οδηγούν στην πλήρη υπαγωγή της εκπαίδευσης στο κεφάλαιο.** Οι σοφολογιότατοι ιεράρχες του υπουργείου παιδείας ανακάλυψαν το νέο σύμβολο της πίστεως «διαθεματικότητα - διεπιστημονικότητα - κονστρουκτιβισμός -νεοθετικισμος συν ολίγη από ομαδοσυνεργατικό» και η λερναία ύδρα αναβίωσε στις σχολικές αίθουσες. **Επιχειρείται οι μαθητές να υποστούν φορμάτ στον εγκέφαλο.** Το «νέο» σχολείο πρέπει να έχει ανταλλακτική αξία να αποδίδει κέρδος, έτσι οι μαθητές - πελάτες - χρήστες θα αποκτούν αποσπασματικές «δεξιότητες», δανεισμένες από το μάνατζμεντ των επιχειρήσεων. Οι ρυθμοί του εργοστασίου, μεταφέρονται στις σχολικές αίθουσες υπέρτατη προοπτική η εξοικονόμηση χρόνου. Οι μαθητές σε ομάδες πρέπει να κερδίσουν χρόνο, να αντιληφθούν γρηγορότερα από το διπλανό τους, να «παρασυρθούν» σε έναν αγώνα ταχύτητας με αντίπαλο το ρολόι. Έτσι αναδύεται το μοντέλο της νέας τάξης πραγμάτων. Το «νέο» σχολείο προσπαθεί να δημιουργήσει μαθητές ομαδικά - συνεργαζόμενους παγκοσμιοποιημένους και απαίδευτους. Η εκπαίδευσης της αμάθειας που θα αμείβεται πλανητικά με 350 ευρώ θυμηθείτε το όραμα του Ανχελ Γκουρία του ΟΟΣΑ. Σ' αυτό το σχέδιο αντιτάξαμε τη μεγάλη μας ΑΠΕΡΓΙΑ παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές, κάποιοι προσπάθησαν να τη βρομίσουν επειδή δεν μπόρεσαν να την ελέγξουν...μια έφταιγαν τα πλαίσια, μια οι διαφορετικές πλατείες, ας είναι....

Η ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στήριξε με όλες της τις δυνάμεις την απεργία, τους αγώνες. Μάθαμε, διδαχτήκαμε, εμπνευστήκαμε από τη στάση των απεργών συναδέλφων μας. Είμαστε ανοιχτοί σε κάθε κριτική που φιλοδοξεί να μας βοηθήσει ώστε να γίνουμε πιο ουσιαστικοί, χρήσιμοι, αποτελεσματικοί στους αγώνες που έρχονται. Οφείλουμε να μάθουμε από τα λάθη μας, άμεσα να δημιουργήσουμε ταμείο στήριξης των απεργών, να τολμήσει και η ΠΑΣΚ να θέσει το ζήτημα της απόσυρσης των βιβλίων. Το «νέο» σύστημα παιδαγωγικής που προτείνουν οι γκουρού του παιδαγωγικού ινστιτούτου και του υπουργείου παιδείας μας πηγαίνει τουλάχιστον 15 χρόνια πίσω. Όσον αφορά τη στάση του Λατίνου εραστή Βύρωνα, του λόγιου φιλοσόφου της βίας των πραιτόρων και της καταστολής, των δακρυγόνων και της σιδηρογροθιάς του αφιερώνουμε ένα απόσπασμα από τον Ελύτη που τόσο αγαπά:

Τριάντα αιώνες και πλέον ο άνθρωπος πασχίζει να βάλει τη μια λέξη κοντά στην άλλη με τέτοιο τρόπο που η σκέψη να εξαναγκάζεται να παίρνει καινούργιες αδοκίμαστες στροφές. Ιδού που για πρώτη φορά η λειτουργία αυτή σταμάτησε. Είμαστε πανέτοιμοι για τη βλακεία... Η απεργία κινήθηκε από το Ζωντανό στοιχείο της εκπαίδευσης, που επιχειρεί να ταρακουνήσει ήσυχες συνειδήσεις από το τέλμα και την αδράνεια. Πολέμησε τον προσωπικό ωφελιμισμό τη δυστυχισμένη συνείδηση, συντάραξε την ελληνική κοινωνία, έφερε πάλι στο φως λέξεις χαμένες για πολλούς: **Αγώνας, Αλληλεγγύη, Αξιοπρέπεια, Συναδελφικότητα.** Ξεχάστηκαν τα δάνεια, τα επιτόκια, τα φροντιστήρια των παιδιών, οι κάρτες...

Όσο για την Φρανκεστάϊν υπουργό παιδείας που μας αποκάλεσε ανέντιμους της αφιερώνουμε το παρακάτω ποίημα του Μπρεχτ:

Άμα γεννιέται ένα παιδί,
Όλη η φαμίλια, του εύχεται έξυπνο να γίνει.
Εγώ, που με την εξυπνάδα μου,
ρήμαξα τη ζωή μου
ελπίζω ο γιος μου
αγράμματος να μείνει και φτωχός στο πνεύμα.
Έτσι θα ζήσει γαλήνια και ωραία
σαν υπουργός της κυβερνήσεως.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ
ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ
ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ
ΣΤΟΝ ΑΤΟΜΙΣΜΟ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗ ΜΟΙΡΟΛΑΤΡΙΑ ΜΕ
ΤΗΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΣΤΗΝ
ΟΑΧΑΚΑ
ΕΛΠΙΖΩ ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΑΙ
ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΑΙ
ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ ΝΑ ΕΞΓΕΙΡΕΣΑΙ

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΑΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ)

Αγαπητοί συνάδελφοι καλημέρα. Πριν αρχίσω να μιλάω για τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, πρέπει να τονίσω σε ποια εποχή βρισκόμαστε και τι βιώνουμε πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά. Γιατί αν δεν έχουμε το περίγυρο τον πολιτικό-οικονομικό-κοινωνικό, δεν μπορούμε με καθαρό μυαλό να τοποθετούμαστε και να κάνουμε αναλύσεις.

Όλοι γνωρίζουμε πιστεύω ότι βρισκόμαστε σε μία εποχή που το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα δείχνει την πιο άγρια όψη του. Έχει μπει στη φάση του ιμπεριαλισμού, είτε με ειρηνικά, είτε με πολεμικά μέσα. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι εργασιακές σχέσεις όλων των εργαζόμενων απορυθμίζονται.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τα παιδιά μας θα ζήσουν εκ του ασφαλούς σε χειρότερο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον απ' ότι στη γενιά μας. Όλοι γνωρίζουμε ότι με ασπιρίνες σοβαρή χρόνια αρρώστια δεν θεραπεύεται. Επομένως, δεν μπορούμε να έχουμε την ψευδαίσθηση ότι μια Ομοσπονδία όπως η δική μας, σε μια αίθουσα όπως είναι τούτη εδώ μέσα, θα λύσουμε προβλήματα κοινωνικά, επαγγελματικά.

Εννοώ τα δικά μας προβλήματα. Αγαπητοί συνάδελφοι τα προβλήματα ξεκομμένα δεν λύνονται. Τα προβλήματα λύνονται άμα τα δεις συνδεδεμένα με την πολιτική που εφαρμόζεται, με τις ιδεολογίες που επικρατούν και με τις αιτίες που τα γεννούν.

Αν δεν πάμε στις αιτίες, δεν θα κάνουμε τίποτα. Απλώς θα ανακυκλωνόμαστε και θα αναλωνόμαστε όλο στα ίδια. Επειδή αυτή η ομιλία, αυτή η τοποθέτηση πρέπει να αναφερθεί στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, σας λέω εν συντομία ότι ο Σύλλογός μας όπως προβλέπει το καταστατικό με μυστική ψηφοφορία καταψήφισε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας.

Τα καταψήφισε, σας μιλάω ειλικρινά, χωρίς παρεμβάσεις παραταξιακές. Ο Σύλλογός μας ήταν ένας απ' τους λίγους απ' ότι αντιλήφθηκα Συλλόγους της περιφέρειας που κράτησε την απεργία μέχρι την έκτη βδομάδα. Ήταν ένας απ' τους λίγους Συλλόγους που ήρθαμε τρεις φορές σε συλλαλητήρια περνώντας θάλασσα, και έκανε δύο συλλαλητήρια πρωτοφανή για τη Ζάκυνθο με θέματα εκπαιδευτικά. Και τα καταψήφισε τα πεπραγμένα. Γιατί; Μπορεί κανείς να βγάλει συμπεράσματα συνάδελφοι και από τον κανονισμό λειτουργίας της Συνέλευσης και από την όλη διαδικασία και πρακτική που ακολουθήθηκε και στην απεργία και μετά την απεργία.

Θα σας θυμίσω ότι πέρσι από τούτο εδώ το βήμα, είχα πει να πάμε σε απεργιακό αγώνα το Σεπτέμβρη, αλλά παρότρυνα τους συναδέλφους της Ομοσπονδίας τους ΙΙ να κατασκηνώσουν έξω από το Υπουργείο Παιδείας το καλοκαίρι. Τους είπα ότι δεν θα είναι μόνοι τους, θα είμαστε και εμείς εκεί. Το έλεγα αυτό σχηματικά, αλλά και το εννοούσα, γιατί δεν μπορείς να ξεκινάς μια τέτοια απεργία με τέτοιες «φιλόδοξες» βλέψεις και να πηγαίνεις από την καλοκαιρινή ραστώνη κατευθείαν σε τέτοιον αγώνα.

Πραγματικά τα πράγματα έτσι έγιναν. Πήγαμε στην απεργία, την κρατήσαμε την απεργία, την κρατήσαμε την απεργία οι συνάδελφοι με πάρα πολύ κόπο και με θυσίες. Δημιουργώντας απεργιακές επιτροπές γυρίζοντας κάθε μέρα στα σχολειά, και υποστηρικτικές ομάδες για συναδέλφους που είχαν ανάγκη.

Η απεργία δεν είναι κανενός προεδρείου της ΔΟΕ. Η απεργία δεν είναι καμιάς ΠΑΣΚ και δεν είναι καμιάς σύμπραξης ΠΑΣΚ-Παρεμβάσεων. Η απεργία είναι του κάθε συναδέλφου που ήταν στο σχολειό και βγήκε από εκεί μέσα και δεν πληρωνόταν και έκανε επιτροπές και έτρεχε βουνά και κάμπους, κάθε μέρα στα σχολειά.

Τι έκαναν οι παρατάξεις συνάδελφοι για την απεργία; Η ΔΑΚΕ μας είπε ότι δεν έκανε απεργοσπαστικό μηχανισμό όπως έκανε η ΠΑΣΚ παλιότερα. Εγώ θα σας πω το εξής: Αν αυτό ικανοποιεί τη ΔΑΚΕ ότι δεν έκανε απεργοσπαστικό μηχανισμό, μπράβο. Ας είναι ικανοποιημένη. Αλλά εγώ ξέρω στέλεχος της ΔΑΚΕ όταν πηγαίναμε ως Επιτροπή Αγώνα στα σχολειά, το στέλεχος της συγκέντρωνε ψήφους για το «ΠΥΣΠΕ». Πιστεύω να μην ήταν το μοναδικό φαινόμενο. Ελπίζω να ήταν το μοναδικό. Δεν το φαντάζομαι.

Τι κάναμε συνάδελφοι στη συνέχεια μετά την απεργία; Τι κάναμε με τις 24ωρες απεργίες για το άρθρο 16; Τι κάναμε για την απεργία για τα νηπιαγωγεία; Μας έστειλε η Ομοσπονδία δύο μέρες νωρίτερα φαξ που έλεγε ότι απεργούμε 25 αν θυμάμαι καλά του Μάη για τα νηπιαγωγεία. Δεν μπορούσε να το είχε δει νωρίτερα το θέμα; Και τι κάνει η ΔΑΚΕ τότε; Η ΔΑΚΕ κάνει το εξής καταπληκτικό. Στέλνει το μοναδικό φαξ στο Σύλλογό μας παραμονή της 24ωρης και λέει ότι δεν είναι και τόσο κακός ο νόμος και δεν πρέπει να τρέχουμε ντε και καλά γιατί είναι προσωρινό, είναι για φέτος.

Δεν είναι απεργοσπαστικός μηχανισμός; Αν το αποδέχεστε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ τα νηπιαγωγεία να πάνε στους δήμους και στους ιδιώτες, πείτε το ξεκάθαρα. Εμείς όμως

παλεύουμε για μια άλλη παιδεία. Γι' αυτό δεν είμαστε όλοι το ίδιο συνάδελφοι. Εννοώ το ίδιο στη σκέψη και στον τρόπο δράσης. Και να πω και κάτι ακόμα;

Επειδή ακούγεται ότι όλα τα προβλήματα είναι κοινά και όλοι μαζί να πάμε, στην απεργία. Αλήθεια τη μεγάλη απεργία των 6 εβδομάδων από τα κόμματα που τόσο λοιδορούμε κάποιοι, ποιοι ήταν από την αρχή μέχρι το τέλος εκεί; Να το πούμε συνάδελφε. Και στο απάνθισμα των εφημερίδων που κάνατε στο ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ και εδώ. Βάλτε και την εφημερίδα ΑΥΓΗ που απ' την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή είχε πρωτοσέλιδο τον απεργιακό μας αγώνα.

Τι συσχετισμούς και τι ισορροπίες κρατάτε; Βάλτε την εφημερίδα που το μπλουζάκι που γράψαμε στη Ζάκυνθο «ανησυχώ - απεργώ - αντέχω» το είχαμε πρωτοσέλιδο την άλλη μέρα. Γιατί συνάδελφοι παράλειψη; Μακάρι. Το λέω αυτό για να μη λέμε ότι είμαστε όλοι ίδιοι και να μην ισοπεδώνουμε τα πράγματα.

Ούτε συγκυριακά συνάδελφοι της ΠΑΣΚ εμείς της Αυτόνομης Παρέμβασης πάμε σε αγώνες, γιατί θα μπω στον πειρασμό να το ξαναπώ. Πριν από χρόνια όταν ήσασταν κυβέρνηση δώσατε το προεδρείο στη ΔΑΚΕ. Αγαπητοί συνάδελφοι, όσοι δεν είμαστε στη λογική του δικομματισμού και της διαχείρισης, σας λέω το εξής: Εδώ είμαστε και τώρα και σήμερα δε είναι αργά. Πάμε μαζί. Πάμε μαζί να κάνουμε το πλήγμα στο δικομματισμό και εδώ μέσα, όπως το κάναμε στις πλατείες για το άρθρο 16.

Δεν είναι ποτέ αργά, τώρα πάμε μαζί να αφήσουμε το φετιχισμό και τα μικρομάγαζα. Δεν οδηγούν πουθενά το κίνημα.

ΜΗΝΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, γυρίσαμε έναν αιώνα πίσω. Ο ιστορικός κύκλος της οκτωβριανής επανάστασης έκλεισε οριστικά το 1989. Και βρισκόμαστε στον 21° αιώνα για να δούμε με ποια πολιτικά εργαλεία τα συνδικάτα και οι πολιτικές δυνάμεις που εκφράζουν τον προοδευτισμό και την αριστερά, θα πάνε μπροστά, μέσα σε μια πολύμορφη ανοιχτή δημοκρατία.

Ο μεγάλος μας απεργιακός αγώνας είχε βαθιά πολιτικά, ιδεολογικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά. Αμφισβητήσαμε οριζόντια και κάθετα τον πολιτικό και οικονομικό νεοφιλελευθερισμό και σε αυτόν τον αγώνα είχαμε κοινωνικούς και πολιτικούς συμμάχους.

Αλήθεια συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ και οι 11, που βρίσκονται αυτοί οι πολιτικοί μας σύμμαχοι σήμερα; Είναι κοντά μας για να μας δώσουν τη δύναμη να συνεχίσουμε και την καινούργια χρονιά τους αγώνες μας; Που είναι οι πολιτικές δυνάμεις όπως ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όπως το ΚΚΕ, όπως δυνάμεις μικρότερων κομμάτων της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς; Τους ξεχάσαμε;

Αλήθεια, που είναι το ΠΑΣΟΚ που ο αγώνας μας και ο αγώνας των φοιτητών και των πανεπιστημιακών, άλλαξε την πολιτική του ρότα και δεν συμμάχησε με τη Νέα Δημοκρατία, για να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος για την παιδεία και την ανώτατη εκπαίδευση, αλλά και το 103 για τη μονιμότητα;

Αυτές ήταν πολιτικές νίκες του απεργιακού μας αγώνα και θα θέλαμε ως Αυτόνομη Παρέμβαση αλλά και όλοι οι εκπαιδευτικοί απ' όλες τις παρατάξεις, να ακούσουμε και το ΠΑΣΟΚ, να ακούσουμε και τη Νέα Δημοκρατία, την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να μας απαντήσει γιατί επιβάλλει μονολιθικά, δογματικά, μόνη της τους πολιτικούς όρους συγκρότησης και οργάνωσης του εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεν μπορούσε η κυβέρνηση όταν πέρναγε μόνη της από την Βουλή τον νόμο 3467 να μιλήσει με τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών; Πώς θέλει το εκπαιδευτικό σύστημα και πού πάει να το οδηγήσει; Τελικά το πρόβλημα της ήταν η μοριοδότηση και η κομματικοποίηση της ιεραρχίας. Γι' αυτό συνάδελφοι έχετε ολόκληρη την πολιτική ευθύνη και οι ΙΙ, γι' αυτό το μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα, που δεν προωθεί τον πολιτικό διάλογο, αλλά και τη σύγκρουση και τη σύνθεση για να μπορέσουμε αύριο να πορευτούμε όλοι μαζί ενωτικά και να προσδιορίσουμε τουλάχιστον τους μίνιμουμ πολιτικούς, συνδικαλιστικούς και ιδεολογικούς στόχους.

Αλήθεια, αμφισβητεί κανένας συνάδελφος απ' τη δεξιά, την κεντροδεξιά και την αριστερά, ότι ο νεοφιλελευθερισμός σαν ιδεολογία και πολιτική συγκρότηση, αφαιμάξει τους μισθούς μας; Αμφισβητεί τη μονιμότητα, τη σταθερότητα στην εργασία; Οδηγεί το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα στον σχολικό και τον κοινωνικό αποκλεισμό;

Το αμφισβητεί κανένας; Δεν μπορούμε να βρούμε κοινές κοινωνικές πολιτικές και συνδικαλιστικές συνθέσεις, για να βγούμε σε ένα μεγάλο αγώνα διαρκείας, ο οποίος θα είναι αποτελεσματικός; Γι' αυτό συνάδελφοι εμείς ως Αυτόνομη Παρέμβαση με πλήρη πολιτική συνειδητότητα τα τελευταία πέντε χρόνια, κάναμε το μεγάλο άλμα και το μεγάλο άνοιγμα, ένα ενωτικό κάλεσμα σε όλες τις αριστερές προοδευτικές δυνάμεις, να μπορέσουμε μέσα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ να υπάρχει ισχυρή σύνθετη αριστερή εκπροσώπηση, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς στα συνδικάτα σήμερα και αύριο τους πολιτικούς συσχετισμούς.

Για φανταστείτε μια συνασπισμένη Αριστερά του 20% πως θα την υπολόγιζε ο δικομματισμός και θα αποδυναμωνόταν, για να μπορέσουμε με καλύτερους όρους να εκφράσουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Ενότητα σε όλα τα επίπεδα και πολύ περισσότερο ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστεράς. Γι' αυτό δεν ακούσαμε μέχρι στιγμής από το Δ.Σ. τι έγινε μετά το μεγάλο απεργιακό αγώνα. Ποια είναι η προοπτική, ποιος είναι ο απολογισμός, με ποιους όρους προχωράμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ)

Συνάδελφοι, το Συνέδριο της Ομοσπονδίας γίνεται μετά από τη μεγαλειώδη απεργία, αλλά ταυτόχρονα και σε ένα κρίσιμο σημείο επιλογής αποφάσεων, αποφάσεων αγώνα για το επόμενο διάστημα. Γιατί η επίθεση του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο, κλιμακώνεται. Όταν ο ανταγωνισμός αναγορεύεται σε κυρίαρχο στόχο και για να προωθηθεί δίνεται βάρος στις διαρθρωτικές πολιτικές, στις απελευθερώσεις αγορών, ιδιωτικοποιήσεις, πολιτικές αγοράς εργασίας, αφού η δημοσιονομική και νομισματική πολιτική θεωρούνται κλειδωμένες.

Η στρατηγική της Λισσαβόνας αποτελεί το σύγχρονο εργαλείο αντεργατικών αναδιαρθρώσεων, ώστε να αποδομηθεί ό,τι απέμεινε απ' το κοινωνικό κράτος. Στη χώρα μας η κυβέρνηση προωθεί νεοφιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές, με την ιδιωτικοποίηση ζωτικών δημόσιων αγαθών, ενώ η σκληρή λιτότητα, η καλπάζουσα ακρίβεια, η απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και η ανεργία, εντείνουν τις κοινωνικές ανισότητες συνεχώς.

Με την αποτυχημένη απόπειρα που έκανε η κυβέρνηση να αναθεωρήσει το Σύνταγμα, μια δημοκρατική κληρονομιά της μεταπολίτευσης που αποτελεί «εμπόδιο» σύμφωνα με δηλώσεις της κυρίας Γιαννάκου για τα σχέδια της. Η πολιτική αυτή εκφράστηκε με ιδιαίτερη οξύτητα, αυταρχισμό και αστυνομική βία στο χώρο της εκπαίδευσης, στη μεγάλη μας απεργία, στο χώρο των Πανεπιστημίων.

Από το Μάη του 2006 μέχρι σήμερα η ελληνική κοινωνία βρέθηκε μπροστά σε ένα μεγαλειώδες και συγκλονιστικό εκπαιδευτικό κίνημα, που έχει ήδη γράψει μια απ' τις σημαντικότερες σελίδες στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης. Δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, μαθητές και δάσκαλοι, συμμετείχαν στην ανάπτυξη ενός πολύμορφου, μαζικού, αυτόνομου, ριζοσπαστικού και μαχητικού κινήματος αντίστασης, στις αντιεκπαιδευτικές κυβερνητικές επιλογές, που εκθεμελιώνουν τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση και περιορίζουν δραστικά το καθολικό δικαίωμα στη μόρφωση.

Το κίνημα αυτό σημάδεψε συνάδελφοι αποφασιστικά όχι μόνο τις εκπαιδευτικές, αλλά και τις πολιτικές εξελίξεις της χώρας. Έδειξε την ισχύ και την αποτελεσματικότητα του, παρά τους αρχικά αρνητικούς πολιτικούς συσχετισμούς, συναίνεση κυβέρνησης και αξιωματικής αντιπολίτευσης, ματαιώνοντας την αντιδραστική αναθεώρηση του άρθρου 16, την πιο σημαντική μεταρρύθμιση για τους κυρίαρχους οικονομικούς κύκλους.

Η εμπειρία απ' το μεγαλειώδη αυτό αγώνα είναι πολύτιμη παρακαταθήκη για όλους και ιδιαίτερα για τον

κλάδο μας, που στο Συνέδριό του θα πρέπει να αποφασίσει συνάδελφοι την οργάνωση, τη συνέχιση των αγώνων διάρκειας, προκειμένου να ανατρέψει τις νεοφιλελεύθερες αναδιαρθρώσεις που επιχειρούν να επιβάλλουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση οι δυνάμεις της συντήρησης και του δικομματισμού.

Ο αγώνας μας ανέδειξε τη δύναμη της συλλογικότητας, τη δύναμη της διεκδίκησης απέναντι στα ρεύματα της υποταγής και του συμβιβασμού, στο δήθεν αναπόφευκτο, απέναντι στη συγχορδία της παρακμής και της κρίσης. Ανέδειξε την ανάγκη αποφασιστικών και ελπιδοφόρων παρατεταμένων αγώνων διάρκειας στην ίδια πλατεία.

Οι πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες στη χειρότερη περίπτωση και στην καλύτερη περίπτωση οι λάθος εκτιμήσεις, οδήγησαν κάποιους να παρακολουθούν το ποτάμι των δασκάλων από την όχθη αποφεύγοντας να βραχούν.

Θυμίζω συνάδελφοι μου τους εξής στίχους απ' το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ, ξέρουμε αγαπημένοι μου σύνεδροι της Αριστεράς όλοι μας, μας το έχουν μάθει, να κρυώνουμε και να πεινάμε, να σκοτωνόμαστε στην κούραση και να ζούμε χωρισμένοι. Δε φτάσαμε ακόμα στο σημείο να σκοτώνουμε. Δε μας συνέβη ακόμα να πεθάνουμε, ξέρουν και οι δυο αγαπημένοι μου σύντροφοι της αριστεράς πως μπορούμε να μάθουμε στους άλλους και να μάχονται για τους συνανθρώπους τους και για τον κλάδο, για τους εργαζόμενους και να αγαπούν κάθε μέρα πιο πολύ, κάθε μέρα και καλύτερα.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλους τους τομείς, χρηματοδότηση, οργάνωση, στελέχωση, περιεχόμενο, λειτουργία, υποδομές, έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Οι πολιτικές της συστηματικής απαξίωσης των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου, έχουν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στη μόρφωση της νέας γενιάς, σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Αυτή την αντιλαϊκή πορεία έχουμε υποχρέωση να αναχαιτίσουμε δημιουργώντας ταυτόχρονα τους όρους για μια ριζική δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Οι καιροί δεν μπορούν να περιμένουν. Μέσα σε αυτό το τοπίο, τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της διετίας ήταν ανεπαρκή. Η απεργία ήταν απεργία του κλάδου και όχι του Δ.Σ. Ήταν ένα ηρωικό στιγμιότυπο, αλλά όχι αλλαγή σελίδας.

Υπήρχαν αδυναμίες, γίνανε λάθη. Ήταν ώριμο τέκνο της οργής, ώριμο τέκνο της ανάγκης η απεργία μας. Ο πανεκπαιδευτικός διακλαδικός συντονισμός, ο συντονισμός με τον εργατικό χώρο είναι ανάγκη από εδώ και πέρα. Όμως πολιτικά, κινηματικά, λειτουργώντας ως ατμομηχανή, κάναμε το πρώτο βήμα. Η μη λειτουργία συντονιστικού διαχείρισης της απεργίας από τη βάση, λειτούργησε ανασταλτικά.

Η διαχείριση κορυφής έδωσε την αίσθηση προσπάθειας να αποκομιστούν μικροπολιτικά οφέλη διαμέσου των ΜΜΕ. Η έλλειψη απεργιακού ταμείου ήταν ένα απ' τα πιο σοβαρά προβλήματα. Η συνάντηση με τον Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή ήταν λάθος τακτική κίνηση. Τα χαμόγελα στους φακούς των ΜΜΕ λειτούργησαν ως σβήσιμο πυροσβεστικό της απεργίας. Δώσανε άλλοθι στη δεξιά να χαμογελάει.

Προσπαθήσανε να αγνοήσουν ένα ολόκληρο ρεύμα ιδεών στη διάρκεια της διαχείρισης κινούμενοι στο γαλαξία του αριστερού μικρόκοσμου. Γνώριζαν όμως και γνωρίζουν ότι απόφαση δεν θα έβγαινε εάν απ' το ρεύμα μας, απ' το ρεύμα ιδεών της Αυτόνομης Παρέμβασης, δεν υποστηριζόταν η απεργία απ' την αρχή με σαφή τρόπο.

Ο έρωτας με το φακό και οι σταρ της TV που αντιμετωπίζουν τον αγώνα ως στιγμιότυπο Polaroid, ανήκει σε αυτούς που την ενότητα της αριστεράς την αντιμετωπίζουν όχι αξιακά, αλλά μικροκομματικά. Η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού στη ΔΟΕ μπορεί να γίνει πράξη ακόμη και τώρα, με μείωση των δυνάμεων των δύο πόλων του δικομματισμού.

Προτιμάτε όμως τη μη μείωση στο όνομα της διαχείρισης σκηνικών θεατρικού χαρακτήρα, αντί της ρήξης και της κοινωνικής πολιτικής συμμαχίας, που θα κάνει πιο ισχυρό τον πόλο που θα αντιδράσει στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού και των στηριγμάτων του.

Κλείνοντας, συνάδελφοι, προσυπογράφω των δύο συντρόφων από την Κρήτη γι' αυτά που είπαν και κλείνω με Ναζίμ Χικμέτ. Η πιο όμορφη απ' τις θάλασσες είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει. Το πιο όμορφο παιδί δεν έχει ακόμα μεγαλώσει. Τις πιο όμορφες απ' τις μέρες μας κανείς δεν τις έζησε ακόμα. Και ότι πιο όμορφο θα θέλαμε να πούμε, δεν το είπαμε ακόμα. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Και στο Συνέδριο και μετά στη διάρκεια των αγώνων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΝΙΚΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες επιτρέψτε μου μία αυθαιρεσία. Περιδιαβαίνοντας τους διαδρόμους του συ-

νεδρίου και βλέποντας και εσάς απ' το βήμα εδώ, έχω την αίσθηση ότι απ' τη βαριεστιμάρα που μας διακρίνει, βάζω και τον εαυτό μου μέσα, ότι είμαστε εδώ από συνήθεια. Έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε το ίδιο έργο κάθε χρόνο, σε κάθε συνέδριο.

Έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε την παρέλαση των ίδιων προσώπων, των ίδιων παρατάξεων, των ίδιων κομματικών οργάνων. Και έχουμε φτάσει στο σημείο αυτή η συνήθεια να μας έχει γίνει τόσο δυνατή, που να μην έχουμε το κουράγιο και το σθένος να την αλλάξουμε.

Χθες έκανα μια πρόταση για τη χωροταξική κατανομή του Προεδρείου και του Ιμελούς Συμβουλίου της ΔΟΕ. Κι επειδή ακριβώς τόσα χρόνια έχουμε συνηθίσει έτσι να τους βλέπουμε, φάνηκε τόσο πολύ παράξενο στους συναδέλφους του Προεδρείου και του Διοικητικού Συμβουλίου που το πήραν επί προσωπικού και μου θυμώσανε κιόλας.

Συνηθίσαμε να δεχόμαστε τη σύνθεση των μελών της ΓΣ της ΔΟΕ σα μια ποσόστωση. Ποσόστωση στο βίντεο, ποσόστωση στης εφημερίδες που είναι δίπλα μου, ποσόστωση στις αφίσες, ποσόστωση στο χρόνο, ποσόστωση στους καλεσμένους. Είδα με πολλή λύπη χθες να χειροκροτούνται οι καλεσμένοι μας, οι επίσημοι καλεσμένοι της Ομοσπονδίας, μία από την από κει πτέρυγα, μια από την από δω πτέρυγα, μια από τις άλλες πτέρυγες, ανάλογα με το που πρόσκεινται ο καλεσμένος.

Αλήθεια συνάδελφοι, του ΔΣ της ΔΟΕ, επειδή η Αυτόνομη Παρέμβαση δεν έχει έδρα στο Συμβούλιο, δε έπρεπε να καλεστεί και ένας εκπρόσωπος προσκείμενος στην Αυτόνομη Παρέμβαση; Φαίνεται ότι εμείς είμαστε εκτός ποσόστωσης. Συνηθίσαμε συνάδελφοι να ζούμε κι αυτή την άγρια λιτότητα των τελευταίων δεκαετιών, και να θεωρούμε πράγματι υπερβολικό το αίτημα για 1.400 ευρώ στο μισθό μας. Συνηθίσαμε να ζούμε με λίγα. Και αν κάποιος τολμήσει να ζητήσει το αυτονόητο, το να ζούμε με αξιοπρέπεια απ' το μισθό μας, να φαίνεται παράλογο.

Διαβάζω και ακούω στα Μέσα Ενημέρωσης, ότι λέει κάποιοι Διοικητές ΔΕΚΟ αύξησαν με ιδίαν απόφαση το μισθό τους κατά 10.000 και 15.000 ευρώ το μήνα και ετήσια έφτασαν στις 500.000 ευρώ. Ενώ εμείς ντρεπόμαστε να ζητήσουμε τα ψίχουλα και μας λένε ότι ζητάμε υπέρογκες αυξήσεις. Αλήθεια συνάδελφοι, μήπως δε συνηθίσαμε να βλέπουμε τους πατεράδες μας, τις μανάδες μας, τ' αδέρφια μας, τους συγγενείς μας, τους γνωστούς μας, να παίρνουν σύνταξη 400 ευρώ, ή τα παιδιά μας να παίρνουν μισθό 600 και 700 ευρώ και να δουλεύουν όλη την ημέρα χωρίς ωράρια;

Μήπως δε συνηθίσαμε συνάδελφοι μου την κατάντια του δημόσιου σχολείου για την οποία έχουν ευθύνη όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων; Μήπως δε συνηθίσαμε κι εμείς αυτή τη νοοτροπία του υπαλληλάκου που απλά φτάνει να μπαίνουμε στις 8.30 στο σχολείο και να φεύγουμε στις 13.30 και πίσω δε μας ενδιαφέρει τι γίνεται; Μήπως λοιπόν αυτό δεν είναι η ταφόπλακα του δημόσιου σχολείου που υποτίθεται ότι υπερασπιζόμαστε όλοι μας; Μήπως δε συνηθίσαμε συνάδελφοι μου την αυθαιρεσία της Διοίκησης, της εκάστοτε Διοίκησης, την παρανομία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων ή και τον αυταρχισμό ακόμα; Όταν ρώτησα χθες τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ, απάντησαν «έτσι γίνεται, το συνηθίσαμε κι αυτό, αφού έτσι γίνεται καλώς γίνεται».

Συνηθίσαμε συνάδελφοι μου ακόμα και τους κλέφτες και τους νταβατζήδες και όλους αυτούς οι οποίοι ξεπουλάνε το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας χωρίς αιδώ. Συνηθίσαμε να ζούμε με όλους αυτούς και φοβάμαι ότι δε μπορούμε και χωρίς αυτούς. Αλλά για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Βάρναλη, που σε κάποια ανακοίνωση της Αυτόνομης παρέμβασης υπάρχει, θα πω το εξής συνάδελφοι μου: Αλίμονο στον αυτόβουλο πολίτη που φτασμένος στα έσχατα της απελπισίας, παραδίνεται για να σωθεί στο έλεος του θεού και στους νόμους των κλεφτών. Αλίμονο σ' όλους εμάς, αν αυτή η συνήθεια γίνει τόσο δυνατή που δε μπορεί ν' ανατραπεί.

Σας καλούμε συνάδελφοι μου για άλλη μια φορά, να βάλουμε στην άκρη τα μικροπαραταξιακά μας οφέλη και να δούμε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα το μέλλον του κλάδου, το μέλλον της εκπαίδευσης, το μέλλον των παιδιών μας και να συνεννοηθούμε γιατί είμαστε εδώ. Όχι για να διαχωρίσουμε τις θέσεις μας και να πούμε πού ανήκει ο καθένας, αλλά για να συνεννοηθούμε πάνω στα μεγάλα ζητήματα του κλάδου και της κοινωνίας και να βάλουμε ένα ελάχιστο πλαίσιο συνεννόησης. Αυτό το πλαίσιο να το κάνουμε απεργιακό αίτημα και να βγούμε στον αγώνα, μαζί με τους άλλους εργαζομένους της κοινωνίας, με όλους όσους ζουν αυτή την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ν' αγωνιστούμε για το παρόν και το μέλλον σ' αυτή τη ζωή και όχι για την άλλη ζωή συνάδελφοι. Δε θα περιμένουμε να έρθει ο σοσιαλισμός για να δούμε τότε άσπρη μέρα. Σήμερα ζούμε, σήμερα απαιτούμε ν' αλλάξουν τα πράγματα, να γίνουν θετικά για την εκπαίδευση, θετικά για μας τους ίδιους.

Ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΜΠΕΤΣΙΚΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπηρετώ στο Βέλγιο, όχι στα Ευρωπαϊκά Σχολεία, αλλά στα σχολεία μητρικής γλώσσας, τμήματα ελληνικής γλώσσας. Ήθελα από το βήμα αυτό να απευθύνω στη γενική συνέλευση του κλάδου κάποια ερωτήματα, και να καταθέσω τις απόψεις των εκπαιδευτικών που απασχολούνται στην ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο. Επειδή και σε μας γίνονται μετακινήσεις εκπαιδευτικών με τη λήξη της σχολικής χρονιάς αντιμετωπίσαμε το εξής πρόβλημα εκεί, το οποίο είναι γνωστό εδώ στο Υπουργείο. Έχουμε πρόβλημα με τις συζύγους των αξιωματικών. Επειδή αποσπώνται κατ' εξαίρεση με βάση το νόμο 3194 του 2003 και το άρθρο 21 του νόμου 2946 του 2001. Αισθανόμαστε ότι υπάρχουν νόμοι που δημιουργούν ανισότητες και κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς σε προνομιούχους και μη. Έρχονται εκτός διαδικασίας συνάδελφοι.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω είναι οι γάμοι που έγιναν μετά το 1996. Είναι γάμοι που συνάδελφοι, που έχουν συνάψει γάμο μετά το 1996 δυσκολεύονται να παρατείνουν τη θητεία τους εκεί. Έχουμε συναδέλφους, οι οποίοι ζητούν τη διακοπή της απόσπασης στη πρώτη χρονιά της θητείας τους στο Βέλγιο και δεν έχει γίνει δεκτή. Μάλιστα μια κοπέλα έχει κάνει και ένσταση, αίτηση θεραπείας. Απορρίφθηκε και αυτή. Της ζητήθηκε να απευθύνει προσωπική επιστολή στην Υπουργό.

Εμείς επειδή αισθανόμαστε ένα σώμα με τους εδώ συναδέλφους μας παρακολουθήσαμε με πολύ μεγάλη αγωνία τη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου. Συμμετείχαμε με 24ωρη απεργία και συγκεντρώσαμε για το απεργιακό ταμείο χρήματα, τα οποία απεστάλησαν εδώ. Και για μένα θα είναι ένα όνειρο ζωής, εάν κάποτε πάρει σάρκα και οστά αυτό το απεργιακό ταμείο όπως ξέρουν οι συνάδελφοι από τη Θεσσαλονίκη, το έβαζα πάντοτε στις γενικές συνελεύσεις του κλάδου.

Επειδή λοιπόν, δεν είμαστε ξεκομμένοι, θέλω να υποβάλλω και κάποια αιτήματα τα οποία αφορούν όλους μας, που έχουν να κάνουν με την αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας ανεξαρτήτως χρόνου, για τη μείωση του ωραρίου των εδώ συναδέλφων, που πρόκειται να βγούνε σε σύνταξη, όπως συμβαίνει και με τους συναδέλφους του εξωτερικού. Μείωση ωραρίου, πηγαίνουν δύο με τρεις φορές την εβδομάδα σχολείο για να προετοιμάζονται ψυχολογικά για την επόμενη θητεία που τους απομένει.

Και κάτι άλλο, μια κρίση που την απηύθυνα και συζήτησα και με πολλά μέλη, πολύ μελάνι συνάδελφοι χύνεται για τα στελέχη εκπαίδευσης. Ξέρετε τι ακούμε από τους συναδέλφους της βάσης; Πιστεύουμε ότι τα υπερβολικά επιδόματα, τα οποία δόθηκαν στους συναδέλφους δημιουργούν αυτές, να το πούμε, τις ανισότητες και τις κρίσεις που υπάρχουν από τη βάση. Αυτά θέλω να τονίσω, σας ευχαριστώ πολύ. Τα αιτήματα τα οποία είχαμε τα καταθέσαμε. Θεωρούμε ότι δεν είναι σκόπιμο να τα καταθέσουμε τώρα, αφού θα αποδελτιωθούν και θα μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι.

Α. ΛΑΣΠΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΡΗΝΑΝΙΑΣ – ΒΕΣΤΦΑΛΙΑΣ)

Αγαπητό προεδρείο, αγαπητοί απερχόμενοι σύμβουλοι της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Έρχομαι από τη Γερμανία, αντιπρόσωπος από το Σύλλογο Βόρειας

Ρηνανίας – Βεστφαλίας, θα προσπαθήσω, όσο πιο σύντομα μπορώ, να περιγράψω δύο, τρία πράγματα για το τι συμβαίνει στη Γερμανία.

Κατά πρώτο θέλω να σχολιάσω ότι στην παγγερμανική της 11ης Μαίου του 2007 εκφράστηκε η θέληση και η απόφαση και των 6 συλλόγων που λειτουργούν στη Γερμανία σε ό,τι έχει να κάνει με τη στάση της ΔΟΕ, στα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε τον τελευταίο καιρό. Η ΔΟΕ στάθηκε δίπλα μας είτε με ομόφωνες, είτε με κατά πλειοψηφία αποφάσεις, είτε με ψηφίσματα, είτε με καταγγελίες κάποιων πραγμάτων.

Θεωρούμε ότι είναι δίπλα μας και αυτό εκφράστηκε με αποφάσεις τόσο για την αύξηση του επιμισθίου, όσο και για προβλήματα που δημιουργήθηκαν στο Μόναχο, για την καθυστέρηση των παρατάσεων και των παράνομων αποσπάσεων για την ανάκληση του εγγράφου για το Σύλλογο Έσσης από τη πλευρά ΔΙΠΟΔΕ.

Επειδή τυγχάνει να έχω και την ιδιότητα του αιρετού του υπηρεσιακού συμβουλίου, θέλω να πω εν τάχει, ότι υπάρχει μια μεγάλη ιδιαιτερότητα στους συλλόγους της Γερμανίας με τον κατακερματισμό, τον οποίο έχει καταφέρει η εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Έχουμε 6 συλλόγους γύρω στα 500 άτομα, 6 συλλόγους οι οποίοι λειτουργούν με πέντε συντονιστικά γραφεία. Αυτή τη στιγμή το κυριότερο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζεται τη Γερμανία είναι η κατάργηση ορισμένων θέσεων, τις οποίες επικαλούνται ορισμένοι συντονιστές, είτε μεταφράζοντας το θέμα υπεραριθμία, γιατί οργανικές δεν υπάρχουν στη Γερμανία είτε με τη κατάργηση ορισμένων θέσεων ειδικοτήτων. Αυτό το φαινόμενο υπάρχει, διότι πολύ απλά ο νόμος 2413, βάση του οποίου λειτουργούμε στο εξωτερικό, είναι ουσιαστικά διάτρητος και αφήνει πάρα πολύ μεγάλες αρμοδιότητες στους εκάστοτε συντονιστές.

Θα καταθέσω πρόταση και θα ήθελα όλες οι παρατάξεις να την ψηφίσουν, να πάμε σε μία αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου, με το οποίο λειτουργούμε στο εξωτερικό. Εδώ και 4 χρόνια υπάρχει το υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο έχει βάλει σε τάξη τα πράγματα, με μοριοδότηση των τοποθετήσεων, όμως δυστυχώς και παλαιότερα αλλά και τώρα και πολύ φοβάμαι ότι αυτό το φαινόμενο θα αυξηθεί, έχουμε κατ' εξαίρεση αποσπάσεις. Μόνοι μας ουσιαστικά έχουμε αναποδογυρίσει τον κόσμο. Ενώ συντεταγμένα οι συνάδελφοι έρχονται και τοποθετούνται, έχουμε τα φαινόμενα των κατ' εξαίρεση αποσπάσεων.

Και πιάνομαι με αυτό που είπε ο Βασίλης Παληγιάννης στην ομιλία του το πρωί. Πράγματι η αξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος κρίνεται καθημερινά τόσο από τη λειτουργία μας μέσα στο συνδικάτο, όσο και από τη στάση την οποία κρατάμε όλοι μας στα διάφορα όργανα στα οποία συμμετέχουμε. Πραγματικά εκεί πέρα θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε με ένα μεγαλύτερο δυναμισμό κάποια φαινόμενα όπως το φαινόμενο, που σχολίασε και ο εκπρόσωπος από τη BENELUX, να μη δέχεται σήμερα η ΔΙΠΟΔΕ ανακλήσεις αποσπάσεων.

Αυτό το φαινόμενο θα πρέπει να σταματήσει, γιατί είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο. Και εγώ θα καταθέσω τις αποφάσεις του συλλόγου μου και της Παγγερμανικής και αύριο θα κατατεθεί η πρόταση για αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για το εξωτερικό, φυσικά με τη συνεργασία της ΔΟΕ και της Παγγερμανικής. Διότι τα τελευταία χρόνια τόσο η προηγούμενη γενική γραμματέας επί ΠΑΣΟΚ η κυρία Πριόβολου όσο και η σημερινή ειδική γραμματέας η κυρία Κριάρη, μαζεύουν – μαζεύουν όμως ο 2413 από το 1996 παραμένει ο ίδιος.

Ευχαριστώ.

ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ)

Συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω πως δεν υπάρχει κανείς απολύτως εδώ μέσα που να διαφωνεί με το κήρυγμα ενότητας των εργαζομένων, όλων των εργαζομένων που έκανε πριν από λίγο ο Πρόεδρος της ΟΤΟΕ. Αλίμονο εάν δεν έχουμε γίνει σοφότεροι από τα λάθη μας. Όλοι και όσοι ανήκουν στις παρατάξεις και όσοι δεν ανήκουν σε αυτές.

Και μου θύμισε αυτή η αφορμή και την τελευταία τοποθέτηση λίγο πριν κλείσει τα μάτια του, του παλαίμαχου, του βετεράνου, του εργατικού και αντιδικτατορικού και κομμουνιστικού κινήματος του Κώστα Κάππου, όταν παρουσίαζε το τελευταίο του βιβλίο «Κριτική του σοβιετικού σχηματισμού», έτυχε και ήμουν απ' αυτούς που είχα αμφισβήτηση στην προσωπική μου παρέμβαση που έκανα τότε, εδώ στην Αθήνα, στην άποψή του μετά από δεκαετίες εμπειριών, ότι η απλή αναλογική θα έπρεπε να καταργηθεί από το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, μέσα

στο συνδικαλιστικό κίνημα και θα έπρεπε να υπάρχουν ενιαία ψηφοδέλτια, όχι πολυσταυρίας, με περιορισμένη σταυροδότηση κάτω των μισών εδρών, γιατί αυτό θα προήγαγε την άποψη ότι είμαστε μία τάξη, μία γροθιά, εκπροσωπούμε ενιαία συμφέροντα και δεν μπορούμε εδώ να εκπροσωπούμε τα κόμματα των δικηγόρων, των μηχανικών και των γραφειοκρατικών μηχανισμών.

Είναι μία προχωρημένη άποψη, η οποία κάποτε σίγουρα θα βρει τη θέση που της ανήκει στην ιστορία του εργατικού κινήματος. Το εργατικό κίνημα σίγουρα μπορεί μέσα από τις αντιπαραθέσεις, που υπάρχουν στις ζωντανές του δυνάμεις, να βρίσκει τη σύνθεση των απόψεων εκείνη, η οποία προωθεί την ενότητά του και προπαντός την υλοποίηση των στόχων του.

Θέλω να διαβάσω μερικά στοιχεία από μία διακήρυξη που είχαμε κάνει στα Χανιά της Κρήτης, πολλοί συνάδελφοι στη διάρκεια του μεγάλου αγώνα, που μας προβλημάτισε και στην οποία υπήρξαν έντονες αντιπαραθέσεις αλλά και συνθέσεις. Ο τίτλος ήταν «ενότητα και αγώνας με τακτική φθοράς του αντιπάλου ή των δυνάμεών μας»;

Στην ωμή αδιαλλαξία της κυβέρνησης, στο διάλογο των ροπαλοφόρων, στις όποιες προσπάθειες πολιτικάντηδων να εκμεταλλευτούν τον αγώνα μας και τις θυσίες που αυτός συνεπάγεται, ενώ αποφεύγουν να ξεκαθαρίσουν – και εννοούμε τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και όχι μόνο – αν υιοθετούν ή όχι τα δίκαια αιτήματά μας, ο αγώνας διαρκείας είναι πια μονόδρομος.

Τι σημαίνει όμως συνάδελφοι αγώνας διαρκείας; Σημαίνει μορφή ή περιεχόμενο διαρκείας; Ούτε υποτιμούμε, ούτε πρέπει να θεοποιούμε τις μορφές αγώνα νομίζω. Μακριά από εμάς η αντίληψη ότι οι κινητοποιήσεις είναι το παν και ο τελικός στόχος, το αποτέλεσμα, τίποτα.

Στον αγώνα αυτό, γράφαμε, δυο τακτικές μπορεί να διαλέξει το κίνημα. Πρώτον, συνεχόμενα 5νθήμερα μέχρις ότου αντέξουμε ή όπως σωστά είπε κάποιος συνάδελφος στην πρώτη απεργιακή συνέλευση του Συλλόγου μου, μέχρι τελικής πτώσεως. Ασταμάτητη δηλαδή απεργία χωρίς διαλείμματα ανασύνταξης δυνάμεων.

Ίδια μορφή αγώνα μέχρι τέλους. Τέλους ποιων; Ανεξάρτητα αν επιλέξουν την ίδια μορφή αγώνα οι συνάδελφοι της δευτεροβάθμιας, τους οποίους αφορούν τα ίδια ακριβώς αιτήματα άμεσα. Όπως είχαμε προτείνει τότε, απεργιακές μορφές αγώνα επαναλαμβανόμενες, όχι όμως συνεχόμενες. Συναποφασιζόμενες με τους συναδέλφους της δευτεροβάθμιας και με διαρκή προσπάθεια συντονισμού και με τους φοιτητές και όσα σωματεία και ομοσπονδίες είναι δυνατό.

Οι μορφές αυτές δεν είναι απαραίτητο να είναι κάθε φορά πενθήμερες. Σε κάθε απεργία οργανώνουμε συλλαλητήρια πανεκπαιδευτικά κλπ. Να αποδείξουμε στην κοινωνία με κάθε δυνατό τρόπο, γιατί ο αγώνας μας είναι δίκαιος, γιατί ο αγώνας μας ανοίγει το δρόμο να διεκδικήσουν το δίκιο τους όλοι οι μισθοσυντήρητοι και μη κατέχοντες.

Συνάδελφοι, δεν προλαβαίνω, ο χρόνος δεν επαρκεί για να αναπτύξω το σκεπτικό που πρέπει να μας βασανίζει στις τακτικές του αγώνα. Την πρόταση του Συλλόγου των Χανίων θα την καταθέσουμε στο τέλος της διαδικασίας. Είναι με βάση την εμπειρία και του κινήματος και με βάση και τα λάθη, που δεν κάνουν, μόνο όσοι δεν αγωνίζονται, που είναι η σοφία μας τα λάθη.

Ένα πράγμα μόνο θέλω να πω. Ενότητα και πάλι ενότητα. Και όμως συνάδελφοι και απευθύνομαι πρώτα απ' όλα στις δυνάμεις, όχι μόνο σε αυτές, της αριστεράς ή σε αυτές που θέλουν να αποκαλούνται αριστερές δυνάμεις και αγωνιστικές.

Το μεγαλείο και η τραγωδία συνυπάρχει δυστυχώς σε αυτό το χώρο. Με πονάει πάρα πολύ η αριστερά και πονάει πολύ περισσότερο όσους είναι ανένταχτοι, αλλά και ενταγμένοι νομίζω και ας μη το λένε, γιατί έχουμε στοιχηθεί δίκην ποδοσφαιρικών οπαδών σε κάποιες ομάδες και περιχαρακώσεις.

Θα μπορούσαν να εκλέξουν τρεις αντιπροσώπους οι αριστερές δυνάμεις. Αν δεν το θέλουν άξιος ο μισθός τους, άξια η μοίρα τους. Οι περιχαρακώσεις είναι ντροπή. Κανένας δεν δικαιούται να λέει ότι έχει το μονοπώλιο της επαναστατικής αλήθειας. Κανένας δεν δικαιούται να υπερακοντίζει σε αγωνιστικότητα.

Είναι ντροπή όταν συμπίπτουμε επί της ουσίας σε αιτήματα όλοι. Είναι ντροπή όταν όλοι, όλες οι παρατάξεις μάλιστα, συμπέσαμε σε κοινά αποδεκτά αιτήματα, να μη μπορούμε να συμπορευτούμε εκείνες οι δυνάμεις που φιλοδοξούμε να εμψυχώσουμε για ενιαίο μέτωπο των ταξικών δυνάμεων του κλάδου μας και γενικότερα των εργαζομένων, μπροστά στη φοβερή επίθεση που δεχόμαστε απ' τις πάσης φύσεως κυβερνήσεις.

ΔΑΓΚΩΝΑΚΗ ΑΡΓΥΡΩ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ)

Δαγκωνάκη Αργυρώ από το Δομήνικο Θεοτοκόπουλο και τους Ανεξάρτητους Κρήτης. Κοιτώντας για άλλη μια φορά το βίντεο με τους αγώνες των δασκάλων στην Οαχάκα, ένιωσα ανατρίχιασμα όχι στο σώμα, στην ψυχή. Παλεύουν για να ρίξουν την κυβέρνηση, για να πετύχουν ελευθερία στην εκπαίδευση και στη κοινωνία.

Δυστυχώς το δικό μας συνδικάτο δεν παλεύει με καμία κυβέρνηση. Συμπορεύεται μαζί της. Είμαστε ένα κυβερνητικό συνδικάτο. Συμφωνήσαμε με την αναθεώρηση του άρθρο 16 ή κάνω λάθος συνάδελφοι της ΔΑΚΕ; Ξεπουλήσαμε την απεργία μας ή κάνω λάθος; Μέχρι και ζήτημα αναπλήρωσης διδακτικών ωρών βάλαμε Πρόεδρε της ΔΟΕ.

Εγκλωβίσαμε τους απεργούς συναδέλφους μας, τους στριμώξαμε, τους κάναμε υπόλογους απέναντι σε γονείς και προϊσταμένες αρχές. Υποθηκεύσαμε τον αγώνα τους. Πήραμε για δώρο την υποχρεωτικότητα της προσχολικής αγωγής για ένα χρόνο. Τάχα τες δώρο. Και όμως και αυτή την προσχολική αγωγή που θέλουμε πρώιμα να την κάνουμε γυναίκα, να τη σχολειοποιήσουμε, για να γίνουν τα παιδιά μας περισσότερο έτοιμα για την Α' Δημοτικού, τη χαρίσαμε στους δήμους και στους ιδιώτες ή κάνω λάθος κύριοι της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ;

Χρειάζονται στήριξη οι νηπιαγωγοί φέτος. Αναγκάζονται λόγω υποχρεωτικότητας να εγγράφουν όλα τα παιδιά και γνωρίζουμε όλοι το πρόβλημα της στέγης των νηπιαγωγείων. Όπως και γνωρίζουμε ότι ο αριθμός των παιδιών ανά τμήμα σύμφωνα με το Ν. 1516, είναι ο μαγικός αριθμός 30 και αυτός ισχύει για τα νηπιαγωγεία και όχι ο 25 που ισχύει με Υπουργική Απόφαση για το δημοτικό.

Δεν θα αναφερθώ σε περισσότερα ζητήματα της προσχολικής αγωγής, θεωρώντας ότι η συναδέλφισσα νηπιαγωγός από την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ με κάλυψε.

Και ας έρθω στο κομμάτι που με πονάει περισσότερο, αυτό το κομμάτι της αριστεράς. Και εσείς φίλοι μου της αριστεράς, χιλιομυριομοιρασμένοι, παλεύετε για τις χαμένες ελευθερίες μας, κοιτώντας το δέντρο που είναι καθρέπτης, κοιτώντας δηλαδή μόνο τον εαυτό σας και όχι το δάσος. Βάζετε το χέρι στην τσέπη, αντί να το απλώσετε και να αγκαλιάσετε το διπλανό σας και όλοι μαζί να γίνετε χείμαρρος, ποτάμι αφρισμένο, που θα συμπαρασύρετε και τους άλλους στο πέρασμά σας και θα τους πείσετε ότι έχετε δίκιο, χίλια δίκια. Και γι' αυτό είσαστε όλοι μαζί.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά αυτό βλέπω. Είμαστε ανίσχυροι μπροστά στο λιώσιμο των πάγων. Είμαστε ανίσχυροι μπροστά στην κυβέρνηση. Είμαστε ανίσχυροι, αν δεν είμαστε όλοι μαζί. Ευχαριστώ.

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ)

Αφού, συνάδελφε Πρόεδρε τελειώσεις με το ζήτημα της πεμπτουσίας του Συνεδρίου, την κάλπη, ας ασχοληθούμε με την πραγματική πεμπτουσία, τα πεπραγμένα και το πως θα κυλήσει η επόμενη χρονιά. Είναι αλήθεια, είναι σωστή η εκτίμηση, ότι αυτή η απεργία των έξι εβδομάδων ήταν μία απεργία που έρχεται απ' το μέλλον.

Προσέξτε όμως συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η τύχη της οποίας καθορίστηκε από τις παρατάξεις που συγκροτούν το συνδικαλιστικό μας κίνημα, οι οποίες έμειναν προσκολλημένες στο παρόν και αυτή η προσκόλληση έχει να κάνει με κομμάτια που συνδέονται ακριβώς με το παρελθόν. Αλήθεια, ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι θα κάναμε απεργία έξι εβδομάδων, ότι την περίμενε κανένας αυτή την απεργία;

Αλήθεια ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι αυτή η απεργία θα έβγαζε τόσες χιλιάδες ανθρώπους στον δρόμο, που καμία πολιτική δύναμη είτε στο Κοινοβούλιο ή έξω απ' αυτό, δεν μπορεί να κινητοποιήσει;. Πολλοί δοκιμάζουν να ξαναγράψουν την ιστορία αυτής της απεργίας. Δοκιμάζουν να τη ξαναγράψουν οι συναγωνιστές από εκεί, οι οποίοι στην περσινή Γ.Σ. ψήφισαν 48ωρη.

Αν θέλουν πραγματικά να διατείνονται ότι μπορούν να καθοδηγήσουν τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς του κλάδου, εδώ υπάρχει πρόβλημα. Στην εκτίμηση δηλαδή που κάνανε, πέσανε έξω. Πέσανε έξω για τις πραγματικές διαθέσεις των συναδέλφων, για τις πραγματικές διαθέσεις και των ίδιων των φοιτητών, με όλα αυτά που έλεγαν.

Επίσης, έπεσαν έξω όλοι όσοι έλεγαν ότι πριν καταλήξει το Συνέδριο πέρσι στην απόφαση με την τόσο μεγάλη σημασία, ότι η ΠΑΣΚ δεν πρόκειται να μπει μέσα.

Δεν πρόκειται να ψηφίσει απεργία, δεν πρόκειται να ψηφίσει αυτό το διεκδικητικό πλαίσιο. Έπεσαν έξω. Έπεσαν έξω επίσης όσοι έλεγαν ότι αυτή η απεργία θα κρατήσει το πολύ μία βδομάδα και μετά θα 'ρθει η ΠΑΣΚ και ο Μπράτης να την πουλήσουν την απεργία, γιατί θα πάρουν τα 103, 105 € ενός επιδόματος.

Και τότε η απεργία μπήκε στον αυτόματο πιλότο, δεν συγκροτήθηκε κεντρική απεργιακή επιτροπή, πήγαινε από μόνη της με τις διαθέσεις των συναδέλφων, γιατί περίμεναν μέχρι τέλους την ΠΑΣΚ και τον Μπράτη να πουλήσει την απεργία. Που δεν το έκανε για λόγους καθαρά αυτοσυντήρησης και γιατί η ΠΑΣΚ ήθελε και το καταλαβαίνω αυτό, να βγάλει από πάνω της το στίγμα του '97 και τον Βεντήρη και τα υπόλοιπα συμπαρομαρτούντα.

Όμως, ήταν τόσο μεγάλη αυτή η απεργία, που η ΔΑΚΕ δεν τόλμησε να κάνει ανοιχτή απεργοσπασία. Γιατί είναι κυβερνητική παράταξη. Και το καταλαβαίνω, γιατί σε άλλους χώρους έχει λειτουργήσει έτσι. Όμως, προσέξτε, η τύχη αυτής της απεργίας, το αποτέλεσμά της και εκεί έχω ακριβώς πρόβλημα με τα πεπραγμένα, καθορίστηκε, πρώτον, από το τι έγινε στην επαρχία, όπου οι Σύλλογοι είναι πραγματικά διαλυμένοι και είναι Σύλλογοι σφραγίδες.

Και εάν θέλουμε να έχουμε ρωμαλέο συνδικαλιστικό κίνημα να προχωρήσουμε και σε άλλες μορφές αγώνα μαζί με όλα τα μαχόμενα και εργαζόμενα κομμάτια της εκπαίδευσης, αυτό πρέπει να το λήξουμε με το τι θα γίνει στην επαρχία και το τι ρόλο παίζουν τα Δ.Σ. στην επαρχία.

Το άλλο που καθόρισε το αποτέλεσμα πρόσκαιρα αυτής της απεργίας, ήταν συνάδελφοι το πως έκλεισε αυτή η απεργία. Όταν ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΔΟΕ στη συνεδρίαση του Δ.Σ. την Τετάρτη που θα καθόριζε την εισήγηση για το παραπέρα αυτής της απεργίας, την έκτη απεργιακή εβδομάδα, είπε όλοι μαζί που πήγαμε και στηρίξαμε αυτή την απεργία οι δυνάμεις θα πάμε όλοι μαζί, εγώ δεν περίμενα πραγματικά απ' τις δυνάμεις εκείνες της καθεστωτικής και τις δυνάμεις εκείνες της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς να πάρουν την πρωτοβουλία να προτείνουν αλλαγή μορφής.

Χωρίς εισήγηση έπρεπε να πάμε στις Γ.Σ. και την ευθύνη να την πάρει η ολομέλεια Προέδρων για την τύχη αυτής της απεργίας. Εκεί πραγματικά δώσαμε λάθος εντυπώσεις στους συναδέλφους γιατί δυστυχώς υπήρχε η λογική ότι πρέπει να πάμε και δυστυχώς αυτή η λογική υπήρχε και στα μαχόμενα αγωνιζόμενα κομμάτια που ήταν στους αγώνες, στους δρόμους όλες αυτές τις εβδομάδες, ότι η απεργία έπρεπε να αλλάξει μορφή από την τρίτη εβδομάδα.

Αυτό οδήγησε στην αλλαγή της μορφής, αλλά αυτό ηττήθηκε πρακτικά με τις 24ωρες που υιοθετήθηκαν μετά, γιατί οι συνάδελφοι αυτές τις απεργιακές κινητοποιήσεις τις έχουν καταδικασμένες στην συνείδησή τους και δεν τις ακολουθούν. Όμως προσέξτε το κεφαλαιώδες, γιατί η τύχη αυτής της απεργίας θα κριθεί αυτή τη χρονιά, με το κατά πόσο το Συνέδριο αυτό θα καταλήξει σε απόφαση για την επόμενη σχολική χρονιά.

Όταν λένε «η ιστορία επαναλαμβάνεται» είναι φάρσα. Εδώ χρειάζεται να κάνουμε πραγματικά ένα ιστορικό άλμα και να μιλήσουμε για συγκρότηση πανεκπαιδευτικού απεργιακού μετώπου από τα νηπιαγωγεία μέχρι και τα Πανεπιστήμια.

Με αυτή την πρόταση έρχομαι με μία απόφαση Γ.Σ. 300 παρόντων, όπου την πρόταση αυτή, την οποία θα την αναπτύξω αναλυτικά στη συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης, την ψήφισαν 296 συνάδελφοι σε ένα Σύλλογο που και την έκτη εβδομάδα είχε 80% απεργούς, κλειστά σχολεία και την έκτη εβδομάδα.

Όμως θέλω να τελειώσω με κάτι και θέλω την ανοχή του προεδρείου για κάτι προσωπικό. Ζητάω το λόγο επί προσωπικού. Χθες άκουσα τον συνάδελφο τον Βασίλη Αυγέρη σε μία αντιπαράθεση που δημιουργήθηκε να με αποκαλεί αλήτη. Άκου συνάδελφε, αν με αποκάλεσες αλήτη γιατί έχεις στο μυαλό σου το νόημα του αλήτη όπως ήταν στον μεσαίωνα και στην πρώιμη περίοδο του καπιταλισμού που αλήτες λέγονταν αυτοί, που δε δέχονταν να πάνε να γίνουν δούλοι στους γαιοκτήμονες ή να μπουν στα εργοστάσια φυλακές, το αποδέχομαι.

Επειδή όμως έχεις μακρά ιστορία και με έχεις χαρακτηρίσει μέσα σε Γ.Σ. προβοκάτορα μετά τα γεγονότα του ΑΣΕΠ το '98, έρχομαι να σου δηλώσω: Πρώτον, ότι είναι πεποίθηση φαίνεται του κόμματός σου, ναι, το '98 στα γεγονότα των εξεταστικών φορούσα κράνος, πετούσα πέτρες και ήμουν στα οδοφράγματα. Αλλά πρόσεξε, δε ζήτησα την συμπαράστασή σου όταν ήμουν στην Ασφάλεια μαζί με τους υπόλοιπους συναγωνιστές, που μας είχαν προφυλακισμένους, μας είχαν υπό κράτηση και με το μισό ποινικό κώδικα πάνω στις πλάτες μας.

Ούτε ήθελα να έρθεις στα δικαστήρια να μου συμπαρασταθείς. Θα είναι πολιτική αλητεία όμως επειδή

έχουμε μία απόφαση και εγώ και εσύ είσαι αντιπρόσωπος και άλλοι δύο είναι αντιπρόσωποι από άλλες παρατάξεις, υπάρχει μία ακροτελεύτια παράγραφος σε αυτή την απόφαση της Γ.Σ., ότι θα υποστηρίξουμε μέχρι το τέλος την πρόταση της Γ.Σ. μας και κριτήριο για το τι θα ψηφίσουμε θα είναι ποιες παρατάξεις θα υιοθετήσουν αυτή την πρόταση για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. Αν δεν το σεβαστείς θα είναι πολιτική αλητεία.

Σ. ΡΙΖΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ)

Νομίζω, για να πάρουμε τα πράγμα απ' την αρχή, ότι καμία συζήτηση για την απεργία και για το Κίνημά μας δεν μπορεί να γίνει, αν δε θυμηθούμε τι πέτυχε ή τι δεν πέτυχε ή τι έχει αφήσει σαν παρακαταθήκες αυτή η απεργία. Δε μπορούμε ν' αγνοούμε, ότι έχουμε πετύχει νίκες όπως στην περίπτωση με το άρθρο 16 και με την αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση, που σπάσαμε από τη δική μας την πλευρά τόσο τη συναίνεση, σπάσαμε τον κάθε κοινωνικό αυτοματισμό.

Δε μπορούμε ν' αγνοούμε από τη δική μας την πλευρά ότι με το Κίνημά μας δημιουργήσαμε ευρύτερες κοινωνικές συμμαχίες που χιλιάδες γονείς, χιλιάδες εργαζόμενοι, χιλιάδες νεολαίοι συμπαρατάχθηκαν μαζί μας και αυτή ήταν η μεγαλύτερη δύναμη, η οποία μας στήριζε και μας έκανε να δημιουργήσουμε αυτό τον αγώνα.

Δε μπορούν οι συνάδελφοι της ΕΣΑΚ, και λυπάμαι που ξεκινώ μ' αυτούς, ν' αγνοούν αυτή τη δύναμη. Αν δεν είναι αυτά δείγματα συμμαχιών από τα κάτω, αν δεν είναι δείγματα συμμαχιών μέσα την κοινωνία, αν αυτά δεν είναι δείγματα ριζοσπαστικοποίησης κομματιών ολόκληρων μέσα στην κοινωνία, τότε πού την ψάχνετε συνάδελφοι της ΕΣΑΚ; Στα γραφεία σας; Οι συμμαχίες δημιουργούνται στο δρόμο. Και τις δημιουργήσαμε με το μεγαλύτερο και τον καλύτερο τρόπο.

Κάποιοι συνάδελφοι, οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, θέλουν απ' τη δική τους την πλευρά να ξεχάσουμε πολλά πράγματα. Έρχονται εδώ και μας λένε ότι δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, ήμασταν όλοι ίδιοι λέει στην απεργία. Δε νομίζω. Διαχωριστικές γραμμές υπάρχουν και έχουν χαραχτεί κάπου εκεί με σιδηρογροθιές, έχουν χαραχτεί και μυρίζουν δακρυγόνο, έχουν χαραχτεί με πράσινα παπούτσια, έχουν χαραχτεί με δηλώσεις για πραίτορες, έχουν χαραχτεί με δηλώσεις για ανέντιμους, έχουν χαραχτεί ανάμεσα στον απεργό και στον απεργοσπάστη.

Δε μπορώ ν' ακούω Προέδρους Συλλόγων, οι οποίοι να έρχονται σε συνελεύσεις των Προέδρων και να δηλώνουν ότι η μόνη φορά που έκανε ο Σύλλογός τους συνέλευση με απαρτία είναι την τελευταία εβδομάδα και να δηλώνουν ότι αυτή η συνέλευσή τους απλά αποφάσισε τη λήξη της απεργίας. Αν δεν είναι κεκαλυμμένη απεργοσπασία αυτό, τότε τι είναι; Να μην έρχονται συνάδελφοι της ΔΑΚΕ από την επαρχία και υποκριτικά να λένε αυτή τη στιγμή -γιατί είμαι στο Σύλλογο Χανίων, σ' έναν από τους Συλλόγους με τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία μέχρι την 6η εβδομάδα και δε μπορώ ν' ακούω συναδέλφους λοιπόν, από το Κιλκίς για παράδειγμα, να ζητάνε ποσοστά.

Και τι κάνανε αυτοί οι συνάδελφοι για να δημιουργήσουν και ν' ανεβάσουν τα ποσοστά στο Κιλκίς, στη Λάρισα, στη Θεσσαλία; Δε νομίζω ότι μπορείτε να διαμαρτύρεστε για το βίντεο. Ο νεαρός με τη μάσκα, αν και με λανθασμένο τρόπο, ήταν εκεί και πάλευε μαζί μας ενάντια στην αστυνομοκρατία ενώ εσείς ήσασταν απ' την άλλη πλευρά του οδοφράγματος.

Δε μπορείτε να διαμαρτύρεστε. Αν το βίντεο ήταν απόλυτα ειλικρινές συνάδελφοι, πραγματικά, και θ' αναφερθώ γι αυτό, πραγματικά δε θα σας άρεσε να ήσασταν στο βίντεο.

Στις 8 του Μάρτη, όταν τα ΜΑΤ και οι πραίτορες του Πολύδωρα αιματοκυλούσαν το Σύνταγμα, η ΔΑΚΕ έστελνε ανακοίνωση στα σχολεία ότι είναι υπέρ της κατάργησης του άρθρου 16. Με ποιον ήσασταν συνάδελφοι;

Θα ολοκληρώσω. Και είπα αν ήταν απόλυτα ειλικρινές το βίντεο, γιατί οι υπερασπιστές της απεργίας, να θυμηθούμε απ' την άλλη πλευρά, δεν ήταν οι Πρετεντέρηδες συνάδελφοι. Ήταν οι χιλιάδες γονείς που μας συμπαραστάθηκαν, ήταν οι χιλιάδες φοιτητές που μαζί καταλαμβάναμε τις Σχολές, τους δρόμους και κλείναμε τα σχολεία, ήταν οι χιλιάδες εργαζόμενοι. Και σ' αυτούς και μόνο σ' αυτούς, ανήκει η απεργία και σε καμία παράταξη ή συνδικαλιστική καριέρα.

Ο αγώνας μας όμως δεν έχει δικαιωθεί. Ο αγώνας μας έχει αφήσει μεγάλα κρατούμενα και γι' αυτό κατά τη γνώμη μου δε μπορούμε να πούμε «ναι» στα πεπραγμέ-

να της ΔΟΕ και για τον τρόπο που οργανώθηκε η απεργία και για τον τρόπο που έκλεισε. Δεν οργανώθηκε Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή. Μπορεί οι συνάδελφοι από τα κάτω, από τη βάση, να ήταν αυτοί οι οποίοι έδιναν τον εαυτό τους και τη ζωντάνιά τους, αλλά δεν ήταν αυτοί που αποφάσιζαν για την απεργία. Πρέπει να προχωρήσουμε σε ένα καινούργιο απεργιακό φθινόπωρο.

Πιστεύω ότι πρέπει να προχωρήσουμε, κλειδωμένα από τώρα, σε ένα νέο απεργιακό φθινόπωρο μαζί με τους καθηγητές, μαζί με τους φοιτητές, μαζί με όλους, έτσι ώστε ο επόμενος γύρος, ταυτόχρονα δημιουργώντας από τώρα απεργιακό Ταμείο, το συνέδριο της ΟΛΜΕ είναι μια ευκαιρία την επόμενη εβδομάδα για να μπορέσουμε να οργανώσουμε από τώρα τις συμμαχίες μας...

Β. ΜΗΤΡΑΚΟΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑΣ)

Είμαι από τη Σπάρτη και είμαι ανεξάρτητος. Ήθελα να ρωτήσω τον αγαπητό Πρόεδρο αν σε αυτή τη φάρμα είναι όλα τα ζώα ίσα ή μερικά είναι πιο ίσα από τα άλλα.

Αν μερικοί πρέπει να μιλάνε σε συγκεκριμένες στιγμές, που η αίθουσα είναι γεμάτη και κάποιοι άλλοι είναι προορισμένοι να μιλάνε σε άδειες καρέκλες. Διότι το μεσημέρι, παραβιάζοντας τον κανονισμό των εργασιών της Συνέλευσης, που λέει ότι τα μέλη της ΔΟΕ θα τοποθετηθούν μετά τις τοποθετήσεις των αντιπροσώπων, χωρίς να ρωτήσετε κανέναν, βάλατε και μίλησαν δυο μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ κατά παράβαση του ψηφισμένου προγράμματος.

Βεβαίως τα ερωτήματα είναι ρητορικά, διότι απαντήσεις δεν υπάρχουν, οι απαντήσεις υπάρχουν στο μυαλό και στην ψυχή του κάθε συνάδελφου και ας βγάλουμε όλοι τα συμπεράσματά μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι θα τοποθετηθώ όχι επί των πεπραγμένων της ΔΟΕ, διότι το χαρτί εκείνο που είχα ετοιμάσει με βάση τις εισηγήσεις και τις προτάσεις του συλλόγου, το έσκισα το μεσημέρι, όταν παραβιάστηκε το βασικό και θεμελιακό δικαίωμα του αντιπροσώπου για να μιλήσει.

Ντρέπομαι πραγματικά που συμμετέχω σε μια Γενική Συνέλευση, η οποία δεν μπορεί να εξασφαλίσει το ελάχιστο δημοκρατικό δικαίωμα του αντιπροσώπου, να εκφράζει έστω και λιτά την άποψη του συλλόγου του.

Από την έναρξη των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης είμαι εδώ στην ώρα μου και παρακολουθώ υπομονετικά τις εργασίες και πάλι υπομονετικά περίμενα να έρθει η σειρά μου για να μιλήσω.

Έκπληκτος όμως ενημερώνομαι από το Προεδρείο, ότι ο χρόνος των ανεξάρτητων έχει καλυφθεί και δε θα μου δοθεί ο λόγος για να μιλήσω, την ώρα που μέχρι στιγμής έχουν χαθεί 4,5 ώρες από τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης και άλλες δεν ξέρω πόσες έχουν αφιερωθεί στις κοκορομαχίες μεταξύ των στελεχών και των παρατάξεων. Αναρωτιέμαι πόσοι συνάδελφοι αντιπρόσωποι θα είχαν χωρέσει για να μιλήσουν μέσα σε αυτόν το χαμένο χρόνο, με ευθύνη του Προεδρείου της Γενικής Συνέλευσης και του Προεδρείου της ΔΟΕ.

Ο σύλλογός μου με ψήφισε και μου έδωσε εντολή να μεταφέρω στη Γενική Συνέλευση τη γνώμη και την απόφασή του και μάλιστα με αποζημίωσε και χρηματικά γι' αυτό. Ποια είναι, αναρωτιέμαι, εκείνη η δύναμη που με φιμώνει και μου λέει ότι δε θα μιλήσω; Ρωτάω αντιπρόσωπε εσένα της ΔΑΚΕ, της ΠΑΣΚ, της ΕΣΑΚ, της Αυτόνομης Παρέμβασης, των Συσπειρώσεων, εσένα ανώνυμε αντιπρόσωπε, που θέλεις να μιλήσεις και σιωπάς γιατί δε χωράς στο χρόνο της παράταξής σου, αφού πρώτα πρέπει να μιλήσουν τα γκεσέμια.

Και εξηγούμαι ότι τα γκεσέμια είναι τα κριάρια ή τα τραγιά, που βάζει μπροστά ο τσοπάνης στο κοπάδι, με το μεγάλο εκεί το τροκάνι, για να πηγαίνουν μπροστά και να δείχνουν το δρόμο και στους υπόλοιπους. Και καλά εκείνα τα γκεσέμια του κοπαδιού ξέρουν και οδηγούν με ασφάλεια το κοπάδι. Μα ετούτα εδώ τα γκεσέμια ξέρουν πράγματι πού οδηγούν τα κοπάδια τους; Αναρωτιέμαι.

Πότε συνάδελφε αντιπρόσωπε, ρωτάω, θα ξεσηκωθείς για να γκρεμίσεις ανάξιες ηγεσίες, που δε σε εκφράζουν και που προσβάλλουν πραγματικά την ιδεολογία και τα πιστεύω σου, για να γίνεις πραγματικά παράταξη που θα επιβάλλει τη δημοκρατία στην πράξη;

Πώς γίνεται συνάδελφε αντιπρόσωπε, όπου και αν ανήκεις να παραπονιέσαι δίκαια για τις δυνάμεις καταστολής, που εμποδίζουν την κοινωνική σου δράση και να μην αγανακτείς με τις δυνάμεις καταστολής που υπάρχουν μέσα σε αυτήν εδώ την αίθουσα και εμποδίζουν τους αντιπροσώπους να μιλήσουν, μετατρέποντάς

τους σε γλάστρες πρωινάδικου και σε άβουλους χειροκροτητές.

Πώς μπορείς συνάδελφε αντιπρόσωπε να διεκδικείς στην κοινωνία τα δικαιώματά σου με αγώνες και να ανέχεσαι αυτή τη φασιστικού τύπου νοοτροπία φιμώματος των φυσικών αντιπροσώπων.

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι, πώς θα κάνουμε το μέτωπο παιδείας και εργασίας που λέει εδώ το ταμπλό αν δεν μπορούμε να κάνουμε εδώ μέσα το μέτωπο των δασκάλων;

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι όλων των χώρων. Τώρα είναι η ώρα για μια επανάσταση, όχι στους δρόμους. Πρώτα εδώ μέσα, σε αυτή την αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης.

Μια επανάσταση που θα ξεθεμελιώσει τους εντολοδόχους των κομμάτων και των πολιτικών γραμμών και θα δώσει την εξουσία όχι στο ΔΑΚίτη, τον ΠΑΣΚίτη κλπ., αλλά στο Δάσκαλο, με δέλτα κεφαλαίο και σε όλους εμάς που κάποιοι μας θεωρούν δεδομένους και προορισμένους για τα κομματικά και πολιτικά μαντριά.

Τελειώνοντας θέλω να ρωτήσω τον Πρόεδρο τον companero – muchacho Zapata, Πρόεδρο της ΔΟΕ, μιας και το πρωί στην εισαγωγική του ομιλία θυμήθηκε μετά από 26 χρόνια και πάλι την επανάσταση και να του πω ότι τον θεωρώ προσωπικά υπεύθυνο για το επίπεδο της Γενικής Συνέλευσης.

Από τη ΔΟΕ πέρασαν κατά καιρούς πάρα πολλοί Πρόεδροι, με τους οποίους μπορεί να είχαμε διαφωνίες, αλλά κέρδιζαν το σεβασμό όλων των χώρων.

Πρόεδρο, ο οποίος έχει μετατρέψει το βήμα εδώ της Συνέλευσης σε πασαρέλα και όποτε θέλει κάθεται και ακούει και όποτε θέλει φεύγει. Πρόεδρο που γυρνάει μέσα εδώ και προκαλεί τους διάφορους αντιπροσώπους. Που ειρωνεύεται τις τοποθετήσεις τους και τους διακόπτει πρώτη φορά βλέπω. Ας αναλάβει η παράταξή του δράση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και να σας πω για την ιστορία και τελείωσα ότι οι δάσκαλοι Λακεδαίμονες στη Γενική Συνέλευσή τους παμψηφεί καταψήφισαν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, με μία μόνο θετική ψήφο. Ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΠΕΥΚΙΑΝΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ - ΡΕΘΥΜΝΟΥ)

Είμαι από το Ρέθυμνο ανεξάρτητος. Συνάδελφοι η απεργία μας ήταν και πρωτόγνωρη και δυναμική, που μας ξάφνιασε όλους ευχάριστα, πιστεύω.

Όμως είχαμε και τα αρνητικά της. Σε κάποιους συλλόγους έχω την αίσθηση ότι πρέπει να έγινε μεγάλη προσπάθεια είτε από πρόσωπα είτε από παρατάξεις, ώστε να μην ξεπεράσουν το μονοψήφιο ποσοστό συμμετοχής στην απεργία.

Κάποιοι έχουν ευθύνες. Ευθύνες θα έλεγα ότι έχει και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας, που δε φρόντισε, όταν εντοπίστηκε το πρόβλημα να βοηθήσει να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Είναι απαραίτητο να προβληματιστούμε και να αναδείξουμε την αδυναμία του συνδικαλισμού μας να επικοινωνήσει με αυτόν τον κόσμο που δεν ακολούθησε την απεργία.

Ποιοι είναι οι λόγοι που τους οδήγησαν στην απαξίωση του αγώνα μας. Μήπως η τακτική μας με τις επετειακές κινητοποιήσεις των προηγούμενων ετών;

Μήπως έχουμε συντηρητικοποίηση ευρύτερων στρωμάτων της κοινωνίας μας; Μήπως υπάρχει έλλειψη εμπιστοσύνης στο συνδικαλισμό μας; Μήπως η κομματικοποίηση του συνδικαλισμού μας είναι τελικά η καταστροφή του; Υπάρχουν πολλά μήπως.

Εδώ σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Χρειάζονταν αυτή η απεργία; Πιστεύω ανεπιφύλακτα ναι και θα ήταν σαφέστατα πιο αποτελεσματική, αν είχαν προηγηθεί ανάλογες και τα προηγούμενα χρόνια.

Δεύτερον, χρειάζεται συνέχιση του αγώνα μας; Ναι λέω εγώ, αλλά και με κάποιες προϋποθέσεις και πάνω απ' όλα να διευρύνουμε τις συμμαχίες μας και να υπάρξει συντονισμός τουλάχιστον με όσους εμπλέκονται στο χώρο της παιδείας.

Έχουμε ένα θετικό. Ότι οι γονείς συμπαραστάθηκαν σε αυτό το δίκαιο αγώνα μας. Πρέπει να διευρυνθεί αυτή η συνεργασία. Αυτή η αποδοχή των γονιών στο πρόσωπό μας. Αρνητικό ήταν ότι δε συντονιστήκαμε με τις άλλες κοινωνικές ομάδες ειδικά στο χώρο της παιδείας.

Αντιδράσαμε σε λάθος χρόνο ίσως. Ξεκινήσαμε την απεργία μας και μετά από καιρό ξεκίνησαν οι φοιτητές ξεκίνησε η ΠΟΣΔΕΠ τελικά δε βρεθήκαμε μαζί. Αυτό καλό είναι να το έχουμε υπόψη μας για το μέλλον.

Επίσης αποδείχθηκε συνάδελφοι ότι μόνοι μας είναι αδύνατο να σηκώσουμε το βάρος για τη λύση των προβλημάτων στο χώρο της παιδείας. Χρειάζεται συντονι-

σμός. Χρειάζεται ενότητα στη δράση πάνω απ' όλα. Και χρειάζεται να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για να έρθει η δικαίωση του αγώνα μας.

Και απαραίτητη προϋπόθεση, το ξανατονίζω, ναι στις κινητοποιήσεις, αλλά με το μέτωπο παιδείας τουλάχιστον. Που πιστεύω ότι, όταν στηθεί το μέτωπο παιδείας, είναι πολύ πιο εύκολο να έρθουν να συντονιστούν μαζί μας και άλλα στρώματα εργαζομένων.

Ταυτόχρονα όμως έγιναν και κάποια λάθη. Κατά την άποψή μου ήταν μεγάλο λάθος που μιλήσαμε για αναπλήρωση των χαμένων διδακτικών ωρών. Το βρήκαμε μπροστά μας.

Κάθε απεργία πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε έχει και κάποιο κόστος. Αυτό αποδίδεται, τέλειωσε. Επίσης αρνητικό ότι η Ολομέλεια Προέδρων δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο. Αφού δεν μπορεί να παίξει ρόλο ίσως πρέπει να καταργηθεί ίσως πρέπει να δούμε το καταστατικό να αλλάξει. Να έχει αποφασιστικό ρόλο.

Επίσης μετά το πέρας της απεργίας τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, τα ξεχάσαμε μου φαίνεται. Δεν τα αναδεικνύαμε στην καθημερινότητά μας. Υπήρχε έλλειψη.

Ταυτόχρονα οι απεργίες, που ακολούθησαν, στην ουσία τις μαθαίναμε δύο μέρες πριν από την πραγματοποίησή τους. Δεν είχε το νεύρο το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να βγαίνει και να τις ανακοινώνει νωρίτερα.

Επίσης ένα τεράστιο ζήτημα, που το αντιμετωπίζουμε όλοι στους συλλόγους μας είναι οι ωρομίσθιοι. Επιτέλους, συνάδελφοι, κάποτε πρέπει να αποφασίζουμε. Είναι ή δεν είναι εκπαιδευτικοί. Είναι ή δεν είναι οι χειρότερα αμειβόμενοι στο δημόσιο τομέα. Είναι ή δεν είναι οι άνθρωποι που δουλεύουν με την ώρα, ζουν με την ώρα, πληρώνονται με την ώρα, αναπνέουν με την ώρα, ονειρεύονται με την ώρα. Τέλος πάντων δεν τους αποδεχόμαστε ότι είναι εκπαιδευτικοί; Είναι ένα τεράστιο ζήτημα.

Επίσης, οι απόφοιτοι του Πανεπιστημίου του Βόλου της ειδικής αγωγής, ενώ δουλεύουν αναπληρωτές δεν τους αποδεχόμαστε, δεν παίρνουμε θέση. Είναι ή δεν είναι εκπαιδευτικοί; Πρέπει ή δεν πρέπει να δουλέψουν;

Συνάδελφοι μέσα από την απεργία μας δείξαμε πάνω απ' όλα ότι έχουμε τη δύναμη έχουμε τα κότσια και την ικανότητα να διεκδικούμε. Η κοινωνία με την αποδοχή του αγώνα μας τι έδειξε; Ότι έτσι θέλει τους δασκάλους της. Αγωνιστές και στην πρωτοπορία των κοινωνικών και εργατικών κινητοποιήσεων.

Η κινητοποίησή μας σηματοδότησε εξελίξεις στο χώρο της εκπαίδευσης, αλλά πιστεύω και ευρύτερα στην κοινωνία. Μπορούμε να συνεχίσουμε μεθοδικά και με επιμονή για να δικαιωθεί ο αγώνας μας.

Ας παραμερίσουμε τις στενά παραταξιακές ή και κομματικές επιλογές μας και να αγωνιστούμε κάποτε για τους εκπαιδευτικούς για τους μαθητές μας για την παιδεία και για την κοινωνία ολόκληρη. Ευχαριστώ πολύ.

Ακούστε συνάδελφοι, βρισκόμαστε πραγματικά στη πιο κρίσιμη ώρα γι' αυτό το συνέδριο, αυτή Γιώργο είναι η πιο κρίσιμη ώρα και όχι η κάλπη. Το τι θα αποφασίσει για την επόμενη χρονιά, όταν επαναλαμβάνεται η ιστορία είναι φάρσα. Αυτό που έχει λοιπόν, σημασία είναι με τη διαδικασία ντόμινο, με απόφαση μέσα από αυτή τη γενική συνέλευση, προχωράμε στη συγκρότηση απεργιακού, παν-εκπαιδευτικού μετώπου με μοναδικό επίδικο ζήτημα, την ημερομηνία που όλοι μαζί θα βγούμε στους δρόμους.

Δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι μου να λέμε ότι αιτία πολέμου θα είναι όταν κατέβει το ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό, όταν με τους νόμους, με τις 19.000 ωρομίσθιους με τις εργασιακές σχέσεις χιλιάδων εκπαιδευτικών μας που διορίζονται στα 45 και στα 50 και δουλεύουν μόνο για 10 ή 15 χρόνια αυτούς να τους πετάμε στο Καιάδα και να λένε ότι όταν θίξουν τη δική μας τη μονιμότητα, όταν θίξουν τα δικά μας και ασφαλιστικά δικαιώματα θα είναι αιτία πολέμου. Είναι μικροαστισμός αυτό το πράγμα, η αιτία πολέμου, υπάρχει εδώ και καιρό, το πόλεμο πρέπει να ξεκινήσουμε.

Γ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»)

Είμαι από τους 30 που υπογράψαμε το προηγούμενο πλαίσιο και πρόγραμμα δράσης. Όσον αφορά το πρόγραμμα δράσης 3 πράγματα. Πρώτο η μορφή αγώνα προφανώς δεν μπορεί να είναι φετίχ για κανένα, αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις ιδιαίτερες συνθήκες της κάθε περιόδου και προφανώς τη σοβαρότητα του δια-

κυβεύματος, το οποίο διαπραγματευόμαστε και αγωνιζόμαστε.

Υπό αυτό το πρίσμα λαμβάνοντας υπόψη τις πενθήμερες μορφές αγώνα που είχαμε στη προηγούμενη απεργία, το πώς ανταποκρίθηκε ο κόσμος και πώς εκπαιδεύτηκε σε αυτές από τη μία και από την άλλη τις επιθέσεις, τις εργασιακές κατακτήσεις, δικαιώματα κοινωνικά και δημοκρατικά και μιλώ γι' αυτές που ήδη έχουν γίνει και όχι γι' αυτές που θα ακολουθήσουν και που ήδη οι συνάδελφοι υφίστανται τις επιπτώσεις αυτών γι' αυτό και βγήκανε στους δρόμους, δεν μπορεί λοιπόν, η μορφή του αγώνα να είναι άλλη πέραν από τις πενθήμερες επαναλαμβανόμενες, με ένα πλαίσιο σαφέστατα ταξικά προσανατολισμένο που να κτυπάει στη ρίζα του το καπιταλιστικό σύστημα, είτε στη νεοφιλελεύθερη, είτε στη σοσιαλδημοκρατική εκδοχή του.

Δεύτερο ζήτημα θα πρέπει αυτό να είναι απόφαση μέσα από αυτή εδώ τη διαδικασία, δεν μπορεί στο ξεκίνημα του να το παραπέμψουμε σε γενικές συνελεύσεις με άμεσο αποτέλεσμα να φτάσουμε και να κριθεί αυτό από αποφάσεις διοικητικών συμβουλίων που σε καμία περίπτωση εγώ δεν έχω καμία εμπιστοσύνη και θέλω να απαντήσει η αριστερά σε μία τέτοια περίπτωση ποιο είναι το εναλλακτικό σχέδιο για απεργία.

Και το τρίτο ζήτημα είναι η ημερομηνία. Προφανώς θα πρέπει να είναι τέτοια που να έχουμε τις ευνοϊκότερες προϋποθέσεις. Και δεν αναφέρομαι φυσικά σε εκλογές, δεν μπορώ να βάλω τον αγώνα μου κατόπιν από τις δημοσκοπήσεις της ΚΜΒ και των άλλων αναλυτών και τις εκτιμήσεις των κομμάτων για το πότε θα γίνει η απεργία. Φυσικά είναι πολύ δύσκολες οι συνθήκες και υπάρχει μεγάλο ρίσκο, αλλά πότε η αριστερά προχώρησε και είχε κατακτήσεις χωρίς ρίσκο και σε τελική ανάλυση είναι ζήτημα των κινημάτων συνάδελφοι να μπαίνουμε, να ανατρέπουμε και να αποφεύγουμε τις δυσκολίες ή θα πρέπει να υποτασσόμαστε σε αυτές. Κατά συνέπεια κλειδωμένη από εδώ μέσα απεργία σε ανοικτή ημερομηνία.

Να λειτουργήσουν οι απεργιακές συνελεύσεις πάνω στο πλαίσιο που είπε ο προηγούμενος συνομιλητής, ώστε να γίνει απεργία, που να διαχειρίζεται πλέον από τους συναδέλφους και να μην έχουμε φαινόμενα της προηγούμενης απεργίας με ανάθεση σε διοικητικά συμβούλια, να μην έχουμε απεργία που να γίνεται κυρίως με τηλεοπτικούς όρους, να μην έχουμε το φαινόμενο να βλέπουμε τους γραβατωμένους εντός και εκτός εισαγωγικών εκπροσώπους του διοικητικού συμβουλίου να πανηγυρίσουν γιατί δέχτηκε ο πρωθυπουργός να μας δει και να μη βγαίνουνε και να μιλάνε για ζητήματα αναπλήρωσης ερήμην μας και πολύ περισσότερο να μη καθορίζουν αυτοί το εάν θα συνεχιστεί ή θα σταματήσει η απεργία με βάση το εάν οι παρατάξεις εκτιμούν θα έχουμε φθορά ή όχι από την συνέχεια της.

Και εδώ θυμίζω ότι ο σύλλογος μου ήταν ένας από αυτούς που στην τελευταία ολομέλεια πήγαινε πρόταση για πενθήμερη απεργία. Και κάτι τελευταίο μια και μιλάμε για δράση. Ένας τέτοιος αγώνας είναι σίγουρο ότι θα κτυπηθεί πολύ πιο έντονα από κρατική καταστολή και αυτή τη φορά θα πρέπει να απαντήσουμε με τους ίδιους όρους. Η άποψη μου είναι ξεκάθαρη η υποτακτική και η δυσμενέστερη μορφή βίας είναι αυτή που προέρχεται από το κράτος. Η αντίθεση αυτή από τα κινήματα, μπορεί να κρίνεται πολιτικά ορθή, ή πολιτικά λανθασμένη.

Μπορεί να είναι πλειοψηφική ή μειονοτική, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αντισταθμίζεται με τη γραφική βία, πόσο μάλλον που είναι ιστορικό και πολιτικό κεκτημένο ότι όταν έχουμε έξαρση ταξικών συγκρούσεων, ένα από τα τελευταία όπλα που απομένει στις κυβερνήσεις για την άσκηση της πολιτικής τους είναι η κρατική βία και είναι ακριβώς τα κινήματα που έρχονται να αμφισβητήσουν αυτό το όπλο, άρα και την αστική νομιμότητα. Και μπορεί κάποιοι να μη συμφωνούν ή εάν θέλετε είναι κάποια μικροαστικά κατάλοιπα μιας πολιτικής καθωσπρεπισμού, να μην επιτρέπει να μπούνε σε μία τέτοια διαδικασία, αλλά ας αφήσουμε κάτι. Ο πρόεδρος έχει ένα μπουκάλι με κρασί. Όταν το πιει μπορεί να κάνει ότι θέλει το άδειο περιεχόμενο.

Μπορεί κάποιος άλλος να το πάρει να το κάνει ανθοδοχείο και κάποιος άλλος να το πάει για ανακύκλωση. Μπορεί κάποιοι να το κάνουν αρχειοθήκη και να βάλουν κάποια στιγμή τα κατάλοιπα του καπιταλισμού όπως τα λέει και η Γώγου, ή όπως θα έλεγε ο Κατσαρός να τα διαφυλάξουμε νερό για την ξηρασία του μέλλοντος. Ας σεβαστούμε και ας προστατεύσουμε το δικαίωμα κάποιων να κρατάει αυτά τα μπουκάλια και να φυλάγονται στα πιο εύφλεκτα υλικά, είναι μέρος του κινήματος και τους θεωρώ συντρόφους μου στους δρόμους.

Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ)

Καλημέρα σε όλους. Δημήτρης Πολυχρονιάδης απ' το Σύλλογο του Αμαρουσίου. Είμαστε νομίζω στην πιο ευχάριστη στιγμή που θα μπορούσαμε να ζήσουμε τα τελευταία χρόνια όσοι ασχολούμαστε με το συνδικαλισμό μετά την μεταπολίτευση θα έλεγα. Γιατί; Γιατί έγινε μια μεγάλη απεργία που στα μυαλά όλων μας δεν ήταν ξεκάθαρο αν θα φτάσει ως την έκτη εβδομάδα και όμως έφτασε.

Σε πείσμα όλων όσων έλεγαν ότι οι δάσκαλοι δεν μπορούν, ότι η ΔΟΕ δεν θα πάρει απόφαση αγωνιστική. Τελικά όλα αυτά ανατράπηκαν συνάδελφοι και ανατράπηκαν από εμάς. Από εμάς στους δρόμους των αγώνων. Σε μια πρώτη ανάγνωση θα έλεγε κανείς ότι τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, μια και είναι τα μόνα αγωνιστικά μετά την μεταπολίτευση, έχουν θετικά στοιχεία και θα μπορούσε ίσως και κάποιος να τα ψηφίσει.

Όμως, σε αυτές τις έξι βδομάδες της απεργίας, υπήρχαν τραγικά λάθη και ελλείψεις. Και έρχομαι να ρωτήσω, είμαι ένας απ' αυτούς που ήμουν όπως και χιλιάδες άλλοι συνάδελφοι, στους δρόμους για έξι εβδομάδες και όλη τη διάρκεια της χρονιάς συμμετείχε σε όλες τις κινητοποιήσεις που έκανε ο κλάδος, και ρωτάω αλήθεια, γιατί, συνάδελφοι, δε συγκροτήσαμε κεντρική απεργιακή επιτροπή, ώστε να διαχειριστούμε μαζί με το Δ.Σ. της ΔΟΕ, εμείς, οι δυνάμεις του κινήματος, τον απεργιακό αγώνα των έξι βδομάδων; Γιατί συνάδελφοι το απεργιακό ταμείο, το οποίο ιδρύθηκε με απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, δεν συζητιέται σήμερα εδώ να παρθεί απόφαση από την Ομοσπονδία, ώστε να λειτουργεί κεντρικό απεργιακό ταμείο και τα περισσότερα χρήματα της συνδρομής των συναδέλφων να καταλήγουν σ' αυτούς και όχι πηγαίνουν στη ΔΟΕ.

Τα περισσότερα χρήματα της συνδρομής να επιστρέφονται στους απεργούς συναδέλφους. Ο Σύλλογός μου το έβαλε το θέμα του απεργιακού ταμείου, να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη. Απ' ότι πληροφορήθηκα συνάδελφοι του Δ.Σ. μάλλον δεν έχει εγγραφεί. Το θεωρώ τραγικό λάθος, τραγική έλλειψη.

Ωστόσο δεν ήταν μόνο αυτά. Το ζήτημα της θεσμικής διαχείρισης των απεργιακών κινητοποιήσεων, όπως ακριβώς βγαίνανε και μετά τη λήξη της μεγάλης απεργίας, 24ωρης με την ΑΔΕΔΥ, στάσεις εργασίας με ένα φαξ την προηγούμενη μέρα στους Συλλόγους, νομίζω ότι ανέδειξε αυτόν τον τραγικό τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται η Διδασκαλική Ομοσπονδία τους αγώνες όλων των συναδέλφων, τους δικούς μας αγώνες.

Είναι τρόπος θεσμικός. Πρέπει να πάρουμε όλοι ευθύνη να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Πρέπει να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας. Κλείνοντας, θα πω ότι το επίδικο, το διακύβευμα, θα είναι σε αυτό το Συνέδριο ποια θα είναι η απόφαση του Συνεδρίου για την επόμενη χρονιά. Την επόμενη σχολική χρονιά, μετά τις εκλογές όποτε και αν γίνουν, θα δεχθούμε πολύ μεγάλη επίθεση.

Νομίζω ότι δεν πρέπει να φύγουμε από εδώ μέσα, αν δεν πάρουμε μια απόφαση που να μας οδηγεί πάλι στους δρόμους του αγώνα, με χαρακτηριστικά διάρκειας, με χαρακτηριστικά προοπτικής, με πλαίσιο διευρυμένο απ' αυτό που κατεβήκαμε και σε αυτό πρέπει να συμβάλλουμε όλοι. Τα πεπραγμένα θα μπορούσαν και να ψηφιστούν, αλλά δεν είναι εκεί το ζήτημα.

Το ζήτημα είναι τι θα κάνουμε το επόμενο διάστημα, για να καταφέρουμε επιτέλους να έχουμε έναν απεργιακό αγώνα νικηφόρο. Γιατί αυτό το έχει ανάγκη ο κλάδος μας, το έχει ανάγκη ο κόσμος της εκπαίδευσης. Πιστεύω, ευελπιστώ, ότι δεν θα φύγουμε από εδώ μέσα αν δεν πάρουμε μια ανάλογη απόφαση και αν δεν πορευτούμε και την επόμενη χρονιά αγωνιστικά.

Ευχαριστώ.

Κ. ΚΕΔΡΑΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ)

Συνάδελφοι, πολύ τηλεγραφικά, γιατί ο χρόνος για μας τους ανεξάρτητους είναι ελάχιστος. Πρώτο, εντύπωση μου προκάλεσε η χλιδή που είδα στην αίθουσα με τη χρήση της τεχνολογίας και τις πολλές ακριβές αφίσες και μάλιστα σε καιρούς δύσκολους.

Δεύτερο, απεργία. Μεγαλειώδης ναι, βρήκαμε την χαμένη μας αγωνιστικότητα; Ναι. Δώσαμε μαθήματα στη κοινωνία; Ναι. Στείλαμε τα σωστά μηνύματα προς όλες τις κατευθύνσεις; Ναι. Κάναμε την εξουσία και τη κοινωνία να δεχτούν το δίκαιο των αιτημάτων μας; Παρακαλώ το

πρόεδρο της ΠΑΣΚ να δεχτεί το δίκαιο των αιτημάτων μας; Ναι. Κερδίσαμε; Όχι. Γιατί δεν κερδίσαμε; Δεν υπήρχε προετοιμασία.

Πριν από δύο χρόνια από αυτό το βήμα σας είχα πει να βγούμε στην επαρχία όλοι και η ομοσπονδία και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων, να γυρίσουμε όλη την Ελλάδα, για να προετοιμαστούμε και το Σεπτέμβρη που ξεκινήσαμε την απεργία να είμαστε έτοιμοι. Δεν το κάναμε. Να, τα αποτελέσματα. Δεν υπήρχε πρόγραμμα. Μέχρι πού θα πάμε; Πώς και πότε θα σταματήσουμε; Δεν κερδίζονται οι αγώνες όταν είμαστε χύμα και ενεργούμε βλέποντας και κάνοντας και κυρίως όταν ενεργούμε με σκοπιμότητες εξωσυνδικαλιστικές, εξωδασκαλικές Γιατί έπρεπε να τραβήξουμε την απεργία μέχρι τις δημοτικές εκλογές και πέραν από αυτές; Προφανείς ο λόγος και η σκοπιμότητα. Σας βγάλαμε το καπέλο, εσάς της πρωτεύουσας, της Αττικής και εάν δεν ήσασταν εσείς η επαρχία θα είχε σταματήσει νωρίτερα. Όμως φτάνουν τέτοια ποσοστά συμμετοχής, όταν η επαρχία είχε 4 και 5% και η κυρία Γιαννάκου μάθαινε κάθε πρωί ότι είναι έτσι; Δεν έπρεπε να κρατήσουμε τις δυνάμεις να ανασυγκροτηθούμε για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τον αγώνα;

Φοβάμαι πώς βάλαμε ταφόπλακα στις απεργίες και ήλθαμε σήμερα να κάνουμε το μνημόσυνο συνάδελφοι. Αντί να πούμε πώς στα τελευταία 15 χρόνια, όχι μόνο δεν λύσαμε κανένα πρόβλημα, αλλά προστέθηκαν και άλλα και ιδιαίτερα τα τελευταία 3,5 χρόνια που κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία. Αντί να πούμε για τα διορισμένα προσωρινά στελέχη διοίκησης που τοποθετήθηκαν για ένα χρόνο που έγιναν 4 χρόνια και δεν ξέρουμε πόσο ακόμα, δεν βλέπω εδώ να αντιδρά και πολύ η ΠΑΣΚ. Αντί να πούμε για την επιλογή των στελεχών που γίνονται με απαράδεκτο τρόπο, π.χ 4 χρόνια λέει πρέπει να έχει στην τάξη ο υποψήφιος διευθυντής. Μα αυτός δεν έμαθε να κουμαντάρει την τάξη, το σχολείο θα κουμαντάρει;

Αντί να πούμε για τις αποσπάσεις που μας γυρίζουν στην εποχή του Μαυρογιαλλούρου, για τους ωρομίσθιους που μας γυρίζουν στο μεσαίωνα. Αντί να πούμε για τα νέα βιβλία που θα έπρεπε να είναι το κυρίαρχο θέμα στη συνέλευση μας και ίσως τα μοναδικά βιβλία που είναι απαράδεκτα και πρέπει να αποσυρθούν γιατί δεν παίρνουν διορθώσεις. Αντί να πούμε για την ειδική αγωγή, που έχει φοβερά προβλήματα, Αντί να πούμε για τη προσχολική αγωγή που τον ένα χρόνο υποχρεωτικότητας, τον πήρε πίσω η κυβέρνηση και θα οδηγηθούμε σε δημονηπιαγωγούς και μετά σε δημοδιδασκάλους. Ο παππούς μου ήταν δημοδιδάσκαλος και φοβάμαι ότι και εγώ έτσι θα τελειώσω τη θητεία μου. Ξέρετε τι έλεγε ο δήμαρχος των Τρικάλων; Εδώ θα έλθετε πουλάκια μου. Σε μένα θα έλθετε να σας αξιολογήσω. Αντί να πούμε τέλος πώς εάν δεν αλλάξουμε εμείς και κυρίως οι συνδικαλιστές δεν πρόκειται να λύσουμε προβλήματα. Η ΔΑΚΕ λέει εμείς είμαστε τώρα. Είναι η σειρά μας, θα κάνουμε ότι θέλουμε και τα θέλουμε όλα δικά μας.

Η ΠΑΣΚΕ από την άλλη μεριά λέει θα έλθουμε ξανά σε λίγο καιρό πάλι δικά μας θα είναι. Η Ενότητα λέει με το ΠΑΜΕ, πάμε. Μα πού να πάμε συνάδελφοι με χωριστές συγκεντρώσεις ή σε χωριστούς αγώνες; Τελειώνω με μία κουβέντα και σας ευχαριστώ. Έτσι λοιπόν, εάν δεν ξεφύγουμε, το είπα πολλές φορές από τη κομματικοποίηση και από τις προσωπικές φιλοδοξίες και μόνο άσπρη μέρα δεν θα δούμε. Ας αλλάξουμε εμείς, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε και την εκπαίδευση και τη θέση μας στη κοινωνία. Ένα πράγμα θα σας πω ακόμα. Παίρναμε δάνεια από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με μειωμένο επιτόκιο, τα προεγκεκριμένα. Ξέρετε ότι μας τα έχουνε κόψει; Τα παίρνουν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, δεν τα παίρνουν μόνο οι καθηγητές και οι δάσκαλοι γιατί το Υπουργείο δεν ανανέωσε τη σύμβαση, για να μας τιμωρήσει για την απεργία που κάναμε. Ούτε τέτοια ζητήματα δεν μπορούμε να λύσουμε.

Γιατί κύριοι της Ομοσπονδίας δεν κάνατε μια προσφυγή για τη στρατιωτική θητεία, πού ακούστηκε οι μισοί να την περνούν έτσι και οι άλλοι μισοί να την πληρώνουμε; Θέλω 2.500 € για να αναγνωρίσω τα στρατιωτικά χρόνια. Γιατί; Την ίδια θητεία δεν υπηρετήσαμε; Ζητώ από την Ομοσπονδία και ενώπιον όλων σας, ετοιμάζω προσφυγή. Ζήτησα και από το σύλλογο μου στη Λάρισα και αγρό αγόραζε και ζεύγη βοών δύο, ελπίζω και η ομοσπονδία να μην κάνει το ίδιο. Ζητώ από την Ομοσπονδία να με στηρίξει οικονομικά, γιατί δεν μπορώ να πληρώσω. Και εάν δεν θέλει να στηρίξει εμένα να στηρίξει οποιοδήποτε άλλο, να κάνουμε προσφυγή για τα στρατιωτικά. Είναι απαράδεκτο, είναι αντί, όλα τα αντί. Συνάδελφοι, σας ευχαριστώ πάρα πο-

λύ για την ανοχή σας, όλους και το προεδρείο και σας. Εάν είχα χρόνο θα μπορούσα να σας τα αναλύσω περισσότερο.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΓΛΗΝΟΣ»)

Συνάδελφοι, Γιώργος Χρόνης, ανεξάρτητος αντιπρόσωπος απ' το Γληνό, συνεργαζόμενος με τις Παρεμβάσεις. Απ' τις τοποθετήσεις των δύο αιρετών του ΚΥΣΠΕ χθες, βγήκε το συμπέρασμα ότι αυτό που καίει τις δύο μεγάλες παρατάξεις του κλάδου μας, είναι οι επιλογές των στελεχών εκπαίδευσης. Εκεί επικεντρώθηκαν οι τοποθετήσεις τους.

Ο μεν συνάδελφος Καραγιάννης κατηγόρησε τα Συμβούλια Επιλογής ότι λειτουργούν με κομματικά κριτήρια. Ο δε συνάδελφος Παληγιάννης ισχυρίστηκε ότι για πρώτη φορά υπάρχει αξιοκρατία στην επιλογή στελεχών εκπαίδευσης. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να ισχυριστεί ότι αν κάποιοι ευνοήθηκαν, ήταν τα στελέχη της ΠΑΣΚ, η οποία ελέγχει ακόμα το κατεστημένο επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης.

Εδώ δεν ξέρω αν πρέπει να γελάσουμε ή να κλάψουμε. Η πλειοψηφία των συναδέλφων της βάσης όμως που στήριξε την απεργιακή κινητοποίηση των έξι εβδομάδων, με οικονομικό και ψυχικό κόστος, δεν τη στήριξε για να διεκδικήσουν κάποιοι μεγαλοσυνδικαλιστές τις θέσεις στελεχών. Τη στήριξε για να καλυτερεύσουν οι μισθοί μας, για να αναβαθμιστεί η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, για ένα δημοκρατικό και ανοιχτό στην κοινωνία σχολείο. Για την προάσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Πώς τους αντάμειψε το Δ.Σ. της ΔΟΕ στη φετινή μας Γ.Σ. του κλάδου; Με μια προβολή στιγμιοτύπων στις γιγαντοοθόνες από τη μεγάλη μας απεργία. Συζητήθηκαν θέματα που αφορούν τους εκπαιδευτικούς; Τα νηπιαγωγεία μας; Τους αναπληρωτές και τους ωρομισθίους; Τις ειδικότητες; Το ολοήμερο σχολείο; Τα οικονομικά μας και τις εργασιακές μας σχέσεις;

Πως να πείσουμε τους συναδέλφους το φθινόπωρο συνάδελφοι να κατεβούν ξανά σε απεργία; Θα μας ρωτήσουν στα σχολεία μας το φθινόπωρο, τι συζητήσατε συνάδελφοι στο συνέδριο; Τι θέσεις πήρατε για τα προβλήματά μας; Τι θα τους απαντήσουμε εμείς; Ότι κάναμε μια αποτίμηση της απεργιακής κινητοποίησης και προκηρύξαμε μια καινούργια απεργία;

Ότι κάναμε τις εκλογές μας χωρίς να συζητήσουμε τίποτα άλλο; Συνάδελφοι, τις απεργιακές κινητοποιήσεις του φθινοπώρου δεν μπορεί να τις καρπωθεί καμιά παράταξη. Ανήκουν στους συναδέλφους του σχολείου και της πράξης και όχι στις παρατάξεις και στα κόμματα που υπηρετούν το κατεστημένο. Ανήκουν στους συναδέλφους που δεν υπολόγισαν ούτε το οικονομικό κόστος, ούτε την ψυχική ταλαιπωρία, δίνοντας μαθήματα αξιοπρέπειας.

Γι' αυτό και δεν αξίζουν τέτοια συμπεριφορά. Ο κομματικός συνδικαλισμός ό,τι είχε να προσφέρει στον κλάδο το πρόσφερε. Στους μόνους που προσφέρει από εδώ και πέρα είναι στις παρατάξεις, στα κόμματα που υπηρετούν και στους κομματικούς συνδικαλιστές, που μέσα απ' το συνδικαλισμό υλοποιούν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες.

Κύριε Καραμανλή και κυρία Γιαννάκου, τα δύο τελευταία χρόνια τσεκουρώσατε τους μαθητές στις πανελλαδικές εξετάσεις βάζοντας δύσκολα και ασαφή θέματα, κατηγορώντας για την αποτυχία τους τους εκπαιδευτικούς και το δημόσιο σχολείο, ώστε να υλοποιήσετε τα σχέδιά σας για την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, χωρίς αντιδράσεις από την ελληνική κοινωνία.

Φέτος όμως βάλατε εύκολα θέματα για να μην έχετε κόστος στις εκλογές που έρχονται. Ντροπή σας για τα παιχνίδια που παίζετε στις πλάτες των παιδιών μας.

Κύριε Κεδίκογλου, αφήστε τα χρηματιστηριακά παιχνίδια του γιου σας και ασχοληθείτε με τις «αλητείες» που γίνονται και καθορίζουν το μέλλον των παιδιών μας. Ευχαριστώ πολύ.

Φ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ
(ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ)

Συνάδελφοι, άκουσα προηγουμένως ένα συνάδελφο από τη ΠΑΣΚ στο ξεκίνημα κιόλας της συζήτησης να

λέει ότι η ΠΑΣΚΕ έφερε σε πέρας τον αγώνα, λανθάνουσα γλώσσα λέμε αληθείας λέγει. Έφερε εις πέρας πράγματι τον αγώνα, τον τελείωσε δηλαδή, χωρίς αποτέλεσμα και χωρίς αποτελέσματα που εμείς θέλαμε, που εμείς επιδιώκαμε, διότι εμείς επιδιώκαμε και εάν ήθελε πράγματι να έχει αποτελέσματα ο αγώνας έπρεπε τότε η ΠΑΣΚ να ψηφίζει από τη πρώτη βδομάδα απεργία και στην ΟΛΜΕ και όχι να σφυρίζει αδιάφορα στη ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ να ψηφίζει απεργία.

Λοιπόν, που ήταν η ΠΑΣΚ εκεί πέρα; Φρόντισε να μην έχουμε τις συμμαχίες που χρειαζόμαστε, για να καταφέρουμε να έχουμε τα αποτελέσματα που έπρεπε να έχουμε στον αγώνα. Φρόντισε επίσης ο αγώνας αυτός να μην μπορεί να ελέγχεται από τις συνελεύσεις όπως θα έπρεπε έχοντας ψηφίσει τα προηγούμενα χρόνια παρέα με τη ΔΑΚΕ, έναν απαράδεκτο κανονισμό λειτουργίας της ολομέλειας προέδρων, όπου δεν υπάρχει περίπτωση να λειτουργήσει η ολομέλεια προέδρων, εάν δεν αλλάξει αυτός ο κανονισμός, ο οποίος λέει ότι πρέπει να υπάρχει το 1/5 των μελών παρόντων στη συνέλευση για να έχει απόφαση ο σύλλογος.

Το αποτέλεσμα είναι ότι τελικά από το 1997 δεν έχει ουδέποτε πάρει απόφαση μια ολομέλεια προέδρων. Εμείς λοιπόν, λέμε ότι θα πρέπει για να μπορούμε να έχουμε πραγματικό έλεγχο της βάσης στους αγώνες, να υπάρχουν συνελεύσεις, μαζικές συνελεύσεις και θα πρέπει το καταστατικό της ΔΟΕ, το καταστατικό της Ολομέλειας των Προέδρων, να τροποποιηθεί ανάλογα ούτως ώστε να μετράει πραγματικά η γνώμη της βάσης και η γνώμη των συνελεύσεων.

Από την άλλη βέβαια ακούσαμε και τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ να κάνουν κριτική για την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας. Μην ξεχνάμε όμως ότι πέρσι στο συνέδριο αυτό παρέα ψήφισαν ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ την αλλαγή της συνδρομής, την αύξηση της συνδρομής των συναδέλφων από 25 σε 30€ ο κάθε συνάδελφος, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα σε πάρα πολλούς συλλόγους και μάλιστα με ένα προϋπολογισμό της ΔΟΕ στον οποίο δεν έχουμε αποδείξεις στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου με βάση τα έξοδα, τα οποία είχαμε.

Έχουμε λοιπόν, μία σύμπνοια ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ και στα οικονομικά τουλάχιστον της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Πρέπει λοιπόν, να πούμε ότι αυτή η πολιτική που αντιμετωπίσαμε τα προηγούμενα χρόνια, είναι μια κοινή πολιτική της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ των προηγούμενων χρόνων. Και τους ωρομίσθιους η ΠΑΣΚΕ τους έφερε πρώτα, το ΠΑΣΟΚ τους έφερε πριν από όλα, επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και επί Νέας Δημοκρατίας συνεχίστηκε ο θεσμός επαξίως, διότι συμφωνεί στην ουσία με τη πολιτική αυτή η Νέα Δημοκρατία. Επιλογές διευθυντών τα ίδια και ξανά τα ίδια. Καθοριστικός ρόλος στη συνέντευξη για τη ΠΑΣΚ, ακόμα πιο καθοριστικός από τη ΔΑΚΕ, διότι πάντα θέλουμε τα δικά μας παιδιά να είναι προϊστάμενοι και διευθυντές. Δεν μετράνε τα κριτήρια όπως η προϋπηρεσία, κριτήρια όπως η επιμόρφωση, αυτά όλα έχουν πέσει στο μίνιμουμ τώρα με την νέα νομοθεσία της ΔΑΚΕ.

Τα νέα βιβλία επί ΠΑΣΟΚ σχεδιάστηκαν και επί Νέας Δημοκρατίας υλοποιήθηκαν και υλοποιήθηκαν όπως υλοποιήθηκαν. Λοιπόν, έχουμε μια κοινή πολιτική και των μεν και των δε. Στη περιβαλλοντολογική εκπαίδευση, επειδή είμαι και υπεύθυνος της περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης, 60€ δίναμε σε κάθε πρόγραμμα περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης σε σχολείο επί ΠΑΣΚ, 55€ δίνουμε επί Νέας Δημοκρατίας. Λοιπόν, η ίδια πολιτική υποβάθμισης και της περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης.

Λοιπόν, απέναντι σε όλα αυτά μια λύση υπάρχει μόνο, η ενότητα της αριστεράς και των Ανεξάρτητων οι οποίοι μπορούν εάν όλοι μαζί κατέβουν σε κινητοποιήσεις, εάν όλοι μαζί κατέβουν όπως εμείς κατεβήκαμε στη Κρήτη ενιαία μπορούν να πετυχαίνουν και να ανατρέπουν τη δεξιά πολιτική από όπου και εάν εκφράζεται. Εμείς στο ΑΠΥΣΠΕ Κρήτης πετύχαμε εφέτος για πρώτη φορά στη θέση του εκπροσώπου της ΔΑΚΕ να εκλεγεί ένας ανεξάρτητος από τις Ανεξάρτητες Κινήσεις της Κρήτης. Μπορεί να γίνει το ίδιο και στο διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ, μπορούν να είναι όλες οι αριστερές και ανεξάρτητες δυνάμεις μέσα, εάν όλοι μαζί συνεργαστούμε και εάν όλοι μαζί αναγνωρίσουμε ο ένας τον άλλο.

Ευχαριστώ.

ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

(Αιρετός)

Φίλε πρόεδρε της 76ης γενικής συνέλευσης, φίλε πρόεδρε και μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι, κατ' αρχάς θέλω να σας ευχαριστήσω, που για δεύτερη διετία με τιμήσατε με την ψήφο σας και μου αναθέσατε να σας εκπροσωπήσω στο κεντρικό υπηρεσιακό συμβούλιο (ΚΥΣΠΕ).

Είναι γεγονός, πώς επωμίζομαι βαριά ευθύνη και υψηλή αποστολή. Ευελπιστώ όμως, ότι θα ανταποκριθώ στις προσδοκίες σας κάνοντας πράξη, αυτό που πολλές φορές έχω υποστηρίξει, ότι πυξίδα των θέσεών μου, θα είναι πάντα η εφαρμογή των νόμων και η υπεράσπιση του δίκαιου αιτήματος κάθε συναδέλφισσας και κάθε συνάδελφου.

Είναι αλήθεια ότι οι εκλογές του Νοέμβρη διεξήχθησαν μέσα σε κλίμα ανάτασης για το κλάδο μας και με απόηχο τη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση. Με την ψήφο σας στείλατε το μήνυμα, ότι ο δυναμικός αγώνας μας αποτελεί πλέον εγγύηση για το μέλλον της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών αλλά και ευρύτερα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Στείλατε ακόμα το μήνυμα, ότι εμπιστεύεστε να συμμετάσχουν στο υπηρεσιακό συμβούλιο αυτοί, που αγωνίζονται για το δίκιο σας. Να συμμετάσχουν στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο αυτοί, που αγωνίζονται για το δίκιο σας και εναντιώνονται στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και τους εκφραστές της. Η ψήφος σας, είναι ψήφος που απαιτεί ο αιρετός να είναι ο κυματοθραύστης των αυθαιρεσιών και των παρανομιών, που απεργάζεται το κράτος της δεξιάς. Να είναι το προκεχωρημένο φυλάκιο στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, που γνωρίζει να παρεμβαίνει και να διαμορφώνει τις εξελίξεις. Γιατί δεν πρέπει να μας διαφεύγει, πώς η εκπροσώπηση των εργαζομένων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τους αφορούν προάγει τους δημοκρατικούς θεσμούς και εμπνέει στους εκπροσωπούμενους αίσθημα ασφάλειας και απονομής δικαιοσύνης. Ευελπιστώ, ότι θα είμαι το σημείο αντίστασης και ελπίδας για την ανατροπή των αρνητικών δεδομένων που επέρχονται από τη πολιτική του αυταρχισμού και της νεοφιλελεύθερης λαίλαπας.

Είχα δηλώσει εξ άλλου και το επαναλαμβάνω, ότι προσωπικά δε διακατέχομαι από καμία φίλαυτη προβολή και ότι ο δάσκαλος που ήταν πάντα μπροστάρης σε όλους τους λαϊκούς και κοινωνικούς αγώνες, αξιοπρεπής και περήφανος δε θέλει ιδιαίτερη αντιμετώπιση, ζητά δικαιοσύνη και διαφάνεια, ζητά αυτά που δικαιούται, αυτά που κέρδισε με τη συμμετοχή του στο λαϊκό προοδευτικό κίνημα, αυτά που αγωνιστήκαμε όλοι μαζί να τα κατακτήσουμε. Όταν τα θεσμοθετημένα όργανα λειτουργούν και αποδίδουν αυτά, που ο καθένας διεκδικεί νομίμως, δεν τίθεται κανένα πρόβλημα, όσο και εάν προσπαθούν κάποιοι προϊστάμενοι να επαναφέρουν «το κατόπιν ενεργειών μου».

Τους πληροφορώ, ότι «πλανώνται πλάνη» και όταν ακόμα ως κομματάρχες διεκδικούν την ψήφο των συναδέλφων μιας και πολλοί από αυτούς μάλιστα ήταν και υποψήφιοι αντιπρόσωποι. Γι' αυτό ακριβώς αντιτάσσομαι σε κάθε πολιτική που ασκήθηκε και έχει έντονα χαρακτηριστικά ιδεολογικής χειραφέτησης και αυταρχισμού. Γιατί με τις τεκμηριωμένες θέσεις μου συμβάλλω αποφασιστικά στη προάσπιση της αντικειμενικότητας, της αξιοκρατίας, της προάσπισης των δικαιωμάτων μας και την όποια αναβάθμιση του κύρους των συμβουλίων. Δε διαφώνησα γιατί έπρεπε να διαφωνήσω, δεν κατήγγειλα γιατί έπρεπε να καταγγείλω, έπραξα αυτό για το οποίο έλαβα την εντολή σας, συντασσόμενος πάντα με το νόμιμο και δίκαιο χωρίς βέβαια να διεκδικώ το αλάθητο.

Και βεβαίως ανήκω στην Πανελλήνια Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση. Αλλά σε καμία περίπτωση δε λειτούργησα μονοπαραταξιακά και αυτό το γνωρίζουν και οι φίλοι μου, οι δεξιά καθήμενοι και οι φίλτεροι οι αριστερά ιστάμενοι. Θα ήθελα, επί τη ευκαιρία, πριν εισέλθω στην ενημέρωσή μου, να ευχηθώ φίλε πρόεδρε επιτυχία στο συνέδριό μας, κάτι που όλοι αναμένουμε, πολύ δε περισσότερο το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ μιας και είναι εκείνο που οδήγησε τον κλάδο μας στη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση του φθινοπώρου.

Πέραν βέβαια από την ενημέρωση θα επεκταθώ και σε ορισμένες επισημάνσεις που θαρρώ, θα αποτελέσουν έναυσμα για συζήτηση και προβληματισμό, για διαμόρφωση προτάσεων με στόχο πάντα την ενίσχυση της παρεμβατικής δυνατότητας του συνδικαλιστικού κινήματος. Την ουσιαστική προώθηση κυρίαρχων αιτημάτων του

κλάδου και του λαϊκού μας σχολείου, που όλοι μας έχουμε κληθεί να υπηρετήσουμε και δυστυχώς τελευταία βάλλεται από τη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με χαριστικές τροπολογίες της νύχτας προς χάρη της ιδιωτικής εκπαίδευσης και των ιδιοκτητών. Και έρχομαι στα θέματα.

Εφέτος οι μεταθέσεις έγιναν περίπου στις 15 Μαΐου ένα μήνα αργότερα από πέρσι, δυστυχώς όμως για μια ακόμα φορά επαναλαμβάνονται τα ίδια λάθη, που επισκιάζουν τις θέσεις μας με τη διοίκηση και εγείρουν υποψίες, ότι κάτι δεν πάει καλά. Πώς να δικαιολογήσουμε πράξη της διοίκησης που είχε ως αποτέλεσμα να μετατεθεί εκπαιδευτικός χωρίς να έχει υπηρετήσει την οργανική του θέση; Πώς να δικαιολογήσουμε κάποιους προϊσταμένους που «βάπτισαν» εκπαιδευτικούς, ως υπεράριθμους, προκειμένου να αποσπαστούν για το συμφέρον δήθεν της υπηρεσίας και στο τέλος να μην θεμελιώνουν δικαίωμα μετάθεσης; Γιατί όπως είχα επισημάνει, οι όποιες αποσπάσεις έγιναν με αίτηση των ενδιαφερομένων και όχι για υπηρεσιακές ανάγκες. Εκτός το ότι, στα ίδια ΠΥΣΠΕ προσελήφθησαν εκ των υστέρων δεκάδες αναπληρωτών. Πώς ακόμα να δικαιολογήσουμε την άγνοια προϊστάμενου, που δε γνώριζε, ότι στα δια-πολιτισμικά πέραν από την γνώση κάποιας ξένης γλώσσας, ως απαραίτητη προϋπόθεση, θεωρείται και η ευδόκιμη προϋπηρεσία;

Και ακόμα πώς να δεχτείς ότι εκ παραδρομής δε μετατέθηκαν στη Θεσσαλονίκη εκπαιδευτικοί με περισσότερα μόρια και προσόντα και όταν οι προϊστάμενοι ελέγχονται τότε γι' αυτούς φταίει το σύστημα; Φταίει το σύστημα ή ο «στρουθοκαμηλισμός» κάποιων εξ αυτών, που πιστεύουν ότι μπορούν να περάσουν τέτοιες ενέργειες απαρατήρητες;

Πώς εξάλλου και πάλι οι προϊστάμενοι προκειμένου να βολέψουν ημέτερους αποσπούν από τα γραφεία, που έχουν αποσπαστεί εκπαιδευτικούς, κυρίως νηπιαγωγούς σε νηπιαγωγεία, για να μην έχουν ωράριο γραφείου, αλλά και να παίρνουν μόρια θέσης προκειμένου να μετατεθούν την επόμενη χρονιά στο ΠΥΣΠΕ που επιθυμούν;

Είναι αλήθεια ότι κάποιοι τρέξανε να παρουσιάσουν ποσοστά ικανοποίησης αιτήσεων, πράσινων και ροζ, αντί να εκφράσουν την έντονη αγωνία τους και την αντίθεσή τους στη συγκεκριμένη πολιτική, διότι εάν δεν αλλάξει αυτή η πολιτική, τότε πολύ σύντομα οι μεταθέσεις στη κεντρική και δυτική Μακεδονία αλλά και στη Θεσσαλία και την Ήπειρο θα αποτελούν «όνειρο εαρινής νυκτός».

Εγώ τα επισημαίνω αυτά, φίλε πρόεδρε και κρούω τον κώδωνα του κινδύνου καθώς στους πάρα πάνω νομούς πολύ σύντομα θα μετατίθενται μόνο οι συνάδελφοι που εμπίπτουν στις ειδικές κατηγορίες. Δυστυχώς όμως εδώ υπάρχει και το σχέδιο εξάρτησης και εξαγοράς συνειδήσεων, όπου ενώ δε δίδονται κενά, δεν ικανοποιούνται αιτήσεις, προσλαμβάνονται εκατοντάδες αναπληρωτών, οι οποίοι δυστυχώς είναι ευάλωτοι στα κελεύσματα και στις εντολές των προϊσταμένων κατά τις εκλογικές διαδικασίες και γι' αυτό ερμηνεύονται τα όποια αποτελέσματα σε νομούς με εύρος αποσπάσεων και με ικανό αριθμό πρόσληψης αναπληρωτών. Ευκαιριακά εδώ να τονίσω, πώς και πάλι οι προσλήψεις των αναπληρωτών έγιναν σε 16 φάσεις και ανάλογα με τις απαιτήσεις στελεχών και κομματικών παραγόντων. Πώς αλλιώς μπορούν να δικαιολογηθούν μεμονωμένες προσλήψεις σε περιφέρειες κομματαρχών και Υπουργών, όταν σε όλη την Ελλάδα τα κενά ήταν αρκετά και παρέμειναν αρκετά μέχρι τη λήξη του διδακτικού έτους;

Όσο για τις μεταθέσεις σε ΣΜΕΑ και ΚΔΑΥ συντάσσομαι απολύτως με τη θέση της ΔΟΕ καθ' ότι πρέπει να τροποποιηθεί ο σχετικός νόμος, επειδή συνεχώς προβλήματα δημιουργούνται και θα δημιουργούνται, όσο η διοίκηση παρερμηνεύει ή ερμηνεύει κατά το δοκούν τις σχετικές διατάξεις.

Το θέμα των δια-πολιτισμικών επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί μέσα από ένα νέο θεσμικό πλαίσιο και μάλιστα εκσυγχρονισμένο. Δε γνωρίζω επί παραδείγματι, ποιες ανάγκες ικανοποιούν σήμερα αυτά τα σχολεία και εάν πρέπει να θεωρείται προσόν η γνώση ξένης γλώσσας, αφού στόχος του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και του συνδικαλιστικού κινήματος, είναι η ένταξη αυτών των μαθητών στο σχολείο και κατ΄ επέκταση στην ελληνική κοινωνία, για να μην έχουμε τα γνωστά προβλήματα των καιρών μας.

Για τις μεταθέσεις στα πειραματικά εφέτος **υπήρξε μια πρωτότυπη παρανομία. Όπου για πρώτη φορά οι μεταθέσεις έγιναν σύμφωνα με σχετική γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου. Εγώ τολμώ να πω τη γνωμοδότηση αυτή, γνωμοδότηση κατά παραγγελία.** Θεωρείται ως εκπαιδευτική υπηρεσία, η υπηρεσία εκπαιδευτικών στα ΚΠΕ και όχι στα ΚΔΑΥ, όπως και η άδεια μητρότητας, επειδή ο «νομομαθής» νομικός διαπιστώνει, ότι η αδειούχος εκπαιδευτικός στην άδεια μητρότητας αλλάζει αντικείμενο ενασχόλησης.

Πώς όμως να συμφωνήσεις μαζί του και από πότε η γνωμοδότηση αποτελεί νομοθεσία; Γιατί κύριοι

του ΚΥΣΠΕ η υπηρεσία εκπαιδευτικών στα κέντρα περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης θεωρείται διδακτική εμπειρία και όχι στα ΚΔΑΥ; Γιατί δύο μέτρα και δύο σταθμά; Ποιον άραγε ημέτερο θέλησαν να εξυπηρετήσουν και μάλιστα με υπουργική απόφαση; Υπόψη ότι προϊστάμενος της Αρκαδίας αγνοεί τη διάταξη, αρνείται να την αποδεχτεί και η υπόθεση ανατέθηκε σε δικαστήριο. Αυτό θα πει ισονομία και ισοπολιτεία; Και ακόμα πώς μπορεί να αντιμετωπίσει κάποιος κινήσεις και παρεμβάσεις της διεύθυνσης προσωπικού όταν με σχετικό έγγραφο αναστατώνει εκπαιδευτικούς με το πρόσχημα τις μεταθέσεις μελών ΟΤΑ;

Δυστυχώς όμως η ομηρία παρήλθε και πρέπει να καταλάβουν κάποιοι, ότι ουδεμία μετάθεση μέλους ΟΤΑ έγινε και ούτε πρόκειται να γίνει επιλεκτικά. Εάν δοθεί αυτό το δικαίωμα, ας συμπεριληφθεί στην εγκύκλιο των μεταθέσεων και όχι με πλάγιους τρόπους, για να καταλάβουν οι κυβερνώντες, ότι οι νόμοι ισχύουν για όλους και όχι μόνο για τους δικούς μας και γι' αυτούς που πλανώνται και εξαρτώνται. Σαφώς λοιπόν και υπάρχει νόμος αλλά ο νόμος είναι ανενεργός.

Κλείνοντας το θέμα των μεταθέσεων θεωρώ και πάλι την ανάγκη να αναφερθώ στο άρθρο 13 των ειδικών περιπτώσεων. Σίγουρα συνάδελφοι υπάρχει πρόβλημα με το εύρος των ασθενειών. Δεν είμαι επαΐων, ούτε και σε θέση να γνωμοδοτήσω, γιατί δυστυχώς υπάρχουν και περιπτώσεις εξόφθαλμες και περιπτώσεις που κάποιοι προσκομίζουν πιστοποιητικά, «ως ακριβή αντίγραφα».

Η ευθύνη ανήκει στο αρμόδιο τμήμα και καλό θα είναι οι όποιες περιπτώσεις να αντιμετωπίζονται με περισσή ευθύνη. **Σέβομαι τα προβλήματα των συναδέλφων είμαι όμως ασεβής στη παρανομία και σε αυτούς που πιστεύουν ότι μπορούν να πετύχουν το δικό τους δίκαιο σε βάρος άλλων και αναφέρομαι σε κάποιες περιπτώσεις της Θεσσαλίας.**

Οι αποσπάσεις σαφώς και πρέπει να διέπονται από ισότιμη αντιμετώπιση όλων των εκπαιδευτικών. **Δεν μπορεί να θεωρηθεί η όποια απόσπαση ρουσφέτι και εξάρτηση, αλλά ούτε και να δημιουργεί μηχανισμούς εξάρτησης που δυστυχώς δημιουργεί.** Δεν μπορεί η απόσπαση να είναι μέσο πίεσης στα χέρια των περιφερειακών και των προϊσταμένων προκειμένου να πριμοδοτούνται οι εκλεκτοί της διοίκησης. Δεν μπορεί ακόμα η απόσπαση να λειτουργεί ως πριμ αποδοτικότητας για τους ίδιους τους προϊσταμένους που διεκδικούν την ψήφο των συναδέλφων προκειμένου να εκλεγούν αντιπρόσωποι. **Ας γίνει επιτέλους συνείδηση όλων μας και πρέπει να το αποδεχτούμε παρά τις αφόρητες πιέσεις και τον ξεπεσμό της διοίκησης ότι η απόσπαση αποτελεί δικαίωμα του κάθε εκπαιδευτικού.**

Τελευταίο συμβούλιο για αποσπάσεις στις 11 του Γενάρη. Το ΚΥΣΠΕ εισηγήθηκε αποσπάσεις μελών ΟΤΑ, συζύγων στρατιωτικών, μελών ΔΕΠ και εχόντων αποδεδειγμένως λόγους υγείας από δευτεροβάθμια υγειονομική επιτροπή. Και όμως η κυρία Γιαννάκου κατά την προσφιλή της τακτική και μέθοδο παρέπεμψε «στις καλένδες» τις αποσπάσεις απαξιώνοντας θεσμούς, ταπεινώνοντας προσωπικότητες μη σεβόμενη τα προβλήματα των εκπαιδευτικών.

Για το ίδιο θέμα κατατέθηκε ερώτηση στη Βουλή από βουλευτές αλλά και πάλι η κυρία υπουργός απαξιωτικά και ψευδόμενη απάντησε: « Δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους, γιατί δεν το επιτρέπουν οι υπηρεσιακές ανάγκες». Μα σε ποιους απευθύνεστε κυρία Υπουργέ; Οι αποσπάσεις που υπο γράφετε όποτε υπογράφετε σε φορείς και γραφεία και καθ' όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους αποβλέπουν στην εύρυθμη λειτουργία; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν νόμοι; Γιατί δεν τους εφαρμόζετε; **Αυτό σημαίνει χρηστή διοίκηση; Ή επανίδρυση του δεξιού κράτους, που για το αυτονόητο έπρεπε να έχεις το δικό σου βουλευτή;**

Πάντως όλοι μας πρέπει να αντιληφθούμε, όπως προείπα, ότι η απόσπαση δεν αποτελεί ρουσφέτι και πάνω σε αυτή τη θέση δανείζομαι τα λόγια μιας συναδέλφισσας που σε μήνυμά της μετά την παραπομπή των αποσπάσεων «στις καλένδες» έγραφε: «Αιτούμαι αποσπάσεως για να υψώνω τη λεύτερη ματιά μου από κάθε πάθος, πάνω από το πληγωμένο στήθος μου τους στεναγμούς.» Η αγαπητή και εκλεκτή συναδέλφισσα είχε παιδί με ειδικές ανάγκες και αυτό νομίζω τα λέει όλα. Τί απαντάει η κυρία Υπουργός στη συναδέλφισσα που ζητούσε την απόσπασή της για να επιμελείται ως μάνα το ανήμπορο παιδί της; Εμείς ως συνδικάτο θα μείνουμε αδιάφοροι και απαθείς; Μήπως η λεγόμενη ευρυθμία, κατά τη κυρία Γιαννάκου, οδηγεί στην αρρυθμία και τότε ασφαλώς δεν πρέπει να αναγάγουμε τα αυτονόητα σε κυρίαρχα; Τρέφω ελπίδα εφέτος, ότι οι αποσπάσεις θα γίνουν σύντομα και όχι Αύγουστο για να μην είναι όμηροι οι συνάδελφοί μας όλο το καλοκαίρι. Να ικανοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότερες αιτήσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ, για να ελαχιστοποιηθούν τα όποια προβλήματα και για να μην ασχολούμαστε με πράγματα, που αποτελούν δικαίωμα και κατάκτηση.

Κλείνοντας το θέμα των αποσπάσεων θα ήταν και πάλι παράλειψή μου να μην αναφερθώ στις αποσπάσεις σε γραφεία, ΙΕΚ, ΠΕΚ, πανεπιστήμια, γραφεία βουλευτών, που γίνονται ερήμην του κλάδου και των θεσμοθετημένων οργάνων. Δεν μπορώ να διανοηθώ, ότι οι αποσπάσεις αυτές γίνονται μέσω του ΚΥΣΔΙΠ με τη συμμετοχή διοικητικών υπαλλήλων, όπου έχουμε την υποβάθμιση όλων μας, όταν άλλοι αποφασίζουν για μας.

Και έρχομαι στο επίκαιρο θέμα των επιλογών. Απευθυνόμενος από αυτό εδώ το βήμα στη περσινή γενική συνέλευση είχα επισημάνει: Φίλε πρόεδρε της γενικής συνέλευσης, εκφράζω την ευχή, οι όποιοι πανεπιστημιακοί στελεχώσουν τα αρμόδια συμβούλια να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων, να λειτουργήσουν ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, μην επιφέρουν αναστάτωση στην εκπαίδευση με διαχωριστικές γραμμές. Να ορθώσουν ανάστημα και να αντισταθούν σε αυτούς που είναι εραστές της θεωρίας του κηπουρού. Εγώ είπα μάλιστα θα είμαι εκείνος που δημοσίως θα αποφανθώ, αλλά και σε καμία περίπτωση δε θα ανεχτώ «τον αποκεφαλισμό» καταξιωμένων συναδέλφων, επειδή δεν είναι αρεστοί στην κυβέρνηση και στην κυβερνώσα παράταξη.

Τα γεγονότα με δικαίωσαν και πρώτα – πρώτα στη συγκρότηση των αρμοδίων συμβουλίων που είναι δια χειρός Καραμάνου όπου για πρώτη φορά τα πρωτεία ανήκουν στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο και το της Οικιακής Οικονομίας. Γνωστοί και κουμπάροι αναπληρωματικοί κυρίως για να εφαρμόσουν τα λεγόμενα «συνταγολόγια» της συνέντευξης. Πριν καλά – καλά βέβαια αναλάβει τις υποχρεώσεις της παραιτήθηκε, η της οικιακής οικονομίας και πριν από λίγες μέρες έτερο μέλος. Ευελπιστώ σύντομα να γίνει η ανασυγκρότηση. Γιατί όταν παραιτείται τακτικό μέλος, το αναπληρωματικό όχι μόνο δεν πρέπει να συμμετάσχει, αλλά ταυτόχρονα παραιτείται.

Το συμβούλιο λειτουργεί χωρίς εισηγητή και για να είμαι ειλικρινής παρελαύνουν δεκάδες διοικητικών υπαλλήλων, ανεύθυνα βέβαια, με αποτέλεσμα από τις 151 αιτήσεις υποψηφίων σχολικών συμβούλων προσχολικής αγωγής να υποβληθούν 111 ενστάσεις. Όσο για τις ενστάσεις των δασκάλων εκατοντάδες και ανησυχώ πώς θα έχουμε την εξίσωση αριθμός αιτήσεων ίσος με αριθμό ενστάσεων. Προσπαθούν οι παράγοντες του Υπουργείου και η κυρία Υπουργός σήμερα, ότι δεν το πέτυχαν στα τρία χρόνια και τους 4 μήνες να το πετύχουνε το τελευταίο δίμηνο. Οι εκλογές βέβαια για το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ πέρασαν, οπότε μάταιος ο κόπος τους και η αγωνία τους. Η ομηρία έληξε και η βάση μίλησε, όμως δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστες ενέργειες της πλειοψηφίας του συμβουλίου όπως, δίνουν δικαίωμα συμμετοχής σε εκπαιδευτικό Αρσακείου την οποία είχαν αποκλείσει και εκ των υστέρων άλλαξαν γνώμη μετά την παρέμβαση παραγόντων.

Εγώ το δηλώνω στη γενική συνέλευση μετά παρρησίας**, ότι ο πίνακας της Αττικής των σχολικών συμβούλων θα είναι διάτρητος και με την πρώτη προσφυγή θα καταρρεύσει.** Εκπαιδευτικός δεν είχε συμπληρώσει την απαιτούμενη διδακτική εμπειρία. Παρά τη διένεξη προϊστάμενων διεύθυνσης και γραφείου και όλως παραδόξως της δόθηκε η δυνατότητα συμμετοχής.

Εκπαιδευτικοί ενώ αποκλείστηκαν της αρχικής διαδικασίας συμπεριλήφθηκαν στη λίστα αξιολόγησης του συγγραφικού έργου. Το γιατί ευνόητο. Κάπου δεν υπολογίσανε ποιος θα αξιολογήσει ποιους και προστέθηκαν ανύπαρκτα πρόσωπα. Εκπαιδευτικοί προσέφυγαν στο διοικητικό δικαστήριο με ασφαλιστικά μέτρα, αξιολογήθηκαν και μοριοδοτήθηκαν και ίσως γι' αυτούς γίνει διαγωνισμός εκ των υστέρων. Εκπαιδευτικός από την Τρίπολη απευθύνεται στο συμβούλιο και ερωτά: «Αφού και εγώ είχα προϋπηρεσία στα ΚΠΕ, γιατί με αποκλείσατε»; Η διάταξη ισχύει για κάποιους και όχι για όλους; Η υπόθεση ήδη βρίσκεται στο δικαστήριο και νέα ασφαλιστικά θα προκύψουν.

Θα είναι θαύμα πάντως να ολοκληρωθεί η διαδικασία των επιλογών, γιατί πιστεύω ότι **όταν κάποιοι βλέπουν κοντόθωρα και ασχολούνται με το παρελθόν τότε σίγουρα χάνουν το μέλλον και ενεργούν με προκατάληψη και εμπάθεια. Σίγουρα και εάν είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία των συνεντεύξεων ίσως είχα πολλά να πω, γιατί θα μιλούσα με στοιχεία. Επειδή όμως η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί και τα όσα συνέβησαν με αναγκάζουν να οδηγηθώ στο συμπέρασμα, ότι ο ρεβανσισμός και η εμπάθεια θα κυριαρχήσουν.**

Εστιάζω την αναφορά μου όμως στο συγγραφικό έργο γιατί ειλικρινά εδώ είναι η ουσία, αλλά και γιατί κατηγορώ τον εαυτό μου και τους περισσότερους από σας, που όλα αυτά τα χρόνια αγωνιστήκαμε για να γίνουν κάποιοι πανεπιστημιακοί που συμπεριφέρονται με αυτό τον τρόπο και για να είμαι σαφής και ειλικρινής επισημαίνω. Η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου ανατέθηκε στους γνωστούς των γνωστών.

Στο συμβούλιο, στο πρώτο συμβούλιο παρουσιάστηκαν 14 από τους γνωστούς αξιολογητές, για συνεννόηση

με τα μέλη του συμβουλίου από κοινού. Οι υπόλοιποι φαίνεται θα ελάμβαναν εντολές ή παραγγελίες από τηλεφώνου. Υπόψη ότι 3 αξιολογητές δήλωσαν κώλυμα και ο πρόεδρος αυθαιρετώντας αφού ανέθεσε την αξιολόγηση κάποιων σε γνωστό του, έφερε το θέμα σε συμβούλιο και ανατέθηκε η αξιολόγηση εκ νέου σε γνωστούς οι οποίοι για προσωπικούς λόγους δεν είχαν αξιολογήσει μέχρι τότε το συγγραφικό έργο, βρισκόντουσαν εν αναμονή και καταλαβαίνετε το γιατί. Παρουσιάζω αυτούσια τη δήλωσή μου που κατήγγειλα το πρόεδρο του συμβουλίου.

«Καταγγέλλω το πρόεδρο του συμβουλίου, διότι χωρίς να ενημερωθούν τα μέλη του συμβουλίου ανέθεσε σε γνωστό του την αξιολόγηση του συγγραφικού έργου παραβιάζοντας τις αρχές της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας. Με τη συμπεριφορά του υποβαθμίζει το κύρος του συμβουλίου και απαξιώνει θεσμοθετημένα όργανα. Επιλογές συνάδελφοί μου με γνωστούς και κουμπάρους δεν γίνονται. Δεν μπορεί κάποιοι να αξιολογούνται ως άριστοι και άλλοι με συγγραφική δράση να υπολείπονται».

Αλήθεια τα παιδαγωγικά τμήματα Πατρών και Ιωαννίνων δεν είχαν κανέναν αξιόλογο για να αξιολογήσει το συγγραφικό έργο, ή φοβήθηκαν κάποια γνωριμία με τον ομιλούντα; Και πώς επέλεξαν ομότιμους (συνταξιούχους); Και πώς επέλεξαν ανδρόγυνα και μάλιστα έναν εξ αυτών ο οποίος είναι και ιδιοκτήτης εκδοτικού οίκου; Δεν αναφέρουμε, ότι οι μισοί έλκουν την καταγωγή τους από την Κρήτη και οι άλλοι σε δύο συγκεκριμένα παιδαγωγικά, στη Ρόδο και στο Βόλο. Φαίνεται εκεί, διέθεταν τις καλύτερες προσβάσεις. Τα γεγονότα συνάδελφοί μου επιβεβαιώνουν τις απόψεις μου. Πώς αξιολογείται με άριστα και θεωρείται συγγραφικό έργο κάποια πρακτικά συνεδρίου; Πώς αξιολογείται με άριστα σύγγραμμα που θα εκδοθεί, εάν τελικά εκδοθεί από τις εκδόσεις «ΓΡΗΓΟΡΗ»με θέμα «η ελιά στην αυλή μου»; Από πότε ως πότε, όποιος επιμελείται τη συγγραφή βιβλίων στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ως παρατρεχάμενος, θεωρείται και συγγραφέας; Εκτός βέβαια και εάν αυτοβαπτίζεται συγγραφέας.

Πώς δικαιολογείται η αξιολόγηση με μηδέν βιβλίου συναδέλφου, που διέπραξε το λάθος να προλογίσει την έκδοσή του πρώην υπουργός Παιδείας; Ενώ βιβλίο, εάν θεωρείται βιβλίο, με τίτλο «φτου και βγήκαμε» αξιολογείται με άριστα; Αλήθεια πώς γίνεται δύο νηπιαγωγοί να αξιολογούνται με μηδέν ενώ είχαν δεκάδες βιβλίων και να εμφανίζονται κάποιες άλλες με άριστα και με το αιτιολογικό ότι εκείνες είχαν υποβάλλει τα εξώφυλλα για αξιολόγηση; Μα αυτοί οι πανεπιστημιακοί επιτέλους τί είδους αξιολόγηση έκαναν; Ή αρκέστηκαν σε κάποιες εντολές;

Τέλος πώς μπορεί κάποιος να αποδεχτεί την όλη διαδικασία της προχειρότητας, όταν για το ίδιο βιβλίο, που συνέγραψαν δύο συνάδελφοι εκλεκτοί ο μεν ένας αριστεύει, ο δε έτερος απογοητεύεται με το μηδέν; Γιατί, εάν αρίστευε πιθανόν να διεκδικούσε και κάποια θέση. Αλήθεια, είναι δυνατόν να θεωρείται συγγραφικό έργο, η ιστορία της σχολής υπαξιωματικών Τρικάλων; Όπως και οι απόψεις της εκκλησίας για την σεξουαλική αγωγή εν έτει 2005;

Και τέλος από πότε κάποιος με ένα βίπερ αξιολογείται με άριστα όταν στον ίδιο νομό έτερος συνάδελφος με συγγραφική δράση αξιολογείται με 0,3; Και από πότε ο κανονισμός διαιτησίας ποδοσφαίρου αποτελεί συγγραφικό έργο; Και από πότε η συλλογή βοτάνων αποτελεί και αυτό συγγραφικό έργο; Αυτή είναι η αξιοκρατία; Αυτό το ερώτημα το θέτω στη γενική συνέλευση και στον κλάδο. Συνάδελφοι αν αυτό σημαίνει αξιοκρατία να τη χαρούν αυτοί που την αποδέχονται. Εγώ προσωπικά και πιστεύω η συντριπτική πλειοψηφία την απορρίπτει.

Συνάδελφοί μου δεν υπεισέρχομαι σε άλλα θέματα που απασχόλησαν το συμβούλιο, όπως για τις παραιτήσεις, για τις μετατάξεις, όπως και τον ανακαθορισμό μορίων δυσμενών συνθηκών, που πριν από λίγο κάποιος συνάδελφος μου παρέδωσε ένα κείμενο. Θέλω ιδιαίτερα να επισημάνω και να ευχαριστήσω για τη συνεργασία που είχα με το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ, αλλά και ειδικά με τον πρόεδρο Δημήτρη Μπράτη.

Μετά από κάθε συμβούλιο καθιστούσα ενήμερα τα μέλη, με ενημερωτικά δελτία, γιατί αγαπητοί συνάδελφοι πιστεύω ότι πρέπει πρώτα να ενημερώνονται τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ΔΟΕ, τα θεσμοθετημένα όργανά μας, γιατί αυτή την ενημέρωση και την πληροφόρηση έχει ανάγκη η βάση, ο κλάδος μας.

Βέβαια και όσες φορές κλήθηκα στο διοικητικό συμβούλιο, ανταποκρίθηκα στην πρόσκληση, γιατί πιστεύω στην αμφίδρομη ενημέρωση και χάραξη στρατηγικής, για την όποια προώθηση των αιτημάτων, αλλά και την επίλυση των προβλημάτων, μαζί και από κοινού, κινηθήκαμε για τη καθυστέρηση υπογραφών από τη κυρία Υπουργό, για τις επιλογές με το νόμο μιας χρήσεως, για τους αναπληρωτές, για τα λειτουργικά κενά, για την προσχολική αγωγή.

Και στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω και πάλι, ότι

μπορεί η κυρία Γιαννάκου να απαξιώνει με τη συμπεριφορά της τη λειτουργία του ΚΥΣΠΕ αλλά κυρία Υπουργέ της Παιδείας, να γνωρίζετε ότι το ΚΥΣΠΕ όσο και εάν σας ενοχλεί και δηλώνετε απαξιωτικά πώς δε θα μου κάνει πολιτική, το ΚΥΣΠΕ, εννοώντας προσωπικά εμένα, σας στέλνω μήνυμα μέσα από τη γενική συνέλευση, ότι προσωπικά θα αγωνίζομαι γι' αυτό που πιστεύω δίκαιο και νόμιμο και βεβαίως θα παράγω πολιτική. Δεν εκφράζω διοικητισμό, αλλά υπηρετώ το συνδικαλισμό με συνέπεια, γιατί για μένα ο συνδικαλισμός είναι μέσο διεκδίκησης και πάλης και όχι προέκταση της διοίκησης.

Κλείνοντας αγαπητέ πρόεδρε και αγαπητοί μου συνάδελφοι, θέλω ειλικρινά να σας ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη που με περιβάλλετε. Θέλω να πιστεύω ότι ανταποκρίνομαι των προσδοκιών σας. Θέλω να πιστεύω ότι πορεύομαι με γνώμονα τη πολύχρονη εμπειρία μου σε θέσεις ευθύνης και πάντα πέρα από διαχωριστικές γραμμές και αντιλήψεις.

Τέλος κύριε Πρόεδρε της γενικής συνέλευσης, πριν κατέλθω από αυτό εδώ το βήμα της έπαλξης και της ιδεολογικής αντιπαράθεσης, να ευχηθώ και πάλι επιτυχία στο συνέδριό μας και αυτό πιστεύω πώς μπορεί να επιτευχθεί μέσα από έναν αξιόπιστο και γόνιμο διάλογο. Μέσα από έναν υπεύθυνο συνδικαλιστικό λόγο. Μέσα από τη σύνθεση και τη σύγκλιση, μέσα από το λόγο και αντίλογο την ομορφιά της δημοκρατίας, όπως συνηθίζω να λέω και να υποστηρίζω. Ας ενώσουμε λοιπόν, όλοι τις δυνάμεις μας προς αυτή τη κατεύθυνση σήμερα ειδικά που ο κλάδος μας επιστρέφει από έναν μεγαλειώδη αγώνα.

Σήμερα, που στέλνουμε μήνυμα στους κυβερνώντες, ότι αντιτιθέμεθα στην αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική. Σήμερα που στέλνουμε μήνυμα στην κυρία Γιαννάκου και τους συνεργάτες της, ότι ο κλάδος μας συνεχίζει να διεκδικεί και να αγωνίζεται. Το χρωστάμε εξ άλλου συνάδελφοί μου, στους πρωτοπόρους αγωνιστές της παιδείας μας. Το χρωστάμε σε αυτούς που αγωνίστηκαν για μια καλύτερη παιδεία σε έναν καλύτερο κόσμο. Το χρωστάμε σε αυτούς που οραματίστηκαν ένα νέο σχολείο στη νέα πολιτισμική πραγματικότητα, γιατί όπως λέει και ο ποιητής μόνο η πραγματικότητα μπορεί να μας διδάξει πώς τη πραγματικότητα μπορούμε να την αλλάξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Β. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

(Αιρετός)

Αγαπητέ συνάδελφε πρόεδρε, της τακτικής γενικής συνέλευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας,

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων της χώρας στην 76η Γενική Συνέλευση του κλάδου.

Αισθάνομαι ειλικρινά πρώτιστα την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά και από αυτό το βήμα τις χιλιάδες των συναδέλφων, οι οποίοι έλαβαν μέρος στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων στα υπηρεσιακά συμβούλια και ιδιαίτερα εκείνους που στηρίζοντας το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με τίμησαν με την ψήφο τους και με ανέδειξαν με ένα πολύ υψηλό αριθμό ψήφων, αιρετό εκπρόσωπο στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Συγχρόνως θα ήθελα να απευθυνθώ στο σύνολο των συναδέλφων και να τους διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στο κλάδο μας, με βάση τις αρχές του ανεξάρτητου, δημοκρατικού, διεκδικητικού συνδικαλισμού και θα μάχομαι για την ισονομία και ισοπολιτεία, για τη νομιμότητα και την αξιοκρατία στο χώρο της εκπαίδευσης. Για τη περιφρούρηση της προσωπικότητας και την προάσπιση της αξιοπρέπειας των εκπαιδευτικών, για τη συνηγορία και την ίση μεταχείριση όλων των συναδέλφων σε κάθε νόμιμο και δίκαιο αίτημά τους. Για την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, την αναγνώριση και δικαίωση του έργου των εκπαιδευτικών. Για την υπεράσπιση του κύρους και της αξιοπιστίας του συνδικαλιστικού κινήματος, της χα-

μένης αξιοπιστίας του συνδικαλιστικού κινήματος.

Θέλω να πιστεύω ότι στη συνείδηση κάθε συναδέλφου και κυρίως ημών των συνδικαλιστικών στελεχών του κλάδου μας, η μέχρι τώρα πολυετής θητεία μου στο διοικητικό συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας είτε ως μέλος αυτού, είτε ως πρόεδρος τη διετία 2001-2003 αποτελεί πιστεύω εγγύηση για την απόλυτη αφοσίωσή μου στις πάρα πάνω αρχές και θέσεις.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, στα πλαίσια του περιορισμένου αυτού χρόνου θα προσπαθήσω και εγώ από τη πλευρά μου να αναφερθώ επί τροχάδην στα θέματα που μας απασχόλησαν τον τελευταίο χρόνο, θεωρώντας ταυτόχρονα σκόπιμο και επιβεβλημένο, να καταθέσω ορισμένες απόψεις παρατηρήσεις, επισημάνσεις που πιστεύω πως μπορούν να αποτελέσουν την αφορμή για μια πάρα πέρα σε βάθος συζήτηση και εμβάθυνση, για τη διαμόρφωση θέσεων και προτάσεων του συνδικαλιστικού κινήματος με στόχο πάντοτε την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και τη δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης και επίλυσης ζητημάτων που αφορούν τους εκπαιδευτικούς και τη θέση τους, στην εργασία, στην κοινωνία και τη ζωή.

Μεταθέσεις - Διορισμοί εκπαιδευτικών

Φίλες και φίλοι, αναμφισβήτητα η μετάθεση, αποτελεί μια σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε υπαλλήλου. Είναι γνωστό πως αποτελεί κατάκτηση για το κλάδο μας το σύστημα μοριοδότησης των αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων. Ταυτόχρονα όμως, όλοι μας πιστεύω πως συμφωνούμε, ότι το όλο αυτό θεσμικό πλαίσιο χρειάζεται μια συνολική επανεξέταση και αναθε-ώρηση σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και βεβαίως με τις σύγχρονες απαιτήσεις που έχουν προκύψει. Οι μεταθέσεις πραγματοποιούνται με βάση τα οργανικά κενά κάθε νομού και κυρίως σε συνδυασμό με τα λειτουργικά κενά.

Φέτος σε σύνολο 10.461 αιτήσεων, ικανοποιήθηκαν 5.274 αιτήσεις, ποσοστό 50,41%. Δεν αναλύω τα ποσοστά κατά κλάδο, με βάση όμως τα πάρα πάνω στοιχεία προκύπτει πως σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια 2004, 2005, 2006 που τα ποσοστά μεταθέσεων ήταν αντίστοιχα 41,52, 43,7 και 39,63, οι φετινές μεταθέσεις είναι αυξημένες, κι αυτό ήταν αποτέλεσμα ουσιαστικής πίεσης προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο εκπαιδευτικός και μόνο αυτός.

Ταυτόχρονα η ικανοποίηση περισσότερων μεταθέσεων έχει ως αποτέλεσμα λιγότερες αιτήσεις αποσπάσεων, αλλά και τη δημιουργία προϋποθέσεων για διορισμούς σε περισσότερες περιοχές της χώρας μας.

Και βεβαίως με την ευκαιρία αυτή να ενημερώσω το σώμα πως με βάση τον προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας, για το 2007-2008 θα διοριστούν 2.180 δάσκαλοι, σχεδόν διπλάσιοι σε σχέση με πέρσι, 1.050 νηπιαγωγοί αριθμός ρεκόρ στην ιστορία της εκπαίδευσης. Εάν αναλογιστεί κανείς πως το 2005 διορίστηκαν 999 νηπιαγωγοί και το 2006 1.013 και το 2007 θα διοριστούν 1.050 τότε αβίαστα διαπιστώνουμε πως τα 3 τελευταία χρόνια έχουμε 3.062 διορισμούς νηπιαγωγών, αριθμό πρωτοφανή, αριθμό ρεκόρ, αριθμό διορισμών που ούτε εμείς οι ίδιοι δεν πιστεύαμε τα προηγούμενα χρόνια. Θυμίζω πως το 1994 είχαμε 136 διορισμούς και το 2003 προεκλογική χρονιά 460 διορισμούς νηπιαγωγών.

Εγώ βεβαίως πιστεύω απόλυτα ότι είναι ένας αριθμός ρεκόρ και θα μπορούσε να αυξηθεί ακόμα περισσότερο γιατί είναι ανάγκη να γίνονται περισσότεροι διορισμοί για την κάλυψη όλων των αναγκών με ταυτόχρονο περιορισμό της πρόσληψης αναπληρωτών και ιδιαίτερα της πρόσληψης ωρομισθίων. Είναι αλήθεια ότι εκτός από τους νηπιαγωγούς θα διοριστούν φέτος 143 αγγλικής γλώσσας, 316 φυσικής αγωγής και 20 μουσικής. Ένα σύνολο 3700 διορισμών εκπαιδευτικών για το 2007.

Όπως συμβαίνει κάθε χρόνο πριν από την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας των γενικών μεταθέσεων το ΚΥΣΠΕ ασχολήθηκε με αιτήσεις ανακλήσεων μεταθέσεων. Όλες έγιναν δεκτές. Ταυτόχρονα ασχολήθηκε με τις μεταθέσεις στα πειραματικά, δια-πολιτισμικά ΣΜΕΑ και ΚΔΑΥ καθώς και με το θέμα ένταξης των εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες. Με βάση την εμπειρία από την συμμετοχή μου στο ΚΥΣΠΕ, θέλω να κάνω κάποιες συγκεκριμένες παρατηρήσεις.

α) Πρώτα-πρώτα αναμφισβήτητα πρέπει να υπάρξει αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου και για τις γενικές και για τις ειδικές κατηγορίες μεταθέσεων. Το νέο διοικητικό συμβούλιο που θα προκύψει θα πρέπει να κάνει συγκεκριμένες προτάσεις. β) Ιδιαίτερα πρέπει άμεσα να υπάρξει τροποποίηση του άρθρου 13 του προεδρικού διατάγματος 50 του 1991 διότι σοβαρότατες ασθένειες συναδέλφων δεν συμπεριλαμβάνονται. Έτσι παρατηρείται το φαινόμενο συνάδελφος που έχει αναπηρία 75% και κινείται με καροτσάκι στην κυριολεξία να μην συμπεριλαμβάνεται, να μην έχουμε τη δυνατότητα να τον συμπεριλάβουμε στην κατηγορία τη συγκεκριμένη, αλλά συνάδελφος που έχει παιδί με κώφωση στο αριστερό αυτί, συμπεριλαμβάνεται στην κα-

τηγορία των ειδικών μεταθέσεων. Αυτό είναι άδικο και πρέπει οπωσδήποτε άμεσα να υπάρξει αλλαγή του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος.

γ) Ο Λαβύρινθος της ισχύουσας Νομοθεσίας Π.Δ. 603, 50, 100 και Ν. 2817, Ν. 3194 πρέπει να αντικατασταθούν. Είναι ευκαιρία όποτε κατατεθεί ο νέος νόμος για την Ειδική Αγωγή να αντιμετωπιστεί και το θέμα μεταθέσεων σε ΣΜΕΑ και ΚΔΑΥ.

δ) Οι μεταθέσεις στα Πειραματικά φέτος έγιναν με αντικειμενικά κριτήρια. Σημειώνω πως με βάση τα ισχύοντα στη μοριοδότηση το Συμβούλιο συμμετέχει με 5 μονάδες. Για πρώτη φορά και με πρότασή μου όλοι οι συνάδελφοι μοριοδοτήθηκαν με 5 μονάδες.

Μιλούμε για 100% αντικειμενικότητα. Κι εδώ όμως χρειάζεται νέο τρόπο μοριοδότησης των κριτηρίων.

ε) Τέλος, σε ότι αφορά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 139 του Ν. 3463 σχετικά με το δικαίωμα μετάθεσης ή απόσπασης δημάρχων και κοινοτικών συμβούλων ή δημοτικών συμβούλων οφείλω να σας πω ότι ως συμβούλιο ομόφωνα είπαμε όχι στη μετάθεση, ναι στις αποσπάσεις αυτών των εκπαιδευτικών για τη διευκόλυνσή τους στο έργο το οποίο έχουν αναλάβει.

Αποσπάσεις

Ότι αφορά τώρα τις αποσπάσεις, πιστεύω και εγώ όπως προαναφέρθηκε ότι είναι δικαίωμα η απόσπαση, του κάθε συναδέλφου και πραγματοποιείται για σοβαρούς λόγους. Δεν θα τους αναλύσω, τους γνωρίζετε. Είναι αλήθεια ότι αντιμετωπίζουμε σοβαρό πρόβλημα αποσπάσεων εκπαιδευτικών σε συγκεκριμένους νομούς, δεν υπάρχει πρόβλημα ούτε στη Πελοπόννησο και ιδιαίτερα σε κάποιους νομούς της Πελοποννήσου, ούτε στη Κρήτη, ούτε στη Δυτική Ελλάδα. Υπάρχει πρόβλημα και μάλιστα σοβαρότατο στη Λάρισα, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Φλώρινα, Γιάννενα, Θεσσαλονίκη και βεβαίως σε μικρότερο βαθμό και σε άλλες περιοχές. Παρά ταύτα πιστεύω απόλυτα ότι είναι ανάγκη οι αποσπάσεις που κατά βάση είναι και αυτές αντικειμενικές και οφείλετε να το γνωρίζετε, γιατί μπαίνουν κριτήρια, συγκεκριμένα και πραγματοποιούνται με ομοφωνία θα πρέπει να γίνονται εγκαίρως ώστε να διευκολύνονται οι συνάδελφοι και στην εύρεση κατοικίας και γενικότερα στην τακτοποίηση της οικογενειακής και επαγγελματικής τους ζωής.

Μετατάξεις

Το ΚΥΣΠΕ ταυτόχρονα με βάση το νόμο 3260 και το νόμο 3528 και την πράξη του ΚΥΣΔΕ με την οποία αποδεσμεύτηκαν εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης εισηγήθηκε την ικανοποίηση των αιτημάτων μετάταξης από τη δευτεροβάθμια στη πρωτοβάθμια, όλων όσων πληρούσαν τις προϋποθέσεις. Οι αιτήσεις αυτές ήταν μόλις 19.

Προσέξτε, σε αντίθεση τώρα με τις μετατάξεις από τη δευτεροβάθμια στη πρωτοβάθμια είχαμε 325 αιτήσεις μετάταξης από την πρωτοβάθμια στη δευτεροβάθμια. Ένας αριθμός που πρέπει όλους μας να μας προβληματίσει, να μας ανησυχήσει. Γιατί άραγε οι συνάδελφοί μας θέλουν να μεταταγούν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Αναμφισβήτητα διότι οι συνθήκες εργασίας στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι χειρότερες και μάλιστα σε συνδυασμό με το ωράριο, με τις μετακινήσεις οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων δικαιολογημένα προχωρούν σε μια τέτοια επιλογή.

Άρα θα πρέπει το νέο διοικητικό συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που θα προκύψει από τις αρχαιρεσίες της γενικής μας συνέλευσης, να χρησιμοποιήσει ως βασικό επιχείρημα ακόμα και το μεγάλο αυτό αριθμό μετατάξεων για τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας, για ένα ωράριο ενιαίο, για όλους τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας-δευτεροβάθμιας, αλλά και για την επίλυση των πολλών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι ειδικότητες.

Παραιτήσεις εκπαιδευτικών

Ένα άλλο θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ, ήταν οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών. Και εδώ πάλι θα πρέπει επιτέλους αυτό το οποίο θεσμοθέτησε η προηγούμενη κυβέρνηση να το καταργήσουμε στη πράξη, διότι κατά την ταπεινή μου άποψη είναι αντισυνταγματικό, δεν είναι δυνατόν ένας εκπαιδευτικός με πάρα πολλά προβλήματα να αναγκάζεται να πάει στα νοσοκομεία για να φέρει κάποιο αποδεικτικό στοιχείο για λόγους υγείας για να παραιτηθεί κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους. Ως ΚΥΣΠΕ είναι γνωστό πως κάνουμε δεκτές όλες τις παραιτήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης.

Επιλογές στελεχών εκπαίδευσης

Φίλες και φίλοι, μπαίνω στο τελευταίο κεφάλαιο που αφορά τις επιλογές των στελεχών εκπαίδευσης. **Αναμφισβήτητα είναι στην επικαιρότητα αυτό το θέμα της επιλογής και είναι ένα θέμα που έχει ταλανίσει την εκπαιδευτική κοινότητα αρκετά χρόνια, γιατί δυ-**

στυχώς τα τελευταία 20-25 χρόνια θριάμβευσε η αναξιοκρατία, η ημετεροκρατία και ο κομματισμός. Και δυστυχώς δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Καλούμαστε σήμερα ως αιρετοί του κλάδου, τους οποίους πρέπει να εμπιστεύεστε, με βάση το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο ισχύει να συμβάλλουμε με τη συμμετοχή μας στην εξάλειψη φαινομένων του παρελθόντος και στην επικράτηση επιτέλους της αξιοκρατίας.

Ως γνωστό με βάση τις προκηρύξεις για τη πλήρωση των 300 θέσεων, σχολικών συμβούλων Δημοτικής Εκπαίδευσης, 70 θέσεων προσχολικής αγωγής, 18 θέσεων σχολικών συμβούλων ειδικής αγωγής, 158 θέσεων προϊσταμένων και 58 διευθυντών εκπαίδευσης, υπέβαλαν αρχικά 1.240 αιτήσεις για σχολικοί σύμβουλοι και 686 για διευθυντές και προϊστάμενοι.

Όσοι εξ αυτών πληρούσαν τις προϋποθέσεις, συμμετείχαν στους διαγωνισμούς. Με βάση τα αποτελέσματα κόπηκαν 15 υποψήφιοι σύμβουλοι και 49 υποψήφιοι προϊστάμενοι. **Ο διαγωνισμός αυτός κατά την ταπεινή μου άποψη αποτελεί ένα αντικειμενικό κριτήριο που δεν υπήρχε σε προηγούμενες επιλογές και απέδειξε ότι οι δάσκαλοι έχουν υψηλότατο επίπεδο και σε σχέση με τους καθηγητές υψηλότερο.** Με βάση δε τα σημερινά στοιχεία, συνεχίζουν τη διαδικασία 1.106 υποψήφιοι σχολικοί σύμβουλοι εκ των οποίων 151 ήταν προσχολικής αγωγής. Από αυτούς τους υποψηφίους σχολικούς συμβούλους κατέθεσαν συγγραφικό έργο 848.

Η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου, ανατέθηκε σε 37 πανεπιστημιακούς με βάση την υπ' αρ. φ. 3511/89/250511/Δ1 υπουργική απόφαση. Είναι αλήθεια ότι εμείς ως αιρετοί δεν καταθέσαμε προτάσεις για να συμπεριληφθούν καθηγητές πανεπιστημιακοί σε αυτή τη διαδικασία. Όσους πρότεινε το συμβούλιο αυτούς και υπέγραψε, τοποθέτησε, όρισε ως αξιολογητές η πολιτική ηγεσία. Κάθε αξιολογητής ανέλαβε έναν ορισμένο φακέλων και μάλισταα κατ' αντιστοιχία. Δυστυχώς για άλλη μια φορά παρατηρήθηκαν και παρά τις σαφέστατες οδηγίες αξιολόγησης του συγγραφικού έργου από τον πρόεδρο του συμβουλίου τα εξής: α) Υπήρξαν αξιολογητές αυστηρότατοι και άλλοι επιεικέστατοι. Επομένως με βάση την υποκειμενικότητα, την υποκειμενική κρίση των αξιολογητών, σίγουρα κάποιοι ευνοήθηκαν και κάποιοι αδικήθηκαν.

β) Κάποιοι που μάθανε τους αξιολογητές έχοντας δυνατότητες πρόσβασης ενδεχομένως να ευνοήθηκαν.

Και μη νομίσει κανείς ότι ευνοήθηκαν οι προσκείμενοι στην κυβέρνηση. Το σίγουρο είναι ότι ευνοήθηκαν οι μόνιμοι ευνοημένοι.

Η κατάσταση με τα τεσσάρια είναι εδώ στη διάθεσή σας. Ευτυχώς όλοι είμαστε γνωστοί με ονοματεπώνυμο.

Ελάτε να δείτε ποιοι είναι αυτοί που με μοναδικό βιβλίο την «Ελιά» που αναφέρθηκε ο συνάδελφος Θωμάς ή ποιοι είναι αυτοί που καταθέτοντας εξώφυλλα πήρανε τεσσάρια ή πεντάρια.

Δυστυχώς οι ίδιοι που χθες κυριαρχούσαν με βάση την αναξιοκρατία, εξακολουθούν και σήμερα να χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους τις ίδιες πρακτικές με στόχο την επιλογή τους. Έτσι μάθανε έτσι συνεχίζουν.

Είναι στη διάθεση όλων τα στοιχεία για το συγγραφικό έργο και επαναλαμβάνω ευτυχώς όλοι είμαστε με ονοματεπώνυμο. Βεβαίως φίλες και φίλοι οι ενστάσεις που υποβλήθηκαν και έχει και αυτό τη σημασία του σχετικά με το συγγραφικό έργο, οδήγησαν το συμβούλιο και προς τιμή όλων, πρώτο να αφαιρέσει μονάδες που είχαν πάρει παράτυπα ως κριτές και αξιολογητές σχολικών βιβλίων κάποιοι ημέτεροι όχι της σημερινής κυβέρνησης, αλλά άλλων εποχών.

Δεύτερο, σε ελάχιστες περιπτώσεις υπήρξε αύξηση της βαθμολογίας κατά 0,2, 0,3 έως 0,5 σε αντίθεση με άλλες εποχές όπου κάποιοι καθηγητές πανεπιστημίων ξεδιάντροπα ενώ βαθμολογούσαν αρχικά το συγγραφικό έργο με άσσο, μετά από την ένσταση και σίγουρα μετά από παρεμβάσεις αξιολογούσαν με 5 και 6 το ίδιο συγγραφικό έργο. Τέτοια φαινόμενα σήμερα δεν υπάρχουν και δεν θα επιτρέψουμε να υπάρξουν και εδώ φαίνεται και η διαφορά του χθες και του σήμερα.

Μάλιστα κάποιοι εξ' αυτών που είχαν πάρει 5 ή 6 μονάδες συγγραφικό έργο στις προηγούμενες κρίσεις και τώρα πήραν 0 ή 0,5 ή 1 ή 1,5 είχαν το θράσος να υποβάλλουν ένσταση με το σκεπτικό ότι αδικήθηκαν σε σχέση με τις προηγούμενες κρίσεις και όχι με βάση την ποιότητα του έργου τους αφού γνώριζαν ότι στην πραγματικότητα δε διέθεταν απολύτως τίποτε.

Είχαν συνηθίσει να παίρνουν άριστα ανεξάρτητα από το επίπεδο του έργου τους.

Παρά ταύτα γιατί εγώ θέλω να είμαι χρήσιμος και για το μέλλον, πιστεύω απόλυτα ότι η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου πρέπει να μοριοδοτείται με λιγότερα μόρια αλλά και από ένα συμβούλιο έτσι ώστε τουλάχιστον να περιορίζεται η υποκειμενικότητα. Μετά την εκδίκαση των ενστάσεων, ως γνωστό προσήλθαν στη δια-

δικασία των συνεντεύξεων 151 νηπιαγωγοί. Θέλω να πω ότι το επίπεδο της λειτουργίας του συμβουλίου κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων και ας μου το διαψεύσει ο συνάδελφός μου Θωμάς Καραγιάννης ήταν υψηλό. Θέλω να πιστεύω ότι με βάση τα αποτελέσματα, όταν αυτά γίνουν γνωστά θα διαπιστώσετε ότι επικράτησε απόλυτα η αξιοκρατία και η αντικειμενικότητα, ίσως για πρώτη φορά στον ελλαδικό χώρο.

Στην παρατήρηση συνάδελφοι ότι τα αποτελέσματα θα γίνουν γνωστά πριν ή μετά τις εκλογές. Εγώ απαντώ πως δεν γνωρίζω πότε θα γίνουν οι εκλογές. Εκείνο που μπορώ να διαβεβαιώσω τους αντιπροσώπους της Γ.Σ. είναι πως η βούληση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ είναι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες όσο το δυνατό συντομότερα ή δυνατόν χθες.

Σας ενημερώνω πως από την προσεχή Τετάρτη καλούνται για συνέντευξη οι υποψήφιοι Σ.Σ. από Θεσσαλία και Ήπειρο. Θέλω να πιστεύω πως μέχρι τέλους Ιουλίου θα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία επιλογής Σ.Σ. και θα τοποθετηθούν στις θέσεις τους.

Το πρώτο δε 15νθήμερο Αυγούστου θα ολοκληρωθεί και η διαδικασία επιλογής Δ/ντων εκπαίδευσης και προϊσταμένων.

Θέλω να κάνω μια επισήμανση με όλο το σεβασμό και στο χρόνο. Γιατί κάποτε πρέπει να λέμε και κάποιες αλήθειες, για τις εκάστοτε επιλογές. Μπορεί να έχει ευθύνη το νομοθετικό πλαίσιο επιλογών. Μπορεί να έχουν ευθύνη οι αξιολογητές του συγγραφικού έργου. Μπορεί να έχουν ευθύνη τα μέλη του συμβουλίου, επιτρέψτε μου να πω πως μερίδιο ευθύνης έχουν και οι υποψήφιοι και πολλά συνδικαλιστικά στελέχη για το όποιο αποτέλεσμα. Δεν το αναλύω καταλαβαινόμαστε... Η δημοκρατία και θέλω να το καταθέσω από ψυχής μου δεν αρχίζει και δεν τελειώνει στο ατομικό συμφέρον του καθενός μας.

Πίστευα και πιστεύω ότι η ατομική δικαίωση πρέπει να έρχεται μέσα από τη συλλογική δικαίωση. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε αρχές μόνο όταν αφορά τους άλλους, αλλά να εξαιρούμε πάντα τους εαυτούς μας. Εγώ είμαι αισιόδοξος ότι με τη συμβολή όλων και των αιρετών θα έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα.

Να κάνω άλλη μία επισήμανση, στις επόμενες κρίσεις οπότε και εάν γίνουν δεν πρόκειται να γίνει διευθυντής σχολείου κανείς σε Αθήνα-Θεσσαλονίκη εάν δεν έχει μεταπτυχιακό ή διδακτορικό. Είναι αλήθεια ότι έχουμε ένα θετικό βήμα από τη μια πλευρά, επιτρέψτε μου όμως, να πω ότι δεν είναι το μόνο κριτήριο σε μια επιλογή στελεχών εκπαίδευσης. Το θέτω απλά ως προβληματισμό.

Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό εύχομαι επιτέλους να υπάρξει αξιοκρατία στην εκπαίδευση.

Συνεργασία με ΔΟΕ

Είναι αλήθεια ότι ως αιρετοί από τον Ιανουάριο που αναλάβαμε ως σήμερα, κληθήκαμε για ενημέρωση μια φορά μόνο από το διοικητικό συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Ελπίζω, εύχομαι, το πιστεύω, πως το νέο διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ θα καλεί για ενημέρωση τους αιρετούς σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Κοντά στο συνάδελφο...

Φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω για μία ακόμα φορά, ότι σε όλη τη διάρκεια της θητείας μου θα είμαι κοντά στο συνάδελφο για κάθε σοβαρό και δίκαιο αίτημά του. Η θέση και ο ρόλος του αιρετού στο κεντρικό υπηρεσιακό συμβούλιο αποτελεί για μένα μια νέα μεγάλη πρόκληση. Είναι ταυτόχρονα και μία νέα δοκιμασία και ύψιστη αποστολή μέσα από την οποία φιλοδοξώ να φανώ χρήσιμος σε όλους ανεξαιρέτως τους συναδέλφους. Πιστεύω απόλυτα ότι δεν θα διαψεύσω τις προσδοκίες όχι μόνο της παράταξής μου που με ανέδειξε αιρετό εκπρόσωπο στο κεντρικό υπηρεσιακό συμβούλιο, αλλά δεν θα διαψεύσω τις προσδοκίες όλων των συναδέλφων ανεξάρτητα του που ανήκουν.

Πιστεύω επίσης ότι αντλώντας δύναμη από σας θα μπορέσω να ανταποκριθώ στις προσδοκίες σας. Και βέβαια θέλω να ευχηθώ και κλείνω με αυτό, καλή επιτυχία στις εργασίες της γενικής συνέλευσης και πιστεύω όλοι μας θα αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων, διότι επιθυμία μας είναι επιτέλους να πραγματώσουμε τις προσδοκίες των χιλιάδων συναδέλφων που νοερά μας παρακολουθούν και καθημερινά ενδεχομένως απογοητεύονται από τις στάσεις, τις συμπεριφορές, τις αποφάσεις μας.

Είναι ανάγκη να χαράξουμε όλοι μαζί μια νέα πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, μια νέα πορεία με όραμα τη ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αποσπάσεις Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Αριθμ.Πρωτ.1941

Αθήνα 30/07/2007

Προς:
1. την Υπουργό Παιδείας
κ. Μαριέττα Γιαννάκου
2. τον Υφυπουργό Παιδείας
κ. Γεώργιο Καλό
3. το Γενικό Γραμματέα
κ. Ανδρέα Καραμάνο

ΚΟΙΝ:
1. Αιρετούς ΚΥΣΠΕ
2. Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Κυρία Υπουργέ,
Κύριε Υφυπουργέ,
Κύριε Γεν. Γραμματέα,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με το υπ. αριθμ. 1928/19-07-07 έγγραφό του, **διαμαρτυρήθηκε έντονα για τη μεγάλη καθυστέρηση που υπάρχει στην εξέταση των αιτήσεων για απόσπαση 6.300, περίπου, Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.**

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα, καμιά ενέργεια δεν έχει γίνει από την πλευρά σας, προς αυτή την κατεύθυνση. Το αντίθετο, μάλιστα. Ενώ η διαδικασία συνεντεύξεων των Σχολικών Συμβούλων ολοκληρώθηκε, αντί να οριστεί άμεσα συνεδρίαση του ΚΥΣΠΕ, για να εξεταστούν οι αποσπάσεις, πληροφορηθήκαμε πως έχει προγραμματιστεί η διαδικασία συνεντεύξεων για την επιλογή Προϊσταμένων Γραφείων και Δ/ντών Εκπαίδευσης, με τον πρωτοφανή μάλιστα αριθμό εξέτασης πενήντα ατόμων καθημερινά, **και η διαδικασία των αποσπάσεων μετατίθεται για μετά τις 20 Αυγούστου 2007.**

Σοβαρή, επίσης, καθυστέρηση αποτελεί το γεγονός ότι ακόμη δεν έχει ξεκινήσει η διαδικασία αιτήσεων για τους μόνιμους διορισμούς.

Διαπιστώνουμε, για μια ακόμη φορά, πως συνεχίζεται η πολιτική να χρησιμοποιείται η διαδικασία αποσπάσεων, για να κρατούνται σε ομηρία, μέχρι την τελευταία στιγμή, χιλιάδες εκπαιδευτικοί.

Διαμορφώνετε έτσι, κύριοι Υπουργοί, τη βάση για τη λειτουργία του ρουσφετιού και των πελατειακών σχέσεων, αντί να δίνετε λύση στα αυτονόητα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Δεν αναγνωρίζετε καν το δικαίωμά τους να γνωρίζουν έγκαιρα τον τόπο εργασίας τους, τη νέα σχολική χρονιά, ώστε να μπορούν να κάνουν τον απαραίτητο οικογενειακό τους προγραμματισμό. Θυσιάζετε **την ομαλή λειτουργία των σχολείων και την κανονική τους στελέχωση με το αναγκαίο εκπ/κό προσωπικό, για την υλοποίηση των πολιτικών σας στοχεύσεων.**

Την ίδια στιγμή για το μόνο που δείχνετε να ενδιαφέρεστε είναι η υλοποίηση της αντιεκπαιδευτικής σας πολιτικής, με την οποία το εκπαιδευτικό κίνημα συγκρούστηκε και θα συνεχίσει να συγκρούεται. **Γι' αυτό προτάσσετε τη διαδικασία επιλογής Στελεχών Εκπαίδευσης, με διαδικασίες εξπρές, ώστε να εξασφαλίσετε το στελεχιακό δυναμικό που θα την υλοποιήσει.**

Κύριοι Υπουργοί

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σας καλεί, για μια ακόμη φορά, να εξετάσετε, άμεσα, πριν από τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων, τις αιτήσεις για απόσπαση των 6.300 Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, όπως και να προχωρήσετε άμεσα τη διαδικασία των μόνιμων διορισμών. Σε διαφορετική περίπτωση, θα είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι για τη μεγάλη αναστάτωση που θα προκύψει στη λειτουργία των σχολείων με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης
Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με δεκάδες προβλήματα η νέα σχολική χρονιά. Χιλιάδες τα κενά στα σχολεία

Αθήνα 22/8/2007

ΠΡΟΣ:
Τα Μ.Μ.Ε.
Συντάκτες εκπ/κού ρεπορτάζ

ΚΟΙΝ.: Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., έγκαιρα, από την αρχή του καλοκαιριού, είχε προειδοποιήσει την κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ για **τα προβλήματα που θα αντιμετώπιζαν τα σχολεία στις αρχές του Σεπτέμβρη, εξαιτίας της μεγάλης καθυστέρησης των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών (αποσπάσεις, διορισμοί, τοποθετήσεις).**

Η Υπουργός Παιδείας, μάλιστα, αγνόησε, την πρόταση της ΔΟΕ που έγινε στις 30 Ιουλίου, να εξεταστούν, πριν από τη διαδικασία επιλογής Προϊσταμένων, οι αιτήσεις για απόσπαση των 6.300 εκ/κών Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αντ'αυτού διαβεβαίωνε με συνέντευξή της, στις αρχές Αυγούστου, ότι όλα θα είναι έτοιμα την 1η Σεπτέμβρη.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καταδικάζει το γεγονός ότι οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών που ανακοίνωσε το ΥΠΕΠΘ ικανοποιούν μόνο το 60% των αιτήσεων, έγιναν με μεγάλη καθυστέρηση, την ημέρα προκήρυξης των εκλογών στις 17 Αυγούστου, και με ρουσφετολογικά κριτήρια. Προτεραιότητα του ΥΠΕΠΘ ήταν, όλο αυτό το διάστημα, να στελεχωθεί ο μηχανισμός του Υπουργείου με τις αποσπάσεις εκπ/κών σε διοικητικές υπηρεσίες και να εξασφαλισθούν οι προϋποθέσεις για την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης, που θα υλοποιήσουν την αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Τα μεγάλα προβλήματα που παρατηρούνται σχετικά με τις ελλείψεις χιλιάδων εκπαιδευτικών στα σχολεία, **που έχουν ως αποτέλεσμα την απώλεια χιλιάδων διδακτικών ωρών,** αλλά και η μη ικανοποίηση χιλιάδων αιτήσεων αποσπάσεων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, είναι φαινόμενα που παρατηρούνται χρόνια τώρα και χαρακτηρίζουν την εκπαιδευτική πολιτική και πρακτική της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ. Δυστυχώς οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών, που θα έλυναν σοβαρά και σημαντικά οικογενειακά προβλήματα των συναδέλφων και σχετίζονται, άμεσα, με την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία των σχολείων, **αντιμετωπίζονται με ρουσφετολογική αντίληψη και παροχή εκδούλευσης και ιδιαίτερα αυτό γίνεται φέτος με τον πιο ακραίο τρόπο κρατώντας χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε ομηρία**.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. διεκδικεί:

- Την άμεση επανεξέταση όλων των αιτήσεων των συναδέλφων που απερρίφθησαν.
- Τη θεσμοθέτηση αντικειμενικού συστήματος αποσπάσεων για να σταματήσει η ρουσφετολογική και ανεξέλεγκτη διαδικασία χορήγησής τους από την εκάστοτε ηγεσία του ΥΠΕΠΘ.
- Την κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών με τους απαραίτητους διορισμούς εκ/κών όλων των ειδικοτήτων. Την κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων.
- Την ολοκλήρωση των υπηρεσιακών μεταβολών των εκ/κών στο τέλος Ιουνίου του προηγούμενου έτους, για να μη χάνονται χιλιάδες διδακτικές ώρες και οι συνάδελφοι να γνωρίζουν, έγκαιρα, τη σχολική μονάδα που θα διδάξουν τον επόμενο Σεπτέμβρη.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Συμμετοχή των αιρετών στις κρίσεις των Δ/ντών Σχολικών Μονάδων

Αθήνα 3/8/2007

Προς: τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γεώργιο Καλό

ΚΟΙΝ: Αιρετούς ΠΥΣΠΕ

Κύριε Υφυπουργέ,

Με την υπ' αριθμ. 31199(ε)/Δ2/ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ/11-070-07 εγκύκλιό σας, δώσατε οδηγίες για τις διαδικασίες επιλογής Δ/ντών Σχολικών Μονάδων.

Παρά τις διευκρινήσεις που έγιναν με νεότερο έγγραφό σας, στις 18-07-07, εξακολουθούν να υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, σχετικά με τη συμμετοχή των εκλεγμένων αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια **με ορατό τον κίνδυνο οι επιλογές των Δ/ντών Σχολικών Μονάδων να γίνουν, σε πολλές περιοχές, με ελλιπή σύνθεση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και χωρίς τη θεσμική έκφραση των εκπαιδευτικών.**

Κύριε Υφυπουργέ,

Επειδή οι αιρετοί μας εκπρόσωποι στα Υπηρεσιακά Συμβούλια δεν γνώριζαν τις διευκρινήσεις που δόθηκαν με την παραπάνω εγκύκλιό σας, πριν υποβάλλουν ΔΗΛΩΣΗ προτίμησης Σχολικών Μονάδων και επειδή τα ίδια ακριβώς κωλύματα του Δ.Υ. κώδικα υπήρχαν και στο παρελθόν χωρίς, όμως, να αποκλεισθούν από τη διαδικασία επιλογής Δ/ντών Σχολικών Μονάδων, **σας καλούμε να δώσετε τη δυνατότητα στους αιρετούς εκπροσώπους μας στα ΠΥΣΠΕ της χώρας να διαγράψουν από το τέλος προς την αρχή, συνεχόμενα και χωρίς επιλογή, προτιμήσεις σχολείων για να μπορέσουν να πάρουν μέρος στη διαδικασία επιλογής όσο το δυνατόν περισσότερων συναδέλφων μας.**

Επισημαίνουμε πως με τη διαγραφή των προτιμήσεων δεν αλλοιώνεται, σε καμιά περίπτωση, η δήλωση προτίμησης σε βάρος κάποιων άλλων υποψηφίων απλά, μειώνονται οι πιθανότητες επιλογής των αιρετών σε θέσεις Δ/ντών Σχολικών Μονάδων.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης
Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

«Συμμετοχή στη συγκέντρωση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και της Γ.Σ.Ε.Ε. Σάββατο 8/9/07 ώρα 18.00 άγαλμα Βενιζέλου, Θεσσαλονίκη»

Αρ. πρωτ.: 55

Αθήνα 22/8/2007

Προς: τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Συνάδελφοι,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποφάσισε τη συμμετοχή του κλάδου μας στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που οργανώνει η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ το **Σάββατο 8-9-07 και ώρα 18.00 στο άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη**, με την ευκαιρία των εγκαινίων της Διεθνούς Έκθεσης.

Η συμμετοχή μας στη συγκέντρωση έχει ως στόχο να προβάλλει τα οικονομικά και τα γενικότερα αιτήματα του κλάδου.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι φοιτητές μπροστά στις επερχόμενες εκλογές αγωνίζονται, διεκδικούν τη νέα κοινωνική ατζέντα και μαζικά διαδηλώνουν.

Καλούνται όλοι οι συνάδελφοι των Συλλόγων της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας να στηρίξουν με τη συμμετοχή τους αυτή την κινητοποίηση του κλάδου. Οι τοπικοί σύλλογοι (με έξοδά τους) μπορούν να εκμισθώσουν λεωφορεία για να εξασφαλίσουν την παρουσία των συναδέλφων στο συλλαλητήριο.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος

Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας

Μαντάς Κομνηνός

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ για τις πρόσφατες πυρκαγιές

Αθήνα 3/9/2007

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.
ΚΟΙΝ: ΜΜΕ (συντάκτες εκπ/κού ρεπορτάζ)

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ εκφράζει τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη του σ' όλους τους πληγέντες συνανθρώπους μας, από τις πρόσφατες πυρκαγιές και ιδιαίτερα στους πληγέντες στην περιοχή της Ηλείας.

Η μεγάλη καταστροφή προκαλεί ανείπωτη θλίψη και πόνο. Είναι εξοργιστικό άνθρωποι να καίγονται, δάση και περιουσίες να χάνονται.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης απαιτούνται άμεσα και ουσιαστικά μέτρα στήριξης των πληγέντων.

Ιδιαίτερη μέριμνα, όμως, πρέπει να ληφθεί για την εκπαίδευση και για τους μικρούς μαθητές.

Συγκεκριμένα:

- Να καλυφθούν, κατά προτεραιότητα, όλα τα κενά στις πυρόπληκτες περιοχές και να λειτουργήσουν άμεσα όλα τα ολοήμερα σχολεία και Νηπιαγωγεία,
- Να αποκατασταθούν όλες οι ζημιές στα διδακτήρια, με έκτακτη επιχορήγηση στον ΟΣΚ και στις Νομαρχίες,
- Να δοθεί οικονομική ενίσχυση στα σχολεία, για να αντιμετωπίσουν τα αυξημένα λειτουργικά τους έξοδα,
- Να ληφθούν μέτρα για τη μετακίνηση των μαθητών στα σχολεία και τη σίτισή τους,
- Να διατεθούν στα σχολεία σχολικοί ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί για να βοηθήσουν, σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς, τους μικρούς μαθητές.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ αποφάσισε:

Να ανοίξει ειδικό λογαριασμό στην ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΑΣ, Αρ. λογ. 017-01-026882-08 στον οποίο καταθέτει ως πρώτη ενίσχυση το ποσό των 10.000 Ευρώ.

Καλεί τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε. να ενισχύσουν το λογαριασμό της Ομοσπονδίας. Τα χρήματα θα διατεθούν για την ενίσχυση των σχολείων και των μαθητών των πυρόπληκτων περιοχών του Νομού Ηλείας.

Ανταποκρινόμενο στην, ομόφωνη, πρόταση των Συλλόγων Εκπ/κών Π.Ε. Ν. Ηλείας, αποφάσισε να πραγματοποιήσει το φετινό 22ο Συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟΕΔ στην περιοχή της Ηλείας.

Κλιμάκιο του Δ.Σ. της ΔΟΕ θα πραγματοποιήσει αύριο, 4-9-07, σύσκεψη των Διοικητικών Συμβουλίων και των συναδέλφων της περιοχής για την καταγραφή των αναγκών των σχολείων και των μαθητών. Η σύσκεψη θα γίνει στο Εργατικό Κέντρο Πύργου στις 18:00.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΕ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα 6/9/2007

Προς:
Τα Μ.Μ.Ε.
(συντάκτες εκπ/κού ρεπορτάζ)

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καταγγέλλει την πρωτοφανή ενέργεια της αποστολής, με ηλεκτρονική αλληλογραφία, στις ατομικές θυρίδες των εκπαιδευτικών, των «πεπραγμένων» του ΥΠΕΠΘ **- πεπραγμένων υποχρηματοδότησης της Παιδείας, υποβάθμισης και απαξίωσης -** συνοδευμένα από επιστολή και φωτογραφία της Υπουργού κ. Γιαννάκου προς τους εκπαιδευτικούς. Η αποστολή αυτή εκτός από αντιδεοντολογική είναι και παράνομη, καθώς τα στοιχεία, που ανεπίτρεπτα άντλησαν από το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο, είναι απόρρητα και δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται για εξυπηρέτηση προεκλογικών αναγκών.

Από τη Δ.Ο.Ε.

ΕΓΓΡΑΦΑ Συλλόγων - Συναδέλφων

Απώλεια συναδέλφου μέλους του Συλλόγου μας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.
«Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ»

Αρ. Πρωτ.: 33

Προς:
Όλους τους Εκπ/κους Π.Ε. μέλη του Συλλόγου μας

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να σας ενημερώσουμε ότι τη Δευτέρα 2/4/2007 έφυγε από κοντά μας αιφνιδίως το μέλος του Συλλόγου μας, ο συνάδελφος Παναγιώτης Χριστόπουλος, δάσκαλος του Ιου Δημοτικού Σχολείου Βριλησσίων, προδομένος από την καρδιά του, αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στην εκπαιδευτική κοινότητα γενικότερα, αλλά κυρίως στην οικογένειά του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά του στην οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου μας.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου μας

Ο Πρόεδρος	Ο Γεν. Γραμματέας
Βασίλης Φουρτούνης	**Γιώργος Φράγκος**

Στις αρχές Ιουλίου έφυγε από τη ζωή ο Νίκος Οικονομάκης, πρώην υπάλληλος Λογιστής της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.
Ο Νίκος Οικονομάκης εργάστηκε στη Δ.Ο.Ε. από το 1947 έως το 1986 και η συμβολή του στην προσπάθεια απόκτησης του ακινήτου της οδού Ξενοφώντος ήταν μεγάλη.
Επίσης, σ' αυτόν οφείλεται η άριστη οργάνωση των οικονομικών της Ομοσπονδίας, κάτι που παραμένει έως σήμερα.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΗ

Ζητώ αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο φυσικής αγωγής της Α', Β', Γ', Δ' Αθήνας και Α' Πειραιά. Έχω οργανική θέση μέσα στην πόλη της Μυτιλήνης.
Επικοινωνία στο e-mail:
tehni63@yahoo.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ για την Προσχολική Αγωγή

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας 11/9/07, ώρα 13:00 στη Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 6/9/2007

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., στη σημερινή έκτακτη συνεδρίασή του, με αφορμή την αναστάτωση που επικρατεί στα Δημόσια Νηπιαγωγεία, εξαιτίας των μέτρων της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας, τα οποία αφενός μεν εκχωρούν την Προσχολική Αγωγή στους Ιδιώτες και στους Δήμους, αφετέρου καταστρατηγούν τα εργασιακά δικαιώματα των Νηπιαγωγών

αποφάσισε:

Να πραγματοποιήσει την Τρίτη 11 Σεπτέμβρη 2007, ώρα 13:00 συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Ομοσπονδία. Την ίδια μέρα και ώρα 12:00 θα δώσει συνέντευξη τύπου (Γραφεία ΔΟΕ, Ξενοφώντος 15α- Σύνταγμα)

Διεκδικούμε:

- Την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου που προβλέπει την εκχώρηση της Προσχολικής Αγωγής στους Ιδιώτες και στους Δήμους.
- Τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των Νηπιαγωγών. Καμιά καταστρατήγηση του ωραρίου τους.
- Δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρονών. Κανένα παιδί έξω από τα Δημόσια Νηπιαγωγεία.
- Την εξασφάλιση όλων των προϋποθέσεων για την αναβάθμιση της προσχολικής αγωγής με γενναία χρηματοδότηση για κτίρια, προσλήψεις νηπιαγωγών και βοηθητικού προσωπικού, εξοπλισμό και εκπαιδευτικό υλικό.
- Τη μείωση του αριθμού των νηπίων σε 1:15.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τους γονείς να πάρουν μέρος στην κινητοποίηση της Ομοσπονδίας που έχει στόχο τη διασφάλιση και τη στήριξη της Δημόσιας και Δωρεάν Εκπαίδευσης.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τα Νηπιαγωγεία και την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των Νηπιαγωγών

Αθήνα 10/9/2007

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στη σημερινή του συνεδρίαση, σε συνέχεια των μέτρων που ανακοίνωσε στις 06/09/07 για τα Νηπιαγωγεία, **αποφάσισε τα εξής:**

1. **Καλεί τους Νηπιαγωγούς** όλης της χώρας να εφαρμόσουν το περσινό ωρολόγιο πρόγραμμα για τα Νηπιαγωγεία και να μην αποδεχθούν την καταστρατήγηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων. **Η Ομοσπονδία παρέχει γι' αυτό πλήρη συνδικαλιστική κάλυψη κηρύσσοντας συνεχείς στάσεις εργασίας (κλασικά και ολοήμερα), στην περίπτωση επιβολής αύξησης του ωραρίου τους από τη διοίκηση.**
2. **Να πραγματοποιήσει** περιφερειακές συσκέψεις σε όλη τη χώρα για το ζήτημα των Νηπιαγωγείων καθώς και για τα αιτήματα του κλάδου.

Ως βάση συζήτησης, στις περιφερειακές συσκέψεις, τίθενται τα αιτήματα της περσινής πολυήμερης απεργιακής κινητοποίησης του κλάδου, καθώς και τα αιτήματα για τα Νηπιαγωγεία και τους Νηπιαγωγούς.

Αμέσως μετά τις περιφερειακές συσκέψεις, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα συζητήσει το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου και θα αποστείλει στους Συλλόγους της χώρας συγκεκριμένη εισήγηση για το πρόγραμμα δράσης της φετινής χρονιάς.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος **Μπράτης Δημήτρης**

Ο Γεν. Γραμματέας **Μαντάς Κομνηνός**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

με αφορμή τη συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας

Αθήνα 2/10/2007

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Πραγματοποιήθηκε χθες, (1/10/07), ύστερα από πρόσκληση του Υπουργού, συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, Υπουργό Παιδείας κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη και τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έθεσε από την πλευρά του όλα τα αιτήματα της περσινής πολυήμερης απεργιακής κινητοποίησης του κλάδου, τα οποία παραμένουν ανικανοποίητα. Επίσης, το θέμα της άμεσης κάλυψης των χιλιάδων λειτουργικών κενών των σχολείων, τα προβλήματα των Νηπιαγωγείων, το θέμα της ψυχολογικής στήριξης των μαθητών των πυρόπληκτων περιοχών του Ν. Ηλείας και το θέμα της αναμόρφωσης του θεσμικού πλαισίου των μεταθέσεων.

- Ο Υπουργός Παιδείας επιφυλάχθηκε να απαντήσει **συγκεκριμένα και γραπτά στα κυρίαρχα αιτήματα του κλάδου.**
- Για τα κενά ανέφερε πως μόλις ολοκληρωθούν οι αποσπάσεις θα καλυφθούν με προσλήψεις αναπληρωτών, ο δε Υφυπουργός Παιδείας δεσμεύθηκε ότι θα έχει για το θέμα αυτό επικοινωνία με τη ΔΟΕ την προσεχή Τετάρτη 3 Οκτώβρη 2007.
- Στο αίτημα της ΔΟΕ για κατάργηση της τροπολογίας που δίνει τη δυνατότητα ίδρυσης τμημάτων Νηπιαγωγείων στους παιδικούς σταθμούς των Ιδιωτικών Σχολείων, καθώς και της ανάκλησης της Υπουργικής απόφασης της 20ης Ιουλίου 2007 που καταστρατηγεί τα εργασιακά δικαιώματα των Νηπιαγωγών, **δεσμεύθηκε πως θα ενημερωθεί και θα απαντήσει στις αμέσως προσεχείς ημέρες, θετικά ή αρνητικά.**
- Σε ό,τι αφορά την ψυχολογική στήριξη των μαθητών του Ν. Ηλείας απάντησε ότι θα πραγματοποιηθεί σύσκεψη την ίδια μέρα (1/10/07) το μεσημέρι με τους αρμόδιους του Υπουργείου Υγείας για να εξεταστεί το θέμα.
- Για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου των μεταθέσεων και την αναμοριοδότηση των Σχολικών Μονάδων, απάντησε ότι μπορεί αυτό να αναμορφωθεί ύστερα από συζήτηση.
- Στην επισήμανση της Δ.Ο.Ε. ότι ήταν απαράδεκτος ο τρόπος με τον οποίο αποσύρθηκε το βιβλίο ιστορίας της Στ' Δημοτικού, χωρίς να ερωτηθούν και οι εκ/κοί της πράξης, απάντησε ότι αυτό το έκανε ύστερα από τις τελικές επιφυλάξεις που εξέφρασε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο για το βιβλίο.

Τέλος ο Υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει, όπως είχε προγραμματιστεί, η επιλογή των Δ/ντών των Σχολικών Μονάδων αμέσως μετά τη συγκρότηση των ΠΥΣΠΕ της χώρας.

Από τη Δ.Ο.Ε.